

Π. ΓΡΑΒΙΓΓΕΡ

ΠΡΑΚΤΙΚΟΝ ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΑΣΤΡΟΛΟΓΙΑΣ

ΤΟΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ

ΑΝΑΛΟΓΙΑΙ ΚΑΙ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΕΙΑΙ ΠΛΑΝΗΤΩΝ ΚΑΙ ΖΩΔΙΩΝ

«Πρῶτον τοίνυν θετέον ζῶον ἓν, πάντα τὰ ζῶα τὰ ἐντὸς αὐτοῦ περιέχον, τότε τὸ Πᾶν εἶναι, ψυχὴν μίαν ἔχον εἰς πάντα αὐτοῦ τὰ μέρη . . . συμπαθὲς δὴ πᾶν τοῦτο τὸ ἓν καὶ ὡς ζῶον ἓν, καὶ τὸ πόρρω δὴ ἐγγύς . . . οὐδὲν οὕτω πόρρω τόπῳ, ὡς μὴ ἐγγύς εἶναι τῆ τοῦ ἑνὸς ζῴου πρὸς τὸ συμπαθεῖν φύσει».

ΠΛΩΤΙΝΟΣ ('Εννεάδ. IV, Β. 4, 32)

Π Ρ Ο Λ Ο Γ Ο Σ

(Ο) παρών δεύτερος τόμος τοῦ «Ἐγχειριδίου Ἀστρολογίας» ἔχει πολλαπλοῦν προορισμὸν καὶ χρησιμότητα.

Αὐτὸς καθ' ἑαυτὸν, ὡς ἐκ τῆς κατανοῆς τῆς ὕλης του, ἀποτελεῖ ἓν αὐτοτελὲς ἔργον πρωτότυπον τοῦ ὁποίου ὅμοιον, καθ' ὅσον γνωρίζομεν, δὲν ἔχει εἰσέτι τυπωθῆ ἢ μόνον ἐν Ἑλλάδι, ὅπου αἱ τοιοῦτου εἴδους μελέται εἶναι τελείως ἀγνωστοί ἢ ἐπὶ τὴν δημοσιότητα, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς ἄλλας χώρας τῆς Εὐρώπης. Μίαν ἀνάλογον προσπάθειαν παρουσιάζει ἐν τομίδιον τοῦ Γάλλου Sedir, ὅπερ διαρκούσης τῆς συντάξεως τοῦ παρόντος ἔργου ἐγνωρίσαμεν, τὸ ὁποῖον ὅμως ἀσχολεῖται σχεδὸν ἀποκλειστικῶς μὲ τὴν Ἀστρολογίαν, καὶ ἀκόμη λίαν περιορισμένως.

(Ο) ἀνὰ χεῖρας τόμος εἴπομεν ὅτι εἶναι αὐτοτελής. Θὰ ἠδυνάμεθα νὰ προσθέσωμεν ὅτι ἀποτελεῖ τὸ ἀλφάβητον τῆς ὅλης ἀποκρυφολογίας. Οἱ πλανῆται καὶ ζῳδία εἶναι τὰ πνευματικὰ ἐργαλεῖα τοῦ μὲ τὴν ἱερατικὴν ἐπιστήμην καὶ τὴν βασιλικὴν τέχνην ἀσχολουμένου. Εἶναι αἱ ἀρχαὶ ἐκεῖναι τοῦ ἀνθρώπου καὶ αἱ δυνάμεις τῆς φύσεως διὰ τῆς ἐπενεργείας τῶν ὁποίων πρὸς ἀλλήλας τὸ πᾶν δημιουργεῖται, συντηρεῖται, μεταβάλλεται καὶ ἀνελίσσεται. Ἡ ἀπόλυτος γνώσις τοῦ χειρισμοῦ τῶν ἐργαλείων τούτων, παρέχει τὰς κλεῖδας τῆς ἐπιστήμης ἢ ὅποια ἀπειτέλεσεν ἀνεκάθεν τὸ κορυφωμα τῆς γνώσεως καὶ δυνάμεως τοῦ μεμνημένου.

Τὰ στοιχεῖα τὰ ὁποῖα δίδομεν ἐπὶ τῶν παραγόντων τούτων ἐν τῷ ἀνὰ χεῖρας πονήματι, δύναται νὰ ἀνεύρη ὁ ὀτρηνὸς μελετητῆς εἰς πλῆθος ξενογλώσσων συγγραμμάτων διεσπαρμένα. Ἐκτὸς ὅμως τοῦ μεγάλου κόπου εἰς ὃν θὰ ὑπεβάλλετο ὁ ἐπιθυμῶν νὰ κατατοπισθῆ εἰς ἓν σημεῖον διὰ τῆς ἀναζητήσεως εἰς ὄγκον συγγραμμάτων τὰς ἐνδιαφερούσας αὐτὸν πληροφορίας, ὑπάρχει καὶ ἐν ἄλλο μειονέκτημα: ὅτι ἐπὶ τοῦ δυσκόλου τούτου πεδίου τὰ πλεῖστα τῶν συγγραμμάτων ἀντιφάσκουσι πρὸς ἄλληλα καὶ δίδονται αἱ πλέον ἀπίθανοι πληροφορίες.

Κατὰ πόσον κατωρθώσαμεν νὰ ἀποφύγωμεν τὴν ἀντιεπισημονικὴν ταύτην σιγήθειαν καὶ μέχρι ποίου σημείου τὸ ἔργον ἡμῶν ἔχει ἓν σύστημα καὶ μέθοδον, δὲν εἴμεθα οἱ ἀρμόδιοι ἐνταῦθα νὰ τὸ κρίνωμεν.

Ὁ ἀνὰ χεῖρας δεύτερος τόμος εἶναι ἐπίσης ἄμεσος συνέχεια καὶ κλεῖς τοῦ πρώτου περὶ Ἀστρολογίας τόμου. Εἰς τὸν πρώτον ἐξεθέσαμεν τὴν Ἱστορίαν, τὸν ὀρισμὸν, καὶ τὴν μέθοδον τῆς Ἀστρολογίας. Κατετοπίσαμεν τὸν ἀναγνώστην εἰς τὸν πειραματικὸν τρόπον προσδιορισμοῦ τῶν πλανητικῶν θέσεων ἐν τῷ ζωδιακῷ κύκλῳ ὡς καὶ εἰς τὴν οἰκοθεσίαν, διελάβομεν δηλ. πᾶν ὅ,τι χρειάζεται διὰ τὴν πρακτικὴν κατάστροφωσιν ἑνὸς «γενεθλίου θέματος», ἑνὸς ὠροσκοπίου. Ἐν τῷ ἰδίῳ τόμῳ ἐδόθησαν λεπτομερεῖς πληροφορίες περὶ τῆς μεθόδου ἐρμηνείας ἑνὸς τοιοῦτου θέματος καὶ γενικαί τινες ἀρχαὶ τοῦ ἀστρολογικοῦ συμβολισμοῦ τῶν πλανητῶν καὶ ζωδίων.

Μόλις ὅμως ἐν τῷ ἀνὰ χεῖρας τόμῳ ἡ ἐρμηνεῖα καθίσταται πρακτικὴ καὶ ἐφαρμοσίμος, διδομένων ὄλων τῶν πρὸς τοῦτο ἀναγκασιούτων στοιχείων.

Πρὸ τῆς ἐκθέσεως τῶν ἀστρολογικῶν ἀναλογιῶν καὶ ἀντιστοιχειῶν, ἐκρίναμεν σκόπιμον νὰ προτάξωμεν τοὺς σχετικὸς μὲ τὴν ἐκάστοτε θεότητα μύθους, ἐν συνεχείᾳ δὲ ἐπεχειρήσαμεν νὰ καθορίσωμεν τὸν ἀλληγορικὸν συμβολισμὸν καὶ χα-

ρακτῆρα αὐτῶν. Τὸ τμήμα τοῦτο τῆς ἐργασίας ἡμῶν εἶναι ἴσως τὸ σπουδαιότερον διὰ τὸν ἐρευνητὴν, διότι οἱ ἀρχαῖοι μῦθοι ἐν γένει, ἀλλὰ ἰδίως οἱ Ἑλληνικοί, περικλείουν ἐν ἑαυτοῖς, ὑπὸ τὴν πλέον καλλιτεχνικὴν καὶ λαμπρὰν εἰς χρῶμα μορφὴν, τὰς πλέον ἀποκαλυπτικὰς καὶ ἱερὰς ἀληθείας περὶ ἀνθρώπου, φύσεως καὶ θεοῦ, τὰς ὁποίας εἶναι δυνατόν ἀνθρώπινος νοῦς νὰ συλλάβῃ. Κλεῖδες περὶ τῶν μύθων τῆς Ἑλληνικῆς μυθολογίας, ἔχουν ὑπὸ τινων συγγραφέων δοθῆ, πλὴν αἱ περισσότεραι ἐξ αὐτῶν εἶναι ἐξωτερικαὶ καὶ ἥκιστα ἱκανοποιητικαὶ διὰ τὸν νοῦν τοῦ ἀποκρυφιστοῦ. Αἱ ἔννοιαί τὰς ὁποίας ἐν προκειμένῳ ἐδώσαμεν, χωρὶς νὰ ἀξιούσιν τελειότητα, συγκεντρῶνουν ἐν ἑαυταῖς, τὰ κυριώτερα στοιχεῖα ἐπὶ τῶν ὁποίων δύναται νὰ βασισθῇ τις διὰ νὰ προχωρήσῃ εἰς τοὺς ἀτομικοὺς του συλλογισμούς.

Αἱ ἐπὶ τῆς θεραπευτικῆς, βοτανικῆς, κ. κ. ἀντιστοιχεῖται θὰ χρησιμεύσουν μερικῶς διὰ τὴν πρακτικὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἀποκρύφου θεραπευτικῆς, ἥτις θὰ ἀποτελέσῃ τὸ θέμα ἐτέρου ἔργου ἡμῶν, ὅπερ θὰ εἶναι ἡ κατακλείς καὶ μία ἐφαρμογὴ τῶν θεμάτων τοῦ προηγουμένου τόμου, οἱ ὅποιοι οὐδὲν ἄλλο ἀποτελοῦν εἰμὴ προεισαγωγὴν εἰς τὸ κορυφαῖον τοῦτο ἀνθρωπιστικὸν ἔργον, εἰς ὃ καταλήγει τὸ ἀποστολικὸν στάδιον τοῦ μύστου ἐν τῇ κοινωνίᾳ.

Θεωροῦμεν ἐπάναγκες ἐνταῖθα νὰ δηλώσωμεν ὅτι τὰ ἐλεῖ ἀναγραφόμενα στοιχεῖα, ἐλήφθησαν ἀπ' εὐθείας ἐκ τῆς παραδόσεως, ἐκ συγγραμμάτων παλαιῶν, παραδόξων, δυσνοήτων καὶ ἐν πολλοῖς ἀποκρύφων. Περὶ τῆς ἀκριβείας αὐτῶν συνεπῶς δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἀναλάβωμεν οὐδεμίαν εὐθύνην. Τὰ παρουσιάζομεν ἰπὺ ἀναγνώστη, ἀπ' ἐνός διότι εἴμεθα ἠναγκασμένοι νὰ τὸ πράξωμεν χάριν τῆς πληρότητος τοῦ ἔργου, ἀλλὰ καὶ ἀπ' ἐτέρου διὰ νὰ θέσωμεν εἰς δημοσιότητα αὐτά, ἵνα μελετηθῶσιν ὑπὸ εὐρυτέρου κύκλου ἐρευνητῶν καὶ ἐπιβεβαιωθῇ οὕτω ἡ γνησιότης ἢ τὸ λελανθασμένον τῶν ἐν λόγῳ ὑποδείξεων.

Περατοῦντες τὸν πρόλογον τοῦτον θέλομεν νὰ τόνισωμεν ὅτι διὰ τοὺς ἐντριβεῖς περὶ τὰ ἀποκρυφολογικὰ καὶ ἐσωτερικὰ θέματα, αἱ ἐν τῷ παρόντι τόμῳ ἀναγραφόμενα ἀντιστοιχεῖται δὲν θὰ παρουσιάσουν τί τὸ τελείως καινοφανές. Δι' ἄλλους πάλιν, πολλὰ σημεῖα θὰ θεωρηθῶσιν ἀσαφῆ, πολλὰ ἀδικαιολόγητα, πολλὰ εἰς τὴν πίστιν καὶ μόνον ἐρειδόμενα. Ἐν προκειμένῳ θὰ παρακαλέσωμεν τὸν εὐμενῆ καὶ ἀμερόληπτον ἀναγνώστην νὰ μὴ βιασθῇ εἰς τὴν κριτικὴν του, τοὺς δὲ γνόστας θὰ παρακαλέσωμεν μὲ ὅλον τὸν ἐκ παραδόσεως σεβασμὸν τοῦ μαθητοῦ πρὸς τὸν διδάσκαλον, νὰ μᾶς διαφωτίσουν ἐπὶ τῶν ἐλλείψεων τῆς συγγραφῆς, ἐν τῇ λεπότησει ὅτι τὸ προκείμενον θέμα δὲν ἔχει οὐδὲν ὄριον, καὶ οὐδέποτε δύναται τις νὰ βεβαιώσῃ ὅτι τὸ κατέχει ἀπολύτως εἰς ὅλας του τὰς λεπτομερείας.

Τὸ γεγονός ἀκόμη ὅτι παρόμοιον σύγγραμμα διὰ πρώτην φοράν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἐκδίδεται, εἶναι καὶ αὐτὸ εἰς λόγος δικαιολογίας τῶν ἀναποφεύκτων ἐλλείψεων εἰς τὴν νεοφανῆ ὀρολογίαν, εἰς τοὺς ψυχολογικοὺς χαρακτηρισμούς, εἰς τὰς τεχνικὰς ἐκφράσεις κ. κ.

Εἴθε ἡ παροῦσα ἐργασία νὰ εὕρισκε δοκιμωτέρους μιμητὰς καὶ νὰ ἐγράφοιτο βιβλία περιεκτικότερα, βαθύτερα καὶ καθ' ὅλα τελειότερα τῶν προκειμένων.

ΠΙΝΑΚΕΣ

ΠΙΝΑΞ 1

Γεωγραφικαὶ θέσεις τῶν κυριωτέρων πόλεων τῆς Ἑλλάδος
καὶ συγγενῶν πόλεων τῆς Μ. Ἀσίας.

Πόλεις	Γεωγραφικὴ θέσις					
	Γεωγρ. πλάτος		Ἀνατολ. μῆκος ἀπὸ Greenwich			
	°	'	°	'	ω	λ
Ἀθῆναι	37	58	23	43	1	35—
Αἰδηψὸς	38	50	20	40	1	32—
Ἄνδρος	37	50	22	40	1	40—
Ἄργος	37	25	20	25	1	30—
Βέροια	40	30	19	45	1	28—
Βηρυττός	33	50	33	10	2	21—
Δράμα	41	10	21	50	1	36—
Ἡράκλειον (Κρήτης)	35	30	22	25	1	38—
Θεσσαλονίκη	40	37	22	58	1	30—
Θήρα	36	25	23	5	1	41—
Ἰκόνιον	37	40	30	5	2	—
Ἰωάννινα	39	40	18	30	1	23—
Καλάμαι	37	—	19	55	1	29—
Καρπενήσιον	38	50	19	30	1	27—
Κάρυστος	38	—	22	5	1	37—
Καρύταινα	37	30	19	40	1	28—
Καστοριά	40	40	19	—	1	25—
Κέα	37	35	22	—	1	38—
Κέρκυρα	39	30	17	30	1	19—
Κόρινθος	37	55	20	40	1	30—
Κων/πολις	41	05	28	58	1	56—
Κῶς	36	55	25	—	1	49—
Λαμία	38	50	20	10	1	30—
Λάρισα	39	40	20	10	1	30—
Λασιθιον	35	20	23	20	1	42—
Λευκωσία	35	10	31	10	2	14—
Λήμνος	39	50	22	40	1	40—
Μεσσολόγγι	38	25	19	5	1	25—
Μέτσοβον	39	50	18	50	1	24—
Μήλος	36	40	22	5	1	37—
Μοναστήριον (Βιτωλία)	40	55	19	—	1	25—

Πόλεις	Γεωγραφική θέσις				
	Γεωγρ. πλάτος		Ἀνατολ. μήκος ἀπὸ Greenwich		
	ο	'	ο	'	ω λ
Μυτιλήνη	39	5	24	20	1 47—
Νάξος	37	10	23	5	1 41—
Πάτραι	38	20	19	30	1 27—
Πρέβεζα	39	—	18	30	1 23—
Προῦσσα	40	30	26	50	1 56—
Πύργος	37	40	19	10	1 26—
Ρέθυμνον	35	25	22	10	1 38—
Ρόδος	36	25	25	55	1 52—
Σάμος (Χώρα)	37	40	24	35	1 48
Σαντορίνη	36	25	23	5	1 41—
Σέρραι	41	5	21	20	1 35—
Σμύρνη	38	26	27	09	1 48—
Σπάρτη	37	10	19	40	1 28—
Τρίκαλα	39	40	19	20	1 26—
Τρίπολις	37	30	20	5	1 29—
Χανιά	35	30	21	40	1 36—
Χίος	38	25	23	40	1 42—

Διὰ μικροτέρας πόλεις τῶν ἀναγραφεισῶν λαμβάνονται τὰ στοιχεῖα τῶν ἀμέσως πλησιεστέρων των αἱ ὁποῖαι ἀναφέρονται ἐπὶ τοῦ πίνακος.

Π Ι Ν Α Ξ 2

Γεωγραφικαὶ θέσεις τῶν κυριωτέρων πόλεων τοῦ κόσμου.

Μετὰ στήλης πρὸς εὐρεσιν τοῦ Τοπ. Χρόνου ἐκ ΜΕΩ (*).

Πόλεις	ΜΕΩ εἰς ΤΩ	Γεωγραφικὴ θέσις				
		Γεωγ. πλάτ.		Μήκος ἀπὸ Greenwich		
	λεπτά	°	'	°	'	ω λ δ
Aachen (Aix-la-Chapelle)	— 36	+50	45.6	ἀν.	6 45	0 24 18
Adelaid		—34	51.2	ἀν.	138 29.0	9 13 56
Aden		+12	46.7	ἀν.	44 59.1	2 59 56
Adriadopel		+41	40.7	ἀν.	26 33.7	1 46 15
Agram		+45	48.7	ἀν.	15 48.8	1 3 55
Albany		+42	39.8	δ.	73 44.8	4 54 59
Alexandria		+31	11.7	ἀν.	29 51.7	1 59 27
Algier		+36	47.8	ἀν.	3 2.1	0 12 8
Altona	— 20	+53	32.8	ἀν.	9 56.6	0 39 46
Amberg		+49	27.2	ἀν.	11 52.4	0 47 29
Amsterdam		+52	22.4	ἀν.	4 53.1	0 19 32
Ansbach	— 18	+49	18.2	ἀν.	10 34.4	0 42 18
Antwerpen		+51	12.5	ἀν.	4 24.7	0 17 39
Archangel		+64	32.1	ἀν.	40 31.2	2 42 5
Assumption		—25	16.8	δ.	57 40.1	3 50 40
Astrachan		+46	22.0	ἀν.	48 2.4	3 12 10
Athen		+37	58.3	ἀν.	23 43.3	1 34 53
Auckland		+36	50.1	ἀν.	174 49.2	11 39 17
Augsburg	— 16	+48	21.7	ἀν.	10 54.1	0 43 37
Bagdad		+33	16.8	ἀν.	44 22.5	2 57 30
Bahia		—13	0.6	δ.	38 32.1	2 34 8
Baltimore		+39	17.8	δ.	76 37.0	5 6 28
Bamberg	— 16	+49	53.1	ἀν.	10 53.3	0 43 33
Bangkok		+13	44.0	ἀν.	100 31.0	6 42 4
Barcelona		+41	21.7	ἀν.	2 9.9	0 8 40
Basel		+47	33.4	ἀν.	7 35.6	0 30 22
Batavia		— 6	7.7	ἀν.	106 53.2	7 7 33
Bayonne		+43	29.5	δ.	1 28.8	0 5 55
Bayreuth	— 14	+49	56.7	ἀν.	11 35.7	0 46 23
Belgrad		+44	49.8	ἀν.	20 27.3	1 21 49
Benares		+25	18.4	ἀν.	83 0.7	5 32 3
Berlin	— 6	+52	30.3	ἀν.	13 23.7	0 53 35
Bern		+45	67.0	ἀν.	7 26.4	0 29 49
Besançon		+47	25.0	ἀν.	5 59.3	0 23 57
Bethlehem		+40	36.4	δ.	75 23.0	5 1 32
Birmingham		+52	28.0	δ.	1 53.8	0 7 35
Bogota		— 4	35.8	δ.	74 13.6	4 56 56

(*) Πρὸς μετατροπὴν τῆς ΜΕΩ εἰς Τ.Ω. δεῖον νὰ προστεθῇ εἰς τὴν πρώτην (ἢ νὰ ἀφαιρεθῇ) ἢ ἐν τῇ στήλῃ ΜΕΩ εἰς ΤΩ διδομένη ποσότης λεπτῶν.

Πόλεις	ΜΕΩ εις ΤΩ	Γεωγραφική θέσις							
		Γεωγ. πλάτ.	Μήκος από Greenwich						
	λεπτά	ο	'	ο	'	ω λ δ			
Bologna		+44	29.8	άν.	11	21.2	0	45	25
Bombay		+18	54.0	άν.	72	48.9	4	51	16
Bonn	- 32	+50	43.7	άν.	7	5.8	0	28	13
Bordeaux		+44	50.1	δ.	0	31.3	0	2	5
Boston		+42	21.5	δ.	71	3.8	4	44	15
Braunschweig	- 18	+52	16.1	άν.	10	31.5	0	42	6
Bremen	- 25	+53	4.8	άν.	8	48.3	0	35	13
Breslau	- 8	+51	6.9	άν.	17	2.2	1	8	9
Brest		+48	23.5	δ.	4	29.6	0	17	58
Bristol		+51	27.4	δ.	2	36.0	0	10	24
Brünn		+49	11.7	άν.	16	36.8	1	6	27
Brüssel		+50	51.2	άν.	4	22.2	0	17	29
Budapest		+47	29.9	άν.	19	3.8	1	16	15
Buenos Ayres		-34	35.6	δ.	58	22.2	3	53	29
Bukarest		+44	25.6	άν.	26	6.3	1	44	25
Cadix		+36	27.7	δ.	6	12.4	0	24	50
Calais		+47	55.3	άν.	0	44.7	0	3	0
Calcutta		+22	33.5	άν.	88	20.2	5	53	21
Cambridge (Engl.)		+52	12.9	άν.	0	5.7	0	0	23
Cambridge (Mass.)		+42	22.8	δ.	71	7.8	4	44	31
Canton		+23	6.6	άν.	113	16.6	7	33	6
Cap. d. g. Hoffnung		-33	56.1	άν.	18	28.7	1	13	55
Capo d'Istria		+45	32.9	άν.	13	43.9	0	54	56
Chemnitz		+50	50.0	άν.	12	55.0	0	51	40
Chicago		+42	3.0	δ.	87	40.0	5	50	42
Christiania		+59	54.7	άν.	10	43.5	0	42	54
Cincinnati	- 30	+39	8.6	δ.	84	25.3	5	37	41
Coblenz	- 32	+50	21.7	άν.	7	35.9	0	30	24
Cöln		+50	56.5	άν.	6	57.8	0	27	15
Constantinopel		+41	0.5	άν.	28	58.3	1	55	53
Cordoba		-31	25.3	δ.	64	12.0	4	16	40
Czernowitz		+48	18.0	άν.	25	55.8	1	43	43
Damaskus	+ 15	+33	30.5	άν.	36	18.2	2	25	13
Danzig	- 25	+54	21.4	άν.	18	39.9	1	14	40
Darmstadt		+49	52.4	άν.	8	39.6	0	34	38
Delhi		+28	40.5	άν.	77	12.4	5	8	50
Dessau	- 11	+51	50.1	άν.	12	16.9	0	49	8
Dortmund	- 30	+51	31.4	άν.	7	28.0	0	29	52
Dresden	- 5	+51	3.2	άν.	13	4.50	0	54	56

Πόλεις	ΜΕΩ εἰς ΤΩ	Γεωγραφικὴ θέσις					
		Γεωγρ. πλάτ.		Μήκος ἀπὸ Greenwich			
	λεπτά	ο	′	ο	ω	λ	δ
Angora		+39	57	ἀν.	32	52	2 11 00
Dublin, (Irland)		+53	23.2	δ.	6	20.3	0 25 21
Düsseldorf		+51	12.4	ἀν.	6	46.2	0 27 5
Edinburg. (Schotland)		+55	57.4	δ.	3	10.8	0 12 43
Elberfeld	— 31	+51	15.4	ἀν.	7	9.9	0 28 40
Elsfleeth		+53	14.8	ἀν.	8	28.0	0 33 52
Emden	— 31	+53	22.1	ἀν.	7	12.4	0 28 50
Erfurt	— 16	+50	58.8	ἀν.	11	2.5	0 44 10
Fez		+34	6.3	δ.	5	1.3	0 20 5
Florenz, (Firenze)		+43	46.1	ἀν.	11	15.5	0 45 2
Frankenthal	— 25	+49	32.1	ἀν.	8	21.4	0 33 26
Frankfurt a. M.		+50	6.7	ἀν.	8	41.2	0 34 45
Frankfurt a. d. Oder	— 2	+52	22.1	ἀν.	14	33.2	0 58 13
Freiburg i. Br.	— 29	+47	59.0	ἀν.	7	50.0	0 31 20
Freystadt (Oberösterreich)		+48	30.6	ἀν.	14	30.5	0 58 2
Galaz, (Rumanien)		+45	26.2	ἀν.	28	3.5	1 52 14
Genf, (Γενεύη)		+46	12.0	ἀν.	6	9.2	0 24 37
Genua		+44	25.2	ἀν.	8	55.3	0 35 41
Glasgow		+55	52.7	δ.	4	17.6	0 17 10
Görlitz	0	+51	9.0	ἀν.	15	0.0	1 0 0
Göttingen	— 20	+51	31.8	ἀν.	9	56.6	0 39 46
Gotha	— 17	+50	56.6	ἀν.	10	42.6	0 42 51
Graz		+47	4.6	ἀν.	15	27.0	1 1 48
Greenwich		+51	28.6	—	0	0.0	0 0 0
Haag		+52	4.7	ἀν.	4	18.5	0 17 14
Halle a. S.	— 12	+51	29.6	ἀν.	11	57.7	0 47 51
Hamburg	— 20	+53	33.1	ἀν.	9	58.4	0 39 54
Hannover	— 21	+52	22.3	ἀν.	9	44.4	0 38 58
Havre		+49	29.3	ἀν.	0	6.5	0 0 26
Heidelberg	— 25	+49	23.9	ἀν.	8	43.5	0 34 54
Helena St.		+15	55.4	δ.	5	43.0	0 22 52
Helsingfors		+60	9.7	ἀν.	24	57.3	1 39 48
Honkong		+22	18.2	ἀν.	114	10.5	7 36 42
Honolulu		+21	18.4	δ.	157	50.4	10 31 22
Hradisch-Ung.		+49	4.3	ἀν.	17	27.3	1 9 49
Hyderabad		+17	21.6	ἀν.	78	28.5	5 13 54
St. Ingbert		+49	17.0	ἀν.	7	7.5	0 28 30
Ingolstadt	— 14	+48	45.9	ἀν.	11	35.2	0 45 41
Innsbruck		+47	16.2	ἀν.	11	23.9	0 45 38
Irkutsk (Siberien)		+52	17.3	ἀν.	104	16.2	6 57 5
Ispahan (Persien)		+32	39.6	ἀν.	51	40.0	3 26 40
Istamboul (Bλ. Konstantinop.)		+70	59.8	δ.	8	28.1	0 33 52
JanMayen, öster. Polarstation		+47	10.4	ἀν.	27	36.0	1 50 24
Jassy Charalampia-Kirche		+50	55.6	ἀν.	11	35.2	0 46 21
Jena	— 14	+51	46.5	ἀν.	35	13.1	2 20 52
Jerusalem (Ἱερ. Τάφος)		+31	46.5	ἀν.	69	10.0	4 36 40
Kabul		+34	30.2	ἀν.	31	17.2	2 5 9
Kairo		+30	4.6	ἀν.	7	46.5	0 31 6
Kaiserslautern	— 29	+49	26.7	ἀν.	8	24.1	0 33 36
Karlsruhe	— 26	+49	0.5	ἀν.	49	7.3	3 16 29
Kasan		+55	47.4	ἀν.			

Πόλεις	ΜΕΩ εις ΤΩ	Γεωγραφική θέσις				
		Γεωγρ. πλάτ.		Μήκος από Greenwich		
	λεπτά	ο	'	ο	'	ω λ δ
Kassel		+51	19.0	άν.	9 23.9	0 37 36
Kiel	— 19	+54	20.5	αν.	10 8.9	0 46 36
Kiew		+50	27.2	άν.	30 30.2	2 2 1
Klagenfurt		+46	34.4	άν	14 18.6	0 57 15
Königsberg i. Pr.	+ 16	+54	42.8	άν.	20 29.8	1 21 59
Konstantinopel		+41	0.5	άν.	28 58.3	1 55 53
Kopenhagen		+55	41.2	άν.	12 34.7	0 50 19
Krakau		+50	3.8	άν.	19 57.6	1 9 50
Kronstadt		+45	38.6	άν.	25 35.8	1 42 23
La Paz (Bolivia)		-16	30.0	δ.	68 9.2	4 32 37
Laibach (Ljubljana)		+46	3 0	άν.	14 30 7	0 58 3
Leiden		+52	9.3	άν.	4 29.1	0 17 56
Leipzig	— 10	+51	20.1	άν.	12 23 5	0 49 34
Lille		+50	38.7	άν.	3 3.8	0 12 15
Lima		-12	3.1	δ.	77 2.5	5 8 10
Linz		+48	18.3	άν.	14 17.3	0 57 9
Lissabon		-38	42.5	δ.	9 11.2	0 36 45
Liverpol		-53	24.1	δ.	3 4.3	0 12 17
Livorno		+43	32.6	άν.	10 17.7	0 41 11
London		-51	30.8	δ.	0 5.7	0 0 23
Lübeck	— 17	-53	31.5	άν.	10 41.4	0 42 46
Lüttich		+50	37.1	άν.	5 33.0	0 22 12
Luxemburg		+49	37.6	άν.	6 9.7	0 24 39
Lyon		+45	41.7	άν.	4 47.0	0 19 8
Madeira		-32	38.1	δ.	16 53.9	1 7 36
Madras		-13	4.1	άν.	80 14.8	5 20 59
Madrid		+40	24.5	δ.	3 41.3	0 14 45
Magdeburg	— 13	-52	8.1	άν.	41 38 7	0 46 35
Mainz	— 27	+49	59.7	άν.	8 16.3	0 33 5
Malta		-35	53.8	άν.	14 31.1	0 58 4
Manchester		-53	29 0	δ.	2 14.7	0 8 59
Mannheim	— 26	+49	29 2	άν.	8 27.6	0 33 50
Manila		+14	35 5	άν.	120 58.1	8 3 53
Marburg in Pr., Hessen	— 25	+50	48 8	άν.	8 46.4	0 35 6
Marseille		+43	18.3	άν.	5 23.7	0 21 35
Mauritius		-20	5.7	άν.	57 33.0	3 50 12
Mekka		+21	21.0	άν.	40 11.2	2 40 45
Melbourne		-37	49.9	άν.	144 58.5	9 39 54
Messina		+38	11.6	άν.	15 34.3	1 2 17
Metz	— 35	+49	7.2	άν.	6 10.6	0 24 43
Mexiko		+19	26.0	δ.	99 6.7	6 36 27
Milano		+45	28.0	άν.	9 11.5	0 36 46
Monrovia		+ 6	19.1	δ.	10 48.9	0 43 16
Montevideo (Uruguay)		-34	54.6	δ.	56 12.3	3 44 49
Moskau		-55	45.3	άν.	37 34 3	2 30 17
Mount Hamilton		-37	20.4	δ.	121 38.6	8 6 34
Mühlhausen i. Th.	— 18	51	13 9	άν.	10 28.8	0 41 55
Mülhausen i. E.	— 31	+47	44.9	άν.	7 20.4	0 29 22
München	— 14	+48	8.8	άν.	11 36 5	0 46 26
Münster	— 29	+51	58.2	άν.	7 37.7	0 30 31

Πόλεις	ΜΕΩ εις ΤΩ	Γεωγραφικὴ θέσις							
		Γεωγρ. πλάτ.		Μήκος ἀπὸ Greenwich					
	λεπτά	ο	δ	ο	ω λ δ				
Nagasaki		+32	44.6	ἀν.	129	52.1	8	39	28
Nanking		+32	4.7	ἀν.	118	47.2	7	55	9
Nantes		+47	13.1	δ.	1	33.1	0	6	12
Neapel		+40	51.8	ἀν.	14	15.5	0	57	2
Neustadt a. H.	— 27	+49	21.3	ἀν.	8	8.2	0	32	33
New-Orleans, City Hall		+29	57.8	δ.	90	3.5	6	0	14
New-York, Columbia College		+40	45.4	δ.	73	58.4	4	55	54
Nischnij-Nowgorod		+56	19.7	ἀν.	44	0.3	2	56	1
Nice		+43	43.3	ἀν.	7	8.1	0	29	12
Nürnberg	— 16	+49	27.5	ἀν.	11	4.7	0	44	19
Obir, Meteorol Observ.		+46	30.0	ἀν.	14	27.0	0	57	48
Odessa		+46	28.6	ἀν.	30	45.6	2	3	2
O'Gyalla		+47	52.5	ἀν.	18	11.4	1	12	46
Oldenburg	— 27	+53	8.3	ἀν.	8	13.2	0	32	53
Oporto		+41	9.2	δ.	8	38.2	0	34	33
Osnabrück	— 28	+52	16.6	ἀν.	8	2.5	0	32	10
Oxford		+51	45.6	δ.	1	15.0	0	5	0
Padua		+45	24.0	ἀν.	11	52.3	0	47	29
Palermo		+38	6.7	ἀν.	13	21.2	0	53	25
Panama		+8	57.2	δ.	79	32.1	5	18	8
Paris, Observatoire national		+48	50.2	ἀν.	2	20.2	0	9	21
Passau		+48	34.4	ἀν.	13	28.1	0	53	52
Peking		+39	54.4	ἀν.	116	28.2	7	45	53
Petersburg		+59	56.5	ἀν.	30	17.9	2	1	11
Pernambuco		— 8	3.4	δ.	34	52.0	2	19	28
Philadelphia		+39	57.1	δ.	75	9.6	5	0	38
Philippopol		+42	8.9	ἀν.	24	45.0	1	39	0
Plymouth		+50	22.3	δ.	4	8.0	0	16	32
Potsdam	— 8	+52	22.9	ἀν.	13	4.0	0	52	16
Portsmouth	— 2	+50	40.1	δ.	1	6.2	0	4	25
Prag		+50	5.3	ἀν.	14	25.4	0	57	42
Pulkowa		+59	46.3	ἀν.	30	19.7	2	1	19
Quebeck		+46	48.3	δ.	71	12.3	4	44	49
Quito, (Equador)		— 0	14.0	δ.	78	50.0	5	15	20
Ragusa, (Jougoslavien)		+42	38.5	ἀν.	18	7.0	1	12	28
Regensburg	— 12	+49	1.0	ἀν.	12	5.7	0	48	23
Riga		+56	57.1	ἀν.	24	7.0	1	36	28
Rio de Janeiro		— 22	54.4	δ.	43	10.4	2	52	41
Rom		+41	53.9	ἀν.	12	28.8	0	49	55
Rostock	— 11	+54	5.5	ἀν.	12	8.2	0	48	33
Rotterdam		+51	54.5	ἀν.	4	29.8	0	17	59
Rovereto		+45	53.5	ἀν.	11	2.3	0	44	9
Salzburg		+47	47.8	ἀν.	13	3.0	0	52	12
San Franzisko		+37	47.4	δ.	122	25.6	8	9	42
St. Helena		— 15	55.4	δ.	5	43.0	0	22	52
St. Petersburg		+59	56.5	ἀν.	30	17.8	2	1	11
Santiago		— 33	26.7	δ.	70	41.6	4	42	46
San Fernando		+36	27.7	δ.	6	12.3	0	24	49
Samt, Louis		+38	38.1	δ.	90	12.3	6	0	49
Schönberg		+49	58.0	ἀν.	16	59.7	1	7	59

Π Ó Λ Ε Ι Σ	ΜΕΩ εἰς ΤΩ	Γεωγραφικὴ θέσις			
		Γεωγρ. πλάτ.		Μήκος ἀπὸ Greenwich	
	λεπτά	ο	δ	ο	ω λ δ
Schweinfurt		+50 2,7	ἀν.	10 14.4	0 40 58
Sevilla		+37 22.7	δ.	6 1.2	0 24 5
Shanghai		+31 14.1	ἀν.	121 28.9	8 5 56
Singapore		+ 1. 17.2	ἀν.	103 51.1	6 55 24
Smyrna		+38 26.5	ἀν.	27 9.7	1 48 39
Sofia		+42 42.0	ἀν.	23 19.8	1 33 19
Speyer	— 13	+49 18.9	ἀν.	8 26.4	0 33 46
Sritzbergen		+79 33.8	ἀν.	11 9.5	0 44 38
Stettin	— 2	+53 25.7	ἀν.	14 33.9	0 58 16
Stockholm		+59 20 6	ἀν.	18 3.5	1 12 14
Strassburg i E.	— 29	+48 35 0	ἀν.	7 46.2	0 31 5
Stuttgart	— 23	+48 46.6	ἀν.	9 10.7	0 36 43
Sydney		+33 51.7	ἀν.	151 12.4	10 4 50
Szegedin		+46 15.5	ἀν.	20 8.5	1 20 34
Taschkent		+41 19.5	ἀν.	69 17.7	4 37 11
Taunton (Mass.)		+41 54 0	δ.	71 5.0	4 44 20
Teheran (Persien)		+35 41.1	ἀν.	51 25.5	3 25 42
Teneriffa		+28 16.6	δ.	16 38.0	1 6 32
Thames (Neu-Seeland)		+37 8.4	ἀν.	175 32.7	11 42 11
Tiflis (Russland)		+41 41.8	ἀν.	44 49.3	2 59 17
Tombuktu		+16 49.0	δ.	2 51 8	0 11 27
Tokio (Yeddo), (Japan)		+35 39.3	ἀν.	139 44.5	9 18 58
Toulon		+43 7.4	ἀν.	5 55.4	0 23 42
Toulouse		+43 36.8	ἀν.	1 27.5	0 5 50
Trapezunt		+41 1.0	ἀν.	39 46.4	2 39 6
Triest		+45 38.8	ἀν.	13 45.7	0 55 3
Tunis		+36 47.7	ἀν.	10 10.0	0 40 40
Turin		+45 4.1	ἀν.	7 41.8	0 30 47
Ulm	— 20	+48 23 8	ἀν.	9 59.4	0 39 58
Utrecht		+52 5.2	ἀν.	5 7.9	0 20 32
Valencia		+39 27.2	δ.	0 19.2	0 1 17
Valparaiso		+33 2.2	δ.	71 33 4	4 46 34
Varna		+43 12.1	ἀν.	27 55.0	1 51 40
Venedig		+45 25.8	ἀν.	12 21.5	0 49 26
Villach		+46 36.8	ἀν.	13 50.9	0 55 24
Virginia		+38 2 0	δ.	78 31.3	5 14 5
Vöslau		+47 58.0	ἀν.	16 12.9	1 4 52
Warschau		+52 13.1	ἀν.	21 1.8	1 24 7
Washington		+38 55.2	δ.	77 4.0	5 8 16
Waidbofen an der Thaya		+48 48.9	ἀν.	15 17.4	1 1 10
Weimar	— 15	+50 59.2	ἀν.	11 19.9	0 45 20
Wien		+48 12.6	ἀν.	16 22 7	1 5 31
Worms	— 27	+49 37.8	ἀν.	8 21.9	0 33 38
Würzburg	— 20	+49 47.7	ἀν.	9 56.0	0 39 44
Yarkand		+38 20.0	ἀν.	77 40.2	5 10 11
Yeddo		+35 36.8	ἀν.	139 45.1	9 19 0
Zanzibar		+ 6 9.6	ἀν.	39 11.4	2 36 46
Zürich		+47 22.7	ἀν.	8 33.1	0 34 12
Zweibrücken		+49 14.8	ἀν.	7 22.0	0 29 28
Zwickau	— 10	+50 43.0	ἀν.	12 28.5	0 49 54

ΠΙΝΑΞ 3

ΜΕΤΑΤΡΟΠΗ ΤΟΥ ΤΟΞΟΥ ΚΥΚΛΟΥ ΕΙΣ ΧΡΟΝΙΚΟΝ ΜΕΓΕΘΟΣ

ΜΟΙΡΑΙ															
Τ	Χ	Τ	Χ	Τ	Χ	Τ	Χ	Τ	Χ	Τ	Χ	Τ	Χ	Τ	Χ
°	ω λ	°	ω λ	°	ω λ	°	ω λ	'	λ δ	'	δ	"	δ	"	δ
1	0 4	31	2 4	61	4 4	91	6 4	1	0 4	31	2 4	1	0.07	31	2.07
2	0 8	32	2 8	62	4 8	92	6 8	2	0 8	32	2 8	2	0.13	32	2.13
3	0 12	33	2 12	63	4 12	93	6 12	3	0 12	33	2 12	3	0.20	33	2.20
4	0 16	34	2 16	64	4 16	94	6 16	4	0 16	34	2 16	4	0.27	34	2.27
5	0 20	35	2 20	65	4 20	95	6 20	5	0 20	35	2 20	5	0.33	35	2.33
6	0 24	36	2 24	66	4 24	96	6 24	6	0 24	36	2 24	6	0.40	36	2.40
7	0 28	37	2 28	67	4 28	97	6 28	7	0 28	37	2 28	7	0.47	37	2.47
8	0 32	38	2 32	68	4 32	98	6 32	8	0 32	38	2 32	8	0.53	38	2.53
9	0 36	39	2 36	69	4 36	99	6 36	9	0 36	39	2 36	9	0.60	39	2.60
10	0 40	40	2 40	70	4 40	100	6 40	10	0 40	40	2 40	10	0.67	40	2.67
11	0 44	41	2 44	71	4 44	101	6 44	11	0 44	41	2 44	11	0.73	41	2.73
12	0 48	42	2 48	72	4 48	102	6 48	12	0 48	42	2 48	12	0.80	42	2.80
13	0 52	43	2 52	73	4 52	103	6 52	13	0 52	43	2 52	13	0.87	43	2.87
14	0 56	44	2 56	74	4 56	104	6 56	14	0 56	44	2 56	14	0.93	44	2.93
15	1 0	45	3 0	75	5 0	105	7 0	15	1 0	45	3 0	15	1.00	45	3.00
16	1 4	46	3 4	76	5 4	106	7 4	16	1 4	46	3 4	16	1.07	46	3.07
17	1 8	47	3 8	77	5 8	107	7 8	17	1 8	47	3 8	17	1.13	47	3.13
18	1 12	48	3 12	78	5 12	108	7 12	18	1 12	48	3 12	18	1.20	48	3.20
19	1 16	49	3 16	79	5 16	109	7 16	19	1 16	49	3 16	19	1.27	49	3.27
20	1 20	50	3 20	80	5 20	110	7 20	20	1 20	50	3 20	20	1.33	50	3.33
21	1 24	51	3 24	81	5 24	111	7 24	21	1 24	51	3 24	21	1.40	51	3.40
22	1 28	52	3 28	82	5 28	112	7 28	22	1 28	52	3 28	22	1.47	52	3.47
23	1 32	53	3 32	83	5 32	113	7 32	23	1 32	53	3 32	23	1.53	53	3.53
24	1 36	54	3 36	84	5 36	114	7 36	24	1 36	54	3 36	24	1.60	54	3.60
25	1 40	55	3 40	85	5 40	115	7 40	25	1 40	55	3 40	25	1.67	55	3.67
26	1 44	56	3 44	86	5 44	116	7 44	26	1 44	56	3 44	26	1.73	56	3.73
27	1 48	57	3 48	87	5 48	117	7 48	27	1 48	57	3 48	27	1.80	57	3.80
28	1 52	58	3 52	88	5 52	118	7 52	28	1 52	58	3 52	28	1.87	58	3.87
29	1 56	59	3 56	89	5 56	119	7 56	29	1 56	59	3 56	29	1.93	59	3.93
30	2 0	60	4 0	90	6 0	120	8 0	30	2 0	60	4 0	30	2.00	60	4.00

ΠΙΝΑΞ 4

ΜΕΤΑΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΧΡΟΝΙΚΩΝ ΜΕΓΕΘΩΝ ΕΙΣ ΤΟΞΑ ΚΥΚΛΟΥ

Χ	Τ	Χ	Τ	Χ	Τ	Χ	Τ	Χ	Τ
ω	°	λ	°	λ	°	δ	''	δ	''
1	15	1	0 15	31	7 45	1	0 15	31	7 45
2	30	2	0 30	32	8 0	2	0 30	32	8 0
3	45	3	0 45	33	8 15	3	0 45	33	8 15
4	60	4	1 0	34	8 30	4	1 0	34	8 30
5	75	5	1 15	35	8 45	5	1 15	35	8 45
6	90	6	1 30	36	9 0	6	1 30	36	9 0
7	105	7	1 45	37	9 15	7	1 45	37	9 15
8	120	8	2 0	38	9 30	8	2 0	38	9 30
9	135	9	2 15	39	9 45	9	2 15	39	9 45
10	150	10	2 30	40	10 0	10	2 30	40	10 0
11	165	11	2 45	41	10 15	11	2 45	41	10 15
12	180	12	3 0	42	10 30	12	3 0	42	10 30
13	195	13	3 15	43	10 45	13	3 15	43	10 45
14	210	14	3 30	44	11 0	14	3 30	44	11 0
15	225	15	3 45	45	11 15	15	3 45	45	11 15
16	240	16	4 0	46	11 30	16	4 0	46	11 30
17	255	17	4 15	47	11 45	17	4 15	47	11 45
18	270	18	4 30	48	12 0	18	4 30	48	12 0
19	285	19	4 45	49	12 15	19	4 45	49	12 15
20	300	20	5 0	50	12 30	20	5 0	50	12 30
21	315	21	5 15	51	12 45	21	5 15	51	12 45
22	330	22	5 30	52	13 0	22	5 30	52	13 0
23	345	23	5 45	53	13 15	23	5 45	53	13 15
24	360	24	6 0	54	13 30	24	6 0	54	13 30
		25	6 15	55	13 45	25	6 15	55	13 45
		26	6 30	56	14 0	26	6 30	56	14 0
		27	6 45	57	14 15	27	6 45	57	14 15
		28	7 0	58	14 30	28	7 0	58	14 30
		29	7 15	59	14 45	29	7 15	59	14 45
		30	7 30	60	15 0	30	7 30	60	15 0

ΜΕΤΑΤΡΟΠΗ ΤΟΥ ΜΕΣΟΥ ΗΛΙΑΚΟΥ ΧΡΟΝΟΥ ΕΙΣ ΑΣΤΡΙΚΟΝ

M.H. X.	0 ω	1 ω	2 ω	3 ω	4 ω	5 ω	6 ω	7 ω	8 ω	9 ω	10 ω	11 ω	12 ω
λ	λ δ	λ δ	λ δ	λ δ	λ δ	λ δ	λ δ	λ δ	λ δ	λ δ	λ δ	λ δ	λ δ
0	0.00	0 9.86	0 19.71	0 29.57	0 39.43	0 49.28	0 59.14	1 8.99	1 18.85	1 28.71	1 38.56	1 48.42	1 58.28
1	0 0.16	0 10.02	0 19.88	0 29.73	0 39.59	0 49.45	0 59.30	1 9.16	1 19.02	1 28.87	1 38.73	1 48.58	1 58.44
2	0 0.33	0 10.19	0 20.04	0 29.90	0 39.75	0 49.61	0 59.47	1 9.32	1 19.18	1 29.04	1 38.89	1 48.75	1 58.61
3	0 0.49	0 10.35	0 20.21	0 30.06	0 39.92	0 49.78	0 59.63	1 9.49	1 19.34	1 29.20	1 39.06	1 48.91	1 58.77
4	0 0.66	0 10.51	0 20.37	0 30.23	0 40.08	0 49.94	0 59.80	1 9.65	1 19.51	1 29.36	1 39.22	1 49.08	1 58.93
5	0 0.82	0 10.68	0 20.53	0 30.39	0 40.25	0 50.10	0 59.96	1 9.82	1 19.67	1 29.53	1 39.39	1 49.24	1 59.10
6	0 0.99	0 10.84	0 20.70	0 30.56	0 40.41	0 50.27	1 0.12	1 9.98	1 19.84	1 29.69	1 39.55	1 49.41	1 59.26
7	0 1.15	0 11.01	0 20.86	0 30.72	0 40.58	0 50.43	1 0.29	1 10.15	1 20.00	1 29.86	1 39.71	1 49.57	1 59.43
8	0 1.31	0 11.17	0 21.03	0 30.88	0 40.74	0 50.60	1 0.45	1 10.31	1 20.17	1 30.02	1 39.88	1 49.73	1 59.59
9	0 1.48	0 11.34	0 21.19	0 31.05	0 40.90	0 50.76	1 0.62	1 10.47	1 20.33	1 30.19	1 40.04	1 49.90	1 59.76
10	0 1.64	0 11.50	0 21.36	0 31.21	0 41.07	0 50.93	1 0.78	1 10.64	1 20.49	1 30.35	1 40.21	1 50.00	1 59.92
11	0 1.81	0 11.66	0 21.52	0 31.38	0 41.23	0 51.09	1 0.95	1 10.80	1 20.66	1 30.51	1 40.37	1 50.23	2 0.08
12	0 1.97	0 11.83	0 21.68	0 31.54	0 41.40	0 51.25	1 1.11	1 10.97	1 20.82	1 30.68	1 40.54	1 50.39	2 0.25
13	0 2.14	0 12.00	0 21.85	0 31.71	0 41.56	0 51.42	1 1.27	1 11.13	1 20.99	1 30.84	1 40.70	1 50.50	2 0.41
14	0 2.30	0 12.16	0 22.01	0 31.87	0 41.73	0 51.58	1 1.44	1 11.30	1 21.15	1 31.01	1 40.86	1 50.72	2 0.58
15	0 2.46	0 12.32	0 22.18	0 32.03	0 41.89	0 51.75	1 1.60	1 11.46	1 21.32	1 31.17	1 41.03	1 50.88	2 0.74
16	0 2.63	0 12.49	0 22.34	0 32.20	0 42.05	0 51.91	1 1.77	1 11.62	1 21.48	1 31.34	1 41.19	1 51.01	2 0.91
17	0 2.79	0 12.65	0 22.51	0 32.36	0 42.22	0 52.08	1 1.93	1 11.79	1 21.64	1 31.50	1 41.36	1 51.21	2 1.07
18	0 2.96	0 12.81	0 22.67	0 32.53	0 42.38	0 52.24	1 2.10	1 11.95	1 21.81	1 31.66	1 41.52	1 51.38	2 1.23
19	0 3.12	0 12.98	0 22.83	0 32.69	0 42.57	0 52.40	1 2.26	1 12.12	1 21.97	1 31.83	1 41.68	1 51.54	2 1.40
20	0 3.29	0 13.14	0 23.00	0 32.86	0 42.71	0 52.57	1 2.42	1 12.28	1 22.14	1 31.99	1 41.85	1 51.71	2 1.56
21	0 3.45	0 13.31	0 23.16	0 33.02	0 42.88	0 52.73	1 2.59	1 12.45	1 22.30	1 32.16	1 42.01	1 51.87	2 1.73
22	0 3.61	0 13.47	0 23.33	0 33.18	0 43.04	0 52.90	1 2.75	1 12.61	1 22.47	1 32.32	1 42.18	1 52.03	2 1.89
23	0 3.78	0 13.64	0 23.49	0 33.35	0 43.20	0 53.06	1 2.92	1 12.77	1 22.63	1 32.49	1 42.34	1 52.20	2 2.06
24	0 3.94	0 13.80	0 23.66	0 33.51	0 43.37	0 53.23	1 3.08	1 12.94	1 22.79	1 32.65	1 42.51	1 52.30	2 2.22
25	0 4.11	0 13.96	0 23.82	0 33.68	0 43.53	0 53.39	1 3.20	1 13.10	1 22.96	1 32.81	1 42.67	1 52.53	2 2.38
26	0 4.27	0 14.13	0 23.98	0 33.84	0 43.70	0 53.55	1 3.41	1 13.27	1 23.12	1 32.98	1 42.84	1 52.68	2 2.55
27	0 4.44	0 14.29	0 24.15	0 34.01	0 43.86	0 53.72	1 3.57	1 13.43	1 23.29	1 33.14	1 43.00	1 52.80	2 2.71
28	0 4.60	0 14.46	0 24.31	0 34.17	0 44.03	0 53.88	1 3.74	1 13.59	1 23.45	1 33.31	1 43.16	1 53.02	2 2.88
29	0 4.76	0 14.62	0 24.48	0 34.33	0 44.19	0 54.05	1 3.90	1 13.76	1 23.62	1 33.47	1 43.33	1 53.18	2 3.04
30	0 4.93	0 14.79	0 24.64	0 34.50	0 44.35	0 54.21	1 4.07	1 13.92	1 23.78	1 33.64	1 43.49	1 53.35	2 3.21
31	0 5.09	0 14.95	0 24.81	0 34.66	0 44.52	0 54.38	1 4.23	1 14.09	1 23.94	1 33.80	1 43.66	1 53.51	2 3.37
32	0 5.26	0 15.11	0 24.97	0 34.83	0 44.68	0 54.54	1 4.40	1 14.25	1 24.11	1 33.96	1 43.82	1 53.68	2 3.53
33	0 5.42	0 15.28	0 25.13	0 34.99	0 44.85	0 54.70	1 4.56	1 14.42	1 24.27	1 34.13	1 43.99	1 53.83	2 3.70
34	0 5.58	0 15.44	0 25.30	0 35.16	0 45.01	0 54.87	1 4.72	1 14.58	1 24.44	1 34.29	1 44.15	1 54.01	2 3.86
35	0 5.75	0 15.61	0 25.36	0 35.32	0 45.18	0 55.03	1 4.89	1 14.75	1 24.60	1 34.46	1 44.31	1 54.17	2 4.03
36	0 5.91	0 15.77	0 25.63	0 35.48	0 45.34	0 55.20	1 5.05	1 14.91	1 24.77	1 34.62	1 44.48	1 54.33	2 4.19
37	0 6.08	0 15.94	0 25.79	0 35.65	0 45.50	0 55.36	1 5.22	1 15.07	1 24.93	1 34.79	1 44.64	1 54.50	2 4.36
38	0 6.24	0 16.10	0 25.96	0 35.81	0 45.67	0 55.53	1 5.38	1 15.24	1 25.09	1 34.95	1 44.81	1 54.66	2 4.52
39	0 6.41	0 16.26	0 26.12	0 35.98	0 45.83	0 55.69	1 5.55	1 15.40	1 25.26	1 35.11	1 44.97	1 54.83	2 4.68
40	0 6.57	0 16.43	0 26.28	0 36.14	0 46.00	0 55.85	1 5.71	1 15.57	1 25.42	1 35.28	1 45.14	1 54.99	2 4.83
41	0 6.74	0 16.59	0 26.45	0 36.31	0 46.16	0 56.02	1 5.87	1 15.73	1 25.59	1 35.44	1 45.30	1 55.16	2 5.01
42	0 6.90	0 16.76	0 26.61	0 36.47	0 46.33	0 56.18	1 6.04	1 15.89	1 25.75	1 35.61	1 45.46	1 55.32	2 5.18
43	0 7.06	0 16.92	0 26.78	0 36.63	0 46.49	0 56.35	1 6.20	1 16.05	1 25.92	1 35.77	1 45.63	1 55.48	2 5.34
44	0 7.23	0 17.09	0 26.94	0 36.80	0 46.65	0 56.51	1 6.37	1 16.22	1 26.08	1 35.94	1 45.79	1 55.65	2 5.51
45	0 7.39	0 17.25	0 27.11	0 36.96	0 46.82	0 56.68	1 6.53	1 16.39	1 26.24	1 36.10	1 45.96	1 55.81	2 5.67
46	0 7.56	0 17.41	0 27.27	0 37.13	0 46.98	0 56.84	1 6.70	1 16.55	1 26.41	1 36.26	1 46.12	1 55.98	2 5.83
47	0 7.72	0 17.58	0 27.43	0 37.29	0 47.15	0 57.00	1 6.86	1 16.72	1 26.57	1 36.43	1 46.29	1 56.14	2 6.00
48	0 7.89	0 17.74	0 27.60	0 37.46	0 47.31	0 57.17	1 7.02	1 16.88	1 26.74	1 36.59	1 46.45	1 56.31	2 6.16
49	0 8.05	0 17.91	0 27.76	0 37.62	0 47.48	0 57.33	1 7.19	1 17.05	1 26.90	1 36.76	1 46.61	1 56.47	2 6.33
50	0 8.21	0 18.07	0 27.93	0 37.78	0 47.64	0 57.50	1 7.35	1 17.21	1 27.07	1 36.92	1 46.78	1 56.63	2 6.49
51	0 8.38	0 18.23	0 28.09	0 37.95	0 47.80	0 57.66	1 7.51	1 17.37	1 27.23	1 37.09	1 46.94	1 56.80	2 6.65
52	0 8.54	0 18.40	0 28.26	0 38.11	0 47.97	0 57.83	1 7.68	1 17.54	1 27.39	1 37.25	1 47.11	1 56.96	2 6.82
53	0 8.71	0 18.56	0 28.42	0 38.28	0 48.13	0 58.00	1 7.85	1 17.70	1 27.56	1 37.41	1 47.27	1 57.13	2 6.98
54	0 8.87	0 18.73	0 28.58	0 38.45	0 48.30	0 58.15	1 8.01	1 17.87	1 27.72	1 37.58	1 47.44	1 57.29	2 7.14
55	0 9.04	0 18.89	0 28.75	0 38.61	0 48.46	0 58.32	1 8.17	1 18.03	1 27.89	1 37.74	1 47.60	1 57.46	2 7.31
56	0 9.20	0 19.06	0 28.91	0 38.77	0 48.63	0 58.48	1 8.34	1 18.20	1 28.05	1 37.91	1 47.76	1 57.62	2 7.48
57	0 9.36	0 19.22	0 29.08	0 38.93	0 48.79	0 58.65	1 8.50	1 18.36	1 28.21	1 38.07	1 47.93	1 57.78	2 7.64
58	0 9.53	0 19.38	0 29.24	0 39.10	0 48.95	0 58.81	1 8.67	1 18.52	1 28.38	1 38.24	1 48.09	1 57.95	2 7.81
59	0 9.69	0 19.55	0 29.41	0 39.25	0 49.12	0 58.98	1 8.83	1 18.68	1 28.54	1 38.40	1 48.26	1 58.11	2 7.97

ΑΡΙΘ. 5

ΧΡΟΝΟΝ (ΑΙ ΔΙΔΟΜΕΝΑΙ ΑΞΙΑΙ ΔΕΟΝ ΝΑ ΠΡΟΣΤΙΘΕΝΤΑΙ)

M.H. X.	13 ω	14 ω	15 ω	16 ω	17 ω	18 ω	19 ω	20 ω	21 ω	22 ω	23 ω
λ	λ δ	λ δ	λ δ	λ δ	λ δ	λ δ	λ δ	λ δ	λ δ	λ δ	λ δ
0	2 8.13	2 17.99	2 27.85	2 37.70	2 47.56	2 57.42	3 7.27	3 17.13	3 26.99	3 36.84	3 46.70
1	2 8.30	2 18.15	2 28.01	2 37.87	2 47.72	2 57.58	3 7.44	3 17.29	3 27.15	3 37.01	3 46.86
2	2 8.46	2 18.32	2 28.18	2 38.03	2 47.89	2 57.74	3 7.60	3 17.46	3 27.31	3 37.17	3 47.03
3	2 8.63	2 18.48	2 28.34	2 38.20	2 48.05	2 57.91	3 7.77	3 17.62	3 27.48	3 37.33	3 47.19
4	2 8.79	2 18.65	2 28.50	2 38.36	2 48.22	2 58.07	3 7.93	3 17.79	3 27.64	3 37.50	3 47.36
5	2 8.96	2 18.81	2 28.67	2 38.52	2 48.38	2 58.24	3 8.09	3 17.95	3 27.81	3 37.66	3 47.52
6	2 9.12	2 18.98	2 28.84	2 38.69	2 48.55	2 58.40	3 8.26	3 18.11	3 27.97	3 37.83	3 47.68
7	2 9.28	2 19.14	2 29.00	2 38.85	2 48.71	2 58.57	3 8.42	3 18.28	3 28.14	3 37.99	3 47.85
8	2 9.45	2 19.30	2 29.16	2 39.02	2 48.87	2 58.73	3 8.59	3 18.44	3 28.30	3 38.16	3 48.01
9	2 9.61	2 19.47	2 29.33	2 39.18	2 49.04	2 58.89	3 8.75	3 18.61	3 28.46	3 38.32	3 48.18
10	2 9.78	2 19.63	2 29.49	2 39.35	2 49.20	2 59.06	3 8.92	3 18.77	3 28.63	3 38.48	3 48.34
11	2 9.94	2 19.80	2 29.65	2 39.51	2 49.37	2 59.22	3 9.08	3 18.94	3 28.79	3 38.65	3 48.51
12	2 10.10	2 19.96	2 29.82	2 39.68	2 49.53	2 59.39	3 9.24	3 19.10	3 28.96	3 38.81	3 48.67
13	2 10.27	2 20.13	2 29.98	2 39.84	2 49.70	2 59.55	3 9.41	3 19.26	3 29.12	3 38.98	3 48.83
14	2 10.43	2 20.29	2 30.15	2 40.00	2 49.86	2 59.72	3 9.57	3 19.43	3 29.29	3 39.14	3 49.00
15	2 10.60	2 20.45	2 30.31	2 40.17	2 50.02	2 59.88	3 9.74	3 19.59	3 29.45	3 39.31	3 49.16
16	2 10.76	2 20.62	2 30.48	2 40.33	2 50.19	3 0.04	3 9.90	3 19.76	3 29.61	3 39.47	3 49.33
17	2 10.93	2 20.78	2 30.64	2 40.50	2 50.35	3 0.21	3 10.07	3 19.92	3 29.78	3 39.63	3 49.49
18	2 11.09	2 20.95	2 30.80	2 40.66	2 50.52	3 0.37	3 10.23	3 20.09	3 29.94	3 39.80	3 49.66
19	2 11.25	2 21.11	2 30.97	2 40.82	2 50.68	3 0.54	3 10.39	3 20.25	3 30.11	3 39.96	3 49.82
20	2 11.42	2 21.28	2 31.13	2 40.99	2 50.85	3 0.70	3 10.56	3 20.41	3 30.27	3 40.13	3 49.98
21	2 11.58	2 21.44	2 31.30	2 41.15	2 51.01	3 0.87	3 10.72	3 20.58	3 30.44	3 40.29	3 50.15
22	2 11.75	2 21.60	2 31.46	2 41.32	2 51.17	3 1.03	3 10.89	3 20.74	3 30.60	3 40.46	3 50.31
23	2 11.91	2 21.77	2 31.62	2 41.48	2 51.34	3 1.19	3 11.05	3 20.91	3 30.76	3 40.62	3 50.48
24	2 12.08	2 21.93	2 31.79	2 41.65	2 51.50	3 1.36	3 11.22	3 21.07	3 30.93	3 40.78	3 50.64
25	2 12.24	2 22.10	2 31.95	2 41.81	2 51.67	3 1.52	3 11.38	3 21.24	3 31.09	3 40.95	3 50.81
26	2 12.40	2 22.26	2 32.12	2 41.97	2 51.83	3 1.69	3 11.54	3 21.40	3 31.26	3 41.11	3 50.97
27	2 12.57	2 22.43	2 32.28	2 42.14	2 51.99	3 1.85	3 11.71	3 21.56	3 31.42	3 41.28	3 51.13
28	2 12.73	2 22.59	2 32.45	2 42.30	2 52.16	3 2.02	3 11.87	3 21.73	3 31.59	3 41.44	3 51.30
29	2 12.90	2 22.75	2 32.61	2 42.47	2 52.32	3 2.18	3 12.04	3 21.89	3 31.75	3 41.61	3 51.46
30	2 13.06	2 22.92	2 32.77	2 42.63	2 52.49	3 2.34	3 12.20	3 22.06	3 31.91	3 41.77	3 51.63
31	2 13.23	2 23.08	2 32.94	2 42.80	2 52.65	3 2.51	3 12.37	3 22.22	3 32.08	3 41.93	3 51.79
32	2 13.39	2 23.25	2 33.10	2 42.96	2 52.82	3 2.67	3 12.53	3 22.39	3 32.24	3 42.10	3 51.96
33	2 13.55	2 23.41	2 33.27	2 43.12	2 52.98	3 2.84	3 12.69	3 22.55	3 32.41	3 42.26	3 52.12
34	2 13.72	2 23.58	2 33.43	2 43.29	2 53.14	3 3.00	3 12.86	3 22.71	3 32.57	3 42.43	3 52.28
35	2 13.88	2 23.74	2 33.60	2 43.45	2 53.31	3 3.17	3 13.02	3 22.88	3 32.74	3 42.59	3 52.45
36	2 14.05	2 23.90	2 33.76	2 43.62	2 53.47	3 3.33	3 13.19	3 23.04	3 32.90	3 42.76	3 52.61
37	2 14.21	2 24.07	2 33.92	2 43.78	2 53.64	3 3.49	3 13.35	3 23.21	3 33.06	3 42.92	3 52.78
38	2 14.38	2 24.23	2 34.09	2 43.95	2 53.80	3 3.66	3 13.51	3 23.37	3 33.23	3 43.08	3 52.94
39	2 14.54	2 24.40	2 34.25	2 44.11	2 53.97	3 3.82	3 13.68	3 23.54	3 33.39	3 43.25	3 53.11
40	2 14.70	2 24.56	2 34.42	2 44.27	2 54.13	3 3.99	3 13.84	3 23.70	3 33.56	3 43.41	3 53.27
41	2 14.87	2 24.73	2 34.58	2 44.44	2 54.29	3 4.15	3 14.01	3 23.86	3 33.72	3 43.58	3 53.43
42	2 15.03	2 24.89	2 34.75	2 44.60	2 54.46	3 4.32	3 14.17	3 24.03	3 33.89	3 43.74	3 53.60
43	2 15.20	2 25.05	2 34.91	2 44.77	2 54.62	3 4.48	3 14.34	3 24.19	3 34.05	3 43.91	3 53.76
44	2 15.36	2 25.22	2 35.08	2 44.93	2 54.79	3 4.64	3 14.50	3 24.36	3 34.21	3 44.07	3 53.93
45	2 15.53	2 25.38	2 35.24	2 45.10	2 54.95	3 4.81	3 14.66	3 24.52	3 34.38	3 44.23	3 54.09
46	2 15.69	2 25.55	2 35.40	2 45.26	2 55.11	3 4.97	3 14.83	3 24.69	3 34.54	3 44.40	3 54.26
47	2 15.85	2 25.71	2 35.57	2 45.42	2 55.28	3 5.14	3 14.99	3 24.85	3 34.71	3 44.56	3 54.42
48	2 16.02	2 25.88	2 35.73	2 45.59	2 55.44	3 5.30	3 15.16	3 25.01	3 34.87	3 44.73	3 54.58
49	2 16.18	2 26.04	2 35.90	2 45.75	2 55.61	3 5.47	3 15.32	3 25.18	3 35.03	3 44.89	3 54.75
50	2 16.35	2 26.20	2 36.06	2 45.92	2 55.77	3 5.63	3 15.49	3 25.34	3 35.20	3 45.06	3 54.91
51	2 16.51	2 26.37	2 36.22	2 46.08	2 55.94	3 5.79	3 15.65	3 25.51	3 35.36	3 45.22	3 55.08
52	2 16.68	2 26.53	2 36.39	2 46.25	2 56.10	3 5.96	3 15.81	3 25.67	3 35.53	3 45.38	3 55.24
53	2 16.84	2 26.70	2 36.55	2 46.41	2 56.27	3 6.12	3 15.98	3 25.84	3 35.69	3 45.55	3 55.41
54	2 17.00	2 26.86	2 36.72	2 46.57	2 56.43	3 6.29	3 16.14	3 26.00	3 35.86	3 45.71	3 55.57
55	2 17.17	2 27.03	2 36.88	2 46.74	2 56.59	3 6.45	3 16.31	3 26.16	3 36.02	3 45.88	3 55.73
56	2 17.33	2 27.19	2 37.05	2 46.90	2 56.76	3 6.62	3 16.47	3 26.33	3 36.18	3 46.04	3 55.90
57	2 17.50	2 27.35	2 37.21	2 47.07	2 56.92	3 6.78	3 16.64	3 26.49	3 36.35	3 46.21	3 56.06
58	2 17.66	2 27.52	2 37.37	2 47.23	2 57.09	3 6.94	3 16.80	3 26.66	3 36.51	3 46.37	3 56.23
59	2 17.83	2 27.68	2 37.54	2 47.40	2 57.25	3 7.11	3 16.96	3 26.82	3 36.68	3 46.53	3 56.39

ΜΟΙΡΑΙ Ή ΩΡΑΙ												
λ	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
0	3,1584	1,3802	1,0792	0,9081	0,7781	0,6812	0,6021	0,5351	0,4771	0,4260	0,3802	0,3388
1	3,1584	3730	0756	97	63	6798	09	41	62	52	3795	82
2	2,8573	3660	0720	8983	45	84	5997	30	53	44	88	75
3	6812	3590	0685	59	28	69	85	20	44	36	80	69
4	5563	3522	0649	35	10	55	73	10	35	28	73	62
5	2,4594	1,3454	1,0614	12	7692	41	61	00	26	20	66	55
6	3802	3388	0580	8888	74	26	49	5289	17	12	59	49
7	3133	3323	0546	65	57	12	37	79	08	04	52	42
8	2553	3258	0511	42	39	6698	25	69	4699	4196	45	36
9	2041	3195	0478	19	22	84	13	59	90	88	38	29
10	2,1584	1,3133	1,0444	8796	04	70	02	49	82	80	30	23
11	1170	3071	0411	73	7587	56	5890	39	73	72	23	16
12	0792	3010	0378	51	70	42	78	29	64	64	16	10
13	0444	2950	0345	28	52	28	66	19	55	56	09	03
14	0122	2891	0313	06	35	11	55	09	46	49	02	3297
15	1,9823	1,2833	1,0280	8683	18	00	43	5199	38	41	3695	91
16	9542	2775	0248	61	01	6587	32	89	29	33	88	84
17	9279	2719	0216	39	7484	73	20	79	20	25	81	78
18	9031	2663	0185	17	67	59	09	69	11	17	74	71
19	8796	2607	0154	8595	51	46	5797	59	03	09	67	65
20	1,8573	1,2533	1,0122	73	34	32	86	49	4594	02	60	58
21	8361	2499	0091	52	17	19	74	39	85	4094	53	52
22	8159	2445	0061	30	01	05	63	29	77	86	46	46
23	7966	2393	0030	09	7384	6492	52	20	68	79	39	39
24	7782	2341	1,0000	8487	68	78	40	10	59	71	32	33
25	1,7604	1,2289	0,9970	66	51	65	29	00	51	63	25	27
26	7434	2239	9940	45	35	51	18	5090	42	55	18	20
27	7200	2188	9910	24	18	38	06	81	34	48	11	14
28	7112	2139	9881	03	02	25	5695	71	25	40	04	08
29	6960	2090	9852	8382	7286	12	84	61	16	32	3597	01
30	1,6812	1,2041	0,9823	61	70	6398	73	51	08	25	90	3195
31	6670	1993	9794	41	54	85	62	42	4199	17	83	89
32	6532	1946	9765	20	38	72	51	32	91	10	77	83
33	6398	1899	9737	0	22	59	40	23	82	02	70	76
34	6269	1852	9708	8279	06	46	29	13	74	3995	63	70
35	1,6143	1,1806	0,9680	59	7190	33	18	03	66	87	56	64
36	6021	1761	9652	39	74	20	07	1994	57	79	49	57
37	5902	1716	9625	19	59	07	5596	84	49	72	42	51
38	5786	1671	9597	8191	43	6294	85	75	40	61	35	45
39	5673	1627	9570	79	28	82	74	65	32	57	29	39
40	1,5563	1,1584	0,9542	59	12	69	63	56	24	49	22	33
41	5456	1540	9515	10	7097	56	52	47	15	42	15	26
42	5351	1498	9488	20	81	43	41	37	07	31	08	20
43	5249	1495	9462	01	66	31	51	28	4399	27	01	14
44	5149	1413	9435	8081	50	18	20	18	90	19	3495	08
45	1,5051	1,1372	0,9409	62	35	05	09	09	82	12	88	02
46	4956	1331	9383	43	20	6193	5498	00	74	05	81	3096
47	1863	1290	9356	23	05	80	88	4890	65	3897	75	89
48	1771	1249	9330	01	6990	68	77	81	57	90	68	83
49	1682	1209	9305	7985	75	55	66	72	49	82	61	77
50	1,4594	1,1170	0,9279	66	60	13	56	63	41	75	55	71
51	1508	1130	9251	47	45	31	45	53	33	68	18	65
52	1424	1091	9228	29	30	18	35	44	21	60	41	59
53	1344	1053	9203	10	15	06	21	35	16	55	35	53
54	1260	1015	9178	7891	0	6091	14	26	08	46	28	47
55	1,4180	1,0977	0,9153	73	6885	81	03	17	00	38	21	41
56	1102	0939	9128	54	71	69	5393	08	1292	34	15	35
57	1025	0902	9101	36	56	57	82	4799	81	24	08	28
58	9949	0865	9079	18	41	45	72	89	76	17	01	22
59	3875	0828	9055	0	27	33	61	80	68	09	3395	16

ΑΡΙΘ. 6

ΛΟΓΑΡΙΣΜΟΙ

ΜΟΙΡΑΙ Ή ΩΡΑΙ												
λ	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
0	0,3010	0,2663	0,2311	0,2041	0,1761	0,1498	0,1249	0,1015	0,0792	0,0580	0,0378	0,0185
1	04	57	36	36	56	93	45	11	88	77	75	82
2	2998	52	30	32	52	89	41	07	85	73	71	79
3	92	46	25	27	47	85	37	03	81	70	68	75
4	86	41	20	22	43	81	34	0999	77	66	64	72
5	2980	2635	2315	2017	1738	1476	1229	0996	0774	0563	0361	0169
6	74	29	10	12	34	72	25	92	70	59	58	66
7	68	24	05	08	29	68	21	88	66	56	55	63
8	62	18	00	03	25	64	17	84	63	52	52	60
9	56	13	2295	1998	20	60	13	80	59	49	48	57
10	2950	07	89	93	1716	1455	1209	0977	0756	0546	0345	0153
11	45	02	84	88	11	51	05	73	52	42	42	50
12	38	2596	79	84	07	47	01	69	49	39	39	47
13	33	91	74	79	02	43	1197	65	45	35	35	44
14	27	85	69	74	1698	38	93	62	42	32	32	41
15	2921	2580	2264	1969	94	1434	89	0958	0738	0529	0329	0138
16	15	75	59	65	89	30	85	54	34	25	26	35
17	09	69	54	60	85	26	82	50	31	22	22	32
18	03	64	49	55	80	22	78	47	27	18	19	29
19	2897	58	44	50	76	17	74	43	24	15	16	25
20	91	2533	2239	1946	1671	1413	1170	0939	0720	0511	0313	0122
21	85	47	34	41	67	09	66	35	17	08	09	19
22	80	42	29	36	63	05	62	32	13	05	06	16
23	84	36	23	32	58	01	58	28	09	01	03	13
24	68	31	18	27	54	1397	54	24	06	0498	00	10
25	2862	2526	2213	1922	1649	93	1150	0920	02	95	0296	0107
26	56	20	08	17	45	88	46	17	0699	91	93	04
27	50	15	03	13	40	84	42	13	95	88	90	01
28	45	09	2198	08	36	80	38	09	92	85	87	0098
29	39	04	93	03	32	76	34	05	88	81	83	94
30	2833	2499	88	1899	1627	1372	1130	0902	0685	0478	0280	0091
31	27	93	83	94	23	68	26	0898	81	74	77	88
32	21	88	78	90	19	63	23	94	78	71	74	85
33	16	88	73	85	14	59	19	91	74	68	71	82
34	10	77	68	80	10	55	15	87	70	64	67	79
35	04	2472	2164	1875	05	1351	1111	0883	0667	0461	0264	0076
36	2798	67	59	71	01	47	07	80	64	58	61	73
37	93	61	54	66	1597	43	03	76	60	54	58	70
38	87	56	49	62	92	39	1099	72	56	51	55	67
39	81	51	44	56	88	35	95	68	53	48	51	64
40	2775	2445	2139	1852	1584	1331	92	0865	0649	0444	0248	0061
41	70	40	34	48	79	27	88	61	46	41	45	58
42	64	35	29	43	75	22	84	57	42	37	42	55
43	58	30	24	38	71	18	80	54	39	34	39	52
44	53	21	19	34	66	14	76	50	35	31	35	48
45	2747	2419	2114	1829	1562	1310	1072	0846	0632	0428	0232	0045
46	41	14	09	25	58	06	68	43	29	24	29	42
47	36	09	04	20	53	02	64	39	25	21	26	39
48	30	03	2099	16	49	1298	61	35	21	18	23	36
49	24	2398	95	11	45	94	57	32	18	14	20	33
50	2719	93	90	06	1540	90	1053	0828	0614	0411	0216	0030
51	13	88	85	02	36	86	49	24	11	08	13	27
52	07	82	80	1797	32	82	45	21	08	04	10	24
53	02	77	75	93	28	78	41	17	04	01	07	21
54	2696	72	70	88	24	74	37	14	01	0398	04	18
55	91	2367	2065	1784	1519	1270	1034	0810	0597	04	01	0015
56	85	62	61	79	15	66	30	06	94	91	0197	12
57	79	56	56	74	10	61	26	03	90	88	94	09
58	74	51	51	70	06	57	22	0799	87	84	91	06
59	68	46	46	65	02	53	18	95	83	81	88	03

ΠΛΑΤΟΣ

ΠΙΝΑΞ
ΠΙΝΑΚΕΣ

Α.Χ.			22°						36°						38°						40°									
ω	λ	δ	X	XI	XII	II	III	X	XI	XII	I	II	III	X	XI	XII	I	II	III	X	XI	XII	I	II	III					
			ΚΡ	ΤΑ	ΔΙ		ΚΑ	ΛΕ	ΑΕ	ΚΡ		ΤΑ	ΔΙ	ΚΑ	ΛΕ	ΠΑ		ΚΡ	ΤΑ	ΔΙ	ΚΑ	ΛΕ		ΠΑ	ΚΡ	ΤΑ	ΔΙ	ΚΑ	ΛΕ	ΠΑ
0	0	0	0	4	8	9	8	3	29	0	6	13	16	8	7	1	0	6	14	17	16	8	1	0	6	15	18	28	8	1
0	7	20	2	6	10	10	46	5	1	2	8	15	17	41	8	2	2	8	16	18	48	9	3	2	8	17	19	59	10	3
0	14	41	4	8	11	12	24	6	3	4	10	17	19	13	10	4	4	10	18	20	20	11	4	4	10	19	21	29	11	5
0	22	2	6	10	13	14	02	8	5	6	12	18	20	45	12	6	6	12	19	21	51	12	6	6	12	20	22	58	13	6
0	29	23	8	12	15	15	40	10	7	8	14	20	22	17	13	8	8	14	21	23	21	14	8	8	15	22	24	28	14	8
0	36	45	10	14	17	17	18	12	9	10	16	22	23	49	15	10	10	16	23	24	52	15	10	10	17	24	25	57	16	10
0	44	8	12	16	19	18	55	13	11	12	18	24	25	20	16	11	12	18	25	26	22	17	11	12	19	26	27	26	18	12
0	51	32	14	18	20	20	33	15	12	14	20	25	26	52	18	13	14	20	26	27	52	19	13	14	21	27	28	55	19	13
0	58	57	16	20	22	22	10	17	14	16	22	27	28	23	20	15	16	22	28	29	23	20	15	16	23	29	0	24	21	15
1	6	23	18	22	24	23	49	18	16	18	24	29	29	54	21	17	18	24	0	0	53	22	17	18	25	1	1	53	22	17
1	13	51	20	23	26	25	27	20	18	20	26	0	1	26	23	19	20	26	1	2	23	23	19	20	26	2	3	22	24	19
1	21	21	22	25	27	27	05	22	20	22	28	2	2	58	25	20	22	28	3	3	53	25	21	22	28	4	4	51	25	21
1	28	52	24	27	29	28	45	24	22	24	0	4	4	30	26	22	24	0	5	5	24	27	22	24	0	6	6	20	27	22
1	36	25	26	29	1	0	24	25	24	26	1	6	6	2	28	24	26	2	7	6	55	28	24	26	2	7	7	49	29	24
1	44	0	28	1	3	2	04	27	26	28	3	7	7	34	0	26	28	4	8	8	26	0	26	28	4	9	9	19	0	26
1	51	38	0	3	4	3	44	29	28	0	5	9	9	7	1	28	0	6	10	9	57	2	28	0	6	11	10	49	2	28
1	59	18	2	5	7	5	25	1	30	2	7	11	10	40	3	0	2	8	12	11	29	3	0	2	8	12	12	20	4	0
2	6	59	4	7	8	7	07	3	2	4	9	12	12	14	5	2	4	10	13	12	2	5	2	4	10	14	13	51	5	2
2	14	44	6	9	9	8	49	4	4	6	11	14	13	48	6	4	6	11	15	14	34	7	4	6	12	16	15	22	7	4
2	22	31	8	10	11	10	33	6	6	8	13	16	15	23	8	6	8	13	17	16	8	8	5	8	14	18	16	54	9	5
2	30	21	10	12	13	12	17	8	8	10	15	17	16	59	10	7	10	15	18	17	41	10	7	10	16	19	18	26	10	7
2	38	14	12	14	15	14	01	10	10	12	17	19	18	34	12	9	12	17	20	19	16	12	9	12	18	21	19	59	12	9
2	46	8	14	16	16	15	47	12	12	14	18	21	20	10	13	11	14	19	22	20	51	14	11	14	19	23	21	33	14	11
2	54	7	16	18	18	17	33	14	14	16	20	23	21	47	15	13	16	21	24	22	26	15	13	16	21	24	23	7	16	13
3	2	8	18	20	20	19	20	16	16	18	22	24	23	25	17	15	18	23	25	24	3	17	15	18	23	26	24	41	17	15
3	10	12	20	22	22	21	9	18	18	20	24	26	25	4	19	17	20	25	27	25	39	19	17	20	25	28	26	16	19	17
3	18	19	22	24	24	22	58	20	20	22	26	28	26	43	21	19	22	26	29	27	17	21	19	22	27	29	27	52	21	19
3	26	29	24	25	25	21	48	22	22	24	28	0	28	23	22	21	24	28	0	28	55	22	21	24	29	1	29	29	23	21
3	34	12	26	27	27	26	39	24	24	26	0	1	0	3	24	23	26	0	2	0	35	24	23	26	1	3	1	6	24	23

ΑΡΙΘ. 7

ΟΙΚΟΘΕΣΙΑΣ

ΠΛΑΤΟΣ

45°						49°						52°						56°						ΑΧ						
Χ	ΧΙ	ΧΙΙ	Ι	ΙΙ	ΙΙΙ	Χ	ΧΙ	ΧΙΙ	Ι	ΙΙ	ΙΙΙ	Χ	ΧΙ	ΧΙΙ	Ι	ΙΙ	ΙΙΙ	Χ	ΧΙ	ΧΙΙ	Ι	ΙΙ	ΙΙΙ	ω	λ	δ				
ΚΡ	ΤΑ	ΔΙ	ΚΑ	ΛΕ	ΠΑ	ΚΡ	ΤΑ	ΔΙ	ΚΑ	ΛΕ	ΠΑ	ΚΡ	ΤΑ	ΔΙ	ΚΑ	ΛΕ	ΠΑ	ΚΡ	ΤΑ	ΔΙ	ΚΑ	ΛΕ	ΠΑ							
0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0						
0	7	17	21	42	10	2	0	8	20	24	36	12	2	0	9	23	27	0	13	3	0	10	27	0	32	15	3	0	0	0
2	9	19	23	9	11	3	2	10	22	25	59	13	4	2	11	25	28	20	14	4	2	12	29	1	47	16	5	0	7	20
4	11	21	24	35	13	5	4	12	24	27	22	14	6	4	13	26	29	39	16	6	4	15	0	3	02	17	6	0	14	41
6	13	23	26	2	14	6	6	14	26	28	45	16	7	6	15	28	0	58	17	8	6	17	2	4	16	19	8	0	22	2
8	15	24	27	27	16	8	8	17	27	0	7	17	9	8	17	29	2	18	19	9	8	19	4	5	30	20	10	0	29	23
10	17	26	28	53	17	10	10	19	29	1	29	19	11	10	20	1	3	36	20	11	10	21	5	6	44	22	11	0	36	45
12	19	28	0	18	19	12	12	21	1	2	50	20	12	12	22	3	4	55	21	13	12	23	7	7	57	23	13	0	44	8
14	21	0	1	43	20	13	14	23	3	4	12	22	14	14	24	5	6	13	23	14	14	26	8	9	11	24	15	0	51	32
16	23	1	3	8	22	15	16	25	4	5	33	23	16	16	26	6	7	32	24	16	16	28	10	10	25	26	16	0	58	57
18	25	3	4	33	23	17	18	27	6	6	55	25	17	18	28	8	8	50	26	18	18	0	11	11	39	27	18	1	6	23
20	27	5	5	58	25	19	20	29	8	8	16	26	19	20	0	10	10	8	27	19	20	2	13	12	53	29	20	1	13	51
22	29	6	7	24	27	20	22	1	9	9	38	28	21	22	2	11	11	27	29	21	22	4	15	14	6	0	21	1	21	21
24	1	8	8	49	28	22	24	3	11	11	00	29	23	24	4	13	12	46	0	23	24	6	16	15	21	1	23	1	28	52
26	3	10	10	15	29	24	26	5	12	12	22	1	24	26	6	14	14	5	2	25	26	8	17	16	35	3	25	1	36	25
28	5	11	11	41	1	26	28	7	14	13	44	2	26	28	8	16	15	25	3	26	28	10	19	17	50	4	26	1	44	0
0	7	13	13	7	3	28	0	9	16	15	2	4	28	0	10	17	16	44	4	28	0	12	21	19	5	6	28	1	51	38
2	9	15	14	33	4	29	2	11	17	16	30	5	0	2	12	19	18	4	6	0	2	14	22	20	20	7	0	1	59	18
4	11	16	16	0	6	1	4	13	19	17	53	7	2	4	14	21	19	24	8	2	4	16	24	21	36	8	2	2	6	59
6	13	18	17	28	7	3	6	14	20	19	16	8	3	6	16	22	20	44	9	3	6	18	25	22	52	10	3	2	14	44
8	15	19	18	55	9	5	8	16	22	20	41	10	5	8	18	24	22	5	11	5	8	19	26	24	8	11	5	2	22	31
10	17	21	20	24	11	7	10	18	24	22	5	12	7	10	19	25	23	27	12	7	10	21	28	25	25	13	7	2	30	21
12	19	23	21	52	12	9	12	20	25	23	30	13	9	12	21	27	24	50	14	9	12	23	29	26	43	14	8	2	38	14
14	20	24	23	22	14	11	14	22	27	24	56	15	11	14	23	28	26	12	15	11	14	25	1	28	1	16	10	2	46	8
16	22	26	24	51	16	12	16	24	28	26	22	16	13	16	25	0	27	35	17	12	16	27	3	29	19	17	12	2	54	7
18	24	28	26	22	17	14	18	26	0	27	49	18	14	18	27	2	28	58	18	14	18	29	4	0	38	19	14	3	2	8
20	26	29	27	53	19	16	20	28	2	29	15	20	16	20	29	3	0	22	20	16	20	1	5	1	57	20	16	3	10	12
22	28	1	29	24	21	18	22	29	3	0	43	21	18	22	1	5	1	46	22	18	22	3	7	3	17	22	17	3	18	19
24	0	3	0	56	22	20	24	1	5	2	11	23	20	24	3	6	3	11	23	20	24	4	9	4	38	24	19	3	26	29
26	2	4	0	29	24	22	26	3	7	3	40	25	22	26	4	8	4	37	25	22	26	6	10	5	59	25	21	3	34	42

ΠΛΑΤΟΣ

ΠΙΝΑΚΕΣ

ΑΧ			22°						36°						38°						40°									
			Χ ΓΑ	ΧΙ ΔΙ	ΧΙΙ ΚΑ	Ι ΛΕ	ΙΙ ΠΑ	ΙΙΙ ΖΥ	Χ ΓΑ	ΧΙ ΔΙ	ΧΙΙ ΚΑ	Ι ΛΕ	ΙΙ ΠΑ	ΙΙΙ ΖΥ	Χ ΓΑ	ΧΙ ΔΙ	ΧΙΙ ΚΑ	Ι ΛΕ	ΙΙ ΠΑ	ΙΙΙ ΖΥ	Χ ΓΑ	ΧΙ ΔΙ	ΧΙΙ ΚΑ	Ι ΛΕ	ΙΙ ΠΑ	ΙΙΙ ΖΥ				
ω	λ	δ	ο	ο	ο	ο	ο	ο	ο	ο	ο	ο	ο	ο	ο	ο	ο	ο	ο	ο	ο	ο	ο	ο	ο	ο				
3	42	57	28	29	29	28	31	26	26	28	2	3	1	41	26	25	28	2	4	2	15	26	25	28	3	5	2	41	26	25
3	51	16	0	1	1	0	23	28	28	0	4	5	3	26	28	27	0	4	6	3	51	28	27	0	4	6	4	22	28	27
3	59	37	2	3	3	2	17	0	0	2	5	7	5	9	0	29	2	6	7	5	35	0	29	2	6	8	6	2	0	29
4	8	1	4	5	5	4	11	2	2	4	7	9	6	53	2	1	4	8	9	7	17	2	1	4	8	10	7	41	2	1
4	16	27	6	7	7	6	07	4	5	6	9	10	8	37	4	3	6	10	11	8	59	4	3	6	10	12	9	22	3	3
4	24	55	8	9	9	8	3	6	7	8	11	12	10	21	6	5	8	12	13	10	42	5	5	8	12	14	11	3	5	5
4	33	26	10	11	11	10	0	8	9	10	13	14	12	6	7	7	10	14	15	12	25	7	7	10	14	15	12	44	7	7
4	41	59	12	13	13	11	58	10	11	12	15	16	13	51	9	9	12	15	17	14	9	9	9	12	16	17	14	26	9	9
4	50	34	14	15	15	13	57	12	13	14	17	18	15	38	11	11	14	17	18	15	53	11	11	14	18	19	16	9	11	11
4	59	11	16	17	17	15	56	14	15	16	19	20	17	24	13	13	16	19	20	17	38	13	13	16	20	21	17	52	13	13
5	7	49	18	19	19	17	55	17	17	18	21	22	19	12	15	15	18	21	22	19	23	15	15	18	22	23	19	35	15	15
5	16	29	20	21	21	19	55	19	19	20	23	23	20	59	17	17	20	23	24	21	9	17	17	20	24	24	21	19	17	17
5	25	10	22	23	23	21	55	21	21	22	25	25	22	47	19	19	22	25	26	22	55	19	19	22	26	26	23	2	19	19
5	33	51	24	25	25	23	56	23	23	24	27	27	24	35	21	21	24	27	28	24	41	21	21	24	28	28	24	47	21	21
5	42	34	26	27	27	25	57	25	25	26	29	29	26	23	23	23	26	29	0	26	27	23	23	26	29	0	26	31	22	23
5	51	17	28	29	29	27	58	27	27	28	1	1	28	11	25	25	28	1	1	28	17	25	25	28	1	2	28	15	24	25
6	0	0	0	1	1	0	0	29	29	0	3	3	0	0	27	27	0	3	3	0	00	27	27	0	3	4	0	00	26	26
6	8	43	2	3	3	2	2	1	1	2	5	5	1	49	29	29	2	5	5	1	47	29	29	2	5	6	1	45	28	28
6	17	26	4	5	5	4	3	3	3	4	7	7	3	37	1	1	4	7	7	3	33	0	1	4	7	8	3	29	0	0
6	26	9	6	7	7	6	4	5	5	6	9	9	5	25	3	3	6	9	9	5	19	2	3	6	9	9	5	13	2	2
6	34	50	8	9	9	8	5	7	7	8	11	11	7	13	5	5	8	11	11	7	5	4	5	8	11	11	6	58	4	4
6	43	31	10	11	11	10	5	9	9	10	13	13	9	1	7	7	10	13	13	8	51	6	7	10	13	13	8	41	5	6
6	52	11	12	13	13	12	5	11	11	12	15	15	10	48	8	8	12	15	15	10	37	8	9	12	15	15	10	25	7	8
7	0	49	14	15	15	14	4	13	13	14	17	17	12	36	10	11	14	17	17	12	22	10	11	14	17	17	12	8	9	10
7	9	26	16	17	18	16	3	15	15	16	19	19	14	22	12	13	16	19	19	14	7	12	13	16	19	19	13	51	11	12
7	18	1	18	19	20	18	2	17	17	18	21	21	16	9	14	15	18	21	21	15	51	13	13	18	21	21	15	34	13	14
7	26	34	20	21	22	20	0	19	19	20	23	23	17	54	16	17	20	23	23	17	35	15	16	20	23	23	17	16	15	16
7	35	5	22	23	24	21	57	21	21	22	25	24	19	33	18	19	22	25	25	19	18	17	18	22	25	25	18	57	16	18
7	43	33	24	25	26	23	53	23	23	24	27	26	21	23	20	21	24	27	26	21	1	19	20	24	27	26	20	38	18	20

ΟΙΚΟΘΕΣΙΑΣ

ΠΛΑΤΟΣ

45°									49°									52°									56°									Α.Χ.			
Χ	ΧΙ	ΧΙΙ	Γ	Η	ΗΙ	ΤΑ	ΚΑ	ΛΕ	Χ	ΧΙ	ΧΙΙ	Γ	Η	ΗΙ	ΤΑ	ΚΑ	ΛΕ	Χ	ΧΙ	ΧΙΙ	Γ	Η	ΗΙ	ΤΑ	ΚΑ	ΛΕ	Χ	ΧΙ	ΧΙΙ	Γ	Η	ΗΙ	ΤΑ	ΚΑ	ΛΕ	ω	λ	δ	
28	3	6	1	2	26	21			28	5	8	5	10	26	24			28	6	10	6	3	27	24			28	8	12	7	20	27	23			3	42	57	
	0	5	8	5	36	28	26		0	7	10	6	39	28	26			0	8	11	7	30	28	25			0	10	13	8	42	28	25			3	51	16	
	2	7	10	7	11	29	28			2	9	11	8	10	0	28				2	10	13	8	57	0	27			2	12	15	10	5	0	27		3	59	37
	4	9	11	8	46	1	0			4	11	13	9	41	2	0				4	12	14	10	25	2	29			4	14	16	11	28	1	28		4	8	1
	6	11	13	10	21	3	2			6	13	15	11	12	3	1				6	14	16	11	53	3	1			6	15	18	12	51	3	0		4	16	27
	8	13	15	11	58	5	4			8	15	16	12	44	5	3				8	16	18	13	22	5	3			8	17	19	14	15	5	2		4	24	55
	10	15	17	13	31	7	6			10	16	18	14	17	7	5				10	17	19	14	51	7	5			10	19	21	15	40	6	4		4	33	26
	12	17	18	15	11	8	7			12	18	20	15	50	9	7				12	19	21	16	21	8	7			12	21	23	17	4	8	6		4	41	59
	14	19	20	16	49	10	9			14	20	22	17	24	10	9				14	21	23	17	51	10	9			14	23	24	18	30	10	8		4	50	34
	16	21	22	18	27	12	11			16	22	23	18	57	12	11				16	23	24	19	21	12	10			16	25	26	19	55	11	10		4	59	11
	18	23	24	20	5	14	13			18	24	25	20	31	14	13				18	25	26	20	52	13	12			18	26	27	21	21	13	11		5	7	49
	20	24	25	21	44	16	15			20	26	27	22	5	16	15				20	27	28	22	23	15	14			20	28	29	22	47	14	13		5	16	29
	22	26	27	23	23	18	17			22	28	28	23	40	17	17				22	29	29	23	54	17	16			22	0	0	24	13	16	15		5	25	10
	24	28	29	25	2	19	19			24	0	2	25	15	19	19				24	0	1	25	25	19	18			24	2	2	25	40	18	17		5	33	51
	26	0	1	26	41	21	21			26	1	2	26	50	21	21				26	2	3	26	56	20	20			26	4	4	27	6	19	19		5	42	34
	28	2	3	28	20	23	23			28	3	4	28	25	23	23				28	4	4	28	25	22	22			28	6	6	28	33	21	21		5	51	17
	0	4	4	0	0	25	25			0	5	6	0	0	24	25				0	6	6	0	0	24	24			0	7	7	0	0	23	23		6	0	0
	2	6	6	1	40	27	27			2	7	7	1	35	26	27				2	8	8	1	32	25	26			2	9	9	1	27	24	24		6	8	43
	4	8	8	3	19	28	29			4	9	9	3	10	28	28				4	10	10	3	4	27	28			4	11	10	2	54	26	26		6	17	26
	6	10	10	4	5	0	1			6	11	11	4	45	29	0				6	12	11	4	35	29	29			6	13	12	4	20	28	28		6	26	9
	8	12	12	6	37	2	3			8	13	13	6	20	1	2				8	14	13	6	60	1	1			8	15	14	5	47	29	0		6	34	50
	10	14	14	8	16	4	5			10	15	14	7	55	3	4				10	16	15	7	37	2	3			10	17	15	7	13	1	2		6	43	31
	12	16	16	9	55	6	7			12	17	16	9	29	5	6				12	17	17	9	8	4	5			12	19	17	8	39	2	4		6	52	11
	14	18	18	11	33	7	8			14	19	18	11	3	7	8				14	19	18	10	39	6	7			14	20	19	10	5	4	5		7	0	49
	16	20	20	13	11	9	10			16	21	20	12	36	8	10				16	21	20	12	9	7	9			16	22	20	11	30	6	7		7	9	26
	18	22	22	14	49	11	12			18	23	21	14	10	10	12				18	23	22	13	39	0	11			18	24	22	12	56	7	9		7	18	1
	20	24	23	16	26	13	14			20	25	23	15	43	12	13				20	25	23	15	9	11	12			20	26	24	14	20	9	11		7	26	34
	22	26	25	18	2	14	16			22	26	25	17	16	13	15				22	27	25	16	38	12	14			22	28	25	15	45	11	13		7	35	5
	24	28	27	19	39	16	18			24	28	27	18	48	15	17				24	29	27	18	7	14	16			24	27	17	9	12	14		7	43	33	

Α.Χ.			22°						36°						38°						40°									
ω	λ	δ	Χ	ΧΙ	ΧΙΙ	Ι	ΙΙ	ΙΙΙ	Χ	ΧΙ	ΧΙΙ	Ι	ΙΙ	ΙΙΙ	Χ	ΧΙ	ΧΙΙ	Ι	ΙΙ	ΙΙΙ	Χ	ΧΙ	ΧΙΙ	Ι	ΙΙ	ΙΙΙ				
			ΚΑ	ΛΕ	ΠΑ	ΖΥ	ΣΚ	ΤΞ	ΚΑ	ΛΕ	ΠΑ	ΖΥ	ΣΚ	ΤΞ	ΚΑ	ΛΕ	ΠΑ	ΖΥ	ΣΚ	ΤΞ	ΚΑ	ΛΕ	ΠΑ	ΖΥ	ΣΚ	ΤΞ				
7	51	59	26	27	28	25	49	25	25	26	29	28	23	7	21	23	26	29	28	22	13	21	22	26	29	28	22	19	20	22
8	0	23	28	0	0	27	43	27	27	28	1	0	21	51	23	25	28	1	0	21	25	23	21	28	1	0	23	58	22	24
8	8	44	0	2	2	29	37	29	29	0	3	2	26	34	25	26	0	3	2	26	6	21	26	0	3	2	25	38	24	25
8	17	3	2	4	4	1	29	1	1	2	5	4	28	16	27	28	2	5	4	27	15	26	28	2	5	4	27	16	25	27
8	25	18	4	6	6	3	21	2	3	4	7	6	29	57	29	0	4	7	6	29	25	28	0	4	7	6	28	54	27	29
8	33	31	6	8	8	5	12	4	5	6	9	8	137	0	2	6	9	8	1	5	0	2	6	9	7	0	31	29	1	
8	41	41	8	10	10	7	2	6	6	8	11	9	3	17	2	4	8	11	9	2	43	1	4	8	11	9	2	8	0	3
8	49	48	10	12	12	8	51	8	8	10	13	11	4	56	4	6	10	13	11	4	21	3	5	10	13	11	3	44	2	5
8	57	52	12	14	14	10	40	10	10	12	15	13	6	35	6	8	12	15	13	5	57	5	7	12	15	13	5	19	4	7
9	5	53	14	16	16	12	27	12	12	14	17	15	8	13	7	10	14	17	15	7	34	6	9	14	17	14	6	53	6	9
9	13	51	16	18	18	14	13	14	14	16	19	17	9	50	9	12	16	19	16	9	9	8	11	16	19	16	8	27	7	10
9	21	46	18	20	20	15	59	15	16	18	21	18	11	26	11	13	18	21	18	10	44	10	13	18	21	18	10	1	9	12
9	29	39	20	22	22	17	43	17	18	20	23	20	13	1	13	15	20	23	20	12	19	12	15	20	23	20	11	34	11	11
9	37	29	22	24	24	19	27	19	20	22	24	22	14	37	14	17	22	25	22	13	52	13	17	22	24	21	13	6	12	16
9	45	16	24	26	25	21	11	21	21	24	26	24	16	12	16	19	24	26	23	15	26	15	19	24	26	23	14	38	14	18
9	53	0	26	28	27	22	53	22	23	26	28	25	17	46	18	21	26	28	25	16	58	17	20	26	28	25	16	9	16	20
10	0	42	28	0	29	24	35	24	25	28	0	27	19	20	19	23	28	0	27	18	31	18	22	28	0	26	17	40	17	22
10	8	22	0	2	1	26	16	26	27	0	2	29	20	53	21	25	0	2	28	20	3	20	24	0	2	28	19	11	19	24
10	16	0	2	4	3	27	56	27	29	2	4	0	22	26	23	27	2	4	0	21	34	22	26	2	4	29	20	41	21	26
10	23	35	4	6	5	29	36	29	1	4	6	2	23	58	24	29	4	6	2	23	5	23	28	4	6	1	22	11	22	28
10	31	8	6	8	6	1	15	1	3	6	8	4	25	30	26	0	6	8	3	24	36	25	0	6	7	3	23	40	24	29
10	38	39	8	10	8	2	55	3	5	8	10	5	27	2	28	2	8	9	5	26	7	27	2	8	9	4	25	9	26	1
10	46	9	10	12	10	4	33	5	6	10	11	7	28	34	0	4	10	11	7	27	37	29	4	10	11	6	26	38	27	3
10	53	37	12	14	12	6	11	6	8	12	13	9	0	6	1	6	12	13	8	29	7	0	6	12	13	8	28	7	29	5
11	1	3	14	16	13	7	50	8	10	14	15	10	1	37	3	8	14	15	10	0	37	2	8	14	15	9	29	36	1	7
11	8	28	16	18	15	9	27	10	12	16	17	12	3	8	5	10	16	17	11	2	8	4	10	16	17	11	1	5	3	9
11	15	52	18	19	17	11	5	11	14	18	19	14	4	40	6	12	18	19	13	3	38	5	12	18	18	12	2	34	4	11
11	23	15	20	21	18	12	42	13	16	20	20	15	6	11	8	14	20	20	15	5	8	7	14	20	20	14	4	3	6	13
11	30	37	22	23	20	14	20	15	18	22	22	17	7	43	10	16	22	22	16	6	39	9	16	22	22	15	5	32	8	15

ΟΙΚΟΘΕΣΙΑΣ

ΠΛΑΤΟΣ

45°					49°					52°					56°					Α.Χ.										
χ	ψ	III	I	II	III	II	I	III	II	III	II	I	III	II	III	II	I	III	II	ω	λ	δ								
α	β	γ	δ	ε	α	β	γ	δ	ε	α	β	γ	δ	ε	α	β	γ	δ	ε											
26	29	28	21	14	18	20	26	0	28	20	19	17	19	26	1	28	19	35	16	18	26	1	28	18	32	14	16	7	51	59
28	1	0	22	49	20	22	28	2	0	21	50	18	21	28	3	0	21	3	17	20	28	3	0	19	55	15	18	8	0	23
0	3	1	24	24	21	24	0	4	2	23	21	20	23	0	4	2	22	30	19	22	0	5	2	21	18	17	20	8	8	44
2	5	3	25	58	23	26	2	6	3	24	50	22	25	2	6	3	23	57	20	24	2	7	3	22	40	18	22	8	17	3
4	7	5	27	31	25	27	4	8	5	26	20	23	27	4	8	5	25	23	22	26	4	9	5	24	1	20	24	8	25	18
6	9	7	29	4	26	29	6	10	7	27	49	25	28	6	10	7	26	49	24	27	6	11	6	25	22	21	25	8	33	31
8	11	8	0	36	28	1	8	12	8	29	17	27	0	8	12	8	28	14	25	29	8	12	8	26	43	23	27	8	41	41
10	13	10	2	7	0	3	10	14	10	0	45	28	2	10	14	10	29	38	27	1	10	14	9	28	3	24	29	8	49	48
12	15	12	3	38	1	5	12	15	12	2	11	0	4	12	16	11	1	2	28	3	12	16	11	29	22	26	1	8	57	52
14	17	13	5	9	3	7	14	17	13	3	38	2	6	14	17	13	2	25	0	5	14	18	13	0	41	27	3	9	5	53
16	19	15	6	38	5	9	16	19	15	5	4	3	8	16	19	15	3	48	1	7	16	20	14	1	59	29	5	9	13	51
18	21	17	8	8	6	11	18	21	17	6	30	5	10	18	21	16	5	10	3	9	18	21	16	3	17	0	7	9	21	46
20	22	18	9	36	8	12	20	23	18	7	55	6	12	20	23	18	6	33	5	10	20	23	17	4	35	2	8	9	29	39
22	24	20	11	5	10	14	22	25	20	9	19	8	14	22	25	19	7	55	6	12	22	25	19	5	52	3	10	9	37	29
24	26	22	12	32	11	16	24	27	21	10	44	10	15	24	27	21	9	16	8	14	24	27	20	7	8	5	12	9	45	16
26	28	23	14	00	13	18	26	28	23	12	7	11	17	26	28	22	10	36	9	16	26	28	21	8	24	6	14	9	53	0
28	0	25	15	27	15	20	28	0	25	13	30	13	19	28	0	24	11	56	11	18	28	0	23	9	40	8	16	10	0	42
0	2	27	16	53	16	22	0	2	26	14	52	14	21	0	2	25	13	16	12	20	0	2	24	10	55	9	18	10	8	22
2	3	28	18	19	18	24	2	4	28	16	16	16	23	2	4	27	14	35	14	22	2	3	26	12	10	11	20	10	16	0
4	5	0	19	45	19	26	4	5	29	17	38	18	25	4	5	28	15	55	15	24	4	5	27	13	25	12	22	10	23	35
6	7	1	21	11	21	28	6	7	1	19	0	19	27	6	7	0	17	14	17	26	6	7	29	14	39	14	24	10	31	8
8	9	3	22	36	23	0	8	9	2	20	22	21	29	8	9	1	18	33	19	28	8	9	0	15	54	15	26	10	38	39
10	10	4	24	2	24	10	11	4	21	44	22	1	10	11	3	19	52	20	0	10	10	1	17	7	17	28	10	10	46	9
12	12	6	25	27	26	4	12	12	5	23	5	24	3	12	12	4	21	10	22	2	12	12	3	18	21	18	0	10	53	37
14	14	7	26	52	28	6	14	14	7	24	27	26	5	14	14	6	22	28	23	4	14	14	4	19	35	20	2	11	1	3
16	16	9	28	17	29	8	16	16	8	25	48	27	7	16	16	7	23	47	25	6	16	15	6	20	49	21	4	11	8	28
18	17	10	29	42	1	10	18	18	10	27	10	29	9	18	17	9	25	5	27	8	18	17	7	22	3	23	6	11	15	52
20	19	12	1	7	3	12	20	19	11	28	31	1	11	20	19	10	26	24	28	10	20	19	8	23	16	25	9	11	23	15
22	21	14	2	33	5	14	22	21	13	29	53	2	13	22	21	11	27	42	0	12	22	20	10	24	30	26	11	11	30	37

ΠΛΑΤΟΣ

ΠΙΝΑΚΕΣ

Α.Χ.	22°						36°						38°						40°											
	Χ ΠΑ	ΧΙ ΖΥ	ΧΙΙ ΣΚ	Ι ΤΕ	ΙΙ ΑΙ	ΙΙΙ ΥΔ	Χ ΠΑ	ΧΙ ΖΥ	ΧΙΙ ΣΚ	Ι ΤΕ	ΙΙ ΑΙ	ΙΙΙ ΥΔ	Χ ΠΑ	ΧΙ ΖΥ	ΧΙΙ ΣΚ	Ι ΤΕ	ΙΙ ΑΙ	ΙΙΙ ΥΔ	Χ ΠΑ	ΧΙ ΖΥ	ΧΙΙ ΣΚ	Ι ΤΕ	ΙΙ ΑΙ	ΙΙΙ ΥΔ						
α) λ δ	ο	ο	ο	ο	ο	ο	ο	ο	ο	ο	ο	ο	ο	ο	ο	ο	ο	ο	ο	ο	ο	ο	ο	ο	ο	ο	ο	ο	ο	ο
11 37 58	24	25	22	15	58	17	20	21	24	18	9	15	12	18	24	24	18	8	9	11	18	24	24	17	7	2	10	17		
11 45 19	26	27	24	17	36	18	22	26	26	20	10	47	13	20	26	26	19	9	40	12	20	26	25	19	8	31	11	19		
11 52 40	28	29	25	19	14	20	24	28	28	22	12	19	15	22	28	27	21	11	12	14	22	28	27	20	10	1	13	21		
12 0 0	0	1	27	20	52	22	26	0	29	23	13	52	17	24	0	29	22	12	44	16	24	0	29	22	11	32	15	24		
12 7 20	2	2	29	22	31	21	28	2	1	25	15	26	19	26	2	1	24	14	16	18	26	2	0	23	13	3	17	26		
12 14 41	4	4	0	24	14	26	0	4	3	26	17	00	21	29	4	3	26	15	49	20	28	4	2	25	14	35	19	28		
12 22 2	6	6	2	25	49	28	2	6	5	28	18	35	23	1	6	4	27	17	23	22	0	6	4	26	16	7	21	0		
12 29 23	8	8	4	27	29	29	4	8	6	0	20	10	25	3	8	6	29	18	57	24	3	8	6	28	17	41	23	2		
12 36 45	10	10	5	29	19	19	1	6	10	8	1	21	46	27	5	10	8	0	20	32	26	5	10	7	29	19	15	25		
12 44 8	12	11	7	0	52	3	8	12	10	3	23	24	29	7	12	10	2	22	9	28	7	12	9	1	20	50	27			
12 51 32	14	13	8	2	34	5	10	14	12	4	25	2	1	9	14	11	3	23	46	0	9	14	11	3	22	26	29			
12 58 57	16	15	10	4	18	7	12	16	13	6	26	41	3	12	16	13	5	25	24	2	11	16	13	4	24	4	1			
13 6 23	18	17	11	5	10	9	14	18	15	7	28	22	5	14	18	15	7	27	4	4	14	18	14	6	25	42	3			
13 13 51	20	18	13	7	47	11	17	20	17	9	0	5	7	16	20	16	8	28	46	6	16	20	16	7	27	23	5			
13 21 21	22	20	15	9	34	13	19	22	18	11	1	48	9	18	22	18	10	0	29	8	18	22	18	9	29	4	7			
13 28 52	24	22	17	11	22	15	21	24	20	12	3	34	11	21	24	20	11	2	14	10	24	19	11	0	48	9	20			
13 36 25	26	24	18	13	11	17	23	26	22	14	5	21	13	23	26	22	13	4	00	12	23	26	21	12	2	33	11			
13 44 0	28	26	20	15	2	19	25	28	24	16	7	10	15	25	28	23	15	5	48	15	25	28	23	14	4	20	14			
13 51 38	0	27	22	16	54	22	27	0	25	17	9	1	18	27	0	25	16	7	38	17	27	0	25	15	6	10	16			
13 59 18	2	29	24	18	48	24	0	2	27	19	10	54	20	0	2	27	18	9	32	19	0	2	26	17	8	1	18			
14 7 0	4	1	25	20	41	26	2	4	2	21	12	49	22	2	4	29	20	11	25	22	2	4	28	19	9	55	21			
14 14 44	6	3	27	22	42	28	4	6	1	22	14	47	25	4	6	0	21	13	22	24	4	6	0	20	11	52	23			
14 22 31	8	5	29	24	41	1	6	8	2	24	16	47	27	7	8	2	23	15	22	27	7	8	2	22	13	51	26			
14 30 20	10	6	1	26	43	3	9	10	4	26	18	49	0	9	10	4	25	17	25	29	9	10	3	24	15	53	28			
14 38 14	12	8	3	28	46	5	11	12	6	28	20	55	2	12	12	6	27	19	31	2	12	12	5	26	17	59	1			
14 46 9	14	10	4	0	52	7	13	14	8	0	23	4	5	14	14	7	29	21	40	4	14	14	7	28	20	8	4			
14 54 7	16	12	6	3	1	9	15	16	10	1	25	17	8	16	16	9	0	23	52	7	17	16	9	29	22	20	7			
15 2 8	18	14	8	5	11	12	18	18	11	3	27	34	10	19	18	11	2	26	8	10	19	18	10	1	24	36	9			
15 10 12	20	15	10	6	17	15	19	20	13	5	29	53	13	21	20	13	4	28	28	13	21	20	12	3	26	56	12			

ΟΙΚΟΘΕΣΙΑΣ

ΠΛΑΤΟΣ

45°						49°						52°						56°						A.X.						
X	XI	XII	I	II	III	X	XI	XII	I	II	III	X	XI	XII	I	II	III	X	XI	XII	I	II	III	ω	λ	δ				
ΠΑ	ZY	ΣΚ	ΤΞ	ΑΙ	ΥΔ	ΠΑ	ZY	ΣΚ	ΤΞ	ΑΙ	ΥΔ	ΠΑ	ZY	ΣΚ	ΤΞ	ΑΙ	ΥΔ	ΠΑ	ZY	ΣΚ	ΤΞ	ΑΙ	ΥΔ							
24	23	15	3	58	6	16	24	23	14	1	15	4	15	24	22	13	29	2	2	15	24	22	11	25	44	28	13	11	37	58
26	24	17	7	25	8	18	26	24	15	2	38	6	18	26	24	14	0	21	4	17	26	23	12	26	58	29	15	11	45	19
28	26	18	6	51	10	20	28	26	17	4	1	8	20	28	26	16	1	40	5	19	28	25	14	28	13	1	18	11	52	40
0	28	20	8	18	12	22	0	28	18	5	24	10	22	0	27	17	3	0	7	21	0	27	15	29	28	3	20	12	0	0
2	0	21	9	45	14	24	2	29	20	6	48	11	24	2	29	19	4	21	9	23	2	28	17	0	42	5	22	12	7	20
4	1	22	11	13	16	27	4	1	21	8	12	13	26	4	0	20	5	41	11	26	4	29	18	1	58	7	24	12	14	41
6	3	24	12	42	17	29	6	3	23	9	37	15	28	6	2	21	7	3	13	28	6	1	19	3	14	8	27	12	22	2
8	5	26	14	12	19	1	8	4	24	11	3	17	1	8	4	23	8	26	15	0	8	3	21	4	31	10	29	12	29	23
10	6	27	15	42	21	3	10	6	26	12	30	19	3	10	6	24	9	49	17	3	10	5	22	5	48	12	2	12	36	45
12	8	29	17	14	23	6	12	8	27	13	57	21	5	12	7	26	11	13	19	5	12	6	23	7	6	14	4	12	44	8
14	10	0	18	46	25	8	14	9	29	15	25	23	8	14	9	27	12	38	21	7	14	8	25	8	25	16	6	12	51	32
16	11	2	20	20	27	10	16	11	0	16	55	25	10	16	10	29	14	4	23	10	16	9	26	9	45	18	9	12	58	57
18	13	3	21	56	29	13	18	13	2	18	27	27	13	18	12	0	15	32	25	12	18	11	27	11	6	20	12	13	6	23
20	15	5	23	32	2	15	20	14	3	20	0	29	15	20	14	1	17	0	27	15	20	12	29	12	28	23	14	13	13	51
22	16	6	25	10	4	17	22	16	5	21	34	2	17	22	15	3	18	30	29	17	22	14	0	13	52	25	17	13	21	21
24	18	8	26	50	6	20	24	18	6	23	10	4	20	24	17	4	20	2	2	20	24	16	2	15	17	27	19	13	28	52
26	20	9	28	32	8	22	26	19	8	24	48	6	22	26	19	6	21	36	4	22	26	17	3	16	43	0	22	13	36	25
28	21	11	0	16	11	24	28	21	9	26	27	9	25	28	20	7	23	12	7	25	28	19	5	18	12	2	24	13	44	0
0	23	13	2	2	13	27	0	23	11	28	9	11	27	0	22	9	24	49	9	27	0	21	6	19	42	5	27	13	51	38
2	25	14	3	50	16	29	2	24	12	29	53	14	29	2	24	11	26	29	12	29	2	22	8	21	14	8	29	13	59	18
4	27	16	5	42	18	2	4	26	14	1	41	17	2	4	25	12	28	12	14	2	4	24	9	22	48	11	2	14	7	0
6	28	18	7	35	21	4	6	28	16	3	30	19	5	6	27	14	29	57	17	5	6	26	11	24	25	13	5	14	14	44
8	0	19	9	32	24	7	8	29	17	5	23	22	7	8	29	15	1	46	20	7	8	27	12	26	5	16	8	14	22	31
10	2	21	11	31	26	9	10	1	19	7	19	25	10	10	0	17	3	37	23	10	10	29	14	27	48	19	10	14	30	20
12	4	23	13	35	29	12	12	3	21	9	19	28	12	12	2	18	5	32	26	13	12	0	15	29	34	23	13	14	38	14
14	5	25	15	42	3	14	14	5	22	11	22	1	15	14	4	20	7	32	29	15	14	2	17	1	24	26	16	14	46	9
16	7	26	17	53	5	17	16	6	24	13	30	4	18	16	5	22	9	35	2	18	16	4	19	3	18	29	19	14	54	7
18	9	28	20	8	8	19	18	8	26	15	42	7	20	18	7	24	11	43	5	21	18	6	20	5	16	3	21	15	2	8
20	11	0	22	27	11	22	20	10	28	17	59	10	23	20	9	26	13	56	9	23	20	7	22	7	20	6	24	15	10	12

A.X.			22°					36°					38°					40°												
ω	λ	δ	X	XI	XII	I	II	III	X	XI	XII	I	II	III	X	XI	XII	I	II	III	X	XI	XII	I	II	III				
			ΣΚ	ΤΕ	ΑΙ	ΥΔ	ΙΧ	ΚΡ	ΣΚ	ΤΕ	ΑΙ	ΥΔ	ΙΧ	ΚΡ	ΣΚ	ΤΕ	ΑΙ	ΥΔ	ΙΧ	ΚΡ	ΣΚ	ΤΕ	ΑΙ	ΥΔ	ΙΧ	ΚΡ				
15	18	19	22	17	12	9	40	17	22	22	15	7	2	16	16	24	22	15	6	0	52	15	24	22	14	5	29	20	15	24
15	26	29	24	19	14	11	59	20	25	24	17	9	4	43	19	26	24	16	8	3	20	18	26	24	16	7	1	49	18	26
15	34	42	26	21	16	14	19	22	27	26	19	11	7	13	21	28	26	18	10	5	52	21	26	26	18	9	4	22	21	29
15	42	57	28	23	18	16	42	25	29	28	21	13	9	48	24	1	28	20	12	8	28	24	1	28	20	11	7	00	24	1
15	51	16	0	25	20	19	8	27	2	0	22	15	12	27	27	3	0	22	14	11	9	27	3	0	21	13	9	43	27	4
15	59	37	2	27	22	21	36	0	4	2	24	17	15	10	0	5	2	24	16	13	55	0	6	2	23	15	12	31	29	6
16	8	0	4	29	24	24	7	2	6	4	26	19	17	58	3	8	4	26	18	16	45	3	8	4	25	17	15	24	3	8
16	16	27	6	1	26	26	41	5	8	6	28	21	20	50	6	10	6	28	20	19	45	6	11	6	27	19	18	22	6	11
16	24	55	8	3	28	29	18	8	11	8	0	23	23	47	9	13	8	0	22	22	40	9	13	8	29	21	21	26	9	13
16	33	26	10	5	0	1	57	10	13	10	2	26	26	47	11	15	10	2	25	25	45	12	15	10	1	24	24	35	12	16
16	41	59	12	7	3	4	38	13	15	12	4	28	29	53	14	17	12	4	27	28	55	15	18	12	3	26	27	50	15	18
16	50	34	14	9	5	7	21	15	17	14	6	0	3	2	17	20	14	6	29	2	9	18	20	14	5	28	1	9	18	20
16	59	11	16	11	7	10	6	18	20	16	8	3	6	15	20	22	16	8	2	5	27	21	22	16	7	1	4	34	21	23
17	7	49	18	13	9	12	53	21	22	18	10	5	9	32	23	24	18	10	4	8	50	24	24	18	9	3	8	3	24	25
17	16	29	20	15	12	15	42	23	24	20	12	7	12	51	26	26	20	12	7	12	15	26	27	20	11	6	11	35	27	27
17	25	10	22	17	14	18	32	26	26	22	14	10	16	14	29	29	22	14	9	15	44	29	29	22	13	8	15	11	0	29
17	33	51	24	19	16	21	3	28	28	24	16	12	19	38	1	12	16	12	19	16	2	1	24	15	11	18	51	3	2	2
17	42	34	26	21	19	24	15	1	1	26	18	15	23	4	4	3	26	18	14	22	49	5	3	26	17	13	22	33	6	4
17	51	17	23	23	21	27	7	3	3	28	21	18	26	32	7	5	28	20	17	26	24	8	6	28	19	16	26	16	8	6
18	0	0	0	25	24	0	0	6	5	0	23	20	0	0	10	7	0	22	20	0	0	10	8	0	22	19	0	0	12	8
18	8	43	2	27	26	2	53	8	7	2	25	23	3	28	12	9	2	24	22	3	56	13	10	2	24	21	3	44	14	10
18	17	26	4	29	29	5	45	11	9	4	27	26	6	56	15	12	4	27	25	7	11	16	12	4	26	24	7	27	17	13
18	26	9	6	1	1	8	37	13	11	6	29	28	10	22	18	14	6	29	28	10	44	18	14	6	28	27	11	9	19	15
18	34	50	8	4	4	11	28	16	13	8	1	1	13	49	20	16	8	1	1	14	16	21	16	8	1	29	14	49	22	17
18	43	31	10	6	7	14	18	18	15	10	4	4	17	9	23	18	10	3	4	17	45	23	18	10	3	3	18	25	24	19
18	52	11	12	8	9	17	7	20	17	12	6	7	20	28	25	20	12	6	6	21	10	26	20	12	5	6	21	57	27	21
19	0	49	14	10	12	19	54	23	19	14	8	10	23	45	27	22	14	8	9	24	33	28	22	14	7	9	25	26	29	23
19	9	26	16	12	14	22	39	25	21	16	10	13	26	58	0	24	16	10	12	27	51	1	24	16	9	12	38	51	2	25
19	18	1	18	15	17	25	22	27	23	18	13	16	0	7	2	26	18	12	15	1	5	3	26	18	12	15	2	10	4	27
19	26	34	20	17	20	28	3	29	25	20	15	19	3	13	4	28	20	15	18	4	15	5	28	20	14	18	5	25	7	29
19	35	5	22	19	22	0	42	2	27	22	17	21	6	13	7	0	22	17	21	7	20	8	0	22	16	21	8	34	9	1
19	43	33	24	21	25	3	19	4	29	54	20	24	9	10	9	2	24	19	24	10	20	10	2	24	19	24	11	38	11	13

45°						49°						52°						56°						A.X.								
X	XI	XII	I	II	III	X	XI	XII	I	II	III	X	XI	XII	I	II	III	X	XI	XII	I	II	III	ω	λ	δ						
ΕΚ	ΤΕ	ΑΙ	ΑΙ	ΙΧ	ΚΡ	ΕΚ	ΤΕ	ΑΙ	ΑΙ	ΙΧ	ΚΡ	ΕΚ	ΤΕ	ΤΕ	ΑΙ	ΙΧ	ΚΡ	ΕΚ	ΤΕ	ΤΕ	ΑΙ	ΙΧ	ΚΡ									
22	12	2	24	52	14	21	22	12	0	20	21	13	25	22	11	27	16	15	12	26	22	9	24	9	29	10	27	15	18	19		
24	14	4	27	21	1	27	24	13	1	2	50	16	28	24	12	29	18	40	15	28	24	11	25	11	45	14	29	15	26	29		
26	16	6	29	56	20	29	26	15	3	25	24	20	0	26	14	1	21	11	19	1	26	13	27	14	7	18	2	15	34	42		
28	18	8	23	7	23	28	17	5	28	5	23	3	28	16	3	23	50	23	4	28	14	29	16	38	22	5	15	42	57			
0	20	10	5	23	20	4	0	9	7	0	53	26	5	0	18	5	26	37	26	6	0	16	1	19	17	26	7	15	51	16		
2	22	12	8	17	29	7	2	21	9	3	49	29	8	2	20	7	29	33	29	9	2	18	3	22	6	29	10	15	59	37		
4	24	14	11	17	3	9	4	23	11	6	53	3	10	4	22	9	2	38	3	11	4	20	5	25	6	4	12	16	8	0		
6	25	16	14	23	6	11	6	25	14	10	5	7	13	6	23	11	5	53	7	14	6	22	7	28	19	8	15	16	16	16	27	
8	27	18	17	36	9	14	8	27	16	13	27	10	15	8	25	13	9	19	11	16	8	24	9	1	45	12	18	16	24	55		
10	29	20	20	57	12	16	10	28	18	16	58	13	18	10	27	16	12	57	14	19	10	25	11	5	27	16	20	16	33	26		
12	1	23	24	25	16	18	12	0	20	20	38	17	20	12	29	18	16	47	18	21	12	27	14	9	27	20	23	16	41	55		
14	3	25	23	0	19	20	14	2	23	24	28	20	23	14	1	20	20	50	21	24	14	29	16	13	45	24	25	16	50	34		
16	5	27	1	42	22	23	16	4	25	28	28	24	25	16	3	23	25	5	25	26	16	1	18	18	22	28	28	16	59	11		
18	7	0	5	31	25	26	18	6	28	2	37	27	27	18	5	25	29	34	28	28	18	3	21	23	22	1	0	17	7	49		
20	9	2	9	26	29	28	20	8	0	6	55	0	29	20	7	28	4	15	2	1	20	5	23	28	44	5	2	17	16	2		
22	11	5	13	26	1	0	22	11	3	11	22	4	2	22	9	0	9	9	5	3	22	7	26	4	27	8	5	17	25	10		
24	14	8	17	30	4	3	24	13	5	15	55	7	4	24	11	3	14	12	9	5	24	9	29	10	30	12	7	17	33	51		
26	16	10	21	38	7	5	26	15	8	20	23	10	6	26	13	6	19	23	12	8	26	12	2	16	49	15	10	17	42	34		
28	18	13	25	48	10	7	28	17	11	25	16	13	9	28	15	9	24	40	15	10	28	14	5	23	21	19	12	17	51	17		
0	20	16	0	0	13	9	0	19	14	0	0	16	11	0	18	12	0	0	18	12	0	16	8	0	0	22	14	18	0	0		
2	22	19	4	12	16	11	2	21	17	4	44	19	13	2	20	15	2	20	21	14	2	18	11	6	39	25	16	18	8	43		
4	24	22	8	22	19	13	4	24	20	9	27	22	15	4	22	18	4	37	24	16	4	20	14	13	11	28	18	18	17	26		
6	27	25	12	30	22	16	6	26	23	14	5	25	17	6	25	21	6	48	27	18	6	23	18	19	30	1	20	18	26	9		
8	29	28	16	34	24	18	8	28	26	18	38	27	19	8	27	25	8	51	29	21	8	25	21	25	33	4	23	18	34	50		
10	1	1	20	34	27	20	10	0	29	23	5	0	21	10	29	28	10	45	2	23	10	27	25	1	16	7	25	18	43	31		
12	3	4	24	29	29	22	12	3	3	27	23	2	23	12	2	1	12	26	5	25	12	29	29	6	38	9	27	18	52	11		
14	6	8	28	18	1	24	14	5	6	1	32	5	25	14	4	5	14	55	7	27	14	2	2	11	38	12	29	19	0	49		
16	8	10	2	00	3	26	16	7	10	5	32	7	27	16	6	8	16	10	10	29	16	5	6	16	15	14	1	19	9	26		
18	10	14	5	35	5	28	18	10	13	9	22	10	29	18	9	12	18	13	12	1	18	7	10	20	33	16	3	19	18	1		
20	13	17	9	3	8	0	20	12	16	13	2	12	1	20	11	16	20	3	14	3	20	10	14	24	33	19	4	19	26	34		
22	15	20	12	24	10	2	22	15	20	16	33	14	3	22	14	19	20	41	17	5	22	12	18	28	15	21	6	19	35	5		
24	18	23	15	37	12	4	24	17	23	19	55	16	5	24	16	23	24	7	19	6	24	15	22	1	41	23	8	19	43	33		

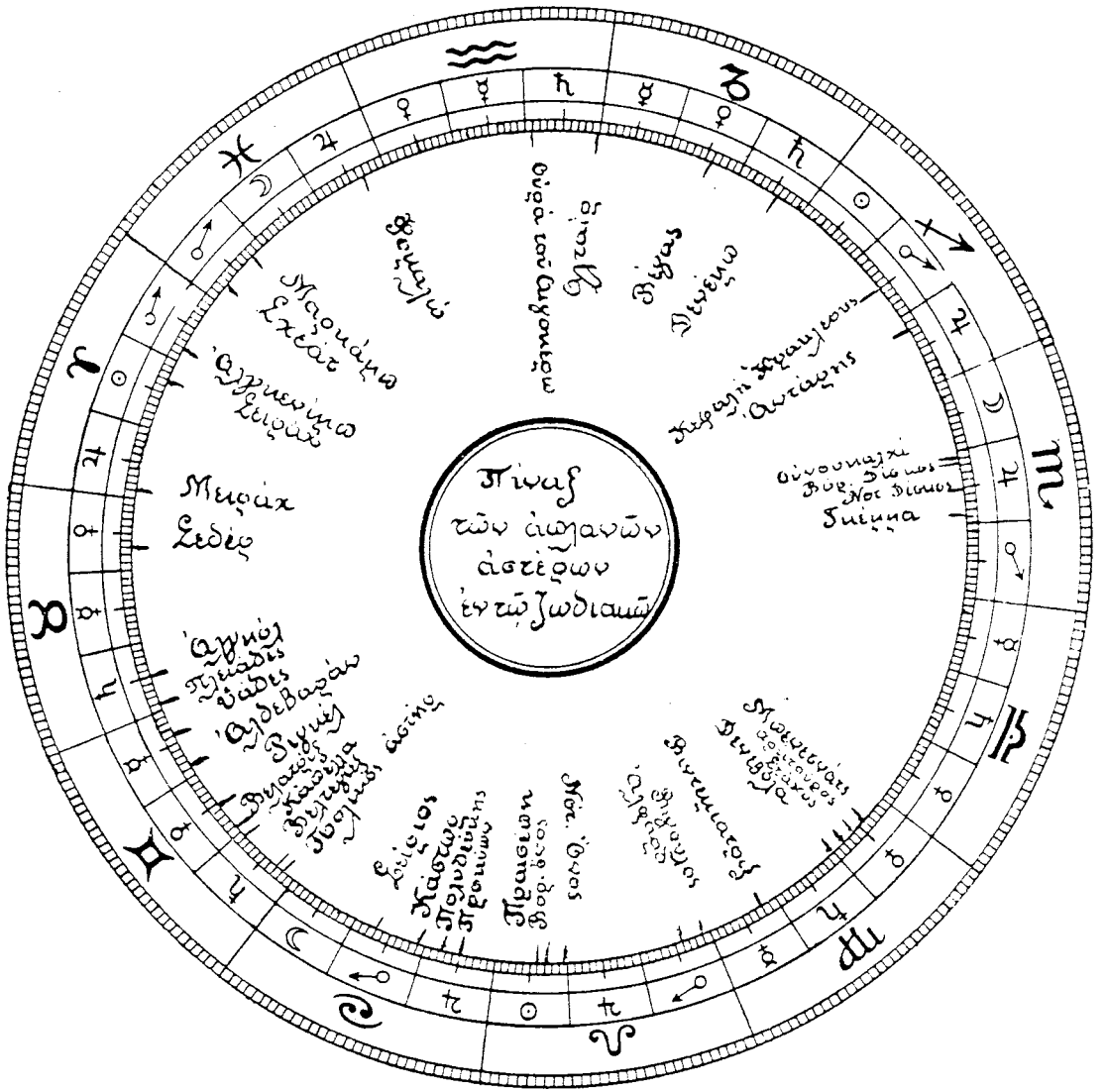
Α.Χ.			22°						36°						38°						40°										
			X ΑΙ	XI ΥΔ	XII ΙΧ	I ΤΑ	II ΔΙ	III ΚΑ	X ΑΙ	XI ΥΔ	XII ΙΧ	I ΤΑ	II ΔΙ	III ΚΑ	X ΑΙ	XI ΥΔ	XII ΙΧ	I ΤΑ	II ΔΙ	III ΚΑ	X ΑΙ	XI ΥΔ	XII ΙΧ	I ΤΑ	II ΔΙ	III ΚΑ					
ω	λ	δ	ο	ο	ο	ο	ο	ο	ο	ο	ο	ο	ο	ο	ο	ο	ο	ο	ο	ο	ο	ο	ο	ο	ο	ο	ο				
19	51	59	26	24	27	5	53	6	1	26	22	27	12	2	11	4	26	22	27	13	15	12	4	26	21	27	14	36	13	5	
20	0	23	28	26	0	8	24	8	3	28	25	0	14	50	13	6	28	24	0	16	5	14	6	28	24	0	17	29	15	7	
20	8	44	0	28	3	10	52	10	5	0	27	3	17	33	15	8	0	27	3	18	51	16	8	0	26	3	20	17	17	9	
20	17	3	2	1	5	13	18	12	7	2	29	6	20	12	17	9	2	29	6	21	32	18	10	2	28	6	23	00	19	10	
20	25	18	4	3	8	15	41	14	9	4	2	9	22	47	19	11	4	1	9	24	8	20	12	4	1	9	25	38	21	12	
20	33	31	6	5	10	18	1	16	11	6	4	11	25	17	21	13	6	4	12	26	40	22	14	6	3	12	28	11	23	14	
20	41	41	8	7	13	20	20	18	13	8	6	14	27	44	23	15	8	6	15	29	8	24	15	8	6	15	00	40	25	16	
20	49	48	10	10	15	22	36	20	14	10	9	17	0	7	25	17	10	9	17	1	32	26	17	10	8	18	3	4	27	18	
20	57	52	12	12	18	24	49	22	16	12	11	20	2	26	27	19	12	11	20	3	52	28	19	12	11	21	5	24	29	20	
21	5	53	14	14	20	26	59	24	18	14	14	22	4	43	29	20	14	13	23	6	8	0	21	14	13	24	7	40	1	21	
21	13	51	16	17	22	29	8	26	20	16	16	25	6	56	0	22	16	16	26	8	20	1	23	16	16	26	9	52	2	23	
21	21	46	18	19	25	1	14	27	22	18	18	28	9	5	2	24	18	18	28	10	29	3	24	18	18	29	12	1	4	25	
21	29	39	20	21	27	3	17	29	24	20	21	0	11	11	4	26	20	21	1	12	35	5	26	20	20	1	14	7	6	27	
21	37	29	22	23	29	5	19	1	25	22	23	3	13	13	6	28	22	23	3	14	38	7	28	22	23	4	16	9	8	29	
21	45	16	24	26	2	7	18	3	27	24	26	5	15	13	8	29	24	26	6	16	38	9	0	24	25	7	18	8	10	0	
21	53	0	26	28	4	9	16	5	29	26	28	8	17	11	9	1	26	28	8	18	35	10	1	26	28	9	20	5	11	2	
22	0	42	28	0	6	11	12	6	1	28	0	10	19	6	11	3	28	0	11	20	28	12	3	28	0	11	21	59	13	4	
22	8	22	0	2	8	13	6	8	3	0	3	12	20	59	13	5	0	3	13	22	22	14	5	0	3	14	23	50	15	5	
22	16	0	2	4	11	14	58	10	5	2	5	15	22	50	14	6	2	5	15	24	12	15	7	2	5	16	25	40	16	7	
22	23	35	4	7	13	16	49	11	6	4	7	17	24	39	16	8	4	7	18	26	00	17	8	4	7	18	27	27	18	9	
22	31	8	6	9	15	18	38	13	8	6	9	19	26	26	18	10	6	10	20	27	46	19	10	6	10	21	29	12	19	11	
22	38	39	8	11	17	20	26	15	10	8	12	21	28	12	19	12	8	12	22	29	31	20	12	8	12	23	0	56	21	12	
22	46	9	10	13	19	22	13	16	11	10	14	23	29	55	21	13	10	14	24	1	14	22	14	10	14	25	2	37	23	14	
22	53	37	12	15	21	23	59	18	13	12	16	25	1	38	23	15	12	16	26	2	56	23	15	12	16	27	4	18	24	16	
23	1	3	14	18	23	25	42	20	15	14	18	27	3	19	24	17	14	19	28	4	36	25	17	14	19	29	5	56	26	18	
23	8	28	16	20	25	27	26	22	17	16	21	29	4	58	26	18	16	21	0	6	14	27	19	16	21	1	7	34	28	19	
23	15	52	18	22	27	29	8	23	19	18	23	1	6	36	27	20	18	23	2	7	51	28	20	18	23	3	9	10	0	21	
23	23	15	20	24	29	0	50	25	20	20	25	3	8	14	29	22	20	25	4	9	28	0	22	20	26	5	10	45	2	23	
23	30	37	22	26	1	2	31	26	22	22	27	5	9	50	0	24	22	27	6	11	3	1	24	22	28	7	12	19	3	24	
23	37	58	24	28	2	4	11	28	24	24	29	7	11	25	2	25	24	0	8	12	37	3	26	24	0	9	13	53	4	26	
23	45	19	26	0	4	5	50	0	26	26	1	9	13	0	4	27	26	2	10	14	11	4	27	26	2	11	15	25	6	28	
23	52	40	28	2	6	7	29	2	28	28	4	11	14	34	5	29	28	4	12	15	44	6	29	28	4	13	16	57	7	29	

ΟΙΚΟΘΕΣΙΑ Σ

ΠΛΑΤΟΣ

45°									49°									52°									56°									A.X.		
X	XI	XII	I	II	III	X	XI	XII	I	II	III	X	XI	XII	I	II	III	X	XI	XII	I	II	III	ω	λ	δ												
ΑΙ	ΥΔ	ΙΧ	ΤΑ	ΔΙ	ΚΑ	ΑΙ	ΥΔ	ΙΧ	ΤΑ	ΔΙ	ΚΑ	ΑΙ	ΥΔ	ΙΧ	ΤΑ	ΔΙ	ΚΑ	ΑΙ	ΥΔ	ΙΧ	ΔΙ	ΔΙ	ΚΑ															
26	20	26	18	13	14	6	26	20	27	23	7	18	7	26	19	26	27	22	21	8	26	17	26	4	5	4	25	10	19	51	59							
28	23	0	21	13	17	7	28	22	0	26	11	21	9	28	21	0	0	27	23	10	28	20	0	7	5	4	27	12	20	0	23							
ΥΔ						ΥΔ						ΥΔ						ΥΔ																				
0	25	3	21	37	19	9	0	25	4	29	7	23	11	0	24	4	3	23	25	12	0	23	4	10	43	29	14	20	8	44								
2	27	6	27	23	21	11	2	27	7	1	55	25	13	2	26	7	6	10	27	14	2	25	8	13	22	1	16	20	17	3								
1	0	9	0	1	23	13	4	29	10	4	36	27	15	4	29	11	8	49	29	16	4	28	12	15	53	3	17	20	25	18								
6	2	12	2	39	25	15	6	2	14	7	10	28	16	6	2	14	11	20	1	17	6	1	16	18	15	5	19	20	33	31								
8	5	16	5	8	27	17	8	5	17	9	39	0	18	8	4	18	13	45	3	19	8	3	20	20	31	6	21	20	41	41								
10	7	18	7	23	29	18	10	7	20	12	1	2	20	10	7	21	16	4	4	21	10	6	24	22	40	8	23	20	49	48								
12	10	21	9	52	1	20	12	10	23	14	18	4	22	12	9	25	18	17	6	23	12	9	27	24	44	10	24	20	57	52								
14	12	24	12	7	3	22	14	12	26	16	30	6	23	14	12	28	20	25	8	24	14	11	1	26	42	11	26	21	5	53								
14	15	27	11	18	5	24	16	15	29	18	38	7	25	16	15	1	22	28	10	26	16	14	4	28	36	13	28	21	13	51								
18	17	0	16	25	6	26	18	17	2	20	41	9	27	18	17	4	24	28	11	28	18	17	7	0	26	15	29	21	21	46								
20	20	3	18	29	8	27	20	20	5	22	41	11	29	20	20	7	26	23	13	29	20	19	10	2	12	16	1	21	29	39								
22	22	6	20	28	10	29	22	22	8	24	37	13	0	22	22	10	28	14	15	1	22	22	13	3	55	18	3	21	37	29								
24	25	8	22	25	12	1	24	25	11	26	30	14	2	24	25	13	0	3	16	3	24	25	16	5	35	19	4	21	45	16								
26	27	11	24	18	14	2	26	28	13	28	19	16	4	26	28	16	1	48	18	5	26	28	19	7	12	21	6	21	53	0								
28	0	13	26	10	15	4	28	0	16	0	7	17	5	28	0	18	3	31	19	6	28	0	22	8	46	22	8	22	0	42								
0	2	16	27	58	16	6	0	3	19	1	51	19	7	0	3	21	5	11	21	8	0	3	25	10	18	24	9	22	8	22								
2	5	18	29	14	18	8	2	5	21	3	33	21	9	2	5	23	6	48	22	10	2	6	28	11	48	25	11	22	16	0								
4	7	21	1	28	20	9	4	8	24	5	12	22	11	4	8	26	8	24	24	11	4	8	0	13	17	27	12	22	23	35								
6	9	23	3	16	21	11	6	10	26	6	50	24	12	6	10	28	9	58	25	13	6	11	3	14	43	28	14	22	31	8								
8	12	25	4	50	23	13	8	13	28	8	26	25	14	8	13	1	11	30	27	15	8	13	5	16	8	29	16	22	38	39								
10	14	28	6	28	25	14	10	15	0	10	0	27	16	10	15	3	13	00	28	10	16	7	17	32	1	17	22	46	9									
12	17	0	8	4	26	16	12	17	3	11	33	28	17	12	18	5	14	28	0	18	12	18	10	18	54	2	19	22	53									
14	19	2	9	40	27	18	14	20	5	13	5	0	19	14	20	7	15	56	1	19	14	21	12	20	15	4	20	23	1									
16	21	4	11	14	29	19	16	22	7	14	35	1	21	16	22	9	17	22	3	21	16	23	14	21	35	5	22	23	8									
18	23	6	12	46	1	21	18	24	9	16	3	3	22	18	25	11	18	47	4	23	18	26	16	22	54	7	24	23	15									
20	26	8	14	18	3	23	20	27	11	17	30	4	24	20	27	13	20	11	6	24	20	28	18	24	12	8	25	23	23									
22	28	10	15	48	4	25	22	29	13	18	57	6	25	22	29	15	21	34	7	26	22	1	20	25	29	9	27	23	30									
24	0	12	17	18	5	26	24	1	15	20	23	7	27	24	2	17	22	57	9	28	24	3	22	26	46	11	28	23	37									
26	2	14	18	47	7	28	26	4	17	21	48	9	29	26	4	19	24	19	10	29	26	5	23	28	2	12	0	23	45									
28	5	15	20	15	8	0	28	6	19	23	12	10	0	28	7	21	25	39	11	1	28	8	25	29	18	13	2	23	52									

ΠΙΝΑΞ 8

ΠΙΝΑΞ 9

ΟΙ ΑΠΛΑΝΕΙΣ ΑΣΤΕΡΕΣ (ύπολογισμ. διά τὸ ἔτος 1913 ὑπὸ Julienno-Privat)

Όνομα	Άστερισμός	Μήκος	Μέγεθος	Φύσις	Επίδρασις
Άλχενίμπ	γ-Πήγασος	8° 11' ΚΡΙ	3	Άρ. Έρ.	Όξεία και δυσοίανος
Σειράχ	α-Άνδρομέδας	13 11'	1	Ζε. Άφ.	Τιμαί και πλούτη
Μιζάι	β-	29° 16'	2	Άφ.	Όνομα και εὐτυχία ἐκ γάμου
Σεδίρ	Κασιόπεια	7° 20' ΤΑ	2	Κρν. Αφ.	Δυσοίανος, κίνδυνος ἐκ πυρός
Άλγκόλ	β-Περσεύς	25° 12'	2-3	ΑρΚρ Ζε	Λίαν ἐπικίνδυνος
Πλειάδες	—	29° 4'	3	Σε. Άρ	Άτυχήματα ὀρᾶσιως, δυσμορφία
Άλδεβαράν	α-Ταύρος	8° 48' ΔΙ	1	Άρ.	Πλούτη, δημόσια τιμαί, στρατικός
Υάδες	—	4° 20'	3	Άρ.	Ός πλειάδες, δυστυχία, φυλακαί
Ρίγκελ	β-Όριών	15° 41'	1	Ζε. Άρ.	Τιμαί, ἀναγνώσις, σεβασμός
Βελλατριξ	γ-	19° 51'	2	Έρ. Άρ.	Στρατιωτικά και πολιτικά τιμαί
Κάπελλα (Αίξ)	α-Ήνίοχος	20° 45'	1	Ζε. Άρ.	Τιμαί, ισχυροί φίλοι
Πολικός ἄστηρ	α-Μικρά Άρκτος	28°	2	Κρν. Αφ.	Δυνμενής, κίνδυνος ἐκ δηλητηρίου
Βελτεγιές	α-Όριών	27° 14'	2	Άρ. Αφ.	Πλούτη, στρατιωτικά τιμαί
Σείριος	α-Μέγας Κύνων	13° 9' ΚΑ	1	ΑφΖεΑρ	Δόξα, ὄνομα, πλούτη
Κάτωρ	α-Δίδυμοι	19° 6'	1-2	ΑρΑφΚρ	Ίσχυρά και δυσμενής
Πολυδεύκης	β-	22° 9'	1	Άρ.	Διασημότης και ὑψηλή θέσις
Προκύων	α-Μικρός Κύνων	24° 45'	1	Άφ. Άρ	Πλούτης, διασημότης, τύχη
Βόρ. Όνος	Καρκίνος	7° 23' ΑΕ	4	Άρ. Ηλ.	Άπαντες οἱ ἀπλανεῖς εὐτοῖ προαγγέ-
Πραισίπη	Νεφέλωμα	6° 13'	—	Άρ. Σελ	λοισι δυσμενείς συνθήκας, θάνατον
Νότ. Όνος	Καρκίνος	8° 34'	4	Άρ. Ηλ.	ὄξυν, πυρετοὺς ἰοφθαλμικοὺς νόσους
Άλφάρδ	α-Υδρα	26° 11'	2	Κρν. Αφ.	Ένοχλήσεις ἐκ γυναικός,δηλητηρίασις
Ρήγουλος ἢ Βασιλίσκος	α-Λέων	28° 52'	1	Άρ. Ζε	Δόξα, τιμαί
Βιντεμιτριξ	Παρθένος	8° 50' ΠΑ	3	Κρν. Αφ	Δοκιμασία και ἀτυχήματα
Λενερόλα	β-Λέων	20° 30'	1	Όθρ.	Βραχεία εὐτυχία
Μπενενάτς	Μεγάλη Άρκτος	26° 10'	2	Σε. Αφ	Εὐμενής
Στάγες	α-Παρθένος	22° 52'	1	Άρ. Αφ.	Πλούτη, ὄνομα, ἐπιτυχία
Άκτούρος	α-Βουήτης	21° 9'	1	Ζε. Αφ.	» » »
Γκέμμα	Βόρ. Στέφανος	11° 15' ΣΚ	2	Άφ. Έρ.	Εὐμενής, πραγματοποιήσεις
Νότ Δίσκος	Ζυγός	14° 1'	2	Κρν. Αφ.	Άτυχία, κίνδυνος πυρός
Βόρ. Δίσκος	Ζυγός	18° 17'	2	Ζε. Άρ.	Εὐμενέσταται ἐπιδράσεις, ἐπιτυχία
Όνουκαλί	α-Όφιοῦχος	18° 47'	2	Κρν. Αφ.	Έπικίνδυνος, ἀναστροφαι τυχής
Άντάρης	α-Σκορπιός	8° 47' ΤΕ	1	Άφ. Άρ.	Αρᾶσις, ἐπιτυχία, εἴτα καταστροφῆ
Κεφολήτου Ἡρακλέους	α-Ήρακλέους	15° 3'	3	Άρ. Αφ	Κίνδυνος ἀποτόμου θάνατου
Λενεπ	α-Κύννος	4° ΔΙ	1	Αφ. Έρ.	Έξέψωσις και τύχη
Βέγας	α-Λύρα	14° 11'	1	Άφ. Ηλ.	Πλούτη και ἀναγνώσις
Άλτάιρ	α-Άετός	0° 37' ΥΔ	3	Άρ.	Κακοποῖός, κίνδυνος ἐξ ἔρπετων
Όβρά τοῦ Αἰγόκερω	Αἰγόκερω	9° 30' >	1	Κρν. Ζε.	Δυσμενής, ἀποτυχία, μεταστροφαι
Φομαλώτ	α-Νότιος Ἰχθύς	2° 50' Χ	1	Έρ. Αφ	Ίσχυρά εὐμενής ἐπιδράσις
Μαρκάμπ	α-Πήγασος	22° 24'	2	Άρ. Αφ	Κίνδ. τραυμάτ. διά σιδήρον, πυρός
Σχεάτ	β-	27° 19'	2	Κρν.	> θανάτου ἐν ὕδατι ἢ ἐξ ἰσχυρίας

Κατά τὸν Morin de Villefranche τὰ ὄρια δονήσεως τῶν ἀπλανῶν εἶνε:

6° διά τοὺς ἀστέρας 1ου μεγέθους

5° > > > 2ου >

4° > > > 3ου >

ΜΕΣΗ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΑΠΛΑΝΩΝ

Έτη	Πρωτ. λεπτά	Δεύτερ. λεπτά	Έτη	"	"	Έτη	"	"	Έτη	"	"	"	
1	0	50	4	3	20	7	0	5	50	10	0	8	20
2	1	40	5	4	10	8	0	6	40	20	0	16	10
3	2	30	6	5	0	9	0	7	30	30	0	25	00

ΠΙΝΑΞ 10

Χώροι παραδεχθείσαι τὴν ἐπίσημον ὥραν τῶν ὠριαίων ἀτράκτων

α') Χῶροι ἐπὶ τοῦ μεσημβρινοῦ τῆς πόλεως Greenwich (Δ Ε Ω)

Μεγάλη Βρετανία (ἀπὸ 1 X 1880), Ἀλγερία, Βέλγιον (ἀπὸ 1 V 1891, βλ. κατωτέρω ΜΕΩ), Côte d'Jvoire, Côte de l'Or, Δαχομήη, Ἰσπανία (ἀπὸ 1-I-1901), Γαλλία (ἀπὸ 10-III-1911), Λουξεμβούργον (1-XII-1918), Μαρόκον, Πορτογαλία, Σκωτία (1880), Τόγκο, Λάντ-χωρστ, Ἀλοατία-Λωρραίνη (1-XI-1918), Ἴρλανδία, Κορσική.

β') Χῶροι ἀνατολικῶς τοῦ μεσημβρινοῦ Greenwich

+ 1 ὥρα: (ΜΕΩ) (μεσημβρινός τοῦ Görlitz), Ἀνατολική Ἀφρικὴ Πορτογαλίας, Ἰσημερινή Ἀφρικὴ Γαλλίας, Ἀλβανία, Βόρειος Γερμανία (ἀπὸ 1-IV-1893), Νότιος Γερμανία (1-IV-1892), Ἀνγκολα, Αὐστρία (1-X-1891), Καμερούν, Δυτ. Βελγ. Κογκό, Δανία (1-IV-1894), Οὐγγαρία, Ἰταλία (1-XI-1891), Σουηδία (1-I-1879 ἢ 1900), Ἑλβετία (1-VI-1894), Λιβύα, (1896), Γιουγκοσλαβία (1-X-1891), Λιθουανία, Βέλγιον (VII-1914—X-1918, πρὸ καὶ μετὰ ΔΕΩ), Μάλτα, Νορβηγία (1-I-1895), Τσεχοσλοβακία (1-X-1891), Τύνις.

+ 2 ὥραι: (ΑΕΩ) (μεσημβρινός Πετρούπολεως), Δυτ. Ἀφρικὴ Πορτογαλίας, Βουλγαρία (1-X-1891), Κύπρος, Κρήτη, Αἴγυπτος, Ἑσθονία, Φιλανδία (1-V-1921), Ἑλλάς (15-VII-1916), Λεττονία, Μοζαμβική, Ρουμανία (1-X-1891), Ρωσσία (δυτ. τῶν 40°), Νοτιοδυτικὴ Ἀφρικὴ, Σουδάν, Συρία, Τουρκία (ἀνατολ. τμήμα 1-X-1901, ἀπὸ 1-X-1910 δι' ὅλην τὴν χώραν), Παλαιστίνη (1-X-1910), Νότιος Ἀφρικανικὴ Ἐνωσις (Ἰσράηλ, Ρίβερ, Τράνσβααλ, Ἀζωπτήριο Καλῆς Ἑλπίδος (1903).

+ 3 ὥραι: Ἑρυθραία, Νῆσοι Κομόροι, Ἰράκ, Μαδαγασκάρη, Ρωσσία (ἀπὸ 40°—52° 50'), Σομαλία, Ταγκανίκα.

+ 4 ὥραι: Ἀφγανιστάν, Νῆσοι Μαυριζίου καὶ τῆς Ἐνώσεως, Ρωσσία (ἀπὸ 52° 50'—67° 50').

+ 5 ὥραι: Σιβηρία (ἀπὸ 67°—82° 30').

+ 5^ω 30λ ὥρα τῶν Ἰνδιῶν ἐκτὸς Καλκούττας (5^ω 53λ), Κεϊλάνη, Σιταγκόνγκ (6^ω 7λ).

+ 7^ω Ἰνδοκίνα, Σιάμ, Νότιος Σουμάτρα, (ἡ βόρειος Σουμάτρα ἔχει μόνον + 6^ω 30λ).

+ 7^ω 30λ Ἰάβα, Ὀλλανδικὸν Βόρνεο.

+ 8^ω Ἀκταὶ Κίνας, Μακάο, Φιλιππῖνοι.

+ 9^ω Κορέα, Ἰαπωνία, Νέα Γουίνεα (Ὀλλανδ.).

+ 9^ω 30λ Αὐστραλία (Βόρειος καὶ Νότιος).

+ 10^ω Ἀνατολ. Αὐστραλία, Βρετ. Νέα Γουίνεα, Καρολίνοι (148°—154° ἀνατ.)

Τασμανία, Βικτωρία.

+ 11^ω Νέα Καληδονία, Νεαὶ Ἑβρίδες.

+ 11^ω 30λ Νέα Ζηλανδία.

+ 12^ω Νῆσοι Fidji.

+

γ) Χῶραι δυτικῶς τοῦ μεσημβρινοῦ Greenwich

- 1 ὥρα: Γαλλικὴ καὶ Πορτογαλικὴ Γουϊνέα, Κανάριοι νῆσοι, Ἴσλανδία, Μαδέρα Σενεγάλη.
- 2 ὥρα: Νῆσοι Ἀζόροι, Ν. τοῦ Πρασίνου Ἀκρωτηρίου, Νότιος Γροιλανδία.
- 3 ὥρα: Ἀνατολικὴ Βραζιλία, Δυτικὴ Γροιλανδία.
- 3.^ο ὥρα: Οὐραγουάη.
- 4 ὥρα: **Βόρειος Ἀμερικὴ**: Καναδᾶς, Λαβραδὸρ, Ἀντίλλαι: ν. Βερμουδαί, Γρενάδη, Γουαδελούπα, Μαρτινίκα, Πόρτο-Ρίκο, La Trinidad. **Νότιος Ἀμερικὴ**: Ἀργεντινὴ Κεντρικὴ Βραζιλία, Γαλλικὴ Γουαϊάνη.
- 4.^ο ὥρα: Βενεζουέλα.
- 5 ὥρα: **Κεντρικὴ Ἀμερικὴ καὶ Ἀντίλλαι**: Κούβα, Δημ. Δομίνικου, Αἴτη, Ἰαμαϊκὴ, Παναμάς. **Βόρειος Ἀμερικὴ**: Καναδᾶς (Ὀντάριο ἀνατ. 90°, Québec ἀπὸ 68°—90°, Καναδᾶς ἀπὸ 68°—85°), Κονέκτικουτ, Ντελαβάρ, Φλωρίς, Γεωργία, Μάρυλανδ, Μασσαχουσέτη, Νέα Ἰερσέη, Νέα Ὑόρκη, Βόρ. καὶ Νότ. Καρολίνα, Πενσυλβανία, Βιργινία, Δυτ. Βάσιγκτον. **Νότιος Ἀμερικὴ**: Δυτικὴ Βραζιλία, Χιλὴ Κολομβία, Περού.
- 6 ὥρα: **Κεντ. Ἀμερικὴ**: Κοσταρίκα, Γουατεμάλα, Μεξικόν, Σαλβαντόρ, **Βόρ. Ἀμερικὴ**: (Μανιτόμπα, Ὀντάριο). Ἀλαμπάμα, Δακότα, Ἰλλινόις, Ἰνδιάννα, Κάνσας, Λουϊζιάνη, Μίσιγκαν, Μινεζότα, Μισσισιππὴς, Μισσοῦρι, Νεβράσκα, Τέξας.
- 7 ὥρα: **Βόρ. Ἀμερικὴ**: Καναδᾶς, (Ἀλβέρτα, 102°—120°) Ἀριζόνα, Κολοράδο, Νέον Μεξικόν, Utah.
- 8 ὥρα: **Βόρ. Ἀμερικὴ**: Ἀλάσκα, (Ketchikan, Wrangel, Petersburg) Καναδᾶς (Κολομβία Βρετ. κράτη δυτ. τῶν 120° Καλιφορνία, Νεβάδα, Βάσιγκτον).
- 9 ὥρα: Ἀλάσκα (Inpean, Sitka, Κόρδοβα, Valdez, Seward), Καναδᾶς (Yukon)
- 10 ὥρα: Ἀλάσκα (Ankorage, Νῆσοι Φαίρμπανκς) Ν. Αὐστραλίας, Ὠκεανία (Γαλ. Ἀποικίαι).
- 10.^ο ὥρα: Νῆσοι Χαβάι.
- 11 ὥρα: Δυτ. Ἀλάσκα (Nome).
- 11.^ο ὥρα: Δυτικαὶ Σαμόαι.

ΠΙΝΑΞ 11

Χῶραι μὴ παραδεχθεῖσαι μέχρι σήμερον τὸ σύστημα τῶν ὠρικίων ἀτράκτων
 (Τοπικὴ ὥρα τῆς πρωτεύουσας):

Κράτος	Μεσημβρινὸς	Διάφ. Μήκ. ὡς πρὸς σν.		
		ω	λ	δ
Ἀβησσυνία (ἀπὸ 15 III 1891)	Ἀδδῖς - Ἀμπέμπα 38° 14'	+ 2	32	56
Βολιβία	Σύκρ 65° 21'	- 4	33	—
Γεωργία (Νότ.)	—	- 2	7	—
Ἐκουαντόρ	Κουίτο 78° 50'	- 5	14	7
Λιβερία	—	0	44	—
Ὀλλανδία	Ἀμστερνταμ 40° 53'	+ 0	19	32
Λαμπραντόρ	—	- 3	31	—
Νέα Γῆ	—	- 3	31	—
Παραγουάη	Ἀσομφιόν 57° 40'	- 3	37	—
Περσία	Τεχεράν 45°	+ 3	26	—

ΠΙΝΑΞ 12

Αι θεριναι ὥραι.—Εἰσαγωγή και διάρκεια αὐτῶν

Γερμανία και Αὐστρία

1916	1 Μαΐου	0 ^ω	μέχρις	1 Ὀκτωβρίου	1 ^ω
1917	16 Ἀπριλίου	3 ^ω	—	17 Σεπτεμβρ.	3 ^ω
1918	17 Ἀπριλίου	3 ^ω	—	16 Σεπτεμβρ.	3 ^ω

*Ἐκτοτε δὲν ἐφημερόσθησαν θεριναὶ ὥραι. Κατὰ τὰ χρονικά ταῦτα διαστήματα πρέπει νὰ ἀφαιρῆται 1^ω ἀπὸ τῆς ὥρας τῆς γεννήσεως διὰ τὴν ληφθῆ ἢ Μ.Ε.Ω.

Βέλγιον

1916	30	Ἀπριλίου	23 ^ω	μέχρι	1	Ὀκτωβρίου	1 ^ω
1917	16	>	2	—	17	Σεπτεμβρίου	3
1918	15	>	2	—	16	>	3
1919	1	Μαρτίου	23	—	4	Ὀκτωβρίου	24
1920	14	Φεβρουαρίου	23	—	23	>	24
1921	14	Μαρτίου	23	—	25	>	24
1922	25	>	23	—	7	>	24
1923	21	Ἀπριλίου	23	—	6	>	24
1924	29	Μαρτίου	23	—	4	>	24
1925	4	Ἀπριλίου	23	—	3	>	24
1926	17	Ἀπριλίου	23	—	2	>	24
1927	9	Ἀπριλίου	23	—	1	>	3
1928	14	Ἀπριλίου	23	—	7	>	3
1929	21	Ἀπριλίου	2	—	6	>	3
1930	13	Ἀπριλίου	2	—	5	>	3
1931	19	Ἀπριλίου	2	—	4	>	3
1932	17	Ἀπριλίου	2	—	2	>	3
1933	26	Μαρτίου	2	—	8	>	3
1934	8	Ἀπριλίου	2	—	7	>	3
1935	31	Μαρτίου	2	—	6	>	2
1936	19	Ἀπριλίου	2	—	4	>	2

Ἀγγλία

1916	21	Μαΐου	2 ^ω	μέχρι	1	Ὀκτωβρίου	2 ^ω
1917	8	Ἀπριλίου	2	—	17	Σεπτεμβρίου	2
1918	24	Μαρτίου	2	—	30	>	2
1919	30	Μαρτίου	2	—	29	>	2
1920	28	Μαρτίου	2	—	25	Ὀκτωβρίου	2
1921	3	Ἀπριλίου	2	—	3	>	2
1922	26	Μαρτίου	2	—	8	>	2
1923	22	Ἀπριλίου	2 ^ω	—	16	Σεπτεμβρίου	2
1924	13	Ἀπριλίου	2	—	21	>	2
1925	19	Ἀπριλίου	2	—	4	Ὀκτωβρίου	2
1926	18	Ἀπριλίου	2	—	19	Σεπτεμβρίου	2
1927	10	Ἀπριλίου	2	—	2	Ὀκτωβρίου	2
1928	10	Ἀπριλίου	2	—	2	>	2
1929	10	Ἀπριλίου	2	—	2	>	2
1930	13	Ἀπριλίου	2	—	5	>	2
1931	19	Ἀπριλίου	2	—	4	>	2
1932	17	Ἀπριλίου	2	—	2	>	2
1933	9	Ἀπριλίου	2	—	8	>	2
1934	22	Ἀπριλίου	2	—	7	>	2
1935	14	Ἀπριλίου	2	—	6	>	2

Γαλλία

Ἄλγερικὸν καὶ τὰ κατὰ τὸν πόλεμον κατεχόμενα γερμανικὰ ἐδάφη

1916	14	Ἰουνίου	23 ^ω	μέχρι	1	Ἶκτωβρίου	2 ^ω
1917	24	Μαρτίου	22 ^ω	—	7	»	1
1918	9	Μαρτίου	22	—	7	»	1
1919	2	Μαρτίου	23	—	5	»	1
1920	14	Φεβρουαρίου	23	—	25	»	1
1921	15	Μαρτίου	23	—	25	»	0 ^ω
1922	26	Μαρτίου	23	—	8	»	0
1923	27	Μαΐου	23	—	7	»	0
1924	29	Μαΐου	23	—	5	»	0
1925	28	Μαΐου	23	—	4	»	0
1926	17	Ἀπριλίου	23	—	3	»	0
1927	10	Ἀπριλίου	2 ^ω	—	2	»	2 ^ω
1928	22	Ἀπριλίου	2	—	7	»	2
1929	21	Ἀπριλίου	2	—	6	»	2
1930	13	Ἀπριλίου	2	—	5	»	2
1931	19	Ἀπριλίου	2	—	4	»	2
1932	26	Μαρτίου	2	—	8	»	2
1933	8	Ἀπριλίου	2	—	7	»	2
1934	25	Μαρτίου	2	—	7	»	2
1935	31	Μαρτίου	2	—	6	»	2

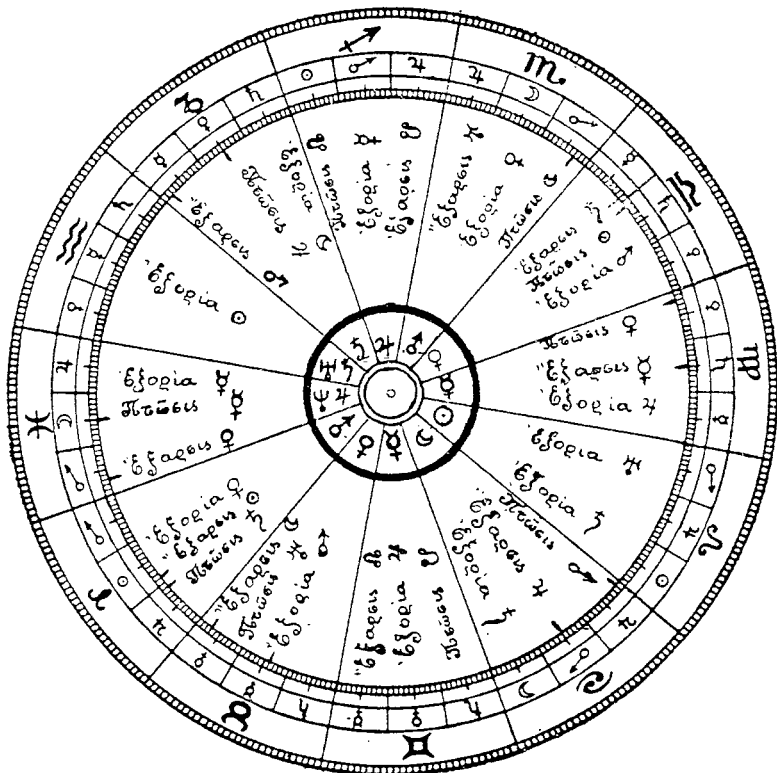
Ὀλλανδία

1916	1	Μαΐου	1 ^ω	μέχρι	2	Ἶκτωβρίου	3 ^ω
1917	16	Ἀπριλίου	1	—	17	Σεπτεμβρίου	3
1918	1	Ἀπριλίου	1	—	30	»	3
1919	7	Ἀπριλίου	1	—	29	»	3
1920	5	Ἀπριλίου	1	—	27	»	3
1921	4	Ἀπριλίου	1	—	26	»	3
1922	26	Μαρτίου	1	—	8	»	3
1923	1	Ἰουνίου	1	—	7	Ἶκτωβρίου	3
1924	30	Μαρτίου	1 ^ω	—	5	»	3 ^ω
1925	5	Ἰουνίου	2 ^ω	—	4	»	2 ^ω
1926	15	Μαΐου	2 ^ω	—	3	»	2 ^ω
1927	15	Μαΐου	2	—	2	»	2
1928	15	Μαΐου	2	—	7	»	2
1929	15	Μαΐου	2	—	6	»	2
1930	15	Μαΐου	2	—	5	»	2
1931	15	Μαΐου	2	—	4	»	2
1932	22	Μαΐου	2	—	2	»	2
1933	15	Μαΐου	2	—	8	»	2
1934	15	Μαΐου	2	—	8	»	2
1935	15	Μαΐου	2	—	8	»	2

Ἀμερικὴ U. S. A.

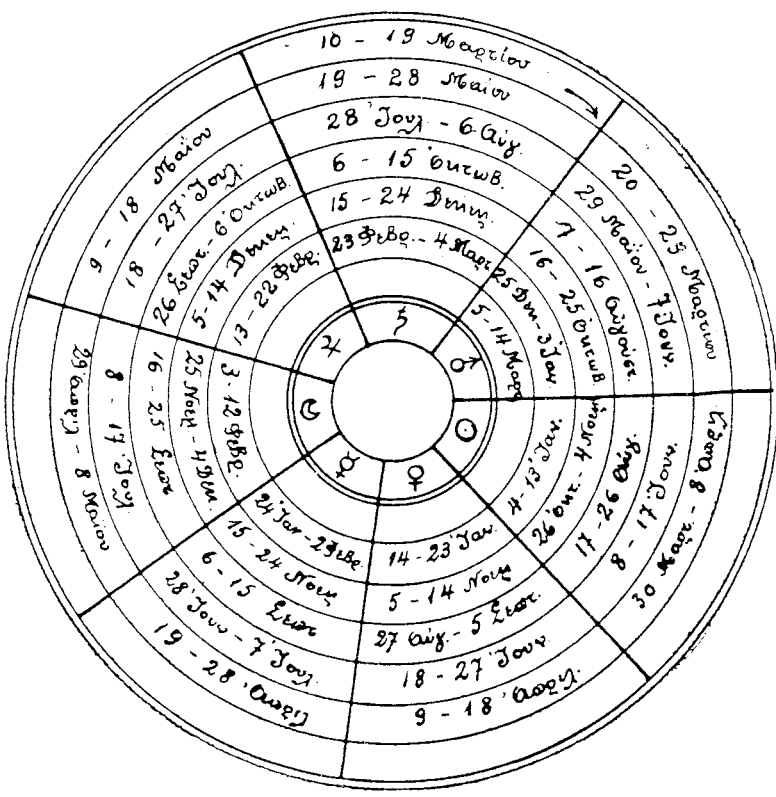
1918	31	Μαρτίου		μέχρι	29	Σεπτεμβρίου
1919	30	Μαρτίου		—	28	Σεπτεμβρίου
1920	28	Μαρτίου		—	26	Σεπτεμβρίου
1921	27	Μαρτίου		—	25	Σεπτεμβρίου
1922	26	Μαρτίου		—	24	Σεπτεμβρίου
1923	25	Μαρτίου		—	30	Σεπτεμβρίου
1924	30	Μαρτίου		—	28	Σεπτεμβρίου
1925	29	Μαρτίου		—	29	Σεπτεμβρίου

* Ἐκτοτε ἀπο τῆς τελευταίας Κυριακῆς τοῦ Μαρτίου μέχρι τῆς τελευταίας Κυριακῆς τοῦ Ἶκτωβρίου, δεῦν ἕκαστοτε νὰ προστίθεται 1^ω διὰ νὰ λαμβάνεται ὁ Standart Time.

ΠΙΝΑΞ 13.
— Αί ἐπιτάσεις
καὶ ἐξασθενή-
σεις τῶν πλα-
νητῶν.

ΠΙΝΑΞ 14.
— Ἐξουσία τῶν
πλανητῶν ἐπι-
τῶν ἐτησίῳν
περιόδῳ. (Πα-
ράδοσις!).

ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΑΣΤΡΟΛΟΓΙΚΩΝ ΠΙΝΑΚΩΝ

ΠΡΑΚΤΙΚΟΝ ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ ΑΣΤΡΟΛΟΓΙΑΣ

ΤΟΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ

ΑΝΑΛΟΓΙΑΙ & ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΕΙΑΙ ΤΩΝ ΠΛΑΝΗΤΩΝ & ΖΩΔΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

Ο ΗΛΙΟΣ ΩΣ ΠΛΑΝΗΤΗΣ

Α) ΜΥΘΟΛΟΓΙΚΩΣ

Μία τῶν πρωταρχικῶν θεοτήτων τοῦ ἑλληνικοῦ Πανθέου εἶναι ὁ θεὸς Ἥλιος (ὁ καίωv). Ἐγενεαλογεῖτο ὡς υἱὸς τοῦ Τιτάνος Ὑπερίωνος (τοῦ βαδίζοντος ὑπερθεv τῆς Γῆς) καὶ τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ Θείας. Περὶ τοῦ Ὑπερίωνος τοῦτου, ὅστις ἦτο υἱὸς τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς Γαίας, μικρὸς μόνον λόγος γίνεται παρὰ τοῖς μυθογράφοις.

Ὅταν ὁ Ζεὺς ἐγίνε κροσμοκράτωρ, κατατροπώσας τοὺς Τιτάνας, ἔδειξε μεγάλην εὐμένειαν πρὸς τὸν Ἥλιον καὶ δὲν τοῦ ἐστέρησε τὸ ἀξίωμα νὰ φωτίζει τὸν Κόσμον, τοῦναντίον δὲ τοῦ ὤρισε κατοικίαν τὸν Οὐρανὸν καὶ οἶκον τοῦ ἔκτισε μεγαλοπρεπῆ διὰ χρυσοῦ καὶ λίθων πεποικιλμένον. Ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα νὰ ἐξέλθῃ πρὸς φωτισμὸν τοῦ κόσμου λαμβάνουσι τὴν φροντίδα αἱ Ὑραι νὰ ἐτοιμάσωσι τὸ ἄρμα του τὸ ὁποῖον εἶναι Ἐφαιστίτευκτον καὶ κοῖλον ὡς ποτήριον ἐκ χρυσοῦ ἐντὸς τοῦ ὁποῖου εἰσέρχεται καὶ διευθύνει τοὺς πτερωτοὺς ἵππους εἰς τὴν οὐράνιον διαδρομήν. Αὐτοῦ προηγῶνται ὁ Φωσφόρος ἢ Ἐωσφόρος καὶ ἡ Ἥώς. Ὁ πρῶτος ἵπταται πρὸ αὐτῶν ὑπὸ μορφὴν πτερωτοῦ δαίμονος μὲ ἀκτινοβολοῦν μέτωπον.

Ἀπὸ τὰ νομίσματα τῆς Ρόδου καὶ ἄλλα μνημεῖα παρουσιάζεται ὁ Ἥλιος ὡς θεὸς μὲ κατ' ἐξοχὴν ἀνδρικήν μορφὴν καὶ ἀκμάζουσαν νεότητα τοῦ ὁποῖου ἡ ἀφθονος κόμη κυματίζει καὶ διαχέεται ἀκτινοειδῶς ἢ τοῦ ὁποῖου ἡ κεφαλὴ περιβάλλεται ὑπὸ ἀκτινοβόλου στεφάνου.

Ἡ ἀρχαιοτέρα ὁμῶς παρουσιώσεις αὐτοῦ εἶναι ὀφθαλμὸς ἀκοίμητος ἐπιβλέπων τὰ τῆς Γῆς πράγματα, εἰκὼν συχνώτατα ἀπαντωμένη εἰς ὅλους τοὺς Ἀρίους λαούς. Διὰ τοὺς Ἑλληνας εἶναι ὁ ὀφθαλμὸς τοῦ οὐρανοῦ ἢ ὁ ὀφθαλμὸς τοῦ αἰθέρος ἐνῶ εἰς τὴν Περσίαν ἀνευρίσκειται ὁ ὀφθαλμὸς τοῦ Ὠρομάζδου, εἰς δὲ τὰς σκανδιναυικὰς χώρας ὁ Ὀδὶν παρίσταται μὲ ἓνα ὀφθαλμὸν ὡς οἱ κύκλωπες, διότι τὸν ἕτερον ἔδωσεν ὡς ἐνέχυρον εἰς τὸν Μιμίρ. Κατὰ τὸν Πίνδαρον εἰς τὸν ἡλιακὸν ὀφθαλμὸν ὀφείλουv οἱ ἄνθρωποι τὴν ὄρασιν ἢ τὴν τύφλωσιν. Εἶναι ὁ παντεπόπιθς ὀφθαλμὸς ὅστις τὰς τῶν θεῶν καὶ ἀνθρώπων παρατηρεῖ πράξεις.

Αὐτὸς ἀνακαλύπτει πρῶτος τοὺς ἔρωτας τῆς Ἀφροδίτης μετὰ τοῦ Ἄρεως, αὐτὸς ἀγγέλει εἰς τὴν Δήμητραν τὴν ἀπαγωγὴν τῆς θυγατρὸς τῆς καὶ ἀποκαλύπτει τὸν ἀπαγωγέα. Λέγεται δὲ ὅτι ὅταν οἱ θεοὶ τὰ τμήματα τῆς γῆς κατένεμον, εἶχον λησμονήσει τὸν Ἥλιον καὶ ὅταν τοὺς τὸ ὑπέμνησεν οὗτος ἦτο πλέον ἀργὰ καὶ ὁ Ζεὺς ἦτο ἔτοιμος νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν κλήρωσιν ὅτε ἐπενέβει ὁ Ἥλιος καὶ τὸν ἀπέτρεψεν εἰπὼν ὅτι ἔβλεπε, διαβαίνων ἄνωθεν νὰ αὐξάνῃ ἀπὸ τὴν θάλασσαν ἀναδιδομένη μία νῆσος, ἣ κατόπιν Ρόδος ἐπικληθεῖσα, καὶ τὴν νῆσον ταύτην ἐπεθύμει νὰ δεχθῆ. Οὕτω δὲ καὶ ἐγένετο καὶ κατέστη ἡ ἱερὰ γῆ τοῦ Ἥλιου Ὀμοίας τύχης ἔλαχον ἡ Ἀρκαδία, ἡ Κόρινθος καὶ ἡ Σικελία. Δι' ἐπεκτάσεως τῆς ἐννοίας ταύτης τῆς δεξυδεοκείας, δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν μετὰ τοῦ Decharme ὅτι ἐπειδὴ διαλύει καὶ φωτίζει νὰ σκότη, καθίσταται ἡ πηγὴ τῆς ἀνθρωπίνης γνώσεως καὶ σοφίας.

Ἄλλὰ πλὴν τῆς θερμότητος ἔχει ὁ Ἥλιος καὶ τὴν ξηρότητα ὡς χαρακτηῖρα. Καὶ ὅσον ἡ πρώτη εἶναι ἀναγκαῖα εἰς τὴν ζωὴν τῶν ὄντων καὶ ἐποικοδομητικὴ εἰς τὴν ἐξέλιξιν των, τόσον ἡ ξηρασία φαίνεται ἀντικειμένη εἰς τοῦτο. Ἡ ιδιότης αὕτη ἐκπροσωποποιήθη ἐν τῷ Φαέθοντι τοῦ ὁποῖου γνωστὴ ἡ ὑπεροφία καὶ τόλμη ἐκ τοῦ σχετικοῦ μύθου τυγχάνει. Ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ Ὀμήρου ὁ Φαέθων εἶναι ἐν τῶν ἐπιθέτων τοῦ ἰδίου Ἥλιου. Βραδύτερον διακρίνεται τούτου καὶ ἀναφέρεται ὡς υἱὸς του, τὸν ὁποῖον ὁ Ζεὺς κατακεραυνώνει διότι ἐτόλμησε καὶ αὐτὸς νὰ φωτίσῃ τὸν κόσμον.

Ἐκ τῶν θεαινῶν λέγεται ὅτι ὁ Ἥλιος ἠράσθη πολλάς, μεταξὺ ἄλλων τὴν Κλυμένην καὶ Λευκοθόην πλὴν καὶ μὲ θνητὰς ἦλθεν εἰς ἐπιαιξίαν μεταδώσας τὰς θείας ιδιότητας εἰς τὸ ἀνθρώπινον γένος.

Κατὰ τὰς πρὸς τιμὴν τοῦ Ἥλιου γινομένης θυσίας προσεφέροντο νηφάλια ἱερὰ εἰς τὰ ὁποῖα δὲν ἐσπένδετο οἶνος, ὡς συνήθως, ἀλλὰ ὕδωρ. Εἰς τὰς διὰ πυρὸς δὲ γενομένας θυσίας του ἐκαίοντο εἶδη ξύλων καὶ φρυγάνων, τῶν ὁποίων κύριδον συστατικὸν ἦτο ὁ θύμος.

Ταῦτα τὰ περὶ Ἥλιου μυθολογούμενα. Πραγματευόμενοι ἀργότερον τὸ περὶ Λέοντος κεφάλαιον, θέλομεν γνωρίσει καὶ μίαν ἄλλην ἔκφανσιν τῆς ἰδίας ἀρχῆς, τῆς προσωποποιηθείσης διὰ τοῦ θεοῦ Ἀπόλλωνος.

Β) ΣΥΜΒΟΛΙΚΩΣ

Μία βαθεῖα ἐκθεσις τοῦ συμβολισμοῦ τοῦ Ἥλιου ἀπὸ ἐντύπου θὰ ἀπετέλει πολὺ τοληρηρὸν ἔγχεισμα. Δὲν θὰ ζητήσῃ ἐπομένως εἰς τὰς ἀκολουθοῦσας γραμμὰς ὁ ἀναγνώστης νὰ ἀνείρῃ πᾶν ὅ,τι μέχρι σήμερον ἐπιμελῶς ἐκρατήθη μυστικόν, θὰ ἀρκεσθῆ δὲ νὰ μελετήσῃ τὰς διαφοροὺς γνώμας ἐν προκειμένῳ, ἐὰν δὲ ἡ ψυχικὴ του διάθεσις εἶναι τοιαύτη, ἵσως κατορθώσῃ καὶ ἀχθῆ εἰς συμπεράσματα οὐχὶ πολὺ ἀπέχοντα τῆς ἀληθείας ἢ ὁποῖα μόνον ὀπισθεν κεκλείσιν ἔνων θυρῶν ἐδιδάχθη καὶ διδάσκειται.

Καὶ ἐν ἑτερον ζήτημα δέον πρὸ παντὸς ἄλλου νὰ διαλευκανθῆ: ὁμιλοῦντες περὶ Ἥλιου. Σελήνης, κ. κ. συμβολικῶς δὲν πρέπει νὰ νομισθῆ ὅτι πρόκειται περὶ τοῦ ὁμωνύμου πλανητικοῦ σώματος. Καὶ ναὶ μὲν ὕφισταται ποῖα τις συγγένεια μεταξὺ συμβολικοῦ Ἥλιου καὶ ὄρατοῦ Ἥλιου, πλὴν ὅμως ἡ συγγένεια αὕτη ἐξικνεῖται τόσον ὅση εἶναι ἡ ἀναλογία ἢ ὕφισταμένη μεταξὺ τοῦ ὕλικου

σώματος τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῆς ψυχῆς του. Ἡ παρατήρησις αὕτη λοιπὸν ἰσχύει δι' ἅπαντας τοὺς πλανήτας ἐφ' ὅσον οὗτοι ἐξετάζονται συμβολικῶς.

Ἡ ἔκτασις τῆς λατρείας τοῦ Ἡλίου καὶ ἡ σημασία αὐτοῦ ἀπ' ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι τῆς σήμερον θὰ εἶναι ἤδη γνωστὴ εἰς τὸν μελετηρὸν ἀναγνώστην.

* *

Ὅμιλοῦντες εἰς τὴν προηγουμένην παράγραφον περὶ τοῦ συμβολισμοῦ τοῦ θεοῦ Ἡλίου δι' ὀφθαλμοῦ παντεπόπτου ἀναφέραμεν τὴν σκέψιν ἑνὸς γνωστοῦ ἀρχαιολόγου ὅτι ἐπειδὴ διαλύει καὶ φωτίζει τὰ σκότη, καθίσταται ἡ πηγὴ τῆς ἀνθρωπίνης γνώσεως καὶ σοφίας.

Τὴν ἰδίαν γνώμην διατυπώνει καὶ Φίλων ὁ Ἰουδαῖος (De caritate 403) γράφων, «Καθάπερ γὰρ ἀνατείλαντος ἡλίου τὸ μὲν σκότος ἀφανίζεται, φωτὸς δὲ πληροῦται τὰ πάντα, τὸν αὐτὸν τρόπον ὅταν θεός, ὁ νοητὸς ἥλιος, ἀνάσχη καὶ ἐπιλάμψη ψυχὴν, ὁ μὲν τῶν κακῶν καὶ παθῶν ζόφος ἀνασκιδνάται, τῆς δι' αὐτοειδεστάτης ἀρετῆς τὸ καθυρώτατον καὶ ἀξιεραστώτατον εἶδος ἐπιφαίνεται».

Εἰς ἕτερον ἔργον του προχωρεῖ ἔτι περισσότερον λέγων :

«Μὴ θαυμάσης δὲ εἰ ὁ ἥλιος κατὰ τοὺς ἀλληγορίας κανόνας ἐξομοιοῦται τῷ πατρὶ καὶ ἡγεμόνι τῶν πάντων».

Ὅμοίως ὁ Πλάτων εἰς τὸ βιβλ. τῆς «Πολιτείας του» ἀναφέρει τὴν ἐξῆς βαθυστόχαστον σκέψιν. «Ὁ Ἡλιος καθιστᾷ ὄχι μόνον τὰ ἀντικείμενα τῆς ὁράσεως ὁρατά, ἀλλὰ παρέχει ἀκόμη εἰς αὐτὰ καὶ τὴν γέννησιν καὶ τὴν αὔξησιν καὶ τὴν τροφήν χωρὶς νὰ εἶναι αὐτὸς γέννησις...». Ὁ Ἰάμβλιχος καλεῖ τὸν Ἡλίον «εἰκόνα τῆς θείας διανοίας ἢ Σοφίαν». Ὁ Εὐσέβιος, ἐπαναλαμβάνων τὰς λέξεις τοῦ Φίλωνος τὸν ὀνομάζει ἀνατολήν, ἡγεμόνα τῶν ἀγγέλων, τὸν ἀρχαιότερον πάντων προσθέτων ὅτι ὁ ἀρχάγγελος οὗτος, ὁ πολυώνυμος, εἶναι αὐτὸς οὗτος ὁ Λόγος ἢ ὁ Χριστός. Ἡ Μπλαβάτσκυ ὑπομνησκει ὅτι ὁ Ὅμηρος καὶ ὁ Εὐριπίδης καὶ μετ' αὐτοὺς συχνὰ καὶ ὁ Πλάτων ποιοῦνται μείαν τοῦ Διὸς—Λόγου ἢ Ἡλίου, καὶ ὅτι οἱ χριστιανοὶ τῶν πρώτων αἰώνων, ἐρωτήσαντες τὸ μαντεῖον περὶ τοῦ θεοῦ λόγου τῶν γνωστικῶν Ἰαῶ, ἔλαβον ὡς ἀπάντησιν «εἶναι ὁ Ἡλιος» Δεδομένου δὲ ὅτι ὁ Ἰαῶ δὲν ἄλλος ἀπὸ τὸν Ἰεχωβά τῶν Ἑβραίων συνάγεται προφανῶς τὸ συμπέρασμα ὅτι Ἰεχωβά καὶ Ἡλιος ἓν καὶ τὸ αὐτὸ θεῖον πρόσωπον εἶναι. Ὁ Ωριγένης πάλιν ἐξομοιάζει τὸν Ἡλίον πρὸς τὸν Ἀδωνάϊ τῶν Ἑβραίων.

Εἴπωμεν ἤδη ὀλίγας λέξεις περὶ τῶν συνηθεσιέρων συμβόλων τοῦ ἡλίου Παρὰ τοῖς Αἰγυπτίοις ὁ θεὸς Ἄτον ἀντιπροσωπεύει τὸν ὁρατὸν ἡλιακὸν δίσκον, τὸ δὲ ἱερόγλυφόν του, παρουσιάζει τὸ καὶ σήμερον ἀκόμη παρὰ τῇ ἀστρονομίᾳ καὶ ἀστρολογίᾳ ἐν χρήσει ἡλιακὸν σύμβολον. Ὅπισθεν ὅμως τοῦ Ἄτον κρύπτεται ὁ θεὸς Ρά, ἡ θεία καὶ ἀόρατος εἰς τοὺς θνητοὺς ὀφθαλμοὺς θεότης, παριστάμενος διὰ δίσκου περιβεβλημένου δι' οὐρέου, τοῦ θείου ὄψεως.

Εἰς τὴν μελέτην ἡμῶν περὶ «Ἀρχαίας καὶ νεωτέρας Ἡλιολατρείας» ἀνεπτύξαμεν τὰς ἀναλογίας αἵτινες ὑφίστανται μεταξὺ «λίθου» ἡλίου καὶ Χριστοῦ. Ἀρκοῦμεθα ἐνταῦθα νὰ ὑπομνήσωμεν ὅτι οἱ ἀρχαῖοι ἐλάτρευον τὸ ἄστρον τῆς ἡμέρας ὑπὸ τὴν μορφήν ἑνὸς μέλανος συνηθῶς κυβικοῦ λίθου, εἰς ὃν ἔδιδον τὸ ὄνομα Ἡλιογάβαλος. Διὰ τὸ εἶχον ἐκλέξει ἓνα κυβικὸν λίθον καὶ διατὶ μέλανα

μᾶς τὸ ἐρμηνεύει, ἂν καὶ ἐξωτερικῶς, ὁ σοφὸς Ἐλιφᾶς Λευὶ εἰς τὸ Δόγμα τῆς ὑψηλῆς Μαγείας. Ὁ Τεκτονισμὸς θὰ ἠδύνατο ἐπίσης νὰ δώσῃ πολυτίμους τινὰς ὑποδείξεις περὶ αὐτοῦ καὶ μετ' αὐτὸν ὁλόκληρος ἡ ἀλχημικὴ βιβλιογραφία τῶν παλαιῶν μυστῶν.

Ἀσχοληθῶμεν ἤδη κάπως ἐκτενέστερον μετὰ τὴν σημασίαν τοῦ γνωστοῦ ἀστρολογικοῦ καὶ ἀλχημικοῦ συμβόλου τοῦ Ἡλίου. Διὰ νὰ δυνηθῶμεν ὅμως νὰ κατανοήσωμεν τὰ ἀκόλουθα εἶναι ἀνάγκη νὰ προηγηθῶσι προκαταρκτικαὶ τινες ἐξηγήσεις ἰσχύουσαι δι' ἅπαντας τοὺς λοιποὺς πλανήτας καὶ αἱ ὁποῖαι θὰ μᾶς δώσωσι τὴν κλεῖδα τῆς κατανοήσεως τῶν ὑπολοίπων συμβόλων.

Ἐξετάζοντες πλησιέστερον τὰ σύμβολα δι' ὧν παρίστανται οἱ ἑπτὰ ἀρχαῖοι πλανῆται θέλομεν ἀνακαλύψει ὅτι τελικῶς ταῦτα ἀναλύονται εἰς δύο θεμελιώδη, εἰς τὸν ΚΥΚΛΟΝ καὶ τὸν ΣΤΑΥΡΟΝ. Χωρὶς νὰ προτιθέμεθα νὰ εἰσελθῶμεν εἰς λεπτομερείας ἐπὶ τοῦ συμβολισμοῦ τῶν θεμελιωδῶν τούτων ἰδεογράφων θέλομεν ἐνταῦθα ἀπλῶς νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι ὁ κύκλος χαράσσεται δι' ἐνιαίας γραμμῆς ἀνάρχου καὶ ἀτέρμονος. Εὐρίσκόμεθα λοιπὸν ἐνώπιον οὐσίας ἢ ὁποῖα δύναται νὰ παριστάνῃ διπλοῦν χαρακτῆρα ἐνόητος καὶ ἀπείρου. Εἶναι ἡ πρωταρχικὴ οὐσία, ἡ παγκόσμιος, ἡ αἰωνία, ἡ ἀναγκαίως ΜΙΑ, ἐξ ἧς τὰ πάντα προήλθον. Τὴν μεγίστην ταύτην ἰδέαν ἐπιθυμοῦντες οἱ Ἕλληνες ν' ἀποδώσωσι διὰ τινος εὐγλώττου συμβόλου, ἐξέλεξαν πρὸς τοῦτο τὸ τοῦ οὐροβόρου ὄφρα, εἰς τὸ μέσον τοῦ ὁποίου ἀνέγραψαν τὸ περίφημον ρητὸν ΕΝ ΤΟ ΠΑΝ. Τὸ πᾶν τοῦτο ἀκριβῶς διότι εἶναι ΕΝ κινδυνεύει συνήθως νὰ θεωρηθῆ ὡς ΜΗΔΕΝ. Μόνον ἐκ τῆς παραβολῆς καὶ ἀντιδιαστολῆς πρὸς ἄλλα πράγματα ἀντιλαμβανόμεθα ὅτι τὸ ΠΑΝ τοῦτο πόρρω ἀπέχει ἀπὸ τοῦ νὰ εἶναι ΜΗΔΕΝ. Ὁ κύκλος μόνος, παριστᾷ τὴν ΠΡΩΤΗΝ ΥΛΗΝ ΤΩΝ ΣΟΦΩΝ εἶναι ἡ οὐσία ἐκείνη ἣτις διὰ τὸν ἀμύητον εἶναι μηδέν, ἐνῶ εἶναι τὸ ΠΑΝ διὰ τοὺς φιλοσόφους. Οἱ ἄνοες δὲν τὴν βλέπουν οὐδαμοῦ, ἐνῶ εὕρηται πανταχοῦ διὰ τοὺς σοφοὺς.

Ἡ ἀινιγματικὴ αὕτη οὐσία ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸ ΠΡΩΤΑΡΧΙΚΟΝ ΧΑΟΣ. Οἱ ἀλχημιστὰὶ ἐσυμβόλισαν διὰ τοῦ ἀπλοῦ κύκλου τὴν ΣΤΥΠΤΗΡΙΑΝ ΤΩΝ ΣΟΦΩΝ. Αὕτη δὲν πρέπει βεβαίως νὰ συγχισθῆ μετὰ τὴν συνήθη στυπτηρίαν, δεδομένου ὅτι διὰ τῆς πρώτης ὑπονοεῖται τὸ φιλοσοφικὸν ἐκείνο Ἄλας, τὸ ὁποῖον εἶναι ἡ ἀρχὴ ὄχι μόνον τῆς στυπτηρίας, ἀλλὰ καὶ ὄλων τῶν ἄλλων ἀλάτων, τῶν ὄρυκτῶν καὶ τῶν μετάλλων. Ὁ τοιοῦτος ὁρισμὸς μᾶς παραπέμπει εἰς τὸν Αἰθερα, παγκόσμιον παράγοντα ἀποτελοῦντα τὴν ἐσωτέραν οὐσίαν τῶν ὄντων, τὸν λεπτοφυῆ τοῦτον φορέα πάσης ὑλικότητος.

Ἡ οὐσία τὴν ὁποίαν μέχρι τοῦδε ἐξητάσαμεν, εἶναι οὕτως εἰπεῖν ἀφηρημένη. Διακεχυμένη ἐν τῷ ἀπείρῳ κενῷ τοῦ κοσμικοῦ διαστήματος, πανταχοῦ πρὸς ἑαυτὴν ἢ ἰδίᾳ, θὰ ἔμενεν αἰωνίως ἄγονος, ἀκίνητος, ὑπνώττουσα ἐὰν δὲν ἐπενήργει οὐδεμία αἰτία διαφορισμοῦ. Ἡ αἰτία αὕτη θὰ ὑπεισέλθῃ ὡς ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΣ ΑΡΧΗ προκαλοῦσα ἐν τῇ ὁμοιομορφίᾳ τοῦ ὄντος—μὴ—ὄντος διπλὴν πόλωσιν, ἐξ ἧς θὰ ἀπορρεύσῃ ἡ ἀντικειμενικὴ ὑπαρξις. Πρὸς διαδοχικὴν ἐκδήλωσιν πάντων ὄσων τὸ Χάος περικλείει, ἀρκεῖ πράγματι νὰ τεθῆ τοῦτο εἰς παλμικὴν δόνησιν. Φαντασθῶμεν μίαν ἀκτινοβολίαν ἐκπηγάζουσαν ἐκ τοῦ κέντρου τοῦ παγκοσμίου διαστήματος καὶ διαδιδόμενην ἀνεξαντλήτως μέχρι τῆς περιφε-

ρείας. Θὰ ἀντιληφθῶμεν τοιουτοτρόπως τὸν ρόλον τῶν φωτεινῶν κυμάνσεων τόσον τῶν πνευματικῶν ὅσον καὶ τῶν ὑλικῶν, οὕτω δὲ θὰ ἀχθῶμεν εἰς τὴν ἀναταράσσασιν τῆς ζωτικῆς ἐνεργείας τοῦ ΜΕΓΑΛΟΥ ΠΑΝΤΟΣ. Τὸ τελευταῖον τοῦτο καθίσταται ζῶν εὐθύς ὡς τὸ ΦΩΣ ἐξαστραύφη, μὲ ἄλλους λόγους εὐθύς ὡς ἀποτελέσει ἐκεῖ κεντρικὴν τινα ἐστίαν ἐκκινήσεως καὶ ζωῆς. Τοιουτοτρόπως ἀρκεῖ «ἀπλή τις τελεία» σημειοῦσα τὸ κέντρον τοῦ κύκλου, ἵνα ἱερογλυφικῶς γίνη ΦΩΣ! Ἡ πρόσθεσις τῆς τελείας ταύτης μεταμορφώνει ἐξ ὀλοκλήρου τὸ σύμβολον τοῦ ἀμόρφου καὶ ἀσχηματίστου χάους παράγουσα τὸ σύμβολον τοῦ Ἥλιου ἢ χρυσοῦ. Ἡ κεντρικὴ δημιουργὸς ἀπόρροια εἶναι ἄλλως τε σταθερά, εἰς τρόπον ὥστε ὑπάρχει ἀδιάκοπος ἀνανέωσις τῆς παγκοσμίου ζωῆς, ἥς ἡ πηγὴ ἐδράζει ἐν τινι μονίμῳ, ἀμεταβλήτῳ καὶ ἀδιαφθόρῳ σταθερότητι. Δὲν πρέπει ἄλλως τε νὰ μᾶς διαφύγη ὅτι τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος κέντρον δὲν δύναται νὰ σταθῇ μόνον του οὐδαμοῦ. Τὸ ἄπειρον Φῶς, τὸ Ἄουρ — Ἐνσὸφ τῶν καββαλιστῶν, εἶναι ἀκτινοβολία ἢ ὁποία ἐκπηγάζει συγχρόνως ἀπὸ παντοῦ. Οὐδὲν ἠδυνήθη νὰ προηγηθῇ τῆς ἐμφανίσεώς της

Ἐὰν λοιπόν, χάριν παραστατικότητος, ἐμνημονεύσαμεν τὸν κύκλον πρὸ τοῦ Ἥλιου, δὲν πρέπει νὰ συμπεράνωμεν ὅτι ἡ μία τῶν συμβληθειῶν ἀρχῶν προηγήθη τῆς ἄλλης. Φῶς μὴ συναντῶν τι τὸ ὁποῖόν νὰ δύναται νὰ φωτίσῃ, εἶναι ὡς νὰ μὴν ὑπάρχῃ. Ὑφίσταται συνεπῶς εἰς τὴν πηγὴν τῶν πραγμάτων μία ἀδιαιρέτος δυνάς, τὴν ὁποίαν αἱ μυθολογίαι παρέστησαν διὰ τῶν θεῶν ζευγῶν Ὅσιρις καὶ Ἴσις, Ὀδίνος καὶ Φρύγα, Βόταν καὶ Ἔρντα κ.ο.κ. Εἰς τὸ ἐπόμενον κεφάλαιον θέλομεν μελετήσῃ ἐκτενέστερον τὰ τῆς δευτέρας ταύτης ἀρχῆς ἐν τῷ συμβόλῳ τῆς Σελήνης.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- E. Levi: Dogme et Rituel (I, 257).
 Dr Allendy: Arithmosophie (17, 183, 185, 205).
 Blavatsky: Doctrine sécrete (V, 238, 299, 306, VI, 21)
 A. Moret: Rois et Dieux d' Egypte, 62.
 O. Wirth: Le symbolisme Hermétique.
 Πλάτωνος: Πολιτεία, Βιβλ. VI.
 Φίλωνος: De caritate, 403 M.
 Φίλωνος: De somniis 631 M.
 Πλουτάρχου: Περὶ Ἰσιδος & Ὀσίριδος 51.
 H. Jennings: Die Rosenkreuzer, Berlin 1920, Bd. II.

Γ. ΑΣΤΡΟΛΟΓΙΚΩΣ

1) ΓΕΝΙΚΩΣ.

Ἑλληνιστί. Ἡλιος	Οἰκοδεσπότης. Λέων
Σανσκριτιστί. Σουρία	Ἐξορία. Ὑδροχόος
Μάζα εἰς γῆνους μάζας. 333 432	Ἐξαρσις. 19 ° Κριοῦ
φορὰς	Πτώσις 19 ° Ζυγοῦ
Διάμετρος εἰς γῆνας διαμέτρους 109	Φιλικός. Ζεὺς, Ἀφροδίτη, Σελήνη,
φορὰς	Ἑρμῆς
Βόρειος δεσμός. 0° 0' 0'' Κριοῦ	Ἐχθρικός. Κρόνος, Οὐρανός, (Ἄρης)
Νότιος δεσμός. 0° 0' 0'' Ζυγοῦ	Περιπολεία. Ταῦρος, Δίδυμοι, Καρ-
Στοιχεῖον. Κατὰ τε Πτολεμαῖον καὶ	κίνος, Πιορθένος
Morin. Ἡμερήσιος πύρ.	

2) Ο ΗΛΙΟΣ ΩΣ ΠΡΩΤΕΥΩΝ ΠΛΑΝΗΤΗΣ.

Ὁ Ἡλιος εἶναι ἡ ἀρχὴ τῆς ἐνεργοῦ θέλησεως, ἀρρην ἀρχή. Ἐνέργεια ἀπὸ πάσης ἀπόψεως, ζωτικῆς καὶ πνευματικῆς. Ζωτικότης, Ἡγεμονία, Ἐλευθερία, καὶ Ἰκανότης.

Θ) (1) Δύναμις, αὐθεντία, ἐκτίμησις, ὑπερηφάνεια, τόλμη, εὐγένεια ἤθους. Λαμπρὰ κοινωνικὴ θέσις Τάσις πρὸς τὰ ἄνω, ὀργανωτικὸν πνεῦμα, ἐνεορητι- κότης. Πατρικὴ ἀγαθότης. ᾽Ωθεῖ πρὸς τὴν φιλοδοξίαν, τὴν διασημότητα καὶ τὰς τιμὰς ἰδίως ὑπὸ εὐνοϊκᾶς ὄψεως πρὸς τὸν Δία ἢ ἐν συνόδῳ πρὸς τὴν Ἀφροδίτην. Ἀρμονικὸς ἥλιος συμβάλλει εἰς τὴν ἐκδήλωσιν ὅλων τῶν ἀνωτέρων τάσεων τῆς ψυχῆς.

Α) Δυναστευτικὸν πνεῦμα, τυρανία, ὑπεροψία, ἀτίμωσις, ἀποτυχία, κατα- στροφαί. Ἰσχυρῶς δοκιμαζόμενος ὁ Ἡλιος, ἰδίως ὑπὸ τοῦ Ἄρεως, καθίσταται ὁ κύριος παράγων τοῦ σκεπτικισμοῦ καὶ πνευματικῆς καθύστερήσεως. Γενικῶς αἱ ἀκριβῶς ἀντίθετοι ἰδιότητες τῶν θετικῶν.

3) Ο ΗΛΙΟΣ ΕΙΣ ΤΟΥΣ 12 ΟΙΚΟΥΣ.

α) Ἐν τῷ πρώτῳ οἴκῳ. — Διὰ τὴν θέσιν γενικῶς τῶν πλανητῶν ἐν τῷ πρώτῳ οἴκῳ, θὰ εἶχωμεν ὅμοια νὰ εἴπωμεν πρὸς ὅσα ἤδη ἀνεγράψαμεν ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ. Παραπέμπομεν ὅθεν εἰς ταύτην.

β) Ἐν τῷ δευτέρῳ οἴκῳ. — Ἐνταῦθα ὁ Ἡλιος σημαίνει πολλὰ κέρδη, ἰδίως γοητικᾶ τὰ ὁποῖα ὅμως τὸ ὑπὸ ἐξέτασιν πρόσωπον θέλει σπαταλήσει- ἀκρίτως, ἐκτὸς ἐὰν συνεργοῦν θετικαὶ ἀκτινοβολίαι Διὸς καὶ Ἀφροδίτης ὅποτε εἶναι δυνατὸν τὸ ὑποκείμενον νὰ συγκρατήσῃ καὶ ἀκόμη νὰ αὐξήσῃ τὴν πε- ριουσίαν του. Ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ αἱ ὑλικάι τάσεις δὲν εἶναι ἀσθενεῖς, ἰδίᾳ ὅταν ὁ ἥλιος εὐρηται συγχρόνως ἐν ὑδατικῷ, γαιώδει ἢ πυρῶδει ζῳδίῳ. Ἐν γένει πρόκειται περὶ δραστηρίου χαρακτήρος μὲ σαφῆ κλίσιν πρὸς μεγάλας οἰκονομ- ικὰς ἐπιχειρήσεις.

γ) Ἐν τῷ τρίτῳ οἴκῳ διαμορφώνει χαρακτήρα σαφῆ καὶ καθορισμένον, ἐμπνέει τὸν ἔρωτα πρὸς τὰ γοῦματτα καὶ τὰς καλὰς τέχνας. Ἐὰν ὁ Ἡλιος εὐ-

1) Θ) σημαίνει «ὑπὸ θετικᾶς ἐπιρρείας» ἤτοι ὑπὸ εὐνοϊκᾶς θέσεως π.χ. ἐν ἐξάρσει, ἐν τῷ ἰδίῳ οἴκῳ, ἢ ὑπὸ εὐμενῆς ὄψεως καὶ ἀκτινοβολίας.

Α) σημαίνει ἀντιστρόφως «ὑπὸ ἀρνητικᾶς ἐπιρρείας».

ρίσκειται εἰς μεταβλητὰ ζωδιακὰ σημεῖα ἢ εἰς ὕδατικά, τοῦτο προμηνύει πολλὰς μεταιθέσεις κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ βίου καὶ μικρὰ ταξείδια. Συγγενικαὶ σχέσεις καὶ δεσμοὶ ἐπιρροαῖουσι τὴν ἐξέλιξιν τοῦ ὑποκειμένου καὶ τὸ δρομολόγιον τοῦ βίου του.

δ) Ἐν τῷ τετάρτῳ οἴκῳ ὑπόσχεται κληρονομίας, γήινα ἀγαθὰ, καὶ σχετικὴν εὐμάρειαν κατὰ τὸ τέμα τοῦ βίου. Ἀρμονικαὶ γωνίαι σημαίνουν εὐτυχεῖς σχέσεις πρὸς τὴν πατρικὴν οἰκίαν, πατρίδα, συγγενεῖς καὶ ἰκανότητα πρὸς δημοθυρίαν εὐτυχῶς οἰκογενείας. Δυσαρμονικαὶ γωνίαι τοῦναντίον, προμηνύουσι ἀτυχεῖς συνδέσμους καὶ οἰκογενειακὰ δυστυχήματα, ἀτυχῆ διαχείρισιν τῶν κεκτημένων, περαιτέρω δὲ θλίψεις καὶ δοκιμασίας ἐνίοτε δὲ καὶ ἀσθενείας σοβαρὰς περὶ τὸ τέλος τῆς ζωῆς.

ε) Ἐν τῷ πέμπτῳ οἴκῳ δηλοῖ ἀπόκτησιν ὀλίγων τέκνων, ἔστω καὶ ἂν εὔρηται εἰς ὕδατικὸν ζῳδίον, διότι ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τὰ τέκνα θὰ εἶναι ἀσθενικά, καὶ θὰ ἀποθνήσκωσι νέα, ἐκτὸς ἐὰν ὁ Ἥλιος ὑποστηρίζηται ὑπὸ τῶν εὐμενῶν ὄψεων τῆς Σελήνης, Διὸς καὶ Ἀφροδίτης. Πολλάκις τοιαύτην θέσιν ἡλίου παρέχουσιν οἱ παιδαγωγοί, καὶ πᾶν ὅ,τι ἔχει σχέσιν μὲ τὴν νεότητα, μαθήματα, ἀθλητισμὸν, παίγνια, διασκεδάσεις.

στ) Ἐν τῷ ἕκτῳ οἴκῳ παρατηρεῖται πολλάκις τάσις παρακωλήσεως τῆς προόδου τοῦ ὑποκειμένου ἐν τῇ κοινωνίᾳ, ἰδίως ἐνεκεν ἀσθενειῶν ὑπὸ τε τοῦ ἡλίου καὶ τοῦ ζωδίου χαρακτηριζομένων. Περὶ τῶν χαρακτηριστικῶν ἀσθενειῶν τοῦ πλανήτου, βλέπε κατωτέρω. Γενικῶς ἡ ζωτικότης εὔρηται ἐν ὕψει, ἀπαιτοῦνται δὲ ἰσχυραὶ γωνίαι ἐκ μέρους ἐπίσης σημαινόντων πλανητῶν ἵνα ἡ ἀσθενικότης ὀπισθοχωρήσῃ, καὶ νὰ δημιουργηθῇ μέλλον καὶ ἐπιτυχία εἰς ἐπὶ τὸ πλείστον ὄχι ἀπολύτως ἀνεξαρτήτους καὶ ἐλευθέρως θέσεις. Ἐν τῇ ἰδίᾳ περιπτώσει ἀναδεικνύνται μεγάλοι ἰατροί.

ζ) Ὁ ἕβδομος οἶκος προαγγέλει εἰς τὰ ἄρρενα θέματα ἐπιτυχίας ἐν τῷ κοινωνικῷ ἀγῶνι, ὑψηλὴν κοινωνικὴν λειτουργίαν, ἐπιτυχῆ γάμον, καὶ σύζυγον ἐνάρετον καὶ καλῆς οἰκογενείας, ἐννοεῖται πάντα ταῦτα ὑπὸ εὐμενεῖς ὄψεις καὶ ἀκτινοβολίας. Ὑπὸ ἀρνητικὰς ἀκτίνας δέον νὰ προβλέπεται ἀγὼν μὲ τὴν δημοσίαν γνώμην, δυσαρμονικὸς γάμος. Ἐπὶ θηλέων θεμάτων ἡ τοιαύτη θέσις τοῦ ἡλίου ἀναφέρεται σχεδὸν πάντοτε εἰς τὸν γάμον. Κατὰ γενικὸν κανόνα πλανητικαὶ ὄψεις ἐπὶ τοῦ ἡλίου ἐκ τοῦ ἀνωτέρου ἡμισφαιρίου τοῦ ὠροσκοπίου δηλοῦν περισσότερον κοινωνικὰς καὶ ἐπαγγελματικὰς ροπὰς, ἐκ τοῦ κατωτέρου δὲ ἡμισφαιρίου μᾶλλον προσωπικὰς καὶ οἰκογενειακὰς ἐπιρροίας.

η) Εἰς τὸν ὄγδοον οἶκον ἀνάγονται κατὰ τὴν παράδοσιν, ὑπὸ εὐμενεῖς ὄψεις κληρονομίαι, προίξ, σημαντικὰ δῶρα κ.κ. Δυσαρμονικαὶ τοῦναντίον ἀντιπερισπασμοὺς καὶ ἐμπόδια ἐπὶ τοῦ πεδίου τούτου. Ὅμοίως ἐὰν πιστεύσωμεν τὴν παράδοσιν προμηνύεται ταχὺ θάνατος, ἰδία ἐὰν ὁ ἥλιος προσβάλεται ὑπὸ τῶν ἀρνητικῶν ἀκτίων τοῦ Ἄρεως καὶ ἡ ἀκμὴ τοῦ οἴκου καταλαμβάνῃ ἐν τῶν ἀποτόμων λεγομένων ζωδίων. (Κριός, Σκορπίος, Αἰγόκερως). Ἐν πάσει περιπτώσει κρίσιμοι ὄψεις προδιαθέτουσιν εἰς ἐπικινδύνους ἀσθενείας αἵτινες ἔχουσιν ὡς συνέπειαν τὴν καταστροφὴν τῆς υγείας. Οὐρανός, δυσαρμονικῶς ἀκτινοβολῶν, προκαλεῖ συχνὰ νευρώσεις τῆς καρδίας.

θ) Ἐν τῷ ἐνάτῳ οἴκῳ καὶ ἀναλόγως τοῦ ζωδίου καὶ τῶν ὄψεων, φιλο-

σοφικήν, ποιητικήν, θρησκευτικήν, ἢ καὶ ἀκόμη πολιτικήν καὶ μεγαλοεπιχειρηματικήν διάθεσιν. Ὑπὸ εὐνοϊκᾶς γωνίας αἱ ἐπὶ τῶν πεδίων τούτων προσπλάθεται στέφονται ὑπὸ ἐπιτυχίας, τούναντιον ὑπὸ δυσμενεῖς ὄψεις. Ὁ χαρακτήρ εἶναι δίκαιος, ἐμπνέων τὸν σεβασμὸν, θρησκευτικὸς. Δηλοῖ ὑψηλὴν ἱερατικὴν ἢ δικαστικὴν θέσιν οὐχὶ σπανίως δὲ ἀπόκτησιν μεγάλης πρῆξιότητος κατόπιν μεγάλου ταξιδίου ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, ἰδίως ἐὰν ὁ ἥλιος εὗρηται ἐν ὑδατινῷ ζωδιακῷ κατὰ τὰς ἐπιτελείαις.

1) *Ἐν τῷ δεκάτῳ οἴκῳ.* Ἰσχύς καὶ ὁργανωτικὸν πνεῦμα ἐφαρμοζονται γυν ἐπὶ τοῦ ἐπαγγελματικῷ πεδίου, ἐπὶ τῆς κοινωνικῆς θέσεως, προσπορίζοντα εἰς τὸ ὑποκείμενον ἐπιβολήν, τιμᾶς καὶ ὑπόληψιν. Ἐκ τῆς ζωδιακῆς θέσεως καὶ τῶν γωνιῶν ἐξάγονται συμπεράσματα περὶ τὸ εἶδος καὶ τὴν μορφήν διάσεως. Γωνιώδεις σημεῖα τονίζουσι πλέον τὴν πατρικὴν καὶ ὑλικὴν ροπὴν, μεταβλητὰ περισσότερον τὴν πνευματικὴν. Ἀρμονικαὶ ἀκτινοβολαὶ ἀπαλάσσουν τὸ ἄτομον ἀγῶνων καὶ ἀντιδράσεων, δυσαρμονικαὶ τὰν ἀπάλιν παρεμποδίζουσι τὴν ἐπιτέλειαν τῶν σχεδίων του.

1α) *Ἐν τῷ ἐνδεκάτῳ οἴκῳ* προσάγει πλουσίους καὶ κραταιοὺς φίλους τῶν ὁποίων ἢ ὑποστήριξις θέλει γίνεαι αἰσθητή. Καὶ ἐν περιπτώσει μὲν εὐμενῶν ὄψεων ἢ παρουσίᾳ αὐτῶν πάντοτε ἐπὶ καλῷ θᾶ εἶναι, ἐπὶ δυσμενῶν δὲ θέλουσι δημιουργηθῆ προστριβαί.

1β) *Ἐν τῷ δωδεκάτῳ οἴκῳ* ἡ παρουσία τοῦ ἡλίου προαγγέλλει ἐπὶ θετικῶν ὄψεων καὶ ἰσχυρῶν ἀκτινοβολιῶν ποιάν τινα ἀποσπίρησιν ἀπὸ τῶν συνήθων ἀντιλήψεων τῆς κοινωνίας καὶ ἐπὶ τῇ βάσει ἀτομικῶν πλέον ἀρχῶν ἐδραῖωσιν τῆς Ἰσχύος. Ὑπὸ ἀσθενεῖς ὅμως ἀκτινοβολίας ἢ καὶ δυσμενεῖς τοιαύτας, τὸ ὑποκείμενον ἔχει νὰ ἀντιπαλαίῃ ἐναντίον πολλῶν ἐχθρῶν, θέλει δὲ δοκιμασθῆ παντοιοτρόπως, διὰ στερήσεως τῆς ἐλευθερίας του, καὶ διὰ τῆς ἐσχάτης ἀκόμης τῶν πονηῶν. Ὑπὸ τοιαύτας ἀστροφικᾶς συνθήκας ἐμφανίζονται ἐγκληματικαὶ τάσεις ὁπωσδήποτε δὲ οὐχὶ εὐχάριστοι δοσοληψίαί μετ' τὴν δικαιοσύνην. Πολλαχῶς καὶ κατ' ἀναλογίαν δηλοῦνται μακροὶ ἀσθένειαι, νοσηλεῖα εἰς νοσοκομία κ.τ.τ. Τὸν ἥλιον ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ παρουσιάζουσι πολλάκις ἰατροί.

4) Ο ΗΛΙΟΣ ΕΙΣ ΤΑ ΔΩΔΕΚΑ ΖΩΔΙΑ.

Ὡς ἐκ τῆς κεφαλαιώδους σημασίας τὴν ὁποίαν κατέχει ὁ ἥλιος διὰ τῆς θέσεώς του ἐν τῷ ὠροσκόπιῳ, καθίσταται ἐπ' ἀνάγκης ὅπως μελετᾶται ἢ ἐν τῷ συνόλῳ θέσις του αὐτῆ λεπτομερῶς καὶ μετὰ προσοχῆς διότι εἶναι ὁ παράγων ἐκεῖνος ὅστις θέλει μᾶς παρέξῃ σαφῆ εἰκόνα τοῦ χαρακίηρος καὶ τῶν πεπωμένων τοῦ ὑποκειμένου.

Ἐν τῷ *Κριῷ* εὐρισκόμενος ὁ ἥλιος ἐμφαίνει χαρακτήρα θελήσεως, εὐγειῆς, θαλασσίου, ἀρεσκόμενον εἰς τὰς περιπετείας καὶ τὰς τοληρὰς πράξεις, εἰς τὰς ὁποίας θὰ συναντήσῃ συχνάκις ἐπιτυχίαν. Ἔχει πάντοτε πρὸ ὀφθαλμῶν τὸ Μέλλον.

Ἐν τῷ *Ταύρῳ* παρουσιάζεται τὸ ὑποκείμενον ψυχραῖμον καὶ δραστήριον, ἀλαζονικὸν διὰ τὴν σωματικὴν του ρώμην. Ἐπικρίνει τὰ πάντα. Δυσπιστία, ρεαλισμὸς.

Ἐν τοῖς *Διδύμοις* χαρακτήρ ἀγαθὸς καὶ ἐξυπηρετικὸς, φιλήσυχος καὶ εὐλο-

λος μέχρι σημείου ὥστε νὰ ἐξαπατᾶται ὑπὸ τῶν ἄλλων. Νοοτροπία συγκριτική, θέτουσα τὰ πάντα ὑπὸ τὸν φακὸν τῆς σχετικότητος.

Ἐν τῷ *Καρκίνῳ* νοοτροπία ἱστορικῶς προσανατολισμένη, βασιζομένη ἐπὶ τῆς πείρας καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς πείρας ἐνεργοῦσα, χαρακτὴρ γενικῶς ἀκάκος καὶ εὐθύμος.

Ἐν τῷ *Λέοντι* ὁ ἥλιος διαμορφώνει ἄτομον δίκαιον, ἔντιμον, τοῦ ὁποῦν αἱ πράξεις καὶ αἱ ἐπιθυμίαι μόνον ἀνωτερότητα ἀποπνέουν, πιστὸν εἰς τοὺς φίλους καὶ γεναιόφρον πρὸς τοὺς ἐχθρούς, ἀρεσκόμενον εἰς τὴν πολεμικὴν. Τάσις εἰς περισυλλογὴν πειστηρίων καὶ ἀποδείξεων.

Ἐν τῇ *Παρθένῳ* χαρακτὴρ ἐφευρετικός, εὐθύμος, φίλος τῶν διασκεδάσεων, καὶ ἀγαπώμενος ὑφ' ὅλου τοῦ κόσμου. Παιδαγωγικὴ διάθεσις ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς μεταδόσεως Γνώσεων, ὅμι ὅμως καὶ τόσον ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς διαμορφώσεως χαρακτῆρος.

Ἐν τῷ *Ζυγῷ* χαρακτὴρ ἔντιμος μὲ ἀρμονικῶς προσανατολισμένην νοοτροπίαν, ρεαλισμὸς ὅστις πράγματα καὶ ιδέας μὲ τὸ ἴδιον μέτρον σταθμίζει, καὶ ἀναζητεῖ νὰ θέσῃ εἰς σύγκρισιν. Συχνάκις δυστυχῆς ἕνεκα τῆς ἰδίας αὐτοῦ ματαιοδοξίας.

Ἐν τῷ *Σκορπιῷ* αὐτοπτικὴ καὶ πρὸς τὴν μεταφυσικὴν κλίνουσα νοοτροπία, συχνὰ προσανατολισμὸς πρὸς τὴν βιολογίαν, τάσις ἐπεκτάσεως πέραν τῶν παραδοθέντων, ἰσχυρὸν αἶσθημα τοῦ χώρου καὶ ὡς ἐκ τούτου συχνὴ προδιάθεσις εἰς τὴν γλυπτικὴν. Κατὰ τὰ ἄλλα πνεῦμα ἐφευρετικόν, ἀλλὰ χαρακτὴρ ἀκατέργαστος καὶ ἐπιτακτικός, ὅπερ καθιστᾷ αὐτὸν ἀντιπαθητικόν. Ἀνεπτυγμένη γεννητήσιος ὁρμὴ.

Ἐν τῷ *Τοξότη* ὁ ἥλιος δηλοῖ πνεῦμα τείνον πρὸς κοσμοθεωρίας, μονισμὸν, ὑλιστικὴν ἀντίληψιν περὶ κόσμου, ὁπότε καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ πίστις εἰς κάτι ἀνώτερον οὐδέποτε ἐλλείπει. Τὸ ἄτομον εἶναι ἀγαθὸν ἂν καὶ ὑπερήφανον, πνευματικῶδες καὶ ἀγαπᾷ τὰς καλὰς πράξεις.

Ἐν τῷ *Αἰγοκέρῳ* παρατηρεῖται τάσις πραγματώσεως, τῆς ιδέας, κεντρικὴ—πνευματοκρατικὴ νοοτροπία, τάσις πρὸς τὴν πολιτικὴν. Τὸ ὑποκείμενον εἶναι δίκαιον, εὐθύ, πιστὸν πρὸς τὰς ἀρχὰς τοῦ καθήκοντος καὶ τῆς τιμῆς, εὐχάριστον εἰς τὰς σχέσεις του, ἰσχυρὰ ἰδιοσυγκρασία καὶ ἀρεσκόμενον εἰς συναναστροφὰς μὲ τὸ ὠραῖον φύλον.

Ἐν τῷ *Υδροχόῳ* πραγματισμὸς καὶ οὐτιλιταρισμὸς εἶναι αἱ κυριώτεραι τάσεις. Συχνὰ ἐν τούτοις ἐμφανίζονται τάσεις δράσεως ὑπὸ τὴν ἐπίρροιν τῆς ιδέας τῆς Ἀδελφότητος μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων. Χαρακτὴρ ἀγαθός, εἰλικρινὴς καὶ ἔντιμος, ὑπερήφανος καὶ παρουσιάζων τάσιν διοικήσεως ἄλλων.

Εἰς τοὺς *Ἰχθυεῖς* διάθεσις πρὸς τὰς ψυχικὰς ἐπιστήμας, πρὸς τὴν ἔμπνευσιν, ὁπότε κατ' ἐπέκτασιν τὸ αἶσθημα τῆς εὐσπλαχνίας ἐκδηλοῦται. Χαρακτὴρ κάπως δειλός, ἀνευ ἐνεργητικότητος, συχνὰ θηλυπρεπὴς καὶ φίλος τῶν ἡδονῶν.

5) ΓΩΝΙΑΙ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΩΡΟΣΚΟΠΟΝ.

Ζωηρὰ τάσις πρὸς ἀπόκτησιν δυνάμεως καὶ ἐπιρροῆς, ὁργανωτικὴ ἰκανότης, πατρικὴ στάσις ἀπέναντι τῶν συνανθρώπων, ὑπερασπιστικὸν ὁρμέφυτον. Ἀρμονικαὶ γωνίαι παρέχουσι λογικὸν εἶρμόν εἰς τὴν ἀφύπνισιν τῶν ἀρετῶν τούτων καὶ ἀναλόγους πιθανότητας ἐπιτυχίας, δυσαρμονικαὶ προκαλοῦσιν ἀντιθέσεις καὶ

ἀντιδράσεις, ἀποτέλεσμα τῶν ὁποίων εἶναι εἴτε ἡ ἀπαγοίτευσις, εἴτε ἡ συγκράτησις τῶν σχεδίων ἀπὸ τῆς καταρρεύσεως, ἀλλὰ πάντως μετὰ μεγάλων κόπων καὶ θυσιῶν.

6) ΓΩΝΙΑΙ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟ ΜΕΣΟΥΡΑΝΗΜΑ.

Ἐνδυναμώνουσι τὰς πρὸς δρᾶσιν ἐν τῇ κοινωσίᾳ ἐμφύτους ὁρμὰς συνδέουσαι τὴν βαθυτέραν κλήσιν τοῦ πνεύματος μετὰ τῆς πρὸς τὰ ἔξω ροπῆς δράσεως. Ἀρμονικαὶ ὄψεις προσδίδουσι τὰς ψυχικὰς προδιαθέσεις διὰ τὴν ἐπιτυχίαν εἰς τὸν κοινωτικὸν ἀγῶνα, δυσαρμονικαὶ προμηνύουσι ψυχικὰς ὑπερκοπώσεις καὶ ἀμφιβόλου ἀξίας ἐπιτυχίας.

7) ΓΩΝΙΑΙ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΛΟΙΠΟΥΣ ΠΛΑΝΗΤΑΣ.

α) *Ἥλιος - Σελήνη.* — Αἱ τοιαῦται γωνίαι προσδιορίζουσι τὴν σχέσιν μεταξὺ ζωτικότητος καὶ αἰσθητικότητος, μεταξὺ ἐγῶ καὶ ὑποσυνειδήτου μεταξὺ πατρικῆς καὶ μητρικῆς ἐπιδράσεως, μεταξὺ ἀνδρικήσ καὶ γυναικείας ψυχῆς. Περαιτέρω κέκτηνται σωματικὴν καὶ ὑγειολογικὴν σημασίαν. *Εὐνοϊκαὶ ὄψεις* παρέχουσι ἐπιτυχίας, ἐκτίμησιν, τιμὰς καὶ καλὴν ὑγείαν. Ἀρμονικὴ ζωὴ καὶ αἰσθηματικότης. Ἰσχυρὰ ἰδιοσυγκρασία καὶ ζωτικότης. Μία τοιαύτη ἀρμονικὴ θέσις τῶν ἀνωτέρω πλανητῶν δύναται νὰ ἔχη εὐνοϊκὴν ἐπίδρασιν ἐφ' ὅλου τοῦ θέματος. *Δυσμενεῖς* τοῦναντίον *ὄψεις* ἔχουσι ἀρνητικὰς ἐπιρροείας ἐπὶ τοῦ ὅτι ἀφορᾷ τὸ ἐπάγγελμα, τὴν ἐπιτυχίαν, ἰδιαζόντως τὴν ζωτικότητα, ἀκόμη ἐπίσης ἐπὶ τῆς τιμῆς, τῆς δημοφιλίας καὶ τῆς φήμης. Παρέχουσι ἀλαζονείαν, ἀναποφασισικότητα, προσπάθειαν καὶ δημιουργοῦσι πολλὰ κωλήματα εἰς τὴν οἰκογενειακὴν καὶ ἀτομικὴν ζωὴν. Κατὰ τὸν Φλαμπάρ ὅλαι γενικῶς αἱ γωνίαι μεταξὺ Ἥλιου καὶ Σελήνης δεόν νὰ θεωρῶνται ὡς εὐμενεῖς, διότι καὶ αὐταὶ ἀκόμη αἱ ἀρνητικαὶ τείνουσι νὰ διεγείρωσι τὴν δρᾶσιν τοῦ ἀτόμου πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ ποθουμένου, ἀποτέλεσμα δὲ τοῦ ἀγῶνος τούτου εἶναι συχνὰ ἡ τελικὴ ἐπιτυχία καὶ ἱκανοποίησις. Ὁ Κλαϊκλερ διατυπώνει τὴν γνώμην ὅτι ἡ σύνοδος αὐτῶν δύναται νὰ ἔχη ἀγαθὴν ἐπίδρασιν μόνον ὅταν ἀμφότεροι δέχωνται θετικὰς ὄψεις.

β) *Ἥλιος - Κρόνος.* — Κοινὸς χαρακτὴρ πασῶν τῶν ὄψεων εἶναι: Σοβαρότης, καρτερία, ἔμφυτον ὀργανωτικὸν πνεῦμα. *Αἱ θετικαὶ γωνίαι* δίδουσι μεγάλην ὑπομονὴν καὶ ἀντοχὴν, ἰδίως ἐν συνδυασμῶ μετὰ τὴν κοινωσίαν, αὐτοκυριαρχίαν καὶ διακρίσιν. Ἐργατικότης, καὶ Εὐθύτης. Προσφέρεται ἡ ὑποστήριξις καὶ συμπαθία ἐκ μέρους ἡλικιωμένων προσώπων. Ἐπιφυλακτικότης καὶ συγκέντρωσις πρὸ τῆς ἀναλήψεως μιᾶς ὑποσχέσεως. *Αἱ ἀρνητικαὶ γωνίαι* ἀναπτύσσουσι ἰσχυρογνωμοσύνην, ἀπαισιοδοξίαν, ἀνθρωποφοβίαν. Ὑπὸ κατάλληλον κατασκευὴν τοῦ θέματος αἱ ἀνωτέρω ἀδυναμίαι δύνανται νὰ ὀδηγήσουν εἰς ἀπελπισίαν καὶ αὐτοκτονίαν, ἄλλοτε δὲ καὶ εἰς ἐγκληματικὰς τάσεις ἀπέναντι τῆς κοινωσίας. Πάντως μία τοιαύτη κατασκευὴ τοῦ γενεθλίου θέματος προμηνύει μακροὺς ἀγῶνας καὶ μοιραίους κινδύνους. Εἰς ἀπάσας τὰς σχέσεις ταύτας, ὁ τετραγωνισμὸς ἀναδεικνύεται μοιραιότερος τῆς διαμέτρου.

γ) *Ἥλιος - Ζεὺς.* — *Ἀρμονικαὶ ὄψεις* ἀποτελοῦσι τὸν καταστερισμὸν ἐκείνον ὅστις εἰς τὸν κύκλον τῶν ἀστρολόγων ἀνέκαθεν ἐκλήθη μετὰ τὴν προσωνημίαν «διάταξις διασημότητος» διότι ὁ κατέχων ἐν τῷ θέματι αὐτοῦ τοιαύτας γωνίας θέλει σημειώσῃ σταθμὸν ἐν τῇ ἱστορίᾳ εἴτε τῆς οἰκογενείας του, εἴτε καὶ ἀκόμη γενικώτερον. Μεγάλην ὁμως πρὸς τούτοις σημασίαν ἔχει ἡ καθ' αὐτὸ ἰσχύς

ἀμφοτέρων, διότι ἐπὶ ἀσθενοῦς θέσεως αὐτῶν πολλάκις ἐξεδηλώθησαν περίφημοι ἀπεισιπῶνες καὶ τυχοδιωκταί. Δέον λοιπὸν ἰδιαίτερον προσοχὴν νὰ δίδηται ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου. Γενικῶς ὅμως θετικαὶ γωνίαι Ἡλίου — Διός, ἐξασφαλίζουσιν ὑγείαν, ἐπιτυχίαν, ἐφ' ὧν τῶν πεδίων ἐνεργείας, καὶ χαρακτηρίζονται δι' εὐγενείας ἠθους, ἠθικότητος, αὐτοπεποιθήσεως, μεγαλοφάνειας. *Δυσμενεῖς ὄψεις* χαρακτηρίζουσι τοὺς ὑπερόπτας, τοὺς κενοδόξους καὶ ἀλαζόνες. Δυσχέρεια εἰς τὸν κοινωνικὸν βίον, δυσπιστία, δεισιδαιμονία, ἀσωτία καὶ προστριβαὶ μετὰ τὰς δημοσίας ἀρχάς.

δ) *Ἡλιος - Ἄρης — Εὐμενεῖς ὄψεις* διὰ τὴν ὑγείαν καὶ ζωτικότητα λίαν εὐνοϊκαί. Ἡποδηλοῦσι πιστὸν χαρακτήρα, εὐγενῶν αἰσθημάτων, ἐνεργητικόν, θαλααῖον, ἀποφασιστικόν, μετ' ὄργανωτικὸν τάλαντον καὶ μετὰ κλίσιν πρὸς ἀνάληψιν θέσεων μετὰ μεγάλην ἐπιρροὴν καὶ εὐθύνας. Ἡ ἐξιδανικεύσεις τοῦ Ἐγὼ λαμβάνει ἐνίοτε ἠρωϊκὰς διαστάσεις καὶ πολεμικὸν χαρακτήρα. Κατὰ τὰς *δυσμενεῖς ὄψεις* ἡ ζωτικότης παραμένει ἀκεραία, ἐνῶ οἱ λοιποὶ χαρακτῆρες λαμβάνουσιν ἀρνητικὴν τροπὴν, καὶ οὕτω προβάλλεται κίνδυνος τυχοδιωκτικῶν τάσεων, καταχρήσεως τῆς παρασχεθείσης ἐμπιστοσύνης, καὶ ἀτυχῶν καταδιώξεων τῆς τύχης. Εὐερέθιστος χαρακτήρ.

ε) *Ἡλιος - Ἀφροδίτη.* — Δεδομένον ὅτι οἱ πλανῆται οὗτοι δὲν δύνανται ν' ἀπομακρυνθῶσι πλέον τῶν 70° αἰ σχηματίζομεναι γωνίαι φθάνουσι μέχρι τοῦ ἡμιεξάγωνου καὶ συνεπῶς ἐξετάζονται μόνον αἱ εὐμενεῖς θέσεις αὐτῶν (σύνοδος καὶ ἡμιεξάγωνον) καθότι ὑπὸ τῆς πείρας ἀπεδείχθη ὅτι τὸ δυνατόν εἰσέτι ἡμιτετράγωνον μικρὰν μόνον ἐπιδρασὶν ἔχει.

Ἐπὶ ἰσχυρᾶς θέσεως ἡ σύνοδος ὑποθάλλει καλλιτεχνικὰς—αἰσθητικὰς τάσεις — Μουσικὴν, Ποίησιν, ἰδίως ὅμως Ζωγραφικὴν — γενικῶς δὲ ἀγάπην πρὸς τὸ ὡραῖον, τὴν πολυτέλειαν καὶ τὴν ζωὴν, τὴν διασκέδασιν, καὶ τὸν χρόνον· χαρακτήρ συμπαθητικὸς, ἀξιαγάπητος, εὐγενής.

στ) *Ἡλιος - Ἐρμῆς.* — Μόνη ἡ Σύνοδος δυνατὴ, καθότι οἱ δύο οὗτοι πλανῆται δὲν δύνανται νὰ ἀφίστανται ἀπ' ἀλλήλων πλέον τῶν 28°. Ἡ ἄμεσος σύνοδος χαρακτηρίζεται ὡς *δυσμενής*, ἐπειδὴ κατὰ τὴν παράδοσιν, ὁ Ἐρμῆς εὐθνηταὶ ἐπὶ τῆς «κεκαυμένης» περιοχῆς, ἐνῶ ἡ εὐμενής ἐπίδρασις ἄρχεται ἀπὸ τῆς γωνίας 70° καὶ ἐπέκεινται

Ἰσχυρὰ θέσις τῶν πλανητῶν τούτων σημαίνει μεγάλην νοημοσύνην ἰκανότητα συγκεντρώσεως καὶ ἰσχυρὸν μνημονικόν. Ἡ νοημοσύνη ἐνεργεῖ ἐνταῦθα ὡς ὄργανον τοῦ ἐξιδανικευμένου Ἐγὼ, καὶ τῆς θελήσεως πρὸς ἀπόκτησιν ἰσχύος. — «Κεκαυμένος» Ἐρμῆς, ὡθεὶ μάλλον πρὸς ὑποκειμενικότητα, ἐνῶ ἀπόστασις μεγαλύτερα τῶν 7 μοιρῶν χαρακτηρίζεται δι' ἀντικειμενικῆς παρατηρήσεως.

ζ) *Ἡλιος - Οὐρανός.* — *Εὐμενεῖς ὄψεις* ἐνδυναμώνουν τὴν αὐτοπεποιθήσιν καὶ τὴν ἀνεξαρτησίαν. Εὐθνηταὶ οἱ πλανῆται εἰς τὰ «γόνιμα» ζῶδια, τότε προάγουσι τὴν γονιμότητα τοῦ πνεύματος καὶ τὴν πρωτοτυπίαν καὶ προσδίδουσι καλλιτεχνικὰς ἰκανότητας. Γενικῶς τὰ τοιοῦτους καταστερισμοὺς παρουσιάζοντα πρόσωπα, χαρακτηρίζονται ἀπὸ τὴν ἔμπνευσιν εἰς τοὺς ὁμοίους τῶν ποιᾶς τινος ἀνεξηγήτου ἔλξεως καὶ συμπαθείας, πράγμα τὸ ὁποῖον καθιστᾷ αὐτὰ ἰκανὰ νὰ ἐπιβάλλωνται ἐπὶ τῶν μαζῶν. Ὑπάρχει ὡσαύτως διαισθητικὴ ἰκανότης, μεγάλη ἀγάπη ἀνεξαρτησίας, πολλάκις δὲ καὶ μεγαλοφυΐα, ἐπιθυμία ἀναλήψεως μεγάλων

ἐπιχειρήσεων καὶ ταξειδίων. Συχνάκις δὲν ἔλλειπει καὶ ρωμαντικὴ χροιά, ἣτις ἐπὶ δυσμενῶν ὄψεων εἰς μεγάλας διαφεύσεις ὀδηγεῖ. Κατὰ τὴν τελευταίαν ταύτην περίπτωσιν ὁ χαρακτήρ τοῦ ὑποκειμένου εἶναι ἀνήσυχος, εὐέξαπτος, εὐμετάβολος καὶ συχνὰ ἀποτέλεσμα τούτου εἶναι ἡ ἀπογοήτευσίς ἣτις οὐχὶ σπανίως ὀδηγεῖ εἰς τὴν αὐτοχειρίαν. Κοινὸς χαρακτήρ εἶναι τὸ ἀπροσδόκητον.

η) Ἥλιος - Ποσειδῶν. — Αἱ εὐμενεῖς γωνίαι ἐκλεπτόνουσι καὶ ἐξευγενίζουσι ἐντυπώσεις καὶ αἰσθήματα. Απαντῶνται συχνὰ εἰς τοὺς μεγάλους καλλιτέχνας, μυστικιστὰς καὶ ἡγέτας ἀποκρύφων ταγμάτων. Βαθεῖα καὶ ἐσωτέρα συνείδησις τῶν ὑπερτέρων ζητημάτων, ἐνόρασις καὶ διαίσθησις σύλληψις τῶν δυσκαλωτέρων προβλημάτων καὶ πρωτοτυπία. Ἐν συνόδῳ, ὁ χαρακτήρ καθίσταται ἀκατανόητος καὶ παράδοξος. Ἰσχυρὰ μυστικοπάθεια ψυχομετρικαί, διορατικαὶ καὶ διακουστικαὶ ἰκανότητες. Ἐπὶ δυσμενεῖς γωνίας ἐκδηλοῦνται ἀνάλογοι ροπαὶ πρὸς τὰς τῆς συνόδου, ἂν καὶ ἤδη αἱ ἐκδηλώσεις αὗται ἔχουσι παλὺ νοσηρῶτερον χαρακτῆρα, καὶ δυσαρεστότερα ἀποτελέσματα. Τρομακτικὰ ὄνειρα, ἐφιάλται, δυσίρεστοι μεσαζοντικαὶ ἰκανότητες, καταλήψεις καὶ δαιμονοληψίαι συχνάκις ἀπαιτῶνται ἐν προκειμένῳ.—Ψευδαισθητικὴ προφητεία, διαστροφὰί τόσον τῆς σωματικῆς ὅσον καὶ τῆς πνευματικῆς ἀρχῆς. Δεισιδαιμονία καὶ αἵρεσις δὲν εἶναι ἐπίσης ξένα πρὸς τὴν τοιαύτην διαμόρφωσιν τῶν γωνιῶν.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Dr Aug. Köhl: Der Sternhimmel, Leipzig, Teubner.
 Flammarion: Langage Astrale, Paris 1922, p. 78 et. s
 v. Klöckler: Grundlagen f. d. Astr. Deutung, Leipz 1932.
 Brandler-Pracht: Astrologische Kollektion, Berlin 1930 B. II.
 Gessmann: Katechismus d. Sterndeutekunst, Berlin 1923.
 Ἐρμιόππος ἢ περὶ Ἀστρολογίας, Teubner, Leipz.
 Wolff: (Hans) Astrolog. Prognose München 1922.
 Julevno: Nouvean Traité d. l'Astr. prat. Paris 1928.
 Allan Leo's: Everybody's Astrology, London 1919.
 Ἰωάννου Λυδοῦ: Περὶ καταρχῶν, σελ. 49. Teubner.
 F. Ch. Barlet: Les Genies planetaires, Paris 1921.

Δ) ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΟΝΙΚΩΣ

α) ΠΑΡΑΣΤΗΜΑ. — Ὁραῖον, ὑψηλόν, μεγαλοπρεπὲς παράστημα, ὑγιεῖς χρῶμα ἐπιδερμίδος.

β) ΠΡΟΣΩΠΟΝ ΚΑΙ ΕΚΦΡΑΣΙΣ. — Διαπεραστικόν, διαυγές, ἀκτινοβόλον βλέμμα, σαφεῖς καὶ συγχρόνως ζωηραὶ γραμμαί, εὐπλαστον, θολωτὸν μέτωπον, εὐλύγιτος, ἐκφραστικὰ τὴν κεφαλὴν ὡς ἀκτινοβολοῦν στέμμα περιβάλλουσα κόμη, ἣτις κατὰ τὸ πλεῖστον ἔχει χρῶμα ξανθὸν χρυσοῦν.

γ) ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΩΣ.—Πλήρης ζωής, πνευματώδης, δημιουργικός, εξουσιαστικός χαρακτήρ

δ) ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΚΩΣ.—Βασιλείς, αὐλικοί, σεβάσματα ἐπαγγέλματα. Καλλιτέχναι, ποιηταί, ἱερωμένοι, προφήται, ἡγέται.

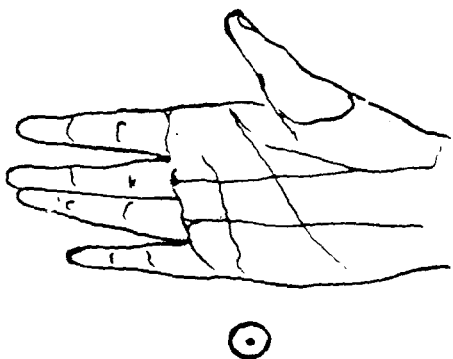
ε) ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ.—'Ο Γκαίτε και Φρειδερίκος ὁ μέγας εἶχον τὸν Ἥλιον ἐν τῷ Χφ οἴκῳ. Εἰς τὸ ὠροσκόπιον τοῦ Ριχάρδου Βάνερ κεῖται ὁ Ἥλιος ἐπὶ τῆς ἀκμῆς τοῦ Ιου οἴκου. Ἐπίσης τὰ θέματα τοῦ Βίσμαρκ και τοῦ Μουσολίνι χαρακτηρίζονται ἀπὸ ἰσχυρὰς ἠλιακὰς θέσεις ἐν τῷ ΙΧφ και ἐκτὸς τούτου ἔχουσι τόνον Λέοντος και ὡς ἐκ τούτου φέρουσιν ἀκόμη μίαν φορὰν τὴν ἠλιακὴν σφραγίδα. — 'Ο Μολιέρος ἦτο Ἥλιος ἐν τῇ ποιήσει, ὁ δὲ Ραφαήλ ἐν τῇ ζωγραφικῇ.

ΕΙΚ. 1.—'Ο φυσιογνωμονικὸς τύπος τοῦ Ἥλιου.

Ε) ΧΕΙΡΟΛΟΓΙΚΩΣ

Οἱ ὑπὸ τοῦ ἡλίου ἐπιδρώμενοι ἄνθρωποι ἔχουσι τὰ ἄκρα τῶν δακτύλων

ΕΙΚ. 2.—'Η τυπικὴ χεὶρ τοῦ ἠλιακοῦ τύπου

τετράγωνα, τὸν ἀντίχειρα μέσου μήκους, ἐνῶ ἡ δευτέρα φάλαγξ (λογικὴ) εἶναι μακρὰ και ἰσχυρά. 'Ο δεσμός τῆς ἀνεξαρτησίας ἀνευρίσκεται παρ' αὐτοῖς, χωρὶς ὅμως ὑπερβολὴν. Τὸ ὄρος τοῦ Ἥλιου τέμνεται ὑπὸ μεγάλης γραμμῆς ὡς χάνδακος, ἢ ἀκόμη, ὅταν ἡ ἠλιακὴ ἐπίδρασις εἶναι ἔντονος, ὑπὸ τριῶν ἰσομήκων και εἰσοπαχῶν γραμμῶν.

ΣΤ) ΓΡΑΦΟΛΟΓΙΚΩΣ

'Ο γραφικὸς χαρακτήρ τοῦ Ἥλιου εἶναι μετριόφρων, ἤρεμος, εὐανάνγνωστος, πανταχοῦ ἢ ἰδία γραφή, με διαστήματα, ἐλαφρῶς κεκλεισμένα, κομψὴ εἰς τὰ κεφαλαῖα. Μία τοιαύτη γραφὴ προδίδει ἀγάπην πρὸς τὰς τέχνας, εὐγένειαν, ἀξιοπρέπειαν, γενναιοφροσύνην, και ἰδιαίτερος ἀναζητήσιν σαφηνείας. Λέγοντες ὅτι

ἡ γραφή εἶναι πανταχοῦ ἡ ἰδίᾳ, δὲν πρέπει νὰ νοηθῆ τυχὸν μονοτονία αὐτῆς. Εἶναι ταυτοχρόνως ὡραῖα, εὐγενὴς καὶ εὐχάριστος εἰς τὴν ὄψιν. Ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἰδίως χαρακτηρίζει τὸν ἀπολλώνιον χαρακτήρα, εἶναι ὁ ἐπαγωγικὸς τρόπος τοῦ σκέπτεσθαι, ἐκδηλούμενος ἐν τῇ γραφῇ διὰ τῆς συνδέσεως ὄλων τῶν λέξεων μιᾶς φράσεως πρὸς ἀλλήλας (Ντεμπαρόλ).

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Stein (Hans): Charaktertypen, Halle (Saale) 1931.
 Desbarolles: Revelations completes, Paris 1922.
 v. Klöckler: Grundlagen d. Astr. Deutung, Leipz 1932.
 Gessmann: Katechismus d. Sterndeutekunst, Berl. 1923.

Ζ) ΒΟΤΑΝΟΛΟΓΙΚΩΣ

- ΓΕΝΙΚΗ ΜΟΡΦΗ.—Πλουσία, ἀκτινοβόλος.
 ΧΡΩΜΑ.—Χρυσίζον, κίτρινον, ἐρυθρόν.
 ΑΡΩΜΑ.—Ἄρωματικόν, βαλσαμῶδες.
 ΓΕΥΣΙΣ.—Σακχαρώδης, ὄξινος.
 ΑΥΞΗΣΙΣ.—Ταχεῖα, διαρκείας.
 ΑΠΑΝΤΑ.—Ξηρόν, ὄρεινόν ἔδαφος.
 ΦΥΛΛΑ.—Ἄειθαλῆ, ἀρωματώδη.
 ΑΝΘΗ, ΚΑΡΠΟΙ.—Ἄρωματώδη, ἔγχρωμα. Ὅξεινοι.
 ΧΥΜΟΣ.—Ἄρωματώδης.

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΥΤΙΚΟΙ ΤΥΠΟΙ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ

ΦΥΤΙΚΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ		ΖΩΙΚΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ		ΟΡΥΚΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ		
		Τετράποδα	Πτηνά	Ἄλατα	Μέταλλα	Λίθοι
Adonis vernalis	Juglans regia	Λέων	Ἄετός	Ἄμύλιον	Χρυσός	Ἄδάμας
Angelica	Juniperus	Τίγρις	Ἰέραξ	νιτρικόν	Ἰρίδιον	Χρυσόλιθος
Calendula	Laurus	Τράγος	Ἀλέκτωρ	Κάλιον	Στρόντιον	Ἰάκινθος
Camphora	Malus	Κριός		ἀρσενικ.		Καρφοῦνκελ.
Centaurea nig.	Olea europea	Σκαραβ.		ἀνθρακικ.		Ζιρκόνιον
Chamomila	Paeonia off.	Πυγολαμπ.		Κάλιον		Τοπάζιον
China	Potentilla	Κάνθαρος		θεικόν		
Citrus	Rosa					
Crataegus	Rosmarinus					
Crocus	Ruta graveol.					
Helianthus	Sanguisorba					
Hydrastis	Thymus					
Hypericum						

Η) ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΩΣ

1) ΣΤΟΙΧΕΙΑΚΗ ΙΔΙΟΤΗΣ.—Θ, Ξ,

2) ΙΔΙΟΣΥΓΚΡΑΣΙΑ.—Αιματώδης-Χολερική.

3) ΟΡΓΑΝΙΚΩΣ.—Καρδία, αρτηρίαί, δεξιός ἄρρην καὶ ἀριστερός θήλυς ὀφθαλμός, νωτιαίος μυελός, ζωική δύναμις.

4) ΠΑΘΟΛΟΓΙΚΩΣ.—Υπερδιέγερσις τῆς κυκλοφορίας τοῦ αἵματος, υπε-
ραιμία, ἀσθένειαί τῆς καρδίας καὶ τοῦ ἐγκεφάλου, ἀσθ. τῶν ὀφθαλμῶν, συσπά-
σεις τοῦ προσώπου, συγκοπαί, ἀσθένειαί τοῦ στόματος, ἐρυσίπελας.

Κατὰ τὸν Κλαϊλερ ὁ ἥλιος παθολογικῶς, παρουσιάζει τοὺς ἀκολούθους
χαρακτήρας :

ΙΣΧΥΡΟΣ ΚΑΙ ΑΡΜΟΝΙΚΟΣ.—Κανονικὴ λειτουργία τῆς καρδίας καὶ
τῆς κυκλοφορίας τοῦ αἵματος

ΙΣΧΥΡΟΣ ΚΑΙ ΔΥΣΑΡΜΟΝΙΚΟΣ.—Ὁξεῖαι ἐνοχλήσεις τῆς καρδίας καὶ
τῆς κυκλοφορίας. Ὑψωμένη πίεσις τοῦ αἵματος.

ΑΣΘΕΝΗΣ ΚΑΙ ΠΙΘ. ΔΥΣΑΡΜΟΝΙΚΟΣ — Χρόνιαί ἐνοχλήσεις τῆς
καρδίας καὶ κυκλοφορίας, ἐξασθένεισις τῆς καρδίας, ὕψεις τῆς πίεσεως τοῦ
αἵματος.

Αἱ ἀσθένειαί τοῦ ἡλίου χαρακτηρίζονται ὑπὸ ὑψηλοῦ πυρετοῦ, καὶ παρου-
σιάζουσι κατὰ τὸ πλεῖστον ἐπικινδύνους τροπὰς. Συνιστᾶται κατὰ τὴν παράδοσιν
ἢ ἀτοφυγὴ ἐνάρξεως θεραπείας ὑπὸ ἡλιακὴν ἐπίρρειαν ἀσθενειῶν τοῦ ἡλίου. Αἱ
ὥραι μᾶλλον τοῦ ἡλίου δεόν νὰ χρησιμοποιουῦνται ὑπὸ ἀσθενῶν πρὸς ἐνίσχυσιν
καὶ ἀνάρρωσιν.

5) ΒΙΟΧΗΜΙΚΟΝ ΑΛΑΣ.—Θεικὸν κάλιον.

6) ΦΑΡΜΑΚΑ.—Βλ. πίνακα σελ. 14.

7) ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΑΥΤΩΝ.—Ἐφυδρωτικά, τονωτικά,
τῆς καρδίας, ἀντικαχεκτικά.

8) ΠΑΘΟΛΟΓΙΚΑΙ ΓΩΝΙΑΙ.

α) *Ἡλιος - Σελήνη.* — Τετραγωνισμοὶ καὶ διάμετροι φαίνεται νὰ δη-
μιουργῶσι τάσεις πρὸς ἀτυχήματα καθ' ὁδόν, πτώσεις, συγκρούσεις κτλ.

β) *Ἡλιος - Κρόνος.* — Παρατηρεῖται ροπή πρὸς χρονίους ἀσθενείας τῆς
φύσεως τῶν συμβαλλόντων πλανητῶν, ἢ αἰτία δφεύλεται κατὰ τὸ πλεῖστον εἰς
κρουολογήματα καὶ εἰς ἐξασθένεισιν τῆς ἰκανότητος τῶν ἐν λόγῳ ὀργάνων. Ὡς
συνέπειαι ἐκδηλοῦνται παρακωλύσεις τῆς λειτουργίας τῆς καρδίας, τῆς κυκλοφο-
ρίας, ἀτροφίαί καὶ παραλύσεις.

γ) *Ἡλιος - Ζεὺς.* — Ἐνοχλήσεις τοῦ ἥπατος καὶ τῆς χολῆς, ὡς καὶ ἀσθέ-
νειαί τοῦ αἵματος.

δ) *Ἡλιος - Ἄρης.* — Φλογιστικαὶ καὶ μεταδοτικαὶ ἀσθενείαι τῆς φύσεως
τοῦ προσβάλλοντος πλανήτου, περαιτέρω δεῖται νόσοι τῆς καρδίας καὶ τραυ-
ματισμοί.

ε) *Ἥλιος - Ἀφροδίτη* — Ὑπὸ τῆς παραδόσεως χαρακτηρίζεται ἡ μόνιμη δυνατὴ δυσμενὴς ὄψις—τὸ ἡμιτετράγωνον—ἀορίστως ὡς μὴ εὐνοϊκὴ διὰ τὴν ὑγίαν, δὲν φαίνεται ὅμως νὰ ἔχη ἐξαιρετικὴν σημασίαν.

στ) *Ἥλιος - Ἑρμῆς*. — Ὡς ἀνωτέρω. Τάσις πρὸς νευρικὰς παθήσεις.

ζ) *Ἥλιος - Οὐρανός*. — Δυσαρμονικαὶ ὕψεις (ιδίως τὸ τετράγωνον) ἐνεργοῦν δυσμενῶς ἐπὶ τῆς ὑγείας ἰδίως κατὰ τὰ τρία πρῶτα ἔτη (Κλαϊκλερ) ἐνῶ ἀργότερον μόλις εἶναι αἰσθηταί. Νευρικαὶ καὶ ψυχικαὶ ἀνωμαλίαι συχνάκις ἐπίσης παρατηροῦνται, τὸ συνηθέστερον δὲ ἀπροσδόκητα ἀτυχήματα.

η) *Ἥλιος - Ποσειδών*. — Ἴσχυρα δυσαρμονικαὶ γωνίαι μετὰ τῶν δύο τούτων πλανητῶν ἐκδηλοῦσι διαταραχὰς τοῦ ἐγκεφάλου, νευρώσεις, μανίας, ψευδαισθήσεις, ὑστερίαν, ὑπνοβασίαν κ. ἄ. ἰδίως ὅταν ἡ ἥδη νοσηρὰ ἐνέργεια αὐτῆς ὑποστηρίζεται ὑπὸ τῶν γωνιῶν καὶ ἄλλων δυσμενῶν πλανητῶν.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Dr Asboga: *Astromedizin etc.* Memmingen 1931.
 Retschlag: *Die Heilkunst d. Geheimwissenschaft*, Leipz. 1924.
 V. Klöckler: *Astr. Deutung* Leipzig 1932.
 Brandler-Pracht: *Astrol. Kollektion*, II. Berlin 1930.
 Julevno: *Traité d' Astrologie*, I. Paris 1928.
 Maveric: *Essai synthétique s. l. médecine astrologique* Paris 1910
 Maveric: *La Médecine hermetique des plantes* Paris.
 Papus: *Traité de Magie pratique*, Paris 1924.
 Dr Feerhow: *Medizinische Astrologie*, Leipz. 1919.
-

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Η ΣΕΛΗΝΗ ΩΣ ΠΛΑΝΗΤΗΣ

Α) ΜΥΘΟΛΟΓΙΚΩΣ

Προτιθέμενοι νὰ ἐνασχοληθῶμεν μὲ τὴν Ἀρτέμιδα καὶ τὴν Ἑκάτην εἰς τὸ 18ον κεφάλαιον τοῦ παρόντος τόμου (Τοξότης), θὰ ἀρκεσθῶμεν εἰς τὴν ἐξέτασιν ἐν τῷ παρόντι κεφαλαίῳ, τῶν περὶ Σελήνης μυθολογουμένων, παρακαλοῦντες τὸν ἀναγνώστην ὅπως ἀντιπαραβάλλῃ τὰ ἐκεῖ ἀναφερόμενα τὰ ὁποῖα δὲν τυγχάνουσιν ἄσχετα πρὸς τὸν καθόλου συμβολισμόν τοῦ παρόντος πλανήτου.

Ἄδελφὴ τοῦ Ἥλιου καὶ θυγάτηρ τοῦ Ὑπερίωνος καὶ τῆς Θεΐας ἡ Σελήνη παρίστατο ὑπὸ τῶν ποιητῶν ὡς παρθένος ἑξαισίας καλλονῆς. Ἐπιβαίνοσα τὴν νύκτα τοῦ ἄρματός της τὸ ὁποῖον ἐσύρετο ὑπὸ δύο ταύρων ἢ ἡμιόνων, ἐξήρχετο εἰς ἐκτέλεισιν τοῦ οὐρανοῦ δρόμου της κάμνουσα τοὺς λοιποὺς ἀστέρας νὰ ὠχριοῦν.

Κατὰ τὰς ἀρκαδικὰς παραδόσεις, ἡ Σελήνη εἶχεν ἔραστήν τὸν Πᾶνα ὅστις κατέθελε καὶ προσήλκυσεν αὐτὴν εἰς τὰ δάση, δωρήσας αὐτῇ δέρμα ἑξαισίας λευκότητος.

Γνωστότεροι ὅμως εἶναι οἱ ἔρωτες αὐτῆς μετὰ τοῦ Ἐνδυμίωνος. Οὗτος ἦτο βασιλεὺς τῆς Ἥλιδος καὶ λέγεται ὅτι διὰ τὴν μεγάλην του δικαιοσύνην ἔλαβεν ὡς δῶρον ὑπὸ τοῦ Διὸς νὰ μὴν ὑπόκηται εἰς τὸν θάνατον ὅπως ὅλοι οἱ ἄνθρωποι, ἀλλὰ νὰ δύναται νὰ ἀποθάνῃ ὡσάκις αὐτὸς θέλῃ. Καὶ ἀκόμη ἠξιώθη νὰ συνδιατρίβῃ μὲ τοὺς Θεοὺς εἰς τὸν Ὀλυμπον. Ἐπειδὴ ὁμοῦ ἐτόλμησε νὰ ἐρασθῆ τῆς Ἥρας, ὁ πατὴρ τῶν Θεῶν τὸν κατεδίκασε νὰ κοιμᾶται αἰωνίως, καὶ ἀποβάλλων αὐτὸν ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ τὸν ἐξώρισεν εἰς ἓν σπήλαιον τοῦ ὄρους Λάτιμου, τῆς Καρίας. Ἐκεῖθεν λοιπὸν ἡ Σελήνη διερχομένη καὶ ἀπὸ τὰ ὕψη περιεργαζομένη τὴν ὠραιότητά του, τὸν ἐρωτεύθη, ἕκτοτε δὲ ἐκάστην νύκτα τὸν ἐπισκέπτεται ἢ θεὰ ἐντὸς τοῦ σπηλαίου, τὸν πλησιάζει καὶ τὸν θαυμάζει μὲ ἰδανικὸν ἔρωτα, χωρὶς νὰ δύναται νὰ τὸν ἀπολαύσῃ, λόγῳ τοῦ ὕπνου του.

Κατ' ἄλλους ἡ Σελήνη ἀπέκτησεν ἐκ τῶν ἐρώτων της πρὸς τὸν Ἐνδυμίωνα πενήκοντα θυγατέρας.

Β) ΣΥΜΒΟΛΙΚΩΣ

«Οὐδὲν σύμβολον, λέγει ἡ Μπλαβάτσκυ, χωρὶς οὐδ' αὐτὸς ὁ Ἥλιος νὰ ἔξαιρεθῆ, ὑπῆρξε, κατὰ τὰς διαφόρους αὐτοῦ ἐρμηνείας, τόσον πολὺπλοκον ὅσον τὸ σεληνιακόν. Ἡ ψυχρὰ καὶ ἀγνή Σελήνη, ἔχει σχέσεις μὲ τὴν Γῆν ὅσας οὐδεμία ἄλλη σφαῖρα οὐράνιος, ὑπερεροῦσα καὶ αὐτὴν τὴν Ἀφροδίτην - Ἐωσφόρον, τὴν ἀπόκρυφον ἀδελφὴν τῆς Γῆς. Ὁ ἥλιος δίδει τὴν ζωὴν εἰς ὁλόκληρον τὸ

πλανητικὸν σύστημα. ἐνῶ ἡ σελήνη τὴν μεταβιβάζει εἰς ἡμᾶς. Διὰ τοὺς πατέρας τῆς ἐκκλησίας, ὡς ὁ Ὀριγένης καὶ ὁ Κλήμης, ἡ Σελήνη ἦτο τὸ ζῶν σύμβολον τοῦ Ἰεχωβά, ἡ ἔξουσιάζτρια τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου. Εἰς τὰ θρησκευτικὰ δόγματα, ἡ Σελήνη ἐχρησίμειε διὰ πολλαπλοῦν σκοπῶν. Πρωσοποποιωμένη ὡς θηλεία θεότης διὰ τὰς ἐξωτερικὰς ἀνάγκας, ἢ ὡς ἄρρηθ θεότης διὰ τὴν ἀλληγορίαν καὶ τὰ σύμβολα, ἡ Σελήνη ἐθεωρεῖτο διὰ τὴν ἀπόκρυφον φιλοσοφίαν ὡς μία δύναμις ἀνευ ὀρισμένου γένους. Ἄλλ' εἴτε ἡ Σελήνη ἄρρηθ ἀρχὴ εἶναι, εἴτε θηλεία, εἴτε ἔρμαφρόδιτος, ὁ δορυφόρος μας ἀποτελεῖ τὸ μυστήριον τῶν μυστηρίων τοῦ ἀποκρυφισμοῦ. ἢ μάλλον εἶναι τὸ σύμβολον τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ κακοῦ.»

Εἰκ. 3. — Ὁ Ἀπόλλων-Ἥλιος ἐπὶ τοῦ ἄρματος τοῦ φωτίζων τὸν κόσμον καὶ περιβαλλόμενος ὑπὸ τῶν τεσσάρων ἐποχῶν. Προηγείται ὁ Φωσφόρος, ὁ Ἐωθινὸς Ἀστὴρ, κρατῶν εἰς τὴν δεξιὰν τὸ πύρινον σκήπτρον του. Ἔργον θαυμασίας τεχνῆς τοῦ La Fosse, κοσμοῦν τὴν ὄρσην τῆς Αἰθούσης τοῦ Ἀπόλλωνος ἐν τῷ Ἀνακτόρῳ τῶν Βερσαλλίων (Αἰθ. 111).

Αἱ συσχετίσεις τὰς ὁποίας δίδει ἡ σοφὴ μεμνημένη, εἶναι ἀξίαι βαθείας

μελέτης καὶ προσοχῆς, πλὴν ἡ ἐν ἐκτάσει ἀναγραφὴ τῶν ἰδεῶν τῆς θὰ παρέκλινε τοῦ διαγραφέντος πλαισίου τῆς παρουσίας μελέτης.

Γενικῶς ἐν τῷ δυτικῷ ἀποκρυφισμῷ θεωρεῖται ὡς ἡ θηλεία ἀρχὴ ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸν Ἥλιον ὅστις ὡς εἶδομεν ἀντιπροσωπεύει τὴν ἄρρηθ ἀρχὴν. Πάντως φαίνεται αἱ ἐκφράσεις αὗται μόνον σχετικαὶ εἶναι ὅπερ σαφῶς καταδεικνύεται ἐν τῇ καλλιτεχνίᾳ ὑπὸ τοῦ ἔρμαφροδίτου Ἀπόλλωνος κρατοῦντος λύραν, καὶ τῆς γενειοφόρου Ἀρτέμιδος ὀπλισμένης διὰ τόξου καὶ βελῶν.

Ἐν τῇ ἀλχημικῇ λογοτροπίᾳ γίνεται πλειστάκις λόγος περὶ τῶν δύο ἀρχῶν, τοῦ Ἥλιου καὶ τῆς Σελήνης, τοῦ ἄρρηθ καὶ τοῦ θήλεος, τοῦ θετικοῦ καὶ ἀρνητικοῦ, τοῦ δρώντος καὶ πάσχοντος, τοῦ φωτός καὶ τοῦ σκότους, τοῦ βασιλέως καὶ τῆς βασιλίσσης. Ἐν ταῖς ἀντιθέσει ταύταις ὁ Ἥλιος ἀντιπροσωπεύει τὸν Χρυσόν, τὴν σταθερότητα, τὴν Λογικὴν, τὸ Δημιουργεῖν, τὴν στήλην J., ἐνῶ ἡ Σελήνη χαρακτηρίζει τὸν ἄργυρον, τὴν εὐκινησίαν, τὴν φαντασίαν, τὸ Συντηρεῖν, τὴν στήλην B.·.

Ὁ ἠνιόχος δύναται νὰ παρασταθῇ ὑπὸ τέσσαρας μορφάς:

Ὁ πρὸς τὰ ἀριστερὰ ἐστραμμένος ἔχων τὰς ἀκμὰς ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸ πρῶτον τέταρτον. Ὁ δορυφόρος εὐρίσκειται εἰς τὸ στάδιον τῆς ἀναπτύξεως. Εἶναι ἡ νεανικὴ ἡλικία ἡ τείνουσα πρὸς τὴν ὄριμον.

Ἡ ἀντίστροφος διάταξις δεικνύει τὴν ἀποσύνθεσιν τὴν πρὸς ἑξαφάνισιν πορείαν, πηγὴν νέας ὑπόξεως.

Αἱ πρὸς τὰ ἄνω ἐστραμμένοι ἀκίδες σημαίνουνσι τὸν θρίαμβον τοῦ μηνίσκου. Κυριαρχεῖ καὶ διέπει πᾶν ὅ,τι κεῖται ὑποκάτω του. Ἀντιστρόφως, εἶναι ὑποδουλωμένοι εἰς πᾶν τὸ ὑπεράνω αὐτοῦ εὕρισκόμενον ὅταν ἔχει τὴν ἀντίθετον διεύθυνσιν (Βίρι).

Τὰς διαφορὰς ταύτας θέσεις τοῦ μηνίσκου θέλομεν ἐπανεύρει ἐν τῇ ἐρμηνείᾳ τῶν λοιπῶν πλανητικῶν συμβόλων. Θὰ μνημονεύσωμεν ἐνταῦθα μόνον ὅτι ὁ πρὸς τὰ ἄνω ἐστραμμένος μηνίσκος, συμβολίζει τὴν ἄκρατον ἑξαρσιν τοῦ παθητικοῦ στοιχείου, τῆς φαντασίας ἐκείνης, ἣτις ἐγκαταλελειμμένη εἰς ἑαυτὴν ἀκανονίστως καὶ πρωτεϊκῶς μεταβάλλεται. Εἶναι τότε ἡ Μάχα-Μάγνα, ἡ μεγάλη ἀπάτη τοῦ Χάους, τὸ εἶδωλον τοῦ ἀστροικοῦ φωτός, εἶναι ἡ Ἐκάτη τῆς μαύρης μαγείας. Γονιμοποιουμένη ὅμως ὑπὸ τῆς θελήσεως τοῦ θεοῦ Ἡλίου, καθίσταται ἡ βᾶσις τοῦ μεγάλου Ἔργου τῆς Τελειώσεως, ἡ «Μήτηρ τοῦ Κόσμου». Εἶναι ἡ Παρθένος μήτηρ τοῦ Λόγου, ἧς οἱ πόδες στηρίζονται ἐπὶ τοῦ μηνίσκου τῆς Σελήνης.

Ἄξιον προσοχῆς εἶναι τὸ ὅτι εἰς ἀπάσας τὰς εἰκονικὰς παραστάσεις ὅπου ἀναφέρεται τὸ σύμβολον τῆς Σελήνης, κατὰ τὸ πλεῖστον εἰκονίζεται ὁ μηνίσκος ἐν τῇ φάσει τοῦ πρώτου ἢ τοῦ τελευταίου τετάρτου· οὐδέποτε δὲ σχεδὸν ἢ πανσέληνος. Περαιτέρω ἔχομεν νὰ προσθέσωμεν ὅτι τὸ σύμβολον τοῦ μηνίσκου ἐπαναλαμβάνεται πολὺ συχνώτερον ἀπὸ ὅτι συνήθως νομίζεται. Οὕτω ἡ κῦλιξ, ἡ Ἀργώ, τὰ κέρατα, τὸ ἵππιον πέταλον, κ.ἄ.π. κοινὴν ἔχουσι τὴν καταγωγὴν ἀπὸ τὸν μηνίσκον τῆς Σελήνης, καὶ οὗτος ἀπὸ τὸ Γιονὶ τῆς θηλείας ἀρχῆς. Εἰς σοφὸς ἐρευνήτης τῶν ροδοσταυρικῶν μυστηρίων, ὁ Γιέννινξ, ἀσχολεῖται εὐρύτατα μὲ τὸ μυστήριον πάντων τῶν ἀνωτέρω ἐμβλημάτων καὶ ἀποδεικνύει δι' ἀπεράντου βιβλιογραφίας καὶ διὰ καταλλήλων αὐθεντικῶν εἰκόνων τὴν κολοσιαίαν σημασίαν τῶν ἐν λόγῳ ἀναπαραστάσεων τῆς σεληνιακῆς ἀρχῆς. Εἴμεθα ἀτυχῶς ἠναγκασμένοι νὰ παραπέμψωμεν εἰς τὴν σχετικὴν βιβλιογραφίαν τὸν φιλόπονον ἀναγνώστην, διότι περαιτέρω ἔρευνα τοῦ βαθυτάτου τούτου ζητήματος ἤθελεν ὑπερβῆ τὸσον τὰς μικρὰς ἡμῶν δυνάμεις, ὅσον καὶ τὰ διαγραφέντα ὄρια τοῦ παρόντος τόμου.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ. Ἀνάλογος πρὸς τὴν τοῦ πρώτου Κεφαλαίου.

Γ) ΑΣΤΡΟΛΟΓΙΚΩΣ

1) ΓΕΝΙΚΩΣ.

Ἑλληνιστί. Σελήνη		Οἰκοδεσπότης. Καρκίνος
Σανσκρ. Σάνδρα		Ἐξαρία. Αἰγόκερως
Μάζα εἰς γηῖνους μάζας	$\frac{1}{81}$ φορὰς	Ἐξαρσις. 3° Ταύρου
Διάμ. εἰς γηῖνους διάμ.	$\frac{2}{7}$ »	Πτώσις. 3° Σκορπίου
Βόρ. Δεσμὸς	} Λόγῳ μεταβλητότητος βλ.	Περιπολεία. Καρκίνος, Λέων, Σκορπίος
Νότ. Δεσμὸς		Φιλικός. Ἡλιος, Ζεὺς, Ἑρμῆς, Ποσειδῶν
		Ἐχθρικός. Κρόνος, Ἄρης

Ἀπόγειος	} Ὁμοίως βλ. ἔφημερίδας	Ἀνιῶν Δεσμὸς. Ἐξαρσις 3° Διδύμων
Περίγειος		Κατιῶν Δεσμὸς. Ἐξαρσις 3° Τοξότου
Ἀστρικός Κύκλος	Περίπου 19 ἔτη.	Πτώσις 3° Διδύμων
Διάρκεια Τροχιάς.	27 1/3 ἡμέραι	Στοιχεῖον. Πτολεμ. { νυκτ. Γῆ μετεχ. (¹) Ὑδωρ Mogin. νυκτ. Ὑδωρ

2) Η ΣΕΛΗΝΗ ΩΣ ΠΡΩΤΕΥΩΝ ΠΛΑΝΗΤΗΣ.

Ἡ Σελήνη εἶναι ἡ ἀρχὴ τοῦ ἀσυνειδήτου, τῆς ψυχῆς, θηλεία ἀρχή. Εὐαισθησία, ἐπιρροαστικότητα, ψυχικὴ εὐαισθησία, καρτερία. Ἐπὶ γυναικῶν ἰσχυρὰ γονιμότης (;) καὶ κατὰ κανόνα (ἐὰν ἡ Σελήνη εἰς ἀρνητικὸν ζῶδιον) μητρικὴ συμπεριφορὰ (Κλαϊκλερ).

Θ) Μαλακὸς χαρακτήρ, εὐμετάβολος, συμμορφούμενος μὲ τὸ περιβάλλον, κοινωνικότης (Ἄφροδ.), ἱκανότης συμβιβασμοῦ καὶ μεσιτείας (Ἐρμῆς), λαοφιλῆς συμπεριφορὰ (Ζεὺς). Σωματικῶς καλῶς λειτουργοῦσα κυκλοφορία, ἀκώλυτος ἐναλλαγὴ τῆς ὕλης.

Α) Ἀνεπισφαλῆς, ἀμφιρρέπων, ἰδιότροπος, ἀβάσιμος. Ἐπιθετικαὶ καὶ προσβλητικαὶ τάσεις (Ἄρης) ἢ καὶ καταπιεστικαὶ (Κρόνος) αἵτινες τὴν ἀθυμίαν καὶ δυστυχίαν εἰς τὴν οἰκογενειακὴν ζωὴν προξενοῦσι.—

3) Η ΣΕΛΗΝΗ ΕΙΣ ΤΟΥΣ 12 ΟΙΚΟΥΣ.

α) Ἐν τῷ πρώτῳ οἴκῳ. (Βλ. παρὰ γρ. 2, ἡ Σελήνη ὡς πρωτεύων πλανήτης).

β) Ἐν περιπτώσει εὐμενῶν γωνιῶν ὑπόσχεται σημαντικὰ χρηματικὸ κέρδη ἰδίως ὅταν οἱ πλανῆται εἶναι Ζεὺς καὶ Ἄφροδίτη Αἰ ἐπιτυχία αὐταὶ ἐξασθενοῦν ἐὰν ἡ Σελήνη εὔρηται ἐν Σκορπίῳ ἢ Αἰγοκέρῳ. Ὑλικά πλοῦτη διὰ δημοσίων θέσεων, ἐξ ὑποστηρίξεως γυναικῶν ἢ ἐξ ἐπιχειρήσεων ἐχουσῶν σχέσιν πρὸς θευστά. Δυσαρμονικαὶ ὄψεις Κρόνου προμηνύουσιν ἀπωλείας.

γ) Ζωηρὰ ἐπίδρασις συγγενικῶν, εἰδικότερον θηλικῶν δεσμῶν ἐπὶ τῆς ἐξελίξεως. Τάσις εἰς μικρὰς μεταβολὰς τοῦ καθημερινοῦ ρυθμοῦ, ἐπιτυχῆ μικρὰ ταξείδια. Ὑπὸ θετικῆς γωνίας, δέον νὰ ἀναμένωνται σχετικῶς ἀρμονικαί, δηλονότι ἐπιτακτικαὶ τῆς ὕλικῆς ζωῆς ἐκδηλώσεις ἐπὶ τῆς ἀτομικῆς σφαίρας. Χαρακτηρίζει ὄρεξιν πρὸς μάθησιν καὶ εὐμενεῖς σχέσεις πρὸς τοὺς ἀδελφούς. Ἐπὶ ἀρνητικῶν γωνιῶν, ἢ ὅταν ὁ πλανήτης εὔρηται ἐν Σκορπίῳ ἢ Αἰγοκέρῳ δείκνυται συχνὰ ἔλλειψις εἰς αὐτεξούσιον, ἀμφιρρέπεια, μεταβαλλομένη γνώμη, χαρακτήρ ἰδιόρρυθμος καὶ εὐεπιρρέαστος.

δ) Πολλάκις ἀντικαθίσταται ὁ πατὴρ ὑπὸ τῆς μητρός. Ἐπὶ συνόδου τῆς Σελήνης μετὰ τῆς ἀκμῆς τοῦ γωνιώδους τούτου οἴκου, προλέγεται συχνὴ μεταβολὴ εἰς τὰς οἰκιακὰς σχέσεις, ἰδίως ἐὰν αὕτη εὔρηται ἐν μεταβλητῷ ζῳδίῳ. Ὑπὸ εὐμενεῖς γωνίας παρατηρεῖται εὐτυχία εἰς τὰς οἰκογενειακὰς σχέσεις, εὐτυχῆς διαχείρισις τῶν οἰκιακῶν ἀγαθῶν καὶ αὐξήσις τοῦ πλοῦτου ὑπὸ ἐπιχειρήσεων ἐχουσῶν συνάφειαν μὲ τὴν γεωργίαν. Δυσαρμονικαὶ γωνίαι χαρακτηρίζουσιν

(¹) Μετέχουσα τῆς ἐπίδρασεως τοῦ τριγώνου (Juleno I, 39).

άνησυχίας καὶ φροντίδας ἐν σχέσει πρὸς τὰ οἰκογενειακά, πολλάκις ἀσθενείας καὶ δυστυχίαν κατὰ τὸ τέρας τῆς ζωῆς.

ε) Κοινωνικότης, ψυχικαὶ σχέσεις πρὸς παιδιά, τὴν νεότητα ἐν γένει, ἰδίᾳ ἐὰν πρόκειται περὶ θέματος γυναικός. **Ἀρμονικαὶ γωνίαι** σημαίνουν ἐπιτυχίας μὲ ὅτι ἀφορᾷ θέατρα, τόπους διασκέδασης ἐν γένει καὶ ἐν θέσει Καρκ. ἢ Ἰχθ. πολυτεκνίαν, ἐκτὸς ἐὰν ὁ πλανήτης δέχεται **ἀρνητικὰς ἀκτίνας** ἐκ τοῦ Κρόνου, ὁπότε τὰ τέκνα ἀποθνήσκουσιν.

στ) Ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ ἡ Σελήνη ἰδίᾳ ἐπὶ **δυσμενῶν ἀκτίνων**, δὲν εἶναι εὐνοϊκὸν σημεῖον διὰ τὴν ὑγείαν κυρίως τῶν γυναικῶν. Θέλομεν ἐπανέλθει ἐν προκειμένῳ εἰς τὴν περὶ θεραπευτικῆς παράγραφον.

ζ) Ὑπὸ **εὐμενεῖς συνθήκας** προμηνύεται εὐτυχῆς γάμος, ἐπιτυχία εἰς τοὺς συνεταιρισμοὺς καὶ τοὺς συλλόγους. Ἐὰν ὁ θετικῶς ἀκτινοβολῶν πλανήτης εἶναι ὁ Ζεὺς, ὑπάρχουσι πολλαὶ πιθανότητες ἐπιτυχίας ἐν τῇ δημοσίᾳ δράσει, ἂν καὶ μεταβολαὶ τῆς δημοτικότητος ἐπίκεινται. Ἐπὶ **δυσαρμονικῶν ὄψεων** παρουσιάζονται δυσχέρειαι καὶ συγκρούσεις ἐπὶ τῆς ἐνασχόσεως τῶν δημοσίων καθηκόντων καὶ σχέσεων. Ὡσαύτως ἐν ταῖς ἐρωτικαῖς καὶ οἰκογενειακαῖς σχέσεσιν δημιουργοῦνται προστριβαὶ λόγῳ ἀκριβῶς τῆς ἀσταθείας χαρακτῆρος καὶ εὐμεταβλήτου τοῦ ἑνὸς τῶν μελῶν, αἱ ὁποῖαι καταλήγουσιν ἐνίοτε εἰς διαζευκτικὰ ἀποτελέσματα. Ἐξόχως διαζευκτικὰ ἐνεργοῦν ἀρνητικαὶ γωνίαι Ἄρεως, Ἐρμοῦ, Ποσειδῶνος, καὶ Οὐρανοῦ.

η) **Ἀρμονικαὶ ὄψεις** παρέχουσιν ἐκδηλώσεις ἀναλόγους πρὸς τὴν ἰδίαν θέσιν τοῦ Ἡλίου, ἤτοι κληρονομίας, προῖκα, κ.τ.θ. **Δυσαρμονικαὶ** πάλιν διασφύσεις, ἀγῶνας καὶ δυσκολίας εἰς τὴν ἀπόκτησιν τῶν ποθουμένων. Γενικῶς ὑπὸ ταιούτων γωνίας παρατηρεῖται σωματικὴ καὶ ψυχικὴ ἀστάθεια, τάσεις πρὸς αὐτοκτονίαν, κρίσιμοι δοκιμασίαι ἐν τῇ οἰκογενείᾳ ἀπὸ ἀπόψεως ὑγείας.

θ) Χαρακτηρίζεται ἀπὸ ἀγάπην πρὸς μακρυνὰ ταξίδια, συνήθως διὰ θαλάσσης, ἐὰν δὲ ὁ πλανήτης δέχεται **εὐμενεῖς ἐπιρρεῖας** συνέπεια τῶν ταξιδιῶν εἶναι κέρδος καὶ ἐπιτεύξεις τοῦ ἐπιδιωκόμενου σκοποῦ. Ψυχικὴ ἀστάθεια καὶ κλίσεις πρὸς πᾶν τὸ εὐμετάβλητον. Ἰδιαιτέρα κλίσις πρὸς τὴν μελέτην, ἐπὶ θετικῶν γωνιῶν ἐκ μέρους τοῦ Οὐρανοῦ, ἀγάπη πρὸς τὴν ἔρευναν τῶν ἀποκρῦφων θεμάτων, πνεῦμα πρωτότυπον, ρωμαντικόν, ἐκκεντρικὸν καὶ φανταστικόν.

ι) Ἡ θέσις αὕτη τῆς Σελήνης, ἣτις ἐπίσης ἐκ ψυχικῆς ἀσταθείας χαρακτηρίζεται, ὀδηγεῖ εἰς ἐπαγγελματικὴν δράσιν ἐπὶ πεδίοις πολὺ στενωῶς συνδεδεμένον μὲ προσωπικὰς ἰκανότητας. **Καλῶς ἐπιρρεαζομένη** ὑπὸ τῶν ἄλλων πλανητῶν, δύναται νὰ προκαλέσῃ ἐπιτυχίας καὶ πρόοδον, ἐπὶ δυσμενῶν ὁμως ἀκτινοβολιῶν σημαίνει μετρίας τιμὰς καὶ δόξαν, αἰωνίαν μεταβολὴν τοῦ ἐπαγγελματικοῦ πεδίου δράσεως, καὶ μὴ μόνιμον θέσιν. Βοήθεια ἐκ μέρους φίλων καὶ σχετικῆ δημοτικότης. Ἡ θέσις αὕτη τῆς Σελήνης φαίνεται νὰ εἶναι λίαν εὐαίσθητος πρὸς ἀρνητικὰς γωνίας.

ια) Κατὰ τὸν Κλαϊκλερ ἡ Σελήνη δὲν ἴσταται εὐνοϊκῶς ἐν τῷ ἐνδεκάτῳ οἴκῳ, καὶ δρᾷ μειονεκτικῶς ἐπὶ τῆς ψυχικῆς ἰσορροπίας. Γενικῶς παρατηρεῖται τάσις προτιμήσεως τοῦ θήλεως στοιχείου ἐν ταῖς φιλικαῖς σχέσεσιν, ἐνῶ εἰ, τὰς σχέσεις ταύτας ἐπικρατεῖ διηγετικὴ ἀλλαγὴ, ἐὰν ἡ Σελήνη δὲν κεῖται εἰς σταθερὸν σημεῖον ἢ δὲν δέχεται ἐκ τῶν πλανητῶν Διὸς καὶ Κρόνου εὐμενῆ βλέμματα. Γε-

νικῶς δὲ *ἀρμονικαὶ γωνίαι* χαρακτηρίζουσι πολλοὺς φίλους καὶ ὑπόσχονται ὑποστήριξιν ὑπ' αὐτῶν, ἰδίως ἐκ μέρους γυναικῶν. Ὑπὸ *δυσμενεῖς γωνίας* οἱ φίλοι οὗτοι εἶναι ἀσταθεῖς καὶ ἐπιπόλαιοι.

ιβ) Ὑπὸ ἐξαιρετικὰ *εὐμενεῖς συνθήκας* μία τοιαύτη θέσις τῆς Σελήνης προλέγει ἀρκετὴν ἐπίτυχίαν ἐν τῇ ζωῇ, ἂν καὶ ὁ χαρακτήρ παρουσιάζεται ὡς ἐξαιρετικὰ ἐχέμυθος καὶ ἐπιφυλακτικός. *Δυσμενῶς* ἐπιρρεαζόμενος ὁ πλανήτης δύναται νὰ ὀδηγήσῃ πρὸς λίαν κρισίμους δοκιμασίας καὶ σκληροὺς ἀγῶνας. Συνήθως διὰ τοιαύτης διατάξεως τοῦ θέματος δηλοῦται περίσσεια μυστικῶν ἰσχυρῶν τοῦ θήλεως φύλου. Ἐπὶ δυσσιωπῶν γωνιῶν Ἄρεως καὶ Οὐρανοῦ δηλοῦται περιορισμὸς τῆς ἐλευθερίας τοῦ ὑποκειμένου εἴτε ἐντὸς φιλακῆς, εἴτε ἐντὸς νοσοκομείου, κατόπιν ἐγκλήματος ἢ σοβαρῶς σωματικῆς ἢ πνευματικῆς ἀσθενείας τῆς φύσεως τῆς Σελήνης.—

4) Η ΣΕΛΗΝΗ ΕΙΣ ΤΑ 12 ΖΩΔΙΑ.

α) Ἐν τῷ *Κριῷ* ἀνησυχία, Ζωηρότης, Εὐμετάβλητον, Ἀνεξαρτησία. Ὁξεῖας νοήσεως ἄνθρωποι, μεγάλης αὐτοπεποιθήσεως, μαχητικοὶ καὶ κατάλληλοι ὡς ὀδηγοὶ καὶ ἡγέται. Ὑπόκεινται εἰς μεγάλας μεταβολὰς ἐν τῷ βίῳ καὶ δὲν εὐνοοῦνται ὑπὲρ τὸ δέον ὑπὸ τῆς Τύχης.

β) Ἐν τῷ *Ταύρῳ* ἡ Σελήνη δεικνύει ἀναλόγους ροπὰς πρὸς τὰς ὡς πρωτεύοντος πλανήτου ἀναγραφείσας, πρὸς τοῦτοις συντηρητικότητα, ἐνίοτε δὲ καὶ μουσικὴν ροπήν. Τὸ ὑποκείμενον εἶναι γλυκύ, ὑποχρεωτικόν, ἀφουσιωμένον, εὐεπιρρεάστον. Ὡς ἐκ τῆς συμπαθείας ἣν προκαλεῖ, θέλει βοηθηθῆν εἰς τὸν βίον τοῦ ὑπὸ φίλων τοῦ ἀντιθέτου φύλου.

γ) Εἰς τοὺς *Διδύμους* παρατηρεῖται σύνεσις, ψυχικὴ ἀνησυχία, διπροσωπία, ἀγάπη πρὸς ἀλλαγὰς, ταξίδια, ἐκδρομάς, ἐπισκέψεις. Συχνὰ καλοὶ ρήτορες.

δ) Ὁ *Καρκίνος* παρουσιάζει χαρακτήρα εὐκαμπτον, εὐμετάβλητον, εὐθυμον, λίαν ἀφελῆ, εὐαίσθητον, προνοητικόν, προσαρμοζόμενον πρὸς τὸ περιβάλλον, μιμητικόν, διαισθητικόν. Ἀγαποῦν πολὺ τὴν οἰκογενειακὴν ζωὴν, ἂν καὶ τὰ ταξίδια εἶναι δι' αὐτοὺς ζωτικῆς σημασίας. Εἰς τὰς περισσοτέρας ἐπιχειρήσεις τῶν ἔχουσι τύχην.

ε) Ἡ Σελήνη ἐν τῷ *Λέοντι* παρουσιάζει ὑπερήφανα καὶ ἀγάπην πρὸς τὴν πολυτέλειαν τρέφοντα ὑποκείμενα, τάσις πρὸς ἐπιβλητικὸν καὶ ἀνεξάρτητον βίον. Τὸ ὑποκείμενον θὰ ἀναλάβῃ ἐνίοτε ἔργα ὑπέρτερα τῶν δυνάμεών του, τὰ ὁποῖα ὀπωσδήποτε καὶ θὰ φέρῃ εἰς πέρας. Ἐὰν ἡ Σελήνη ἐπισκιαζέται ὑπὸ δυσμενῶν πλανητῶν, αἱ ἐπιχειρήσεις του θὰ ἀπαιτήσουν θάρρος προσεγγίζον τὰ ὄρια τοῦ θράσους τὸ ὁποῖον παρ' ὅλα ταῦτα τὸ ὑποκείμενον θέλει ἐκδηλώσει.

στ) Ἡ *Παρθένος* κάμνει προσεκτικόν, ἐπακριβῆ, κριτικόν, ἐπιφυλακτικόν, μὲ ἀσθενεστάτην τάσιν πρὸς ἀνεξαρτησίαν. Μελαγχολία, διαίσθησις, δραματισμὸς εἶναι οἱ συνηθέστεροι χαρακτήρες τῆς Σελήνης ἐν τῷ ζῳδίῳ τούτῳ. Κατὰ τὸν Μπράντλερ-Πρόαχτ οὐδεὶς ἐξαιρετικὸς χαρακτήρ ἐν γένει καὶ μὴ ὑπὸ τύχης εὐνοούμενος.

ζ) Σελήνη ἐν τῷ *Ζυγῷ*. Ἀγαθὸς χαρακτήρ, εὐθυμος, εὐγενὴς μὲ μεγάλην ἀγάπην πρὸς τὰς τέχνας. Ἀρέσκεται νὰ συναναστρέφεται πρόσωπα νεώτερα αὐτοῦ, δεικνύει λογικὸν καὶ δίκαιον πνεῦμα.

η) **Σκορπίος**. — Γενικῶς καμμία ἰδιαιτέρως εὐνοϊκὴ θέσις διὰ τὴν Σ. Ζηλοτυπία, ἐγωϊσμός, μοχθηρία, φιλονικία, ροπή πρὸς οἰνοποσίαν. Ζωηρὰ ἀγάπη πρὸς τὸ ἕτερον φύλον, ἀλλὰ κατὰ τὸ πλεῖστον ἀτυχῆς γάμος.

θ) **Τοξότης**. — Γενναϊόφρονες, μεγαλόκαρδοι, ἀλλ' ἑλαφροὶ εἰς τὰς συμπαθείας των, ἐν πολλοῖς ἀλαζόνες. Πολλαχῶς ἡ θέσις αὕτη τῆς Σ. σημαίνει πραγματοποίησιν γάμου, ἀπόκτησιν τέκνων καὶ κληρονομίας. Φιλοσοφοῦσιν εὐχαρίστως καὶ ἐκτιμῶνται ὑφ' ὅλων οὓς προσεγγίζουσιν.

ι) **Αἰγόκερως**. — Ποιά τις ἀδράνεια, ἐγωϊσμός, ὑπομονὴ καὶ ἀπλότης πλὴν πολλὰ ψυχικὰ κωλύματα καὶ καταπιέσεις, ὑποκρισία καὶ μωρία, χωρὶς ἐνεργητικότητα. Ἀποκτῶσι σπανίως σεβασμὸν καὶ ἀναγνώρισιν.

ια) **Ἵδροχόος**. — Εὐγένεια, εὐδιακρισία, ἐφευρετικότητα, ἰδεαλισμός, τάσις πρὸς τὰς τέχνας καὶ ἐπιστήμας, ὡσαύτως πρὸς τὸν ἀποκρυφισμὸν, τὸν μυστικισμὸν καὶ πᾶν τὸ ἀσύνηθες. Κατὰ τὸ πλεῖστον ἄνθρωποι δυστυχεῖς παραμένοντες ἀκατανόητοι ὑπὸ τῶν συνανθρώπων των.

ιβ) **Ἴχθυεῖς**. — Φύσις ὄνειροπόλος, ποιητικὴ, ἀγάπη πρὸς τὴν πολυτέλειαν καὶ τὴν καλοζωίαν. Φαντασία ζωηρὰ καὶ γόνιμος, σχέδια ἐπιπόλαια μὴ καταλήγοντα εἰς οὐδὲν τὸ θετικόν. Σπανίως ἡ τύχη βοηθεῖ, κυρίως ἀπὸ ἀπόψεως ὕλικῆς.

5) ΓΩΝΙΑΙ ΣΕΛΗΝΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΩΡΟΣΚΟΠΟΝ.

Σφοδρὰ ἐπιρροαστικότης τῶν ἐντυπώσεων ἐπὶ τῆς ψυχῆς, ἰσχυρὸν αἶσθημα τῶν μορφῶν, ἐνστικτώδης λαϊκὴ συμπεριφορὰ. Ἐπὶ **ἀρμονικῶν γωνιῶν** ἔξισοροπήσεως προσωπικότητος κοινωνικὴ, προσαρμοζομένη πρὸς τὸ περιβάλλον, εὐπροσήγορος. **Δυσαρμονικαὶ** τοῦναντίον **ὄψεις** χαρακτηρίζουσιν εὐκόλον καὶ ζωηρὰν μεταβολὴν τῆς διαθέσεως, μανιωδῶς καταθλιπτικὴν συμπεριφορὰν, ἰδιοτροπίαν, εὐμετάβολον.

6) ΓΩΝΙΑΙ ΣΕΛΗΝΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΜΕΣΟΥΡΑΝΗΜΑ.

Προσωπικαὶ ἰδιότητες προσδιορίζουσι τὴν κοινωνικὴν ἐπιτυχίαν. **Ἀρμονικαὶ γωνίαι** δίδουσι τὰς ψυχικὰς προδιαθέσεις αἱ ὁποῖαι ἀπαιτοῦνται πρὸς ἀπόκτησιν δημοτικότητος μακρὰς διαρκείας εἰς μικροτέρους ἢ μεγαλειτέρους κύκλους. **Δυσαρμονικαὶ** προσάγουσι τὰ αἷτια τῶν μεταβολῶν τῆς φήμης καὶ ἐκτιμήσεως καὶ τῆς ἐν τῇ κοινωνίᾳ ἐπιτυχίας. (Ὡς τοιαῦται γωνίαι θεωροῦνται ἐνταῦθα κυρίως τὸ τετράγωνον).

7) Η ΣΕΛΗΝΗ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΛΟΙΠΟΥΣ ΠΛΑΝΗΤΑΣ.

α) **Σελήνη — Κρόνος**. — **Ἀρμονικαὶ γωνίαι** ἐνισχύουσι τὴν κυριαρχίαν τῶν ἐκ τοῦ ἀσυνειδήτου πηγαζουσῶν ἐπιθυμιῶν καὶ τάσεων, διαμορφώνουν συνεχῶς χαρακτῆρα ἥρεμον, συνετόν, προσεκτικόν, ψυχραίμον, οἰκονομικόν, πολλάκις δὲ καὶ τοῦ καθήκοντος, ἐν περιπτώσει γενικῶς θετικῆς διαμορφώσεως τοῦ γενεθλίου θέματος (Κλαϊκλερ). Πρόσωπα κατάλληλα δι' ἐμπιστευτικὰς θέσεις, σοβαρά, ὑπομονητικά. Προμηνύονται κέρδη ἐκ τῆς ἀνωτέρω ψυχοσυνθέσεως καὶ τῆς μετριοφροσύνης των. (Ζουλέβνο).

Δυσαρμονικαὶ γωνίαι προξενοῦσι κατάστασιν ὑπερεντάσεως καὶ συναγωνισμοῦ μεταξὺ ἀσυνειδήτου ἀφ' ἐνός, πείρας καὶ ἀνάγκης ἀφ' ἑτέρου, ἐξ ἧς δύνανται νὰ ἀναπτυχθῶσι σοβαραὶ καταθλίψεις, αἰσθήματα μειονότητος, μελαγχολία, παροδικὴ ἀνθρωποφορία, ἀστάθεια ἐν συνδυασμῶ μετ' ἰσχυρογνωμοσύνης. Ἐκ τῆς

ἀνθρωποφοβίας γεννᾶται ἐνίοτε μισαλληλία καὶ ἀναπτύσσεται τὸναντίον ἰσχυρὰ ζωοφιλία. Ἴσχυραὶ μεταπτώσεις μεταξὺ αἰσιοδοξίας καὶ ἀπαισιοδοξίας δὲν σπανίζουν. Ὑπὸ καταλλήλους γενικὰς διατάξεις τοῦ θέματος ἐπὶ τὸ κρισιμώτερον, παρατηροῦνται ροπαὶ πρὸς ἀτυχήματα, αὐτοκτονίαν καὶ ἐγκληματικότητα. Περαιτέρω δύσκολος ἀντίληψις καὶ μνήμη ἀσθενής.

β) *Σελήνη — Ζεύς.* — Ἐπὶ ἰσχυρᾷ θέσεως καὶ *εὐμενῶν ὄψεων* ὑφίστανται δυνατότητες ζωηρᾶς ἐπιδράσεως ἐπὶ τοῦ περιβάλλοντος, βοηθεία τῶν προσωπικῶν ιδιοτήτων. Περαιτέρω σημαίνεται εἰλικρίνεια, πατριωτισμός, θρησκευτικότης, καλωσύνη, φυσικὰ καὶ κοινωνικὰ συναισθήματα. Γενικῶς ἡ τοιαύτη διαμόρφωσις εἶναι εἰς ἄκρον εὐνοϊκὴ διὰ τε τὴν τύχην, τὸν πλοῦτον καὶ τὴν οἰκογένειαν.

Ἀρνητικαὶ γωνίαι ἐλαττοῦσι τὴν εἰλικρίνειαν κ.τ.λ. εἰς βαθμὸν ὅμως ὥστε οὐδέποτε θὰ ἠδύνατό τις νὰ ὀμιλήσῃ περὶ δυσμενοῦς ἐπιδράσεως. Δημιουργοῦνται δυσχέρειαι, ἀγῶνες καὶ προστριβαί, παραμένουσαι πάντως ἐπὶ τῆς ἀνθρωπίνης κρισιμότητος καὶ μὴ ὑπερβαίνουσαι τὸ πλαίσιον τῶν συνήθων δοκιμασιῶν. Ὑπεροψία, σπατάλη, ἀπερισκεψία.

γ) *Σελήνη — Ἄρης.* — Ἴσχυραὶ τάσεις τοῦ ἀσυνειδήτου, ἐν συνδυασμῶ πρὸς ὀξείαν δραστηριότητα καὶ θέλησιν, μετασχηματιζόμεναι ἀμέσως εἰς ἔργα, εἶνε οἱ χαρακτῆρες τῶν γωνιῶν τούτων. Ὑπὸ *εὐνοϊκᾶς συνθήκας*, αἱ τάσεις αὗται στέφονται ὑπὸ ἐπιτυχίας ριψοκινδυνεύσεως τινός, ἀρκοῦν ὅμως *δυσμενεῖς τινες ὄψεις* διὰ νὰ ἀγάγουν πᾶσαν προσπάθειαν εἰς τὴν ἐκμηδένισιν. Τότε παρουσιάζεται χαρακτῆρ τυχодиωκτικός, εὐξάπτως, ὀξύς, πολεμοχαρής, μὲ μεταβαλλομένην δύναμιν θελήσεως, ἔλλειψις εὐγενείας, ἀξεστος, διοικιόμενος ὑπὸ τῶν παθῶν, καὶ ἐπιθετικός. Σύνοδος σημαίνει πολλάκις διάζευξιν ἐν τῇ οἰκογενείᾳ, διενέξεις πρὸς τὴν μητέρα ἢ τὴν σύζυγον, ἐνῶ ἡ διάμετρος προαγγέλει μᾶλλον τάσιν πρὸς ἀτυχήματα.

δ) *Σελήνη — Ἀφροδίτη.* — Ἡ διάταξις αὕτη ὑπόσχεται εὐτυχίαν, καὶ διαμορφώνει χαρακτῆρα ἀξιαγάπητον, εὐχάριστον, καλοκάγαθον, καλλιτεχνικῆς διαθέσεως, καὶ ἀρεσκόμενον εἰς σχέσεις μετὰ τοῦ θήλεως στοιχείου. *Εὐμενεῖς γωνίαι* εἶναι λίαν πρόσφοροι διὰ τὴν συζυγικὴν εὐτυχίαν καὶ τὴν οἰκογένειαν. Χαρακτηρίζονται ἐν τούτοις διὰ τινος θηλυπρεπείας καὶ ἀσταθείας χαρακτῆρος. Λαοφιλία δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ, ἂν καὶ μέλλει αὕτη νὰ ὑπόκειται εἰς διηνεκεῖς μεταβολάς.

Κρισίμοι ὄψεις παρέχουσι ποιάν τινα ἀταξίαν καὶ ἀμέλειαν, δυσσαμονίας ἐπὶ τῆς αἰσθηματικῆς σφαίρας, δημιουργοῦσαι περιορισμούς τινας καὶ κωλύματα εἰς τὴν ἐκφανσιν τῆς ἔρωτικῆς εὐδαιμονίας.

Συχνώτατα παρατηροῦνται γενικῶς γωνίαι Σελήνης—Ἀφροδίτης ἐπὶ διασῆμων καλλιτεχνῶν, κατὰ κανόνα ὅμως δέον οἱ πλανῆται οὗτοι (ἰδίως ἡ Ἀφροδίτη) νὰ ἴστανται ἰσχυρῶς.

ε) *Σελήνη — Ἑρμῆς.* — *Εὐμενεῖς γωνίαι* ἐπαυξάνουσι τὸν ζῆλον πρὸς τὴν μάθησιν γενικῶς, ἰδιαίτερος ζώσων γλωσσῶν, ἐνισχύουσι τὸ μνημονικόν, δίδουσιν ὀξείαν ἀντίληψιν, ρητορικὸν δεινότητα, διαυγῆ, πρακτικὴν διάνοιαν, ἰδιαίτερον ἐπιδεδειγμένη εἰς τὸν χειρισμὸν ἐπιχειρήσεων τῆς φύσεως τῆς Σελήνης, πολλάκις δὲ καὶ μαθηματικὸν τάλαντον.

Δυσμενεῖς ὄψεις διαπλάττουσι χαρακτήρα εὐφάνταστον, εὐμετάβλητον, ἐπιπόλαιον, μὴ καταλήγοντα εἰς ἀπόφασιν στερούμενον συγκεντρώσεως. Αἱ διανοητικαὶ ἱκανότητες παραμένουσιν αἱ αὐταί, μολονότι χρησιμοποιοῦνται αὐταὶ δι' ἀθεμίτους σκοπούς, μὲ τάσιν πρὸς ἀπάτην, ψεῦδος καὶ ἀνελικρίνειαν.

στ) *Σελήνη — Οὐρανός*. Ἡ διαίσθησις ἀντλεῖ τὸ ὕλικόν της ἐκ τοῦ Ἄσυνειδήτου, δι' ὃ καὶ συχνάκις συναντῶνται παραψυχικαὶ ιδιότητες, ὡς διόρασις, διακοή, προαισθήσεις, κ. κ. Σύνοδος κάμνει τὸ ὑποκείμενον νευρικόν, ἀσταθές, ἰδιότροπον, ἐφευρετικόν μὲ πρωτοτύπους ιδέας, πρὸς τὰ πρόσω τεῖνον. Ἐχθρὸς παντὸς συμβατικοῦ, προβαίνει πάντοτε ὡς μεταρρυθμιστὴς τῶν κειμένων πραγμάτων. Εἰς τὰς λοιπὰς *εὐμενεῖς γωνίας* καταδηλοῦται πνευματικὴ παραγωγικότης, σημαντικαὶ ἐπιτυχίαι ἐκ μέρους εἴτε τοῦ ἐπαγγέλματος, εἴτε μᾶλλον ἐκ τῆς ἐνασχολήσεως τὴν ὁποῖαν ἰδεολογικῶς ἐνασκει. Κατὰ τὸ πλεῖστον πάντες οἱ χαρακτήρες οὗτοι ἀρέσκονται εἰς τὴν ἔρευναν τῶν ἀποκρύφων ζητημάτων. Ἡ παράδοσις προσθέτει εἰς τοὺς ἀνωτέρω καὶ τὸ ὅτι αἱ τοιαῦται γωνίαι εὐνοοῦν τὴν σύναψιν ἀθεμίτων σχέσεων, χωρὶς νὰ προκαλῆται ἐκ τούτων καὶ κρίσιμος λύσις.

Ὅσον διὰ τὰς *δυσμενεῖς γωνίας* παραπλανῶσι καὶ περιπλέκουσι τὸν ἤδη πολὺπλοκον πνευματικὸν ὄργανισμὸν τοῦ ὑποκειμένου, ἄγουσαι εἰς τὰ ἄκρα, προκαλοῦσαι ἐκκεντρικότητα, ἰδιορρυθμίαν, ἐπιδιώξιν μεγάλων ἐντυπώσεων, αὐταπάτας, ὑστερικότητα. Ἐπὶ τοῦ ἀνδρὸς παρατηρεῖται ἐπίσης ἔλλειψις τοῦ ἐνστίκτου ἐκείνου τὸ ὅποιον τὸν ὀδηγεῖ εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν φιλικῶν προσώπων, πολλάκις δὲ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς του ταύτης εἶναι ἡ ἀπόκτησις ὑστεροπαθοῦς ἢ ἰδιορρυθμοῦ συζύγου, ὅπερ ἀργότερον εἶναι ἡ κυρία αἰτία μεγάλων διαψεύσεων, οἰκογενειακῶν διενέξεων καὶ ἐν γένει ἀτυχοῦς συζυγικῆς διαβιώσεως.

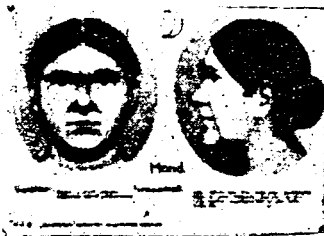
ζ) *Σελήνη — Ποσειδών*. — *Θεϊκαὶ γωνίαι* φαίνεται ἐνισχύουσαι τὴν φαντασίαν, ἔμπνευσιν, καὶ διαίσθησιν. Συχνάκις πρωτότυπα καὶ μεγαλοφυᾶ πνεύματα, μὲ κλίσιν πρὸς τὴν καλλιτεχνίαν. Σύνοδος διαδηλοῖ ὄνειροπόλον, διαισθητικόν, εὐαίσθητον πρὸς ἐπαφὴν μετὰ τοῦ ἀοράτου (μεσάζοντες).

Ἀρνητικά, δημιουργοῦσι μεγάλας μεταπτώσεις καὶ διαστροφὰς τῆς ἠθικῆς. Μετ' ἄλλων στοιχείων συναντῶνται ἐπὶ αὐτοκτονησάντων καὶ μεγάλων ἐγκληματιῶν. Συχνὰ ἐπίσης συναντῶνται τοιαῦται γωνίαι ἐπὶ διαζεύξεων ἐν τῇ οἰκογενεῖα καὶ τῷ γάμῳ. Ὡσαύτως δημιουργεῖται τάσις πρὸς χρῆσιν νρκωτικῶν καὶ πρὸς οἰνοποσίαν. Χαρακτήρες ἀνίκανοι πρὸς πᾶν τὸ θετικόν, εὐφάνταστοι, ὄνειροπόλοι. Ἐπὶ ἀρρένων θεμάτων ἀκαταλληλότης τοῦ ἀνδρὸς πρὸς ἐκλογὴν τοῦ καταλλήλου προσώπου πρὸς γάμον, ὡς ἐκ τούτου δὲ συνέπειαι κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον περίπλοκοι.

Δ) ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΟΝΙΚΩΣ

α) ΠΑΡΑΣΤΗΜΑ.—Μέτριον ἀνάστημα, ὑγεία εὐμετάβλητος.

β) ΠΡΟΣΩΠΟΝ ΚΑΙ ΕΚΦΡΑΣΙΣ.— Ἄλαμπές, ὄνειροπόλον βλέμμα, πλατύ, ὀλοστρογγύλον πρόσωπον, ὠχρὸν χρῶμα, πλαστικὸν μέτωπον, στρογγύλη κεφαλὴ, πρὸς τὰ ἔσω κεκαμμένη ρίσις, μὲ προτεταμένον ἄκρον, στρογγύλη σιαγών.

ΕΙΚ. 4.—Ὁ φυσιογνωμικὸς τύπος τῆς Σελήνης

γ) ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΩΣ. — Οικογενειακός, σπητικός, πρακτικά αντιλαμβανόμενος, όνειροπόλος, αγάπη πρὸς τὸ ὑγρὸν στοιχεῖον καὶ τὰ ταξείδια. Ἄσυνείδητον ἐν ἐνεργείᾳ, πλαστικότης καὶ διαμόρφωσις, συντηρητικότης.

Ἐκ τοῦ ἄσυνειδήτου πηγάζει ἡ ἀπλοϊκότης καὶ ἀφέλεια.

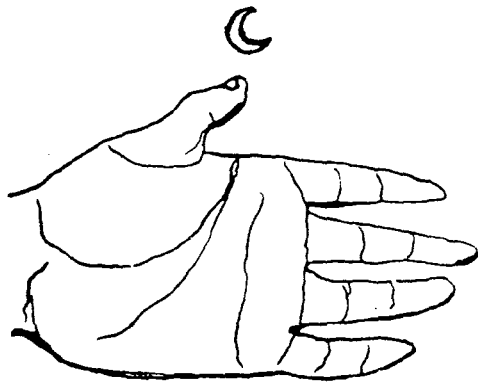
Ἐκ τῆς πλαστικῆς καὶ διαμορφωτικῆς ἰκανότητος ἡ ἀντίληψις πρὸς τὰς μορφὰς (καλλιτεχνία) καὶ ἡ μνήμη.

Ἐκ τῆς συντηρητικῆς διαθέσεως ἡ μητρότης καὶ τὸ οἰκογενειακὸν αἴσθημα.

δ) ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΚΩΣ — Βασίλισσαι, μητέρες, πρέσβεις, ναυτικοί, ἄλιεῖς.

Ε) ΧΕΙΡΟΛΟΓΙΚΩΣ

Αἱ χεῖρες τῶν ἀνθρώπων τῆς Σελήνης εἶναι εὐτραφεῖς, μαλακαί, εὐκαμπτοί. Ἡ πρώτη φάλαγξ τοῦ ἀντίχειρος εἶναι ἐξόχως βραχεία. Οἱ δάκτυλοι λεῖοι, βραχεῖς καὶ μυτεροί. Ἐν τῇ παλάμῃ τὸ ὄρος τῆς Σελήνης εἶναι σχετικῶς ἀνεπτυγμένον καθ' ὑπερβολήν. Οἱ φιλόλογοι τοῦ τύπου τούτου παρουσιάζουσι δακτύλους ὄξεῖς, ἐνίοτε ἄκρα αὐτῶν τετράγωνα, αἱ χεῖρες ὅμως παραμένουν πάντοτε μαλακαί καὶ ὑγροί.

ΕΙΚ. 5.—Ἡ τυπικὴ χεὶρ τοῦ ἀνθρώπου τῆς Σελήνης

ΣΤ) ΓΡΑΦΟΛΟΓΙΚΩΣ

Ἡ γραφή τῶν ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῆς Σ. κειμένων παρουσιάζει κλίσιν τινα πρὸς τὰ ἀριστερά. Οἱ χαρακτῆρες εἶναι ὁμοιομόρφως παχεῖς χαρακτηριστικῶς δὲ ἀπεστρογγυλωμένοι. Οἱ χαρακτῆρες οὗτοι συναντῶνται πολλαχῶς ἐπὶ ναυτικῶν ἐν γένει οἱ ὅποιοι ἐξέλεξαν τὸ στάδιον τοῦτο ἐξ ἀτομικῆς κλίσεως. Ἐπὶ ναυτικῶν τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ ἡ γραφή παρουσιάζει χαρακτῆρα Σελήνης καὶ Ἄρεως ταυτοχρόνως. Πλεῖστα ἐνδιαφέροντα παραδείγματα ἀναγράφονται ἐν τῷ ἔργῳ τοῦ Desbarolles, σελ. 639 κ. ἐφ.

Ζ) ΒΟΤΑΝΟΛΟΓΙΚΩΣ

ΓΕΝΙΚΗ ΜΟΡΦΗ. — Παράδοξος, μυστηριώδης.

ΧΡΩΜΑ. — Λευκόν, ὠχρόν.

ΑΡΩΜΑ. — Ἄνούσιον, ναυτιῶδες.

ΓΕΥΣΙΣ. — Ἄνούσιος, ἐλαφρά.

ΑΥΞΗΣΙΣ. — Ἄνομοιόμορφος, μεταβαλλομένη.

ΑΠΑΝΤΑ. — Πλησίον λιμνῶν, λιμναζόντων ὑδάτων.

ΦΥΛΛΑ. — Σπάνια, εὐρέα.

ΑΝΘΗ ΚΑΡΠΟΙ. — Ἄνευ κάλυκος, χυμὸς ἀνούσιος, ναρκωτικός, γαλακτώδης.

ΕΤΕΡΟΙ ΧΑΡΑΚΤΗΡΕΣ. — Ψυχρά, ναρκωτικὰ στελέχη, μακρά, ἐν ὕδατι ἰσχυρόμενα, ἢ βραχεὰ ἐν τῷ ἐδάφει.

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΥΤΙΚΟΙ ΤΥΠΟΙ ΣΕΛΗΝΗΣ						
ΦΥΤΙΚΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ		ΖΩΪΚΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ		ΟΡΥΚΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ		
		ΤΕΤΡΑΠΟΔΑ	ΠΤΗΝΑ	ΑΛΑΤΑ	ΜΕΤΑΛΛΑ	ΛΙΘΟΙ
Acanthus mol.	Nasturtium	Γαλή	Γλαυξ	"Αργυρο-νιτρικός	"Αργυρος (Λευκόχρυσος)	Σελήνητης
Anthemis	Nux vomica	Δαυρός	Νοκτερίς	Ίώδιον		Λευκός όνουξ
Asperula odor.	Nymphaea alba	Κόνικλος		Πορτοικιά ύλιαια		Λευκόν Κοράλλιον
Bellis peren.	Ophioglossum	Βάτερσχος				Μαργαρίτης
Cheiranthus	Papaver somn.	Καφίνο,				"Αζουαρισίνης
Cucurbitaceae	Polygala amara					"Οπάλιος
Cynoglossum	Polygonum av.					
Elaterium	Portulaca					
Galeopsis	Rumex acet.					
Inula Hel.	Salix alba					
Lilium	Salvia off.					
Mercurialis	Scilla mar.					
	Sisymbrium					
	Stellaria med.					

Η) ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΩΣ

ΣΤΟΙΧ. ΙΔΙΟΤΗΣ. Υ₆ Ψ₅

ΙΔΙΟΣΥΓΚΡΑΣΙΑ. — Λυμφατική - φλεγματική.

ΟΡΓΑΝΙΚΩΣ. — Χυμοί, αδένες, στήθος, έντερα, κύστις, ἄριστερός ἄρρηγ καὶ δεξιὸς θήλυς ὀφθαλμός, συνηθέστατα ὅμως **στόμαχος**, ἴσως καὶ **παρεγκεφαλίς**.

ΠΑΘΟΛΟΓΙΚΩΣ. — Ποδάγρα, χειράγρα, ὑδροπικία, παραλυοία, ἀποπληξία, κατάρρους, τρόμος τῶν ἄκρων, ἔμετοι, σκώληκες, συρίγγια, ἀσθένειαι τῆς κύστεως, ρευματισμοί, διαταράξεις τῶν ἐμμήνων εἰς τὰς γυναῖκας, ἀναιμία, χοιράδωσις, ἀποστήματα, εὐλογία, διαταραχαὶ τοῦ ἐγκεφάλου καὶ στομάχου.

Αἱ ἀσθένειαι τῆς Σ. παρουσιάζουσιν ἐξόχως εὐμετάβλητον χαρακτήρα, ἀπροσδιόριστον καὶ πλούσιον εἰς ἐκπλήξεις. Κατὰ τὰς ἡμέρας καὶ ὥρας τῆς Σ. δέον ν' ἀποφεύγηται ἡ ἀπαρχὴ θεραπείας τῶν ἀσθενειῶν τοῦ πλανήτου. Γενικῶς ἀσθ. Σ. δέον ν' ἀρχωνται θεραπευόμεναι εἰς ὥρας Ἡλίου.

ΒΙΟΧΗΜ. ΑΛΑΣ. — Παρασκευάσματα ὁμοιοπαθητικὰ τοῦ πυριτίου καὶ ἰωδίου.

ΘΕΡΑΠ. ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΤΩΝ ΦΑΡΜΑΚΩΝ. — Ἀποχρεμπτικά, μαλακτικά, ἐμετικά, διευκολύνοντα τὴν πέψιν καὶ τὴν διαχώρησιν.

ΠΑΘΟΛΟΓΙΚΑΙ ΓΩΝΙΑΙ. — Κατὰ τὸν Κλαῖκλερ παθολογικῶς ἡ Σελήνη παρουσιάζει:

ΙΣΧΥΡΑ ΚΑΙ ΑΡΜΟ- ΝΙΚΗ	ΙΣΧΥΡΑ ΚΑΙ ΔΥΣΑΡ- ΜΟΝΙΚΗ	ΑΣΘΕΝΕΙΣ ΚΑΙ ΠΙΘΑ- ΝΩΣ ΔΥΣΑΡΜΟΝΙΚΗ
Ἐκκρίσις.	Ἐπιπορευτική ἐκκρίσις.	Μείωσις τῶν ἐκκρίσεων.
Κανονικὴ διανομὴ χυμῶν.	Συγκέντρωσις τῶν χυμῶν.	Συγκράτησις τῶν χυμῶν.
Ἴσορροπία.	Ἐπιτροφία.	Ἀτροφία.
Ἴσορροπία.	Ἐξοίδησις.	Ρυτίδωσις.

α) **Σελήνη — Κρόνος** — Παρατηροῦνται χρόνιαι παθήσεις τῆς φύσεως τῶν συμβαλλόντων πλανητῶν, ἐνίοτε χρόνιαι ἐνοχλήσεις τοῦ στομάχου. Συχνάκις αἱ σωματικαὶ παθήσεις δύνανται νὰ εὐρωσιν ἀντανάκλασιν ἐπὶ τοῦ θυμικοῦ καὶ οὕτω παρατηροῦνται ἀνωμαλίας τῆς ἀναπτύξεως καὶ γενικῶς πνευματικαὶ διαταράξεις. Αἱ συνήθεις, σωματικαὶ ἀσθένειαι εἶναι χλώρωσις, ἀναιμία, χοιράδωσις, ραχίτις, καρκίνος στήθους καὶ στομάχου, χρονία δυσκοιλίτης, σκορβοῦτον κ. κ.

β) **Σελήνη — Ζεὺς**. — Αἱ κατὰ τὰς δυσμενεῖς γωνίας τῶν ἐν λόγῳ πλανητῶν παρατηρούμεναι παθολογικαὶ ροπαὶ σχηματίζονται κατὰ τὸ πλεῖστον μὲ διαταράξεις τοῦ ἥπατος καὶ τῆς χολῆς. Ἐλαφραὶ προσβολαὶ ἱκτέρου.

γ) **Σελήνη — Ἄρης**. — Ἄπασαι αἱ γωνίαὶ αὗται δίδουσι λαβὴν εἰς ὀξείας ἀσθενείας τῆς φύσεως τῶν συμβαλλόντων πλανητῶν, ἰδίως εἰς ὀξείας παθήσεις τοῦ στομάχου. Μεταξὺ ἄλλων ἔλκη τοῦ στομάχου, ὀξείνοι ἐρευγμοί, ἔμεσις χολῆς, ἐντεροκωλίτις, ἐμνηορραγία, ἐνδομητρίτις, ὑπερτροφία τῆς μήτρας κ. ἄ.

δ) **Σελήνη — Ἀφροδίτη**. — Δὲν ἀναφέρεται σοβαρὰ τίς ἀσθένεια.

ε) **Σελήνη — Ἑρμῆς**. — Ἐπὶ ἐξαιρετικῶς δυσμενῶν ὄρων ὑπάρχει κίνδυνος πνευματικῶν διαταραχῶν.

σι) *Σελήνη — Οὐρανός.* — Ἐπὶ τοιούτων γωνιῶν συναντῶνται περιπτώσεις ὑστερικής διαθέσεως, γενικῶς νευρικῶν παθήσεων, καὶ ροπῶν αὐτοκτονίας. Περαιτέρω σπασμοὶ τοῦ στομάχου, χλωρώσις, λευκαϊμία, γλαύκωμα, τρομῶδες δελήριον, λυμφαδενίτις, μαστίτις, σπασμοὶ τοῦ ἰσοφάγου, κ. κ.

ζ) *Σελήνη — Ποσειδῶν.* — Τὸ ζευγος τοῦτο παρουσιάζει ἀπρόοπτον καὶ πολλακίς ἀκάτανόητον καὶ μυστηριώδη σειρὰν ἀσθενειῶν τῆς φύσεως τῶν συμβαλλομένων πλανητῶν. — Ὡσαύτως διανοητικὰς παθήσεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

Ο ΠΛΑΝΗΤΗΣ ΚΡΟΝΟΣ

Α) ΜΥΘΟΛΟΓΙΚΩΣ

Πρὶν εἰσέλθωμεν εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν περὶ Κρόνου μυθολογουμένων θεωροῦμεν ἀναγκαῖον νὰ ἀναγράψωμεν δι' ὀλίγων τοὺς μύθους τοὺς ἀναφερομένους εἰς τὸν πατέρα αὐτοῦ, τὸν Οὐρανόν. Οὗτος φέρεται ὡς υἱὸς καὶ σύζυγος συνάμα τῆς Γῆς ἐξ ἧς πλεῖστα τέκνα ἀπέκτησε, μεταξὺ τῶν ὁποίων τοὺς τιτάνας, τοὺς κύκλωπας καὶ τελευταῖον τὸν Κρόνον. Φοβούμενος ὁ Οὐρανός τὴν ἰσχὴν τῶν τέκνων του, ἐνέκλεισεν αὐτοὺς καὶ ἐδέσμευσεν εἰς τὰ ἔγκατα τῆς Γῆς. Βλέπουσα ἡ μήτηρ τῶν τῶν τοιαύτην δυστυχίαν τῶν τέκνων τῆς πείθει τὸν νεώτερον ὄλων, τὸν Κρόνον, καὶ ἀποκόπτει τὰ αἰδοῖα τοῦ πατρὸς του διὰ δρεπάνου, εἶτα δὲ τὰ ρίπτει πρὸς τὰ ὀπίσω εἰς τὴν θάλασσαν. ἐκ τοῦ ἀφροῦ τῶν ὁποίων γεννᾶται ἡ Ἀφροδίτη.

Γενόμενος οὕτω ὁ Κρόνος κυρίαρχος τοῦ Οὐρανοῦ, ἔλαβεν ὡς σύζυγον τὴν ἀδελφὴν του Ρέα, καὶ ἀφ' οὗ κατέβαλεν ἕνα τῶν Τιτάνων, τὸν Ὀφίωνα, ὅστις ἐπεβουλεύθη τὴν ἐξουσίαν του, ἤρχισε νὰ βασιλεύῃ ἀφόβως ἐπὶ τῶν θεῶν, κρατῶν εἰς χεῖρας ὡς σύμβολον δυνάμεως καὶ ἀντὶ σκήπτρου, τὸ δρεπάνον, εἰς ἀνάμνησιν τοῦ κατωρθώματός του. Οὐδὲν δὲ ἄλλο ἐτάραττε τὴν γαλήνην τῆς γυγῆς του ἀπὸ τὴν κατάραν τοῦ πατρὸς του Οὐρανοῦ, ὅστις τῷ εἶχε προείπει ὅτι ἐμελλε καὶ αὐτὸς νὰ ἐξωσθῆ τῆς ἐξουσίας του καὶ νὰ τιμωρηθῆ κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον ὑφ' ἐνός ἐκ τῶν υἱῶν του.

Πρὸς ἀποφυγὴν λοιπὸν τοῦ πεπρωμένου, ὁ ἀγκυλομήτης Κρόνος προσέφυγεν εἰς τὴν σκέψιν νὰ κατακίνη ἅπαντα τὰ ἄφρονα τέκνα του. Καὶ κατὰ πρῶτον ἐγεννήθησαν ἡ Ἑστία, ἡ Δήμητρα καὶ ἡ Ἥρα, χωρὶς νὰ ἀναγκασθῆ νὰ προστρέξῃ εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἀνωτέρου μέσου. Ὅταν ὁμως ἐπληκλούθησεν ἡ γέννησις τοῦ Πλούτωνος, τὸν ἔλαβεν ἀμέσως ὁ Κρόνος καὶ τὸν κατέπιε. Ἡ Ρέα βλέπουσα τὴν σκληρότητα τοῦ συζύγου τῆς, ἀπεφάσισε κατὰ τὴν γέννησιν τοῦ δευτέρου υἱοῦ τῆς, τοῦ Ποσειδῶνος, νὰ καταφύγῃ εἰς τὴν ἀπάτην εἰποῦσα ὅτι ἐγέννησεν ἕνα ἵππιον πῶλον, τὸν ὁποῖον καὶ πάλιν ὁ Κρόνος κατέπιε. Φοβουμένη ὁμως ἡ Ρέα ὅτι κατὰ τὴν κυοφορίαν τοῦ Διὸς δὲν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ με-

ταχειρίσθη τὸ ἴδιον τέχνασμα, συνεβουλεύθη τοὺς γονεῖς τῆς, Οὐρανὸν καὶ Γῆν, καὶ τοὺς παρεκάλεσε νὰ τῆς ὑποδείξουν τὸν τρόπον δι' οὗ θὰ ἠδύνατο καὶ αὐτὴς νὰ ἀποφύγῃ τὴν σκληρὰν τύχην τοῦ μέλλοντος νὰ γεννηθῇ Διός. Καὶ ἐκεῖνοι ἀφ' οὗ προεῖπον εἰς αὐτήν, ὅσα ἐπέπρωτο νὰ πάθῃ ὁ Κρόνος ἀπ' αὐτόν, τὴν ἔλεμψαν εἰς ἓνα τόπον τῆς Κρήτης, καλούμενον Λύκτον, καὶ ἐκεῖ ἐγέννησε. Καὶ τὸ μὲν βρόφος, ἡ μήτηρ τῆς Γῆ δεξαμένη τὸ ἀπέκρυψεν εἰς ἓν σπήλαιον τοῦ δασυτάτου ὄρους τῆς Κρήτης, καλούμενου Αἰγαίου, καὶ ἐκεῖ τὸ ἀνέτρεφεν. Ἄντ' αὐτοῦ δὲ σπαργανώσασα ἓνα μέγαν λίθον, τὸν ἀπέθεσε πλησίον τῆς Ρέας. Ὁ δὲ Κρόνος μαθὼν ὅτι ἄρσεν ἐγέννησεν ἡ Ρέα, ἔσπευσε πρὸς τὸ λίκνον καὶ ἀρπάσας τὸν ἐσπαργανωμένον λίθον τὸν κατέπιε βιαίως, καὶ μόνον τότε ἀντελήφθη τὸ πάθημά του, ὅταν νικηθεὶς μετὰ ταῦτα ἀπὸ τὸν Δία, ἐξέμεσε καὶ τὰ ἄλλα ὅσα εἶχε προκαταπίει.

Τοιοιτοτρόπως λοιπὸν ὁ Ζεὺς μείνας ἀνέπαφος ἀπὸ τὸν πατέρα του, ἀνετρέφετο κρυφίως, ὅταν δὲ ἔφθασεν εἰς τὴν ὄριμον ἡλικίαν, ἤρχισε νὰ σκέπτηται μὲ τίνα τρόπον θὰ ἠδύνατο νὰ ἀπελευθερωθῇ καὶ νὰ ἀπαλλαγῇ τοῦ ἐκ τοῦ πατρὸς του φόβου. Ὡς σύμβουλόν του ἐξέλεξε τὴν Νύκτα ἥτις τὸν παρώτρυνε νὰ κάμῃ ἐπιβουλὴν κατὰ τοῦ Κρόνου, βσηθεία τοῦ μέλιτος, τοῦ ὁποίου τὴν γλυκύτητα ὁ Ζεὺς κατὰ τὴν παιδικὴν του ἡλικίαν εἶχε γευθῆ. Ὅπερ καὶ ἐγένετο. Ὁ Κρόνος ἰδὼν τὸ μέλι καὶ κατὰ κόρον γευσάμενος, ἐμεθύσθη ὡς ὑπὸ οἴνου, καὶ εἰς βαρὺν ληθαργικὸν ὕπνον τραπέις, ἐκοιμᾶτο βαθέως. Τὴν στιγμὴν ταύτην ἰδὼν ὁ Ζεὺς ὡς κατάλληλον διὰ τοὺς σκοποὺς του, ἐξῆλθεν ἀπὸ τὴν λόχμην ἔνθα παρεφύλαττε, καὶ ἀφοῦ τὸν ἔδεσεν ἰσχυρῶς τοῦ ἀπέκοψε καὶ αὐτὸς τὰ αἰδοῖα του, τὰ ὁποῖα ἐπίσης πεσόντα εἰς τὸν Ὀκεανόν, ἔδωσαν γένεσιν εἰς τὸ μονόφθαλμον γένος τῶν Σκυθῶν.

Καὶ ὁ Ζεὺς, ἀφοῦ ἔξωσε τὸν πατέρα του ἀπὸ τὸν Οὐρανὸν ἤρχισε νὰ βασιλεύῃ μόνος. Καὶ κατὰ μὲν τὸν Ὀμηρον τὸν ἐξώρισε εἰς τὰ τελευταῖα πέρατα τῆς Γῆς, ὅπου καθήμενος δὲν ἠδύνατο νὰ βλέπῃ πλέον τὰς αὐγὰς τοῦ Ἡλίου, οὐδὲ ἐτέρπετο τοὺς ἀνέμους, διὰ τὸν λόγον ὅτι περιεβάλλετο πανταχόθεν ὑπὸ βαθυτάτου ἐρέβους. Κατὰ τὸν Πίνδαρον ὁμοίως ἐξωρίσθη εἰς τὰς νήσους τῶν μακάρων, ὅπου καὶ τὸν διώρισε νὰ βασιλεύῃ εἰς τοὺς ἐκεῖσε μετατεθέντας δικαίους τοῦ χρυσοῦ Γένους.

Β) ΣΥΜΒΟΛΙΚΩΣ

Ἐάν ὁ μῦθος τοῦ Ἡλίου καὶ τῆς Σελήνης ὡς ἀνωτέρω ἀπεδείξαμεν ἔχη σχέσιν μὲ τὰ ὑψηλότερα ἀπόρητα τὰ ὁποῖα ἀφοροῦν τὴν δημιουργίαν, ὁ μῦθος ἐπίσης τοῦ Κρόνου πόρρω ἀπέχει ἀπὸ τοῦ νὰ στερῆται μεγίστης σημασίας, ἀποτελεῖ τοῦτ'αντίον ἓνα τῶν σκοτεινοτέρων κρίκων τῆς μεγάλης ἀλύσου τῆς μυσταγωγικῆς διδασκαλίας τῆς ἀρχαιοτήτος.

Ὁ Ἐλιφάς Λεὺτὶ εἰς τὸ «Δόγμα» του ἐξισώνει τὸν Κρόνον πρὸς τὸν μέγαν μαγικὸν παράγοντα, καὶ τοῦ ἀποδίδει τὸ σύμβολον τοῦ Οὐροβόρου ὄφeos, κείμενου κάτωθεν τῆς τετραδος τῶν στοιχείων. Διὰ τῆς παραστάσεως ταύτης διατυπῶνται ἡ μεγάλη ἀλήθεια τῆς διπλῆς προσωπικότητος τοῦ Κρόνου. Ὅπως ὁ μέγας μαγικὸς παράγων δύναται ν' ἀντιπροσωπεύσῃ τὸν καλὸν ὄσον καὶ τὸ κακόν, οὕτω καὶ ὁ Κρόνος παριστᾷ τὸν καλὸν καὶ τὴν κακὴν ἀρχήν.

Γενικῶς ὅμως ἀναγνωρίζεται ὡς ἡ φθονερά καὶ μοχθηρά ἀρχή, ὁ Ἰλδαβαῶθ τῶν γνωστικῶν.

Κατ' ἄλλην συνηθεστέραν ἐκδοχὴν παριστᾷ τὸν Χρόνον, τὴν περίσκεψιν καὶ τὴν πείραν. Εἶναι ὁ Χρόνος ὅστις διαλύων τὰς σωματικὰς ἀρχάς, ἀποδίδει τὴν ἐλευθερίαν εἰς τὸ αἰχμάλωτον πνεῦμα.

Ἐν τῷ Κρόνῳ ἐνοῦται μετὰ τῆς Ρέας — τῆς Γῆς, τῆς πρωταρχικῆς Ὑλῆς καὶ δίδει γένεσιν εἰς τοὺς ἀρχαίους θεοὺς καὶ τὸν Δία.

Ἐν τῷ εὐνοουχισμῷ τὸσον τοῦ Κρόνου ὅσον καὶ τοῦ πατρὸς του Οὐρανοῦ, ἀναφύεται εἰς τὴν ἐπὶ τι χρονικὸν διάστημα ἀφαίρεσιν τῆς γονιμότητος αὐτῶν καὶ τὴν ἐκάστοτε ἔναρξιν νέας κοσμογονικῆς περιόδου. Ὁ μῦθος οὗτος εἶναι παγκόμιος καὶ συναντᾶται εἰς ἄλλας ἀκόμη μυθολογίας.

Ἐν τῷ Πλάτῳ εἰς τὸν Κριτύλον, ἐρμηνεύων τὰ ὀνόματα τὸσον τοῦ Κρόνου ὅσον καὶ τῆς Ρέας, ἀποδίδει αὐτοῖς τὴν σημασίαν τῆς ροῆς τοῦ Ἡρακλείτου. Ὁ δὲ Πρόκλος σχολιάζων τὴν περικοπὴν ταύτην, λέγει:

«Ἔστι δ' οὖν (ὁ Κρόνος) νοῦς, ὡς καὶ τῆς ἀχράντου τάξεως ὑποστάσεως καὶ τῆς νοερᾶς ὅλης διακοσμήσεως ἡγεμών... Ὅτι πᾶς νοῦς ἢ ἔστηκε, καὶ ἐστὶν νοητὸς τότε ὡς κρείτων κινήσεως, ἢ κινεῖται, καὶ ἔστι νοερός τότε, ἢ ἀμφοτέρω, καὶ ἔστι τότε νοητὸς ἅμα καὶ νοερός. Καὶ ἐστὶν ὁ μὲν πρῶτος Φάνης, ὁ δὲ δευτέρος, ὁ καὶ κινούμενος καὶ ἐστηκώς, Οὐρανὸς ὁ δὲ μόνον κινούμενος ΚΡΟΝΟΣ». Καὶ κατωτέρω:

«Ὅτι ὁ τοῦ Κρόνου πατὴρ Οὐρανὸς νοῦς ἐστὶν νοῶν μὲν καὶ ἑαυτόν. Καὶ ἐστὶ συνεκτικὸς οὗτος ὁ θεός, ὡσπερ ὁ Κρόνος διακριτικός, καὶ διὰ τοῦτο πατὴρ. Προηγεῖται γὰρ τὰ συνοχικὰ αἴτια τῶν διακριτικῶν, καὶ τῶν νοερῶν μόνον τὰ νοητὰ ἅμα καὶ νοερά... Ὅτι συνεκτικῆς μὲν ἐστὶ τάξεως ὁ Οὐρανός, τιτανικῆς δ' ὁ Κρόνος, δημιουργικῆς δὲ ὁ Ζεὺς».

Ἐν τῷ ἀλχημικῷ καὶ ἀστρολογικῷ συμβόλῳ τοῦ Κρόνου βλέπομεν τὴν ὑλικότητα τῶν τεσσάρων στοιχείων ὑπερκειμένην τῆς πλαστικότητος τῆς Σελήνης. Τὸ ἀντίθετον ἀκριβῶς ὡς θὰ εἶδομεν συμβαίνει ἐν τῷ συμβόλῳ τοῦ Διός.

Ὁ Oswald Wirth σχηματίζει τὸν ἀκόλουθον πίνακα τῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν δύο τούτων πλανητῶν ἢ μᾶλλον κοσμικῶν οὐσιῶν:

Z E Y S

Σταυρὸς κάτωθεν τοῦ μηνίσκου.
Μεταβολὴ μέλλουσα νὰ γίνῃ.
Νεανικότης, ζέσις, ἔπαρσις, πρωτοβουλία.
Ἐξάρτησις ἐκ τῆς ὀριζοντίας γραμμῆς.
Μελλοντικὴ μεταβολὴ ἐν τῷ πεδίῳ τῆς πθητικότητος ἢ τῆς ὕλης
Αὔξεισις, φυσικὴ ἀνάπτυξις.
Ἐνσωμάτωσις, ἐνσάρκωσις.
Γένεσις ὑλικῆς ζωῆς, ἐμψυχοῦσα ἀρχή.

Z O H

Ὁ Κρόνος λοιπὸν εἶναι τὸ σύμβολον τοῦ σωματικοῦ θανάτου, ὅστις οὐδὲν

K P O N O S

Σταυρὸς ἄνωθεν τοῦ μηνίσκου
Μεταβολὴ ἐπιτελεσθεῖσα
Γῆρας, ψυχρότης, δοκιμασία, ἐπιφυλακτικότητα.
Ἐξάρτησις ἐκ τῆς κατακορύφου.
Μεταβολὴ ἐπιτελεσθεῖσα ἐν τῷ πεδίῳ τῆς δράσεως ἢ τοῦ πνεύματος.
Φθίσις, ἐλάττωσις τῶν φυσ. δυνάμεων.
Ἐξαίλωσις, ἀποσάρκωσις.
Ἐπαύξεισις πνευματ. ζωῆς Μεταμορφωτικὴ ἀρχή.

Θ A N A T O S

ἄλλο εἶναι ἢ ὁ παράγων τῆς μεταμορφώσεως καὶ ἐξελίξεως. Οἱ μεμνημένοι γνωρίζουσιν ὅτι ἐκ τοῦ θανάτου ἢ ζωῆς, ὁ δὲ «κιδὸς εἴς τὴν Σήφωεω» τιθέμενος ἐν τῷ φερέτρῳ, ὄχι μόνον δὲν ἐξαφανίζεται ἀλλ' ἀνίσταται ἐξ αὐτοῦ πλήρης σφοδρῆς καὶ ζωῆς, ἔτοιμος νὰ ἐπαναρχίῃ νέαν ζωὴν, κατὰ πολὺ ἀνωτέραν τῆς προηγουμένης. Τὸν αὐτὸν συμβολισμὸν περικλείουσι καὶ οἱ λόγοι τῶν ἀλχημιστῶν λεγόντων ὅτι διὰ νὰ ἐπιτελεσθῇ τὸ μέγα ἔργον, ἀπαιτεῖται ἡ ζύμωσις τῆς πρώτης οὐσίας, ὅταν δὲ αὕτη λάβῃ σκοτεινὴν μαύρην χροιάν (κόρακος κεφαλή, βασιλεία τοῦ Κρόνου), τοῦτο εἶναι σημεῖον ὅτι εὐρισκόμεθα ἐπὶ τῆς ὀρθῆς ὁδοῦ.

Μέχρις αὐτοῦ τοῦ σημείου δύναται νὰ ἐρμηνευθῇ ἡ οὐσία καὶ φύσις τοῦ θεοῦ Κρόνου. Πέραν τούτου, ὁ χάρτης καθίσταται ἀνίκανος νὰ φέρῃ τὸσον βαρῆα μυστικά καὶ ἀναλαμβάνει τὰ περαιτέρω ἢ προφορικὴ διδασκαλία.

1) ΓΕΝΙΚΩΣ.

Γ) ΑΣΤΡΟΛΟΓΙΚΩΣ

Ἑλληνιστὶ Κρόνος

Σανσκρ.. Σάνι

Μᾶζα εἰς γῆν. μάζας 95,22 φορᾶς

Ἀστρικ. Κύκλος 59 ἔτη καὶ 1° 45'

Διάρκεια Τροχίας 10.759 ἡμ.

Μέση Ἀποστ. ἀπὸ Ἡλίου 1.428

ἐκατ. χλμ.

Ἀπόγειος. 21° 31' Τοξότου

Περίγειος. 21° 31' Δίδυμοι

Βόρ. Δεσμὸς 21° 29' Καρκίνος

Νότιος Δεσμὸς 21° 29' Αἰγόκερως

Νυκτερ. Ἡμερινὸς

Οἰκοδεσπότης Αἰγόκερως, Ὑδροχόος

Ἐξορία. Λέων, Καρκίνος

Ἐξαρσις. 21° Ζυγοῦ

Πτώσις. 21° Κριοῦ

Περιπολ. Σκορπίος, Τοξότ. Ἰχθεῖς

Φιλικός. Ἄρης, Οὐρανὸς (Σελήνη)

Ἐχθρικός. Ὀλων τῶν λοιπῶν

Στοιχεῖον. Πτολ. { Ἡμ. Ἀἴρ
Μετέχ. ΠῦρΜορὲν { Ἡμ. Ἀἴρ
Νυκτ. Γῆ

1) Ο ΚΡΟΝΟΣ ΩΣ ΠΡΩΤΕΥΩΝ ΠΛΑΝΗΤΗΣ.

Εἶναι ἡ ἀρχὴ τῆς ἐπιβραδύνσεως, καθυστερήσεως, ἐλαττώσεως, ἀτοκρυσταλώσεως. Παράδοσις, βαθύνουσα, ψυχρότης, συγκέντρωσις, σοβαρότης, ἐπιμέλεια, τάσις βελτιώσεως, ἀνθεκτικότης, σκληραγωγία.

Θ) Κάμνει οικονομολόγους, προσεκτικούς, κριτικούς, καὶ ὀδηγεῖ πρὸς τὴν ἀπλοποίησιν. Διὰ σκληρᾶς ἐργασίας προσάγει πλοῦτην.

Α) Δυσκίνησις, ἐγωισμὸς, ποταπότης. — Ἀδέσποτος, ἰσχυρογνώμων, ἄξεστος καὶ χονδρὸς εἰς τοὺς τρόπους. — Ἀπάτη ψεῦδος, μικρόκαρδος, φιλάργυρος πτωχία καὶ δυστυχία.

Ἀποτελεῖ τὸν πλανήτην τῆς δυστυχίας, ἐφ' ὅσον ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἀσφυκτικῶς κεκλεισμένος ἐντὸς τῆς ὕλης. Σκληρῶς καὶ ἀμετακλήτως ἐπιζητεῖ τὴν πάσει θυσίᾳ ἐπιτέλει τῶν νόμων τοῦ Πεπωμένου καὶ τῆς Ἐξελίξεως. Ἐὰν ἀντιληφθῇ τοῦτο ὁ ἄνθρωπος καὶ ἀναλάβῃ ἀγογγύστως τὸν ἀνυφορικὸν δρόμον τοῦ Γολγοθᾶ, τότε τῷ ἀποκαλύπτεται ὁ νόμος τῆς θυσίας τοῦ πόνου, ἀντιλαμβάνεται τὴν ἐν τῷ σύμπαντι ὑπαρξίν τῶν δύο ἀναλλοιώτων νόμων τοῦ Κόσμου, τῆς εὐσπλαχνίας καὶ τῆς δικαιοσύνης, καὶ τότε ἐκεῖνο τὸ ὅποιον θ' ἀπετέλει διὰ τὸν συνήθη θνητὸν τὴν μεγαλειτέραν δυστυχίαν, παρουσιάζεται αὐτῷ ὡς ἕνας κρικός τῆς μεγάλης ἀλύσου ἣτις καλεῖται Ἐξέλιξις καὶ ἡ ὁποία ὀδηγεῖ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν καὶ κραταίωσιν τοῦ ἐγῶ, μέσῳ μυρίων δοκιμασιῶν καὶ στερηῶσεων.

3) Ο ΚΡΟΝΟΣ ΕΙΣ ΤΟΥΣ 12 ΟΙΚΟΥΣ. —

α) Βλ. παράγρ. 2.

β) Ἴσχυρά τάσις συγκεντρώσεως καὶ οἰκονομίας χρημάτων. Ἡ θέσις αὕτη τοῦ πλινήτου ἐν τῷ δευτέρῳ οἴκῳ, δὲν εἶναι εὐμενῆς παρὰ μόνον ὅταν ἐξόχως εὐνοϊκοὶ παράγοντες παρουσιάζονται. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ποιά τις οἰκονομικὴ ἀνεξαρτησία θέλει πραγματοποιηθῆ κατόπιν ἀδιαλείπτου ἀγῶνος καὶ κόπων Ἐνίοτε *θεικαὶ ἀκτινοβολίαι* προαγγέλουσι κληρονομίαν ἢ καὶ περιουσίαν δημιουργηθεῖσαν χάρις εἰς σκληρὰς οἰκονομίας. Ἐπὶ *δυσμενῶν γωνῶν* προαγγέλειται διηνεκὴς πάλη καὶ δυστυχία ἀπὸ ἀπόψεως χρηματικῆς, καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ βίου.

γ) *Εὐμενεῖς γωνίαι* χαρακτηρίζουσι πρόσωπα σοβαρά, μετὰ βαθείας περισκέψεως ἀποδεχόμενά τι. *Δυσαρμονικαὶ* διαμορφοῦσι χαρακτῆρα δύσπιστον, ἀπαισιόδοξον, μελαγχολικόν, εὐκόλως ἀπογοητευόμενον. Καταπιεστικαὶ σχέσεις πρὸς τὸ περιβάλλον, ἐπίσης πρὸς τοὺς συγγενεῖς, κ. κ.. Σφάλματα εἰς τὸν χειρισμὸν καθημερινῆς φύσεως ζητημάτων, πονηρία καὶ ροπή πρὸς χρησιμοποίησιν ἀθεμίτων μέσων διὰ τὴν ἐπίλυσιν αὐτῶν.

δ) *Ἀρμονικαὶ ὄψεις* μικρὰν βοήθειαν προσάγουσιν εἰς τὴν διευθέτησιν τῶν οἰκογενειακῶν ὑποθέσεων, αἱ ὁποῖαι ἄλλως, ἐπὶ *δυσαρμονικῶν θέσεων*, εἰς σκληρὰς δοκιμασίας ὑπὸ πενίας, φιλονικίας, ζηλοτυτίας καὶ ἀσθενείας εἰς δεξιὸν δύνανται νὰ φθάσωσι. Κατὰ τὸ γῆρας ἐμφανίζονται μεγάλα στενοχωρεῖται, ἐξ ἀσθενείας, ἀταισιοδοξίας καὶ ἐγκαταλείψεω; ὑπὸ τῶν συνανθρώπων, αἷτια τὰ ὁποῖα πολλακίς ὑπὸ ἐξόχως δυσμενεῖς συνθήκας δύνανται νὰ ἔχωσι τραγικὰ ἀποτελέσματα ἐπὶ τοῦ τέρατος τῆς ζωῆς.

ε) Ἡ τοιαύτη θέσις τοῦ Κρόνου σημαίνει περιορισμοὺς εἰς τὴν ἐπιτέλειαν τῶν ἐρωτικῶν ἢ συζυγικῶν καθηκόντων, πολλαχῶς δὲ δίδει λαβὴν εἰς σύναψιν συνδέσμου μετὰ ἡλικιωμένων προσώπων. *Δυσαρμονικαὶ γωνίαι* ἀναπτύσσουσι μοιραῖα συμβάντα μετὰ τὸν χαρακτῆρα τοῦ περιορισμοῦ ἐπιτελέσεως ἀναληφθείσης τινος ὑποχρεώσεως, παρ' ὅλην τὴν καλὴν διάθεσιν ἣτις δυνατὸν νὰ ὑφίσταται ἐν προκειμένῳ. Ἐπὶ σχετικῶς *ἀρμονικῶν συνδυασμῶν* συναντᾶται ροπή πρὸς συμφιλίωσιν μετὰ πρόσωπα σοβαρὰ καὶ μεγάλης πείρας. Εἰς τὸ ὠροσκοπίον τῆς γυναικὸς *δυσαρμονικὴ* θέσις τοῦ Κρόνου ἐν τῷ πέμπτῳ οἴκῳ σημαίνει πολλαχῶς ἀγωνίαν, ἢ δυστοκίαν. Πάντως συχνότατα συναντῶνται ἀποβολαί, πρόωροι τοκετοὶ ἢ καὶ ἐπιλόχοιο θάνατοι. Διὰ τὴν νεαρὰν ἡλικίαν φαίνεται ὡσαύτως ἡ τοιαύτη θέσις *δυσμενῆς*. Πλεῖστα παραδείγματα ὑπάρχουσι παιδίων ἀποθανόντων εἰς λίαν πρῶτον ἡλικίαν.

στ) Ἐν τῇ θέσει ταύτῃ ἐπιρροεάζει ὁ Κρόνος κατ' ἐξοχὴν τὴν ὑγίαν καὶ τὴν δύναμιν πρὸς ἐργασίαν. (Βλ. κατωτέρω Η).

ζ) Τοιαύτη θέσις εὐνοεῖ πολλαχῶς ἐπιστημονικὰς τάσεις, ἐπὶ γενικῶς δὲ *ἀρμονικοῦ συσχηματισμοῦ* τοῦ θέματος, ὀδηγεῖ καὶ πρὸς κοινωνικὴν δρασίαν. Ὁ συμπληρωματικὸς τύπος τοῦ γάμου θέλει εἶσθαι χρονικῶς ἐντετυπωμένος. Ἐπὶ *δυσαρμονικῶν γωνιῶν* συναντῶνται πολλακίς κρίσιμοι τροπαὶ εἰς τὴν τάσιν ἀποκτήσεως κοινωνικῆς θέσεως, ὡς καὶ εἰς τὴν ἐξεύρεσιν ἀναλόγου κοινωνικῆς θέσεως συζύγου. Ὅμοίως διὰ τῶν ἰδίων καταστερισμῶν σημαίνεται συχνάκις σωματικὴ ἢ πνευματικὴ νοσηρότης τοῦ συμπληρωματικοῦ τύπου τοῦ γάμου.

η) Ἐπὶ *ἀρμονικῶν ὄψεων* σκληρὸς καὶ πλήρης δοκιμασιῶν βίος, ἐπὶ *δυσαρμονικῶν* δὲ σοβαροὶ κίνδυνοι ζωῆς ἐκ μέρους χρονίων νοσημάτων, ἧ καὶ θάνατος εἰς προβηκυῖαν ἡλικίαν.

θ) Ἄρμονικαὶ ὄψεις φαίνεται νὰ ἐνισχύουσι τὰς πλησιέστερον πρὸς τὴν πνευματικότητα κειμένας σημασίας τοῦ ἐννάτου οἴκου. Δίδει ὄρεξις μελέτης τῶν φιλοσοφικῶν ἐπιστημῶν καὶ τοῦ ἀποκρυφισμοῦ ἰδιαιτέρως. Δρᾷ ἐπὶ τοῦ χαρακτῆρος τοῦ ὑποκειμένου ὄπερ καθιστᾷ ὄνειροπόλον, μυστικοπαθές, δεισιδαῖμον. *Δυσμενεῖς ὄψεις* διαμορφοῦσιν αἰρετικούς, ἀθέους. Ὅταν προσβάλλων πλανήτης εἶναι ἡ Σελήνη, κειμένη ἐν τῷ ὠροσκόπῳ, κάμνει δραματιστὰς καὶ ὑπνοβάτας. Κατὰ τινὰς σημαίνονται ἐπίσης μακρὰ καὶ ἐπικίνδυνα ταξείδια, ὡς καὶ θάνατοι ἐν ὕδατι.

ι) Ἐν *εὐμενῇ θέσει* σημαίνει ἐπιτυχίας κατόπιν κόπων ἐν τῇ ζωῇ, καὶ ἀπόκτησιν ἐπὶ τέλους ποιάς τινος κοινωνικῆς θέσεως, πλὴν ὅμως δύναται ταύτην νὰ ἀκολουθήσῃ ἀπροσδόκητος μετάπτωσις καὶ νὰ μετατραποῦν τὰ πάντα ἐκ θεμελίων. *Ταλαιπωρούμενος* ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ ὁ Κρόνος, σημαίνει κρίσεις, ἀντιπερισπασμούς, ἀποτυχίας ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς κοινωνικῆς δράσεως. Διαφοραὶ μετὰ τῶν ἀρχῶν καὶ τοῦ πατρὸς.

ια) Παρατηροῦνται φιλίαι αἰτινες συνάπτονται ἐν κοινῇ ἀνάγκῃ ἢ ἐν ἀσθενείᾳ, κ. κ.. Δυσκολίαι εἰς τὴν ἀπόκτησιν φίλων. Τάσις πρὸς σύναψιν σχέσεων μὲ ἡλικιωμένα πρόσωπα, μὲ ἀνθρώπους πείρας. Μία τοιαύτη θέσις δύναται ἐπίσης νὰ σημάνη ἀνείλικρινεῖς φίλους οἵτινες θὰ ἔχουν λυπηρὰν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς καλῆς φήμης τοῦ ὑποκειμένου καὶ τῆς περιουσίας.

ιβ) Πολλοὶ μυστικοὶ ἐχθροί, δίκαι ἐπὶ κακουργήματι, ἐγκλίσεις ἐν νοσοκομείῳ ἢ καὶ φυλακαῖς, ἢ καὶ ἐξορία. Γενικῶς ἡ τοιαύτη θέσις δρᾷ ἀρνητικῶς ἐν τῷ καθόλου βίῳ τοῦ ὑποκειμένου καὶ τῷ προετοιμάζει ὄχι συνήθους ἐντάσεως δοκιμασίας.

4) Ο ΚΡΟΝΟΣ ΕΙΣ ΤΑ 12 ΖΩΔΙΑ.

Γενικῶς δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι ὁ Κρόνος ἐξουδετερώνει τὰς θετικὰς ἐπιδράσεις τῶν ζωδίων ἐν τοῖς ὁποίοις εὐρίσκεται, ἐφ' ὅσον αἱ γωνίαι τῶν εὐμενῶν πλανητῶν Διὸς καὶ Ἀφροδίτης δὲν ἀναιροῦσι τὰς δυσπραγίας αὐτοῦ. Ὅπως δὲ ποτε μετριάξει τὴν δξύτητα τοῦ Ἄρεως, τὴν φιλοδοξίαν τοῦ Διὸς καὶ τὸν μυστικισμὸν τοῦ Οὐρανοῦ.

α) Ἐν τῷ *Κριῷ* παρουσιάζεται χαρακτῆρ ἀποφασιστικός, φίλος τῶν συζητήσεων καὶ τῶν μακρῶν διαλογισμῶν, κάτοχος καλῆς λογικῆς, ἔχων ὅμως τάσιν πρὸς κομπορημοσύνην καὶ ὀργίλος. Μεγάλῃ αὐτοπεποιθήσις, ἀλλ' ἀπέναντι ἄλλων ὑπερβολικὰ μεγάλη αὐστηρότης. Ἐμπόδια εἰς τὴν ἀρμονικὴν συζυγικὴν διαβίωσιν, εἰς τῆς ἀλόκτησιν οἰκονομικῆς ἀνεξαρτησίας καὶ ἐν γένει εἰς τὴν εὐτυχίαν.

β) Ἐν τῷ *Ταύρῳ* χαρακτηρίζεται ὑποκείμενα μὲ πολλὰ ἐλαττώματα, εὐκόλως ὀργιζόμενα, στενοκέφαλα, γενικῶς ὅμως ἀγαθὰ, ἀρεσκόμενα εἰς τὸ ἀπόκρυφον καὶ τὴν ἐξέτασιν τῆς τοιαύτης ὄψεως τῶν πραγμάτων τῆς φύσεως, φιλόθρησκα πολλάκις μέχρι φανατισμοῦ, ὑπερασπιζόμενα μετὰ ζωηρότητος τὸ συμφέρον των, συνετά, λαμβάνοντα διὰ τὸ κάθε τι προφυλάξεις καὶ ἀρεσκόμενα εἰς τὴν μοναξίαν.

γ) *Οἱ Δίδυμοι* περιλαμβάνοντες τὸν Κρόνον δίδουσι φύσιν ἐφευρετικὴν, πα-

ρατηρητικήν, ὄρεξιν πρὸς ἐπιστημονικὰς ἐργασίας καὶ γενικῶς πρὸς τὴν μελέτην τῶν ἀποκρύφων ἐπιστημῶν. Τὸ ὑποκείμενον θὰ δοκιμάσῃ θλίψεις προκαλουμένας ἐκ τοῦ φθόνου καὶ τῆς ζηλοτυπίας. Πολλάκις ὑποδηλοῦται γάμος μετὰ ξένης ἐθνικότητος προσώπου (Μπράνδλερ-Πράχι) ἢ γάμος εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Αἱ ἐπιχειρήσεις σπανίως ἐπιτυγχάνουν, ἢ δὲ συμπεριφορὰ κἄπως ἄξεστος καὶ ἄτεχνος.

δ) *Ἐν τῷ Καρκίνῳ* παρουσιάζεται ζηλότυπος καὶ εὐμετάβλητος χαρακτήρ, οὐδέποτε εὐχαριστημένος ἐκ τῆς θέσεως καὶ τύχης του, ἀλλὰ καὶ πραγματικὰ ἐλάχιστα ὑπὸ τῆς τύχης εὐνοούμενος τόσον εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις τὰς ὁποίας ἤθελεν ἀρχίσει ὅσον καὶ εἰς τὰς γνωριμίας του. Πολλαχῶς τὰ τοιαῦτα ὑποκείμενα εἶναι ἀσθενικὰ καὶ ἐνίστε κυφά.

ε) *Ἐν τῷ Δεόντι* γενναιοφροσύνη καὶ γενναιοδωρία, μετὰ ζωηρὰν ἰδιοσυγκρασίαν. Ἀρέσκεται πολὺ εἰς τὴν ἀνεξαρτησίαν, εἰς τὴν μοναξιάν, τοῦναντίον δὲ ἀποφεύγει τὰς διασκεδάσεις. Ὑπομονητικότης καὶ μεγάλη θέλησις, ἰδιότητες αἱ ὁποῖαι μεγάλως συντείνουν εἰς τὴν ὑπερσκέλισιν τῶν συνεχῶς παρεμβαλλομένων ἐμποδίων.

στ) *Ἐν τῇ Παρθένῳ* ὁ χαρακτήρ εἶναι μελαγχολικός, ἀποκρύπτων τὴν ὀργὴν, ἀκατανόητος τόσον εἰς τὰς σκέψεις ὅσον καὶ εἰς τὰ σχέδια του. Ἐφευρετικὸν πνεῦμα καὶ κἄπως ἀπομεμακρυσμένον τῆς κοινωνίας. Κλήσις πρὸς ἀποκρύφους μελέτας, φιλοσοφία τῶν θρησκειῶν, μελετηρότης, διαισθητικότης, ἐπιφυλακτικότης.

ζ) *Ἐν τῷ Ζυγῷ* συναντᾶται πολλαχῶς μεγαλαυχία καὶ ὑπερβολικὴ αὐτοπεποίθησις. Μεγάλῃ ὄρεξις πρὸς ἐπιστημονικὰς συζητήσεις. Ἀσωτία, καὶ σπατάλη. Ἐπὶ εὐμενῶν γωνιῶν λεπτὴ αἰσθηματικότης καὶ ροπή πρὸς πνευματικῆς φύσεως δοῶσιν. Ἐπὶ θήλεος ὑποκειμένου, προσδίδει ὁ Κρόνος ἐξαιρετικὸν σωματικὸν κάλλος, ἐπὶ εὐμενοῦς δὲ θέσεως (ἔξαρισις) συγχρόνως καὶ κοινωνικὴν θέσιν περιωπῆς, ἣτις ὅμως εὐκόλως δύναται νὰ ἀπωλεσθῇ. Ὁ γάμος εἶναι κατὰ τὸ πλεῖστον δι' ἀμφοτέρα τὰ μέρη φυσικῶς καὶ ἠθικῶς εὐνοϊκός.

η) *Ἐν τῷ Σκορπίῳ* ὁ Κρόνος προαγγέλλει βίον μεστὸν πάλης καὶ διαμαχῶν. Τὸ ὑποκείμενον εἶναι μοχθηρόν, φιλόνικον καὶ κατὰ συνέπειαν ἥκιστα ἀγαπητόν. Τῷ δίδεται χαρακτήρ ἀπότομος, διὰ σιδηρᾶς θελήσεως ὠθούμενος, μὴ ἐπιδεχόμενος ὄχι μόνον περιορισμούς ἀλλὰ καὶ ἀμφιβολίας. Γενικῶς ροπαὶ πρὸς τυχοδιωκτικὰς ἐπιχειρήσεις. Ἐπὶ θετικῆς θέσεως ἢ γωνιῶν τὰ ὑποκείμενα εὐδοκίμοῦν εἰς τὴν μελέτην τῶν ἐπιστημῶν, ἰδιαίτερος ὅμως τῶν ἀποκρύφων ἐπιστημῶν.

θ) *Ἐν τῷ Τοξότη* πρωτοτυπία εἰς τὰς σκέψεις καὶ τοὺς σκοπούς, φιλοσοφικὴ διάθεσις, εἰλικρίνεια, θρησκευτικὸν αἶσθημα, πρόσδοσις σοβαρότητος εἰς πᾶν ἐπαναλαμβανόμενον, ἀνθρωπιστικαὶ ἀντιλήψεις, μεγάλη τάσις πρὸς ὑψηλὰ ἰδανικά, ἐνίστε προφητικὸν χάρισμα. Τὸ ὑποκείμενον θὰ ἀναζητήσῃ τιμὰς καὶ θὰ κατορθώσῃ νὰ ἀνυψωθῇ ἐν τῇ κοινωνίᾳ ἢν καὶ μετὰ πολλῶν μόχθων.

ι) *Ἐν τῷ Αἰγοκέρω* παρουσιάζει ὁ Κρόνος χαρακτήρας συντηρητικοὺς ὀλιγολόγους, μελαγχολικοὺς, ὑπερβολικὰ σοβαροὺς, μετὰ καλὴν κρίσιν. Πρὸς τὸν γάμον παρατηρεῖται ποία τις ἀποστροφή, συνέπεια τοῦ ὁποίου εἶναι ἐνίστε πολὺ ἀτυχῆς ἢ ἐκλογὴ συζύγου. Ἐπὶ εὐμενοῦς ἀκτινοβολίας ὅμως συναντῶνται παραδείγματα ἐξαιρετικῶν προσωπικοτήτων αἱ ὁποῖαι καὶ εἰς ὀλόκληρον τὴν ὑφήλιον δια-

σημότητα κατακτιῶσι.

ια) Ὁ Κρόνος ἐν τῷ Ὑδροχόῳ παρέχει τῷ ὑποκειμένῳ φύσιν εὐάρεστον, καὶ ἀγαθὴν, χαρακτηρίζει φίλον πιστὸν καὶ τίμιον ὅστις ἔνεκα ἀκριβῶς τούτου θέλει πέσει θῦμα καὶ θᾶ τὸν ἐκμεταλλευθῶν. Τὸ ὑποκείμενον δεικνύει τάσιν πρὸς ἔρευναν καὶ μελέτην τῶν ἐπιστημῶν ἐκ τῶν ὁποίων συχνάκις μεγάλην ἐκτίμησιν ἀποκτῆ. Εἶναι συχνὰ εἰς ἑαυτὸν ἀποκεκλεισμένος χαρακτήρ, ἐκκεντρικὸς καὶ πείσμων εἰς τὴν ὑποστήριξιν τῶν ιδεῶν του.

ιβ) Κρόνος εἰς τοὺς Ἰχθεῖς σημαίνει μίαν συνήθως δυσμενῆ θέσιν. Ἀστάθεια χαρακτήρος, εὐμετάβλητος ἀπὸ πάσης ἀπόψεως, πολλάκις ἀπαταιῶν μὲ τρόπους εἰλικρινοῦς ἀνθρώπου, τείνων νὰ κάμῃ τὸ κακόν, ἀποτέλεσμα τοῦ ὁποίου εἶναι ἡ δημιουργία πολλῶν ἐχθρῶν, ψευδῶν φίλων, καὶ σκληρᾶς κριτικῆς. Ἀπομόνωσις, καταδιώξεις, καὶ διαψεύσεις ἐλπίδων πολὺ δύσκολα δύνανται ν' ἀποφειχθῶσι. Τὸ ὑποκείμενον θέλει εἶσθαι κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ βίου του τὸ θῦμα πολλῶν ἀτυχημάτων, ἐνίστε δὲ προμηνύεται θάνατος ἐκ πνιγμοῦ. Ἐν τῷ γάμῳ παρατηρεῖται ὡσαύτως ἀτυχῆς ἐκλογή, ἀκολουθεῖ δὲ δυσαρμονικὴ διαβίωσις, δυστυχία καὶ οὐχὶ σπανίως χωρισμὸς εἴτε ἔνεκεν ἀσυμβιβάστου χαρακτήρος εἴτε λόγῳ ἀσθενείας τοῦ ἑνὸς τῶν συζύγων. Ἐπὶ εὐμενῶν γωνιῶν δυνατὸν ἅπασαι αἱ προβλέψεις αὐταὶ νὰ ἀναιρεθῶσι περὶ τὸ τέρμα τοῦ βίου διὰ βελτιώσεως τοῦ χαρακτήρος ὅπερ μέλλει τότε κάπως ἀνακουφίσει τὸν κρατερῶς ἀγωνισθέντα καὶ οὐκ ὀλίγον δοκιμασθέντα. — Ἡ παρατήρησις αὕτη ἰσχύει δι' ἅπαντα τὰ ζῶδια, δεδομένου ὅτι ὁ Κρόνος ἀντιπροσωπεύει τὴν γηραιάν ἡλικίαν καὶ τὸν ἐχθρικῶς πρὸς τὴν νεότητα καὶ πᾶν νέον διακείμενον πλανήτην.

5) ΓΩΝΙΑΙ ΚΡΟΝΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΩΡΟΣΚΟΠΙΟΝ. —

Ἐπὶ ἀρμονικῶν ὄψεων ἐμβάθυνσις, συγκέντρωσις, πρακτικότης, βασιμότης, οἰκονομία, ἐπιθυμία ἀποκτήσεως ἀγαθῶν. Ἐπὶ δυσαρμονικῶν τοιοῦτον, καταθλίψεις, ψυχρότης εἰς τὰ αἰσθήματα, ἰσχυρογνωμοσύνη, τάσις ἀπομονώσεως, συχνὰ τραγικὰ μοιραῖα προκαλούμενα ἐκ τῆς ἐσφαλμένης ἀντιλήψεως τοῦ ὑποκειμένου περὶ ζωῆς. Ὁ τετραγωνισμὸς μετ' ἄλλων ἀναλόγων πλανητικῶν ὄψεων, συναντᾶται πολλάκις ἐπὶ αὐτοχειριασθέντων, ὡς ἀπέδειξαν αἱ στατιστικαὶ ἔρευναι τοῦ κ. Κλαϊκλερ. Περαιτέρω σημαίνουσι βλάβας ἐπὶ τῆς ζωτικότητος, καὶ χρονίας παθήσεις.

6) ΓΩΝΙΑΙ ΤΟΥ ΚΡΟΝΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟ ΜΕΣΟΥΡΑΝΗΜΑ. —

Ἀρμονικαὶ γωνιαί εὐνοοῦσι βραδέως προχωροῦσας ἐπιτυχίας διαρκείας, ἐκ παραλλήλου πρὸς μεγάλην διάθεσιν γενικῆς παρατηρήσεως καὶ σταθερότητος. Δυσαρμονικαὶ ὄψεις ἰδίᾳ ἐκ τῶν οἰκῶν II, VIII, καὶ XII ἐπιρροεάζουσι πολὺ τὴν πρόοδον ἔνεκα οἰκογενειακῶν ἢ ψυχικῶν αἰτίων. Χαρακτηρίζονται ἀπὸ μεταστροφᾶς τῆς τύχης, κρίσεις καὶ δοκιμασίαι κατὰ τὸν περὶ ὑπάρξεως ἄγωνα.

7) ΓΩΝΙΑΙ ΚΡΟΝΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΛΟΙΠΟΥΣ ΠΛΑΝΗΤΑΣ. —

α) Κρόνος - Ζεὺς. — Ἐπὶ εὐμενῶν γωνιῶν παρατηρεῖται γενικῶς αἴτησις τῆς περιουσίας. Πολλὴ καλὴ θέσις σχετικῶς μὲ τάσιν πρὸς τὴν φιλοσοφίαν, τὴν γενικὴν κοσμοθεωρίαν καὶ θρησκείαν. Εἰλικρινής, οἰκονομολόγος, προσεκτικὸς εἰς τὸν χειρισμὸν τῶν ζητημάτων, ἱκανὸς χαρακτήρ. Καλὴ ὡσαύτως θέσις διὰ τὴν ἐπιτυχίαν ἐν τῷ βίῳ καὶ διὰ κοινῶν, ἀναγνώρισιν. Δυσαρμονικαὶ ὄψεις ἀντιπροσωπεύουσι δυσχερείας ἐν τῷ ἐπαγγέλματι, μεταβολὰς τοῦ μοιραίου, ἐνίας

ἀτυχίας, διχόνειαν πρὸς τὸν πατέρα, πολλές φροντίδας, δεικνύουσιν ἀσθενῆ θέλησιν, ἀνυπομονησίαν, δυσπιστίαν καὶ ἐν πολλοῖς δυστυχίαν.

β) **Κρόνος - Ἄρης.** — Ἡ θέλησις, ἡ ἐνεργητικότης τοῦ Ἄρεως δέχεται διὰ τῆς ἐπιδράσεως τοῦ Κρόνου ὑπομονητικὸν καὶ παραμένοντα τόνον, ὅστις ἐπὶ γενικῶς **θετικῶν ὄψεων** πολλαχῶς εὐνοεῖ τὸ ὑποκείμενον, εἶναι ὅμως καὶ ἐπόμενον νὰ ὀδηγήσουν αὐτὸ εἰς ἀμφιβόλους καὶ ἐπικινδύνους πράξεις.

Δυσμενεῖς ὄψεις ἀγγέλουσι φιλάργυρον, κακόβουλον, ὑπερβολικὰ τολμηρὸν χαρακτήρα, μὲ ἐγωιστικὰς, ἐκδικητικὰς, καὶ σκληρὰς ροπὰς, τὸ ἀποτέλεσμα ὅμως τῶν ὁποίων πάντοτε βλαβερὸν διὰ τὸν ἴδιον εἶναι.

γ) **Κρόνος - Ἀφροδίτη.** — Ὑπὸ **εὐμενεῖς ὄψεις** παρατηροῦνται πιστοὶ καὶ αἰσθηματικοὶ φίλοι ἢ σύζυγοι. Ἠσυχος, ἠθικὴ καὶ εἰλικρινὴς φύσις. Εὐτυχία καὶ ἐπιτυχία ἀναλόγως τῆς φύσεως καὶ τοῦ χαρακτῆρος τῶν οἴκων. Ἐπὶ ἰσχυρὰς θσεως σημαίνουσιν αἱ γωνίαι αὗται καλλιτεχνικὰς διαθέσεις. Μουσικὴ, ζωγραφικὴ, γλυπτικὴ.

Δυσαρμονικαὶ διεγείρουσιν οὐχὶ σπανίως αἰσθημα ὑπερβολικῆς ἐντροπῆς, ἀποστροφῆς ἢ καὶ ἀηδίας ἐπὶ τῶν φιλετικῶν ζητημάτων, ἄλλοτε πάλιν ὑπερδιέγερσιν τῆς γενετησίου ὁρμῆς, ἀνθυγιεινὰς ὁρέξεις καὶ παρὰ πῦσιν ὁρμὰς.

δ) **Κρόνος - Ἑρμῆς.** — **Ἀρμονικαὶ γωνίαι** συντελοῦσιν εἰς τὴν διαμόρφωσιν λογικῆς μετὰ σοβαρότητος καὶ πείρας συνδεδεμένης, προσδίδουν ἀκρίβειαν καὶ βαθύτητα, συγκέντρωσιν καὶ λῆψιν ἀποφάσεων κατόπιν ὀρίμου σκέψεως. Πολλαχῶς συναντᾶται ὑπερβολικὴ τάσις πρὸς λογικὴν συναρμολόγησιν δεδομένων, συστηματοποίησιν αὐτῶν καὶ κατὰ τὸ δυνατὸν ἀπλοποίησιν τῶν ἐξαγομένων συμπερασμάτων ἐκ τῆς ἐργασίας ταύτης. Τοιαύτη διαμόρφωσις τοῦ γενεθλίου θέματος κάμνει ἱκανοὺς πρὸς κατάκτησιν θέσεων ἐμπιστοσύνης, ἀπαιτουσῶν συνάμα καλὸν μνημονικόν.

Τοῦναντίον **δυσμενεῖς γωνίαι** σημαίνουσιν ὑπουλότητα, ψεῦδος. Πολλάκις ἐπίσης παρατηρεῖται ἀτολίμια καὶ ὀπωσδήποτε ἀνειλικρίνεια.

ε) **Κρόνος - Οὐρανός.** — **Ἀρμονικαὶ γωνίαι** σημαίνουσι συγκέντρωσιν, ἐμβάθυνσιν, σταθερότητα ἐπὶ ζητημάτων ἀναλόγων πρὸς τὴν σημασίαν τῶν οἴκων. Προσδίδουν ἀνεξαρτησίαν πνεύματος, διαισθητικότητα, εἰλικρίνειαν, καὶ μεγαλοφροσύνην, δίδουσιν ἐπίσης τάσιν πρὸς ἔρευναν τῶν ἀποκρύφων ἐπιστημῶν. Αἱ γωνίαι αὗται ἐνδυναμώνουσι τὴν ζωτικότητα, ἰδίως ἐὰν εὐρίσκωνται ταυτοχρόνως ὑπὸ εὐνοϊκὰς θέσεις ὡς πρὸς τὰ φῶτα ἢ τὸν Ὀροσκόπον.

Δυσαρμονικαὶ ὄψεις προκαλοῦσι σοβαρὰς ἐσωτερικὰς διαμάχας καὶ περιορισμούς, ἀτυχεῖς ἀποφάσεις. Ἰδίως ἐπὶ τῆς υγείας αἱ τοιαῦται γωνίαι ἔχουσι νὰ ἐπιδείξωσι τὴν μοιραιότεραν ἐπίδρασιν. Ὁ χαρακτῆρ δεικνύει τάσεις πρὸς τὸ ψεῦδος, ἀπάτην, ἐγκληματικότητα. Ἐπίσης αἱ γωνίαι αὗται προξενοῦσιν ἔλλειψιν περιπτώσεων ὅπου θὰ ἦδύνατο τὸ ὑποκείμενον νὰ προοδεύσῃ, ἢ ἔλλειψιν τῆς ἀναγκαιούσης δυνάμεως πρὸς ἐκμετάλλευσιν τῶν περιπτώσεων αἵτινες δυνατόν νὰ ἐπαρουσιάζοντο.

στ) **Κρόνος - Ποσειδών.** — Ἰδιαίτερος χαρακτηριστικαὶ ἐκδηλώσεις ἐπὶ **θετικῶν γωνιῶν** τῆς φύσεως ταύτης εἰσέτι δὲν ἔχουν παρατηρηθῆ. Πάντως τὴν σημασίαν αὐτῶν θὰ τὴν δώσῃ ὁ οἶκος ἐν ᾧ λαμβάνει χώραν ἡ ὕψις.

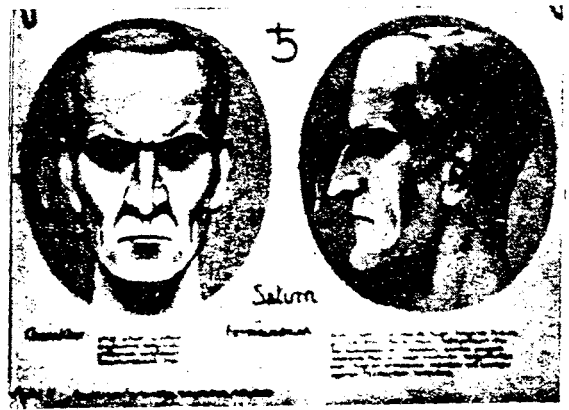
Δυσαρμονικαὶ γωνίαι δίδουσι γένεσιν εἰς ψυχικὰς ὑπερεντάσεις καὶ διαμάχας,

ὡς καὶ ἐπὶ σοβαρωτέρων περιπτώσεων, νευρώσεις καὶ δυσκαθορίστους ροπὰς καὶ ιδιότητας διὰ τῶν ὁποίων τὸ ὑποκειμένον δύναται νὰ καταστῇ τὸ θῆμα πλανῶν, ἀπατῶν καὶ ψευδῶν ἀγραπῶν. Τόσον ἐπὶ τῶν γωνιῶν ε) ὅσον καὶ ἐπὶ τῶν σ.) ὁ Κλαϊκλερ ἀποδίδει περιοδικήν τινα σημασίαν, δηλ. μία γωνία ἥτις εἰς τὴν τάδε περίοδον τῆς ζωῆς τοῦ ὑποκειμένου ἐκδηλοῖ τὸ ἄλφα εὐμενές γεγονός, εἰς τὴν ἰδίαν γωνίαν δύναται ἐπὶ τοῦ ἰδίου προσώπου ἀλλ' εἰς ἄλλην περίοδον τοῦ βίου του, νὰ παρατηρηθῇ μᾶλλον δυσμενῆς ἐπίδρασις.

Δ) ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΟΝΙΚΩΣ

α) *Παράστημα.* — Ὑψηλόν, ἐνίοτε κυφόν, ἀδύνατοι, καχεκτικοί, μὲ σκοτεινὸν φαιὸν ἢ γαιῶδες χρῶμα δέρματος, τρίχωσις κατὰ τὴν νεαρὰν ἡλικίαν πυκνὴ καὶ σκοτεινὴ μέλαινα, ταχέως πίπτουσα ἢ μᾶλλον ἀραιουμένη χωρὶς ὅμως καὶ νὰ φθάσῃ εἰς τὴν τελείαν τριχόπιωσιν.

β) *Πρόσωπον.* — Σκοτεινοὶ πρὸς τὰ ὀπισθεν χανόμενοι ὀφθαλμοί, πρὸς τὰ κάτω κλίνουσαι ὄφρεις, πρὸς τὰ ἄνω διχαζόμενον μέτωπον, ἰσχυρὰ πλαστικότης γενικῶς, κοῖλαι παρειαί, εὐρεῖαι σιαγῶνες, μῆλα παρειῶν ἐξέχοντα, ὄτια μεγάλα, ἢ ρις ἂν καὶ συνήθους μήκους παρουσιάζει αἰχμήν καὶ κάμπτεται πρὸς τὰ κάτω. Περιορισμένου ἀνοίγματος στόμα μὲ προεξέχον κάτω χεῖλος. Ἰσχυρὰ σιαγῶν. Τὸ λεγόμενον μῆλον τοῦ Ἀδάμ προεξέχει χαρακτηριστικῶς. Ἐπίσης χαρακτηριστὸ τοῦ τύπου τοῦ Κρόνου εἶναι βαθεῖαι ὄφρεις αἱ ὁποῖαι κατὰ τὴν ῥίζαν τῆς ρινὸς συμπλησιάζουν, ἐνίοτε δὲ καὶ ἐφάπτονται.

Εἰκ. 6.—Ὁ φυσιγνωμονικὸς τύπος τοῦ Κρόνου

γ) *Ψυχολογικῶς.* — Σφίγρός, εἰς ἄκρον βαθὺς χαρακτήρ, δραστήριος, ἐργατικός, ὑπομονητικός, βαθύς, σκεπτικιστής, ἐχέμυθος, ὑστερόβουλος, προὔπολογίζων, πιστός.

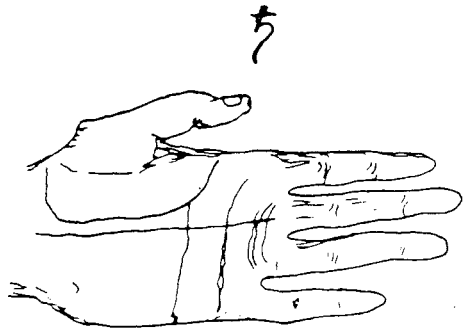
δ) *Κοινωνιολογικῶς.* — Πατέρες, πάπποι, ἰουδαῖοι, χωρικοί, μεταλλευταί, κεραιεῖς καὶ ἐπὶ ἀσθενεῖς θέσει ὅλα τὰ δυσειδῆ ἐταγγέματα.

ε) *Παραδείγματα.* — Ὁ Στόες ἦτο χαρακτηριστικῶς κρόνιος τύπος, εἶχε δὲ ἐν τῷ ὠροσκοπίῳ του τὸν πλανήτην Κρόνον εἰς τὸ Μεσουράνημα. Ὁμοίως εἰς τὴν θέσιν τοῦ μεσουρανῆματος εἶχε τὸν ἴδιον πλανήτην ὁ Μέγας Ναπολέων. Ὁσαύτως ὁ Σβέν Χέντιν. Εἰς τὴν θέσιν τοῦ ὠροσκόπου ἦτο ὁ Κρόνος εἰς τὸ θέμα τοῦ Γκαίτε. Τὴν ἰσχυροτέραν ἐκφρασιν κρόνιου τύπου εὐρίσκει τις εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Μιχαήλ-Ἀγγέλου. Εἰς τὸν ὠροσκόπον παρουσιάζει τὸν πλανή-

την ὁ στρατάρχης Χίντεμποργκ ὅστις ἔνεκα τοῦ ἀνατέλλοντος Αἰγόκερω, ἐπιτείνεται ἔτι περισσότερον ὡς κρονίος τύπος.

Ε) ΧΕΙΡΟΛΟΓΙΚΩΣ

Αἱ χεῖρες τοῦ Κρόνου εἶναι ὄπως καὶ ὀλόκληρον τὸ σῶμα πλήρες ρυτίδων, ὀστεώδεις, δύσμορφοι, ὁ δὲ μεσαῖος δάκτυλος καταλήγει εἰς χαρακτηριστικὸν τετράγωνον ἐν σχήματι σπάτουλας.

Εἰκ. 7.—Ἡ τυπικὴ χεὶρ τοῦ Κρόνου

ΣΤ) ΓΡΑΦΟΛΟΓΙΚΩΣ

Ὅταν τὰ τελικὰ γράμματα διακόπτονται ἀποτόμως, ἢ καὶ ἑλλείπουσι τελείως, ὅταν ἡ γραφὴ ἐν συνόλῳ εἶναι συμμαζευμένη, μικρά, κάθετος, καὶ παρατηρεῖται τάσις ἐξοικονομίσεως χάρτου, εἶναι τοῦτο δείγμα φιλαργυρίας καὶ ἔχομεν πρὸ ἡμῶν τὸν γραφικὸν χαρακτήρα ἐνὸς κρονίου τύπου. Αἱ γραφαὶ αὗται εἶναι κατὰ τὸ πλεῖστον σαφεῖς καὶ εὐανάγνωστοι. Ἡ φιλαργυρία δὲν εἶναι ἄλλο ἀπὸ μέχρι τῶν ἄκρων ἐκταθεῖσαν τάξιν. Πολλάκις ἐπίσης χαρακτὴρ τῆς κρονίου γραφῆς εἶναι ἡ κλίσις τῶν γραμμῶν πρὸς τὰ κάτω: ἀπογοήτευσίς, μελαγχολία, μοιρολατρία.

Ζ) ΒΟΤΑΝΟΛΟΓΙΚΩΣ

Γενικὴ μορφή. — Θλίβερά, πένθιμος.

Χρῶμα. — Φαῖόν, γαιῶδες, μέλαν.

Ἄρωμα. — Δυσάρεστον ἕως δυσῶδες, ναρκωτικόν.

Γεῦσις. — Πικρά, στύφουσα.

Αὐξησις. — Βραδεῖα.

Ἀπαντιᾶ. — Εἰς σκοτεινοὺς καὶ ἀνηλίους τόπους, εἰς κοιμητήρια.

Φύλλα. — Ξυλώδη, ρητινώδη.

Ἄνθη, Καρποί. — Σπάνις ἀνθέων καὶ καρπῶν.

Ἔτερα χαρακτηριστικά. — Χυμὸς πυκνόρρευστος, ρητινώδης, κορμὸς σκληρὸς, ρίζαι βαθεῖαι καὶ ἰσχυραί.

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΥΤΙΚΟΙ ΤΥΠΟΙ ΤΟΥ ΚΡΟΝΟΥ						
ΦΥΤΙΚΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ		ΖΩΙΚΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ			ΟΡΥΚΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ	
		ΤΕΤΡΑΠΟΔΑ	ΠΤΗΝΑ	ΑΛΑΤΑ	ΜΕΤΑΛΛΑ	ΛΙΘΟΙ
<i>Aconitum nap.</i>	<i>Mespilus</i>	*Ακάθαρτα Ζώα.	Μακρόποδα πτηνά.	*Οξικό οξύ	Μόλυβδος	Γρανάτης(Σιβηρίας)
<i>Alium victorialis</i>	<i>Ophiorrhiza</i>	Χοίρος	Πελαγός	Βενζοϊκόν οξύ	*Αντιμόνιον	Μελανίτης
<i>Canabis sat.</i>	<i>Plantago psifium</i>	Κροκόδειλος	Στρουφοκάμηλος	*Οξειδιον άντιμον.	Χρώμιον	Νεφρίτης
<i>Capsella bursa</i>	<i>Polypodium</i>	Θαλάσσιος *Ελέφας		Τρυγικόν άντιμόνιον	*Ασβέστιον	*Όνυξ
<i>Conium macul.</i>	<i>Populus nigra</i>	*Όνος		*Όξεικόν ασβέστιον	*Ανθραξ	*Αχάτης
<i>Equisetum arv.</i>	<i>Prunus spinosa</i>	*Αρχτος		*Ανθρακικόν Ca	Γερμάνιον	Γαγάτης
<i>Fagus sylvatica</i>	<i>Pyrus cydonia</i>	Κάμηλος		Φθορικόν Ca	Βολφράμιον	Μέλας μαργαρίτης
<i>Hedera helix</i>	<i>Quercus ses.</i>	Μύς		Φωσφορικόν Ca		Μέλαν κορράλιον
<i>Helleborus niger</i>	<i>Ranunculus</i>	Σκόληρες				
<i>Hieracium</i>	<i>Rhus toxicod.</i>	Χελώνη				
<i>Hyoeyamus</i>	<i>Symphytum</i>	Παράσιτα				
<i>Hlex aquifolium</i>	<i>Taxus bacata</i>					
<i>Lolium perene</i>	<i>Ulmus campestris</i>					
<i>Man fragora</i>	<i>Verbascum</i>					
	<i>Vinea minor</i>					

Η) ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΩΣ

Στοιχ. Ἰδιότης — Ξ₃ Ψ_{2,5}

Ἰδιοσυγκρασία. — Μελαγχολική - νευρική.

Ὄργανικῶς. — Ὅστιά, ἦπαρ, σπλήν, τὰ γόνατα, πρωτόπλασμα, ὄτα, ὀδόντες — Ὡσαύτως τὸ δέγμα καὶ ἡ ἐπιδερμὶς.

Παθολογικῶς. — Γενικῶς εἰς τὸν πλανήτην τοῦτον δέον ν' ἀποδωθοῦν αἱ ἀνωμαλῖαι αἱ προερχόμεναι ἐκ περισσείας ἢ ἐλλείψεως ἀσβεστίου. Ὁ Κλαῖκλερ διαμοιράζει ὡς ἑξῆς τὰς παθήσεις:

ΙΣΧΥΡΑ & ΑΡΜΟΝ. ΙΣΧΥΡΑ & ΔΥΣΑΡΜΟΝ. ΑΣΘΕΝΗΣ & ΔΥΣΑΡΜΟΝ.
Κανὸν. ἐναλλαγὴ ἀσβεστ. Περίσσεια ἀσβεστίου. Ἐλλειψὶς ἀσβεστίου.

Περαιτέρω ἡ στατιστικὴ παρουσιάζει τὰς ἑξῆς παθήσεις ὡς ἀναγομένας τῷ Κρόνῳ.

Λέπρα, σῆψις τοῦ δέρματος, ποδάγρα, μελαγχολία, παραφροσύνη, πονόδους, πόννοι τῶν ὠτων, δυσκοιλίτης, τρόμοι τῶν ἄκρων ἰδίᾳ τῶν γονάτων, ρευματισμοί, ἔκτερος, αἰμορροΐδες.

Ἡ παράδοσις ἔχει ἀκόμη τὰ ἀκόλουθα νὰ ἀνακοινώσῃ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὠριαίας ἀστρολογίας.

Ἐ' Ἀσθενεῖ ἐν πρόσωπον εἰς ὥραν Κρόνου, τοῦτο εἶναι πάντοτε κακὸν προμήνυμα, διότι αἱ τοιαῦται ἀσθένειαι εἶναι ὀπωσδήποτε ἐπικίνδυνοι, συχνὰ δὲ καὶ θανατηφόροι. Πάντως εἶναι μακρᾶς διαρκείας καὶ λίαν ἐπώδυνοι. Ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ Κρόνου δέον ν' ἀποφεύγῃται παντοῖου εἴδους λουτρὰ καὶ ψύξεις. Ἀσθένειαι τοῦ Κρόνου πρέπει νὰ θεραπεύωνται ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ Ἡλίου».

Βιοχημικὸν ἄλας. — Φθορικὸν καὶ φωσφορικὸν ἀσβέστιον.

Φάρμακα. — Βλέπε πίνακα προηγουμένης σελίδος.

Θεραπευτικὴ ἐνέργεια. — Στηπτικά, κατασταλτικά αἰμορραγιῶν, καθαρτικά τοῦ δέρματος, δροσιστικά, ἀντιπυρετικά, ἀντιφλογιστικά.

ΠΑΘΟΛΟΓΙΚΑΙ ΓΩΝΙΑΙ.

α) **Κρόνος - Ζεὺς.** — Κρίσιμοι γωνίαι τῆς τοιαύτης ὑφῆς προκαλοῦν χρόνιους παθήσεις χολῆς καὶ ἥπατος, ὡς καὶ ἀναλόγους ἀσθενείας τῆς ἐναλλαγῆς τῆς ὕλης.

β) **Κρόνος - Ἄρης.** — Αἱ ὄψεις αὗται παρουσιάζουσι πάντοτε ἐπικίνδυνον χαρακτηῖρα, ἐκδηλοῦνται δὲ παθήσεις συνηθέστατα ἐπὶ τῶν ὀργάνων τῶν κάτωθεν τοῦ ὑπογαστρίου κειμένων. Ὡς τοιαύτας ἀναφέρει ἡ παράδοσις, χολολιθίασιν, νεφρολιθίασιν, πνευμονίαν, ἐρσιπέλας, ἐρπητα ζωστήρα, ψωρίασιν, ἀρθρίτιδα, λευκὸν ἔλκος τοῦ γόνατος, περισσιτίδα, σκωρβοῦτον, χοιράδωσιν, κ. κ.

γ) **Κρόνος - Ἀφροδίτη.** — Χρόνιαι νεφρικαὶ καὶ φυλετικαὶ παθήσεις, Βασεδόβιος νόσος, Στοματίτις, Λιθίασις τῆς χολῆς, τῶν νεφρῶν καὶ τῆς κύστεως, Ἐκζέμα, Λειχήνες, Καρκίνος τῆς μήτρας καὶ τοῦ δέρματος.

δ) **Κρόνος - Ἑρμῆς.** — Σκλήρωσις τῶν νεύρων ἢ ἀτροφία αὐτῶν, χρόνιοι νευρικαὶ παθήσεις, νευρασθένεια, παράλυσις τῶν νεύρων, Ὑποχονδρία, Ὑστερία, περαιτέρω, Ἀσθμα, Κατάρρους τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων, Κοκκίτης, Φυματίωσις τοῦ λάρυγγος, κ.τ.δ.

ε) **Κρόνος - Οὐρανός.** — Σοβαραὶ παθήσεις χρόνιου μορφῆς καὶ τῆς φύ-

σεως τῶν συμμετεχόντων πλανητῶν, ἐνίοτε ψυχασθένειαι δαιμονικοῦ χαρακτῆρος, περαιτέρω παράλυσις τοῦ νωτιαίου μυελοῦ, σπασμοὶ τῶν φωνητικῶν χορδῶν, τῆς κύστεως, πολυόμυελίτις, βρογχοστένωσις, κ ἄ.

σι) Κρόνος-Ποσειδών. — Σοβαραὶ περιπτώσεις νευρώσεων, καὶ ψυχοπαθείας, ἐκ τῶν ἥκιστα εἰσέτι ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης γνωστῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Ο Π Λ Α Ν Η Τ Η Σ Ζ Ε Υ Σ

Α) ΜΥΘΟΛΟΓΙΚΩΣ

Μεταξὺ τῶν κυριωτέρων θεῶν τοῦ ἑλληνικοῦ πανθέου, τὴν πλεόν ἐξέχουσαν θεσιν κατέχει ὁ ὀλύμπιος θεὸς Ζεὺς. Εἶναι ὁ μέγιστος τῶν λοιπῶν, ὁ «πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε». Εἶναι ὁ θεὸς τοῦ αἰθέρος, ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς, ὁ θεὸς ὁ χειριζόμενος τὸν κεραυνὸν καὶ διατρέφων δι' αὐτοῦ τὸ Πᾶν. «Ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως τῶν Ἀθηνῶν, γράφει ὁ Ντεσάρμ, ἴστατο ἄγαλμα τῆς Γαίας εἰς στάσιν ἰκέτιδος παρακαλούσης τὸν Δία ὅπως ἀποστείλλῃ αὐτῇ τὸν ὄμβρον καὶ δροσίση τὰ στήθη τῆς. Μία ἐκ τῶν θεῶν συζύγων τοῦ Διὸς εἶναι καὶ ἡ Δημήτηρ, Γῆ—Μήτηρ, καὶ ὁ Βιργίλιος ἐκφράζει ποιητικῶς τὴν μυθολογικὴν ταύτην ἰδέαν, ὅταν μᾶς δεικνύει κατὰ τὴν ἑαρινὴν ὥραν τὸν παντοδύναμον θεὸν τοῦ Αἰθέρος, κατερχόμενον ἐν ζωογόνοις βροχαῖς εἰς τὸν κόλπον τῆς συζύγου του, τῆς γῆνης σφαίρας, ἣτις γονιμοποιεῖ ὅλα τὰ σπέρματα ἅτινα περιχλεῖει». Τὸ γένος τοῦτο δὲν μᾶς φαίνεται ἄσχετον τυγχάνον καὶ πρὸς ἓν ἄλλο χαρακτηριστικὸν γεγονός ἀκολουθοῦν τὰς καταιγίδας, καὶ τὸ ὅποιον εἶναι ὁ κεραυνός, τὸ οὐράνιον πῦρ τὸ κατερχόμενον ἐκ τῆς αἰθερίας κατοικίας του καὶ ἐρχόμενον τίς οἶδε ποῖον θεῖον τφόντι ρόλον νὰ παίξῃ εἰς τὴν συντήρησιν καὶ διατροφήν τοῦ πλανήτου ἡμῶν. Ἄλλ' ἄς μὴ προχωρήσωμεν εἰς τὴν ἐξέτασιν τῆς ἀποροῦτου τέχνης τοῦ μεμνημένου Νουμᾶ, καὶ ἴδωμεν κατὰ πρῶτον τὰ περὶ Διὸς μυθολογούμενα.

Εἶναι ὅπως καὶ ἡ μεταγενεστέρα καὶ ἐπίσημος σύζυγός του Ἥρα, ἀμφότεροι τέκνα τοῦ Κρόνου καὶ τῆς Ρέας. Ὡς ἤδη προελέχθη, ἡ μήτηρ του φοβουμένη τὴν ἀπειλὴν τοῦ Κρόνου ὅστις κατέπινε ὅλα τὰ ἄρρενα τέκνα, τὸν ἐγέννησε κρυφίως εἰς τὸ ἐν Κρήτῃ σπήλαιον Λύκτον, ὅπου μία ἀγρία Ὑένα, κατ' ἀρχὰς ὕστερον δὲ ἡ αἰξ Ἀμάθεια θηλάζουσι τὸ θεῖον βρέφος. Μόλις τὸ νεογνὸν ἀπεσπάσθη τῆς μητρός του, αἱ νύμφαι τῆς Δίκτους τὸ ἔλαβον εἰς τὰς ἀγκάλας των καὶ τὸ ἀπεκοίμησαν ἐντὸς χρυσοῦ λίκνου. Ἡ Ἀδράστεια, κατ' ἄλλους ἡ Θέτις καὶ ἡ Θέμις ἐπεμελοῦντο τὰ τῆς ἀναπτύξεώς του κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς ἡλικίας του. Καὶ οἱ Κορυβάντες συνέτεινον σπουδαίως εἰς τὴν συγκράτησιν τοῦ μυστικοῦ τῆς γεννήσεως τοῦ Διὸς, ἀφοῦ δὲ ὑπέδειξαν τὸ Ἰδαῖον ἄντρον εἰς τὴν Ρέαν ἐνθα θὰ ἠδύνατο τὸ βρέφος νὰ εἶναι ἀσφαλὲς ἀπὸ τῶν ἐπιβουλῶν τοῦ Κρόνου, ἀνέλαβον προθύμως καὶ τὴν φύλαξιν αὐτοῦ ἐφευρόντες μάλιστα καὶ εἶδος θορυβώδους ὀρχήσεως, τὸν λεγόμενον Πυρρήχειον χορὸν, τὸν ὅποιον ὅταν τὸ βρέφος ἔλλεεν, ἔχορευον ἐνοπλοὶ καὶ θορυβώδως, καλύπτοντες οὕτω διὰ τῶν ἰδίων των κραυγῶν τὰς τοῦ Διὸς. Ἡ Ἀδράστεια ἔκαμνε σφαίρας μὲ τὰς ὁποίας ἐπαίζεν

ἐντὸς τοῦ ἄντρου ὁ νέος θεός. Καὶ ἄλλα πρόσωπα διαδραματίζουν ἀνάλογον ρόλον εἰς τὴν περίοδον ταύτην τῆς βρεφικῆς του ἡλικίας. Εἶναι οἱ Κουρῆτες, οἱ ὅποιοι ἀνήκουν εἰς τὴν λατρείαν τῆς κρητικῆς θεᾶς Ρέας, ὑπὸ τὴν αὐτὴν ιδιότητα ὑπὸ τὴν ὁποίαν οἱ Κορύβαντες ἀνήκουν εἰς τὴν λατρείαν τῆς φρυγίας Κυβέλης, καὶ οἷτινες ὡς αὐτοί, ἐνομίζοντο ὑπάρξαντες πρῶτοι ἱερεῖς τῆς μεγάλης Μητρὸς.

Τοιοιουτρόπως ὁ Ζεὺς, κρυφίως ἀνατρεφόμενος, ἤξανε προϊόντος τοῦ χρόνου. Καὶ μετὰ τὸν ἀπογαλακτισμὸν του, προσέφερον αἱ μέλισσαι πρὸς διατροφὴν του τὸ μέλι των, τὸ ὁποῖον συνοίθροισον, ἐμφωλεύσασαι εἰς τὸ ἴδιον σπηλαῖον, ὅπερ ὁ Ζεὺς μετὰ ταῦτα ἐχάρισεν εἰς αὐτὰς ὡς παντοτεινὴν καὶ ἀσφαλῆ κατοικίαν του, καὶ ἐκώλυε τὴν εἰς αὐτὸ εἴσοδον εἰς πάντας, καὶ δὲν ἐτόλμα νὰ εἰσέλθῃ οὔτε θεός, οὔτε θνητός. Ὁ Ἄντωνιος Λιβεράλις (Συναγωγὴ Μεταμορφώσεων) ἐπιλέγει μάλιστα ὅτι κατὰ τινὰ ὀρισμένον καιρὸν τοῦ ἔτους, ὁπότεν «ἐξέξεε» τὸ ἐκ τῆς γεννήσεως τοῦ Διὸς αἷμα, ἐφαίνεται νὰ ἐξέρχεται ἀπὸ τὴν εἴσοδον τοῦ σπηλαίου πῦρ ἄφθονον καὶ λαμπρὸν. Τέσσαρες ὅμως θρασεῖς καὶ ἀσεβεῖς ἄνδρες, ἀποβλέποντες εἰς τὸ ἐν τῷ σπηλαίῳ συνηθροισμένον πολὺ μέλι, κατεφρόνησαν τὴν ἀπόφασιν τοῦ Διὸς καὶ περιβαλλόντες τὰ σώματά των διὰ χαλκοῦ πρὸς ἀποφυγὴν τῶν δειγμάτων τῶν μελισσῶν, εἰσῆλθον εἰς αὐτό, καὶ εἶδον καὶ τὰ σπάργανα τοῦ Διὸς καὶ τὸ μέλι ἐσύλησαν. Πλὴν πρὸς τιμωρίαν των ὁ χαλκὸς ἐρράγη καὶ ὁ Ζεὺς ἐμέλλε νὰ τοὺς κατακεραυνώσῃ, ἀλλ' αἱ μοῖραι καὶ ἡ Θέμις τὸν ἐκώλυσαν, διότι δὲν ἦτο ὅσιον ν' ἀποθάνῃ ἄνθρωπος ἐντὸς τοῦ σπηλαίου ἐκείνου. Ἐφ' ᾧ καὶ τοὺς μετεμόρφωσεν εἰς πτηνὰ οἰωνικά.

Μετὰ δὲ τὰς μελίσσας, περισσότεραί, καὶ ἄλλοις αἱ Πλειάδες, ἐρχόμεναι ἀπὸ τὰ πέρατα τοῦ Ὠκεανοῦ ἐκόμιζον αὐτῷ τὴν ἀμβροσίαν ἐντὸς τοῦ ἴδιου ἄντρου τῆς Ἰδης, μέγας δὲ ἀετὸς ἐκόμιζε διὰ ποτόν του τὸ νέκταρ, ἀντλῶν αὐτὸ ἐκ πέτρας μὲ τὸ ράμφος του, τὸ ὁποῖον ἦτο ἀσύγκριτον εἰς τὴν γλυκύτητα καὶ ἐρυθρὸν τὸ χρῶμα κατὰ τὸν Ὀμηρον.

Οὕτω ὁ Ζεὺς τρεφόμενος, δὲν ἐβράδυνε νὰ φθάσῃ εἰς τὴν παιδικὴν ἡλικίαν καὶ νὰ δύναται νὰ ἐξέρχεται τοῦ σπηλαίου εἰς τὴν ἐλευθέραν φύσιν, συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν τροφῶν του. Κάποτε συνέβη νὰ εἶναι πολὺ ἀπομεμακρυσμένος τοῦ σπηλαίου, ὁπότε βλέπει νὰ διέρχεται ἐκεῖ πλησίον ὁ πατήρ του Κρόνος. Μὴ προλαυβάνων νὰ κρυφθῇ, ἑαυτὸν μὲν μετεμόρφωσεν εἰς Δράκοντα, τὰς δὲ συνοδούς του εἰς Ἄρχιους. Εἰς ἀνάμνησιν τοῦ συμβεβηκότος τούτου διαιώνισε τὴν εἰκόνα ταύτην εἰς τὸ οὐράνιον στερέωμα.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως ὁ Κρόνος ἤρχισε νὰ ὑποψιάζεται τι περὶ ὑπάρξεως τοῦ παιδός, ἐπειδὴ δὲ θὰ ἦτο πλέον ἀδύνατος ἢ περαιτέρω φυλάξις του εἰς Κρήτην, τὸν ἐνέκλεισαν οἱ Κορύβαντες εἰς κλεψύδραν καὶ τὸν μετέφερον εἰς Ἀρχαδίαν ὅπου αἱ ἐκεῖ νύμφαι τὸν ἐδεξιώθησαν καὶ ἔλαβον φροντίδα διὰ τὴν περίθαλψίν του, μέχρις ὅτου οὗτος ἐφθασεν εἰς τὴν νεανικὴν ἡλικίαν. Τότε ἤρχισε πλέον μόνος, καὶ καλυπτόμενος ὑπὸ διαφόρου μορφῆς, νὰ περιτρέχῃ τὰ διάφορα μέρη τοῦ κόσμου.

Κάποτε οὕτω περιπλανώμενος, ἐφθασεν εἰς τὴν Σάμον, ὅπου εἰς ἕνα ποταμὸν ἐλούετο ἡ ἀδελφὴ του Ἥρα. Ταύτης ἀμέσως ἐρυσθεῖς μετεμορφώθη εἰς Κόκκυγα, καὶ πεύκις ἦλθε καὶ ἐκάθησεν ἐπὶ τῶν γονάτων της. Ἐκείνη εὐ-

σπλαγχνισθεῖσα αὐτὸν τὸν περιέβαλλε μὲ τὸ ἔνδυμά της διὰ νὰ τὸν θερμάνῃ ἀπὸ τὸ ψῦχος Ἐκεῖνος ὁμως ἀποκαλυφθεὶς τῆς ὑπεσχέθη νὰ τὴν κάμῃ σύζυγόν του νόμιμον, ὅταν βασιλεύσῃ, ὅπως καὶ ἔκαμε.

Ἐνθυμούμεθα ἐκ τοῦ προηγουμένου κεφαλαίου πῶς καὶ διὰ τίνος τεχνάσματος κατώρθωσε νὰ καθαιρέσῃ τῆς ἀρχῆς τὸν πατέρα του Κρόνον. Ἡ ἀνάληψις ὁμως τῆς ἐξουσίας ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ ἐγένετο κατόπιν σκληρῶν καὶ ἐπιπόνων πολέμων τοῦ Διὸς πρὸς τοὺς Τιτάνας. Οὗτος ὁμως τῇ βοηθείᾳ τοῦ Κεραυνοῦ τὸν ὅποιον εἶχον αὐτῷ κατασκευάσει οἱ Κύκλωπες, κατετρόπωσεν αὐτοὺς καὶ εἰς τὸ ἔξῃς παρέμεινε πλέον ὁ μόνος κυρίαρχος. Εἰς τὴν διανομὴν τοῦ Κόσμου ἔδωκεν ὡς ἔδαφος ἐξουσίας εἰς μὲν τὸν Ποσειδῶνα τὰ ὕδατα γενικῶς, εἰς δὲ τὸν Πλούτωνα τὰ ὑπὸ τὴν Γῆν καὶ τὸν Ἄδην, αὐτὸς δὲ ἐκράτησε δι' ἑαυτὸν τὸν Οὐρανόν.

Θέλων κατόπιν νὰ εὔρῃ τὸ μέσον τῆς οἰκουμένης, λέγει ἡ παράδοσις, ἐξέλεξε δύο ἰσοταχεῖς ἀετοὺς τοὺς ὁποίους καὶ ἀφῆκε νὰ πετάξωσι τὸν ἕνα πρὸς ἀνατολὰς τὸν δὲ ἕτερον πρὸς δυσμάς. Οὗτοι περιτρεξάντες τὴν Γῆν ἤλθον νὰ συναντηθῶσιν εἰς τοὺς Δελφούς, ἔνθα ἀφοῦ ἀνέθηκε δύο χρυσοὺς ἀετοὺς εἰς ἀνάμνησιν τοῦ γεγονότος κατέστησε τὸν τόπον ἱερόν ἀργότερον δὲ ἐγκαθυδρίθη ἐκεῖ καὶ τὸ τέμενος τοῦ Ἀπόλλωνος. Λέγεται μάλιστα ὅτι ἐκεῖ εἰσποθέτησε καὶ τὸν Λίθον ὃν ὁ Κρόνος εἶχε καταπίει ἀντ' αὐτοῦ.

Μόλις ὁ Ζεὺς κατετρόπωσε τοὺς Τιτάνας, ἔλαβεν ὡς σύζυγόν του τὴν θεὰν Μῆτιν, θυγατέρα τοῦ Ὠκεανοῦ καὶ τῆς Τιθύος, ἣτις «εἶχε γνῶσιν πλείστων θεῶν καὶ ἀνθρώπων πραγμάτων». Καὶ ἴσως νὰ εἶχεν ἀθετήσῃ τὴν πρὸς τὴν Ἥραν δοθεῖσαν ὑπόσχεσιν λαμβάνων ὡς σύζυγον τὴν Μῆτιν, ἔμαθεν ὁμως ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς Γαίας ὅτι τὸ γεννηθισόμενον ἄρρεν ἔμελε νὰ καταβάλλῃ τὸν Δία, ἐφ' ᾧ καὶ προλαβὼν οὗτος κατέπιε τὴν Μῆτιν, ὅτε ἀκόμη ἦτο ἔγκυος, κατὰ τὸν διωρισμένον δὲ καιρὸν τοῦ τοκετοῦ ἐγέννησεν ὁ Ζεὺς ἐκ τῆς κεφαλῆς του τὴν Ἀθηνᾶ. Ἐπηκολούθησαν καὶ ἄλλαι συζεύξεις μὲ ἄλλας θεάς, ἐκ τῶν ὁποίων κυριώτεραι εἶναι αἱ ἑξῆς: Ἐκ τῆς Θέμιδος ἐγέννησε τὰς τρεῖς Ὠρας, ἐκ τῆς ἀδελφῆς του Λήητος τὴν Περσεφόνην, ἐκ τῆς Μνημοσύνης τὰς Μούσας, ἐκ τῆς Φοίβης τὸν Ἀπόλλωνα καὶ τὴν Ἄρτεμιν καὶ ἐκ τῆς Μαίας τὸν θεὸν Ἑρμῆν. Τέλος ἐκήρυξεν ὡς νόμιμον σύζυγόν του τὴν Ἥραν, τὴν ὁποίαν μεγάλως ἐξετίμησε καὶ ἐπὶ μακρὸν διάστημα ἐκράτησε πρὸς αὐτὴν τὴν νόμιμον συζυγικὴν πίστιν. Ἐξ αὐτῆς ἐγέννησεν ἐκτὸς τοῦ Ἡφαίστου (τὸν ὅποιον εἶχε προγεννήσει ὅταν ἀκόμη συνειγνύετο κρυφίως) τὴν Ἥβην, τὸν Ἄρην καὶ τὴν Εἰληθείαν. Καὶ ἐκ μὲν τῶν θεαινῶν ὁ Ζεὺς τοσαῦτα ἐγέννησε τέκνα, ἀλλὰ καὶ μετὰ τῶν νυμφῶν καὶ αὐτῶν τῶν θνητῶν γυναικῶν ἔτι περισσότερα. Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο πρέπει κυρίως νὰ τονίσωμεν ὅτι πᾶσα μυθολογία, καὶ ἰδιαίτερος ἡ ἑλληνική, δὲν πρέπει νὰ νοῆται κατὰ γράμμα, διότι ἄλλως κινδυνεύει τις νὰ μὴ δύναται νὰ ἀναλογισθῇ ἀνηθικώτερον καὶ πλέον πρωτάκουστον συνονθύλευμα διηγήσεων ἀναξίων εἰς θεοὺς. Ἡ περίφημος ἐκείνη σειρά τῶν ἐπιμειξιών τοῦ θεοῦ Διὸς μετὰ θνητῶν «γυναικῶν» ἔχει τελείως διαφορητικὰ ἐλατήρια ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα θὰ ἠδύνατο ἡ ὑλιστικὴ ἢ ἐγωιστικὴ φαντασία τῶν σημερινῶν μυθολόγων νὰ συλλάβῃ. Οἱ μὲν ἔξ αὐτῶν παραμένουν ἐκκληκτοὶ «πρὸ τῶν ἀνηθικῶν διδαγμάτων τῆς ἑλληνικῆς μυθολογίας», οἱ δὲ ἀποδίδουσιν εἰς τὸ γεγονὸς ὡς ἐξήγησιν

τὸ ὅτι «καὶ διάφοροι χώραι ἐπενόουν τοὺς μύθους, μὲ σκοπὸν ν' ἀναγάγωσι τὴν καταγωγὴν τῆς φυλῆς των εἰς τὸν μέγιστον τῶν θεῶν τῆς χώρας των». Οὔτε οἱ μὲν, οὔτε οἱ δὲ συνέλαβον τὸν πραγματικὸν μῖτον τῆς ὑποθέσεως. Ἡ συχνώτατα, τόσον ἐν τῷ μύθῳ τοῦ Διὸς ὅσον καὶ παρὰ πολλοῖς ἄλλοις θεοῖς τοῦ ἑλληνικοῦ πανθέου, συναντωμένη ἐπιμειξία τῶν οὐρανίων δυνάμεων μετὰ τῶν θνητῶν ἔχει μίαν τῶν ὑψίστων σημασιῶν διὰ τὴν ἀνέλιξιν τῆς ἀνθρωπίνης ὑποστάσεως. Ἐὰν δεχθῶμεν ἀπαξ διὰ παντός τὸ γεγονός ὅτι οἱ θεοὶ τῶν μυθολογιῶν καὶ θρησκευτῶν, μακρὰν ἀπὸ πᾶσαν ἀνθρωπόμορφον ἀντίληψιν, παριστῶσιν ἀνωτέρας φυσικὰς δυνάμεις συντελοῦσας εἴτε εἰς τὴν δημιουργίαν τοῦ κόσμου, εἴτε εἰς τὴν ἐξέλιξιν αὐτοῦ, θὰ μᾶς εἶναι λογικώτατον μετὰ νὰ κατανοήσωμεν ὅτι ἡ εἰκονικῶς παριστωμένη συνουσία ἐνὸς ἀθανάτου μετὰ τινος θνητοῦ, οὐδὲν ἄλλο ἀλληγορεῖ ἀπὸ τὴν κάθοδον καὶ συνεργασίαν τοῦ δεῖνα ἐπιπέδου τῆς φύσεως μετὰ τοῦ τᾶδε κατωτέρου τοιοῦτου, ἀποτελεῖ ἐπομένως δεῖγμα ἀγάπης καὶ φιλανθρωπίας τοῦ δημιουργοῦ πρὸς τὰ πλάσματά του.

Οὕτω λοιπὸν ἀναφέρεται περὶ τοῦ Διὸς ὅτι μεταμορφωθείς εἰς ἀετὸν ἀπήγαγεν εἰς τοὺς οὐρανοὺς τὸν ποιμένα Γανυμήδην ὃν ἠράσθη διὰ τὴν ὠραιότητά του. Ἐκ τῆς θηβαίας Ἀλκμήνης γεννᾶται ὁ Ἡρακλῆς, κατ' ἀνάλογον πλὴν συμβολικώτατον τρόπον ἐκ τῆς Σεμέλης ὁ Διόνυσος. Ἀκολουθοῦν οἱ ἕρωτες μετὰ τῆς Λητοῦς, τῆς Λήδας, τῆς Εὐρώπης, τῆς Ἀντιόπης, κ ἄ.

Ταῦτα βλέπουσα ἡ Ἥρα, μεγάλως ἐχολαίνεται ἐναντίον τοῦ συζύγου της, ἄποτε δὲ ἀπεφάσισε καὶ νὰ ἐγείρῃ τοὺς ἄλλους θεοὺς ἐναντίον του. Μαθοῦσα ὅμως τοῦτο ἡ Θέτις ὑπὸ τοῦ πατρὸς της ὅστις ἐτύγχανε μάντις, ἔσπευσε πρὸς τὸν Δία, καὶ τοῦ ἀπεκάλυψε τὴν συνομοσίαν τῆς συζύγου του. Τὴν πρώτην ταύτην φορὰν ὁ ἄρχων τοῦ Οὐρανοῦ περιορίσθη εἰς τὴν τιμωρίαν μόνον τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ Ποσειδῶνος, οἵτινες εἶχον δεχθῆ νὰ συνδράμωσι τὴν Ἥραν, τὴν τελευταίαν ὅμως ταύτην δὲν ἐτιμώρησε.

Κάποτε ἄλλοτε ὅμως, θελήσασα νὰ βλάψῃ τὸν Ἡρακλέα, ἐπιστρέφοντα διὰ θαλάσσης ἐκ τῆς Τρωάδος εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐτιμωρήθη ὑπὸ τοῦ Διὸς κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον. Τὴν ἐκρέμασεν ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ εἰς τὸν αἰθέρα δέσας τὰς χεῖρας της διὰ χρυσοῦ ἰσχυροῦ δεσμοῦ, εἰς ἐπίτασιν δὲ τῆς τιμωρίας ἐξήρτησεν ἀπὸ τοὺς πόδας της δύο ἄκκιωνας βαρυτάτους. Καὶ οὐδεὶς ἐκ τῶν θεῶν ἐτόλμα νὰ λύσῃ τοὺς δεσμοὺς αὐτῆς, χωρὶς τὴν συγκατάθεσιν τοῦ Διὸς. Μόνον ὁ Ἡφαίστος ἀπετόλμησε τὸ ἐγχείρημα, συλλαβὼν δὲ αὐτὸν ὁ Ζεὺς εἰς τὸ ἔργον, τὸν ἔρριπεν ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ εἰς τὴν Γῆν, ὅπου πεσὼν συνέτριψε τὸν ἕνα τοῦ πόδα.

Ταῦτα καὶ ἄ. π. μυθολογοῦνται περὶ Διός. Εἰς δὲ τοὺς ναοὺς των οἱ παλαιοὶ ἐσυνήθιζον νὰ παριστάνωσι τὸ ἄγαλιά του καθήμενον, καὶ ἔχον τὰ μὲν ἄνω γυμνά, τὰ δὲ κάτω κεκαλυμμένα, διὰ τῆς ἀριστερᾶς κρατοῦντα σκῆπτρον ἐκ δρυός, διὰ τῆς δεξιᾶς προτείνοντα εἴτε τὸν κεραυνόν, εἴτε τὸν ἀετὸν. Καὶ ἐσημαίνετο διὰ τούτου (ἀφίροντες τὴν βαθυτέραν ἐομηναίαν εἰς τοὺς ἱκανούς) διὰ τῆς καθεστῆς του μὲν στάσεως, τὸ ἐδραῖον τῆς δυνάμεώς του, μὲ τὴν γύνυωσιν τῶν ἄνω ὅτι εἰς τὰ νοερά καὶ θεῖα μέρη τοῦ κόσμου ἦτο νοητός, ἐνῶ μὲ τὴν κάλυψιν τῶν κάτω, ὅτι εἰς τοὺς χαμηλῆλους ἦτο δυσκατάληπτος. Μὲ τὸ σκῆπτρον τὴν ἐξουσίαν του, καὶ μὲ τὴν πρότασιν τοῦ ἀετοῦ, ὅτι ἐξουσίαζε τὰ ὑψηλὰ καὶ οὐράνια, καθότι ὁ ἀετὸς εἶναι ὁ βασιλεὺς τῶν πτηνῶν, ἱπτάμενος ὑψηλότερον

εις τὸν αἰθέρα, καὶ ὅστις φαίνεται ὀρμῶν μέχρι τῆς πηγῆς τοῦ φωτός, τὸ ὁποῖον τὰ βλέματά του ἀτενίζουσι χωρὶς νὰ θαμβωθοῦν. Ἡ κεφαλή τοῦ Διὸς εἶναι συνηθέστατα στεφανωμένη μὲ φύλλα δρυός, ἧτις εἶναι εἰς αὐτὸν ἀφιερωμένη

B) ΑΛΛΗΓΟΡΙΚΩΣ ΚΑΙ ΣΥΜΒΟΛΙΚΩΣ

Πλεῖστοι εἶναι αἱ περὶ τοῦ Διὸς ὑπὸ τῶν συγγραφέων δοθεῖσαι ἀλληγορικαὶ ἐρμηνεῖαι, αἱ ὁποῖαι ἴσως συσχετιζόμεναι νὰ δίδωσι τὸν κρῖνον πρὸς κατανόησιν τῆς μεγάλης σημασίας τῆς θεότητος ταύτης.

Διὰ τὸν Πρόκλον (εἰς Κρατύλον) τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ ἤδη ἐγκρύπτει δύο ἐκ τῶν χαρακτήρων αὐτοῦ. «Εἰκότως καὶ τὸ ὄνομα διττὸν ἐστὶν αὐτοῦ, ὦν τὸ μὲν Δία τὴν δι' οὐ αἰτίαν δηλοῖ, ἧτις ἐστὶν ἡ πατρικὴ ἀγαθότης, τὸ δὲ Ζῆνα τὴν ζωογονίαν, ὦν τὰ πρότας ἐν τῷ παντὶ αἰτίας, ὁ δημιουργὸς ἐνιαίως προέβληφεν, καὶ ἔστι τὸ μὲν τῆς Κρονικῆς σειρᾶς καὶ πατρικῆς σύμβολον, τὸ δὲ τῆς ζωογόνου Ρέας καὶ μητρικῆς καὶ ὡς μὲν τὸν Κρόνον ὄλον εἰσδεξάμενος οὐσιοποιὸν ἐστὶν τῆς τριπλῆς οὐσίας, ἀμερίστου, μέσης, μεριστῆς, κατὰ δὲ τὴν ἑαυτῷ Ρεάν τριπλῆν πηγάζει ζωὴν, νοερὰν, ψυχικὴν, καὶ σωματικὴν». Καὶ περαιτέρω: «Εἰκότως καὶ λέγεται τοῦ Κρόνου παῖς ἐν τε ὕμνοις καὶ ἐπικλήσεσιν, ὡς ἀνεκφαινων τὸ κρύφιον καὶ ἀναπλῶν τὸ συσπειραμένον καὶ διαιρῶν τὸ ἀμέριστον τῆς κρονίας μονάδος, καὶ δευτέραν βασιλείαν μερικωτέραν ἀντὶ τῆς ὀλικωτέρας καὶ δημιουργικὴν ἀντὶ πατρικῆς καὶ πανταχοῦ προϊούσαν ἀντὶ τῆς σταθερῶς ἐν ἑαυτῇ μενούσης προβαλλόμενος». Εἶδομεν πρὸς τοῖς ἄλλοις ἐν τῷ προγενεστέρῳ κεφαλαίῳ ὅτι ὁ ἴδιος συγγραφεὺς ἀποδίδει εἰς μὲν τὸν Κρόνον τὴν Τιτανικὴν τάξιν, εἰς τὸν Οὐρανὸν τὴν συνεκτικὴν, εἰς τὸν Δία δὲ τὴν δημιουργικὴν.

Κατὰ τὸν Πρόκλον λοιπὸν ὁ Ζεὺς παριστᾷ ἀλληγορικῶς τὸν δημιουργόν. Κατ' ἄλλους συγγραφεῖς τῆς ἀρχαιότητος ὑπολαμβάνεται ὡς ἡ ΠΡΩΤΗ ΥΛΗ, ἐξ ἧς τὰ λοιπὰ στοιχεῖα παρήχθησαν, δι' ὃ καὶ καλεῖται ἀπὸ τὸν Ὅμηρον Πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε. Καὶ ὁ Ἄρατος συγγραφέων περὶ τῶν ἐν Οὐρανῷ φαινομένων ἔδωκε τοιαύτην ἀρχὴν εἰς τὸ σύγγραμμά του.

Ἐκ Διὸς ἀρχόμεσθα, τὸν οὐδὲ ποτ' ἀνδρὸς ἐῶμεν
 ἄρρητον· μεστὰ δὲ Διὸς πᾶσαι μὲν ἀγνιὰ
 Πᾶσαι δ' ἀνθρώπων ἀγοραί, μεστή δὲ θάλασσα
 Καὶ λιμένες· πάντη δὲ Διὸς κεχρήμεθα πάντες.
 Τοῦ γὰρ καὶ γένος ἐσμὲν

Καὶ αὐτὸς ὁ Ὅρφευς ἢ ὁ ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦτο συγγραφέας τοὺς γνωστοὺς «ὄρφικους ὕμνους» ἀναλόγως ἐκφράζεται περὶ Διὸς λέγων.

Ζεὺς πρῶτος ἐγένετο, Ζεὺς ὑστάτος ἀρχικέρανος
 Ζεὺς κεφαλή, Ζεὺς μέσα, Διὸς δ' ἐκ πάντα τέτυκται.

Περαιτέρω ἐκλαμβάνεται ὁ Ζεὺς ἀντὶ τοῦ αἰθέρος, ἦτοι τοῦ ΜΟΝΟΕΙΔΟΥΣ ΠΥΡΟΣ, ἐξ οὗ καὶ ὁ Ἥλιος ἀποτελεῖται. Ἔνεκα τοῦ ὁποίου καὶ τὰ δύο ταῦτα μυθολογικὰ πρόσωπα συγχέονται παρὰ τοῖς συγγραφεῦσι. Οὕτω εἰς τὸν Φαίδωνα ὁ Πλάτων λέγει «ὁ μὲν δὴ μέγας ἐν οὐρανῷ Ζεὺς πύρινον ἄμμα ἐλαύνων, κ. κ.» ἐνῶ ὁ Ὅμηρος τὸν ἀναγνωρίζει ὡς κάτοικον τοῦ αἰθέρος, χωρὶς ὅμως καὶ νὰ τὸν ἀποκαλῆ Αἰθέρα, λέγων:

Ζεῦ κύδιστε, μέγιστε, κελαινεφές, αἰθέρι ναίων.

Ἐρμῆς ὁ Τρισμέγιστος ἐκφράζεται ἀναλόγως καλῶν τὸν Δία ζωοδότην καὶ κατοικοῦντα μεταξὺ οὐρανοῦ καὶ γῆς.

Ἐκ τῶν νεωτέρων, ὁ Douin, εἰς τὸ ἔργον του «Ἡ κλείς τῆς μυθολογίας» ἀποδίδει τὴν οὐσίαν τοῦ αἰθέρος εἰς τὸν Κρόνον, προσδιορίζων αὐτῷ τὴν ὑφίστην θέσιν τοῦ πυρός. Ὅμιλῶν κατωτέρω περὶ τοῦ Διός, λέγει ὅτι οὗτος κατεῖχε θέσιν κάπως κατωτέραν ἐν συγκρίσει πρὸς τὸν Κρόνον, μετέχων τῆς περιοχῆς ἐκείνης τοῦ πυρός ἣτις ἐξαρτᾶται περισσότερον ἐκ τοῦ ἀέρος, τοῦ ὁποίου ἡ Ἥρα ἐπλήρου τὸ ἕτερον ἄκρον. Διὰ τοῦτο καὶ ἀναφέρεται ὅτι αὕτη ἐξηγητήθη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διὰ χρυσῆς ἀλύσεως, ἐνῶ ἐπὶ τῶν ποδῶν της προσεδέθησαν σιδηρᾶ βάρη. Διὰ τοῦ ἐμβλήματος τούτου παριστῶνται οἱ διάφοροι βαθμοὶ τῆς πνευματικῆς ἐλαφρότητος.

Θὰ ἀναγράψωμεν ἀκόμη μίαν περικοπὴν ἐκ τῶν σχολίων τοῦ Ἱεροκλέους εἰς τὰ πυθαγόρεια χρυσᾶ Ἔπη. «Ὅθεν καὶ τὸ τοῦ Διὸς ὄνομα σύμβολον ἐστὶ καὶ εἰκὼν ἐν φωνῇ δημιουργικῆς οὐσίας, τῷ τοὺς πρώτους θεμένους ἐν τοῖς πράγμασι τὰ ὀνόματα, διὰ σοφίας ὑπερβολῆν, ὥσπερ τινὰς ἀγαλματοποιούς ἀρίστους, διὰ τῶν ὀνομάτων, ὡς δι' εἰκόνων, ἐμφανεῖσαι αὐτῶν τὰς δυνάμεις... Οὕτω μὲν οὖν ὁ δημιουργὸς αὐτοῖς πάλαι μὲν ΤΕΤΡΑΚΤΥΣ νῦν δὲ ΖΕΥΣ ΠΑΤΗΡ δι' ἧς εἶπομεν αἰτίας ὠνόμασται».

Κατὰ τὸν Dr Allendy, ἀποκρυφολογικῶς ὁ Ζεὺς προέρχεται ἐκ τῆς Σελήνης, μετέχει τῆς πλαστικότητος καὶ ὑγρόστος αὐτῆς, ἐνταῦθα ὅμως ἡ διαμορφωτικὴ ἀρχὴ τῆς Σελήνης ἐνοῦται μετὰ τοῦ σταυροῦ, τοῦ στοιχειακοῦ κόσμου διὰ τὸ νὰ τοῦ δώσῃ σῶμα, μάζαν, συνεκτικότητα, διὰ τὸ διευκολύνῃ τὴν ὀργάνωσιν. Ἐπειδὴ μία καθαρῶς σεληνιακὴ οὐσία δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ κυβερνήσῃ τὸν φυσικὸν κόσμον ἐν ὅλῃ τῇ εὐρύτητι τῆς λέξεως, διὰ τοῦτο γίνεται ἡ τοιαύτη συνεργασία καὶ οὕτω λαμβάνεται τὸ σύμβολον τοῦ πλανήτου Διός. Μιγνυομένη ἡ παθητικότης τῆς σελήνης μετὰ τῆς φύσεως, καθίσταται μία δύναμις, τοιουτοτρόπως δὲ καὶ ἐξηγεῖται ὁ ἄσπρον χαρακτῆρ τοῦ Διός. Γονιμότης καὶ δυναμικότης ἀντιστοιχοῦν πρὸς τὰς στοιχειακὰς ιδιότητας τοῦ ὑγροῦ καὶ θερμοῦ, καὶ κατὰ συνέπειαν πρὸς τὸ στοιχεῖον ΑΗΡ, κατέχοντος ἐνδιάμεσον θέσιν μεταξὺ τοῦ θερμοῦ καὶ ξηροῦ ΠΥΡΟΣ (τοῦ ἐξημμένου θείου) καὶ τοῦ ψυχροῦ καὶ ὑγροῦ ΥΔΑΤΟΣ. Δυνάμεθα συνεπῶς νὰ συσχετίσωμεν τὴν οὐσίαν τοῦ Διὸς πρὸς τὸ ΑΛΑΣ.

Εἰς τὸ προγενέστερον κεφάλαιον ἐκάμωμεν συσχετίσεις τινὰς μεταξὺ Κρόνου καὶ Διός. Ἀναφέρομεν ἐνταῦθα ἀκόμη παρατηρήσεις τοῦ γνωστοῦ συμβολιστοῦ κ. Βίρι, ὅστις εἰς τὸ ἔργον του «Ὁ Ἑρμητικὸς συμβολισμὸς» λέγει τὰ ἀκόλουθα. «Ὁ Ζεὺς ἀντιπροσωπεύει τὸν Ἄερα, ὅστις παρέχει τὴν ζωὴν, τὸ ἐλαφρὸν τοῦτο Πνεῦμα δι' οὗ τὰ ὄντα ἐμψυχοῦνται, ἐν μιᾷ λέξει παριστᾷ τὴν ΖΩΗΝ, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸν Κρόνον ὅστις εἰκονίζει τὴν μεταμόρφωσιν, τὸν ΘΑΝΑΤΟΝ».

Γ) ΑΣΤΡΟΛΟΓΙΚΩΣ

1) ΓΕΝΙΚΩΣ.

Ἑλληνιστί. Ζεὺς

Σανσκρ. Βριχασπάτι

Μάζα εἰς γῆν. μάζα 318,35 φορὰς

Οἰκοδεσπότης Ἡμ. Τοξότης Νυκ. Ἰχθεῖς

Ἐξορία. Δίδυμοι, Παρθένος

Ἐξαρσις. 15° Καρκίνου

Ἄστροικ. κύκλος 83 ἔτη	Πτώσις. 15° Αἰγόκερω
Διάρκεια τροχιάς 4339,6 ἡμ.	Περιπολ. Ταῦρος, Ζυγός, Ὑδροχόος
Μέση ἀποστ. ἀπὸ ἡλίου 778 ἐκ. χλμ.	Φιλικός. Ὅλων τῶν ἄλλων πλὴν
Ἀπόγειος. 8° 50' Ζυγοῦ	Ἐχθρικός. Ἄρεως
Περίγειος. 8° 50' Κριοῦ	Στοιχεῖον.
Βορ. Δεσμός. 7° 22' Καρκίνου	Πτολεμαῖος. Νυκτ. Πῦρ
Νοτ. Δεσμός. 7° 22' Αἰγόκερω	Ἡμερ. Ἄηρ

2) Ο ΖΕΥΣ ΩΣ ΠΡΩΤΕΥΩΝ ΠΑΝΗΤΗΣ.

Εἶναι ἡ ἀρχὴ τοῦ γραπτοῦ νόμου, τῆς τάξεως, ἀρμονίας, αὐξήσεως· Σοφία (δὲν πρέπει νὰ συγγέεται μὲ τὸν Ἑρμῆν). Παρατήρησις τῶν σχέσεων καὶ νόμων τοῦ Κόσμου. Ζεὺς εἶναι ὁ νόμος, ἡ τάξις, ἡ ἀνωτέρα γνώσις. Δικαιοσύνη, Εὐτυχία.

Θ) Εἰλικρίνεια, Αἴσθημα, Περίβλεπτος θέσις, Ἐξουσία, Συγκέντρωσις, Αὔξησις. Ὁ ἄνθρωπος τοῦ Διὸς εὐρίσκει τὸν κόσμον καλῶς διατεταγμένον ἴσταται πρὸ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων ἐλευθέρως καὶ ἀβιάστως.

Α) Ἡδυσία, καυχησιολογία, ὑπερηφάνεια, ὑπεροψία, θρησκοληψία, ἄνομοι ὁδοί, ἀνηθικότης, ψεῦδος. Ἰσταται ὁ Ζεὺς ἐν τινι θέματι κακῶς, τότε χάνει ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς κάθε αἴσθημα ἐννόμου δικαιοσύνης. Ἡ σοφία μετατρέπεται εἰς πονηρίαν, μηχανορραφίαν, καὶ ὑποκρισίαν.

3) Ο ΖΕΥΣ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΩΔΕΚΑ ΟΙΚΟΥΣ.

α) Ὡς ἐν παραγράφῳ 2.

β) Παρουσιάζονται πλειστάκις ἀναμφισβήτητοι ἰκανότητες πρὸς κέρδη καὶ ἀπόκτησιν ὑλικῶν ἀγαθῶν· δημιουργικότης, καὶ ζωηρὰ φαντασία τείνουσι πάντοτε πρὸς τὴν κερδοσκοπίαν. **Ἀρμονικαὶ γωνίαι** ὀδηγοῦσιν εἰς μεγάλας οἰκονομολογικὰς ἐπιτυχίας, εἰς κεφαλαιοποίησιν τῶν κτηθέντων. **Δυσαρμονικαὶ ὄψεις** ἐπενεργοῦσιν οὐχὶ ἐντόνως ἐπὶ τῆς συγκεντρώσεως κερδῶν, ἀπαιτοῦνται ὁμῶς λίαν δυσμενεῖς θέσεις ἵνα σημάνωσιν ἀπωλείας.

γ) Ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ αἱ καθημεριναὶ καὶ συνήθειαι συνθήκαι τῆς ζωῆς ἴστανται ὑπὸ σημαντικῶς εὐμενεῖς ἐπιδράσεις. **Θετικαὶ γωνίαι** καὶ ὑπὸ ἀνάλογον διασκευὴν τοῦ θέματος σημαίνουσιν ἐπιτυχίαν εἰς τὸ συγγραφικὸν ἐπάγγελμα, περαιτέρω ἐνίσχυσιν τῶν συγγενικῶν σχέσεων, ἐνῶ **ἀρνητικαὶ** τοιαῦται, ἐφ' ὅσον δὲν λαμβάνωσιν ἐξαιρετικὴν σημασίαν, παρακλύσεις καὶ ἐπιβραδύνσεις δύνανται νὰ προκαλέσωσιν ἐπὶ τοῦ ἰδίου πεδίου.

δ) Εἰς τὴν θέσιν ταύτην σημαίνονται εὐμενεῖς σχέσεις ζωῆς ἐν συνδυασμῶ μετὰ τοῦ πατρικοῦ οἴκου καὶ τῆς οἰκογενείας. Προαγγέλει περιουσίαν διὰ τὸν πατέρα, κληρονομίαν, καὶ εὐτυχῆ τὰ τελευταῖα ἔτη τοῦ βίου. Ἐν περιπτώσει **δυσμενῶν γωνιῶν** πάντα ταῦτα λαμβάνουν ἀρνητικὴν τροπὴν.

ε) Ἐπὶ **ἀρμονικῶν ὄψεων** δέον ν' ἀναμείνωται ὥραϊα καὶ νοήμονα παιδία. Προμηνύεται ὡσαύτως εὐτυχῆς διαβίωσις, τύχη εἰς τὰ τυχερὰ παίγνια (:) ἐπὶ δὲ θηλυκοῦ θέματος παρατηρεῖται μεγαλειότερα γονιμότης. Αἱ κοινωνικαὶ σχέσεις καὶ ὅτι ἀφορᾷ συλλόγους, συναναστροφὰς κ. τ. ὅ εἶναι πάντοτε εὐνοϊκαί. Ἐπὶ **δυσμενῶν γωνιῶν** τὰ ἀνωτέρω παρατηροῦνται ἐπίσης ἂν καὶ ὑπὸ ἐξησθενισμένην μορφήν.

στ) Κατά παρατηρήσεις τοῦ κ. Κλαϊκλερ ἡ θέσις αὕτη δὲν φαίνεται εὐνοϊκῆ διὰ τὰ πρῶτα ἔτη τοῦ παιδίου. Συχνὰ συναντᾶται εἰς τὰ θέματα πρῶτως θανάτων παιδίων. Ἀφοῦ παρέλθῃ ὅμως ἡ παιδικὴ ἡλικία, πάντα τὰ συμπτώματα ταῦτα ἔξαφανίζονται καὶ σταθεροποιεῖται ἡ υἰεία. Παρατηρήθη ὁμοίως τάσις πρὸς σχέσεις μετὰ ὑποδεστέρων προσώπων, ὅπερ ἔχει ὡς συνέπειαν καλὴν συνεννόησιν μετὰ τῶν ὑπὸ τὰς διαταγὰς αὐτῶν εὐρισκομένων ἀτόμων. **Κακῶς ἀκτινοβολούμενος**, παρέχει τάσεις πρὸς ἀσθενείας τοῦ ἥπατος καὶ τῆς χολῆς, καὶ τοῦτο ὅταν οἱ προσβάλλοντες πλανῆται εἴνε Κρόνος καὶ Ἄρης.

ζ) Συχνάκις ἐν τῷ οἴκῳ τοῦτῳ παρουσιάζονται ἰδιότητες καὶ κοινωνικὰ προτερήματα τὰ ὅποια ἄγουσιν εἰς ἐπιτυχίας ἐν τῷ βίῳ καὶ κοινωνικὴν ἀναγνώρισιν, ἰδίως ἐπὶ θετικῶν ἀκτινοβολιῶν. Ὁ συμπληρωματικὸς τύπος τοῦ γάμου θέλει εἶσθαι ὑπὸ τοῦ Διὸς ἐπιφροασμένος. Γενικῶς προαγγέλονται εὐτυχὴς γάμος καὶ συζυγικὴ ζωὴ, ἐκτὸς ἐὰν ὁ σημειοδότης εὐνηται εἰς τὰ ζώδια Διδύμων, Παρθένου ἢ Αἰγόκερω. **Δυσαρμονικαὶ γωνίαι** ἐφ' ὅσον παρουσιάζουν δξύν χαρακτῆρα δύνανται νὰ ἐπιφέρουν διενέξεις καὶ διαστάσεις ἐπὶ τοῦ συζυγικοῦ πεδίου, ἐν περιπτώσει δὲ ὄψεων Ἀφροδίτης ἢ Ἄρεως δύνανται καὶ διαστάσεις τῶν συζύγων νὰ προκληθῶσιν.

η) Προαγγέλει προῖκα, κληρονομίαν ἢ καὶ δῶρα. Ὁ θάνατος ἐπὶ **εὐμενῶν γωνιῶν** θὰ εἶναι ἡρεμὸς καὶ ἀνώδυνος. Ἐπὶ **δυσμενῶν γωνιῶν** δημιουργοῦνται διενέξεις ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω πεδίων, ἰδίᾳ ὅμως μία τοιαύτη ἀκτινοβολία μᾶλλον σοβαρὰς ἀσθενείας διεγείρει ἐχούσας σχέσιν μὲ τὴν χολὴν καὶ τὸ ἥπαρ.

θ) Ἀναλόγως τῆς συνολικῆς ὕψῃς τοῦ θέματος ἐπισημαίνεται ἐδραιωτέρα ροπὴ πρὸς φιλοσοφικὰς, θρησκευτικὰς καὶ ἀναλόγους ἐπιστήμας, ἐνίοτε ὅμως καὶ οἰκονομολογικὰς ἐπιφορὰς, μεγαλείτερα ταξείδια εἰς ξένας χώρας στέφονται ἐπὶ **εὐμενῶν γωνιῶν** ὑπὸ ἐπιτυχίας καὶ ἀποφέρουσι κέρδη, ἐπὶ **δυσμενῶν** ὅμως πάντα τὰ ἀνωτέρω λαμβάνουσι περίπλοκον χαρακτῆρα, δημιουργεῖται φανατισμὸς, καὶ ὑπερβολικὴ τάσις πρὸς μυστικισμὸν.

ι) Σημαίνεται ἐνταῦθα ἐπιτυχία καὶ ἀναγνώρισις εἰς τὴν ζωὴν τιμὰς καὶ δόξαν θέλει ἀποκίησει τὸ ὑποκείμενον ἰδιαίτερος ἐπὶ καλῶν ἀκτινοβολιῶν τῶν φώτων Ἀπόκτησις ὡσαύτως ἐμπιστοσύνης. **Δυσαρμονικαὶ ἐπιδράσεις** προξενοῦσιν ἄπλῶς ὑπερέντασιν καὶ διαμάχας ἀπαιτοῦνται ὅμως ἰσχυρῶς ἐπιβουλευόντες ἀστρικοὶ παράγοντες ἵνα ἡ θετικὴ ἐνέργεια τοῦ πλανήτου ἐντελῶς ἐξουδετερωθῇ.

ια) Ἐπὶ **ἀρμονικῶν ὄψεων** παρατηρεῖται ἡ ἱκανότης συγκεντρώσεως λίαν ἐχειυθῶν προσώπων εἰς τὸν κύκλον τῶν φίλων, ὅπερ μεταγενεστέρως εἰς κοινωνικὴν καὶ ἐμπιστευτικὴν θέσιν ἀξίαν λόγου δύναται νὰ ὀδηγήσῃ. Οἱ φίλοι ἀνήκουν κατ' ἀναλογίαν εἰς τὸν τύπον τοῦ Διός. Κατὰ τὸν Κλαϊκλερ ἡ τοιαύτη θέσις ἐπὶ θήλεος θέματος προαγγέλει πολλαχῶς εὐκόλον τοκετόν. Ἐπὶ **δυσαρμονικῶν ὄψεων** πολὺ ὀλίγα διαφορὰ ἀναφέρονται, εἶναι δὲ αὐτὰ μικρὰς σημασίας ἐπιπλοκαὶ καὶ παρακωλύσεις.

ιβ) Ἐν τῇ θέσει ταύτῃ ἡ δυσοίωνος ἰδιότης τοῦ δωδεκάτου οἴκου ἐξουδετεροῦται ὑπὸ τῆς εὐνοϊῶνου τοιαύτης τοῦ Διός, οὕτως ὥστε νὰ ἀποδίδεται ἐν προκειμένῳ οὐδέτερα σημασία. Ἀπαιτοῦνται δηλονότι λίαν ἐντατικαὶ ἐπιδράσεις ἐπὶ τὸ εὐνοϊκὸν ἢ τὸ δυσμενὲς ἵνα προκληθῶσιν ἀναλόγως θετικὸ ἢ ἀρνητικὰ

ἀποτελέσματα. Γενικῶς προαγγέονται ἐλάχιστοι κεκρυμμένοι ἐχθροί. εὐρισκόμενου δὲ τοῦ πλανήτου πλησίον τοῦ ὀρίζοντος, παρατηρεῖται ἔξωτερικὸν τοῦ ὑποκειμένου ἄφογον, εὐχάριστον, δύναται δὲ νὰ προσελκύῃ τὴν συμπάθειαν.

4) Ο ΖΕΥΣ ΕΙΣ ΤΑ ΔΩΔΕΚΑ ΖΩΔΙΑ.

α) Ὁ Ζεὺς εὐρισκόμενος εἰς τὸν **Κριόν**, σημαίνει γενναιοφροσύνην, εὐγένειαν χαρακτήρος, εὐάρεστον, τολμηρόν, ἀπέναντι φίλων πρόθυμον πρὸς βοήθειαν καὶ αὐτοθυσιαζόμενον ἄτομον.

β) Ἐν τῷ **Ταύρω** παρατηρεῖται δικαιοσύνη, ἰσχυρὸς χαρακτήρ, φύσις συμπαιθητικὴ καὶ εἰλικρινής, ἀγάπη πρὸς τὰς καλὰς τέχνας, τὴν φύσιν καὶ τὰ ἀσθενῆ ἄτομα. Πρὸς τὸ γυναικεῖον φύλον πολὺ εὐγενής, ἀνθρωπιστὴς καὶ συμπονετικὸς. Κἄπως ἀρεσκόμενος εἰς τὰς ἐπιγείους ἡδονάς.

γ) **Εἰς τοὺς Διδύμους** πλὴν τοῦ εὐγενοῦς καὶ εὐαρέστου χαρακτήρος ἔχει νὰ ἀναφερθῆ ἔξαιρετικὴ ἀγάπη πρὸς τὴν μελέτην, τὰς ἐπιστήμας, ἰδίᾳ τὰς μαθηματικὰς τοιαύτας, πρὸς τὰς ἐφευρέσεις κ. κ.

δ) Εὐρισκόμενος εἰς τὸν **Καρκίνον** ὁ Ζεὺς ἀναιρεῖ τὰς τυχὸν δυσμενεῖς ἐπιρροίας τῶν κακοποιῶν πλανητῶν, καθιστῶν τὸ ὑποκείμενον ἱκανὸν διὰ πᾶσαν ἐπιχείρησιν. Ἔχει ἐν τούτοις τὴν τάσιν ν' ἀναμιγνύεται εἰς τὰς ὑποθέσεις τῶν ἄλλων καὶ νὰ ἐπικρίνῃ. Ἀγαπᾷ τὸ στοιχεῖον τοῦ ὕδατος, συνελπῶς τὰ θαλάσσια σπόρ, κάθε δὲ ἐπιχείρησις σχέσιν ἔχουσα μὲ τὸ ὑγρὸν τοῦτο στοιχεῖον τῷ εἶναι εὐνοϊκῆ.

ε) Ἐν τῷ **Λέοντι** σημειοδοτεῖ ὁ Ζεὺς ἄτομον ὑπομονητικόν, ἀξιοπρεπές, γενναιόφρον, μεγάλης διανοητικότητος καὶ ἐμβριθείας, ἤρεμον, ὑπερήφανον, ἀρεσκόμενον εἰς τὰς διακρίσεις καὶ τὰς τιμάς, μέλλον νὰ ἀποκτήσῃ ἐν τῇ κοινωγίᾳ ἢ εἰς τὴν ἐκκλησίαν μεγάλα ἀξιώματα. Χαρακτήρ προβλεπτικὸς, τίμιος, ἀγαθός, συνετός, δίκαιος καὶ ἀξιαγάπητος.

στ) Ἐν τῇ **Παρθένῳ** προμηνύεται χολερικὸς καὶ ὑπὲρ τὸ δέον σπεύδων χαρακτήρ, ἀπρόσεκτος, μὴ ἐπαρκῶς σταθμίζων τὰ πράγματα, ἔνεκα τοῦ ὁποίου τὰ τοιαῦτα ἄτομα εὐκόλως ἀυταπατῶνται ἢ εὐκόλως δύνανται νὰ ἐπιρροεασθοῦν ὑπὸ ἄλλων. Ἐν τούτοις ἀγαπᾷ πολὺ τὰς ἐπιστήμας, τὴν δικαιοσύνην, τὴν τιμότητα καὶ τὴν ἀνεξαρτησίαν.

ζ) Ἐν τῷ **Ζυγῷ** προσφέρει ἀγαθὸν καὶ συμπαιθητικὸν χαρακτήρα, δίκαιον καὶ ἀγαπώμενον ὑφ' ὅλων. Ἀγάπη πρὸς τὸ Ὁραῖον, εἰλικρίνεια, φαντασία, πιστὴ φιλία. Μέλει νὰ ἀγαπηθῆ καὶ ἐκτιμηθῆ.

η) Ἐν τῷ **Σκορπίῳ** ὁ Ζεὺς ἀποκαλύπτει χαρακτήρα ἀλαζόνα, θέλοντα νὰ ἐπιβάλληται εἰς τοὺς τοὺς ἄλλους, ἐγωιστὴν, ἐξουσιαστικόν, καὶ χρησιμοποιοῦντα βίαια μέσα πρὸς πλουτισμὸν του, ὑπερ πολλάκις τῷ δημιουργεῖ ἐχθρούς.

θ) Ἐν τῷ **Τοξότη** σημειοδοτεῖται τὸ ὑποκείμενον ὡς φύσις δικαία, συμπαιθητικὴ, εὐγενῶν αἰσθημάτων καὶ ἀνθρωπιστικῶν πεποιθήσεων. Πλειστάκις παρατηροῦνται μεγάλοι φίλοι τῶν ζῶων.

ι) Ἐν τῷ **Αἰγοκέρω** εὐρισκόμενος ὁ Ζεὺς δὲν εἶναι πολὺ καλὸν προμήνυμα, διότι ὁ χαρακτήρ τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου εἶναι λίαν ἐμποτισμένος ὑπὸ τῆς χρονίου φύσεως τοῦ ζωδίου, ἐκτὸς ἐὰν βοηθούτων καὶ ἄλλων πλανητῶν διὰ **θετικῶν ὄψεων**, αἱ ἐπιδράσεις αὗται ἐξουδετερωθοῦν. Ἄλλως σημαίνεται φιλόρ-

γυρος, λίαν ὑστερόβουλος καὶ παντελῶς στερούμενος συμπνοίας πρὸς τοὺς λοιποὺς ἀνθρώπους χαρακτήρ. Κατὰ τὰ ἄλλα σοβαρὸν πνεῦμα.

ια) *Ἐν τῷ Ὑδροχόῳ* χαρακτηρίζεται τὸ ὑποκείμενον ἀπὸ καλὴν καρδιάν, ἐργατικότητα, πολλάκις ἀδιάφορον πρὸς τὰ ἀγαθὰ τῆς ζωῆς, συνेतὸν, ἀγαπῶν τὴν μάθησιν καὶ τὰς ἐπιστήμας, θρησκον. Τάσις πρὸς τὰ ἄκρα καὶ παραδοξότητας. Ἐχθρὸς τῶν φιλονικιῶν, ἀλλὰ φοβερὸς εἰς τὸν θυμὸν του.

ιβ) *Εἰς τοὺς Ἰχθεῖς* τὸ ὑποκείμενον παρουσιάζει εἰς πολλὰ πεδία κλίσιν, ταχεῖαν ἀντίληψιν καὶ ἐν γένει καλὸν χαρακτήρα. Εἶναι ἄκακοι, ἀποκοτῶν οὐκ ὀλίγους καλοὺς φίλους, ἀγαποῦν τὸ ὑγρὸν στοιχεῖον.

5) ΟΨΕΙΣ ΔΙΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΩΡΟΣΚΟΠΟΝ.

Τάσεις ἐπεκτάσεως καὶ ἐξαπλώσεως ἐν τῇ βιωτικῇ συμπεριφορᾷ. *Ἀρμονικαὶ γωνίαι* σημειοδοτοῦσι θετικὰς κοινωνικὰς ιδιότητας, δημιουργικὴν θέλησιν, αἰσθημα κοινωνικόν, τάσιν πρὸς δικαιοσύνην, συμφωνίαν ἐπὶ τῶν μεγάλων σκοπῶν ἐνὸς συνδέσμου ἢ συνόλου. *Κρίσιμοι γωνίαι* (ὡς τοιαῦται μόνον τὸ τετράγωνον δέον νὰ ἐκλαμβάνωνται) δυσχεραίνουσι τὴν πραγματοποίησιν τῶν ἀνωτέρω σκοπῶν, ἰδίως ὅμως ἐξασθενίζουσι τὴν ζωικότητα.

6) ΟΨΕΙΣ ΔΙΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΜΕΣΟΥΡΑΝΗΜΑ.

Ἀρμονικαὶ γωνίαι ἐνδυναμοῦσι τὰς κοινωνικὰς διαθέσεις καὶ ἐνισχύουσι ἐνίστε κατὰ σημαντικὴν κλίμακα τὴν ἀναμενομένην ἐπιτυχίαν. Οὐχὶ σπανίως ἐντονοὶ θρησκευτικαὶ ἢ καὶ πολιτικαὶ τάσεις. Ὁ τετραγωνισμὸς προξενεῖ ἐμπόδια εἰς τὰ ἀνωτέρω.

7) ΟΨΕΙΣ ΔΙΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΛΟΙΠΟΥΣ ΠΛΑΝΗΤΑΣ.

α) *Ζεὺς - Ἄρης*. — Γενικῶς αἱ γωνίαι αὗται ἔχουσι τὴν ιδιότητα δράσεως βιαίας καὶ ἐνίστε πολεμίου. Ἡ ἐνθουσιαστικὴ ἱκανότης ἐκδηλοῦται παρὰ τῷ πρωτογόνῳ τύπῳ διὰ τοῦ ἀθλητισμοῦ καὶ τῆς τεχνικῆς, ἐνῶ παρὰ τῷ ἐξειλιγμένῳ εἰς ἀγῶνας ἐπὶ θρησκευτικῶν, κοσμοθεωρητικῶν, ἢ καὶ πολιτικῶν ἀκόμη θεμάτων. Τὸ τοιοῦτον ζεῦγος συναντᾶται πολὺ συχνὰ εἰς τὰ θέματα τῶν ἱερωμένων. *Δυσαρμονικαὶ γωνίαι* προλέγουσι τάσεις πρὸς διὰ τῆς βίας ἐπίλυσιν τῶν διαφορῶν, διαστάσεις ἐν τῇ κοινωνικῇ ἢ οἰκογενειακῇ ζωῇ, ἀτελετητούς δίκας, διαζύγια κ.κ.

β) *Ζεὺς - Ἀφροδίτη*. — *Ἀρμονικαὶ γωνίαι* παρέχουσι χαρακτήρας πλήρεις καλωσύνης, καὶ ἐπιδρῶσιν αἰσθητικῶς ἐπὶ τῆς θετικῆς καὶ εὐμενοῦς διαμορφώσεως ὀλοκλήρου τοῦ θέματος. Ἐν ταῖς ὄψεσιν αὐταῖς συγκεντροῦται πᾶν ὅ,τι θὰ ἠδύνατο νὰ χαρακτηρήσῃ ἐν ἄτομον εὐτυχές. Στιτιστικαὶ παρατηρήσεις ἀπέδειξαν συχνότητα περιπτώσεων ἰδιοφυίας περὶ τὸν χειρισμὸν τῶν χρωμάτων (ζωγράφοι). *Δυσαρμονικαὶ γωνίαι* ἂν καὶ δὲν ἔχουσι ἐξαιρετικὴν βαρύτητα, δύνανται ἐν τούτοις νὰ προεῖπωσιν ἐν συνδυασμῷ μετ' ἄλλων παραγόντων ἀτυχήματα ἐν τῷ ἐρωτικῷ πεδίῳ, τῇ συζυγικῇ στέγῃ, ἢ καὶ τῇ οἰκογενείᾳ, μὲ διαζευκτικὰ ἀποτελέσματα.

γ) *Ζεὺς - Ἑρμῆς*. — Τὸ ὑποκείμενον χαρακτηρίζεται ὑπὸ δξείας ἀντίληψεως, εἰλικρινείας, γενναιοφροσύνης καὶ μεγάλης κρίσεως. Προαγγέλουσιν ἐπιτυχίας ἐν τῷ καλλιτεχνικῷ πεδίῳ, εἰς τὰ γράμματα καὶ τὰς ἐπιστήμας. *Ἀσθενῆς θέσις* τῶν πλανητῶν ἢ καὶ *δυσμενῆς διάταξις* αὐτῶν προξενεῖ ἐπισφαλῆ κρίσιν, σκεπτικισμὸν καὶ δεισιδαιμονίαν. Πρὸ πάντων ἀτυχίαν εἰς τὰ γράμματα καὶ τὰς ἐπιστήμας, ἔλλειψιν ἀτομικῆς πείρας, ἀγάπην πρὸς τὰς ἔριδας, προκατάληψιν.

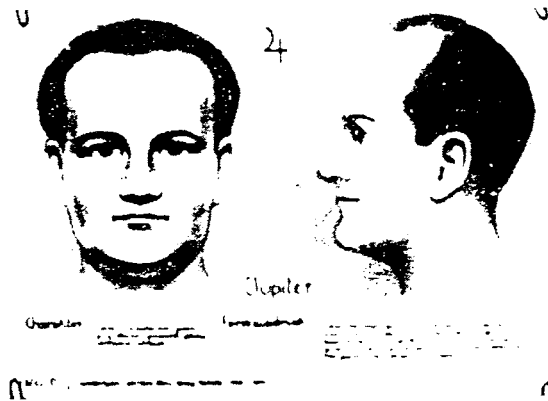
δ) *Ζεύς-Ουρανός*. — Ἐπὶ *θετικῶν γωνιῶν* σημειοδοτεῖται μεγάλη πρωτοτυπία καὶ εὐρύτης πνεύματος, διαισθητικότης καὶ γενικῶς ἐφευρετικότης ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς θελήσεως, ἀναμορφώσεως καὶ ἀνασυγκροτήσεως. Ἀγάπη πρὸς τὸν ἀποκρυφισμὸν, τὸν μυστικισμὸν καὶ τὴν φιλοσοφίαν ὅπου πάντοτε ὑπερτερεῖ τὸ μυστικιστικὸν στοιχεῖον. Μαγνητικαὶ ιδιότητες. Κατὰ τὰ ἄλλα μεγάλωφρων, εὐγενής, ἂν καὶ κάπως παράδοξος χαρακτήρ. *Δυσαρμονικαὶ γωνίαι* δὲν μετατρέπουσι τὴν ὑφὴν τῶν ἐκδηλώσεων προξενουοῖσι ὅμως πολλάκις ἐσφαλμένους ὑπολογισμούς, πλάνας καὶ ἀτυχεῖς ἐκβάσεις.

ε) *Ζεύς-Ποσειδών*. — Νεωτεριστικαὶ τάσεις αἱ ὁποῖαι ἐπὶ *ἀρμονικῆς διαμορφώσεως* τοῦ θέματος εἰς εὐτυχή ἀποτελέσματα ὁδηγοῦν καὶ αἵτινες κυρίως πρὸς τὰς πνευματικὰς ροπὰς σχέσιν ἔχουν, ἐπὶ *ἀρνητικῶν ὁμῶς ὄψεων*, ἂν καὶ ἀσθενῶς, εἰς αἰρετικὰς καὶ ἀκατανοήτους τάσεις ἄγουσι. Εὐκόλος παραπλάνησις καὶ ἐπίδρασις ὑπὸ ἄλλων ὅπερ τὸ ὑποκείμενον εἰς πολλὰς ἀδιεξόδους ἄγει ἀπὸ κοινωνικῆς ἢ ἀτομικῆς ἀπόψεως.

Δ) ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΟΝΙΚΩΣ

1) ΠΑΡΑΣΤΗΜΑ. — Ὁραῖον, ἐπιβλητικόν, πολλάκις ὑψηλὸν σταθερὸν, σοβαρὸν βᾶδισμα.

2) ΠΡΟΣΩΠION. — Ἐπίδερμις λευκὴ καὶ φρέσκη. Φωνὴ διανγῆς καὶ σταθερά. Ὁφθαλμοὶ μεγάλοι, ὑγροὶ καὶ ἐλκύνοντες ἐμπιστοσύνην.

Εἰκ. 8. — Ὁ φυσιογνωμονικὸς τύπος τοῦ Διὸς

Ὁφρεῖς μακροὶ καὶ λεπταί, μέτωπον εὐρὺ καὶ ὑψηλὸν πρὸς τὰ ἄνω καμπύλον, Κόμη κασιτανόχρους, πυκνὴ καὶ ἐνίοτε βοστρυχωτή, ἰσχυρὰ διάπλασις τῆς βάσεως τῆς ρινός. Ρίς μᾶλλον μεγάλη καὶ εὐθεία. Στόμα κάπως μέγα, τὰ Χεῖλη εὐτραφεῖ τοῦ ἀνωτέρου προεξέχοντος, οἱ Ὀδόντες εἶναι ἐπίσης μεγάλοι, συχνὰ δὲ οἱ δύο ἐμπρόσθιοι τῆς ἄνω σιαγῶνος εἶναι πολὺ μακρότεροι τῶν τῆς κάτω. (Ντεμπα-

ρόλ) ὁ Πώγων προεξέχει σχετικῶς καὶ φέρει εἰς τὸ μέσον κοιλότητα. Οἱ τύποι οὗτοι χάνουν συντόμως τὴν κόμην των, ἢ ὁποῖα ταχέως πίπτει εἰς τὴν κορυφήν. Τὰ ὄφθα σχεδὸν προσκολλῶνται ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, ὁ Λαῖμος εἶναι συνήθων διαστάσεων καὶ ἄρκετὰ πλαστικός, εἰς τὰς γυναῖκας δὲ φέρει προεξεχούσας κυανὰς φλέβας. Ἰδρώωνον ὑπερβολικὰ ἰδίως ἐκ τοῦ μετώπου.

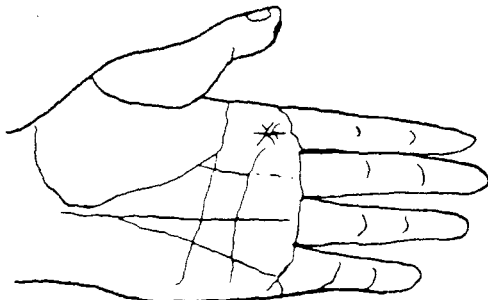
3) ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΩΣ. — Σοφία, πρόβλεψις, δικαιοσύνη, ἀγαθότης, πατριότης. Ἀρέσκεια ὑπερβολικὴ εἰς τὰς διασκεδάσεις καὶ τὰς ἡδονὰς, πίστις, θρησκευτικότης, ἐμπιστοσύνην ἐμπνέοντες, πλήρεις ἀξιοπρεπειᾶς χαρακτήρες.

4) ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΚΩΣ. — Δικασταί, ἱερωμένοι, δημόσιοι ὑπάλληλοι, ῥήτορες, καλλιτέχναι, μουσικοί.

Ε) ΧΕΙΡΟΛΟΓΙΚΩΣ

Βλέπε παρατειθεμένην εικόνα.

✱

Εικ. 9.—'Η τυπική χείρ τοῦ Διὸς

ΣΤ) ΓΡΑΦΟΛΟΓΙΚΩΣ

Ὁ γραφικὸς χαρακτὴρ τοῦ τύπου τοῦ Διὸς εἶναι μεγαλοπρεπής, εὐμεγέθης, ἐν πολλοῖς ἐπιδεικτικὸς, ἐμφανίζων ἀλαζονείαν καὶ φιλοδοξίαν. Δὲν παρουσιάζεται οὐδὲ ἔχνος δυσταγμοῦ, ἡ γραφὴ εἶναι σταθερά, ἐνεργητικὴ, ἀσφαλής, ἡγεμονικὴ, πλήρης αὐτοπεποιθήσεως. Ἄνιούσα γραφὴ μὲ συγχρόνως μεγάλους χαρακτήρας εἶναι ἀσφαλὲς δείγμα τύπου Διὸς. Εἶναι ὁ εὐτυχὴς χαρακτὴρ, τοῦ ὁποίου ὁ μόνος σκοπὸς εἶναι ἡ διηνεκὴς βελτίωσις καὶ ἄνοδος.

Ζ) ΒΟΤΑΝΟΛΟΓΙΚΩΣ

Γενικὴ μορφή.—Ἐπιβλητικὴ, Φυλλώδης.

Χρῶμα.—Κυανοῦν, ἰώδες.

Ἄρωμα.—Εὐχάριστον, ὑγειεινόν, ἀπλοῦν.

Γεῦσις.—Ἐλαφρά, γλυκεία, ἀπλῆ.

Δύξησις.—Ἐπιβλητικὴ, ἄφθονος.

Φύλλα.—Ἄφθονα, χυμώδη.

Ἄνθη καρποί.—Ἄφθανοί.

Ἔτερα χαρακτηριστικά.—Χυμὸς θερμὸς, ἐλαφρὸς, ἄφθονος.

Η) ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΩΣ

Στοιχ. ιδιότης.—Θ_{1,5} Ξ₁

Ἰδιοσυγκρασία.—Αἱματώδης.

Ὄργανα καὶ περιοχαί.—Ἦπαρ, χολή, αἷμα, ὄργανα πέψεως, κύτταρα.

Ὁ πλανήτης δεσπάζει ἐπὶ τῶν λειτουργειῶν τῆς διαθρέψεως, τῆς ἀφομοιώσεως καὶ τῆς ἀξήσεως. Περαιτέρω ἐπὶ τῆς οἰκονομίας τῶν ὑδατανθράκων καὶ ἰδιαιτέρως τῶν σακχάρων ἐν τῷ σώματι.

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΥΤΙΚΟΙ ΤΥΠΟΙ ΤΟΥ ΔΙΟΣ						
ΦΥΤΙΚΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ		ΖΩΙΚΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ		ΟΡΥΚΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ		
		ΤΕΤΡΑΠΟΔΑ	ΠΤΗΝΑ	ΑΛΑΤΑ	ΜΕΤΑΛΛΑ	ΛΙΘΟΙ
Acer plat.	Hyssopus	Ίατρος	Άετός	Θεικόν - Κάδιμον	Ψευδάργυρος	Άμέθυστος
Aesculus hip.	Lichen island.	Κόων	Τύσος	Θεικόν - Νάτριον	Κάδιμον	Σμάραγδος
Aquilegia vulg.	Pimpinella	Έλεφας	Πέδιξ		Όρειχάλκος	Τουρκουάζ
Archangelica	[Anisum		Κορυδαλός		Ουράνιον	Σάπφειρος
Asparagus	Pulmonaria					
Beta vulgaris	Salvia offic.					
Castanea vexe	Scandix cerefol.					
Diaathus caryoph.	Sempervivum					
Equisetum	Tanacetum					
Ficus carica	Teucrium					
Leontodonton	Tilia grand.					
Melilotus albus	Vacinium-					
Melissa officin.	Myrtillus					
Potentilla reptans						
Triticum rep						

Παθολογικῶς.—“Ολαι αἱ ἀσθένειαι αἱ προερχόμεναι ἐκ κακῆς λειτουργείας τῶν ὀργάνων τῶν συντελούντων εἰς τὴν πλήρη καὶ κανονικὴν συντήρησιν καὶ ἀνανέωσιν τῆς ὀργανικῆς οὐσίας. Ἀσθένειαι τοῦ ἥπατος, τῆς χολῆς, παροδικοὶ πυρετοί, πνευρίτις, ἀποπληξία, φλεγμονὴ καὶ ἄλλαι προερχόμεναι ἐκ πληθώρας τοῦ αἵματος. Συσπάσεις τῆς σπονδυλικῆς στήλης (;).

Ἀσθένειαι ἀρχόμεναι ὑπὸ τὰς ἐπιρροίας τοῦ Διὸς εἶναι σπανίως ἐπικίνδυνοι καὶ σχεδὸν πάντοτε μικρᾶς διαρκείας. Δέον ν’ ἀποφεύγηται ἡ ἀπαρχὴ θεραπείας εἰς ὥραν Διὸς ἀσθενειῶν τοῦ ἥπατος διότι προώριστα ν’ ἀποτύχη. Ἀσθένειαι τοῦ Διὸς νὰ θεραπεύωνται ὑπὸ ἐπιδράσεις Ἑρμοῦ.

Βιοχημικὸν ἄλας.—Θεικὸν νάτριον, καὶ θεικὸν ἀσβέστιον.

Φάρμακα.—Τὰ ἐν τῷ πίνακι τῆς σελ. 54 ἀναγραφόμενα.

Θεραπ. ἐνέργεια.—Ἐνεργοῦσιν ὡς ἀντίδοτα δηλητηρίων, εἶναι ἀντισπασμωδικά, ἀναληπτικά, τονωτικά, βαλσαμικά, μαλακτικά, δίδοντα γένεσιν εἰς γλυκογόνον, ἐλμινθοκτόνα, διαχωρίζοντα σάκχαρον καὶ λεύκωμα, παράγοντα δὲ οὐρικά ἅλατα.

ΠΑΘΟΛΟΓΙΚΑΙ ΓΩΝΙΑΙ.

α) *Ζεὺς-Ἄρης.* Ὁξείαι παθήσεις ἥπατος καὶ χολῆς, ἥπατίτις, ἀρτηρίτις, ὑπεραιμία, ὑπεργλυκαιμία, ὑπερτροφία, παχυσαρκία, σάρκωμα, λίπωμα, μύωμα.

β) *Ζεὺς-Ἀφροδίτη.*—Δὲν ὑπάρχουν ἀσθένειαι.

γ) *Ζεὺς-Ἑρμῆς.*—Δὲν ὑπάρχουν ἀσθένειαι.

δ) *Ζεὺς-Ὀυρανός.*—Ἰσχίαι, παραλύσεις τῶν ἰσχιῶν, διαβήτης σακχαρώδης, παραλύσεις τῶν νεύρων.

ε) *Ζεὺς-Ποσειδῶν.*—Δὲν εἶναι ἀκόμη βέβαιον ἐὰν ὑπάρχουν καὶ ποῖται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ

Ο ΠΛΑΝΗΤΗΣ ΑΡΗΣ

Α) ΜΥΘΟΛΟΓΙΚΩΣ

Κατὰ τὸν Ὅμηρον καὶ Ἡσίοδον γενεαλογεῖται ὡς υἱὸς τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἥρας. Εἶναι ὁ κατ’ ἐξοχὴν θεὸς τοῦ πολέμου καὶ τοῦ πυρός, τῶν δύο ἀρχῶν, γενικῶς καὶ εὐρέως λαμβανομένων, αἵτινες ἀνανεοῦσι καὶ συνεχῶς ἀναγεννῶσι τὸ σύμπαν. Πολλὰ ἀναφέρονται περὶ αὐτοῦ τόσον ὑπὸ τῶν ἀρχαίων ὅσον καὶ ὑπὸ τῶν νεωτέρων μυθογράφων, παραμενόντων ὑπὲρ τὸ δέον εἰς τὰς ἐξωτερικὰς διηγήσεις περὶ τῆς χαρᾶς του νὰ βλέπη τὸ σῆμα τῶν πολεμιστῶν χυνόμενον, ὅτι παριστᾷ ἀλληγορικῶς τὴν θύελλαν, κλπ. Ἀπασαὶ αἱ διηγήσεις αὗται, οὐδὲν τὸ ὠφέλιμον καὶ κανένα καρπὸν δύνανται νὰ ἔχωσι εἰς τοὺς πιστεύοντας ὅτι αἱ μυθολογίαι τῶν λαῶν κατὰ περισσώτερον περικλείουσιν ἀπὸ ποιητικὰς διηγήσεις. Τὰ σημεῖα ἐνθα καταφαίνεται ἡ μεγάλη σημασία τοῦ μύθου τοῦ Ἄρεως εἶναι σχετικῶς ὀλίγα, ἀλλὰ τόσον λαμπρὰ καὶ περιεκτικὰ ὥστε θαυμάζει κανεὶς ἔτι μίαν φορὰν τοὺς ἀγνώστους συνθέτας τῶν ἑλληνικῶν μύθων.

Τὸ σημαντικώτερον τῶν σημείων τούτων εἶναι οἱ ὑψίστης σημασίας καὶ μυσταγωγικοῦ πλούτου μυθολογούμενοι ἔρωτες μεταξύ τοῦ θεοῦ τούτου καὶ τῆς θεᾶς τοῦ Κάλλους. Θὰ ἐπανέλθωμεν ὁμῶς διὰ λόγους πληρότητος τῆς ἐκθέσεως, ἐν προκειμένῳ εἰς τὸ προσεχές κεφάλαιον.

Ἐνταῦθα θὰ ἀρκεσθῶμεν ν' ἀναφέρωμεν ὅτι ἱερὸν πτηνὸν τοῦ Ἄρεως ἦτο ὁ Ἄλέκτωρ, διότι, λέγει ὁ ἔξωτερισμός, ἦτο τὸ ἀλκιμώτερον καὶ μαχητικώτερον τῶν πτηνῶν.

Ἐκ τῶν ἐρώτων του μετὰ τῆς Ἀφροδίτης ἀπέκτησε δύο τέκνα, τὸν Δεῖμον καὶ τὸν Φόβον, κατ' ἄλλους ἐπίσης καὶ τὴν Ἀρμονίαν, ἣτις λέγεται ὅτι ἐκέρνα τοὺς θεοὺς εἰς τὸν Ὀλυμπον τὸ Νέκταρ ὁμοῦ μετὰ τοῦ Ἔρμου καὶ τῆς Ἥβης. Καὶ ὁ Δράκων ὁ Θηβαῖος μυθεύεται ἐπίσης ὡς υἱὸς τοῦ Ἄρεως καὶ Ἐριννύος Τυφώσης.

Ὡς ἐκ τοῦ ὀρητικοῦ του χαρακτηῖρος καθίσταται ἀπεχθὴς εἰς πολλοὺς ἐκ τῶν ἄλλων θεῶν ἰδίως τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἀθηνᾶς.

ἔχθιστος δέ μοι ἔσσι θεῶν οἱ Ὀλυμπον ἔχουσιν
αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη πόλεμοί τε μάχαι τε.

Ἰλιάδ. Ε. 890.

λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Ζεὺς.

Τρέφει κυρίως ἰδιαιτέραν ἔχθραν πρὸς αὐτὸν ἡ θεὰ Ἀθηνᾶ, ἣτις εἰς τὴν Ἰλιάδα ἄλλοτε μὲν ὀπλίζει τὸν βραχίονα τοῦ Λιομήδους κατὰ τοῦ θεοῦ, ἄλλοτε δέ, ἐπιτιθειμένη ἢ ἰδία ἐναντίον του, καταρωθῶνει νὰ τὸν πληγώσῃ καὶ νὰ τὸν καταορίψῃ ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης.

Εἰς τὸ Ἡσιόδειον ἐπισόδειον τῆς «Ἀσπίδος τοῦ Ἡρακλέους», ὅταν ὁ Ἄρης λαμβάνει τὴν θέσιν τοῦ υἱοῦ τοῦ Κύκνου, τοῦ φονευθέντος ὑπὸ τοῦ ἥρωος, ἢ Ἀθηνᾶ ἀποτρέπει ἀπὸ τοῦ σώματος τοῦ Ἡρακλέους τὰ κτυπήματα τὰ ὁποῖα καταφέρει κατ' αὐτοῦ ὁ θεός, καὶ χάρις εἰς τὴν βοήθειαν ταύτην, ὁ Ἄρης πληγωθεὶς καταπίπτει ἐπὶ τοῦ ἐδάφους. (Ἀσπίς Ἡρακλέους, 443, 455, κ' ἐφ.). Ἐάν ὁ Ἄρης οὐδέποτε φονεύεται διότι εἶναι ἀθάνατος, παρατηρεῖ ὁ γάλλος μυθολόγος Decharme, ἐκ τῆς κλασικῆς μυθολογίας τοῦ ὁποίου παραλαμβάνομεν τὸ περιστατικὸν τοῦτο, ἠτιτάται ὁμῶς πάντοτε εἰς τοὺς ἀγῶνας, τοὺς ὁποίους συγκροτεῖ κατὰ τῶν λαμπουσῶν θεοτήτων. Ὅσον ἀφορᾷ ὁμῶς τοὺς υἱοὺς του, οἱ ὁποῖοι δὲν μετέχουν τῆς ἀθανασίας, πίπτουσιν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὑπὸ τὰ πλήγματα τῶν ἡρώων. Ὅσον ἀφορᾷ τὸν Κύκνον, οὗτος γεννηθεὶς ἐκ τῆς ἐνώσεως τοῦ Ἄρεως μετὰ τῆς Πελοπίας ἢ τῆς Πυρήνης, τῆς ὁποίας τὸ ὄνομα ὑπενίσσεται τὸ οὐράνιον Πῦρ, δὲν εἶναι εὐτυχέστερος εἰς τὴν παράδοξον μάχην, εἰς τὴν ὁποίαν προκαλεῖ τὸν υἱὸν τῆς Ἀλκμήνης. Ὁ Ἡρακλῆς εὐρίσκει τὸν Κύκνον ἐγκτεστημένον μὲ τὸν πατέρα του Ἄρην εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ Παγασαίου Ἀπόλλωνος. Μετὰ μακρὰν καὶ τρομερὰν πάλην ὁ Κύκνος φονεύεται ὑπὸ τοῦ ἡλιακοῦ ἥρωος καὶ μεταμορφοῦται ὑπὸ τοῦ πατρὸς του εἰς τὸ πτηνὸν Κύκνον μὲ τὸ κατάλευκον πτέρωμα, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα σημαίνει ἴσως τὴν λάμπην τῆς ἀστραπῆς. Ἡ πάλη ἣτις ἐξακολουθεῖ μετὰ τοῦ Ἡρακλέους καὶ τοῦ Ἄρεως, καταλήγει εἰς τὴν ἡτταν τοῦ θεοῦ, ὅστις, τραυματισθεὶς, ἀνέρχεται καὶ πάλιν εἰς τὸν Ὀλυμπον. Κατ' ἄλλην παράδοσιν εἰς κεραννὸς διαχωρίζει τοὺς δύο μαχομένους, καὶ θέτει τέρμα εἰς τὴν πάλην.

Καὶ ἄλλα ἀκόμη μυθολογοῦνται περὶ τοῦ ἐν λόγῳ θεοῦ, πλὴν ὅμως ὀφείλομεν νὰ τὸ ὁμολογήσωμεν ὅτι, ἂν καὶ ὁ Ἄρης ἀποτελεῖ μέρος τοῦ δωδεκαθέου, δὲν ἔλαβεν ἐν τούτοις ποτὲ σπουδαίαν θέσιν εἰς τὴν λατρείαν, οὔτε εἰς τὰς δοξασίας τῆς Ἑλλάδος. Οὐδεμία φυλὴ, οὐδεμία πόλις τὸν ἀνεγνώρισεν ὡς τὸν κύριον προστάτην τῆς καὶ θεὸν τῆς.

Β) ΑΛΛΗΓΟΡΙΚΩΣ ΚΑΙ ΣΥΜΒΟΛΙΚΩΣ

Χωρὶς νὰ εἶμεθα εἰς θέσιν νὰ ἀποδώσωμεν πλήρως τὴν πρωταρχικὴν σειρὰν τῶν ὑπὸ τῆς οὐσίας τοῦ θεοῦ Ἄρεως ἀλληγορουμένων, ἀρκούμεθα νὰ παραμείνωμεν ὀλίγον ἐπὶ τῶν δύο χαρακτηριστικωτέρων σημείων τὰ ὁποῖα ἀνωτέρω ἀνεφέραμεν. Πρῶτον τὸ τοῦ ἱεροῦ πτηνοῦ αὐτοῦ, τοῦ Ἀλέκτορος, καὶ δευτέρον τοῦ συμβολισμοῦ αὐτοῦ ὡς τοῦ θεοῦ τῆς καταστροφῆς καὶ τοῦ θανάτου.

Περὶ τοῦ Ἀλέκτορος καὶ τοῦ συμβολισμοῦ του ἔγραψεν ἐμβριθῶς ὁ κ. Δ. Καλογερόπουλος εἰς τὸ τεῦχος Αὐγούστου 1928 τοῦ περιοδικοῦ «Πυθαγόρας», ἐν δὲ τῇ «Μεγάλῃ Ἑγκυκλοπαιδείᾳ» εὑρηται ἐπίσης λίαν περισπούδαστον ἄρθρον τοῦ κ. Κυριακίδου. Ἐξ αὐτῶν τῶν πηγῶν παραλαμβάνομεν τὰ ἀκόλουθα κύρια σημεία.

Ἐν πρώτοις ἡ ιδιότης αὐτοῦ νὰ προαγγέλη τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου καὶ τὴν ἐπικράτησιν τοῦ φωτὸς ἐπὶ τοῦ σκότους, προσέδωκαν εἰς αὐτὸν σημασίαν μαγικὴν καὶ θρησκευτικὴν. Ἐθεωρήθη πτηνὸν μαγικὸν τοῦ ὁποίου ἡ φωνὴ ἔχει τὴν δύναμιν ν' ἀποδιώκῃ τοὺς δαίμονας τοῦ σκότους. Εἰς τοὺς Πέρσας ὁ ἴδιος Ὀρομιάσδης συνιστᾷ τὸν ἀλέκτορα εἰς τὸν Ζαροτούστραν ὡς ἄγγελον τοῦ φωτὸς καὶ τῆς ἡμέρας. Ὁ ἀλέκτωρ κατὰ τὴν Ἀβέσταν εἶναι ἐχθρὸς τῶν Ντέβας τοῦ σκότους καὶ τῶν μαύρων μάγων, φύλαξ τοῦ κόσμου, συνοδεύει δὲ μετὰ τοῦ κυνὸς τὰς γυνὰς εἰς τὸν Ἄδην. Οἱ ἴδιοι Πέρσαι ἐφρόντιζον νὰ ἔχωσι πλησίον τῶν ἑαυτῶν ἀλέκτορα, ὅπου ἐπρόκειτο νὰ διανυκτερεύσουν. Συχνὰ δ' εἰς τὰ μνημεῖα τῶν συναντιῶνται παραστάσεις λατρείας τοῦ πτηνοῦ τούτου. Καὶ ἐν Ἑλλάδι ἐθεωρήθη τὸ πτηνὸν ὡς ἀποτρόπαιον τῶν δαιμόνων, ἀντιβασκάνιον, κ. κ. Ὁ Πυθαγόρας ἐθεώρει τὸν λευκὸν ἀλέκτορα ἱερὸν τοῦ Μηνός, καὶ ἀπηγόρευε τὴν βρώσιν αὐτοῦ. Τὸ ἴδιον ἐγένετο καὶ εἰς τὰ Ἐλευσίνια θεωρουμένου ὡς ἱεροῦ τῆς Περσεφόνης. Ὁ Πλάτων ἀναφέρει ὅτι εἰς τὸν Ἀσκληπιὸν ἐθυσιάζετο ἀλέκτωρ, ὁ δὲ Πλούταρχος διηγεῖται περὶ ἀγάλματος τοῦ Ἀπόλλωνος φέροντος εἰς χεῖρας ἀλέκτορα ὡς σύμβολον πιθανῶς τῆς ἡλιακῆς αὐτοῦ ιδιότητος.

Ἐν τῇ ἐρημητικῇ φιλοσοφίᾳ, ὁ ἀλέκτωρ λόγῳ τῆς ρώμης του καὶ τῆς ἐνεργητικότητός του, παρεβάλλετο πρὸς τὸ Πῦρ, ἐπίσης δὲ εἶχεν ἐκλήφθῃ ὡς σύμβολον τῆς ἀρχικῆς αἰτίας τοῦ παντός καὶ ἐταυτίζετο πρὸς τὴν πρωταρχικὴν ὕλην τῶν Γνωστικῶν, πρὸς τὸ κηρύκειον τοῦ Ἑρμοῦ καὶ τὸν διπλὴν οὐρὰν φέροντα ὄφιν. Τὴν σχέσιν ταύτην τοῦ ἀλέκτορος πρὸς τὸν ὄφιν δεικνύει τὸ εἰς τὰ μυστήρια τῆς Κυθήρης σύμβολον τοῦ πυρὸς Νεργκάλ, ὅπερ ἀλέκτωρ τῶν Σαββατιανῶν, ἢ ὀρνιθόμορφος Ἀβραξάς, ἢ ὄφιν τοῦ Ἄρεως καὶ φιλοσοφικὸς Δράκων ἐποικαλεῖται. Φαίνεται δὲ ὅπως ὁ ἄγγελος τοῦ Φωτὸς Σιλβὲ ἐγένετο ὄφιν, διότι ἐδίδαζεν εἰς τοὺς ἀνθρώπους τὴν σοφίαν, ἤτοι τὴν ἐπιστήμην τῆς ζωῆς, ὅπως ὁ Προμηθεὺς προσεδέθη εἰς τὸν Καύκασον διὰ τὴν ἐκ τοῦ Ὀλύμπου κλοπὴν τοῦ

πυρός, οὕτω καὶ ὁ ἀλέκτωρ ἔλαβε ζωώδη μορφήν ὡς κατειπῶν τοῖς θνητοῖς τὰ τοῦ ἡλίου μυστήρια.

Ὀλίγα τινα ἀκόμη περὶ τοῦ χαρακτηῖρος τοῦ θεοῦ Ἄρεως ὡς τοῦ κατ' ἐξοχὴν ἐξολοθρευτοῦ ἀγγέλου. Ὅταν ὁ Μεφιστοφελῆς παρουσιάζεται εἰς τὸν Φάουστ καὶ ἐρωτᾶται περὶ τῆς οὐσίας του, τὸ «πνεῦμα τοῦ κακοῦ» τῷ ἀπαντᾷ λίαν εὐστόχως.

Μέρος τῆς δυνάμεως,
τῆς κακοβούλου μὲν ἀλλ' ἀγαθοεργοῦ.
Ἐγὼ εἰμὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἀρνητικόν!
Δικαίως δὲ διότι πᾶν γεννώμενον
ἀξίζει πάλιν νὰ καταστραφῇ.
Οὕτω πᾶν ὅ,τι σεῖς καλεῖτ' ἀμάρισμα
καταστροφὴν, μὲ μίαν λέξιν τὸ Κακόν,
αὐτὸ ἔναι τὸ στοιχεῖόν μου τ' ὀληθρινόν.

Φ Α Ο Υ Σ Τ

Ἄφοῦ τὸν ἑαυτὸν σου μέρος τι καλεῖς
ὡς ὄλον τι ἐμπρός μου πῶς παρίστασαι;

ΜΕΦΙΣΤΟΦΗΛΗΣ

Ἄν τῶν ἀνθρώπων ὁ μικρὸς μωρόκοσμος
ὡς ἓν τι ὄλον ἑαυτὸν λογιζεται,
εἶμαι τοῦ μέρους μέρος, ὅπερ ἐν ἀρχῇ
ἦτο τὸ πᾶν, τοῦ σκότους εἶμαι μέρος τι,
ἐξ οὗ τὸ φῶς ἠγενήθη τὸ ἀγέρωχον,
ὅπερ εἰς τὴν μητέρα νύκτι' ἀμφισβητεῖ
τὸν παλαιὸν τῆς θρόνον τὸ διάστημα.

Ἐχομεν λόγους νὰ ἐξομωῶσωμεν τὸν Μεφιστοφελῆν πρὸς τὸν θεὸν Ἄρην τῆς ἑλληνικῆς μυθολογίας, χωρὶς νὰ τρεθῶμεν ἑπὶ τῷ νόμῳ τῆς καταστροφῆς ὅπως τὸν ἀντιλαμβάνεται ὁ ἐγωιστῆς ἄνθρωπος, καὶ χωρὶς νὰ θεωρῶμεν τὸν πόλεμον μεταξὺ ἀνθρώπων ὡς φυσικὸν νόμον καὶ δικαίωμα, ἀναγνωρίζοντες αὐτὸν ὡς τὴν μεγαλειτέραν αἰσχύνην διὰ τὴν ὁποίαν θὰ ἔπρεπε πολὺ ὀλίγον νὰ ἐπαίρεται ἡ σημερινὴ τοῦλάχιστον «πεπολιτισμένη» ἀνθρωπότης, τολμῶμεν νὰ ὑποστηρίξωμεν μεθ' ὄλων τῶν ἀρχαίων καὶ νεωτέρων μυητικῶν σχολῶν τὴν μεγάλην ἀλήθειαν ὅτι ἐκ τοῦ θανάτου ἢ ζωῆ, καὶ θάνατος οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν ἢ μεταβολὴ ἐπὶ τὰ βελτίω. Οὕτω ὁ θεὸς Ἄρης, ἐν τῇ ἑλληνικῇ μυθολογίᾳ ἀντιπροσωπεύει τὴν φυσικὴν ἐκείνην ἀρχὴν τῆς διηνεκοῦς μεταμορφώσεως καὶ ἐξελίξεως διὰ τοῦ ἀοράτου πυρός, ὅπερ εἶναι αὐτὴ αὐτὴ ἡ πηγὴ ζωῆς καὶ φωτός. Οἱ Ἰνδοὶ φιλόσοφοι τὸν ἀποκαλοῦν θεὸν Σίβαν, καὶ εἶναι ἐξ ἴσου τρομερὸς εἰς τοὺς ἀμνήτους καὶ πλήρεις παθῶν ὀφθαλμούς, ὅσον καὶ ὁ ἀντίστοιχος θεὸς Ἄρης τοῦ ἑλληνικοῦ Πανθέου.

Ὁ γάλλος ἀποκρυφιστῆς Barlet, τὸν ἀποκαλεῖ δευτέραν ψυχὴν τοῦ Κόσμου, πραγματοποιῶν τῶν ἡλιακῶν ἰδιοτήτων διὰ τῆς δράσεως. Εἶναι, λέγει, ἡ ἀρχὴ

πάσης κινήσεως ἐν τῷ διαστήματι, ἢ ἐν τῇ ψυχῇ τῶν ἀτόμων τῆς φύσεως. Συνεπῶς εἶναι ἀρχὴ δεισιδύσεως, διαιρέσεως, διαχωρήσεως, διαλύσεως, μεταμορφώσεως καὶ Δυνάμεως. (Barlet: Les Genies planetaires, 1921, σελ. 108).

Ἄπαντες οἱ χαρακτῆρες οὗτοι, δύνανται, ἀναλόγως τῆς ἐξελίξεως καὶ τῶν ὑπὸ τοῦ ἀτόμου χρησιμοποιουμένων μέσων, νὰ ἔχωσιν εὐρογετικωτάτας συνεπείας ἀλλὰ καὶ δύνανται νὰ καταστῶσιν ἀντιθέτως ἢ αἰτία διηνεκῶν δοκιμασιῶν καὶ ταλαιπωριῶν, Ὁ ἄνθρωπος ἐν τούτοις εἶναι ἐλεύθερος εἰς τὴν ἐκλογὴν τῆς ἀτραποῦ.

Ἐρμηνεύων ἐρμητικῶς τὸ σύμβολον τοῦ Ἄρεως ὁ Δρ Allendy, ἀνευρίσκει ἐν αὐτῷ τὸ σύμβολον τοῦ ἡλίου εἰς ὃ προστίθεται συνήθως ἐν βέλος διὰ νὰ καταδηλωθῇ καλλίτερον ἢ ἐκτοξευτική του ἱκανότης. Εἶναι, λέγει, ἡ ἱκανότης ἐμψυχώσεως διευθυνομένη ὑπὸ τῶν ἀναλλοιώτων ἀντιδράσεων τοῦ φυσικοῦ νόμου. Ἐν τῇ ἐρμηνείᾳ τοῦ μύθου τῆς μίξεως τοῦ Ἄρεως μετὰ τῆς Ἀφροδίτης εἰς τὸ προσεχῆς κεφάλαιον, θέλομεν ἐπανέλθει καὶ πάλιν ἐπὶ τῶν συμβολικῶν σχέσεων τῶν δύο τούτων οὐσιῶν.

Ἐξετάσωμεν ἤδη τὸν πλανήτην,

Γ) **ΑΣΤΡΟΛΟΓΙΚΩΣ**

1) **ΓΕΝΙΚΩΣ**

Ἑλληνιστί. Ἄρης	Οἰκοδεσπότης.	{ Ἡμ. Κοιτὸς
Σανσκριτιστί. Κούγια		{ Νυκτ. Σκορπίος
Μάζα εἰς γῆτῶνους μάζας. 0,11 φορὰς	Ἐξορία. Ταῦρος. Ζυγὸς	
Ἀστρικῶ. κύκλος. 79 ἔτη + 1°	Ἐξαρσις. 28° Αἰγόκερω	
Διάρκεια τροχιάς. 687 ἡμέραι	Πτώσις. 28° Καρκίνου	
Μέση ἀποστ. ἀπὸ ἡλίου. 228 ἐκ. χλμ.	Περιοδεία. Δίδυμοι. Παρθένοσ, Ὑδροχόος	
Ἀπόγειος. 12° Παρθένου	Φιλικός. Ἥλιος, Ζεὺς, Ἀφροδίτη	
Περίγειος. 12° Ἰχθύων	Ἐχθρικός. Ὀλων τῶν λοιπῶν	
Βορ. Δεσμός. 18° Ταύρου	Στοιχεῖον. Πτολεμ. { νυκτερ. Ὑδῶρ	
Νοτ. Δεσμός. 18° Σκορπίου	Μορῆν { ἡμερ. Γῆ	
		{ νυκτερ. Πῦρ
		{ ἡμερ. Ὑδῶρ

2) **Ο ΑΡΗΣ ΩΣ ΠΡΩΤΕΥΩΝ ΠΛΑΝΗΤΗΣ**

Εἶναι ἡ ἀρχὴ τῆς ἐπιταχύνσεως, ἄρρην, διασπαστικὴ ἀρχή. Δύναμις, Ἐνέργεια, Ὀρμή, Θέλησις, Κεντρόφορῆ δύναμις. Ὀρεῖς πρὸς ἀγῶνα καὶ μῖσος. Μεγάλα ἀξιώσεις.

Θ) Διεγείρει τὸ θάρρος, τὸν ἐνθουσιασμόν· τολμηρός, θαραλαῖος, ἱπποτικός, εὐγενής, ἀποφασιστικὸς χαρακτήρ, ὀδηγεῖ εἰς λίαν εὐγενεῖς καὶ ὑψηλοὺς σκοποὺς. Ἀρμονικὴ τοποθέτησις ἐν τῇ κοινωνίᾳ τῶν ἀνωτέρω τάσεων, πρὸς τούτοις κατὰ τὸ πλεῖστον μεγάλη ζωτικότης.

Α) Ὁξύθυμος, ἀδιάνκιστος, σφοδρός, ἐπιπόλαιος, βίανανσος, φιλοπόλεμος καὶ φρόνους, σκληρός, ρηροκίνδυνος καὶ τυχοδιωκτικαὶ τάσεις. Συνέπεια: διαρκεῖς ρήξεις μετὰ τὸ περιβάλλον.

3) **Ο ΑΡΗΣ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΩΔΕΚΑ ΟΙΚΟΥΣ**

α) Ὡς ἐν παραρτηρ. 2.

β) Μεγάλοι προσπάθειαι καὶ κατανάλωσις ἐνεργητικότητος πρὸς ἀπόκτησιν ὑλικῆς ἀνεξαρτησίας καὶ ἀγαθῶν, εὐκολοὺς ὅμως καὶ ἀσυλλόγιστος σπατάλη αὐτῶν. Καὶ ἐπὶ μὲν *ἀρμονικῶν γωνιῶν* ἡ τοιαύτη χρησιμοποίησις τῶν ἀτομικῶν προσπαθειῶν θέλει παράσχει ἐπιτυχίαν εἰς τοὺς ἀγῶνας συναγωνισμοῦ καὶ ἀρκετὰ κέρδη, πλὴν θὰ εἶναι εἴτε ἐφήμερα, εἴτε δὲν θέλουν φθάσει ποτὲ εἰς τὸ ὕψος τῆς κεφαλοποιήσεως.

Δυσαρμονικαὶ ὅμως *γωνίαι* προσδιορίζουν μεγάλας ἀπωλείας ἐκ διαφόρων αἰτίων, κυρίως ὅμως ἐξ ἀμελείας, ὑπερβολικῆς σπουδῆς, ἀσωτείας ἢ ἀνικανότητος πρὸς συγκράτησιν χρήματος ἅπαξ ἀποκτηθέντος.

Εἰς εἰδικὰς περιπτώσεις ἡ τοιαύτη θέσις δύναται νὰ σημάνη ἐκμετάλευσιν τεχνικῶν ἢ βιομηχανικῶν ἱκανοτήτων πρὸς ἀπόκτησιν σημαντικῆς περιουσίας (Π. ρ. β. λ. ὠροσκόπιον Φόρδ).

γ) Ἐν τῷ τρίτῳ πεδίῳ χαρακτηρίζεται μεγάλη κατανάλωσις θελήσεως, δράσεως καὶ σκέψεως ἐπὶ ζητημάτων καθημερινῆς φύσεως. *Θετικαὶ ὄψεις* δύναται εἰσέτι, λόγῳ τῶν ὑφισταμένων διαθέσεων τόλμης καὶ ἀποφασιστικότητος, νὰ ἐκκληφθῶσιν ὡς εὐνοϊκαί, *ἀρνητικαὶ* ὅμως *γωνίαι* χαρακτηρίζουσιν εὐδέξαπτον, σκληρόν, ἐπίμονον καὶ θρασὺν χαρακτηῖρα μίαν δὲ διάθεσιν πρὸς ἀπονενομημένους πράξεις ἀκόμη καὶ πρὸς αὐτὴν τὴν αὐτοκτονίαν. Συνήθεις διαμάχαι μετὰ τοῦ περιβάλλοντος, τῶν συγγενῶν καὶ τῶν γειτόνων, προσέτι συναντᾶται συχνότης ἀπροσδοκῆτων ἀτυχημάτων.

δ) Αἱ οἰκογενειακαὶ σχέσεις καὶ τὰ ὄρια τῆς πατρικῆς οἰκίας φαίνονται εἰς τὸν κάτοχον τοῦ ὠροσκοπίου πολὺ στενὰ διὰ τὰ αἰσθήματα αὐτοῦ καὶ τὰς ἀντιλήψεις του περὶ ἐλευθερίας, ἔνεκα τοῦ ὁποίου συχνάκις ἡ οἰκογενειακὴ καὶ πατρικὴ ἐστία ἐγκαταλείπεται λίαν ἔνωρίς, ἢ καταλήγει εἰς ἐξάσκησιν τυρανίας ἐν τῷ πατρικῷ οἴκῳ. Ἐπὶ *δυσμενῶν γωνιῶν* προκαλοῦνται σφοδραὶ κρίσεις ἐν τῇ οἰκογενείᾳ, διαμάχαι καὶ ρήξεις. Τὸ ὑποκείμενον παρουσιάζει συχνώτατα ἀτυχῆ χεῖρα εἰς τὴν διαχείρησιν ἀκινήτων κ. τ. ὅ. ἔνθα δύναται νὰ συναντήσῃ μεγάλας συμφοράς. Εἰς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ οἰκογένειαν λαμβάνουν χώραν ἐπίσης συχνώτατα ἔριδες καὶ φιλονικεῖαι. Ὅμοίως μεγάλη τάσις πρὸς ἀτυχήματα κατὰ τὸ πλεῖστον σοβαρά.

ε) Ἐν τῷ πέμπτῳ οἴκῳ συναντῶνται συχνὰ ὑπερβολαὶ τῆς γενετησίας ὁρμῆς ὅπερ ἐπὶ *δυσμενῶν γωνιῶν* λίαν δυσάρεστα ἀποτελέσματα δύναται νὰ ἔχη. Ψυχικοί, ἠθικοί, καὶ ἀκόμη σωματικοὶ κίνδυνοι δυνατὸν νὰ προέλθουν. Πολλάκις ἡ παρουσία τοῦ "Ἄρεως ἐν τῷ πεδίῳ τούτῳ μὲ ἀρνητικὰς γωνίας ἐκ μέρους τοῦ Οὐρανοῦ, προαγγέλει ἀτυχήματα κατὰ τὴν διάρκειαν ἀθλητικῶν γυμνασμάτων, μὲ τὰ ὁποῖα γενικῶς ὁ τύπος τοῦ "Ἄρεως ἀσχολεῖται. Χαρακτηρίζεται ὡσαύτως ἐκ μεγάλης ροπῆς πρὸς τὰ τυχηρὰ παίγνια, τὰ στοιχήματα, κ. κ. ὅπερ ἐπὶ *δυσμενοῦς* διαμορφώσεως τοῦ θέματος εἰς ἀπώλειαν τῆς κοινῆς ἐκτιμῆσεως δύναται νὰ ἀγάγῃ. Εἰς τὸ θέμα τοῦ θήλεως ἀναφέρονται ἰσχυροὶ σωματικοὶ ἢ καὶ κοινωνικοὶ κίνδυνοι ἀναφορικῶς μὲ τὴν γενετήσιον ζωὴν. Πάντως ἐπὶ ἀναλόγων γωνιῶν ἐκ μέρους τῆς Ἄφροδιτης, παρατηροῦνται γενικῶς ἐπιπλοκαὶ κατὰ τὴν ἐγκυμοσύνην καὶ τὸν τοκετόν.

στ) Συναντῶνται πολλαὶ διαφοραὶ μετὰ τοῦ ὑποκειμένου καὶ τῶν ὑποδιεστέρων του, διχόνοιαι, ἔχθραι, ἐπὶ δὲ *δυσμενῶν γωνιῶν* ζωηραὶ διαμάχαι καὶ

ἐπιβουλαί. **Κακαὶ ὄψεις** ἐκ μέρους τοῦ Οὐρανοῦ, ἐκδηλοῦνται εἰς πολλαπλᾶ ἀτυχήματα οὐχὶ σπανίως ἐκ τοῦ ἐπαγγέλματος πηγάζοντα.

ζ) Τάσις πρὸς καταπίεσιν τῶν ὑποδεεστέρων καὶ ἐν γένει τοῦ περιβάλλοντος **Ἀρμονικαὶ ὄψεις** ἐξισοροποῦν κάπως τὴν σκληρότητα, καὶ ἐξουδετερώνουν τὴν διαρκῆ πᾶλιν. **Δυσαρμονικαὶ** ἐν τούτοις **γωνίαι** προξενοῦσι μίαν τοιαύτην στάσιν τοῦ ὑποκειμένου ἣτις καθίσταται πλέον τυρανία διὰ τε τὴν σύζυγον καὶ ὀλόκληρον τὴν οἰκογένειαν. Ἡ συζυγικὴ εὐτυχία ἐκμηδενίζεται, πολλαὶ δὲ διενέξεις καὶ ἀγῶνες πηγάζουσιν, ἀποτέλεσμα τῶν ὁποίων συχνώτατα εἶναι ἡ διάζευξις.

η) Ἡ τοιαύτη θέσις ἀγγέλει ροπήν ἐξαιρετικὴν πρὸς ὀξείας παθήσεις καὶ κίνδυνον θανάτου ἀπροσδοκίτου εἴτε λόγῳ ἀτυχήματος εἴτε δι' αὐτοκτονίας. Προαγγέλονται ὡσαύτως διαμάχαι περὶ τὴν ἀπόκτησιν προικός, κληρονομιῶν.

θ) Μαχητικὸς, δεσποτικὸς καὶ ἐξουσιαστικὸς χαρακτήρ, θέλησις καὶ ἐπιβάλλον ἐφαρμόζονται ἐνταῦθα εἰς τὴν ἐπιτυχίαν θρησκευτικῶν ἢ κοσμοθεωρητικῶν ἀγῶνων, οἱ ὅποιοι ἐπὶ **ἀρμονικῶν ὄψεων** σχετικῶς εὐκόλως δύνανται νὰ καταλήξωσιν εἰς ἐπιτυχίαν, ἐπὶ **δυσμενῶν ὄμως** μόνον ὄξυνσιν καὶ σκληρότητα δύνανται νὰ προκαλέσωσιν.

ι) Ἡ τάσις πρὸς κατάκτησιν τῆς δόξης καὶ τῆς ἐπιρροῆς, φθάνει εἰς τὸ πεδῖον τοῦτο εἰς τὸ κατακόρυφον, καὶ ἐφ' ὅσον αἱ **θετικαὶ γωνίαι** συμβάλλουν ἐν προκειμένῳ, αἱ τοιαῦται ροπαὶ δύνανται ἐν τινὶ μέτρῳ νὰ πραγματοποιηθοῦν πλὴν ὅμως **ἐπὶ δυσμενῶν** τοιούτων μεγάλα δοκιμασίαι νὰ προκληθοῦν.

ια) Ἡ ἐνέργεια καὶ ἡ θέλησις τοῦ ὑποκειμένου ὑποστηρίζονται ὑπὸ φιλικῶς αὐτῷ διακειμένων προσώπων, ἢ ἐξασκοῦνται ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ τῶν φίλων. Καὶ ἐνταῦθα ἀκόμη παρατηροῦνται διαμάχαι καὶ διενέξεις μετ' αὐτῶν, πρᾶγμα ὅπερ δημιουργεῖ ἐχθρας καὶ διάσπασιν τῶν φιλικῶν δεσμῶν, ἐφ' ὅσον ἀνάλογοι γωνίαι συμβάλλουν πρὸς τοῦτο.

ιβ) Εἰς τὸ πεδῖον τοῦτο ὁ μαχητικὸς καὶ ἐξουσιαστικὸς χαρακτήρ λαμβάνει τὴν ὑψίστην αὐτοῦ ἔκτασιν εὐνόητον δὲ ὅτι αἱ ἐχθροπραξίαι, ἢ μνησικακία καὶ τὸ μῖσος εἶναι τὰ κύρια ἀποτελέσματα τῆς τοιαύτης στάσεως. Ὑπὸ ἐξόχως **δυσμενεῖς ὄψεις** παρουσιάζεται τότε ἐγκληματικότης.

4) Ο ΑΡΗΣ ΕΙΣ ΤΑ ΔΩΔΕΚΑ ΖΩΔΙΑ.

α) **Κριός.** Ἐνεργητικότης, δύναμις ἀναλήψεως καὶ ἐπιτελέσεως δυσκόλων ἔργων. Σκληρότης, τόλη καὶ ἐνίοτε θρασύτης. Χοληρικός, ὑπερήφανος, ἀτίθασος καὶ φιλοπόλεμος. Τὰ ἀνωτέρω ὅμως χαρίσματα ἀποκομίζουσι κατὰ τὸ πλεῖστον μόνον ὕλικους καρπούς.

β) **Ταῦρος.** Παραβλέπων ὑπὲρ τὸ δέον ὑπὲρ ἑαυτοῦ, ἐγωϊστής, ἐπίμονος, ἀλλὰ καὶ μὲ ἰκανότητα ἀναλήψεως μεγάλων ἐγχειρημάτων πεπροικισμένος, καρτερικός, ἐνεργητικὸς ἀλλ' ἥττον ὀρηκτικός. Γενικῶς ὀλίγα περιπτώσεις ἀποκτήσεως εὐτυχίας.

γ) **Δίδυμοι.** Εὐμετάβλητος, προσαρμοζομένη πρὸς τὸ περιβάλλον φύσις, μὲ πολλαπλᾶς ἀκτῖνας δράσεως, πλὴν λόγῳ ἀκριβῶς τοῦ εὐμεταβλήτου εὐκόλως μεταβαλλομένους σκοπούς. Δεισδυτικότης πνεύματος, μὲ ἀπόχρωσιν δόλου.

δ) **Καρκίνος.** Δραστηρία καὶ ἀνήσυχος ἐνεργητικότης, μεταβλητῆς ἰσχύος, μὴ στερουμένη καὶ διπλωματικῶν ἰκανοτήτων.

ε) **Λέων.** Ὁρμητικὴ, ἀλλὰ διαρκοῦσα καὶ ἐπίμονος ἐνέργεια, μεγάλης τά-

σεως. Ἰσχυρὸς χαρακτήρ, περιφρόνησις τοῦ κινδύνου, κλήσις πρὸς διατύπωσιν διαταγῶν καὶ γενικῶς διεύθυνσιν τῶν ἄλλων. Οἱ καλοὶ χαρακτήρες οὗτοι ἐνισχύονται διὰ τῆς παρουσίας εὐμενῶν ὄψεων ἐκ μέρους τοῦ Διός, ὅποτε τὸ ὑποκείμενον παρουσιάζεται ἀφοσιωμένον, γεναιόφρον, θορυβωδῶς ὀργιζόμενον ἀλλ' οὐδέποτε ἐπικίνδυνον.

σι) **Παρθένος**. Ὑπερφάνεια, ἐμτάθεια. Πρόσωπα τὰ ὁποῖα συχνὰ προξενουοῦσιν εἰς τοὺς συνανθρώπους βλάβας καὶ ἀδικήματα. Διὰ τοῦτο καὶ σπανίως ἔχουσιν ἐπιτυχίας εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις των.

ζ) **Ζυγός**. Ζωηρὰ ὀρμητικότης, οὐχὶ πάντοτε διαρκοῦσα ἐνέργεια, συχνὰ ἀλαζονεία.

η) **Σκορπιος**. Ἰσχυρά, παραμένουσα ἀλλὰ συγχρόνως ἐλαστικὴ ἐνέργεια, σχετιζομένη μὲ διπλωματίαν. Χαρακτήρ δξύθυμος, ἐπιθετικὸς, ἐκδικητικὸς.

θ) **Τοξότης**. Ἐμπαθής, μὴ πάντοτε μεγάλης διαρκείας ἐνεργητικότης, μεγάλη ἐλαστικότης, καὶ πολὺς αὐτοματισμὸς, ἀντίφασις εἰς τε τὰς σκέψεις καὶ τὰς πράξεις. Γενικῶς ὅμως οὐχὶ κακὸς καὶ ἐπίβουλος χαρακτήρ.

ι) **Αιγόκερως**. Ἀσυνήθως ὑπομονητικὴ καὶ ἰσχυρὰ ἐνεργητικότης, ἐπίμονος καὶ ἐντατικὴ βασιμότης, ἀπὸ τῆς ὁποίας ὅμως ἔλλειπει ἡ ἀπαραίτητος ἐλαστικότης. Ἀντιπροσωπεύεται ὁ σοβαρὸς καὶ τολμηρὸς ἄνθρωπος, ἀγαπῶν τὰς συγκινήσεις καὶ τὰς περιπετείας, ἐνίοτε μέχρις ἡρωισμοῦ φθάνων.

ια) **Ὑδροχόος**. Αἱματώδης, ζωηρὸς τύπος, ἐνεργητικὸς, μικρὰς μὲν δξύτητος ἀλλὰ μεγάλης ἐλαστικότητος. Πολλάκις παρατηρεῖται σαρκαστικὸς καὶ κλείνων πρὸς τὰς μεταρρυθμίσεις χαρακτήρ. Ἀγάπη πρὸς τὰς ἐπιστήμας, τὸν ἀποκρυφισμὸν καὶ τὰς φιλοσοφικὰς συζητήσεις. Ἀγάπη πρὸς τὰ μεγάλα θαλάσσια ταξείδια.

ιβ) **Ἰχθεῖς**. Ὁργανωτικὴ ἰκανότης, ἐλαστικότης, ἐνεργητικότης παρουσιάζουσα μέγιστα καὶ ἐλάχιστα. Ἐκεῖ ποῦ εἶναι κανεὶς ἕτοιμος νὰ νομίση ὅτι πᾶσα ὄρεξις πρὸς δράσιν ἐξέλειπε, ἐκεῖ ἐμφανίζεται ἡ ὀρμὴ μὲ ἀκόμη μεγαλειτέραν ἰσχὺν καὶ δραστηριότητα.

5) ΓΩΝΙΑΙ ΑΡΕΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΩΡΟΣΚΟΠΟΝ.

Ἡ αὐθόρμητος ἐνέργεια παρατηρεῖται εἰς ἀρκετὰ σημαντικὸν σημεῖον, ὅρμαι δράσεως καθίστανται ἔκδηλοι. **Ἀρμονικαὶ γωνίαι** ἐνδυναμοῦσι τὴν ζωτικότητα καὶ τὴν θερμότητα τοῦ σώματος, ἐξαγγέλουσιν ὁμοίως κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἡττον ἀλληλοσυμπλήρωσιν τῆς ἐνεργητικότητος μετὰ τῆς ὀρμῆς, συχνάκις ἰδιοφυία πρὸς γλυπτικὴν καὶ ἰατρικὴν. **Δυσαρμονικαὶ τοῦναντίον ὄψεις** σημαίνουσιν ἀλαζονίαν, ἐγωισμὸν, ἀπροσεξίας λόγῳ ὑπερβολικῆς ὀρμητικότητος, ὑπερβολικὴν σπουδήν, θράσος, ἰσχυραὶ ψυχικαὶ ὑπερεντάσεις, σκληρότης, τάσις πρὸς προσβολὴν ὑπὸ ἀσθενειῶν προκαλουσῶν ὑπερθερμίαν τοῦ σώματος καὶ πρὸς ἀτυχήματα. Ὁ τετραγωνισμὸς συναντᾶται ἐν προκειμένῳ συχνὰ ἐπὶ περιπτώσεων αὐτοκτονιῶν καὶ διαζυγίων, πάντως ἐν συνδυασμῷ καὶ πρὸς ἄλλας ἀναλόγους διαμορφώσεις τοῦ στερεώματος.

6) ΓΩΝΙΑΙ ΤΟΥ ΑΡΕΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΜΕΣΟΥΡΑΝΗΜΑ.

Ὁρμητικότης καὶ ἐνεργητικότης ἐκδηλοῦνται κυρίως ἐπὶ τοῦ ἔξω κόσμου καὶ τοῦ περιβάλλοντος. Ἀναλόγως τῆς συνολικῆς διασκευῆς τοῦ οὐρανοῦ διακόσμου, τάσις πρὸς τὴν χειρουργίαν, τὴν γλυπτικὴν, ἢ τὸ στρατιωτικόν (:) στάδιον. **Ἀρμονικαὶ ἐπίρρειαι** ἐνδυναμοῦσι τὰς κλίσεις ταύτας διὰ παροχῆς δυνάμεων καὶ

μαχητικοῦ πνεύματος, *δυσαρμονικαί* καθιστῶσιν ἐπικινδύνους τὰς ροπὰς ταύτας, ἐνίοτε δὲ γίνεται χρήσεις αὐτῶν πρὸς ἀντικοινωνικούς σκοπούς.

7) ΓΩΝΙΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΛΟΙΠΟΥΣ ΠΛΑΝΗΤΑΣ.

α) *Ἄρης-Ἄφροδίτη*.—Αἱ γωνίαι αὗται προκαλοῦσι γενικῶς μεγάλην ἀγάπην πρὸς πᾶν-τὸ ὥραϊον. Καὶ ἐπὶ μὲν *εὐμενῶν γωνιῶν* ἡ τάσις αὕτη εὐρίσκει ἐφαρμογὴν εἰς τὴν καλλιτεχνίαν τοῦ θεάτρου—πολλοὶ τῶν μεγάλων ἠθοποιῶν καὶ δραματικῶν παρουσιάζουσι τὰς γωνίας ταύτας—ιδίως εἰς τὴν ἔκφρασιν αἰσθημάτων (τραγωδοί). Τὸ ἔνστικτον τοῦ ὥραϊου λαμβάνει ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῆς ἐρωτικῆς περιοχῆς, καὶ ἄγει οὐχὶ σπανίως εἰς ἀρκετὰ ἐπίζηλα ὕψη. *Ἐπὶ δυσαρμονικῶν* ὁμως γωνιῶν, παρατηροῦνται ὑπερβολαὶ εἰς τὴν αἰσθησιολογικὴν σφαίραν, τὰ ἄτομα ἐμφανίζουσι ἐπιπόλαιον, φιλήδονον, ἀπερίσκεπτον χαρακτηριστῆρα, ὑπερβολικὴν καὶ ἀσύνητον ἀλλαγὴν γνώμης ἀκόμη καὶ ἐπὶ ζητημάτων τὰ ὁποῖα θίγουν τρίτα πρόσωπα. Κατόπιν τούτων ὁ γάμος, γινόμενος ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας, φέρει πολλάκις τὴν δυστυχίαν εἰς τὴν οἰκογένειαν.

β) *Ἄρης-Ἐρμῆς*.—Ὁ Ἄρης εὐρισκόμενος εἰς ἰσχυρὰν θέσιν, σημαίνει μεγάλην νοημοσύνην, ἔξαιρετικὴν ζωηρότητα πνεύματος, διεισδυτικὴτητα καὶ πλοῦτον γνώσεων. Τὸ ὑποκείμενον ἐν τούτοις εἶναι ἐν πολλοῖς πονηρὸν καὶ πολὺ ὀρμητικὸν καὶ παράφορον. Παρατηρεῖται ἰσχυρὰ διακυβέρνησις ὑπὸ τῆς θελήσεως τῆς διανοίας, μεγάλη ἰκανότης πρὸς παράστασιν τῶν νοημάτων καὶ τῶν πεποιθήσεων, ἔμφυτον ἄλαντον διαλεκτικῆς, διδασκαλίας, καὶ τάσεις κριτικῆς. Αἱ *ἀρνητικαὶ ὄψεις* χαρακτηρίζουσι ὁμοίως τάσεις πλὴν ὑπερβολαί τινες μὲ τῶν πρὸς τὴν σοφιστίαν, τὸ ψεῦδος καὶ τὴν ἀνειλικρίνειαν δὲν ἐλλείπουσι.

γ) *Ἄρης—Οὐρανός*. Αἱ γωνίαι αὗται ἐνισχύουσι τὴν αὐτοπεποίθησιν, τὴν τάσιν πρὸς ἐλευθερίαν καὶ ἀνεξαρτησίαν. Ἐπίσης σημαίνεται κλίσις καὶ ἐπιδεξιότης πρὸς τεχνικὰς καὶ ἐπιστημονικὰς ἐφευρέσεις. Συναντᾶται ὁμοίως ἔξαιρετικῆς δυναμικότητος ἰκανότης ἐπιβολῆς καὶ ὑποβολῆς, ἐνίοτε δὲ καὶ τάσις πρὸς διαφημιστικὰ ἐπαγγέλματα. *Τετραγωνισμὸς* σημειοδοτεῖ πολλαχῶς πολλαπλᾶ ἀτυχήματα, ἧ καὶ ἀκόμη, ἐπὶ συνεργούσης ὀλικῆς διαμορφώσεως τοῦ θέματος, τάσιν πρὸς αὐτοχειρίαν.

δ) *Ἄρης—Ποσειδῶν*. Αἱ γωνίαι αὗται ἐνισχύουσι τὴν δύναμιν τῆς φαντασίας καὶ θελήσεως εἰς ἀπίστευτον σημεῖον, πρᾶγμα ὅπερ ἐπὶ *ἰσχυρῶν διατάξεων* τῶν πλανητῶν δύναται νὰ ἀγάγη εἰς πολὺ ἰκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα, *ἐπὶ κἄπως ἀσαφῶν ὁμως συνασθερισμῶν*, δύναται ἡ τοιαύτη σημασία νὰ καταλήξῃ εἰς μεγάλην εὐερεθιστικότητα, παράδοξον χαρακτηριστῆρα, ἀνικανοποίητον πάντοτε, καὶ μέχρις αὐτοῦ τοῦ ἐγκλήματος δυνάμενον νὰ φθάσῃ. Ἐπὶ ἰσχυρᾶς θέσεως τοῦ Ἄρεως καὶ τετραγωνισμοῦ ἐκ μέρους τοῦ Ποσειδῶνος, παρετηρήθη τάσις πρὸς αὐτοκτονίαν.

Δ) ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΚΩΣ

- 1) ΠΑΡΑΣΤΗΜΑ — Ὑψηλὸν ἀνάστημα, ἰσχνός, ἐρυθρὰ ἐπίδερμις, λάσιος.
- 2) ΠΡΟΣΩΠΟΝ.—Κεφαλὴ μικρά, βραχεία, τὸ μέτωπον ὕψηλόν καὶ ἀποκεκαλυμμένον. Τὸ κυρίως πρόσωπον μᾶλλον μακρόν, πλήρες στιγμάτων. Τὸ δέρμα ἐρυθρωπόν, ἀπεριποίητον καὶ πλήρες ἐνεργητικότητος. Αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς

βραχεΐαι, παχειαι, χρώματος δξειδωμένου σιδήρου ἢ πυρώδους ξανθοῦ. Οἱ ὀφθαλμοὶ μεγάλοι, ἀστράπτοντες καὶ τολμηροί, κατὰ τὸ πλεῖστον σκοτεινοὶ μαῦροι. Ἰσχυρὰ προεξέχουσα σιαγών, τὰ χεῖλη λεπτά καὶ συγκεκολλημένα πρὸς ἀλληλα, τὸ κατώτερον χεῖλος παχύτερον. Οἱ ὀδόντες βραχεῖς καὶ μᾶλλον πλατεῖς, καταλήγοντες εἴτε εἰς ὀξὺν εἴτε εἰς πριονωτὸν ἄκρον.

3) ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΩΣ. —

Ἐπιθυμία, ταχυτάτη ἀποφασιστικότης πρὸς δρᾶσιν, ἐνεργητικότης, πάθος, χαρακτήρ μὴ κωλυόμενος πρὸ οὐδενός, μὴ ἀνακολπόμενος ὑπὸ σκέψεων καὶ ἀμβολιῶν περὶ τοῦ πρακτέου. Εἶνε κατὰ τὸ πλεῖστον ἄσωτοι, ἐπιτακτικοί, ἰσχυρογνώμονες, ὑπερβολικὰ ριψοκίνδυνοι, διατηροῦντες τὴν ψυχραιμίαν των καὶ μὴ ἀποδίδοντες οὐδεμίαν σημασίαν εἰς τὴν ζωὴν. Ἐξερεθίζονται εὐκόλως καὶ παραφέρονται.

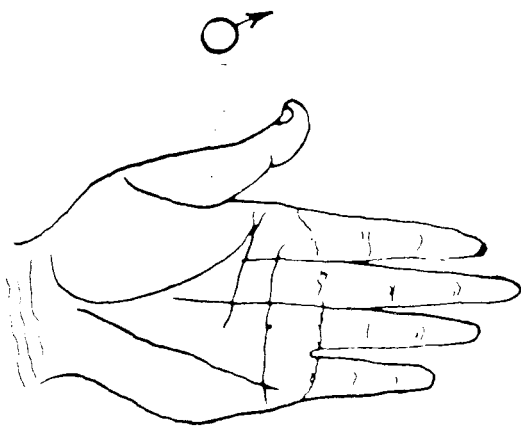

Εἰκ. 10. — Ὁ φυσιογνωμονικὸς τύπος τοῦ Ἄρεως

4) ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΚΩΣ. — Στρατιωτικοί, βιομήχανοι, μηχανικοί, χειροῦργοι, μεταλλουργοί, χημικοί, μάγειροί, ἄλλοτε ὅμως ζωγράφοι καὶ ρήτορες.

Ε) ΧΕΙΡΟΛΟΓΙΚΩΣ

Αἱ χεῖρες τοῦ τύπου τοῦ Ἄρεως εἶναι ὀξὺν καὶ σκληραῖ, οἱ δάκτυλοι μεγάλοι, ἰσχυροί, καὶ παχεῖς κατὰ τὴν τρίτην φάλαγγα. Ἡ πρώτη φάλαξ τοῦ ἀντίχειρος καταλήγει εἰς σφαῖραν, τὸ ὄρος τοῦ Ἄρεως ἀνεπτυγμένον. Ἡ πεδιάς ἐπίσης τοῦ Ἄρεως φέρει πολλὰς χαραγὰς. (Βλ. εἰκόνα).

Εἰκ. 11. — Ἡ τυπικὴ χεὶρ τοῦ Ἄρεως

ΣΤ) ΓΡΑΦΟΛΟΓΙΚΩΣ

Ὁ γραφικὸς χαρακτήρ τοῦ Ἄρεως εἶναι εὐκόλον νὰ διαγνωσθῇ, ἐκ τῆς χαρακτηριστικῆς θελήσεως ἣν ἐκδηλώνει. Κάθετος, ἰσχυρὰ καὶ ἔντονος μὲ πολλὰς γωνίας, ὑπογραμμιάς, ζωηρῶς διαφαινόμενους τόνους καὶ κώματα. Χαρακτηριστικοὶ τύποι γραφῆς δύνανται νὰ θεωρηθῶν οἱ ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς τῶν μεγάλων στρατιωτικῶν διαφαινόμενοι, κατ' ἔξοχὴν εἰς τὰς ἐπιστολάς τοῦ Ναπολέοντος Βοναπάρτου.

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΥΤΙΚΟΙ ΤΥΠΟΙ ΤΟΥ ΑΡΕΩΣ					
ΦΥΤΙΚΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ	ΖΩΙΚΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ		ΟΡΥΚΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ		
	ΧΕΡΣΑΙΑ	ΠΤΗΝΑ	ΑΛΑΤΑ	ΜΕΤΑΛΛΑ	ΛΙΘΟΙ
<i>Abies canadensis</i>	Άλόπηξ	Ίεραξ	Ύδροφθόριον	Σίδηρος	Ρουβίνιον
<i>Agrius castus</i>	Τίγρις	"Απανταΐατρακακτικά	Φωσφορικόν οξύ	"Αντιμόνιον	Γρανάτης
<i>Allium cepa</i>	Σκορπίος	Μέλισσα	Χλωρ. άμμώνιον	Μαγνήτης λίθος	Λιματίτης
<i>Allium sativum</i>	Λεοτάφθαλις		"Αρσενικόν λευκόν		
<i>Aloe</i>	Λύκος		"Ανθρακ. βάριον		
<i>Arnica montana</i>	Μύρηξ		Χλωρ. βάριον		
<i>Coffea arabica</i>	"Αράβνη		Φωσφορ. σίδηρ.		
<i>Erigeron canadense</i>	Γάλη		Θεικός σίδηρ.		
<i>Gentiana lutea</i>	Δηλητηρ. "Οφεις		Hepar sulfuris		
<i>Haematoxylon</i>			[Calcearea		
<i>Hydrocotyle as.</i>			Νιτρικόν κάλιον		
<i>Juniperus sab.</i>			"Υπερμαγγανικόν κάλιον		
<i>Nicotiana tabaco</i>			Χλωρισθχον νάτριον		
<i>Nux vomica</i>					
<i>Oleander nerium</i>					
<i>Ricinus communis</i>					
<i>Rubia tinctorum</i>					
<i>Sinapis alba</i>					
<i>Tencium scordium</i>					
<i>Urtica dioica</i>					

Ζ) ΒΟΤΑΝΟΛΟΓΙΚΩΣ

ΓΕΝΙΚΗ ΜΟΡΦΗ. Σκυθρωπή, ακανθώδης.
 ΧΡΩΜΑ. Αιματόχρουν, πορτοκαλόχρουν.
 ΑΡΩΜΑ. Ίσχυρόν, διαπεραστικόν, δυσάρεστον.
 ΓΕΥΣΙΣ. Πικρά, νύσσουσα.
 ΑΥΞΗΣΙΣ. Ταχυτάτη.
 ΦΥΛΛΑ. Ἀκανθωτά.
 ΑΝΘΗ - ΚΑΡΠΟΙ. Κωδονοειδῆ, δριμείας γεύσεως.
 ΕΤΕΡΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ. Χυμὸς πικρὸς, διαπεραστικὸς, δηλητηριώδης, καυστικὸς.

Η) ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΩΣ

ΣΤΟΙΧ. ΙΔΙΩΤΗΣ. Θ_{7,8}, Ξ₉.
 ΙΔΙΟΣΥΓΚΡΑΣΙΑ. Χολερικῆ - Αἱματώδης.
 ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΟΧΑΙ. Ἀνδρικὰ γεννητικὰ ὄργανα, μῦς καὶ ἀρτηρίαι περαιτέρω γολή, ὡς αἰσθησις δὲ τῷ ἀποδίδεται ἡ γεῦσις.

ΠΑΘΟΛΟΓΙΚΩΣ. Πυρετοὶ τριταῖοι, ἐπιδημιακαὶ ἡμικρανίαι, μανίαι, φρενίτιδες, ὑπερπίσεις τοῦ αἵματος, ἔκτερος, νεφρίτις, δυσεντερία, σκαρλατίνα, ἐγκαύματα, τραύματα, ἀσθένειαι τῶν ἀνδρικῶν γεννητικῶν ὀργάνων, τῶν νεφρῶν καὶ τῆς κύστεως, ἀνεμοουλογία.

Ἦραι τοῦ Ἄρεως κατὰ τὴν ἔναρξιν μιᾶς ἀσθενείας δὲν εἶναι εὐνοϊκαὶ διότι κατ' αὐτὰς αἱ ἐκδηλώσεις χαρακτηρίζονται ὑπὸ ὀξύτητος καὶ ἰσχυρῶν πυρετῶν, κακοήθους ἐν γένει πορείας, καὶ ἐνίοτε εἶναι θανάτηφόροι. Θεραπεῖαι ἥλατος δέον ν' ἀποφεύγωνται, ἐνῶ ἐγγειζήσεις συγχρότητα ἐπιτυγχάνουσι.

Ἀσθένειαι τοῦ Ἄρεως δέον νὰ θεραπεύωνται ὑπὸ ἐπιρρείας Διός.

Κατὰ τὰς ὥρας τοῦ Ἄρεως λαμβάνουσι συχνότατα χώραν πάσης φύσεως ἀτυχήματα, τραυματισμοὶ, ἐγκαύματα, πληγαὶ κ. κ.

ΒΙΟΧΗΜΙΚΟΝ ΑΛΑΣ. Φωσφορικὸς σίδηρος καὶ χλωριούχον νάτριον.

ΦΑΡΜΑΚΑ Βλ. τὰ ἐν τῷ πίνακι τῆς σελίδος 65 ἀναγραφόμενα

ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑ. Διεγερτικὰ, προκλητικὰ αἱμορραγιῶν, δροῦν καυστικῶς, ἀφροδισιακῶς, θερμαντικῶς, διευκολύνοντα τὴν παρυγωγὴν αἵματος, προκλητικὰ σπασμῶν, ἀντισηπτικὰ καὶ ὠριμάζοντα ἐξελκώσεις μὲ πῦον.

ΠΑΘΟΛΟΓΙΚΑΙ ΓΩΝΙΑΙ.

α) Ἄρης - Ἀφροδίτη. — Παρατηρεῖται διάθεσις πρὸς ὀξείας παθήσεις τῶν νεφρῶν καὶ τῶν γεννητικῶν ὀργάνων, ἐπὶ θήλεως θέματος ἐπιπλοκαὶ κατὰ τὴν σύλληψιν, ἐγγυμοσύνην καὶ τοκετόν, παθήσεις τῆς μήτρας, νυμφομανία. Πρὸς τοῦτοις πολυχολία, νεφρίτις, χολαιμία, χολοκυστίτις, φαρυγγίτις, διφθερίτις, κ.τ.θ.

β) Ἄρης - Ἑρμῆς. — Ὑπὸ δυσμενεῖς γωνίας καὶ θέσεις ἐν τῷ θέματι δύναται νὰ παρουσιασθοῦν διαθέσεις πρὸς νευρικὰς καὶ διανοητικὰς παθήσεις, ἄλλως ἐκδηλοῦνται μόνον νευραλγίαι εἰς τὰ ὄργανα αἵτινα διαδηλοῦνται ὑπὸ τῶν πλανητῶν καὶ τῶν σημείων εἰς τὰ ὅποια ἐδρεύουν' π. χ. νευραλγίαι, φλεγμοναὶ τῶν νεύρων, νευροφιβρομάτωσις, νευροδερμίτις, μυοτονία, μυοκαρδίτις, ὠλενίτις,

παγκρεατίτις, κ. κ.

γ) *Ἄρης - Οὐρανός*. — Ὀλιγώτερον μελετηθεῖσαι αἱ ἐπιδράσεις, φαίνεται ὅμως νὰ ἔχωσι σχέσιν μὲ ἀπρόβλεπτα καὶ κεραυνοβόλα ἀτυχήματα, καὶ ἀναλόγου φύσεως κατὰ τὸ πλεῖστον ἀγνώστους ἀσθενείας τοῦ θυμικοῦ καὶ τῆς διανοίας. Ὁ Dr Asboga ἀναφέρει διάσεισιν τοῦ ἐγκεφάλου, χορειάν, ἐπιληψίαν, σπασμούς γενικῶς, κ. ἄ.

δ) *Ἄρης - Ποσειδῶν*. — Τὰ αὐτὰ πρὸς τὸν Οὐρανὸν θὰ ἠδύναντο καὶ ἐνταῦθα νὰ λεχθοῦν. Χρειαζέται πάντως συγκέντρωσις ὑλικοῦ ἐπὶ τοῦ προκειμένου καὶ πληρεστέρα γνῶσις τοῦ ἀνθρώπου ὡς ψυχικοῦ καὶ πνευματικοῦ ὄντος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΚΤΟΝ

Ο ΠΛΑΝΗΤΗΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗ

Α) ΜΥΘΟΛΟΓΙΚΩΣ

Ὅπως ἔχομεν ἐν τῇ ἑλληνικῇ μυθολογίᾳ δύο Ἔρωτας, τὸν πρῶτον καὶ τὸν δεύτερον, οὕτω δυνάμεθα νὰ διακρίνωμεν ἐκ τῆς παραδόσεως δύο Ἄφροδίτας. Ἡ πρώτη καὶ ἡ ἀρχαιότερα, φέρεται ὡς θυγάτηρ τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς Ἡμέρας. Ἡ δευτέρα τῆς ὁποίας αἱ περιπέτειαι εἶναι γνωστότεραι, θεωρεῖται ὑπὸ τῶν ποιητῶν ὡς ἀποτέλεσμα τῆς συνενώσεως τῶν τεμαχισθέντων γεννητικῶν μορίων τοῦ Οὐρανοῦ μετὰ τοῦ ἀφροῦ τῆς προσωποποιούσης τὴν θάλασσαν Διώνης ἢ τῆς μητρὸς αὐτῆς Γηθύος. Ἐν ὄστρακον τῆς χρησιμεύει πρὸς ὑποστήριξιν, καὶ βοηθούτων τοῦ Ζεφύρου καὶ τῶν Ἀνέμων, πλέει πρῶτον πρὸς τὰ Κύθηρα καὶ εἶτα εἰς τὴν Κύπρον. Ἐκεῖ ἐξέρχεται καὶ πατεῖ εἰς τὴν ξηράν. Ὑπὸ τοὺς ἄβρους πόδας τῆς φύεται πάραυτα θαυμασία βλάστησις. Εἶναι ἡ Ἀναδυομένη Ἄφροδίτη ἢ Ἄφρογένεια. Ἐκεῖ τὴν ὑποδέχονται αἱ Ὠραι καὶ τὴν ὀδηγοῦν εἰς τὰ δλύμπια ἀνάκτορα, ὅπου ἅπαντες οἱ θεοὶ καταλαμβάνονται ὑπὸ θαυμασμοῦ πρὸ τῆς ἕξαισίας καλλονῆς τῆς.

Ἄν καὶ ἦτο ὅμως ἡ προσωποποίησις τοῦ κάλλους, ἡ θέλησις τῶν θεῶν τῆς ἐπέβαλε νὰ συζευχθῇ τὸν ἀσημότερον τῶν θεῶν, τὸν χολὸν Ἡφαιστον. Διὰ τὴν ἀδικίαν ταύτην πάντοτε παρεπονεῖτο, εὐθύς δὲ ὡς εὖρεν εὐκαιρίαν συννευρέθη ἐρωτικῶς μετὰ σειρᾶς ὀλοκλήρου θνητῶν καὶ ἀθανάτων, μεταξὺ τῶν ὁποίων θὰ ἀναφέρωμεν τὸν θεὸν Ἄρην, Διόνυσον, Ἑρμῆν, Ποσειδῶνα, καὶ τοὺς θνητοὺς Ἄδωνιν, Ἀγχίσην, Βοιωτόν, κ. ἄ.

Ἐνῷ ὅμως μίαν πρῶϊαν συνεκοιμᾶτο εἰς τὴν κλίνην τοῦ Ἡφαίστου μετὰ τοῦ ταχέως καὶ ἰσχυροῦ θεοῦ Ἄρεως, ὁ Ἥλιος - Ἀπόλλων ἀντιλαμβάνεται τὴν μοιχείαν, καὶ προδίδει τὴν πράξιν εἰς τὸν θεὸν τοῦ πυρὸς Ἡφαιστον. Ὁ τελευταῖος οὕτως ἀποφασίζει νὰ ἐκδικηθῇ. Μεταβαίνει εἰς τὸ χαλκουργεῖον του καὶ κατασκευάζει σιδηροῦν δίκτυον, ἀφανὲς ὡς ἐκ τῆς λεπτότητός του ὄσον καὶ ἰσχυρὸν δι' οὗ δεσμεύει τὸ ἐρωτικὸν ζεῦγος καὶ κρατεῖ αὐτὸ ἀκίνητον. Προσκαλοῦνται ἅπαντες οἱ θεοὶ τοῦ Ὀλύμπου ἵνα κρίνωσι τὴν ἀπιστίαν τῆς «χρυσῆς» Ἄφρο-

δίτης καὶ τοῦ «χρυσίνου» Ἐρωος, ἐν οἷς ὁ πατήρ Ζεὺς, ὁ αἰθέρι ναίων, ὁ Ποσειδῶν, ὁ περιβάλλων τὴν γῆν καὶ προκαλῶν τοὺς σεισμούς, καὶ ὁ Ἑρμῆς ὁ διανομεὺς τῶν ἀγαθῶν. Ἐν τέλει μεσολαβεῖ ὁ Ποσειδῶν καὶ ἐλευθερώνονται οἱ δύο θεοὶ Ἐκ τῆς συνουσίας ταύτης γεννᾶται κατὰ τὸν Ὅμηρον ἡ Ἀρμονία, κατ' ἄλλους ὁ Ἐρως, ὁ δευτέρως Ἐρως, διότι ὁ ἀρχαῖος ἀνεφάνει ἄνευ γεννητόρων. Ἄλλοι υἱοὶ τῆς Ἀφροδίτης ἀναφέρονται ὁ Ἀντίερωσ, ὁ Πρίαπος, ὁ Ἑρμαφρόδιτος, κ. ἄ. Μετὰ τοῦ νομίμου συζύγου τῆς Ἥφαιστου, οὐδὲν τέκνον ἀπέκτησε.

Εἰκ. 12.— Ἡ προσωποποίηση τοῦ Ὁραίου, τῆς Καλωσύνης καὶ τῆς Ἀγαθότητος θεᾷ Ἀφροδίτῃ κατὰ τινὰ λιθογραφίαν τοῦ ΧΙΧου αἰῶνος.

Ἐκ τῶν μετὰ τῶν θνητῶν ἐρώτιων τῆς περιφημότερος εἶναι ὁ μετὰ τοῦ Ἀδωνιδος, τοῦ Ἑλληνος Θαμμουῦ. Ἡ μυθικὴ παράδοσις ἀποδίδει εἰς αὐτὸν ὡς πατέρα διαφόρους ὡς τὸν Φοίνικα, τὸν Θεῖαν, ἡγεμόνα τῶν Ἀσσυρίων, ἢ ἀκόμη τὸν Κινύραν, μυθικὸν βασιλέα τῆς νήσου Κύπρου καὶ πρῶτον ἱερέα τῆς θεᾶς τοῦ κάλλους. Μήτηρ αὐτοῦ εἶναι ἡ Σιύρα ἢ Μύρα. Διηγοῦνται ὅτι αὕτη καταδιωκομένη ὑπὸ τῆς ὀργῆς τῆς Ἀφροδίτης, τὴν ὁποῖαν ἠρνεῖτο νὰ υἱμήσῃ, ἐρωτεύθη τὸν ἴδιον αὐτῆς πατέρα, καὶ ἠνώθη μετ' αὐτοῦ χωρὶς οὗτος νὰ δυνηθῇ νὰ τὸ ἀντιληφθῇ. Μαθὼν μετὰ ταῦτα τὸ ἀνοσιούργημά του καταδιώκει τὴν θυγατέρα του διὰ νὰ τὴν φονεύσῃ κρατῶν γυμνὸν ξίφος. Ἄλλ' οἱ θεοὶ τὴν εὐσπλαγχνίζονται καὶ τὴν μεταμορφῶνουν εἰς θάμνον τὸν λεγόμενον σιύραν. Μετὰ πάροδον ἑννέα μηνῶν τὸ δενδρύλιον διανοίγεται· καὶ δίδει γένεσιν εἰς παιδίον ἐξόχου καλλονῆς· εἶναι ὁ Ἀδωνις. Ἡ Ἀφροδίτη ἐκπλαγεῖσα ἐπὶ τῇ θεᾷ αὐτοῦ, τὸ παραλαμβάνει, τὸ ἀποθέτει ἐντὸς κανίστρου καὶ τὸ ἐμπιστεύεται εἰς τὴν Περσεφόνην. Ἄλλ' ἡ χθονία θεὰ θαυμάσασα τὸν θησαυρὸν τὸν ὁποῖον ἐφύλαττε, ἠρνήθη νὰ τὸν ἐπιστρέψῃ. Ἡ διαφορὰ προσηνέχθη πρὸ τοῦ ὑπάτου Κριτοῦ, ὁ ὁποῖος ἔλυσε τὸ ζήτημα ἀποφανθεὶς ὅτι ὁ Ἀδωνις θά διήρχετο τέσσαρας μῆνας

ἐκάστου ἔτους εἰς τὸν Ὀλυμπον, θὰ ἐμοίραζε δὲ τὸν ὑπόλοιπον χρόνον μεταξὺ τῶν δύο θεαινῶν. Βραδύτερον ὁ νεανίας πληγωθεὶς θανασίμως εἰς τὸ κυνήγιον ὑπὸ τινος κάπρου, ἐξέπνευσεν εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς Ἀφροδίτης.

Κατ' ἀνάλογον τρωαδικὴν παράδοσιν ἡ Ἀφροδίτη ἐδελέασε πρὸς ἔρωτα τὸν ποιμένα Ἀγχίσην «θεῶν ἀπὸ κάλλος ἔχοντα», ἐκ δὲ τῆς μίξεως ταύτης ἔλαβε γένεσιν ὁ Αἰνείας, ὁ μυθικὸς πρόγονος τῶν Ρωμαίων.

Ἡ ἔξουσία τῆς Ἀφροδίτης δὲν περιορίζεται μόνον εἰς τοὺς θεοὺς καὶ ἀνθρώπους, ἀλλ' ἐκτείνεται ἀπολύτως εἰς ὅλα τὰ βασίλεια τῆς φύσεως. Σύμπασα ἡ φύσις τὴν ἀναγνωρίζει καὶ τῇ προσμειδιᾷ, ὡς πρὸς τὴν κατ' ἔσοχὴν ἀνάσσουσαν ἀρχὴν τοῦ ἔρωτος. Εἰς τὰ ἔπη τῶν ποιητῶν ἡ θεὰ εἶναι ἡ εἰκὼν τῆς ὑπερτάτης χάριτος, τῆς θριαμβευοῦσης γοητείας. Εἶναι ὁ οὐράνιος τύπος τῆς καλλονῆς. Ὡς νὰ μὴ ἦρκει ἡ φυσικὴ ὠραιότης της, οἱ μυθογράφοι τὴν ἐπροίκισαν καὶ μὲ ἓνα θαυμάσιον ζωστήρα ἔχοντα τὴν δύναμιν νὰ δελεάζῃ καὶ πρὸ τῆς ἐνεργείας τοῦ ὁποῖου οὐδεὶς δύναται νὰ ἀντισταθῇ. Ἀνεφέρετο μάλιστα ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ Ἥρα, προτιθεμένη νὰ πείσῃ τὸν Δία ὅπως ὑποστηρίξῃ πλέον τοὺς Ἕλληνας, ἐδανείσθη ἀπὸ τῆς Ἀφροδίτης τὸν περίφημον ζωστήρα, καὶ παρουσιάσθη οὕτω πρὸ τοῦ μεγάλου ἀνακτος.

Τὰ σύμβολα ἢ ἐμβλήματα τῆς Ἀφροδίτης ὑπαινίσσονται ὑπὸ διαφόρους τύπους τὴν παραγωγικὴν γονιμότητα καὶ τὰς σχέσεις τῶν δύο φύλων. Εἰς τὸ φυτικὸν βασίλειον ἡ μύρτος καὶ οἱ πολὺσπερμοὶ καρποί, ὡς τὸ μῆλον καὶ τὰ ρόδα, ἦσαν γενικῶς ἀφιερωμένα εἰς αὐτήν. Τῆς ἀφιέρωνον τὰ παραγωγικὰ ἢ ἀσελγοῦς φύσεως ζῶα, ὡς τὸν κριόν, τὸν τράγον, τὸν λαγῶν. Ἐν Ἄργει καὶ Θεσσαλίᾳ ἔθνον αὐτῇ χοῖρον. Μεταξὺ τῶν πτηνῶν, τὸ στρουθίον, καὶ κυρίως ἡ ἔρωτικὴ περιστερὰ.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἐν τῇ καλλιτεχνίᾳ ἀναπαραστάσεις τοῦ τύπου τῆς Ἀφροδίτης οὐσιῶδες εἶναι νὰ ἀναφέρωμεν ὅτι ἐν Πάφῳ τὸ ἀρχαιότατον καὶ σεβαστώτατον ἄγαλμα αὐτῆς ἦτο εἶδος κώνου ἢ πυραμίδος περικυκλουμένης ὑπὸ ἀνημμένων πυρσῶν (Κατὰ Τάκτιον καὶ Μάξιμον Τύριον.) Μόλις ἀργότερον ἐδόθη αὐτῇ ἡ ἀνθρωπίνη μορφή.

Β) ΣΥΜΒΟΛΙΚΩΣ ΚΑΙ ΑΛΛΗΓΟΡΙΚΩΣ

Ὅταν εἰς τὸν Κρατύλον τοῦ Πλάτωνος, γίνεται ἡ ἐξέτασις ἐκ μέρους τοῦ Σωκράτους τῆς φύσεως τῶν ὀνομάτων, καὶ ἐρωτᾷ τὸν διδάσκαλόν του ὁ Ἑρμογένης τὸ πῶς δέον νὰ νοηθῇ τὸ ὄνομα τῆς Ἀφροδίτης, ὁ μέγας φιλόσοφος τῷ ἀπαντᾷ. «Μεγάλα, ὦ παῖ Ἴκπονίκου, ἐρωτᾷς. Ἄλλ' ἔστι γὰρ καὶ σπουδαίως εἰρημένος ὁ τρόπος τῶν ὀνομάτων τούτοις τοῖς θεοῖς, καὶ παιδικῶς. Τὸν μὲν οὖν σπουδαῖον, ἄλλους τινὰς ἐρώτα, τὸν δὲ παιδικὸν οὐδὲν κωλύει διελθεῖν. . . Περὶ δὲ Ἀφροδίτης οὐκ ἄξιον Ἡσιόδῳ ἀντιλέγειν, ἀλλὰ ξυγγωρεῖν ὅτι διὰ τὴν ἐκ τοῦ ἀφροῦ γένεσιν Ἀφροδίτη ἐκλήθη».

Πῶς λοιπὸν ἐκεῖνος ὅστις εἶχε καθορίσει τὴν φύσιν ὄλων τῶν ἄλλων θεῶν, ἀναλύων τὰ ὀνόματά των, ἔτι πλέον ἐκεῖνος ποῦ διετείνεται ὅτι οὐδὲν ἄλλο τόσον καλῶς ἐγνώριζε πλὴν τῶν ἀφορώντων τὸν Ἑρωτα (τὰ ἐρωτικά) ἦτο δυνατόν νὰ ἀγνοῇ τὴν φύσιν καὶ τὰς ιδιότητας τῆς θεᾶς τοῦ Ἑρωτος; Βεβαίως ὄχι, ἀλλ' ἀπλῶς εἶχεν ἀντιληφθῆ ὅτι «κωλύει» ἢ δημοσίευσις τοιούτων διασαφίσεων καὶ οὕτως ὑπεξέφυγε τεχνηέντως τῆς ἐρωτήσεως τοῦ Ἑρμογένους.

Ὁ συμβολισμὸς λοιπὸν τῆς θεᾶς Ἀφροδίτης ἐγκρύπτει μεγάλας ἀληθείας, τὰς ὁποίας ἐκεῖνος μόνον θέλει κατανοήσει, ὅστις ἀντιληφθῆ κατὰ βάθος τὰς σημασίας τοῦ Ἔρωτος, τοῦ Χριστοῦ, τοῦ Ἑωσφόρου, κ. κ. Τὴν στενὴν ταύτην σχέσιν μεταξὺ Ἀφροδίτης καὶ Χριστοῦ, σαφῶς ἀντελήφθη ὁ μέγιστος τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων ποιητῶν, ὁ Κωστῆς Παλαμᾶς, ὅστις εἰς διάφορα σημεῖα τοῦ ἔργου του «Τὰ μάτια τῆς ψυχῆς μου» δίδει ἀποκαλυπτικὰς τινὰς νύξεις, ἐπὶ τῆς ἀναλογίας τῶν δύο τούτων συμβόλων καὶ ἐπὶ τῆς φύσεως τῆς συμβολικῆς θεᾶς μετὰ τὴν ὁποίαν ἀσχολούμεθα.

ὦ ταῖρι πού τὸν θρόνον σου τετράψηλα ἔχεις στήσει
ὦ Κύπρις, ὦ Μεσσία!

Χαίρετε θλίψι καὶ χαρά, τρισάγιο ἐσὺ μεθύσι,
τρισάγια ἐσὺ θυσία!

Ἡ θυσία ὁ μέγας οὗτος νόμος τῶν ὑπεργήνινων ὄντων, εἶναι ἄμεσον ἀποτέλεσμα τοῦ ἐπίσης θεοῦ νόμου τοῦ Ἔρωτος. Ἀλλὰ τόσον ἡ Ἀφροδίτη, ὅσον καὶ ὁ Χριστὸς εἶναι αἱ ζωντανὰ συμβολικαὶ εἰκόνες τοῦ Ἔρωτος. Ἄρα σοφῶς ὁ ποιητὴς συσχετίζει τὰ δύο ταῦτα πρόσωπα καὶ τὰ παρουσιάζει ὡς ἐν ἀδιάσπαστον ζεύγος, περίξ τοῦ ὁποίου περιστρέφεται τὸ Σύμπαν.

Τοῦ Κόσμου πού ὄνειρεύεται καὶ κλαίει κι' ἀναγαλιάζει
εἴσαστε οἱ δύο πόλοι

Εἴστε ἡ διπρόσωπη Ζωὴ πού λάμπει κι' ἀναγαλιάζει
τὴν οἰκουμένη ὅλη!

Ὁ εἷς πόλος εἶναι ἡ Ἀφροδίτη, τὸ Ὁραῖον, ὁ ἕτερος ὁ Ναζωραῖος ἡ Ἀγαθότης. Καὶ ὀλίγον ἀνωτέρω ἐπιλέγει

ὦ χαῖρε! πού τ' ἀνθρώπινο κορμὶ τὸ ἀποθεώνεις
οὐρανογεννημένη.

Χαῖρε καὶ Σὺ πού τῆς ψυχῆς πατρίδα φανερώνεις
καινούργια, ὄνειρεμένη!

Εἰς προηγούμενόν του δὲ ποίημα, ὁ ποιητὴς διασαφηνίζει τὴν οὐσίαν τῆς θεᾶς ἰδιαιτέρως, ὑποδεικνύων τὴν ἀληθῆ βαθμίδα ἀπὸ τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ ἐρευνηθῶνται τὰ νοήματα τοιούτων αἰωνίων καὶ ὑπερκοσμίων συμβόλων διὰ τῶν ἐξῆς:

Αὐγὴ, στοῦ κόσμου τὴν αὐγὴ ἐπρωτοφανερώθης!

Ἐσὺ ἴσαι ἀλάθευτη θεά, κι' ἀνίκητη παρθένα,
ἐσὺ πού δὲν γεννήθηκες ἀπὸ κοιλιὰ μητέρας,
καὶ τ' ἀστροστέφανου οὐρανοῦ, κόρη μονάκριβ' εἶσαι.

Ἀμόλυνη κι' ἀτέλειωτη καθὼς ἐκεῖνος μένεις,
Ἄξιο τοῦ Ἄρη ταίριασμα, κι' ὄχι ἐρωμένη χαύνη...

Μὰ ἤρθανε χρόνια δίσεχτα, κι' ἀνήμερος ὁ κόσμος
καὶ τυφλωμένα πίστεψε, τὸ πῶς καὶ Σὺ τοῦ μοιάζεις,
καὶ Σὲ φαντάσθηκε τρελλὴ μητέρα πού τὰ πάθη
μικρά, τυφλά κι' ἀκράτητα γεννᾷς μέσ' στίς καρδιές μας!
καὶ Σὲ κατέβασε, θεά, κι' ἐσένα ὁ Πραξιτέλης

ἀπ' τ' ἄγια τ' ἄστρα ἔκει ψηλά, στὴν ὠμορφιά τῆς Φρύνης!

Διὰ τοὺς Χαλδαίους καὶ Αἰγυπτίους ἡ Ἀφροδίτη ἦτο σύζυγος τοῦ Πρωτεύως, τοῦ συμβολίζοντος τὸ παγκόσμιον πνεῦμα τῆς φύσεως, καὶ ἔθεωρεῖτο ὡς ἡ μήτηρ τῶν Καβείρων θεῶν. Ἄλλως τε καὶ σήμερον ἀκόμη, τόσον ὁ πλανήτης,

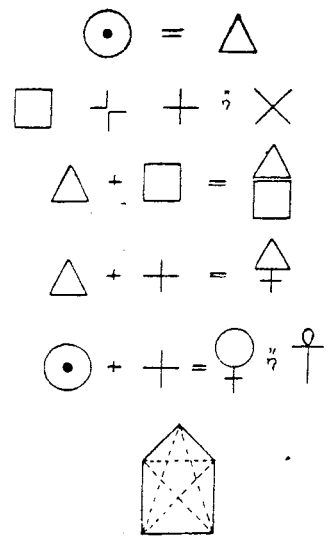
δσον καὶ τὸ ἐν αὐτῷ πλανητικὸν πνεῦμα καλοῦνται Χαμπάρ (μέγας) ὄνομα ὑπενθυμίζον τὴν λέξιν Χαμπίρ ἐξ ἧς προφανῶς προῆλθεν ἡ ἑλληνικοποιηθεῖσα λέξις Κάβειρος.

Κατὰ ταῦτα δυνάμεθα νὰ θεωρήσωμεν τὴν Ἀφροδίτην ὡς μίαν μορφήν τοῦ Οὐρανίου πυρός, τοῦ φερομένου ἐπὶ τῶν ὑδάτων τῆς μεγάλης ἀβύσου κατὰ τὴν γέννησιν τῶν κόσμων. Ἐνουμένη ἀργότερον μετὰ τοῦ ἄρρενος θείου πυρός, τοῦ Ἄρεως, γεννᾷ τὸν Ἐρωτα, δι' οὗ τὸ ἔργον τῆς κοσμογονίας καὶ ἀνδρογονίας τελειοῦται.

Τὸ ἀλχημικὸν σύμβολον τῆς Ἀφροδίτης παριστᾷ τὸν ἠλιακὸν κύκλον, ἥτοι τὴν ζωογόνον καὶ ἐμπυχώτριαν ἀρχήν, ὑπερκειμένην τῆς τετράδος τῶν στοιχείων καὶ κατευθύνουσαν τὰς μίξεις αὐτῶν. Εἶναι ὁ δημιουργικὸς ρόλος ὃν παίζει ἡ Ἀφροδίτη ἐπὶ τοῦ φυσικοῦ κόσμου.

Ἐξετάσωμεν ὁμῶς τὴν γένεσιν τοῦ ἰδεογράφου τούτου, πρῶγμα τὸ ὁποῖον θὰ μᾶς δώσῃ νὰ ἐννοήσωμεν τὴν ἐν τῷ κόσμῳ θέσιν τῆς διὰ τῆς Ἀφροδίτης παρισταμένης δυνάμεως.

Γενικὴ ἀρχὴ τοῦ Ἀποκρυφισμοῦ εἶναι ὅτι πᾶσα δημιουργία προϋποθέτει τὴν ὑπαρξιν κέντρου καὶ περιφερείας δηλ. τοῦ ἰῶδ καὶ τοῦ χέ, τοῦ θετικοῦ καὶ τοῦ ἀρνητικοῦ πόλου. Τὰ δύο ταῦτα στοιχεῖα συνεννούμενα, ἀποτελοῦσι τὸ ἰδεόγραφον τοῦ Ἡλίου, τὸν θεῖον Λόγον, ὡς ἀποτέλεσμα τῶν δύο ἀνωτέρων ἀρχῶν, ὅστις φέρει τὸν ἀριθμὸν τρία. Ὁ ἀριθμὸς οὗτος παρίσταται δι' ἰσοσκελοῦς τριγώνου. Ἴνα ὁμῶς τὸ τρίγωνον ἢ ὁ ἀριθμὸς 3 ἐκδηλώσῃ τὰς δημιουργικὰς τῶν ἰκανότητάς, ὀφείλουσι νὰ ἐνωθῶσι μετὰ τῆς τετράδος τῶν στοιχείων, ὅποτε λαμβάνεται τὸ ἑπταδικὸν σύμβολον τῆς πυραμίδος. (Βλ. σχ. 13). Ἡ παράστασις ἥδη αὕτη, δύναται ν' ἀποδοθῇ ἀντιστοιχῶς εἴτε διὰ τοῦ συμβόλου τῆς Ἀφροδίτης (ἀντικαθισταμένου τοῦ Ἡλίου διὰ τριγώνου καὶ τοῦ τετραγώνου διὰ τοῦ ἰσοτίμου σταυροῦ) εἴτε διὰ τοῦ συμβόλου τοῦ θείου τῶν φιλοσόφων (γινομένης ἀντικαταστάσεως μόνον ἐπὶ τοῦ τετραγώνου). Ἡ ὁμοιότης μεταξὺ σταυροῦ καὶ τετραγώνου εἶναι κατάδηλος δεδομένου ὅτι τὸ τετράγωνον ἀναλυόμενον δίδει ἢ δύο ἑλλην. γάμμα ἢ δύο ὀρθὰς γωνίας, αἱ ὁποῖαι ἐνούμεναι διὰ τῶν κορυφῶν δίδουσι τὸν σταυρὸν ἢ τὸ ἑλλην. γράμμα X.

Σχ. 13

Ἄξιον ἰδιαιτέρας μελέτης εἶναι ἐπίσης ὅτι ἐν τῷ ἑπταδικῷ συμβόλῳ τῆς πυραμίδος περικλείεται ὁ πεντάκτινος ἀστὴρ τῶν Μάγων

Ἰδιαιτέρας προσοχῆς ἀξία εἶναι ἐπίσης ἡ ἀναλογία ἢ ὑφισταμένη μεταξὺ τοῦ ἰδεογράφου τῆς Ἀφροδίτης καὶ τοῦ Ἀλυσωτοῦ σταυροῦ τῶν αἰγυπτιακῶν μυστηρίων, ὅστις ἐπαρίστα τὴν γονιμοποιὸν δύναμιν καὶ τὴν ζωὴν ἐν γένει.

Ἐν τῷ Ταρῷ, ἢ τρίτῃ ἐκ τῶν 22 μεγάλων Κλειδῶν εἰκονίζει τὴν Οὐρανίαν Ἀφροδίτην, τὴν προσωποποίησιν τοῦ Ἐρωτος, τὸν Ὄρον, τὴν Ἀνθρωπότητα

καὶ τὴν Φύσιν. Ἐἰς τὴν ἀριστερὰν χεῖρα κρατεῖ σκῆπτρον ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὑπάρχει τὸ σύμβολον τῆς Ἀφροδίτης, δηλοῦν τὴν παθητικὴν ἐπίδρασιν ἣν ἐξασκεῖ ἡ θεὰ ἐπὶ τῆς γενέσεως τῶν ὄντων. Περιβάλλεται ὑπὸ τῶν δώδεκα ἀστερισμῶν τοῦ ζωδιακοῦ, παρὰ τοὺς πόδας τῆς δὲ παρίσταται μηνίσκος Σελήνης. Ἐπὶ ἄλλου ἐπιπέδου ἡ Ἀφροδίτη ἀναγράφεται ἐν τῷ Ταρῶ ἐπὶ τῆς 17ης κλειδῶς (ὁ Ἀστήρ). Παρίσταται ἐκεῖ γυνὴ ἐξόχου κάλλους περιβαλλομένη ὑπὸ ἑπτὰ ἀστέρων καὶ ἑνὸς κεντρικοῦ μεγαλειτέρου μεγέθους, κρατοῦσα ἀνὰ χεῖρας δύο λαγῆνους, ἐκ τῶν ὁποίων ρεεῖ γαλακτῶδες ὑγρόν, καὶ τῆς ὁποίας ἡ ἐν γένει στάσις ὑπενθυμίζει τὸ ἀλχημικὸν σύμβολον τῆς Ἀφροδίτης ἢ τοῦ θείου.

Περατοῦντες τὴν παράγραφον ταύτην ἐπιθυμοῦμεν καὶ πάλιν νὰ τονίσωμεν ὅτι ἡ κατανόησις τῶν ὑπὸ τὴν παράδοσιν τῆς Ἀφροδίτης ἐγκρυπτομένων ἀληθειῶν, προϋποθέτει πλήρη μυσταγωγίαν.

Ἐξετάσωμεν ἤδη δι' ὀλίγων τὴν ἐρημητικὴν ἐρμηνείαν τοῦ μύθου περὶ Ἀφροδίτης. Ἡ σημασία τῶν μυθευμάτων τούτων εἶναι μεγίστη, καὶ συνδέεται μετὰ τῶν ὑψίστων ἀποκαλύψεων ἐπὶ τῆς πραγματοποιήσεως τοῦ Μεγάλου Ἔργου ἐφ' ὅλων τῶν πεδίων τοῦ Κόσμου.

Ἡ Ἀφροδίτη συμβολίζει ἀλχημικῶς τὴν παρθένον καὶ γόνιμον ἐκείνην οὐσίαν τῆς φύσεως, ἐφ' ἧς ἐπενεργοῦντος τοῦ ἄρρενος πυρὸς τοῦ Ἄρεως ἐπιτελοῦνται ὅλα τὰ θαυμάσια τῆς Φύσεως. Λίθου. Ἡ ἔνωσις αὕτη ὑπῆρξε θέμα εὐρυτάτης μελέτης εἰς τὰς πλείστας τῶν μυσταγωγικῶν σχολῶν ἀπὸ τῆς ἀπωτάτης ἀρχαιότητος μέχρι σήμερον. Καρπὸς τῆς ἐνώσεως ταύτης εἶναι ὁ Ἔρως, ἢ Ἀρμονία. Ὅπόσον εὐγλωττον εἶναι τὸ μυστήριον τοῦτο εἰς τοὺς γνώστας τῶν ἀπορρήτων τῆς φύσεως!

Ἡ Ἀφροδίτη κατὰ τὰς σοφὰς ἐπεξηγήσεις τοῦ Dom Pernety ἔχει ἐν τῇ φύσει τῆς οὐσίας τινα πυρῶδους συστάσεως, ἡ ὁποία εὐρίσκεται ἐπίσης καὶ ἐν τῷ Ἄρει — εἰς τὴν πρώτην εὐρίσκεται ὑπὸ παθητικὴν μορφήν, εἰς τὸν δεύτερον ὑπὸ θετικὴν — ἡ δὲ ἀναλογία τῶν δύο τούτων φύσεων εἶναι τοιαύτη ὥστε ἐκ τοῦ Ἄρεως δύναται νὰ ληφθῇ ἡ Ἀφροδίτη. Δὲν εἶναι λοιπὸν διόλου παράδοξος ἡ συνένωσις τῶν δύο τούτων ἀρχῶν, τὸ ἴδιον δὲ πῦρ (ὁ Ἡφαιστος) ἐντείνει τὸν ἔρωτα, συνδέων δι' ἀρρήκτων δεσμῶν, πλὴν ἀοράτων, ταύτας. Ὁ Ἥλιος, ἥτοι ὁ Χρυσὸς (τὸ Ἀοῦρ), ἀντιλαμβάνεται τὰς σχέσεις τοῦ Ἄρεως μετὰ τῆς Ἀφροδίτης, διότι ἔχει ἐν ἑαυτῷ τὴν ἰδίαν φύσιν.

Τὸ θεῖον ὕμωζ ζεῦγος δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ ἀποσυντεθῇ εἰς τὰς συστατικά του ἀνευ τῆς μεσολαβήσεως τοῦ Ποσειδῶνος, ἥτοι τοῦ ὕδατος, διότι ἡ διαχώρησις αὕτη μόνον διὰ διαλύσεως ἐν ὕδατι δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ, καὶ τοῦτο πάλιν μόνον διὰ τοῦ ἐσωτέρου πυρὸς τοῦ καλουμένου Ἡφαιστος.

Τὰ ὑπὸ τοῦ Ὀμήρου ἐν τῇ Ὀδυσσεΐα χρησιμοποιούμενα ἐπίθετα τῶν διαφόρων θεῶν, εἶναι ἐπαρκῆ πειστήρια τῆς ἀκριβείας τῶν ἀνωτέρω ἐπεξηγήσεων. Οὔτω τὸν μὲν Ἄρην ἀποκαλεῖ «χρυσήινον» τὴν δὲ Ἀφροδίτην «χρυσήν», γνωστὸν δὲ ὅτι ὁ Ἥλιος — Ἀπόλλων ἀπεκαλεῖτο Φοῖβος, (λαμπρὸς, καθαρὸς, ἀγνός), ὁ Ἐρμῆς ὀνομάζεται «προμηθευτῆς ἀγαθῶν, δῶτορ ἑάων» ὁ δὲ Ποσειδῶν ὁ περιβάλλων τὴν γῆν καὶ προκαλῶν τοὺς σεισμοὺς «γαιήοχος, καὶ ἐνοσίχθων». Εἰς τὴν διάλεκτον τῶν ἀλχημιστῶν ὁ σεισμός, συμβολίζει τὴν ζύμωσιν, μίαν τῶν φάσεων τοῦ Μ. Ἔργου.

Τέλος ὁ ἴδιος Ὁμήρος ἐπεξηγεῖ τὸν λόγον τῆς μοιραίας συζεύξεως τῆς Ἀφροδίτης μετὰ τοῦ Ἡφαίστου, ὑποδεικνύων τὴν συγγένειαν τὴν ὑφισταμένην μεταξὺ αὐτῶν, διὰ τοῦ χαρακτηρισμοῦ τοῦ Ἡφαίστου ὡς περιουστάτου χαλκουργοῦ (ἢ Ἀφροδίτη ἀλχημικῶς ἀντιπροσωπεύει τὸν χαλκόν), τὸ δὲ μέγαρον ἔνθα λαμβάνει χώραν ἢ μίξις τοῦ Ἀρέως μετὰ τῆς Ἀφροδίτης, τὸ ἀποκαλεῖ «χαλκοβατὲς δῶμα».

Τὶ ἄλλο δὲ παριστᾷ τὸ ἱερογλυφικόν της σύμβολον ἀπὸ τὸν Ἥλιον (κύκλον) ἐφορῶντα καὶ κατασκοπεύοντα τὴν ἀναπόφευκτον συνένωσιν τῆς καθέτου γραμμῆς μετὰ τῆς ὀριζοντίας, ἐξ ἧς ἐνώσεως παράγεται ἡ Ἀρμονία τῶν τεσσάρων στοιχείων τῆς φύσεως;

Γ) ΑΣΤΡΟΛΟΓΙΚΩΣ

1) ΓΕΝΙΚΩΣ

<i>Ἑλληνιστί.</i> Ἀφροδίτη	<i>Οἰκοδεσπότης.</i> { Ἡμερ. Ταῦρος
<i>Σανσκριτ.</i> Σούκρα	{ Νυκτ. Ζυγὸς
<i>Μάζα εἰς γῆν.</i> μάζας. 0,82 φορὰς	<i>Ἐξορία.</i> Κριός, Σκορπίος
<i>Ἀστρικός κύκλος.</i> περ 8 ἔτη + 1...3°	<i>Ἐξαρχίαι.</i> 27° Ἰχθύων
<i>Διάρκεια τροχιάς.</i> 224,70 ἡμέραι	<i>Πτώσις.</i> 27° Παρθένου
<i>Μέση ἀποστ. ἀπὸ ἡλίου.</i> 108 ἐκ χλμ.	<i>Περιπολ.</i> Σκορπίος, Αἰγόκερος, Ἰχθεῖς
<i>Ἀπόγειος.</i> 3° 57' Ὑδροχόου	<i>Φιλικός.</i> Ἥλιος, Ἐρμῆς, Σελήνη, Ζεὺς
<i>Περίγειος.</i> 3° 57' Λέοντος	<i>Ἐχθρικός.</i> Κρόνος, Ποσειδῶν
<i>Βορ. Δεσμός.</i> 14° 8' Διδύμων	<i>Στοιχείον.</i> Πτολ. { Ἡμερ. Ὑδωρ
<i>Νοτ. Δεσμός.</i> 14° 8' Τοξότου	{ Νυκτ. Γῆ
	Μορὲν { Ἡμερ. Ἀἴθρ
	{ Νυκτ. Γῆ

2) Η ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΩΣ ΠΡΩΤΕΥΩΝ ΠΛΑΝΗΤΗΣ.

Εἶναι ἡ ἀρχὴ τοῦ αἰσθητικῶς ὥραίου, συνθέτουσα θηλεία ἀρχή. Γλυκύτης κάλλος, καλωπισμός, τέχνη, ἀρώματα, ἄνθη.

Θ) Εὐθυμία, πραότης, αἰσθητικότης, ἐρωτοτροπία, διαμορφωτικὴ ἰκανότης. Κάμνει τὰ ὑποκείμενα εὐγενοῦς ψυχοσυνθέσεως, ἀξιαγάπητα, εὐαίσθητα, εὐκόλως συγκινοῦμενα ἐκ τῶν ἀτυχημάτων τῶν ἄλλων, δίκαια, εὐχάριστα.

Α) Ἐπιπολαιότης, χυδαιότης, ψευδολογία, κοινὸς χαρακτήρ.

3) Η ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΩΔΕΚΑ ΟΙΚΟΥΣ.

α) Ὡς ἐν παραγράφῳ 2.

β) Διάθεσις πρὸς ἐπίλυσιν οἰκονομικῶν ζητημάτων ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ αἰσθη-
ματος, σπάταλος συμπεριφορὰ, μεγάλαι θυσίαι ὑπὲρ τῶν ἀπολαύσεων, καὶ τῶν
ἡδονῶν. Πλειστάκις ἀντικείμενον τοῦ ἐπαγγέλματος ἢ ὀπωσθήποτε τῆς βιοπορι-
στικῆς ἐνασχολήσεως εἶναι ἡ καλλιτεχνία ἢ τὰ μετὰ τὴν καλλιτεχνίαν συνδεόμενα
ἐπαγγέλματα. Ἄλλοτε ἡ ἐνασχόλησις συνίσταται εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ κατασκευὴν
εἰδῶν πολυτελείας καὶ ἐν γένει ἀπολαύσεως. *Ἀρμονικαὶ ἀκτινοβολίαι* ἐκδηλοῦσιν
ὕλικας πιθανότητας ἐπιτυχίας καὶ τελικὴν ὕλικὴν εὐεξίαν, *δυσαρμονικαὶ* τοῦναν-
τίον ἄσωτον διαχειρισμὸν τῶν ὕλικῶν δυνάμεων, τάσιν εἰς ὑπερβολικὴν πολυτέλειαν,
ἀπολιύσεις, διασκεδάσεις, κ. κ. ἐπὶ ἀνδρῶν δὲ πρὸς ὑπερβολικὰς σχέσεις μετὰ γυ-
ναικῶν.

γ) Εἰς τὴν σφαῖραν τῶν καθημερινῶν ἐνασχολήσεων, ἡ Ἀφροδίτη ἀναλαμ-
βάνει τὸν ρόλον τῆς καλλιτεχνικῆς χροιάς καὶ τῆς αἰσθητικῆς διαπλάσεως, προε-
ξεχούσης τῆς φιλολογίας. Ἐπὶ *ἀρμονικῶν γωνιῶν* δέον νὰ ἀναμένωνται ἐπιτυ-

χίαί καί φιλικαί ἀναμνήσεις ἐπὶ τῶν προαναφερθέντων πεδίων, *ἐπὶ κρίσιμων ὁμως ἐπιδράσεων*, ἃν καί δὲν δύνανται οὐδέποτε νὰ λάβωσιν ἐπικίνδυνον χαρακτῆρα, ἐν τούτοις, καί ἰδίως τῇ ἐπιδράσει ἄλλων ἀστέρων, διόλου ἀπίθανος ἡ παραγωγή δυσχερειῶν, ὑπερεντάσεων καί ἀπογοητεύσεων ἐπὶ τῶν ἰδίων πάντοτε πεδίων ἐκδηλώσεως καί ἐπὶ τῶν συγγενικῶν δεσμῶν

δ) Ἐπὶ *εὐμενῶν γωνιῶν* καταδεικνύεται ἀγάπη πρὸς τὸ ὄραϊον, ἄρμονικόν, συχνάκις προσπάθεια πρὸς πολυτελῆ ἐπίπλωσιν καί ἐν γένει διακόσμησιν τῆς οἰκίας, εἴτε τῶν γονέων εἴτε τῆς συζυγικῆς. ἄλλοτε ζωηρὰ ἀγάπη καί ἐνασχόλησις μὲ τὴν μουσικὴν, τὴν φιλολογίαν, καλλιτεχνίαν κ. κ. *Δυσμενεῖς γωνίαι* παρενοχοῦν τὴν ἀνωτέρω διαγραφείσαν διαμόρφωσιν τῶν οἰκιακῶν σχέσεων, κυρία δὲ ἐκδήλωσις εἶναι ἡ ἀσωτία καί ἡ ὑπερβολικὴ ἀγάπη πρὸς τὸ ἕτερον φύλον, δυνάμει τοῦ ὁποῦοι δημιουργοῦνται συχνὰ ἀτυχεῖς σχέσεις καί σύνδεσμοι

ε) Ἐν τῇ θέσει ταύτῃ σημειοδοτεῖται ζωηρὰ ἀγάπη πρὸς τὰς ἀπολαύσεις καί τὰς ἡδονάς. Πολλάκις ἡ καλλιτεχνία ἐνταῦθα λαμβάνει τὴν μορφήν τῆς ἠθοποιίας (Κλαϊκλερ). *Εὐμενεῖς γωνίαι* σημαίνουσι εὐτυχεῖς ἐντόνους ἔρωτικὰς σχέσεις, ἀσφαλῆς ἔρωτικὸν ἔνστικτον. *Δυσμενεῖς* τὸναντίον ἐπιπολαιότητα, ἀσωτίαν, τάσεις πρὸς τὰ τυχηρὰ παίγνια, κ. κ. *Κρίσιμοι* δὲ ἐκ μέρους τοῦ Ἄρεως, Ποσειδῶνος, Οὐρανοῦ, Σελήνης ἐνεργοῦν ἐντόνως πρὸς σύγκρισιν τῶν ἔρωτικῶν σχέσεων, δυνάμει ἐνίοτε νὰ φθάσῃν εἰς διαστροφὰς τῆς ἐπιθυμίας ἐν ταῖς ἔρωτικαῖς ἀπολαύσεσι καί ὑστερικὰς παρακρούσεις.

στ) Ἐπὶ *εὐμενοῦς ἀκτινοβολίας* ὑφίσταται σχετικῶς ἰσχυρὰ ζωικότης καί μεγάλη ἀναρρωτικὴ ἰκανότης. Ἐπὶ ἀνδρῶν παρατηροῦνται συχνότατα τάσεις πρὸς σχέσεις μετὰ γυναικῶν πολὺ χαμηλότερον κοινωνικῶς κειμένων. *Δυσμενεῖς γωνίαι* ἐκδηλοῦσιν ἀσθενικὰς ροπὰς τῆς φύσεως τοῦ πλανήτου, ἥτοι παθήσεις νεφρῶν καί γεννητικῶν ὀργάνων, ἐπὶ γυναικῶν δὲ διαταραχὰς εἰς τὸν τοκετόν.

ζ) Αἱ ἐπιδράσεις ἐνταῦθα τοῦ πλανήτου ὀδηγοῦν οὐχὶ σπανίως εἰς καλλιτεχνικὰς ἐκδηλώσεις ἐν σχέσει πρὸς τὴν δημοσιότητα καί τὰς κοινωνικὰς σχέσεις (τ. χ. θέματα τοῦ Φουρτβαϊγκλερ, Μπερλιόζ, Σοπέν, Σούμαν). Γωνίαι Ἄρεως προδιαθέτουσι εἰς ἠθοποιίαν καί ἄσμα, γωνίαι Κρόνου, Ποσειδῶνος καί Οὐρανοῦ εἰς μουσικὴν. Ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου *εὐμενεῖς* καί *δυσμενεῖς γωνίαι* ἔχουσι τὴν αὐτὴν ἀξίαν καί δυνάμιν ἔστω καί ἂν ἐπιρραεῖωσι διαφοροτρόπως τὸν χαρακτῆρα τῆς ἐκδηλώσεως. Ἐπὶ τῶν λοιπῶν ὁμως ἰδιοτήτων τοῦ οἴκου παρνοσιάζουσι κάπως διάφορον χαρακτῆρα· οὕτω ἐπὶ *δυσμενῶν* π. χ. *γωνιῶν* παρατηρεῖται πολλαχῶς ἐλαττωματικὴ κρίσις εἰς τὴν ἐπιλογὴν τῶν συναιτέρων ἢ συμβίων, ὅπερ πολλάκις δίδει ἀφορμὰς εἰς διαλύσεις καί καταγγελίας συμβάσεων καί συνεταιρισμῶν καί εἰς διαζύγια.

η) Ἐπὶ *εὐμενῶν θέσεων* καί *ἀκτινοβολιῶν* προαγγέλεται κατὰ τὴν παράδοσιν ἡρεμὸς καί ἄνετος βίος κατόπιν κληρονομίας, προικὸς ἢ δωρεῶν, θάνατος δὲ φυσικὸς καί ἡρεμὸς. Ἐν περιπτώσει *δυσμενῶν ἀκτινοβολιῶν* ὁ Κλαϊκλερ νομίζει ὅτι ἐκδηλοῦνται συζυγικαί καί οἰκογενειακαί διαφοραὶ ἕνεκα οἰκονομικῶν λόγων. Γενικῶς δὲ ἐπιδροῦν ἐπὶ τῆς καταστάσεως τῆς υἰγείας.

θ) Ἡ ἐπίδρασις τῆς Ἀφροδίτης ἐν τῷ πεδίῳ τούτῳ προσδίδει εἰς τὸ ὑποκείμενον αἰσθητικὸν καί καλλιτεχνικὸν αἰσθημα ἐν τῇ ἀντιλήψει τοῦ κόσμου καί τῶν ἀνωτέρων σχέσεων τοῦ ἐπιστητοῦ. Ἡ ἐπιτυχία καί ἀναγνώρισις αὐτῶν ἕξαρ

τάται ἐκ τῆς φύσεως ἀκριβῶς τῶν περὶ οὗ ὁ λόγος ἐπιδράσεων καὶ γωνιῶν.

ι) Ἐνταῦθα ἡ αἰσθητικὴ διάπλασις καὶ διαμόρφωσις τοῦ χαρακτήρος ἀντανακλιᾷ ἐπὶ τοῦ ἐπαγγέλματος καὶ τῆς κοινωνικῆς ἐπιτυχίας τοῦ ὑποκειμένου. Πολλάκις τὸ θῆλυ στοιχείον παίζει σημαντικὸν ρόλον ἐν τῇ ἐκτυλίξει καὶ ἐκδηλώσει τοῦ μοιραίου.

ια) Καλλιτεχνικαὶ τάσεις τοῦ πλανήτου διευκολύνουσιν ἐνταῦθα τὰς σχέσεις καὶ τὴν σύναψιν φιλίας μὲ κραταιὰ πρόσωπα, καλλιτέχνας καὶ γυναῖκας, ὅπερ ἐπὶ *εὐμενῶν γωνιῶν* ὁδηγεῖ πρὸς εὐτυχεῖς ἡμέρας διὰ τὸ ὑποκείμενον, ἐνῶ ἐπὶ *δυσμενῶν ὄψεων* εἰς διαψεύσεις καὶ ἀπογοητεύσεις ἡσσοнос πάντως ἐντάσεως.

ιβ) Προκειμένου περὶ ἀνδρὸς ἐκδηλοῦνται πολλαχῶς τάσεις πρὸς ἀπόκρυψιν τῶν ἐρωτικῶν σχέσεων, αἱ ὁποῖαι κατὰ τὸ πλεῖστον δὲν ἀρμόζουσιν πρὸς τὴν κοινωνικὴν θέσιν τοῦ ὑποκειμένου. Αἰσθήματα καὶ διαθέσεις τηροῦνται ἐπιμελῶς μυστικά· ἂν καὶ δύνανται νὰ ἔχωσι πολὺ ζωηρὸν χαρακτήρα. Ἐν περιπτώσει *δυσμενῶν ὄψεων*, παρατηροῦνται δοκιμασίαι καὶ στερήσεις τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας ἐξ αἰτίας ἐρωτικῶν ὑποθέσεων ἢ κατόπιν ἀναμίξεως τοῦ θήλεως φύλου.

4) Η ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΕΙΣ ΤΑ ΔΩΔΕΚΑ ΖΩΔΙΑ.

α) *Κριός*. — Ἡ Ἀφροδίτη ἐν τῷ Κριῷ καθιστᾷ τὸ ὑποκείμενον πλήρες ἐρωτικῶν παθῶν, ἀκαταλόγιστον καὶ παράφορον εἰς ὄραμα. Ἐπὶ ἀντιστοίχων ἀκτινοβολιῶν τοῦ Διὸς ἐκδηλοῦται ἀγάπη πρὸς τὰς καλὰς τέχνας, ἰδίως τὴν μουσικὴν καὶ ζωγραφικὴν, αἱ ὁποῖαι, λόγῳ τῆς ἀρείου ἐπιδράσεως τοῦ ζωδίου διαμορφοῦνται μᾶλλον πρὸς τὸ πολεμικὸν ὕψος.

β) *Ταῦρος*. — Ὑπέρομετρος ἀγάπη πρὸς τὰς ἀπολαύσεις καὶ τὰς ἡδονάς, φυσικὴ καλλιτεχνικὴ εὐαισθησία, μουσικὸν ἄλγαντον. Τὸ ὑποκείμενον εἶναι συμπαιθητικόν, εὐχάριστον, κάπως φλύαρον καὶ ἔχει πολλοὺς φίλους.

γ) *Δίδυμοι*. — Αἰσθητικῶς προσανατολισμένη εὐαισθησία μὲ αἱματώδη ἀπόχρωσιν. Ὑποκείμενον συμπαιθητικόν, συνετόν, μὲ ἀγάπην πρὸς τὴν ἔρευναν, τὴν μελέτην καὶ τὰς ἐπιστήμας.

δ) *Καρκίνος*. — Μαλακὸς χαρακτήρ, εὐκόλως ὑποβαλλόμενος καὶ ἐπιδρώμενος ὑπὸ τῶν ἄλλων. Παιθητικὴ ἡδονικότης, ἀστάθεια χαρακτήρος.

ε) *Δέων*. — Σαφής, συχνὰ ὑπερβολικὴ ἀγάπη πρὸς τὰς ἀπολαύσεις, αἰσθητικότης ὑπέρομετρος πλὴν σπανίως ἀκατανίκητος. Ἡ Ἀφροδίτη εἰς τὸ ζῶδιον τοῦτο ὑπόσχεται εὐτυχεῖ γάμον, πολλοὺς φίλους, δημοφιλίαν καὶ ἐπιτυχίαν εἰς τὰς τέχνας, τὴν μουσικὴν καὶ καλὴν κοινωνικὴν θέσιν.

στ) *Παρθένος*. — Ἐλλειψίς σοβαρῶν αἰσθημάτων, ὑστεροβουλία καὶ ὑπολογισμὸς εἰς τὴν αἰσθηματολογία. Τάσις πρὸς βίον ἡσυχον καὶ ἡρεμον, ἰδιαίτεραι ἀντιλήψεις περὶ γάμου.

ζ) *Ζυγός*. — Ἐκλεπτικὸν αἶσθημα, αἰσθητικῶς προσανατολισμένη αἰσθηματολογία, καλλιτεχνικαὶ διαθέσεις, κυρίως πρὸς τὴν ζωγραφικὴν καὶ τὸ θέατρον.

η) *Σκορπίος*. — Ἐπηξημένη αἰσθηματικότης, ἐντατικαὶ ὄραμα πρὸς τὸν ἔρωτα καὶ τὴν ἡδονήν. Χαρακτήρ ἐκ φύσεως ζηλότυπος καὶ τείνων πρὸς τὴν μεταοδοξίαν.

θ) *Τοξότης*. — Ζωηρὰ αἰσθηματικότης, ἥτις ὁμως ἐπὶ προσβολῆς ἐκ μέρους *δυσμενῶν γωνιῶν*, τρέπεται πρὸς ἀσυνήθεις καὶ παραδόξους ἐκδηλώσεις: Γάμος μεταξὺ συγγενῶν. Μεγάλοι ἠθοποιοὶ ἔχουσι τὸν πλανήτην τοῦτον ἐν τῷ Τοξότη.

ι) *Αιγόκαιρος* — Συντηρητικότης εἰς τὴν ἐκδήλωσιν αἰσθημάτων, πολλαχῶς ψυχρότης καὶ τοῦλάχιστον λίαν σοβαρὰ καὶ ψυχραίμος προετοιμασία.

ια) *Ὑδροχόος*. — Αἰσθηματικότης αἱματώδους κράσεως, μεγάλης πλὴν ὄμως οὐχὶ πάντοτε διαρκούσης ζωηρότητος. Τὸ ὑποκείμενον εἶναι κατὰ τὸ πλεῖστον θηλυπρεπές, ἐστρεφμένον προσωπικῆς ἀνεξαρτησίας καὶ θάρρους.

ιβ) *Ἰχθεῖς*. — Εὐπλαστα, παθητικὰ αἰσθήματα, ἐρωτικά καὶ γεννητικὰ διαθέσεις.

δ) ΓΩΝΙΑΙ ΤΗΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΩΡΟΣΚΟΠΟΝ.

Ζωηρὰ αἰσθητικότης, ἀνάγκη πρὸς λεπτὴν μεταχείρισιν, κλίσις πρὸς διασκεδάσεις, ἐπὶ ἀνδρῶν οὐχὶ σπανίως θηλυπρέπεια, σχεδὸν πάντοτε καλλιτεχνικὰ διαθέσεις, ἰδίως πρὸς τὴν ζωγραφικὴν, τὴν μουσικὴν καὶ τὸ θέατρον. *Ἀρμονικαὶ γωνίαι* σημαίνουσι συμπαθητικὴν φύσιν καὶ εὐκόλως συμμορφουμένην πρὸς τὸ περιβάλλον. *δυσαρμονικαὶ* τοῦναντίον ἐπιπολαιότητα καὶ ὑπέμετρον ἡδονοπάθειαν, προξενούσι διαψεύσεις καὶ προβάλλουσιν ἐμπόδια εἰς τὴν πραγματοποίησιν τῶν ἀνωτέρω κλίσεων. Πάντως τοιαῦται γωνίαι δὲν ἐπιρροεάζουσιν οὐδὲ ὅπως τὴν ἐκδήλωσιν τῆς καλλιτεχνικῆς ἰδιοφυίας. (Κλαῖκλερ).

ε) ΓΩΝΙΑΙ ΤΗΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΜΕΣΟΥΡΑΝΗΜΑ.

Ἰσχυρὰ ἐπενέργεια τοῦ αἰσθήματος ἐπὶ τῆς κοινωνικῆς δράσεως, ἐπὶ ἀρμόζοντος συνολικοῦ καταστρετισμοῦ, καλλιτεχνικὸν ἐπάγγελμα. Ἐκ τῆς ὅλης διαμορφώσεως τῶν ὄψεων, συνεπάγεται ἡ ἐπιτυχία ἢ ἡ ἀποτυχία ἐν τῇ πραγματοποιήσει τῶν ἀνωτέρω κλίσεων.

ς) ΓΩΝΙΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΛΟΙΠΟΥΣ ΠΛΑΝΗΤΑΣ.

α) *Ἀφροδίτη - Ἑρμῆς*. — Μόναι δυνατὰ ὄψεις εἶναι ἡ σύνοδος καὶ τὸ ἐξάγωνον. Σημειοδοτοῦσι τάλαντον συγγραφέως, ἰδίως φιλολόγου καὶ ποιητοῦ. Ἡ αἰσθηματικότης, ἣτις ἀποτελεῖ τὸν χαρακτηριστικὸν τόνον τοῦ πλανήτου τίθεται εἰς ἐταφὴν μετὰ τοῦ χαρακτηρίζοντος τὸν Ἑρμῆν διανοητικοῦ τόνου, καὶ ἐκδηλοῖ τάσιν πρὸς τὰς μαθηματικὰς ἐπιστήμας, κυρίως πρὸς τὴν φυσικὴν, τὰ ἀνώτερα μαθηματικὰ καὶ τὴν ἀστρονομίαν, ὡς αἱ στατιστικὰ ἔρευναί τοῦ Κλαῖκλερ ἀπέδειξαν. Κατὰ τὰ ἄλλα παρατηρεῖται ἐν προκειμένῳ ἀξιαγάπητος καὶ λίαν συμπαθητικὸς χαρακτήρ, εὐχάριστος συνομιλητής, εὐγενὴς καὶ εὐθυμος.

β) *Ἀφροδίτη - Οὐρανός*. — Σύνοδος τῶν δύο τούτων πλανητῶν καθιστᾷ κατὰ τὰς παρατηρήσεις τοῦ Κόλεϋ καὶ τοῦ Ζουλέβνο, τὸ ὑποκείμενον ἀνεπιρροέαστον εἰς τὰ θέλγητρα τοῦ ὠραίου φύλου καὶ ἐκκεντρικὸν εἰς τὴν συμπεριφορὰν καὶ τὴν ἐνδυμασίαν του. Γενικῶς παρατηρεῖται μία διαίσθησις εἰς τὰς αἰσθηματικὰς ὑποθέσεις, καὶ χαρακτήρ ἰδιότροπος καὶ πρωτότυπος, ἀρεσκόμενος εἰς τὰς ἐφευρέσεις, εἰς νεωτερισμοὺς καὶ γενικῶς εἰς πᾶν τὸ νεωτεριστικόν. Ἡ γενετήσιος ὁρμὴ εἶναι σημαντικῶς ἐπληξεμένη, ἐνῶ αἱ ἑξ αἰσθηματικότητος ἐνώσεις γίνονται αὐτομάτως καὶ ἄνευ μεγάλης περισκέψεως, ὅπερ πλειστάκις συντείνει εἰς τὸ νὰ εἶναι ὑπερβολικὰ ρωμαντικά, εὐμετάβλητοι καὶ ἀσταθεῖς. Καλλιτεχνικὰ τάσεις ἰδίως ρυθμικῆς καὶ μουσικῆς φύσεως ὁμοίως παρατηροῦνται συχνώτατα, ὅπου μάλιστα ἐπὶ *δυσμενῶν ὄψεων* ἢ ἔντασις αὐτῶν εἶναι πολὺ μεγαλειτέρα ἢ ἐπὶ *εὐμενῶν*. Ὑπὸ τοιούτων γωνιῶν χαρακτηρίζονται ἀφ' ἑνὸς οἱ ἀναπαράγοντες μουσικοί, καὶ ἀφ' ἑτέρου οἱ συλλέκται ἀρχαιοτήτων καὶ παραδοξοτήτων ὑπὸ οἵανδήποτε μορφήν, ἐνθα θέλουσι καταναλώσει σχεδὸν ὀλόκληρον τὴν περιουσίαν

των καὶ ἐν τέλει κινδυνεύουσι νὰ μείνουν ἄνευ πόρων.

γ) *Ἀφροδίτη - Ποσειδών*. — Καὶ ἐπὶ τῶν γωνιῶν τούτων παρατηρεῖται ἔξαρσις τῆς ἡδονικότητος, κυρίως ὅμως ἐπὶ κοινωνικῶς ἀξέστων ἀτόμων, ἐνῶ ἐπὶ ἀνωτέρων τοιούτων συναντᾶται ἕψηλὴ συμπάθεια πρὸς τὸν πλησίον καὶ ἰσχυραὶ ἀνθρωπιστικαὶ ὁρμαί. Ὁσαύτως καλλιτεχνικὸν καὶ ἰδιαιτέρως μουσικὸν ἄλγαντον. *Δυσαρμονικαὶ ὄψεις* προκαλοῦσι κλίσεις παρὰδόξους συνήθως ἔρωτικῆς φύσεως, ὡς ὁμοφυλοφιλίας καὶ ἄλλας διαστροφῆς τῆς γενετηοῦ ὁρμῆς.

Δ) ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΟΝΙΚΩΣ

1) *Παράστημα*. — Ὁραῖον, καλλιτεχνικὴ, ἐλκυστικὴ ἐμφάνισις, ὑγεία μόνιμος, ἰσχυρά. Ἀνάστημα κάπως μεγαλείτερον τοῦ μετρίου.

2) *Πρόσωπον*. — Πρόσωπον ὠσειδῆς, ἄρμονικαὶ διαστάσεις, λάμποντες ὑπὸ ἡδονικῶν βλεφάρων περιβαλλόμενοι ὀφθαλμοί, ξανθὴ τρίχωσις, εὐχάριστος ἔκφρασις. Τὰ ὀστά τοῦ προσώπου οὐδαμοῦ προεξέχουν, αἱ παρειαὶ εἶναι μικραὶ καὶ φέρουσι συνήθως κοιλότητα. Τὸ μέτωπον εἶναι στρογγύλον, ὠραῖον μᾶλλον μικρὸν παρὰ μέγα. Αἱ ὀφρεῖς τῶν εἶναι ὠραῖαι, μακραὶ, καλῶς διακρινόμεναι, καὶ τοξοειδῶς διατεταγμένα. Ἡ κόμη εἶναι πλουσία, μακρά, βοστρυχωτή, ξανθὴ ἕως κασιανή, διατηρουμένη μέχρι προβεβηκυίας ἡλικίας. Ἡ ρίς εἶναι εὐθεῖα καὶ κομψή, κάπως παχύτερα κατὰ τὸ ἄκρον, μὲ στρογγύλους μυκτῆρας κατὰ τι διηνεωγμένους. Τὸ στόμα εἶναι μικρὸν μὲ χεῖλῃ σχετικῶς παχέα, ἰδίως τὸ κατώτερον χεῖλος. Οἱ ὀδόντες εἶναι λευκοὶ κανονικοί. Τὰ οὖλα ἔχουν χρῶμα κοραλλίου. Τὸ πηγούνιον εἶναι στρογγύλλον, παχύ, κάπως μακρὸν, καὶ φέρει μικρὰν κοιλότητα. Τὰ ὦτα εἶναι λίαν μικρά. (Βλ. παρατιθεμένην εἰκόνα).

Εἰκ. 14

3) *Ψυχολογικῶς*. — Γενικῶς ὁ χαρακτήρ ὁ ἀντιστοιχῶν εἰς τὸν τύπον τῆς Ἀφροδίτης εἶναι εὐθύμος, φιλειρηνικός, αἰσιόδοξος, ἑλαφρὸς καὶ φλύαρος. Ἡ διάνοια τῶν ἀτόμων αὐτῶν εἶναι μᾶλλον ἐπιπολαία παρὰ βαθεία. Διὰ τοῦτο εἶναι ἥκιστα μαθηματικοί, φιλόσοφοι ἢ πολιτικοί. Τὸ πνεῦμα τῶν εἶναι εὐχάριστον καὶ διασκεδαστικόν. Ἡ φύσις τῶν εἶναι εὐαίσθητος διὰ τὰ ἀτυχήματα τῶν ἄλλων, ἢ δὲ καλωσύνη τῶν φθάνει ἐνίοτε μέχρις ἀδυναμίας, ἔνεκα τῆς ὁποίας συχνάκις πίπτουσι θύματα.

Ἀρέσκονται ὑπερβολικῶς εἰς τὰς καλὰς περιβολὰς, ἀναζητοῦσι τὰς διασκεδάσεις καὶ ἐν γένει τὴν φιλίαν. Εἰς τὰς ἔρωτικὰς τῶν σχέσεις εἶναι εἰλικρινεῖς καὶ φθάνουσι ἐνίοτε μέχρις ἀφελείας.

Τρώγουσιν ὀλίγον. Αἰσθάνονται τὴν ἀνάγκην τῶν ἀρωμάτων, τῶν κοσμημάτων καὶ τῶν ἀνθέων. Ἐν τῇ μουσικῇ προτιμοῦν τὴν μελωδίαν ἀπὸ τὴν ἄρμονίαν. Οἱ ἄνδρες οἱ εὐρισκόμενοι ὑπὸ τὴν ἐπίρρειαν τῆς Ἀφροδίτης ἀρέσκονται καὶ αὐτοὶ εἰς τὰ κοσμήματα καὶ τὸν καλλωπισμὸν. Εἶναι εὐπιστοὶ καὶ πολλάκις ἀπατῶνται. Εἶναι ὀνειροπόλοι καὶ ἐπιδιώκουσι τὰς σαρκικὰς ἀπολαύσεις. Προκαταβολικῶς δια-

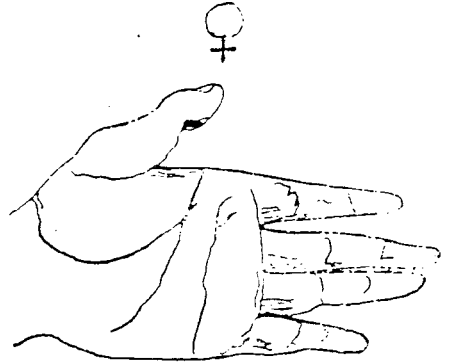
τίθενται με τὸ μέρος ἐκείνου ὅστις παρουσιάζει χαρακτηριστικὰ ὄρατα, παράστημα καὶ τρόπον τοῦ λέγειν γλυκὺν καὶ ἑστερημένον ὑποκρισίας.

Ἡ Ἀφροδίτη προσδίδει εἰς τοὺς καλλιτέχνας, τοὺς ἠθοποιούς, τοὺς ποιητάς, τοὺς ρήτορας καὶ τοὺς μουσικούς ἐκείνο τὸ ὁποῖον συναρπάζει, συγκινεῖ τοὺς ἄλλους. Οἱ ἄνδρες ἔχουσι γυναικεῖα χαρακτηριστικά, ὅταν δὲ ταῦτα παρουσιάζονται λίαν σαφῶς, ὑπάρχουσι καὶ τάσεις ἢ ὁρέξεις γυναικεῖαι.

3) *Κοινωνιολογικῶς*. — Σύζυγοι, ἑταῖροι, ἄνθρωποι τῆς διασκεδάσεως, καλλιτέχναι γενικῶς.

Ε) ΧΕΙΡΟΛΟΓΙΚΩΣ

Αἱ χεῖρες τῶν ἀτόμων τοῦ τύπου τούτου εἶναι εὐτραφεῖς, καὶ φέρουσι κοιλότητος. Οἱ δάκτυλοι εἶναι ὀμαλοί, μᾶλλον βραχεῖς παρά μακροί. Τὸ δέριμα εἶναι λευκὸν ρόδινον. Ὁ ἀντίχειρ εἶναι βραχὺς, ἡ ρίζα αὐτοῦ ἰσχυρὰ καὶ φέρει χαραγὰς.

Εικ. 15

ΣΤ) ΓΡΑΦΟΛΟΓΙΚΩΣ

Τὰ τελικὰ γράμματα ἑλαφῶς καὶ μετὰ χάριτος ἀπεστρογγυλωμένα, πολλακίς καὶ δλόκληρος ὁ γραφικὸς χαρακτῆρ, δεικνύων τὸ αἶσθημα τῆς φόβας, τοῦ ὄραίου, πρὸς τοῦτοις καλλωσύνην ψυχῆς, ἀγαθότητα. Εἶναι ἡ γραφή τῶν κλιτεργῶν, τῶν ζωγράφων, τῶν μουσικῶν, τῶν γλυπτῶν. Ἐὰν ἡ γραφή εἶναι νωχελῶς κελημένη, ἄνευ θελήσεως, τότε σημαίνει ἀδράνειαν καὶ ἔλλειψιν ἐνεργείας, πλὴν ὅμως ἡ καλωσύνη οὐδέποτε ἐλλεῖπει. Πολλακίς ἀπὸ τὸν γραφικὸν χαρακτῆρα τῆς Ἀφροδίτης δυνάμεθα νὰ ἐξαγάγωμεν πολὺτα συμπεράσματα. Οὕτω ἐπὶ παραδείγματι συχνὰ αἱ λέξεις καταλήγουσιν εἰς γράμματα μεγαλείτερα τῶν λοιπῶν, ὅπερ σημαίνει εὐλιχρίνειαν, καὶ ἀφέλειαν. Ἄλλοτε ἀπέχουσι σημαντικῶς ἀπ' ἀλλήλων, σύμβολον ἀσωτίας καὶ ἐλευθέρως χειρός. Ὁ τύπος τῆς Ἀφροδίτης, λέγει ὁ περίφημος χειρολόγος Ντεμπαρόλ, ὁλοῦν ἐξοφανίζεται. Εἰς τὰς πολυαρίθμους Λαΐδας καὶ Φρύνας τῶν ἡμερῶν μας ματαίως θὰ ἀναζητήσῃ τις τὸν ἀρχέγονον πλήρη χάριτος γραφικὸν χαρακτῆρα τῆς Ἀφροδίτης, ὅστις ἔχει ὀλοσχερῶς ἀντικατασταθῆ ὑπὸ τοῦ Ἑρμοῦ, μετὰ τὴν ὀξείαν γωνίαν τὰς σημαινούσας φιλαργυρίαν, πλεονεξίαν, καὶ μετὰ τὴν ζωηρὰν γραμμὴν τῆς κεφαλῆς.

Ζ) ΒΟΤΑΝΟΛΟΓΙΚΩΣ

Γενικὴ μορφή. — Χαρίης, ἀρωματώδης.

Χρῶμα. — Ρόδινον, κυανοῦν, πράσινον.

Ἄρωμα. — Γλυκὺ, βαλσαμῶδες.

Γεῦσις. — Ἀρωματώδης, συναρπαστική.

Ἀῦξησις. — Ζωηρά.

Φύλλα. — Πλούσια, ἀπαλὰ, χυμώδη.

Ἄνθη, καρποί. — Κωνικά, πεντάφυλλα, σπάνιοι καρποί.

Ἔτεραι ιδιότητες. — Χυμὸς, ἀρωματικὸς, ἀφροδισιακός.

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΥΤΙΚΟΙ ΤΥΠΟΙ ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ					
ΦΥΤΙΚΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ	ΖΩΙΚΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ		ΟΡΥΚΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ		
	ΤΕΤΡΑΠΟΔΑ	ΠΤΗΝΑ	ΑΛΑΤΑ	ΜΕΤΑΛΛΑ	ΛΙΘΟΙ
<i>Achillea millefol.</i>	Άγελάς	Κύκνος	Βρομιούχον άμμό- νιον	Χαλκός	Σάπφειρος
<i>Ajuga reptans</i>	Πρόβατον	Ύφης	Κραστεικόν άμμό- νιον	Κραστέρομα	Λαξούλιος
<i>Alchemilla vulg.</i>	Αϊξ	Περιστέρα	Βρώμιον		Ρόδ. Κοράλλιον
<i>Althaea officinalis</i>	Δορκάς	Όρνις	Ίώδιον		
<i>Ananas sativus</i>	Κριός	Πεταλούδα	Χλωρικόν κάλιον		
<i>Arctium lappa</i>	Δαγιάς		Ίωδιούχος υδράφ- γυρος		
<i>Begonia malab.</i>			Φωσφορικόν νάτριον		
<i>Bellis perennis</i>			Sulfur iodatum		
<i>Calamintha offic.</i>					
<i>Fragaria vesca</i>					
<i>Fucus vesiculosus</i>					
<i>Glechoma hed.</i>					
<i>Leonurus card.</i>					
<i>Matricaria cham.</i>					
<i>Mercurialis annua</i>					
<i>Syringa vulgaris</i>					

Η) ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΩΣ

Στοιχ. ιδιότης. — Υ, Θ^{ο.5}

Ἰδιοσυγκρασία. — Λυμφατική - Φλεγματική.

Ὄργανα καὶ περιοχαί. — Οἱ γεννητικοὶ ἀδένες, ἡ ὠοθήκη, ἡ μήτρα, φλέβες, νεφροί, θήλεια γεννητικὰ ὄργανα.

Παθολογικῶς. — Ἀνικανότης, ἀσθένεια τῆς Νεαπόλεως (Σύφιλις), Βλενόρροια, ἀσθένεια γενικῶς τῆς μήτρας καὶ γεννητικῶν ὀργάνων, τῆς λεκάνης, πριαπισμός, διαβήτης, ἀκράτεια τῶν οὐρῶν, ὑπερηδονία, διαστροφή τῆς γενετήσιου ὁρμῆς, ὁμοφυλοφιλία.

Αἱ ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῆς Ἀφροδίτης ἐκδηλούμεναι ἀσθένεια εἶναι σπανίως κακοήθους χαρακτῆρος ἢ θανάσιμοι, κατὰ κανόνα δὲ διαρκοῦσι ἐλάχιστον μόνον χρονικὸν διάστημα. Δυσμενῆς εἶναι ἡ ἐπίδρασις τῆς Ἀφροδίτης μόνον διὰ τὰς παθήσεις τῶν νεφρῶν, ἢ καταπολέμησις τῶν ὁποίων οὐδέποτε εἶναι λυσιτελὲς εἰς ὥρας τοῦ πλανῆτου τούτου νὰ ἄρχεται. Κατὰ τὰ ἄλλα ὅμως ἡ Ἀφροδίτη εἶναι πάντοτε εὐνοϊκὴ πρὸς θεραπευτικοὺς σκοποὺς.

Ἀσθένεια τῆς Ἀφροδίτης θεραπεύονται κατὰ προτίμησιν εἰς ὥρας τοῦ Διός.

Βιοχημικὸν ἄλας. — Χλωρικὸν κάλιον καὶ φωσφορικὸν νάτριον.

Φάρμακα. — Βλ. τὰ ἐν τῷ πίνακι τῆς σελ. 79 ἀναγραφόμενα.

Θεραπευτικὴ ἐνέργεια. — Ἀπαλάσσοντα ἀπὸ τοὺς πόνους, ἀντινεφροτικά, ἀποχρεμπτικά, οὐραγωγὰ, ἐφιδρωτικά, ἀναληπτικά.

ΠΑΘΟΛΟΓΙΚΑΙ ΓΩΝΙΑΙ.

α) **Ἀφροδίτη - Ἑρμῆς.** — Λόγω τῆς μικρᾶς δυνατῆς γωνίας ἣν δύνανται νὰ σχηματίσουν οἱ πλανῆται οὗτοι, οὐδεμία τῶν ἰσχυρῶν δυσμενῶν ὕψων δύναται νὰ λάβῃ χώραν, τὸ δὲ δυνατὸν ἡμιτετραγώνον ὡς ἐκ τῆς φύσεως τῶν συμβαλλόντων πλανητῶν, εἶναι πρακτικῶς ἀδρανές.

β) **Ἀφροδίτη - Οὐρανός** — Ἀσυνήθεις καὶ παρὰ φύσιν γενετήσιοι ὁρμαὶ Φλεβίτις, νεφρίτις, νευροδερμίτις, χολαιμία, κ. κ.

γ) **Ἀφροδίτη - Ποσειδῶν.** — Ὅμοίως παράξενοι καὶ παρὰ φύσιν συμπτώθεις, ἰδίως ἐπὶ τοῦ πεδίου τοῦ ἡδονισμοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ Ο ΠΛΑΝΗΤΗΣ ΕΡΜΗΣ

Α) ΜΥΘΟΛΟΓΙΚΩΣ

Ὁ θεὸς Ἑρμῆς εἶναι κατὰ τὴν ἑλληνικὴν μυθολογίαν, ἀποτέλεσμα τῆς συνενώσεως τοῦ θεοῦ Διὸς μετὰ τῆς πρεσβυτέρας τῶν Πλειάδων καὶ θυγατρὸς τοῦ Ἄτλαντος Μαιίας, ἐντὸς ἐνὸς ἄντρου τοῦ ὄρους Κυλλήνης τῆς Ἀρκαδίας.

Χαρακτηριστικώτερα καὶ συνάμα ἀρχαιότερα ἰδιότης τοῦ θεοῦ θεωρεῖται ἡ περὶ τὴν κλοπὴν ἐπιτηδεΐτης του. Ἀναφέρεται ὅτι βρέφος ἔτι ὢν, ἔκλειπεν ἀπὸ τὸν Ποσειδῶνα τὴν *τρίαιναν*, ἀπὸ τὸν Ἄρην τὸ *ξίφος*, ἀπὸ τὸν Ἥφαιστον τὴν *πυράγραν*, ἀπὸ τὸν παιᾶρα του Δία τὸ *σκῆπτρον*, ἀπὸ τὴν Ἀφροδίτην τὴν πολύτιμον καὶ θαυματουργὸν *ζώνην της*, καὶ ἀπὸ ἄλλους ἄλλα.

Ἀρχαιότατος εἶναι ὁ μῦθος τῆς κλοπῆς τῆς ἀγέλης τῶν βοῶν τοῦ Ἀδμήτου, τὰς ὁποίας ὡς γνωστὸν ἐφύλαττεν ὁ ἴδιος ὁ Ἀπόλλων. Ἐρωτευμένος ὁ τελευταῖος οὗτος τοῦ παιδὸς τοῦ Ἀδμήτου Ὑμεναίου, διέτριβε μακρὰς ὥρας εἰς τοὺς οἴκους τοῦ Μάγνητος ἀρεσκόμενος νὰ βλέπῃ τὸ κάλλος τοῦ παιδός, ἀφίνων τὰς ἀγέλας εἰς τὴν φύλαξιν τῶν κυνῶν. Ἀντιληφθεὶς τὸ τοιοῦτο ὁ Ἑρμῆς ἔρχεται καὶ ἐμβάλλει εἰς τοὺς φύλακας κύνας λήθηρον καὶ κυνάγχην καὶ τοὺς κάμνει νὰ παραιτηθῶσι τῆς ἐπιτηρήσεως. Τότε ὑπ' οὐδενὸς κωλυόμενος, ἀποχωρίζει τοὺς καλύτερους ἀπὸ τοὺς βόας, καὶ τοὺς μεταφέρει ἀπὸ τῆς Θεσσαλίας εἰς τὴν Πελοπόννησον. Ὁ δὲ Ἀπόλλων ἀφοῦ ἐπιμελῶς ἀναζητήσας, δὲν εὔρε τοὺς βόας του, συνεπέρανεν ὅτι οὐδεὶς ἄλλος ἤθελε τόσον ἐπιτηδεῖως κλέπει αὐτοὺς πλὴν τοῦ Ἑρμῆ, καὶ ἔλθων εἰς τὴν μητέρα του Μαιάν *παρεπονεῖτο διὰ τὴν κλοπὴν τοῦ υἱοῦ της*. Ἐν τῷ μεταξὺ ἐπανακάμψας καὶ ὁ Ἑρμῆς καὶ ἀκούσας τὰς διαμαρτυρίας, ἔρχεται μὲ προσοχὴν λύει τὴν φαρέτραν τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ ἀφαιρεῖ τὰ τόξα του. Καὶ πάλιν ὁ Ἀπόλλων δὲν ἀντελήφθη τὴν ὑπεξαίρεσιν, ἀλλὰ μόνον μετὰ ταῦτα ἀφοῦ ἐστράφη καὶ εἶδε τὸν πτερόπουν θεὸν κρατοῦντα αὐτά. Τότε μετετρέπη ἡ ὀργὴ του εἰς γέλωτα καὶ ἀφοῦ συνεφιλιώθη μετ' αὐτοῦ ἔλαβεν ὀπίσω καὶ τοὺς βόας του, καὶ τὰ τόξα του καὶ ὡς δῶρον μίαν λύραν ἐκ κοκκάλου χελώνης, τὴν ὁποίαν εἶχεν ὁ ἴδιος Ἑρμῆς κατασκευάσει.

Ταῦτα ἀναφέρονται ὑπὸ τοῦ ἀρχαίου ὁμηρικῆς ὕμνου σχετικῶς μὲ τοὺς βόας τοῦ Ἀπόλλωνος. Ἄξιον ἐν τούτοις παρατηρήσεως εἶναι ὅτι εἰς τὴν βεδικὴν μυθολογίαν γίνεται ὡσαύτως λόγος περὶ τοῦ ἰδίου ἐπεισοδίου. Ἐκεῖ εἶναι τὸ ποίμνιον ἐκ δαμάλεων τοῦ θεοῦ τοῦ φωτὸς Ἴνδρα ὅπερ κλέπτεται ὑπὸ τοῦ Βαλὰ ἢ τῶν Πανίς.

Θεωροῦμεν ὡς πραγματικὴν ματαιοπονίαν νὰ ἐπιχειρήσωμεν νὰ ἀνασκευάσωμεν τὴν θέσιν τοῦ «σοφοῦ» Decharme, ὁ ὁποῖος εἰς τὴν κλασικὴν του μυθολογίαν καταναλίσκει ὅλην του τὴν ἐμβροίθειαν διὰ νὰ ἀποδείξῃ ὅτι αἱ δαμάλεις αὗται τοῦ Ἴνδρα ἢ οἱ Βόες τοῦ Ἀπόλλωνος, συμβολίζουσιν... τὰ νέφη, ὁ δὲ θεὸς Ἑρμῆς... τὸν ἄνεμον τῆς πρωΐας!... Καὶ ἀσφαλῶς τὰ μυθολογικὰ πρόσωπα

Εικ. 16. — Ὁ Προμηθεύς, συμβολὸν τῆς Ἀνθρωπότητος, δεσμευόμενος κατὰ διαταγὴν τοῦ Διὸς, ἐπὶ τοῦ Καυκάσου ὑπὸ τοῦ Ἑρμοῦ — (κατὰ παλαιὰν λιθογραφίαν).

εικονίζουν όλα ταῦτα, ἀλλ' αἱ ἐξηγήσεις αὐταὶ εἶναι ἐπαρκεῖς μόνον δι' ἐκείνους οἵτινες πιστεύουν ὅτι ὁ θεὸς Ζεὺς ἦτο ἕνας ἀπλοῦς βασιλεὺς, ἢ ὅτι παριστάνει τὸν «φωτεινὸν οὐρανὸν» καὶ ὅτι ὅλοι οἱ ἔρωτες αὐτοῦ ἦσαν πραγματικοὶ ἢ ὅτι συμβολίζουν κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον μετεωρολογικὰ φαινόμενα.... Δι' ἐκείνους ὅμως ὅστις ὑπεισέρχεται ἄπῳ εἰς τὸ πνεῦμα τόσον τῶν ἀρχαίων ὅσον καὶ τῶν νεωτέρων θρησκείων, καὶ δύναται νὰ ἀναμετρήσῃ τὴν βαθύτητα καὶ τὴν μυστηριακὴν ἀξίαν τῶν ἀρχαίων μύθων, αἱ τόσον ἀπλοῖκαὶ ἐρμηνεῖται τούτων, μόνον τὴν ἀγνοίαν τῶν ἐρμηνευτῶν τῶν καταδεικνύουσι. Θὰ προσπαθήσωμεν ἐν τῇ συνεχείᾳ νὰ ὑποδείξωμεν τὸ μέγεθος τῆς ὑποκρυπτομένης σημασίας ἐν τῷ συμβόλῳ τοῦ μυθικοῦ θεοῦ Ἑρμοῦ. Ἐπὶ τοῦ παρόντος ὅμως ἄς συνεχίσωμεν τὴν ἀφήγησιν τῶν περὶ αὐτοῦ μυθολογουμένων.

Εἰς τὸν ὕμνον τοῦ Ὅμηρου, ἀναφέρεται ὁ Ἑρμῆς καθὼς ἐνθυμούμεθα ὡς ὁ ἐφευρέτης τῆς λύρας, τὴν ὁποίαν νῆπιος ἔτι ὢν, κατεσκεύασεν ἀπὸ κόκκαλον χελώνης μὲ ἐπτὰ χορδὰς κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐπτὰ πλανητῶν, καὶ χέλυν τὴν ἐπωνόμασε. Ταύτην, ὡς προελέχθη τὴν ἐχάρισεν εἰς τὸν Ἀπόλλωνα καὶ ἐκεῖνος εἰς τὸν Ὀρφέα, ὅστις τὴν μετέτρεψεν εἰς ἐννεάχορδον.

Ἀλλὰ καὶ ἡ μονοκάλαμος σύριγξ ἀναφέρεται ὡς ἐφευρέσις τοῦ θεοῦ Ἑρμοῦ, τὴν ὁποίαν κατεσκεύασεν ὅταν ἐπέμφθη ὑπὸ τοῦ Διὸς διὰ νὰ κλέψῃ τὴν Ἴω ἀπὸ τοῦ Ἄργου τὴν φύλαξιν. Ὁ μῦθος ἔχει ὡς ἀκολούθως. Ἐρασθεὶς ὁ Ζεὺς τῆς Ἰούης εἰς δάμαλιν τὴν μετέβαλε, βουλόμενος νὰ καλύψῃ τὸ πρᾶγμα καὶ νὰ μὴ φωραθῇ ὑπὸ τῆς συζύγου του Ἥρας. Ἀλλ' ἐκείνη καὶ τὴν δάμαλιν ἰδοῦσα εὐτραφῆ, καὶ τὸν Δία ἐπιμελῶς προσέχοντα εἰς αὐτήν, ὑποψιάσθη καὶ ἐξήτησεν ἀπὸ τὸν σύζυγόν της νὰ τῆς τὴν χαρίσῃ. Καὶ ὁ Ζεὺς διὰ νὰ διαλύσῃ τὴν ὑποψίαν της, ἔπραξε τοῦτο προθύμως, πλὴν ἐκείνη δυσπιστοῦσα παρ' ὅλα ταῦτα διώρισεν ἄγρυπνον φύλακα τῆς δαμάλεως τὸν Ἄργον. Ἦτο δὲ οὗτος θεῖος τὸ γένος καὶ ἔφερεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἑκατὸν ὄμματα, ἐκ τῶν ὁποίων μόνον δύο ἐκοιμῶντο κατὰ καιρὸν, ἐνῶ ὅλα τὰ λοιπὰ ἠγρύπνου. Ἰδὼν τότε ὁ Ζεὺς ὅτι δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ διαφύγῃ ἀπὸ τοῦ Ἄργου τὴν ὀξυδέρκειαν, καὶ δὲν ἠδύνατο νὰ ἀπολαύσῃ τῆς ἐρωμένης του, στέλλει τὸν ἐπιτήδειον Ἑρμῆν νὰ κλέψῃ τὴν δάμαλιν ἀπὸ τὸν Ἄργον. Ἐπινοεῖ τότε τὴν σύριγγα καὶ παρουσιάζεται εἰς τὸν Ἄργον ὑπὸ μορφήν βοσκοῦ καὶ ἀρχίζει νὰ χειρίζεται αὐτὴν μὲ τόσῃν ἐπιδειξίῳ ὥστε νὰ ἐπιτύχῃ ἐντὸς ὀλίγου ὥστε ὁ Ἄργος νὰ κλείσῃ ἅπαντας τοὺς ὀφθαλμούς. Τότε ὁ Ἑρμῆς μὲ προσοχὴν ἐγγίσσας αὐτὸν μὲ τὴν ράβδον του, τὸν ἐβύθισεν εἰς βαθύτατον ὕπνον καὶ τὸν ἐφόνευσε κτυπήσας τὴν κεφαλὴν του μὲ βαρύτερον λίθον.

Ἐκτὸς ὅμως τῆς μουσικῆς, ἐγένετο ἐφευρέτης καὶ τῶν γραμμάτων, καὶ τῆς γεωμετρίας, καὶ τῆς παλαιστρας, μέγας δὲ ὑποστηρικτὴς τοῦ ἐμπορίου καὶ αἴτιος τοῦ κέρδους. Μία τῶν σπουδαιότερων ἐργασιῶν τοῦ Ἑρμοῦ, ἦτο τὸ ἀξίωμα τοῦ ΨΥΧΟΠΟΜΠΟΥ ἢ ΨΥΧΑΓΩΓΟΥ, ἔφερε δηλ. τὰς ψυχὰς τῶν τεθνεώτων καὶ τὰς παρέδιδεν εἰς τὸν Χάρωνα νὰ τὰς διαπορθμεύσῃ μὲ τὸ πλοιάριόν του ἀπὸ τὴν Ἀχερουσίαν λίμνην, καὶ δι' αὐτὴν τὴν ἰκανότητα ἐχρησιμοποιοῖ καὶ τὴν ράβδον του—τὴν ἄλλως *κηρύκειον* ὀνομαζομένην—ἣτις εἶχε τὴν δύναμιν νὰ θέλγῃ τὰ ὄμματα ἐκείνων τοὺς ὁποίους ἐκεῖνος ἤθελεν νὰ τὸν ἀκολουθήσουν.

. . . ἔχε δὲ ράβδον μετὰ χερσίν
καλὴν χρυσεῖην, τῇ τ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει,
ὣν ἐθέλει, τοὺς δ' αὖτε καὶ ὑπνώτωντας ἐγείρει

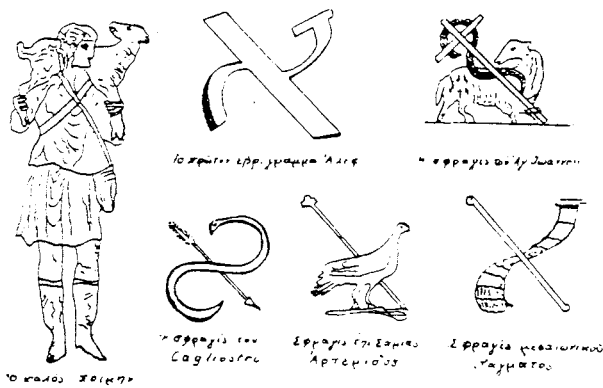
λέγει παραστατικῶς ὁ Ὅμηρος ἐν τῇ Ὀδυσσεΐα. Ἐπὶ τῶν δυνάμεων καὶ τοῦ συμβολισμοῦ τοῦ κηρυκείου τούτου θέλομεν ἐπανέλθει ἐκτενέστερον ἐν τῇ ἀκολουθῶν παραγράφῳ. Ὡς πρὸς τὴν καταγωγὴν τούτου, ὑπάρχουν διάφοροι ἔκδοχαί. Κατὰ τὴν συνηθεστέραν τὴν ράβδον ταύτην εἶχε κατασκευάσει ὁ Ἥφαιστος διὰ τὸν Ἑρμῆν νὰ παίζῃ μὲ αὐτὴν ὅταν ἀκόμη ἦτο νήπιος. Ἦτο μία ράβδος χρυσῆ ἐπὶ τῆς ὁποίας ἦσαν περιλειγμένοι δύο δράκοντες κείμενοι ἀντιπροσώπως πρὸς ἀλλήλους, ἐνῶ μετὰ τῶν κεφαλῶν των ὑπῆρχε χρυσῆ σφαῖρα εἰς ἣν κατέληγεν πρὸς τὰ ἄνω ἡ ράβδος.

Ὡς οὐρανίαν ἀποστολὴν εἶχε τὴν μετάδοσιν τῶν ἐκάστοτε βουλευμάτων τοῦ Διὸς πρὸς τοὺς θνητούς, καὶ τὰνάπαλιν τῶν ἐπιθυμιῶν τῶν θνητῶν πρὸς τοὺς θεούς. Ἦτο ὁ κατ' ἐξοχὴν «ἄγγελος τῶν Ὀλυμπίων». Ἐπίσης εἰς αὐτὸν ἦτο ἀνατεθημένος νὰ προσφέρῃ εἰς τοὺς θεούς τὸ νέκταρ, ἐντολὴν τὴν ὁποίαν εἶχον ἐκ παραλλήλου ἡ Ἥβη καὶ ἡ Ἀρμονία.

Κατὰ τὸν Ἀθηναῖον (ἐν ζ' δειπνοσοφιστῶν) ἱερός τοῦ Ἑρμοῦ ἐνομιζέτο ὁ ἰχθύς ὁ καλούμενος Βόαξ, ἕνεκα τῆς ἐκ τοῦ βοῶν παραγωγῆς τοῦ ὀνόματός του. Δὲν πρέπει νὰ λησμονῶμεν ὅτι ἐκτὸς τῶν ἄλλων ιδιοτήτων τοῦ θεοῦ ἦτο καὶ ἡ ρητορικὴ τέχνη—ὁ κατ' ἐξοχὴν θεὸς τοῦ ΛΟΓΟΥ καὶ τῆς εὐγλωττίας. Καὶ κατὰ τὰς θυσίας προσεφέροντο αὐτῷ συνηθέστατα αἱ γλώσσαι τῶν ἱερείων, διὰ τὸν αὐτὸν λόγον.

Τὰ κυριώτερα τῶν συμβόλων τοῦ θεοῦ ἦσαν τὸ κηρύκειον, περὶ οὗ θὰ ὁμιλήσωμεν, ὁ κριὸς καὶ ὁ φαλλός.

Οἱ Ἕλληνες καλλιτέχναι, γινώσκαι ἀσφαλῶς τῶν κεκρυμένων ιδιοτήτων τοῦ θεοῦ, ἠρέσκοντο νὰ παριστάνουν ὑπὸ διαφόρους τύπους τὸν κριόν, ὡς τὸν ἀχώριστον σύντροφον καὶ τὸν εὐνοούμενον τοῦ Ἑρμοῦ. Ὁ θεὸς κάθηται ἐνίοτε πλησίον τοῦ ζώου τούτου, ἐνίοτε δὲ πάλιν ἔχει λάβει τὸ ζῶον ἐπὶ τοῦ ὤμου του. Ὁ Ἑρμῆς ὁ κατασκευασθεὶς ὑπὸ τοῦ Καλάμιδος διὰ τὴν πόλιν τῆς Τανάγρας ἔφερε κριὸν ἐπὶ τῶν ὤμων, καὶ δὴ κατ' ἐντελῶς χαρακτηριστικὴν στάσιν, ὥστε ἐμφανῶς νὰ παριστάνεται ἐν τῷ συνόλῳ ὡς ἐν ἐβραϊκῶν Ἄλεφ, σχέσιν τὴν ὁποίαν ὑπέδειξεν ὁ σοφὸς Ἑλιφάις Λεὶτὶ ἐν πολλοῖς τῶν ἔργων του, οὐκ ἀδίασας αὐτὴν μὲ πολλὰ ἄλλα ἐμβλήματα μεταγενεστέρων χρόνων. Γνωστὸν ὅτι ὁ τύπος τοῦ

Εἰκῶν 17.

Κριοφόρου Ἐρμοῦ ἐγένετο ὁ τύπος τοῦ Καλοῦ ποιμένος τὸν ὁποῖον εὐρίσκει τις εἰς τὰς χριστιανικὰς κατακόμβας ὡς σύμβολον τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ. Ὡς σύμβολον ὁ κριὸς ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς παριστῶν τὴν γονιμοποιὸν ἀρχὴν, τὴν συντηροῦσαν καὶ πολλαπλασιάζουσαν τὸ ποίμνιον. Ὁ Decharmes μάλιστα ὁμολογεῖ μετὰ τοῦ Πανσανίου ὅτι εἰς τὰ μυστήρια θὰ ἔπρεπε νὰ ἐδίδετο μία ἀκόμη βαθυτέρα ἐρμηνεία εἰς τὸν συμβολισμόν τοῦτον τοῦ Κριοῦ, τὸν ὁποῖον ὁμως ὁ περιηγητὴς ἀπέφυγε νὰ μᾶς μεταδώσῃ.

Ἄλλὰ καὶ τὸ ἕτερον τῶν συμβόλων τοῦ Ἐρμοῦ, ὁ ὄρθιος φαλλός, τὴν αὐτὴν περίπου σημασίαν ἔχει, παριστῶν τὴν γονιμοποιὸν καὶ ἀναπαραγωγικὴν ἀρχὴν τῆς φύσεως. «Ὅρθὰ ὦν ἔχειν τὰ αἰδοῖα τὰγάματα τοῦ Ἐρμέω Ἀθηναῖοι πρῶτοι Ἑλλήνων μαθόντες παρὰ Πελασγῶν ἐποίησαντο. Οἱ δὲ Πελασγοὶ ἱερὸν τινα λόγον περὶ αὐτοῦ ἔλεξαν, τὰ ἐν τοῖσι ἐν Σαμοθρακίῃ μυστηρίοισι δεδήλωται» λέγει ὁ Ἡρόδοτος (Ἱστοριῶν II 51). «Χωρὶον τὶ τοῦ Κικέρωνος, προσθέτει ὁ Ντεσάρμ, φαίνεται ὑποδεικνύον εἰς ἡμᾶς ὅτι ὁ Ἐρμῆς, ὅστις, καθὼς γνωρίζομεν ἄλλως τε, συνεταυτίζετο ἐν Σαμοθράκῃ μὲ τὸν Κάδμον ἢ τὸν Κασμίλον (ἓνα ἐκ τῶν Καβείρων θεῶν) παριστάνετο εἰς τὰ μυστήρια τῆς νήσου ταύτης ὡς ὁ ἔραστὴς τῆς Περσεφόνης, μὲ τὴν ὁποίαν κατεφλέγετο ὑπὸ τοῦ πόθου νὰ ἐνωθῇ. Ἐκ τούτου ἐξηγεῖται ἡ στάσις του. Ὁ ἰθυφαλλικός λοιπὸν Ἐρμῆς ἡρμηνεύετο ἴσως ὑπὸ τῶν ἱεροφαντῶν ὡς τὸ ἄρρεν στοιχεῖον, ἡ γονιμοποιὸς δύναμις, ἥτις ἐπιζητεῖ ἀπλήστως τὴν ἐνωσιν μετὰ τῆς Περσεφόνης, τοῦ θήλεως στοιχείου, διὰ νὰ συμπληρώσῃ τὸ ἔργον τῆς παραγωγῆς ἐν τῇ φύσει.»

Β) ΣΥΜΒΟΛΙΚΩΣ ΚΑΙ ΑΛΛΗΓΟΡΙΚΩΣ

Ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ ἐπεξετάθημεν ἤδη εἰς τὴν γενικὴν ἀλληγορικὴν σημασίαν τοῦ Ἐρμοῦ ὡς θεοῦ. Νομίζομεν ὅτι πρέπει κατ' ἀρχὴν νὰ τονίσωμεν ὅτι ὁ Ἐρμῆς εἴτε θεολογικῶς, εἴτε μυστηριακῶς, εἴτε ἀστρολογικῶς ἐξεταζόμενος εἶναι πολὺ περισσότερον ἀπόκρυφος καὶ αὐτῆς τῆς Ἀφροδίτης. Μία περικοπὴ ἐκ τοῦ μνημειώδους ἔργου τῆς Μπλαβάτσκυ, «Ἡ ἀπόκρυφος διδασκαλία», θέλει μᾶς εἰσαγάγει εἰς τὴν κατανόησιν τοῦ μεγάλου μυστηρίου τοῦ συγκεκλυμένου ὑπὸ τὴν θεϊαν ἐκείνην προσωπικότητα. Ὁμιλοῦσα ἡ σοφὴ ἰδρύτρια τῆς θεοσοφικῆς Ἐταιρίας περὶ τῆς καταγωγῆς τοῦ μύθου περὶ τοῦ Σατάν, εἰς τὸν τρίτον τόμον (σελ. 470) τοῦ προμνημονευθέντος ἔργου, λέγει τὰ ἑξῆς:

«Πρὸς τούτοις, ἀποδεικνύεται ὅτι ὁ «πόλεμος ἐν τῷ οὐρανῷ» ἀναφέρεται κατὰ μίαν τῶν ἐκδοχῶν του, εἰς τὰς τρομερὰς μάχας εἰς τὰς ὁποίας ὁ ὑποψήφιος διὰ τὴν ἀνωτέραν μύησιν ἦτο ὑποκείμενος, μάχας μεταξὺ τοῦ ἑαυτοῦ του καὶ τῶν ἰδίων παθῶν του, ὅταν ὁ ἐσώτερος ἄνθρωπος ἐπρόκειτο νὰ τὰ ἐξοντώσῃ ἢ νὰ ἀποτύχῃ. Εἰς τὴν πρώτην περίπτωσιν καθίστατο ὁ «νικητὴς Δράκων» διότι εἶχε κατανικήσῃ ὅλους τοὺς πειρασμοὺς καὶ εἰς «υἶὸς τοῦ Ὁφωεως», πραγματικὸς ὄφης, ἀπορρίψας τὴν παλαιάν του ἐπιδερμίδα, διὰ νὰ ἀναγεννηθῇ εἰς νέον σῶμα, καὶ διὰ νὰ καταστῇ εἰς υἶὸς τῆς Σοφίας καὶ τῆς Ἀθανασίας, εἰς τὴν αἰωνιότητα».

«Ὁ Σήθ, θεωρούμενος ὡς ἀπόγονος τοῦ Ἰσραήλ, δὲν εἶναι εἰμὴ ἀπλῆ παραμόρφωσις τοῦ Ἑλλήνος Ἐρμοῦ, τοῦ θεοῦ τῆς Σοφίας, καλουμένου ἐπίσης Θεῦθ, Τάτ, Σήθ, Σέτ, Σατάν. Εἶναι ὡσαύτως ὁ Τυφών, ὅπως ἐπίσης καὶ ὁ Ἀποφίς, ὁ Δράκων ὁ φονευθεὶς ὑπὸ τοῦ Ὄρου, διότι ὁ Τυφών ἐκαλεῖτο ἐπίσης

Σέτ. Παριστᾶ ἀπλῶς τὴν σκοτεινὴν πλευρὰν τοῦ Ὀσίριδος, τοῦ ἀδελφοῦ του, ὅπως καὶ ὁ Ἄνγκρα-Μαινγιοῦ (Ἄριμαν), ἀποτελεῖ τὴν μαύρην σκιὰν τοῦ Ἀχούρα—Μάζδα» (Ἐρομάσδου).

Ἀντιλαμβάνεται ἐκ τῶν ὀλίγων τούτων ὁ ἀναγνώστης τὴν μεγίστην σημασίαν ἣν ἔχει ὁ Ἑρμῆς ὡς σύμβολον εἰς τε τὴν ἑλληνικὴν ὅσον καὶ εἰς τὰς λοιπὰς σοφὰς θεολογίας τῶν λαῶν.

Κατὰ τὸν στωικὸν Κορνοῦτον, «Ἑρμῆς οὐδὲν ἄλλο εἶναι ἢ ὁ Λόγος, ὁ σταλεῖς ὑπὸ τῶν θεῶν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ εἰς τὴν Γῆν». Εὐθύς ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Πλάτωνος ὁ Ἑρμῆς, συνεταιρίζετο πρὸς τὸν αἰγύπτιον θεὸν Θεῦθ, συνταυτισμὸς ὁ ὁποῖος ἐπετεύχθη πλήρως ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τῶν Νεοπλατωνικῶν, ἦτοι κατὰ τοὺς πρώτους αἰῶνας τοῦ χριστιανισμοῦ. Ὡς γνωστὸν ὁ θεὸς Θεῦθ ἦτο ὁ δημιουργὸς πασῶν τῶν ἐφευρέσεων, πασῶν τῶν τεχνῶν, τῆς νομοθεσίας, τῆς θρησκείας, ἦτο ὁ πατὴρ πάσης ἐπιστήμης. Ὁ Ἑρμῆς συνταυτισθεὶς μετ' αὐτοῦ, κατέστη ὁ μέγας καὶ ἀνώτατος ἀποκαλυπτής, ἡ θεία πηγὴ παντὸς ὅ,τι τὸ ἀνθρώπινον πνεῦμα εἶχεν ἀνακαλύψει καὶ ἐμπιστευθῆ εἰς τὴν γραφήν. Ὑπῆρξεν ὁ Τρισμέγιστος Ἑρμῆς, ὁ μεταλαμπαδεύσας εἰς τοὺς ἀνθρώπους ἅτασαν τὴν σοφίαν ἣν θὰ ἠδύναντο νὰ ἐπιδιώξου. Ἦτο ὁ Θεὸς-Ἄνουβις, ἄλλως Ἀγαθοδαίμων καλούμενος. Σημειώσωμεν ὅτι ὁ μὲν πρῶτος παρίστατο διὰ κυνὸς (ἐπαγρύπνησις), ὁ δὲ δεῦτερος δι' ὄφως (σοφία).

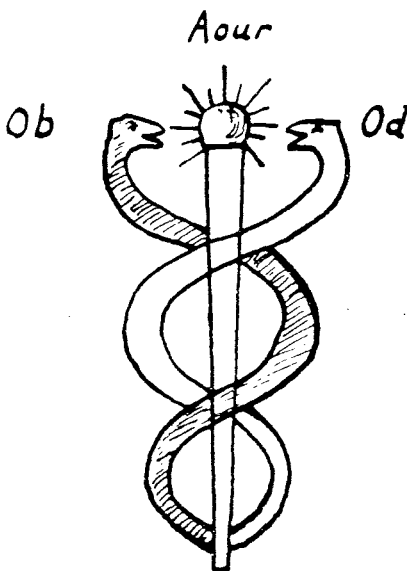
Εἶδομεν ἤδη ὅτι τὸ κατ' ἐξοχὴν σύμβολον τοῦ θεοῦ Ἑρμοῦ ἦτο τὸ «κηρυκεῖον». Τοῦτο κατὰ τὸν Δὸμ Περνέτυ, ἀπετελεῖτο ἐκ τριῶν μερῶν. Ἐκ τοῦ χουσοῦ στελέχους ὅπερ ἔφερεν εἰς τὴν κορυφὴν σιδηρᾶν σφαῖραν, καὶ ἐκ δύο ὄφιων οἱ ὁποῖοι φαίνονται ὡς νὰ θέλωσι νὰ ἀλληλοφαγωθοῦν. Ἡ παράδοσις διηγείται

περὶ αὐτοῦ ὅτι ὁ Ἑρμῆς ἰδὼν κάποτε δύο ὄφεις ἐν συμπλοκῇ καὶ ἀλληλοσπαρασσομένους, ἔριψε τὴν ράβδον ταύτην, πέριξ τῆς ὁποίας ἤλθον οἱ ὄφεις καὶ περιεπλέχθησαν.

Ὑπάρχουσι πολλὰ σχέδια κηρυκείου, πλὴν ἅπαντα τὰς ἰδίας θεμελιώδεις ἀληθείας ἐκφράζουσι, εἶναι δὲ αὐταὶ αἱ ἀκόλουθοι.

Κατὰ πρῶτον πρόκειται περὶ τοῦ νόμου τῆς ἀντισταθμίσεως καὶ ἰσορροπίας τῶν ἀντιθέτων, ὅστις ἐν τῷ ναῶ τοῦ Σολομῶντος παρίστατο συμβολικῶς διὰ τῶν δύο κίωνων Ι. καὶ Β. Ὁ εἰς ὄφις τοῦ κηρυκείου εἶναι λευκὸς ὁ ἕτερος μέλας. Παριστάνουν τὰ δύο ἀντίθετα ρεύματα τοῦ παγκοσμίου μαγνητισμοῦ, τὰ ἐξισορροπούμενα ἐν τῇ σφαίρᾳ τῆς ράβδου, τρόπον τινὰ συμφιλοούμενα, καὶ ἅτινα δὲν πρέπει οὐδέποτε νὰ συγχισθοῦν. Κατὰ τὸν Ἐλιφᾶς Λεβί, ὁ δεξιὸς ὄφις (λευκός) παριστᾶ τὸν μαγνητισμὸν

τοῦ ἀγαθοῦ τὸν διευθυνόμενον ὑπὸ τῆς θελήσεως τοῦ πειραματισμοῦ, μὲ μίαν λέξιν τὸ Ὀδ, (τὸ θετικὸν μαγνητικὸν ρεῦμα), ἐνῶ ὁ ἀριστερὸς ὄφις (μέλας) εἰκο-

Εἰκὼν 18.

νίζει τὸν παθητικὸν μαγνητισμὸν, τὸν ἀγόμενον καὶ φερόμενον ὑπὸ τῶν ξένων θελήσεων, τὸ Ὅμπ. Αἱ δύο αὐταὶ δυνάμεις ἑναρμονίζονται εἰς τὴν σφαίραν τοῦ κηρυκείου, τὴν στίλβουσαν τοῦ Ἀούρ. «Ἐπάρχει βεβαίως μεγάλη διαφορά μεταξὺ τοῦ ὄφους Πύθωνος τοῦ ἐμποδίζοντος τὴν Λητὴν νὰ γεννηθῇ τὸν Ἀπόλλωνα καὶ τὴν Ἄρτεμιν, καὶ τὸν ὁποῖον εἶτα ὁ Ἀπόλλων φονεύει διὰ τῶν βελῶν του, καὶ τοῦ ὄφους τοῦ περιλεισομένου περὶ τὴν ράβδον τοῦ Ἀσκληπιοῦ, ὅπως ὁμοίως ὑπάρχει μεγάλη διαφορά μεταξὺ τοῦ πειράζοντος ὄφους τῆς ἐρήμου καὶ τοῦ χαλκοῦ ὄφους ὅστις ἐθεράπευε τοὺς ἀσθενεῖς ἐν τῇ ἐρήμῳ. Οἱ δύο οὗτοι ὄφεις, ἀντιπροσωπεύουσι πράγματι δυνάμεις ἀνταγωνιζομένας καὶ ἀντιθέτους, τὰς ὁποίας ἐπιτρέπεται νὰ συσχετίσωμεν πρὸς ἐπίτευξιν ἑνὸς ἔργου, οὐδέποτε ὅμως νὰ συγχίσωμεν. Τὸ σκῆπτρον τοῦ Ἑρμοῦ, διαχωρίζον αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ ἀγῶνος πρὸς ἐπικράτησιν, τοὺς συμφιλιώνει καὶ τρόπον τινα τοὺς συνδέει. Διὰ τοῦτο εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς ἀνωτέρας ἐπιστήμης ἡ ἄρμονία προέρχεται ἐκ τῆς ἀναλογίας τῶν ἀντιθέτων». (Ἐλιφᾶς Λευί, Le Gr. Arcane, 9).

Κατὰ τὴν Ἰνδικὴν παράδοσιν τὸ κηρυκεῖον παριστᾷ, ὅπως καὶ ὁ θύρσος τοῦ Βάκχου, φιλοσοφικὰ τινα δεδομένα τῆς ἀποκρύφου μύθσεως, σχετικῶς μὲ τὸ «Δένδρον τῆς ζωῆς» καὶ τὰ νευρικὰ κέντρα τοῦ ἀνθρώπου τὰ ὁποῖα ὁ μεμυημένος πρέπει νὰ γνωρίσῃ καὶ νὰ ἀναπτύξῃ. Πολλὰ δύναται τις νὰ ἀναγνώσῃ ἐν προκειμένῳ εἰς τὴν σχετικὴν θεοσοφικὴν βιβλιογραφίαν. Ἡ Μπλαβάτσου βλέπει ἐν τῷ κηρυκεῖῳ ἂν ὄχι τὴν γενικὴν ἔννοιαν τῆς ὀκτάδος, πρὸς τὴν ὁποίαν παρουσιάζει σχετικὴν ὁμοιότητα, τοῦλάχιστον «τὴν αἰωνίαν κίνησιν τῶν κύκλων, τὴν-ρυθμικὴν ἀναπνοὴν τοῦ Κόσμου».

Κατὰ τὸν Ἰπὸλ. Κλωζέλ (ὁ θρίαμβος τοῦ Χριστοῦ, ἐν Μπερζεράκ, 1875 σελ. 71) καὶ Φρειδ. Πορτάλ (Τὰ αἰγυπτιακὰ σύμβολα, σελ. 15) τὸ ὄνομα τοῦ Ἑρμοῦ ἔχει ἐτυμολογικὴν σχέσιν πρὸς τὸν ἀριθμὸν ἐπίσης ὀκτώ.

Ἐρχόμενοι ἤδη νὰ ἐξετάσωμεν δύο ἄλλας ἀπόψεις τοῦ συμβολισμοῦ τοῦ πλανήτου τούτου σπεύδομεν νὰ τονίσωμεν τὴν σημαντικὴν διαφορὰν ἣτις ὑφίσταται μεταξὺ ἀστρολογικοῦ Ἑρμοῦ, τοῦ μεσάζοντος μεταξὺ τῶν θεῶν καὶ ἀνθρώπων, τοῦ ἔρμαφροδίτου θεοῦ καὶ τῆς ὑδροαγυρικῆς φύσεως τῶν ἀλχημιστῶν. Σύγκρισις μεταξὺ τῶν δύο τούτων οὐσιῶν δύναται λίαν εὐκόλως νὰ λάβῃ χώραν εἰς ἀπάσας τὰς ἄλλας γλώσσας πλὴν τῆς ἑλληνικῆς, καθότι ὡς γνωστὸν ἡ λέξις Ἑρμῆς καὶ ἡ λέξις Ὑδροάργυρος εἰς ἀπάσας τὰς λοιπὰς γλώσσας ἀποδίδεται ὑπὸ μιᾶς λέξεως ἥτοι Mercurius, Mercure, Merkur κ. κ. Ὁ ἀστρολογικὸς Ἑρμῆς εἶναι πρὸ πάντων ἀρρενοθήλυς, οὐδέτερος, ἰσορροπημένος καὶ συνθέτου φύσεως Πηγάζει ἐκ τῆς Θελήσεως τοῦ Ἡλίου, καὶ τῆς Φαντασίας τῆς Σελήνης, καὶ ἀποτελεῖ τὴν Πραγματοποίησιν τὴν Ἐφαρμογὴν. Ἐνῶ ὁ ἀλχημικὸς Ὑδροάργυρος, εἶναι οὐσιωδῶς θῆλυς καὶ πλαστικὸς, ἀρνητικῆς πολώσεως.

Μελετήσωμεν ἤδη τὰς διδασκαλίας τὰς ὁποίας μᾶς παρέχει αὐτὸ τοῦτο τὸ σύμβολον τοῦ πλανήτου, ἀνατεμνόμενον εἰς τὰ συστατικά του, συμφώνως πρὸς τὰς ὑποδείξεις τοῦ γνωστοῦ συμβολιστοῦ Ὁσβαλτ Βίρτ, αἵτινες ἀναγράφονται ἐν τῷ ὠραίῳ ἔργῳ του: «Ὁ ἐρμητικὸς συμβολισμὸς».

»Οὐδὲν ἀλχημικὸν σύμβολον, λέγει, εἶναι σπουδαιότερον τοῦ Ὑδροαργύρου. Τοιοῦτοτρόπως εὐρίσκειται ἐκεῖνος πλησιέστατα πρὸς τὴν κατανόησιν τῆς μεγάλης Κλειδός, ὅστις κατενόησε τὸ ἐν τῷ Συμβόλῳ τούτῳ ὑπὸ τῶν Σοφῶν ἀποκρυπτό-

μενον Ἀπόρητον. Τὸ μυστήριον φωτίζεται ἐξαιρετικῶς ἐὰν ὑποβληθῇ τὸ σύμβολον εἰς μεθοδικὴν ἀνάλυσιν. Δύναται τις πράγματι νὰ ἀναγνωρίσῃ ἐν αὐτῷ τὸ ιδεόγραμμα τῆς Ἀφροδίτης ὑποκείμενον τοῦ μηνίσκου, ἢ τὸ ἔμβλημα τοῦ ἀλκαλικοῦ ἄλατος ὑπερκείμενον τοῦ σταυροῦ.

»Εἰς τὴν πρώτην περίπτωσιν ὁ Ὑδράργυρος ἐμφανίζεται ὡς ἡ θεμελιώδης οὐσία τῆς ζωῆς τῶν ὄντων, ὡς ἡ ἀρχὴ χάρις εἰς ἣν παράγονται, ἀναπτύσσονται καὶ μεταβάλλονται τὰ πάντα. Εἶναι ὁ παγκόσμιος παράγων τῆς φύσεως, ὁ Ἄγγελος τῶν θεῶν, ἥτοι ὁ πάντοτε ἀπαραίτητος διὰ τὰς ἐκδηλώσεις τῆς ὑπάρξεως διάμεσος, ὁ αἰώνιος μεσάζων.

»Εἰς τὴν δευτέραν περίπτωσιν, ἡ πρώτη τῶν Σοφῶν οὐσία ἰκανὴ ἐν θέσει νὰ ὑποστῇ πᾶσας τὰς μεταβολάς, ἐμψυχοῦται εἰς τὸ ἐξῆς ὑπὸ τοῦ γεννιέτορος τῆς ζωῆς σημείου τοῦ σταυροῦ, ὅστις κάμνει αὐτὴν νὰ πραγματοποιήσῃ ἐν ἐνεργείᾳ πᾶσας τὰς λανθανοῦσας ἐν αὐτῇ δυνάμεις.

»Οἱ ἐρμητισταὶ ἐχρησιμοποίησαν πλείστους ὄρους πρὸς ὑποδήλωσιν τοῦ Ἑρμοῦ των, ἀλλὰ παρέμεινον περισσότερο μὲ ἰδιάζουσαν προτίμησιν εἰς τὴν λέξιν «Ἀζώθ» ἥτις κατὰ τὸν Πλανισκάμπυ ὄφειλε νὰ γράφηται ΑΖΩΠ ἵνα ἀποτελεσθῇ καβαλλιστικῶς ἐκ τοῦ ἀρχικοῦ γράμματος πάντων τῶν ἀλφαβήτων, καὶ τοῦ τελευταίου κατὰ σειρὰν τοῦ λατινικοῦ, τοῦ ἑλληνικοῦ καὶ τοῦ ἑβραϊκοῦ ἀλφαβήτου, εἰς ἔνδειξιν ὅτι τοῦτο παριστᾷ τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ πέρας τῶν πάντων.

»Ὅταν τὸ σχῆμα τοῦ Ἀζώθ ἀναστραφῇ ἀναπαράγει τὸ ἱερόγλυφον τῆς «Ἀὐτοκρατείας» τῆς τρίτης κλειδὸς τοῦ Ταρώ, τῆς Βασιλείσεως τῶν Οὐρανῶν, ἢ τῆς Πτεροφόρου Παρθένου τῆς Ἀποκαλύψεως... Πρόκειται ἐν συνόψει οὐχὶ πλέον περὶ τῆς *Ψυχῆς τῶν ὄντων* ἢ περὶ τῆς γενικῶς σωματοποιούσης Ζωτικότητος, ἀλλὰ τοῦναντίον περὶ τῆς *Διανοητικῆς Ψυχῆς* ἥτις τείνει νὰ μᾶς ἀνυψώσῃ ὑπὲρ τὴν ἕλην, ἀνυψοῦσα καὶ ἀποπνευματοῦσα τὸν πνευματικόν μας ἄνθρωπον. *Ἡ Γυνὴ ἐνταῦθα, καταστάσα οὐρανία, πλησιάζει πρὸς τὴν οὐρανίαν Ἀφροδίτην, τὴν Ἰστάφ τῆς Βαβυλωνῶς, θεωρουμένης ὡς τῆς γεννητορίας τῶν ιδεωδῶν μορφῶν, τῶν πλατωνικῶν ιδεῶν, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁπίων τὸ Πᾶν δημιουργεῖται. Ἀνάσσει ἐπὶ τῶν ὑπερλάμπρων βασιλείων τῆς ἀγνῆς πνευματικότητος, ὑπεράνω τοῦ μεταβαλλομένου ἢ ὑποσεληνιαίου Κόσμου, ὅστις πρόκειται καὶ εἶναι προδιαγεγραμμένον νὰ ὑποδουλωθῇ εἰς αὐτήν.*

«Ἄλλ' ὁ μηνίσκος, ὑπενθυμίζων τὰ κέρατα τῆς ἱερᾶς ἀγελάδος ἢ τοῦ ζωδιακοῦ Ταύρου, ἀντίκαθίσταται ἐνίοτε ὑπὸ τοῦ συμβόλου τοῦ Κριοῦ, ἀντιθέτου ἀκριβῶς ἐμβλήματος, διότι ἐνῶ ὁ μηνίσκος, διαγράφων κύπελον εἶναι δεκτικὸν καὶ κατὰ συνέπειαν θήλυ σύμβολον, τὸ σημεῖον τῆς ἐαρινῆς ἰσημερίας ἀναμιμνήσκει, ἀντιστρόφως τὴν ἰδέαν βέλους ἐμπηγνυομένου εἰς τὴν γῆν. Ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας, ὁ Ὑδράργυρος τῶν Σοφῶν, παριστᾷ τὸ κατ' ἐξοχὴν δοχεῖον τῆς ζωτικότητος, τὸ παγκόσμιον ρευστόν, ὑπερ εἰσχωρεῖ ἐν παντὶ καὶ συνενώνει πάντα τὰ ὄντα διὰ μυστικῶν δεσμῶν συμπαθείας. Διὰ μέσου μάλιστα αὐτοῦ ἐπιτελοῦνται αἱ μαγικαὶ ἐργασίαι καὶ εἰδικώτερον τὰ θαυμάσια τῆς ἀποκρούου Θεραπευτικῆς».

Δυσαρμονικαὶ γωνίαι σημειοδοτοῦσι μεγάλην ἀνησυχίαν καὶ νευρικότητα, ιδιότητες αἱ ὁποῖαι δημιουργοῦσι συνεχῶς πράγματα εἰς τὴν οἰκογένειαν, καὶ εἰς τοὺς γονεῖς.

ε) Ἐπὶ «ἀγόνων ζωδίων» δὲν συντελεῖ εἰς τὴν παραγωγὴν τέκνων, ἐπὶ δυσμενῶν δὲ γωνιῶν, τὰ τυχόν γενώμενα τέκνα εἶναι πνευματικῶς εἰς μειονεκτικὴν θέσιν, ἢ εἶναι δύσμορφα ἢ ὀπωσθήποτε μέλλουν νὰ προκαλέσουν εἰς τοὺς οἰκείους τῶν μεγάλας στενοχωρίας. Τὸ ὑποκείμενον ἀγαπᾷ τὰ τυχρὰ παίγνια, τὰ στοιχήματα ἐκ τῶν ὁποίων, ἀναλόγως τῶν ἀκτινοβολιῶν ἔχει κέρδη ἢ ζημίας. Ἐπὶ *εὐμενῶν ὄψεων* συναντῶμεν πολλάκις μεγάλους παιδαγωγοὺς καὶ διδασκάλους. Ἐπὶ *κρισίμων γωνιῶν* παρατηρεῖται πολλάκις διαστρόφῃ τῶν γεννητησίων ὁρμῶν καὶ τῆς φαντασίας.

στ) Διὰ τὴν νευρικήν γενικῶς καὶ τὴν κατάστασιν τῆς υἰγείας τοῦ ὑποκειμένου, ἢ θέσις αὕτη δὲν εἶναι καὶ τόσον εὐνοϊκὴ, ἰδίως ἐπὶ *δυσμενῶν γωνιῶν* ὅπου δυνατόν νὰ παρουσιασθοῦν περιπτώσεις νευρικῆς διεγέρσεως. Ἀκόμη κρισιμώτερα εἶναι αἱ πιθαναὶ γωνίαι (τετραγωνισμοί!) ἐκ μέρους τοῦ Κρόνου, Ἄρεως, Ποσειδῶνος, Οὐρανοῦ, ὁτὸτε τακτικᾶ παρουσιάζονται σοβαραὶ νευρώσεις καὶ ψυχώσεις μετὰ νευροπαθείας. Ἐπὶ σχετικῶς *εὐμενῶν ὄψεων* κλίσις πρὸς τὸ ἱατρικὸν ἐπάγγελμα, τὴν υἰγιεινὴν κ.τ.δ.

ζ) Ἐπὶ ἀναλόγου συνολικῆς διαμορφώσεως χαρακτηρίζονται τάσεις συγγραφικαί, φιλοσοφικαὶ καὶ ἐπιστημονικαί, πολλαχῶς δὲ ρητορικαί. Κατὰ τὴν παράδοσιν τὸ ἔτερον συζυγικὸν ἡμῖσι θὰ εἶναι τοῦ τύπου τοῦ Ἑρμοῦ.

η) Ἐπὶ *ἀρμονικῆς διαμορφώσεως* τῶν ἀκτινοβολούντων πλανητῶν παρατηρεῖται συχνάκις ἐνασχόλησις τοῦ ὑποκειμένου μὲ τὰ προβλήματα τοῦ ὑπερέραν καὶ τοῦ θανάτου. Κατὰ τὴν παράδοσιν δεόν νὰ ἀναμένεται κληρονομία καὶ προῖξ. Ἐπὶ *δυσαρμονικῶν* παρατηροῦνται φόβος πρὸς τὸν θάνατον καὶ νευρασθενικαὶ ἐκδηλώσεις.

θ) Καλαὶ πνευματικαὶ ἰκανότητες, αἱ ὁποῖαι δυνατόν καὶ ἐπὶ πρακτικῶν καὶ ὑλικῶν ὑποθέσεων νὰ φέρουν καρπούς, ἐπὶ ἐκδοικῶν ἐπιχειρήσεων π. χ. ὡς καὶ κατόπιν μεγάλων ταξειδίων ἢ καὶ ἔκπατρισμοῦ. Ἐπὶ *δυσαρμονικῶν ὄψεων* παρατηρεῖται συνηθέστερον ἢ ἐκδήλωσις τῆς πνευματικῆς ὄψεως τῶν συμβαλλόντων πλανητῶν, ἂν καὶ ἐπὶ τοῦ φυσικοῦ πεδίου δυνατόν νὰ ἔχουν ὡς ἀποτέλεσμα δυσκόλους τροπὰς, ἀγῶνας, καὶ διενέξεις.

ι) Παρέχει ἐπιτυχίας ἐν τῷ βίῳ καὶ μεγάλην ἐκτίμησιν. Ἐπὶ συμβολῆς γωνιῶν Ἀφροδίτης ἢ παραγωγικὴ ἐργασία εἶναι τὸ ἐμπόριον φιλολογικῶν ἔργων καὶ ἢ ἐνασχόλησις μὲ τὴν λογοτεχνίαν, πάντως ὅμως μᾶλλον ὑπὸ τύπον μεσάζοντος παρὰ ὑπὸ τελείως προσωπικὸν χρῶμα. Γωνίαι Ἄρεως καὶ Οὐρανοῦ παρέχουσι κλῆσιν πρὸς τὴν τεχνικὴν γενικῶς, ἐνῶ γωνίαι Διὸς ὠθοῦσι μᾶλλον πρὸς τὸ καθαρῶς ἐμπορικὸν στάδιον. Ἀρμονικαὶ ὄψεις συμβάλλουσι εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῶν ἐπιδιωκομένων, *δυσμενεῖς* παρέχουσι ἐμπόδια εἰς τὴν ἐφαρμογὴν καὶ τὴν πρακτικὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν κλίσεων.

ια) Παρουσιάζονται αἰσθητικαί, λογοτεχνικαὶ καὶ ἐπιστημονικαὶ κλίσεις πρᾶγμα τὸ ὁποῖον παρέχει στενὰς σχέσεις καὶ ἀπόλυτον ἐκτίμησιν ὑπὸ προσώπων τῆς ἰδίας νοσητροπίας καὶ πνευματικῆς διαθέσεως. Ἐν τούτοις εἶναι ἄξιον νὰ τονισθῇ ὅτι οἱ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ φίλοι ὠθοῦνται μᾶλλον ἀπὸ συμφεροντολογικοῦ σκο-

πούς παρὰ ἀπὸ ἐντελῶς ἰδεολογικούς. *Ἀρμονικὴ διαμόρφωσις* συντελεῖ εἰς τὸν σχηματισμὸν σχέσεων σαφέστερον ψυχικῆς φύσεως ἐνίστε ἀκόμη κοινωνικῶς καὶ πρακτικῶς καρποφόρων γνωριμιῶν. *Δυσαρμονικαί* παρακωλύουσι τὴν σύναψιν καὶ ἐξακολουθήσιν τῶν γνωριμιῶν τούτων.

ιβ) Ἐν τῷ δωδεκάτῳ πεδίῳ ὁ Ἑρμῆς διαδηλοῖ πολλαχῶς μονομερῆ ἢ εἰς τὴν ἐξωτερικευσιν κωλυομένην διανοητικότητα, πολλαχῶς ἐπὶ μηχανολογικῶν, μαθηματικῶν καὶ ἐκτελεστικῶν ἐπιπέδων, κυρίως ἐπὶ ἀκτινοβολιῶν ἐκ μέρους τοῦ Ἄρεως. Ἐὰν ὅμως προσβάλληται ὑπὸ τῶν *δυσμενῶν ὄψεων* ἐνὸς πλανήτου, τότε συνάγεται μεγάλη πιθανότης περὶ δυσφημιστικῶν ἐνεργειῶν ἐκ μέρους κεκρυμμένων ἐχθρῶν βοήθεια ἐντύπων. Ἐλαχίστη συναισθηματικότης, ἐγωϊσμός, ἀκαταληψία, ἄλλειψις εἰς σταθερότητα ἀποφάσεων καὶ αὐτοπεποίθησιν.

3) Ο ΕΡΜΗΣ ΕΙΣ ΤΑ ΔΩΔΕΚΑ ΖΩΔΙΑ.

α) *Κριός*. — Δηλοῖ ὑποκείμενον ζωηρόν, μὲ διάθεσιν πρὸς φιλονικίας, καὶ ἀντιφάσεις. Τολμηραὶ σκέψεις, ἰδιοφυία πρὸς τὴν κατασκευὴν, μαθηματικά, φυσικὴ, καὶ παράταξις ἐπιχειρημάτων. Ἐπὶ *εὐμενοῦς ὄψεως* ἐκ μέρους τοῦ Ἄρεως αἱ ἄνωτέρω ἰδιότητες ἐξικνοῦνται μέχρι μεγαλοφυίας, ἐνῶ *ἐπὶ δυσμενοῦς* παρατηρεῖται τάσις πρὸς τὸ ψεῦδος, τὴν ὑπερβολὴν, τὴν ὀργήν. Ἐν συνδυασμῷ μετὰ τῆς Σελήνης ἢ τοῦ Κρόνου διαδηλοῦται μεγάλη σύνεσις μὲ ρολὴν πρὸς τὴν κλεπτομανίαν.

β) *Ταῦρος*. — Ποιά τις ἀμέλεια, συχνὰ ἀδράνεια, πλὴν πρακτικότης. Ζωηρὰ τάσις πρὸς συστηματοποίησιν. Ἀποστροφή πρὸς τὰς ὑποθέσεις. Διπλωματία καὶ μεγάλη προσοχὴ εἰς τὰς ἀποφάσεις. Ἐξαιρετικὴ ἀγάπη πρὸς τὴν πολυτέλειαν καὶ τὸ ὠραῖον φῦλον ἰδίᾳ ἐν συνδυασμῷ πρὸς ἀκτινοβολίας ἐκ μέρους τῆς Ἀφροδίτης, ὅποτε ἐπὶ *δυσμενῶν συνθηκῶν* σημειοῦστούνται πολλακίς ἐπικίνδυνοι σχέσεις. Ἀρχιτέκτονες.

γ) *Δίδυμοι*. — Ὁ Ἑρμῆς εἰς τοὺς διδύμους καθιστᾷ τὸ ὑποκείμενον ἐφευρετικόν, ἱκανόν, ταχὺ εἰς τὴν κατανόησιν καὶ τὴν ἐκτέλεσιν, καὶ δὴ ὑπὸ ποικίλας ἀπόψεις, πολλαπλὴ μὲν μορφωσις καὶ ἐπιτηδεϊότης. Κάνει δεινοὺς ρήτορας καὶ νομικούς, ἐπίσης καλοὺς βιβλιοπώλας. Εὐκόλος ἐκμάθησις γλωσσῶν.

δ) *Καρκίνος*. — Μεγάλῃ διανοητικῇ ἐπιδεκτικότης, εὐκινησία, ἐχεμύθεια, κἀλὸν μνημονικόν, μουσικὴ ἰδιοφυία. Ἐπὶ *ἀσθενῶν θέσεων* ἢ *δυσμενῶν ἐπιδράσεων* λίαν δεῦθυμος, ἀσταθὴς εἰς τὰς ἀντιλήψεις, οὐδέποτε εὐχαρισθημένος καὶ ὑποκείμενος εἰς ἀσθενείας.

ε) *Λέων*. — Περιεκτικὴ, διαισθητικὴ σκέψις, κἀπως βραδείας ἀλλὰ οργανωμένης ὠριμότητος. Ὑπερήφανος, μὲ μεγάλην ἐμπιστοσύνην πρὸς τὰς ἰδίας δυνάμεις, ἰδιοφυία ὀργανώσεως, μεγαλεπήβολος χαρακτήρ. Ἐν περιπτώσει *δυσμενῶν ἀκτινοβολιῶν* μεγάλη ἐρεθιστικότης, εὐέξαπτος χαρακτήρ, περιαυτολόγος καὶ ἐν γένει ἐνοχλητικὸς, πάντως ὄχι κακῆς ψυχῆς.

στ) *Παρθένος*. — Κριτικοί, εὐθυμοί, ῥέποντες πρὸς ἀστεϊσμούς, ἀναλυτικὸν πνεῦμα, μεγάλη καὶ δεξία παρατηρητικότης, κλίσις πρὸς τὰ μαθηματικά καὶ τὰς συναφεῖς ἐπιστήμας. Ἀγάπη ὁμοίως πρὸς τὴν φιλολογίαν. Μνημονικὸν καὶ φαντασία, εὐφράδεια καὶ ἱκανότης τοῦ πείθειν.

ζ) *Ζυγός*. — Εἰλικρινής, νοήμων, δίκαιος καὶ ἐνάρετος χαρακτήρ, κατάλληλος

δι' ἔργα ἀκριβείας, δι' ἐφευρέσεις καὶ διὰ τὰς μαθηματικὰς ἐπιστήμας. Πνεῦμα εὐρύ, ἀγαπὸν τὴν μελέτην καὶ ἰδίᾳ τὴν μουσικὴν.

η) **Σκορπίος**. — Χαρακτήρ ψυχρὸς καὶ ἀδιάφορος, πλὴν μελετηρὸς καὶ πολυμήχανος. Εὐκίνητος καὶ τολμηρὰ διάνοια, μὴ παραμένουσα πολὺ ἐπὶ τῆς πείρας. Σαφής, παιδαγωγικῶς καὶ διαλεκτικῶς πεπροικισμένη διάνοια, μεγάλη παραστατικότης. Ἀγάπη πρὸς τὴν ἀπλότητα, τάσις πρὸς τὸν μυστικισμόν, ἀλλὰ πάντως μὲ μεγάλην ἀγάπην πρὸς τὸ ἕτερον φύλον ῥέποντες. Δεχόμενος ὁ Ἑρμῆς ἐν τῇ θέσει ταύτῃ *δυσμενῆ ἀκτινοβολίαν* ἐκ μέρους τῆς Ἀφροδίτης, σημειοδοτεῖ κίνδυνον πρὸς κακὰς συναναστροφὰς καὶ κλίσιν πρὸς τὴν φιληδονίαν. Ὑπὸ *εὐμενεῖς ὄψεις* μετὰ τοῦ Ἄρεως ἐμφανίζονται οἱ ἐφευρέται, οἱ μηχανικοί, οἱ ἰατροί.

θ) **Τοξότης**. — Λίαν εὐκίνητος, ἐνίοτε προπέτης χαρακτήρ, ὅπερ ἐνεργεῖ πολλάκις *δυσμενῶς* ἐπὶ τῆς ὅλης ἐξελίξεως τοῦ ἀτόμου. Πολλὰ πάθη, τὸ ὑποκείμενον ἐπιζητεῖ πάσει θυσίᾳ ἵνα ἐπιβληθῇ ἐπὶ τῶν ὁμοίων του. μεγάλη ροπή πρὸς ἐπιτευξιν διακρίσεων καὶ τιμῶν, τὰς ὁποίας ὅμως σπανίως ἐπιτυγχάνει. Τὸ ὑποκείμενον κατὰ τὰ ἄλλα εἶναι σῶφρον, δίκαιον, ἀγαθόν, ἂν καὶ ἄνευ μεγάλης ἐνεργητικότητος, ἀγαπὸν τὴν παρατήρησιν τῆς φύσεως, τὰ ζῶα, τὰ παιδιὰ καὶ τὰς διασκεδάσεις.

ι) **Αἰγόκερως**. — Σαφής, διαυγής, μετὰ λογικοῦ σκεπτόμενος χαρακτήρ, ἐργαζόμενος μὲ ἀπλᾶ, τοῖς πᾶσιν εὐνόητα, μέσα. Ἰδιοφυία πρὸς τὰς φυσικομαθηματικὰς ἐπιστήμας, καὶ γενικῶς πρὸς πᾶν ὅ,τι ἀπαιτεῖ μακροχρόνιον ὑπομονήν, συγκέντρωσιν καὶ ἐργατικότητα. Κριτικός, δύσπιστος, οἰκονομολόγος.

ια) **Ὑδροχόος**. — Ἰδιοφυία πρὸς γνῶσιν τῶν ἀνθρώπων, διαισθητικὴ ἰκανότης, ροπή πρὸς παντοδαπὰς μελέτας σοβαρᾶς φύσεως, πολλάκις τῶν ἀποκρῦφων ἐπιστημῶν. Συναναστροφή μὲ πρόσωπα προκεχωρημένης ἡλικίας. Γενικῶς εὐγενεῖς ἄνθρωποι, φιλοσοφοῦντες, ἐφευρετικοί, διαισθητικοί.

ιβ) **Ἰχθεῖς**. — Τὸ ὑποκείμενον εἶναι ἐξαιρετικῶς ἥρεμον, ἄνευ ἐνεργητικότητος, μεγάλη ἐπιρροαστικότης, καὶ ἐπιδεκτότης δι' ἀπάσας τὰς ἐντυπώσεις. Ἄν καὶ κατέχῃσι σημαντικὰ χαρίσματα ἀπὸ ἀπόψεως νοημοσύνης, ἐν τούτοις θέτουσιν εἰς ἐφαρμογὴν σχέδια χιμαιρικὰ καὶ γελοῖα, μετὰ μικρὰν δὲ παραμονὴν ἀλλάζουσι σκέψιν καὶ σχέδια (Ζουλέβνο). Πάντως ἐπὶ κἄπως *δυσμενοῦς ἀκτινοβολίας* καὶ ἐπὶ ἀνδρικοῦ θέματος δὲν ὑπάρχει τίποτε τὸ σημαντικὸν καὶ σπουδαῖον (Μπράνδλερ - Πράχτ).

5) ΓΩΝΙΑΙ ΕΡΜΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΩΡΟΣΚΟΠΟΝ.

Ζωηρὰ διανοητικότης, ἐπὶ συνόδου πρακτικὸν πνεῦμα ἐπὶ ζητημάτων ἐμπορικῆς, νομικῆς ἢ ἐπιστημονικῆς φύσεως, εἰς τὰς ἄλλας ὄψεις πλέον θεωρητικὴ ἢ ἐπιστημονικὴ χορεία, συχνὰ συγγραφικὴ ἰδιοφυία. *Ἀρμονικαὶ γωνίαι* χαρακτηρίζουσιν ἰσορροπημένην, συμφωνοῦσαν πρὸς τὸ περιβάλλον διάνοιαν, κρίσιμοι τοῦναντίον νευρικότητα, ψυχικὴν ἐρεθιστικότητα, ροπήν πρὸς σφάλματα καὶ κακῶς ὑπολογισμένας ἐνεργείας ἰδίως ἐπὶ τοῦ πρακτικοῦ πεδίου. Ἐπὶ συνολικῆς *κρῖσιμου διαμορφώσεως* τῶν ἀκτινοβολιῶν τοῦ Ἑρμοῦ ροπή πρὸς διανοητικὰς ἀσθενείας (Κλαϊκλερ).

6) ΓΩΝΙΑΙ ΤΟΥ ΕΡΜΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟ ΜΕΣΟΥΡΑΝΗΜΑ.

Ἡ ἐξωτερικὴ ἐπαγγελματικὴ καὶ κοινωνικὴ δρᾶσις, πηγάζει ἐκ διανοητικῶν

έλατρώων, *αρμονικαί γωνιαί* εὐνοοῦσιν ἐπιτυχίας καὶ ἀποτελέσματα διὰ τοῦ ἐμπορίου, τῆς ἐπιστήμης ἢ τῆς λογοτεχνίας, ἀναλόγως τῶν ἰδιαιτέρων συνολικῶν ἀκτινοβολιῶν ἃς δέχεται ὁ πλανήτης. *Τετραγωνισμοί* προκαλοῦσι δυσχερείας καὶ ἄλλας ἀνωμαλίας (Κλαϊκλερ).

7) ΓΩΝΙΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΛΟΙΠΟΥΣ ΠΛΑΝΗΤΑΣ.

α) *Ἑρμῆς - Οὐρανός*. — Τοιαῦται γωνιαί συναντῶνται εἰς τὰ θέματα τῶν μεγαλοφυϊῶν. *Εὐνοϊκαὶ ὄψεις* προσδίδουσι πνεῦμα εὐρύ, μεγαλουργόν, ἐρευνητικόν καὶ μελετηρόν, μεγάλους παρατηρητὰς τῆς φύσεως καὶ τῶν ἀνθρώπων, μὲ ἀξιοπαρατήρητον τάλαντον διὰ τὴν ἀπόκτησιν ἐπιστημονικῶν γνώσεων. Ἡ σύνοδος συναντᾶται ἰδιαιτέρως ἐπὶ μεγάλων φυσικῶν, μαθηματικῶν καὶ ἀστρονόμων, ὡς καὶ ἐπὶ διασῆμων ἐφευρετῶν (Μαρκόνι, Ἔδισον, Ἀμλε, κ. κ.). Μεγάλη κλίσις πρὸς τὴν φυσικὴν καὶ ἰδιαιτέρως τὴν ἠλεκτρολογίαν, ἀλλ' ἐπίσης πρὸς τὸν Ἀποκρυφισμὸν, τὰς ἀρχαίας ἐπιστήμας καὶ ἐν γένει τὴν ἀρχαιολογίαν. Ἀλλὰ καὶ αἱ λοιπαὶ *εὐμενεῖς ὄψεις* δὲν ὑστεροῦν εἰς ὑπερσυνήθεις ἰκανότητος, καὶ σημαίνουσι χαρακτῆρας ἐξαιρετικῶς ἐφευρετικούς, δημιουργικούς, νέας τροχιάς εἰς τὴν ἔρευναν διανοίγοντας, πρωτοτύπους καὶ ἰδιοφυεῖς.

Δυσαρμονικαὶ γωνιαί παρέχουσι εἰς τὴν πρακτικὴν δυσχερείας τινὰς οὐχὶ ὅμως καὶ εἰς τὴν θεωρίαν (Κλαϊκλερ) ὀδηγοῦν ὅμως σχεδὸν πάντοτε πρὸς παραβόλους ἰδέας, οὐτοπιστικὰ σχέδια, καὶ ἐκκεντρικὰς βλέψεις.

β) *Ἑρμῆς - Ποσειδῶν*. — Ἐχει γενικῶς ἐπὶ *εὐμενῶν γωνιῶν* ὡς ἀπὸτέλεσμα ἐκλέπιυνσιν τῆς ἐν γένει διανοητικότητος, ἐπαύξησιν τῆς φαντασίας καὶ διαισθήσεως. Πολλαχῶς μεσαζονικὴ ἰκανότης· περαιτέρω διπλωματικὴ ἰδιοφυΐα, καὶ γενικῶς ἐπηυξημένη διανοητικότης. Ἐπὶ *δυσμενῶν γωνιῶν* παρατηρεῖται παράδοξος τάσις πρὸς ὑστερικὰς ἐπιθυμίας, ὡς κλεπτομανία, ρολὴ πρὸς ἀπάτην τῶν ἄλλων καὶ ὑπερβολικὴ χρησιμοποίησις τοῦ ψεύδους. Πάντως ἐν γένει ζωηρὰ αἰσθηματικότης, ὄνειροπόλος χαρακτήρ, τάσις πρὸς μυστικισμὸν καὶ, ἐπὶ κρισιμωτέρων ἀκτινοβολιῶν, πρὸς μυστικοπάθειαν.

Δ) ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΟΝΙΚΩΣ

α) *Παράστημα* — Μέτριον, εὐκίνητον παράστημα, ὠχρὸν μέχρι μελαψὸν χρῶμα. Μὲ τὴν μικροτέραν συγκίνησιν τὸ ὠχρὸν χρῶμα τοῦ προσώπου των μεταβάλλεται εἰς ἐρυθρόν. Διατηροῦσι χαρακτῆρα καὶ παράστημα νεανικόν, φαίνονται πάντοτε νεώτεροι ἀπὸ ὅ,τι εἶναι. Βαδίζουσι ταχέως, τρέχουσι μᾶλλον, καὶ εἶναι πάντοτε εὐκίνητοι.

β) *Πρόσωπον*. — Λεπτὰί γραμμαί, νοῆμον, πλήρες περισκεφέως, διαπερσοστικὸν βλέμμα, προτεταμένη ρίσις, μέγα κάπως διαφύγον μέτωπον, μὲ πλευρικὰς κοιλότητες. Ὅφρεις λεπταί, τοξοειδεῖς, μακροαί, καὶ ἐνίοτε συνηνωμένα. Τὰ χεῖλη των εἶναι λεπτά, συχνὰ ἡμιηνεωγμένα, τὸ ἀνώτερον προβάλλει κατὰ τι τοῦ κατώτερου, καὶ εἶναι παχύ-

Εἰκὼν 19.

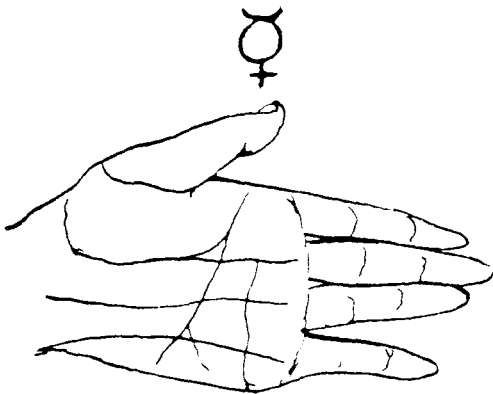
τερον. Οί ὀδόντες εἶναι μικροὶ καὶ ὀξεῖς. Ἡ φωνή των εἶναι ἀσθενής. Τῶν πλείστων ἐπιστημόνων ἡ φωνή εἶναι ἀδύνατος.

γ) **Ψυχολογικῶς**.—Νοήμων, εὐμαθῆς καὶ πολυμαθῆς, λογικός, ἐπιδέξιος εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις, περροικισμένος διὰ ζωηρᾶς ἐκφραστικότητος. Ταχεία ἀντίληψις, διαλεκτική, γλωσσομαθῆς, ἐπιδεξιότης εἰς τὴν συγγραφὴν. Οἱ ἄνθρωποι τοῦ Ἑρμοῦ κατέχουσιν ἐκτὸς τῆς τάσεως πρὸς ἀναζήτησιν τῶν αἰτίων, τὴν ἰκανότητα τῆς συγκρίσεως, ἣτις παρέχει τὴν κλεῖδα πρὸς τὴν ἀνακάλυψιν. Διὰ τοῦτο συνταυτισμὸς Κρόνου (ἀναζήτησις τῶν αἰτίων) καὶ Ἑρμοῦ (σύγκρισις) λέγεται ὅτι εἶναι δεῖγμα μεγαλοφυΐας. Ἀγαποῦν τὴν οἰκογένειαν, προπαντὸς δὲ τὰ παιδιὰ.

Αἱ γυναῖκες αἱ εὐρισκόμεναι ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ Ἑρμοῦ, εἶναι ἐκεῖναι τὰς ὁποίας πρέπει νὰ ἀποφεύγωμεν. Ἐχουσι μεγάλην πλεονεξίαν, καὶ εἶναι κατὰ τοῦτο πλέον ἐπικίνδυνοι καθότι εἶναι κωμῶδοί, καὶ προβάλλουν κάτι τὸ ὁποῖον μεθᾶ. Ἡ μεγίστη κυριαρχία των παρατηρεῖται ἐπὶ τοῦ τύπου τῆς Σελήνης, ὅστις ἀπορροφᾷ τὰς τοιαύτας ἐπιδράσεις, καὶ παρασύρεται πρὸς γυναῖκας τῶν ὁποίων ἡ νεότης ἔχει πρὸ πολλοῦ παρέλθει. Οὐδὲν συνηθέστερον ἀπὸ τοῦ νὰ ἰδῆ κανεὶς νέους τοῦ τύπου τῆς Σελήνης νὰ εἶναι μέχρι παραφροσύνης ἐρωτευμένοι μετὰ τῶν ὁποίων ἡ ἡλικία νὰ ὑπερβαίνει τὰ τεσσαράκοντα ἔτη καὶ εἶναι ἔτοιμοι νὰ αὐτοκτονήσουν δι' αὐτάς. Μεγάλον ρόλον εἰς τοῦτο παίζει ἀφ' ἑνὸς ὅτι αἱ γυναῖκες ἐκεῖναι φαίνονται πολὺ νεώτεραι ἀπὸ ὅτι εἶναι, ἀλλὰ καὶ διότι ὁ τύπος τοῦ Ἑρμοῦ γνωρίζει τοὺς καλοὺς τρόπους, εἶναι εὐκίνητος εἶναι εὐπλαστος, ἐν μῇ λέξει γνωρίζει νὰ ἐλκῆ (Ντεμπαρόλ).

δ) **Κοινωνιολογικῶς** — Ἐπὶ χαμηλοτέρᾳ πνευματικῆς ἀναπτύξεως συναντῶνται ἔμποροι, μεσᾶζοντες, ἠθοποιοί, κ. κ. ἐνῶ ἐπὶ ἀνωτέρας μορφώσεως συχνώτατα ἐπιστήμονες, ἐφευρέται, διανοούμενοι γενικῶς.

Ε) ΧΕΙΡΟΛΟΓΙΚῶΣ

Εἰκὼν 20.

Αἱ μακροὶ χεῖρες τῶν ἀνδρῶν τοῦ τύπου Ἑρμοῦ, εἶναι μικραὶ εἰς τὰς γυναῖκας τοῦ ἰδίου τύπου. Οἱ δάκτυλοι εἶναι λεῖοι καὶ μικτοὶ εἰς τοὺς ἐπιστήμονας. Ὁ παράμεσος εἶναι συχνάκις μυτερός, καὶ μακρὸς ἐπὶ τῶν χειρῶν τῶν ἐπιστημόνων. Ὁ ἀντίχειρ εἶναι μακρὸς ἐπίσης, γενικῶς δὲ οἱ δάκτυλοι εὐπλαστοὶ καὶ εὐκίνητοι. (Βλ. εἰκόνα).

ΣΤ) ΓΡΑΦΟΛΟΓΙΚῶΣ

Ὁ γραφικὸς χαρακτήρ τοῦ Ἑρμοῦ εἶναι μικροσκοπικός, ζωηρός, ρέων, πνευματώδης, πλήρης συγκοπῶν, πάντως ὅμως εὐανάγνωστος. Πολλάκις μία ἀπλή

γραμμὴ θέλει νὰ παραστήσῃ μίαν δλόκληρον σειρὰν γραμμάτων συνήθως τελικῶν τὰ ὁποῖα καλεῖται ὁ ἀναγνώστης νὰ μαντεύσῃ Ὅπωςδὴποτε ἡ ἀναγνώρισις τοῦ γραφικοῦ τύπου τοῦ Ἑρμοῦ εἶναι ἀρχετὰ δύσκολον ἐπιχείρημα καὶ παρέχει οὐχὶ σπανίως δυσκολίας ἢ διάγνωσις καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς πεπειραμένους γραφολόγους.

Ζ) ΒΟΤΑΝΟΛΟΓΙΚΩΣ

Γενικὴ μορφή. — Μικρά, περίπλοκος, ἰδιόρρυθμος.

Χρῶμα. — Ἴριδιζον, ποικιλόχρωμα.

Αρωμα. — Ἐλαφρόν, ἀκαθόριστον.

Γεῦσις. — Ὁξεῖα, ἀκαθόριστος

Ἀξῆσις. — Ταχυτάτη

Φύλλα. — Μικρά.

Ἄνθη, Καρποί. — Ἄφθονα, μικρά, ἔλλειψις ἢ σπάνις καρπῶν.

Η) ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΩΣ

Στοιχ. Ἰδιότης — Ψ₁, 5 Ξ₁

Ἰδιοσυγκρασία. — Μελαγχολικὴ - νευρικὴ (μικτή).

Ὄργανα καὶ περιοχαί. — Νευρικὴ οὐσία, νευρικόν σύστημα, ἐγκέφαλος, δευτερευόντως χεῖρες, πόδες, γλῶσσα καὶ γενικῶς φωνητικὰ ὄργανα.

Παθολογικῶς. — Νευρικὴ ὑπερδιέγερσις, ὑπεραισθησία, ζᾶλαι, φαντασιώσεις, παράλυσις τῆς γλώσσης, πνευμονικαὶ ἀσθένειαι (:), νευρικὸς βῆξ, ἀρθρίτης κνημῶν καὶ χειρῶν, γενικῶς νευρικαὶ καὶ διανοητικαὶ ἀσθένειαι.

Ὁ Ἑρμῆς ἐνεργεῖ τότε μόνον δυσμενῶς ὅταν αἱ ἀσθένειαι ἔχωσι συνάφειαν μετ' ἐγκεφαλικάς καὶ νευρικές παθήσεις, διότι ἄλλαι ἀσθένειαι οὐδέποτε λαμβάνουσι κακὴν τροπὴν ὑπὸ τὴν ἐπίρρειαν τοῦ Ἑρμοῦ. Καλὸν εἶναι ν' ἀποφεύγηται ἡ ἐναρξὶς θεραπείας τῶν ἀσθενειῶν τούτων εἰς ὥρας Ἑρμοῦ. Γενικῶς ὅμως ὁ πλανήτης οὗτος εἶναι εὐνοϊκὸς τῇ ἰατρικῇ. Ἀσθένειαι τοῦ Ἑρμοῦ νὰ θεραπεύωνται κατὰ προτίμησιν εἰς ὥρας Ἡλίου.

Βιοχημικὸν ἄλας. — Φωσφορικὸν Κάλιον καὶ φωσφορικὸν μαγνήσιον.

Φάρμακα. — Βλέπε τὰ ἐν τῷ πίνακι τῆς σελ. 96 ἀναγραφόμενα.

Θεραπευτικὴ ἐνέργεια. — Κατευναστικὰ τῶν νεύρων, καὶ τῶν πόνων, ἀντισπασμωδικά, ἐξισοροτοῦντα τὰς δυνάμεις τοῦ ὀργανισμοῦ καὶ ἀντισηπτικά.

ΠΑΘΟΛΟΓΙΚΑΙ ΓΩΝΙΑΙ.

α) *Ἑρμῆς - Οὐρανός.* — Νευρικαὶ παρυλύσεις, ὑπεραισθησία, σπασμὸς τῶν φωνητικῶν χορδῶν, γραφικὸς σπασμὸς, σπασμοὶ τῶν βλεφάρων, τρισμαί, νευρίτις, νευριγίαι, νευροπαράλυσις, νυσταγμὸς, κ. κ.

β) *Ἑρμῆς - Ποσειδῶν.* — Κλεπτομανία, ὑστερικὴ μανία πρὸς τὸ ψεῦδος καὶ τὴν ἀπάτην.

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΥΤΙΚΟΙ ΤΥΠΟΙ ΤΟΥ ΕΡΜΟΥ						
ΦΥΤΙΚΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ		ΖΩΙΚΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ		ΟΡΥΚΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ		
		ΤΕΤΡΑΠΟΔΑ	ΠΤΗΝΑ	ΑΛΑΤΑ	ΜΕΤΑΛΛΑ	ΛΙΘΟΙ
Acorus calamus	Lavandula spica	'Αλώπηξ	Ψιττακός	Χλώριον	'Υδράργυρος	'Ηλιοτρόπιον
Anethum grav.	Lobelia inflata	Πύθρακος	Χελιδών	Φωσφορ. κάλιον	Ψευδάργυρος	'Αχάτης
Apium graveol.	Marrubium vulg.	Κύων	Γλαυξ	'Ανθρακ. μαγνήσιον	Μαγνήσιον	'Ιριδιζόντες λίθοι
Artemisia abrot.	Morus nigra	Μη δηλητηριώδη φέρσιτά	---	Φωσφορ. μαγνήσιον	'Αμιάλαμα έξ Sn, Ag, & Hg.	'Ιασπις
Artemis absynth	Myrthus com.	---	---	---	Βισμουθιον	Βήρυλλο; Λεπιδόλιθος
Aspidium filix	Origanum Major.	---	---	---	---	Καρνεόλης
Avena sativa	Pastinaca sat.	---	---	---	---	---
Cartum carvi	Petroselinum	---	---	---	---	---
Convalaria	Prunus Laurea	---	---	---	---	---
Daucus carota	Satureia hort.	---	---	---	---	---
Delphinium staph.	Secale cornutum	---	---	---	---	---
Euphorbium off.	Spigelia anth.	---	---	---	---	---
Foeniculum vulg.	Thymus vulg.	---	---	---	---	---
Glycyrrhiza	Valeriana	---	---	---	---	---
Ignatia amara	Verbena officin.	---	---	---	---	---
Inula Helenium		---	---	---	---	---

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΟΓΔΟΟΝ

Ο ΠΛΑΝΗΤΗΣ ΟΥΡΑΝΟΣ

Α) ΜΥΘΟΛΟΓΙΚΩΣ

Μὲ τὴν ἐξέτασιν τοῦ πλανήτου Ἑρμοῦ ἐπεραιώθη ὁ κύκλος τῶν ἑπτὰ κλασικῶν πλανητῶν τῆς ἐκ παραδόσεως Ἀστρολογίας. Ἡ τελευταία ἀνακάλυψις τῶν δύο νεωτέρων πλανητῶν, τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τοῦ Ποσειδῶνος ἐφάνη πρὸς στιγμήν ὅτι ἐπέπρωτο νὰ ἀλλάξῃ ἐκ θεμελίω τὰς ἀρχαίας ἀντιλήψεις τῆς ἀστρολογίας. Πλὴν τὸ πείραμα ἀπέδειξεν ὅτι, μολονότι οἱ δύο προμνημονευθέντες πλανῆται ἀποτελοῦν ἐν τῇ πραγματικότητι τοὺς δύο πρώτους ἐκ τῶν πέντε οἷτινες μέλλου ἐν προσεχῇ μέλλουσι νὰ ἀνασλῶφθῶν, τὰ δύο ταῦτα νέα σώματα ἀκτινοβολοῦσι κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὰ ἤδη γνωστά, μὲ μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι ἤδη ἢ ἡ ἀκτινοβολία αὕτη ἀνάγεται εἰς μίαν ὀκτάδα ἀνωτέραν τῆς ἤδη ὑφισταμένης.

Θὰ ἴδωμεν κατωτέρω ὅτι ὁ μὲν Οὐρανὸς ἀντικατέστησε κατὰ ταῦτα τὸν Κρόνον ἐν τῷ ζωδιακῷ καταστερισμῷ τοῦ Ὑδροχόου, ὁ δὲ Ποσειδῶν τὸν Δία ἐν τῷ τῶν Ἰχθύων, θεωρεῖται δὲ ὑπὸ τῶν νεωτέρων ἀστρολόγων ὁ μὲν Οὐρανὸς ὡς ἡ ἀνωτέρα ὀκτὰς τοῦ Ἑρμοῦ, ὁ δὲ Ποσειδῶν ὡς ἡ ἀνωτέρα ὀκτὰς τῆς Ἀφροδίτης. Σπεύδομεν πάντως ἀπὸ τοῦδε νὰ τονίσωμεν ὅτι τόσον τὸ ζήτημα αὐτὸ ὅσον καὶ ὅλα τὰ σχετιζόμενα μὲ τοὺς δύο τούτους σχετικῶς νεωτέρους πλανήτας, εὐρίσκονται εἰσέτι εἰς τὸ στάδιον τῆς συζητήσεως καὶ τῶν ὑποθέσεων καθότι τότε στατιστικὸν ὑλικὸν καὶ τὸ φιλοσοφικὸν εἶναι ἀκόμη πολὺ πενιχρόν, ἰδίως ὅσον ἀφορᾷ τὸν Ποσειδῶνα.

Ἀκολουθοῦντες καὶ διὰ τοὺς ἐν λόγῳ δύο πλανήτας τὸ χαραχθὲν σχέδιον τοῦ ἀνά χειρας τόμου, θὰ ἐξετάσωμεν κατὰ πρῶτον τὴν μυθολογικὴν πλευρὰν αὐτῶν, χωρὶς μὲ τοῦτο νὰ θέλωμεν νὰ παραλληλίσωμεν τὰ μυθολογικὰ γεγονότα τὰ ἀναφερόμενα εἰς τοὺς θεοὺς τοῦ Ὀλύμπου μὲ τοὺς χαρακτῆρας ἢ γενικῶς τὰς ἀστρικός σφραγίδας τῶν ἀτόμων. Ἐνῷ δηλαδὴ τὸ ἄτομον τὸ παρουσιάζον τύπον Ἑρμοῦ π. χ. συμπεριφέρεται κατὰ τὰς πράξεις, τὰ ἔθιμα, καὶ γενικῶς τὴν ψυχικὴν καὶ πνευματικὴν καὶ αὐτὴν τὴν σωματικὴν ὑπόστασιν ὡς ἡ συμβολικὴ ἐκείνη ἀτομικότης ἣτις ἐν τῷ ἑλληνικῷ πανθέῳ ὀνομάζετο Ἑρμῆς, δὲν συμβαίνει καὶ οὔτε θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ συμβῇ οὕτω μὲ ἓν ἄτομον κείμενον ὑπὸ τὰς ἐπιρρείας τοῦ Οὐρανοῦ, καὶ οὔτε δυνάμεθα πλέον νὰ ταυτίσωμεν τὴν μυθολογικὴν ἱστορίαν τοῦ θεοῦ ἐκεῖνου πρὸς τὸν χαρακτῆρα τοῦ ἐν λόγῳ ἀτόμου. Τοῦτο προέρχεται διὰ τὸν εὐνόητον λόγον ὅτι οἱ ὀνομάσαντες Ἑρμῆν τὸ οὐράνιον σῶμα, εἶχον πολὺ μεγαλειτέραν ἀσφαλῶς διαίσθησιν καὶ ἦσαν πολὺ περισσότερον εἰσηγμένοι εἰς τὴν φύσιν τῶν ὄντων ἀπὸ ἐσωτερικῆς ἀπόψεως ἀπὸ τοὺς μεγάλους μὲν ἀλλ' οὐχὶ μεμνημένους εἰς τοὺς ἀπορρήτους τῆς φύσεως νόμους νεωτέρους ἀστρονόμους οἱ ὅποιοι ἴσως ἐντελῶς τυχαίως ἀπεκάλεσαν τοὺς νεωτέρους πλανήτας Οὐρανὸν καὶ Ποσειδῶνα. Καὶ τὰ ἀστρονομικὰ σύμβολα ἅτινα τοῖς ἀπεδόθησαν εἶναι ἐπίσης αὐθαίρετα καὶ στεροῦνται πάσης συμβολικῆς ἀξίας, πλὴν ἴσως τοῦ

τοῦ Ποσειδῶνος ὅπερ προφανῶς ἔλκει τὴν καταγωγὴν του ἀπὸ τὴν γνωστὴν εἰς τοὺς ἀρχαίους τρεῖς τῶν τοῦ θεοῦ τῆς «θαλάσσης».

Πάντως ἡμεῖς, ἐπαναλαμβάνομεν, θὰ ἐξακολουθήσωμεν τὸ χαραχθὲν σχέδιον ἐκθέσεως τῶν ιδιοτήτων τῶν πλανητῶν, ἀσχολούμενοι ἐκάστοτε μὲ τὴν μυθολογικὴν καὶ τὴν ἀλληγορικὴν ἢ ἐσωτερικὴν ἐξέτασιν.

*
* *

Ἐκθέτοντες εἰς τὸ τρίτον κεφάλαιον τοῦ παρόντος τόμου τὰ περὶ Κρόνου μυθολογούμενα, εἶδομεν ὅτι ἀναφέρεται ὡς υἱὸς τῆς Γαίας καὶ τοῦ Πόντου, μετ' ἧς μίχθεις ἔδωκε γένεσιν εἰς πολλοὺς παῖδας καὶ θυγατέρας, κατ' ἀρχὰς τὸν Ὀκεανόν, τὸν Κοῖον, τὸν Κροῖον, τὸν Ὑπερίωνα καὶ τὸν Ἰαπετὸν ἄρρενας, καὶ τὴν Θεῖαν, τὴν Ρέαν, τὴν Θέμιν, τὴν Μνημοσύνην, τὴν Φοῖβην καὶ τὴν Τηθύν θηλείας, μετὰ δὲ τὸν Κρόνον. Καὶ μετ' αὐτὸν πάλιν τὸν Βρόντην καὶ τὸν Στερόπην, καὶ μετ' αὐτοὺς ἀκόμη τὸν Κότον, τὸν Βρυάρεων καὶ τὸν Γύγην.

Βλέπων ὁ Οὐρανὸς τὴν δύναμιν τῶν τέκνων του καὶ φοβούμενος μήπως μίαν ἡμέραν ἐπιβουλευθοῦν τὴν ἐξουσίαν του, ἔρριπεν αὐτοὺς εἰς τὰ ἔγκατα τῆς γῆς, καὶ τοὺς ἔδωσε μὲ ἰσχυρὰς ἀλύσεις.

Γνωρίζομεν πῶς ἐξεδικήθη διὰ τὸν ἐξευτελισμὸν τοῦτον τῶν τέκνων τῆς ἠ Γαίας, καὶ πῶς ὁ νεώτερος Κρόνος ἀνηγορεύθη θεὸς θεῶν. Ἐκ τῶν αἰδοίων τοῦ Οὐρανοῦ ἐγεννήθη ἡ Ἀφροδίτη, ἐκ δὲ τῶν σταγόνων τοῦ ἐκχεύσαντος αἵματος συλλαβοῦσα πάλιν ἡ Γαία, ἐγέννησε διαδοχικῶς τὰς Ἐριννύας, τοὺς Γίγαντας καὶ τὰς νύμφας τὰς καλουμένας Μελίας.

Ταῦτα ἐν συνόψει εἶναι τὰ περὶ Οὐρανοῦ μυθεύμενα.

Β) ΑΛΛΗΓΟΡΙΚΩΣ ΚΑΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΣ

Αἱ ἀλληγορικαὶ ἐρμηνεῖαι τοῦ μύθου τοῦ Οὐρανοῦ δὲν εἶναι πολλαί. Εἶναι ὅμως φανερὸν ὅτι ἀποτελεῖ οὗτος τὴν πρώτην βαθμίδα τῆς τριπλῆς κλίμακος τῆς ἑλληνικῆς κοσμογονίας, ἣτις ἀρχεται μὲ τὸν Οὐρανόν, καὶ μέσῳ τοῦ Κρόνου καταλήγει εἰς τὸν κυρίως δημιουργὸν τοῦ Παντός τὸν Δία. Αἱ τρεῖς ἀλλεπάλληλοι βασιλεῖαι τοῦ Οὐρανοῦ, τοῦ Κρόνου καὶ τὸν Διὸς δὲν εἶναι ὡς φαίνεται ἀπλῆ ἑλληνικὴ κοσμογονικὴ ἐφεύρεσις, ἀλλ' ἀνέρχονται εἰς ἀρχαίας παραδόσεις προγενεστέρας τῶν Ἑλλήνων. Ἐνθυμούμεθα ὅτι ὁ Πρόκλος, σχολιάζων τὸν Κρατύλον κατατάσσει τὸν μὲν Οὐρανὸν εἰς τὴν συνεκτικὴν τάξιν, τὸν Κρόνον εἰς τὴν τιτανικὴν καὶ τὸν Δία εἰς τὴν δημιουργικὴν. Ὁ ἴδιος συγγραφεὺς ὀλίγον ἀνωτέρω προσεπιλέγει. «Ὅτι ὁ τοῦ Κρόνου πατὴρ Οὐρανὸς νοῦς ἐστὶ νοῶν μὲν καὶ ἑαυτὸν... Καὶ ἔστι συνεκτικὸς οὗτος ὁ θεός, ὡσπερ ὁ Κρόνος διακριτικὸς καὶ διὰ τοῦτο πατήρ. Προηγείται γὰρ τὰ συνοχικὰ αἶτια τῶν διακριτικῶν, καὶ τῶν νοερῶν μόνον τὰ νοητὰ αἶμα καὶ νοερά. Ὅθεν δὴ καὶ ὁ Οὐρανός, συνοχεὺς ὢν, τῶν ὄλων κατὰ μίαν ἔνωσιν, ἐφίστησι τὴν τιτανικὴν σειρὰν, καὶ πρὸ ταύτης ἀλλας διακοσμήσεις θεῶν, τὰς μὲν ἑαυτῇ μενούσας μόνον, ἅς δὴ καὶ κατέχει παρ' ἑαυτῷ, τὰς δὲ μενούσας καὶ προϊούσας» (κεφ. 110).

Ἐσωτερικῶς ὁ Οὐρανὸς θεωρεῖται ὡς μία, ὀκτάβη ἀνωτέρα τοῦ Ἑρμοῦ. Κατὰ ταῦτα, ὡς καὶ περαιτέρω θὰ ἴδωμεν παριστῆ ἀνωτέραν τινα διανόησιν.

τήν λεγομένην διαίσθησιν καὶ διόρασιν. Ὁ Οὐρανὸς κυβερνᾷ τὸ ἀναζητητικὸν καὶ ἐφευρετικὸν τοῦ νοητικοῦ σώματος, καὶ δίδει τὴν πρωτοτυπίαν καὶ νεωτερισμόν. Χαρακτηρίζει τοὺς ἐφευρέτας, τοὺς μαγνητιστάς, τοὺς ψυχιστάς καὶ ἰδίως τοὺς Ἀποκρυφιστάς. Ἀκόμη ἰδιαιτέρως κατέχει ἐξέχουσαν θέσιν εἰς τὸ ὠροσκοπιὸν τῶν ἀστρολόγων, ὅπου παρουσιάζεται ὑπὸ ἐντελῶς σημαίνουσαν ἔντασιν. Αἱ δονήσεις τοῦ Οὐρανοῦ ὅσον καὶ τοῦ Ποσειδῶνος, εἶναι ἐξόχως λεπταὶ καὶ ἀνώτεραι τῶν συνήθων αἰσθήσεων τοῦ ἀνθρώπου διὰ τοῦτο δὲ δὲν γίνονται καὶ ἀντιληπταὶ ὑφ' ὅλων, ἢ μᾶλλον οἱ πλεῖστοι ἄνθρωποι ἀντιδρῶσιν αὐταῖς κατὰ τελείως ἀνεπαρκῆ καὶ διαστρέφοντα τὴν πραγματικότητα τρόπον. Διὰ τοῦτο καὶ ἀκούει τις ἀναφερομένας περὶ τοῦ πλανήτου τούτου τὰς πλέον παραδόξους γνώμας.

Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον πάντως φαίνεται ὡς ἀκριβὲς εἶναι ὅτι ὁ Οὐρανὸς μέλλει νὰ παίξῃ εἰς τὴν προσεχῆ ἐξέλιξιν τῶν κοσμοϊστορικῶν γεγονότων τὰ ὁποῖα μᾶς ἀναμένουν πρωτεύοντα ρόλον, εἶναι ἐν μιᾷ λέξει ἐκεῖνος ὅστις μέλλει νὰ διαμορφώσῃ τὴν μεταπολεμικὴν κοινωνίαν ἐπὶ τὰ βελτίω καὶ πρὸς τὸν ἀνθρωπισμόν. Εἶναι ὁ μέγας παιδαγωγός, ὁ ἀναμενόμενος ἐκπαιδευτὴς ὅστις πρόκειται νὰ ἐξαγάγῃ τὴν ἀνθρωπότητα τοῦ χάους καὶ τῶν πλανῶν. Εἶναι ἐκεῖνος ὅστις θὰ ἐπιναρχίσῃ μίαν νέαν περίοδον ζωῆς ἐπὶ τῆς γῆς, διαμορφῶνων ἀνθρώπους ὑπερέτερους καὶ ἀπὸ πάσης ἀπόψεως πλέον ἐξηλειγμένους μὲ νέας ἰκανότητας καὶ δυνάμεις, μὲ τελείως ἀπηλλαγμένας τῶν δουλοπρεπῶν προλήψεων διανοίας, ἀνθρώπους προσεγγίζοντας κατὰ μίαν ἔτι βαθμίδα πρὸς τὴν οὐράνιον ὠραιότητα. Μὴ λησμονῶμεν ὅτι ζῶμεν ἢ μᾶλλον πρὸ ὀλίγου ἠρξίσασμεν νὰ ζῶμεν εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ Ὑδροχόου, οὗτινος δεσπότης εἶναι ὁ Οὐρανός. Συμπληροῦται κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ὁ κύκλος καὶ νέα ζωὴ, ζωὴ θεία καὶ ἐκ τοῦ Προμηθέως πηγάζουσα, θέλει ἀναζωογονήσῃ τὸν ἀθάνατον φοῖνικα... Ἐκ τοῦ σκότους τὸ φῶς, ἐκ τῆς ἀταξίας ἡ τάξις. Οὗτος εἶναι ὁ νόμος τῆς φύσεως καὶ τῆς αἰωνιότητος.

Γ) ΑΣΤΡΟΛΟΓΙΚΩΣ

1) ΓΕΝΙΚΩΣ.

<i>Ἑλληνιστί.</i> Οὐρανός.	<i>Ἐξορία.</i> Λέων
<i>Μάζα εἰς γῆν.</i> μάζας. 14,58 φορὰς	<i>Ἐξαρσις.</i> 24° Σκορπίου
<i>Ἀστρικὸς κύκλος.</i> 84 ἔτη	<i>Πτώσις.</i> 24° Ταύρου
<i>Διάρκεια τροχιάς.</i> 30688 ἡμέραι	<i>Περιπολία.</i> Κριός, Δίδυμοι, Λέων, Σκορπίος
<i>Μέση ἀποστ. ἀπὸ ἡλίου.</i> 2873 ἐκ. χλμ.	<i>Ἀρμονικός.</i> Ἐρμῆς, Κρόνος, Ζεὺς
<i>Χρῶμα.</i> Ὑπέρουθρον, ἰδιόρρυθμα.	<i>Δυσαρμον.</i> Σελήνη, (Ἄρης).
<i>Οἰκοδεσπ.</i> Ὑδροχόος	

2) Ο ΟΥΡΑΝΟΣ ΩΣ ΠΡΩΤΕΩΝ ΠΛΑΝΗΤΗΣ.

Εἶναι ἡ ἀρχὴ τοῦ αὐτονόμου (τοῦ ἀγράφου νόμου τοῦ ἐκ τῶν ἔσω ὑπαγορευομένου). Αὐθόρμητον, ἐλεύθερον παραδόσεων ἄτομον. Πέραν τῆς ὕλης, πέραν τῶν ἀνθρωπίνων νόμων.

Θ) Πρωτοτυπία, αὐθόρμητον, ἀνώτερα γνῶσις, διαίσθησις, ἀναμόρφωσις, Ἐφευρέσεις, ἀπροσδόκητα γεγονότα καὶ ἀποτόμως ἐπισυμβαίνοντα. Κατασύντριψις τῶν πεπαλαιωμένων, ἀναδημιουργία ἐπὶ νέων βάσεων, μεταβολή, ἀλλαγὴ,

ἀγάπη πρὸς τὴν ἀλήθειαν, θάρρος ἐνεργητικότης, μεγάλη νοημοσύνη καὶ ταχὺς κατατοπισμός.

Α) Πείσμων, ἐκκεντρικός, φίλερις, ὑπερφίαλος, ἀφύσικος, παράλογος.

β) Ο ΟΥΡΑΝΟΣ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΩΔΕΚΑ ΟΙΚΟΥΣ.

α) Ὡς ἐν παραγράφῳ 2.

β) Συμβολὴ τῆς διαισθήσεως εἰς τὴν διαχείρισιν τῶν οἰκονομικῶν ζητημάτων. Ἀπότομοι καὶ ἀπροσδόκητοι μεταβολαὶ εἰς τὰ οἰκονομικά. Εἰς τὴν ἀπόκτησιν ὑλικῶν ἀγαθῶν παίζουν πολλαχῶς ρόλον ἢ διαισθησις (ἀκτινοβολίαι Διδὸς καὶ Ἡλίου) αἱ ἀναμορφώσεις (Διδὸς—Ποσειδῶνος) αἱ ἀνακλύψεις (Ἐρμού—Ἄρεως) κ. κ. **Ἀγαθαὶ ἀκτινοβολίαι** συντελοῦσιν εἰς τὴν πραγματοποίησιν τῶν ἐπιθυμουμένων, **δυσμενεῖς**, τὸναντίον δύνανται νὰ προκαλέσουν πραγματικὰς οἰκονομικὰς καταστροφάς.

γ) Ἐπὶ τῶν καθημερινῆς φύσεως ζητημάτων παίζει πρωτεύοντα ρόλον ἢ ἀγάπη πρὸς τὰς συχνὰς μεταβολάς, διαισθητικαὶ καὶ εὐμετάβλητοι διαθέσεις. Συχνάκις παρουσιάζεται ἡ ἰκανότης ἀνακλύψεως βοηθητικῶν μέσων καὶ μεθόδων, εἴτε τεχνικῆς εἴτε πνευματικῆς φύσεως. **Ἐὐνοῖκαὶ γωνίαι** ὑποσημαίνουν καλὴν λύσιν ὄλων τῶν σχετικῶν μὲ τὴν σφαῖραν τοῦ οἴκου τούτου ζητημάτων, ἐνῶ **δυσαρμονικαὶ** σημειοδοτοῦσιν ἀποτυχίας, νευρικότητα, ἐγωϊσμόν, ροπήν πρὸς ἀτυχήματα, κ. κ.

δ) Πατρικὴ οἰκία καὶ πατρίς φαίνονται πολὺ στενὰ ὄρια διὰ τὸν κάτοχον τοιαύτης ἀκτινοβολίας, δι' ἣ καὶ παρατηροῦνται πολλαχῶς διενέξεις μὲ τοὺς γονεῖς καὶ ἀποσκιρτήσεις ἐκ τῆς πατρικῆς ἐστίας. Ἡ φύσις τοῦ ἀτόμου εἶναι πάντως ἄκρως ἀνήσυχος καὶ ἐλάχιστα ἐνδεδειγμένη δι' ἡσυχον οἰκογενειακὴν ζωὴν. **Κρίσιμοι γωνίαι** ἐπὶ τοῦ τετάρτου οἴκου προσιωνίζουσι σοβαρὰς κρίσεις, ἢ ἔε ἔρουν αὖτις περὶ τραγικοῦ τέρατος τοῦ βίου. **Εὐμενεῖς γωνίαι**, χωρὶς νὰ ὑπισχυοῦνται ἐξαιρετικὰς τύχας, ἐλαττώνουσι πάντως τὸ κρίσιμον καὶ χαρακτηρίζουσι μόνον ἄνθρωπον ἀσταθοῦς χαρακτῆρος καὶ δυνατότητα ἰσχυρῶν ψυχικῶν καὶ ὑλικῶν κλονισμῶν κατὰ τὸ τελευταῖον τρίτον τοῦ βίου.

ε) Ὁ χαρακτῆρ παρουσιάζει μεγάλην ἀστάθειαν καὶ αὐτόματον ἐρεθιστικότητα ἀπὸ ἐρωτικῆς ἀπόψεως, διαθέσεις αἱ ὅποιαὶ ὀδηγοῦσιν εἰς ροπήν πρὸς ἀνεξάρτητον διαβίωσιν, ἀκόμη καὶ ἀπὸ σεξουαλιστικῆς ἀπόψεως. Κατὰ ταῦτα ἠδονοπάθειαι καὶ ἀνωμαλῖαι τῆς γενετησίου ὁρμῆς δὲν σπανίζουσι ἐπὶ τοιούτων ἀκτινοβολιῶν.

στ) Μεγάλῃ ἐλευθεριότητι καὶ ἀγάπῃ πρὸς τὴν ἀνεξαρτησίαν. Ἐν τῷ πεδίῳ τῆς ἐργασίας καὶ τοῦ ἐπαγγέλματος προαιρεῖται συχνὴ ἀλλαγὴ ἢ δὲ τελείως ἀνόμοιοι χειρισμοὶ τῶν ὑποδεεστέρων προκαλεῖ μεγάλας κρίσεις καὶ δυσκόλους περιστάσεις. Ἀπὸ ὑγιεινῆς ἀπόψεως συναντῶνται πολλαχῶς ὀργανικαὶ διαταραχαὶ προερχόμεναι ἐκ νευρικῶν καὶ ψυχικῶν παθήσεων.

ζ) Ἀναμορφωτικαὶ διαθέσεις, ὀδηγοῦσαι πολλάκις πρὸς δημοσίαν δρᾶσιν. Ὁ συμπληρωματικὸς τύπος τοῦ γάμου θέλει εἶσθαι τύπος Οὐρανοῦ. Ἐπὶ ἐξαιρετικῶς **ἀρμονικῶν ὄψεων** τὸ ἕτερον ἡμισυ θὰ χαρακτηρίζεται διὰ τὴν πρωτοτυπίαν του, ἐν καὶ ὁ τόνος τοῦ ἀσταθοῦς θέλει παίξει ποῖον τινὰ ρόλον, λαμβάνων πολλάκις τὴν μορφήν τῆς ἀπιστίας. Χαρακτηριστικῶς **δυσαρμονικαὶ ὄψεις** προαγγέλουσι τραγικὰ μοιραῖα ἀπὸ ἀπόψεως συζυγικῆς διαβιώσεως καὶ πλειστά-

κίς διαζεύξεις.

η) *Ἐπὶ εὐμενῶν γωνιῶν* δέον νὰ ἀναμένεται ἀπροσδόκητος αὔξις τῆς περιουσίας, ἂν καὶ πολὺ σπανίως παραινεῖται τὸ τοιοῦτο. *Δυσαρμονικαὶ* εἶναι προάγγελοι ἀνωμαλιῶν τῆς υγείας, ἰδιαίτέρως νευρικαὶ διαταραχαί. Ἀσθενεῖαι καὶ κίνδυνοι αὐτῆς τῆς ζωῆς δυνατὸν νὰ παρουσιασθοῦν κατὰ τὸν πλέον ἀπροσδόκητον τρόπον.

θ) Ἐπὶ σχετικῶς *ἀγαθῶν γωνιῶν* παρατηροῦνται πολλαχῶς ἀναμορφωτικαὶ *ικανότητες ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς φιλολογίας, τῶν ἐπιστημῶν, τῆς φιλοσοφίας, καὶ αὐτοῦ τοῦ ἀποκρυφισμοῦ. Πρωτοτυπία καὶ διαισθητικότης. Ἀγαθὴ ἔκβασις μεγάλων ταξειδίων. Δυσαρμονικαὶ ὄψεις ἄγουν εἰς παραδόξους ἰδέας, αἰρεσιομαγίαν καὶ μυστικοπάθειαν. Χαρακτὴρ λίαν πείσμων.*

ι) Ἡ κοινωνικὴ δρᾶσις θέλει ὀδηγηθῆ ὑπὸ διαισθητικῆς τινος ἰκανότητος, πλὴν παρατηροῦνται καὶ πάλιν συχναὶ ἀλλαγαὶ καὶ ἀστάθεια ἐπὶ τοῦ ἅπαξ ἐκλεγέντος ἐπαγγέλματος. *Θετικαὶ γωνίαι* ἀγγέλουσιν ἐν τούτοις σημαντικὰς ἐπιτυχίας καὶ γενικὴν ἐκτίμησιν, *ἀρνητικαὶ* ὅμως τοιαῦται πολλαχῶς προοιωνίζουσι ἀσυμφωνίαν χαρακίηρων μὲ τοὺς προϊσταμένους καὶ συχνὰς διενέξεις μετ' αὐτῶν.

ια) Παρατηρεῖται τάσις πρὸς σύμπυξιν φιλίας μὲ ἄτομα ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ἀξία προσοχῆς, εἴτε διὰ τὰς γνώσεις των εἴτε διὰ τὴν ἰδιοφυίαν των. Ἡ σύναψις τῆς φιλίας γίνεται κατὰ τὸν χαρακτηριστικὸν τοῦ τύπου τοῦ Οὐρανοῦ τρόπον, ἥτοι ἀνευ μακρῶν λογισμῶν καὶ ἐλέγχου ὅπερ *ἐπὶ δυσμενῶν συνθηκῶν ἀκτινοβολίας* δύναται νὰ παρέξῃ μεγάλας διαψεύσεις.

ιβ) Ἡ τοιαύτη θέσις δὲν παρουσιάζει ἐξαιρετικὴν σημασίαν, ἐκτὸς ἐὰν πρόκειται περὶ ἐξαιρετικῶς *δυσαρμονικῶν ὄψεων* ὁπότε προσημαίνεται ροπὴ πρὸς διαμάχας καὶ σοβαρὰς διενέξεις πρὸς τὸ περιβάλλον.

4) Ο ΟΥΡΑΝΟΣ ΕΙΣ ΤΑ ΔΩΔΕΚΑ ΖΩΔΙΑ.

α) *Κριός.*—Ἴσχυρὰ πνευματικὴ δύναμις, ἰσχυρὸς χαρακτὴρ. Ἴσχυρογνωμοσύνη, ἰδιοφυία πρὸς τὰς ἐφευρέσεις καὶ τὴν μηχανικὴν. Πολλάκις θεωρεῖται ὡς μὴ εὐγενής, ἐνίοτε ἀκόμη βαρὺς εἰς τὸ λεκτικὸν καὶ εἰς τὴν συμπεριφορὰν, πλὴν ὅλα ταῦτα γίνονται ὄχι μὲ κακὸν σκοπὸν. Μεγάλῃ ἀγάπῃ πρὸς τὴν ἐλευθερίαν καὶ ἀνεξαρτησίαν, πρᾶγμα ὅπερ γίνεται ἐνίοτε αἰτία δι' ἔριδας καὶ δοκιμασίας.

β) *Ταῦρος.*—Εἰς τὴν θέσιν ταύτην ὁ Οὐρανὸς δὲν ὑπόσχεται ἐξαιρετικὴν σταθερότητα εἰς τὰ οικονομικὰ ζητήματα, ἐκτὸς ἐὰν δέχεται ἰκανῶς *θετικὰς ἀκτινοβολίας*, ὁπότε ἀναγγέλεται κατανίκησις τῶν παρουσιασθησομένων ἐμποδίων εἴτε ἐξ ἰδίας ἰκανότητος εἴτε ἐξ ἄλλων. Διαισθητικὸς χαρακτὴρ καὶ ζωηρὰ ἀγάπη πρὸς τὴν φιλοσοφίαν καὶ τὰς ἀποκρύφους ἐπιστήμας, ἰδίως πρὸς τὸν ὑπνωτισμὸν καὶ τὴν μαγείαν.

γ) *Δίδυμοι.*—Ἀγάπη πρὸς τὰς νέας ἐπιστήμας, τὴν φιλοσοφίαν καὶ τὰς ἐφευρέσεις. Εὐεληρέαστος χαρακτὴρ, ἐφευρετικὸς καὶ πρωτότυπος.

δ) *Καρκίνος*—Εὐαισθησία εἰς τὰς ὑποβολὰς, καλὴ καρδιά, ἐκκεντρικότης, ζωηρότης, πρωτοτυπία, ἀνυπομονησία. Μεσαζοντισμὸς, παράδοξα ὄνειρα, καὶ γνώσις τοῦ ἄοράτου κόσμου.

ε) *Λέων*—Μεγάλῃ ἀγάπῃ πρὸς τὴν ἀνεξαρτησίαν καὶ ἐλευθερίαν τοῦ πνεύματος. Ἀποστροφή πρὸς πᾶν τὸ συμβατικὸν καὶ τὸ κατὰ συνθήκην. Προαγγέλει ταραχὰς εἰς τὸν οἰκιακὸν βίον καὶ διαμάχας πρὸς τὸν πατέρα.

στ) *Παρθένος*.—Λεπτόν, διαπεραστικόν ἀνεξάρτητον πνεῦμα. Στενοχωρεῖται καὶ ἐμτόδια εἰς τὸ ἐπαγγελματικόν στάδιον. Ἐπὶ ἐξόχως *ἀρμονικῶν ἐπιδράσεων* καὶ *ἀκτινοβολιῶν* σημαίνεται ἀνωτέρα πνευματικὴ διανοητικότης.

ζ) *Ζυγός*.—Παρέχει ἐκκεντρικότητα, μεγαλοδοξίαν, ἀγάπην πρὸς τὴν μάθησιν, τὰ ταξείδια καὶ τὰς περιπετείας, χαρακτὴρ εὐκόλως ἀπογοητευόμενος ἂν καὶ ζωηρότης ἀσυνήθης. Δυσκολία εἰς τὸν βίον, ἀντιδράσεις, χωρῖσμοί.

η) *Σκορπίος*.—Ἐξαιρετικῶς ἰσχυρὰ μαγνητικὴ δύναμις, κλίσις πρὸς τὰς ἀποκρύφους ἐπιστήμας, ὁ τύπος τοῦ μάγου. Ἰσχυρὸς χαρακτὴρ, ἰκανότης περισυλλογῆς καὶ πνευματικῆς συγκεντρώσεως, μεγάλη θέλησις. Ἐπὶ ἀσθενοῦς θέσεως ἢ *ἀρνητικῆς ἀκτινοβολίας* χαρακτὴρ μοχθηρός, κακεντρεχῆς, ὑποκριτής, ἀποκρύπτων τὰς ἐσωτερικὰς σκέψεις.

θ) *Τοξότης*.—Ἀνωτέρα διανοητικότης. Μεγάλῃ ἀγάπῃ πρὸς τὴν μάθησιν τάσις πρὸς κατάρτησιν ἀνωτέρων πνευματικῶν σφαιρῶν, κλίσις πρὸς τὸν μυστικισμόν, ὀραματισμός, προφητικὰ ὄνειρα, διόρασις, ἀνωτέρα θρησκευτικότης.

ι) *Αἰγόκερως*.—Σοβρότης, βαθύτης πνεύματος, ὑπερρφάνεια, ἐκκεντρικότης, αἰσθανόμενος διηνεκῶς ἀνάγκην ἀλλαγῆς καὶ δράσεως.

ια) *Ἵδροχόος*.—Μεγάλῃ ἀνεξαρτησία πνεύματος, καλὸν μνημονικόν, πρωτοτυπία, ἐφευρετικότης, ὑπέρομετρος ἀγάπη πρὸς τὰς ἐπιστήμας, μεγάλη φαντασία, χαρακτὴρ εὐεπιρρέαστος, ὀλίγον δεισιδαίμων, κἄπως μεγαλεπήβολος. Καθιστᾷ ἰκανοῦς πρὸς καθοδήγησιν μεγάλων ἐπιχειρήσεων, καὶ προσδίδει κλίσιν εἰς τὴν μελέτην καὶ πρακτικὴν ἐφαρμογὴν οὐχὶ συνήθων κλάδων.

ιβ) *Ἰχθεῖς*.—Ζωηρὰ κλίσις πρὸς τὰς ἀποκρύφους ἐπιστήμας, γενικῶς ἐκδηλώσεις ζωηρᾶς τάσεως εἰς τὴν σπουδὴν τοῦ ἀοράτου κόσμου, ψυχικὴ διάθεσις διὰ προφητικὰ ὄνειρα, ὀραματισμούς, τηλεπαθητικὰ φαινόμενα κ. τ. ὅ. Ἐπὶ *δυσμενῶν ἀκτινοβολιῶν* τάσις πρὸς ὄνειροπολήματα, βαθεῖαν θλίψιν καὶ αἴσθημα μειονεκτικότητος.

5) ΓΩΝΙΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΩΡΟΣΚΟΠΟΝ.

Τόσον αἱ *ἀρμονικαὶ* ὅσον καὶ αἱ *δυσαρμονικαὶ γωνίαι* σημειοδοτοῦσι ψυχικὴν καὶ πνευματικὴν ἀστάθειαν, ροπὴν πρὸς τὰς συχνὰς μεταβολάς, συχνὰ διαίσθησις, ψυχικὸν σθένος οὐχὶ σύνηθες. Κατὰ τὸ πλεῖστον μεγάλη κλίσις εἰς τὴν ἑνασχόλησιν μὲ τὴν τεχνικὴν καὶ τὰς φυσικὰς ἐπιστήμας, πρωτοτυπία πνεύματος, μεγαλοφυΐα πρὸς ἐφευρέσεις, ἰδίως ἐπὶ συμμετοχῆς γωνιῶν Ἑρμοῦ.

6) ΓΩΝΙΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟ ΜΕΣΟΥΡΑΝΗΜΑ.

Διαισθητικὴ στάσις καθοδηγεῖ τὴν διακυβέρνησιν τῶν ἐξωτερικῶν πραγμάτων, τὰ ὁποῖα πάντοτε κἄπως εὐμετάβλητα καὶ ἀσταθῆ καταφαίνονται. Συνήθως αἱ ἐν λόγῳ μεταβολαὶ ἐπισυμβαίνουνσι κατὰ τὸν πλέον ἀπροσδόκητον τρόπον. Οὐχὶ σπανίως αἱ κλίσεις πρὸς ἐξωτερικὴν δρᾶσιν δὲν στεροῦνται μεγάλης δόσεως πρωτοτυπίας καὶ τείνουν πάντοτε πρὸς τὸ εἰσέτι μὴ ἐξερευνηθὲν καὶ ἐντελῶς νέον. *Τετραγωνισμοὶ* καὶ *διάμετροι* σημαίνουνσι πολλαχῶς ψυχικοὺς κλονισμούς, καὶ ἐπὶ τελείως δυσμενῶν συνθηκῶν τάσεις πρὸς αὐτοκτονίαν.

7) ΓΩΝΙΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΟΣΕΙΔΩΝΑ.

Οὐρανός - Ποσειδῶν.—Ἐπὶ τῆς σημασίας τῶν *ἀρμονικῶν γωνιῶν* τοιαύτης ὑφῆς δὲν δύναται εἰσέτι νὰ λεχθῆ τι τὸ ὀριστικόν λόγῳ τοῦ ὅτι αἱ ἐν προκειμένῳ γνώσεις μας εἶναι ἀκόμη περιορισμέναι. Ὑπὸ τῶν συγγραφέων ἀποδί-

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΥΤΙΚΟΙ ΤΥΠΟΙ ΤΟΥ ΟΥΡΑΝΟΥ						
ΦΥΤΙΚΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ		ΖΩΙΚΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ		ΟΡΥΚΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ		
		ΤΕΤΡΑΠΟΔΑ	ΠΤΗΝΑ	ΑΛΑΤΑ	ΜΕΤΑΛΛΑ	ΛΙΘΟΙ
Absinthium	Secale cornut.	Ἀνεύλοθη	Κοῦκος	Ἵδροχυσίον	Λευκόχρυσος	Αἰθαλόχρουν
Agaricus musc.	Stramonium	Καγκουρό	Ἐξωτικά πτηνά	Πικρικόν ὄξυ	Ἄργίλιον	[τοπάζιον
Angostura vera	Zizia aurea	—	—	᾽Οξειδίον ἀργιλίου	Κάλιον	Κυανοῦς σάλφειρος
Belladona	—	Χέλι	—	Θεικὴ ἀτροπίνη	—	—
Cannabis indica	Ἐν γένει ἔξωτικά	Buforana	—	Φωσφορικόν κάλιον	—	—
Ignatia amara	[φανά	Mygale lasiodora	—	—	—	—
Hex	—	—	—	—	—	—
Paris quadrifol.	—	—	—	—	—	—
Polygonum avic.	—	—	—	—	—	—
Ranunculus	—	—	—	—	—	—
bulbosus	—	—	—	—	—	—

δονται πάντως απόκρυφοι ἢ μυστικιστικαὶ ἱκανότητες. Πάντως δὲν φαίνονται γὰρ ἔχουν μεγάλην ἰσχύν. *Δυσμενεῖς ὄψεις*, ἰδίως ὅτιν ἴστανται ἐν ἰσχυρᾷ θέσει, προαγγέλουσι διαψεύσεις, φαντασιώσεις καὶ ἀνάλογους ψυχικὰς διακυμάνσεις, ἐνῶ ἐπὶ ἐξαιρετικῶς κρίσιμων περιπτώσεων ἐκδηλοῦνται ὠρισμένοι ἂν καὶ εἰσέτι ὀλίγον ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης μελετηθεῖσαι ψυχοπάθειαι καὶ ἀνάλογοι ἀνωμαλῖαι τῶν πνευματικῶν ἱκανότητων.

Δ) ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΟΝΙΚΩΣ

1) *Πρόσωπον*. — Διαυγὲς βλέμμα, ὄψεις δραματιστοῦ, διαπεραστική ματιὰ, εὐρεία ρίζα ρινός, αἰσθητὴ καμπυλότης τοῦ μετώπου ὑπερθεν τῶν ὀφθαλμῶν καὶ ἰσχυρῶς πρὸς τὰ ἄνω τρεῖνον μέτωπον, βοστρυχωτή, λεπτὴ, ξανθὴ κόμη.

2) *Ψυχολογικῶς* — Ὁραματιστής, διαισθητικός, ἐκρηγνύμενος εἰς ἐνθουσιασμόν, ἐφευρετικός, κατακρημνίζων τὰ ἐκ παραδόσεως, ἀναγεῶν.

Εἰκ. 20

3) *Κοινωνιολογικῶς*. — Μυστικισταί, δραματισταί, προφήται.

Ε) ΧΕΙΡΟΛΟΓΙΚΩΣ ΚΑΙ ΣΤ) ΓΡΑΦΟΛΟΓΙΚΩΣ

Καθ' ὃ νεωστὶ σχετικῶς ἀνακαλυφθέντες πλανῆται δὲν ἔχουν εἰσέτι μελετηθῆ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης.

Ζ) ΒΟΤΑΝΟΛΟΓΙΚΩΣ

Γενικὴ μορφή. — Ἰδιόρρυθμος.

Χρῶμα. — Ὑπέρυθρον, ἰδιάζον.

Ἄρωμα — Κανστικόν, δεικτικόν.

Γεῦσις — Κανστική.

Αὐξήσις — Ἀστραπιαία.

Ἀπαντᾷ. — Εἰς ξηροὺς ἀμμώδεις τόπους.

Φύλλα. — Κολλώδη, τριχωτά.

Ἄνθη, καρποί. — Βοστρυχωτά, κατὰ δέσμας.

Η) ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΩΣ

Στοιχ. ἰδιότης. — Θ² Ξ¹.

Ἰδιοσυγκρασία. — Μελαγχολικὴ, νευρική.

Ὄργανα καὶ περιόχαι. — Νωτιαῖος μυελός, παρεγκεφαλῖς.

Παθολογικῶς. — Νευρώσεις, σπασμοί, ἐρεθιστικότης, νευρικότης, ἐπιληψία, μανίαι, παροξυσμώδεις ταχυκαρδίαί, φρενίτις.

Φάρμακα — Βλ. τὰ ἐν τῷ πίνακι τῆς σελ. 87 ἀναγραφόμενα.

Θεραπευτικὴ ἐνέργεια. — Διεγερτικὰ σπασμῶν, ὑπνωτικά, πρόξενα ἠλεκτρικῶν σπασμῶν, φωτοχημικὴ καὶ φωτοχρωματικὴ ἐνέργεια.

ΠΑΘΟΛΟΓΙΚΑΙ ΓΩΝΙΑΙ.

α) *Οὐρανὸς-Ποσειδῶν*. — Σκλήρωσις μερικὴ τοῦ προμήκου μυελοῦ, Λευκοσαρκωμάτωσις, Ληθαργία, Φυματιώδης μενιγγίτις, Μυελομαλάκυνσις, Ὄστεομαλάκυνσις, Ὄστεονεκρωσις, Ψυχοπάθειαι καὶ Ψυχονευρώσεις, Σχιζοφρένεια, Σκοτοφοβία, Κινητικὴ καὶ αἰσθητικὴ ἀφασία, Ἀμνησία, Ἀνθρωποφοβία, κ. ἄ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΝΑΤΟΝ

Ο ΠΛΑΝΗΤΗΣ ΠΟΣΕΙΔΩΝ

Α) ΜΥΘΟΛΟΓΙΚΩΣ

Υἱὸς τοῦ Κρόνου καὶ τῆς Ρέας, ὁ Ποσειδὼν ἐσώθη ὑπὸ τῆς μητρὸς του ἐκ τῆς τύχης ἢν ἐλεφύλασεν ὁ πατὴρ του εἰς τὰ πρῶτα τέκνα του. Ὄταν ὁ Ζεὺς ἐγεννήθη ἀργότερον καὶ ἀπεφάσισε νὰ ἐκθρονίσῃ τὸν Κρόνον, ὁ Ποσειδὼν συνηνώθη μετ' αὐτοῦ καὶ συνετέλεσε πρὸς τοῦτο. Ὡς δεῖγμα εὐγνωμοσύνης διὰ τοῦτο ἀνηγορεύθη μετὰ ταῦτα ὡς ὁ κυρίαρχος τοῦ ὕδατος τοῦ οὐρανοῦ. Εἶναι ἐκεῖνος ὅστις διατάσσει διὰ τῆς ἐντόνου καὶ ἐκκωφαντικῆς φωνῆς του τὰς θαλάσσας, τὰς τοικυμίας, τοὺς ποταμούς, τὰς λίμνας καὶ πᾶν τὸ ἔχον σχέσιν μὲ τὸ ὕδωρ. Ἐπειδὴ δὲ εἰς τὴν ἀρχαιότητα ἀνεγνωρίζετο ὡς μοναδικὴ αἰτία τῶν σεισμῶν καὶ τῶν καθιζήσεων τοῦ ἐδάφους, τὸ ὕδωρ, ἐκαλεῖτο ὁ Ποσειδὼν «ἐνοσίχθων» ὁ σείων τὴν γῆν.

Ἡ θέσις του ἐν τῷ Ὀλύμπῳ ἦτο ἡ δευτέρα κατὰ σειρὰν μετὰ τὸν ἔξουσιαστὴν τοῦ Οὐρανοῦ, τὸν Δία. Καταχρῶμενος ὅμως τῆς μεγάλης του ταύτης δυνάμεως, συνομήτησε κάποτε μὲ τὴν Ἥραν καὶ τὸν Ἀπόλλωνα, ὅπως ἐκβάλλουν τῆς ἀρχῆς τὸν Δία. Ἀντιληφθεὶς ὅμως οὗτος ἐγκαίρως τὴν συνομοσίαν, τὸν μὲν Ἀπόλλωνα κατεδίκασεν ὅπως βόσκη τὰς βουῖς τοῦ Ἀδμήτου, τὸν δὲ Ποσειδῶνα τὰς τοῦ Λαομέδοντος, καὶ τὸν διέταξε νὰ κτίσῃ τὰ τεῖχη τῆς Τροίας. Ὑπὸ τὴν ιδιότητα τοῦ θεοῦ οἰκοδόμου, ὁ Ποσειδὼν κατεσκεύασεν ἐπίσης τὰς χαλκίνας πύλας αἱ ὁποῖαι διαχωρίζουν τὸν Τάρταρον ἀπὸ τὸν Ὀλυμπον.

Ἡ τρομερὰ του ὄψις, ἡ ἰσχὺς του καὶ τὸ εὐέξαπτον τοῦ χαρακτῆρος προεκάλλουν μᾶλλον αἴσθημα φόβου παρά ἀγάπην καὶ λατρείαν ἐκ μέρους τῶν ἀνθρώπων. Ἐν τοῦτοις μετὰ τὴν καταστολὴν τῶν θυμῶν του ἦτο καλὸς καὶ συνεπάθη τὰς δυστυχίας τῶν ἀνθρώπων, διασώζων τὸν ναυαγόν, ἐξάγων διὰ τῆς τριαίνης του τὰ ἐξωκεῖλанта πλοῖα, ἐπαναφέρων τοὺς πλημυρισάντας ποταμούς εἰς τὴν ἀρχικὴν των κοίτην.

Παρὰ τὴν αὐστηράν του ὄψιν, δὲν δυνάμεθα νὰ τὸν θεωρήσωμεν ὡς μοχθηρὸν θεόν, σειρὰ δὲ ὀλόκληρος ἐκ τῶν ἐρώτων του δύναται νὰ ἐπιβεβαιώσῃ τὰ λεγόμενα ἡμῶν. Πρὶν ὅμως ἀρχίσωμεν τὴν ἐκθεσιν τῶν ἐρωτικῶν του περιπετειῶν, δεόμεν νὰ ἀναφέρωμεν τὸ σημαντικὸν γεγονός ὅτι ἀνευ τῆς μεσολαβήσεως γυναικὸς ἐγέννησε μόνος τὴν Κυμοπόλειαν ἢν καὶ ἔδωκεν εἰς γάμον μὲ τὸν Βριάρεων. Ἄλλ' ἢ ἐπίσημος σύζυγός του ἐγένετο ἡ Ἀμφιτρίτη, μία τῶν νηρηίδων. Ταύτην ἰδὼν ποτε χορεύουσαν εἰς τὴν Νάξον μὲ τὰς ἄλλας νύμφας, καὶ ἐρασθεὶς τοῦ κάλλους τῆς, ἐπεχείρησε νὰ συνευρεθῇ μετ' αὐτῆς. Ἄλλ' ἐκείνη δὲν ἐδέχετο λέγουσα ὅτι πρέπει νὰ γίνῃ νόμιμος αὐτοῦ σύζυγος. Τοῦτο καὶ ἐγένετο καὶ μεσολαβοῦντος ἐνὸς Δελφίνου ἀπήλαυσε ὁ Ποσειδὼν τῆς εὐνῆς τῆς. Ἐκ τοῦ γάμου τούτου ἔλαβε γένεσιν ὁ Τρίτων, κατὰ τὸ ἄνω ἥμισυ μὲ ἀνθρωπίνην μορφήν κατὰ δὲ τὸ ἕτερον ἥμισυ μὲ μορφήν κήτους.

Προστρέχων καὶ εἰς ἄλλας μεταμορφώσεις γίνεται πάντοτε κύριος ἐν ταῖς ἔρωτικαῖς αὐτοῦ περιπετείαις. Ὑπὸ μορφήν ταύρου ἀπέκτησε τὴν εὐμένειαν μιᾶς τῶν θυγατέρων τοῦ Αἰόλου. Ὑπὸ τὴν μορφήν τοῦ ποταμοῦ Ἀμπαίου, κατέκτησε τὴν Ἰφιομήδειαν. Ὑπὸ τὴν μορφήν ἐνὸς κριοῦ τὴν Βισάλτιδα. Ὑπὸ τὸ σχῆμα ἵππου τὴν Δήμητραν. Ὡς πτηνὸν ἠπάτησε τὴν Μέδουσαν καὶ ὡς δελφῖν τὴν Μελανθώ. Ἐκ τῶν πολυαριθμῶν τούτων σχέσεων ἐγεννήθησαν πολλὰ τέκνα ἐν οἷς ὁ Φοίνιξ, ἡ Ἴώ, ὁ Πρωτεύς, ὁ Γλαῦκος, ὁ Ἐφιάλτης, ὁ Ὄτιος, κ. ἄ. π.

Ἐξίσου πλήρης χάριτος εἶναι ἡ ἱστορία περὶ τῶν ἐρώτων τοῦ θεοῦ μετὰ τῆς θνητῆς Ἀμυμώνης. Κατὰ τὸν Ἀπολλόδωρον, ὁ βασιλεὺς Δαναός, ἀφιχθεὶς εἰς τὴν Ἀργολίδα εὐρίσκει τὴν χώραν καταξήρον ἕνεκα τῆς ὀργῆς τοῦ Ποσειδῶνος κατὰ τοῦ Ἰνάχου. Στέλλει λοιπὸν τὰς θυγατέρας του κατὰ διαφόρους διευθύνσεις πρὸς ἀναζήτησιν ὕδατος. Ἡ μία ἐξ αὐτῶν, ἡ Ἀμυμώνη, συναντᾷ καθ' ὁδὸν μίαν ἔλαφον, κατὰ τῆς ὁποίας ἐξακοντίζει βέλος. Τὸ βέλος ὁμως ἀστοχεῖ καὶ πλήττει ἕνα ἐκεῖ πλησίον κοιμώμενον σάτυρον, ὁ ὁποῖος ὀρμᾷ κατὰ τῆς νεάνιδος μὲ σκοπὸν νὰ τὴν βιάσῃ. Παρουσιάζεται τότε ὁ Ποσειδῶν, ἐλευθερώνει τὴν Ἀμυμώνην ἀπὸ τοὺς ἐναγκαλισμοὺς τοῦ Σατύρου, κατικτᾷ τὸν ἔρωτά της, καὶ διώκων τὸν Σάτυρον ῥίπτει ἐναντίον του τὴν Τρία ναν, ἣτις ἀστοχοῦσα, ἐμπήγνυται εἰς τινα πλησίον βράχον. Ὅταν τὴν ἀνασύρῃ ὁ θεός, ἀναβλύζουν τρία ρυάκια τὰ ὁποῖα καθίστανται ἡ πηγὴ τῆς Λέρνης. Καὶ τὴν πηγὴν ταύτην δεικνύει εὐγνωμοσύνης ἕνεκεν εἰς τὴν Ἀμυμώνην.

Διὰ τῆς Τριαίνης του, ἡ ὁποία ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸ σκῆπτρον τοῦ Διός, ἐπιτελεῖ ὅλα τὰ δυνατὰ θαύματα. Ἐν Ἀθήναις ἐμυθολογεῖτο ὅτι ὁ Ποσειδῶν διεκδικῶν ἀπὸ τὴν Ἀθηναίων τὴν προσηγορίαν τῶν Ἀθηναίων, ἐξήγαγεν ἀπὸ τῆς γῆς δι' ἐνὸς κτυπήματος τῆς Τριαίνης του, φοικιῶντα ἵππον. Πρῶτος δὲ λέγεται ἔξευξεν εἰς τὸν Κολωνὸν τῆς Ἀττικῆς ἵππους, καὶ ἐδίδαξε τὴν χρησιμότητά των. Διὰ τοῦτο ἐν τῶν προσηγορικῶν του ἐπιθέτων εἶναι «Ἴππιος» καὶ «Γαιήοχος» ὡς γαίωv, δηλ. γαιριῶν ἐπὶ ἔχματος ἵππων. Καὶ ὁ μῦθος τοῦ Ἀρείονος, τοῦ θαυμαστοῦ κέλῃτος τοῦ Ἀδρήστου, σχετίζεται μὲ τὴν ἰδίαν ιδέαν. Κατὰ τινα Ἀρκαδικὸν μῦθον, ἡ Δημήτηρ, θέλουσα νὰ διαφύγῃ τὴν καταδίωξιν τοῦ Ποσειδῶνος μετεμορφώθη εἰς φορβάδα. Ἄλλ' ὁ Θεὸς ἀντιληφθεὶς τοῦτο, λαμβάνει τὴν μορφήν ἵππου καὶ ἐνοῦται μετ' αὐτῆς. Ἐκ τῆς ἐνώσεως ταύτης γεννᾶται μία θυγάτηρ, τῆς ὁποίας ὁ Πανσανίας δὲν θέλει νὰ μᾶς ἀποκαλύψῃ τὸ μυστηριώδες ὄνομα καὶ ὁ κέλῃς Ἀρείων.

Ὁ Ποσειδῶν εἶναι ὁ κυρίαρχος γενικῶς τοῦ ὑγροῦ στοιχείου ὑπὸ τὰς διαφόρους ἐκδηλώσεις του. Τοῦτο δὲ καὶ συμβολίζει, κατὰ τινα ἐξωτερικὴν ἐρμηνείαν, ἡ Τριαινά του. Παριστᾷ δηλ. διὰ τῶν τριῶν ἀκίδων της τὰ ἀλμυρὰ ὕδατα τῆς θαλάσσης, τὰ γλυκῆα τῶν ποταμῶν καὶ τὰ μέσα τῶν λιμνῶν. Ἐκτὸς ὁμως τοῦ ὑγροῦ στοιχείου, ὁ Ποσειδῶν ἠγεμόνευε καὶ τινῶν τμημάτων τῆς ξηρᾶς, τὰ ὁποῖα ἐθεωροῦντο ὡς ἱεροὶ τόποι τοῦ Θεοῦ. Τοιαύτη π. χ. ἦτο ἡ νῆσος Αἶγαι ἢ κειμένη πρὸ τῆς Εὐβοίας, ἡ νῆσος Καλαύρεια, ἢ κειμένη παρὰ τὴν Κρήτην, ἢ Πυθῶ, δηλ. οἱ Δελφοί, ἢ Ουζητὸς πόλις τῆς Βοιωτίας, ὡς καὶ ὁ Ἴσθμὸς τῆς Κορίνθου ὅπου ἐτελοῦντο πρὸς τιμὴν του κατὰ τετραετίαν τὰ Ἴσθμια.

Κατὰ τὸν Πρόκλον ἐν σχολίαις τῶν Ἔργων καὶ ἡμερῶν τοῦ Ἡσιόδου, ἱερὰ ἡμέρα τοῦ Ποσειδῶνος ἦτο ἡ ὀγδόη τοῦ σεληνιακοῦ μηνός. Ἱερὰ ζῶα αὐτοῦ

ἦσαν ἡ νῆσσα ὡς ἐνδαιτωμένη εἰς τὰ ὕδατα (Ἀθηναῖος) ἐκ δὲ τῶν τετραπόδων ὁ ἵππος. Καὶ οἱ ἐρέβυνθοι ἦσαν ἀφιερωμένοι εἰς τὸν Ποσειδῶνα, ἐπειδὴ προτιμῶσι τὴν ὑφάλμυρον γῆν καὶ αὐξάνουσιν ἐκεῖ κατὰ προτίμησιν.

Κατὰ τὰς πρὸς τιμὴν του γινομένης θυσίας προσεφέροντο ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω κάπροι, καὶ ταῦροι παμμέλανες, καὶ κριοὶ ἐνόρχεις.

Ἀνάλογος διαφορὰ πρὸς τὴν μετὰ τῆς Ἀθηνᾶς, ἀναφέρεται ὑπὸ τῶν μυθογράφων, ἡ φιλονικία μεταξὺ Ποσειδῶνος καὶ Ἥρας διὰ τὴν ἀπόκτησιν τῶν Μυκηνῶν, καὶ μετὰ τοῦ Ἥλιου διὰ τὴν Κόρινθον.

Β) ΑΛΛΗΓΟΡΙΚΩΣ ΚΑΙ ΣΥΜΒΟΛΙΚΩΣ

Ὅπως ὁ Οὐρανὸς ἀναγνωρίζεται ἐσωτερικῶς ὡς μία ἀνωτέρα διατονικὴ τοῦ Ἑρμοῦ, οὕτω καὶ ὁ Ποσειδῶν θεωρεῖται ὡς ἀνώτερος ἀντιπρόσωπος τῆς Ἀφροδίτης. Παριστᾷ ἐπομένως ἓνα ἀνώτερον ἔρωτα, ἐν ὑψηλότερον ἰδεῶδες Κάλλους. Εἶναι κατὰ τοῦτο ἀντίθετος τοῦ Οὐρανοῦ, ὅτι στερεῖται δευδερχείας καὶ αὐστηρόητος, ἀλλὰ τὰ πάντα εἶναι πλεονάζοντα αὐτῷ διαβατικά, ἀσταθῆ, καμπύλα καὶ δυσδιάκριτα. Τὸ μυστήριον τοῦ Ποσειδῶνος περιβάλλεται κατὰ τὸν Χάνς Βόλφ, ὑπὸ ἀχλύος ἢ ὁποῖα οὐδέποτε θέλει διαλυθῆ.

Ὁ Ποσειδῶν κατέχει ἐν τῇ δημιουργικῇ σειρᾷ τοῦ τριμόρφου Διὸς τὴν δευτέραν καὶ μεσαίαν βαθμίδα.

Τρεῖς γὰρ τ' ἐκ Κρόνου εἰμὲν ἀδελφοί, οὓς τέκετο Ρέα
Ζεὺς, καὶ ἐγώ, τρίτατος δ' Ἄϊδης, ἀνέροισιν ἀνάσσων.

λέγει ὁ ἴδιος Ποσειδῶν ἐν τῷ Ο 187 τῆς Ἰλιάδος. Ὁ πρῶτος εἶναι ὁ κατ' ἐξοχὴν δημιουργὸς θεὸς, ὁ κυρίως Ζεὺς, ὁ κυρίαρχος τοῦ νοεροῦ σύμπαντος, δεύτερος εἶναι ὁ ἐνάλιος Ζεὺς ἢ Ποσειδῶν, ὁ ἐξουσιάζων τὴν μέσσην διακόσμησιν καὶ τὴν πλαστικότητα, τρίτος δὲ ὁ καταχθόνιος Ζεὺς, ὁ Πλούτων ἢ Ἄδης. «Καὶ ὁ μὲν πρῶτος τὰ ἀκρότατα σώζει καὶ δημιουργεῖ καὶ ζωοποιεῖ, ὁ δὲ δεύτερος τὰ δεύτερα, ὁ δὲ τρίτος τὰ τρίτα. Δι' ὃ καὶ ἀρπάζειν λέγεται τὴν Κόρην οὗτος, ἵνα μετ' αὐτῆς τὰ πέρατα ψυχῶν τῶν ὄλων» (Πρόκλος, ἐν Κρατύλῳ, κεφ. 148).

Καὶ κατωτέρω. «Ὅτι ὁ Ποσειδῶν ἐστὶν θεὸς νοερός δημιουργικὸς καὶ τὰς ψυχὰς κατιούσας εἰς τὴν γένεσιν ὑποδεχόμενος, Ἄϊδης δὲ θεὸς νοερός δημιουργικὸς τὰς ψυχὰς λύων ἀπὸ τῆς γενέσεως. Τῆς γὰρ ὄλης ἡμῶν περιόδου τριχῆ διηρημένης, εἰς τε τὴν πρὸ τῆς γενέσεως Διακὴν ζωὴν, εἰς τε τὴν ἐν γενέσει Ποσειδωνιακὴν, καὶ εἰς τὴν μετὰ τὴν γένεσιν Πλουτωνιακὴν. Εἰκότως δ' ὁ Πλούτων κατὰ τὸν νοῦν χαρακτηριζόμενος ἐπιστρέφει τὰ τέλη ταῖς ἀρχαῖς, κύκλον ἀναρχὸν καὶ ἀτελεύτητον ἀποτελῶν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ πάσης τῆς δημιουργίας τῶν τε σωμάτων καὶ ἀπλῶς πασῶν περιόδων, τοῦτο ἀνελίσσων ἐξ αἰδίου, οἷον τὰς τῶν ψυχῶν τῶν ἀστρώων τε καὶ τῶν περὶ τὴν γένεσιν ἀνελίξεως τῶν κινήσεων, κ.τ.τ. Οὐκοῦν ὁ Ζεὺς ἐπιτροπεύει τὴν ζωὴν τῶν πρὸ τῆς γενέσεως τῶν ψυχῶν.» (Αἰτόθι, 152).

Κυριώτερον σύμβολον τοῦ θεοῦ εἶναι ἡ Τρίαινα. Δι' αὐτῆς ἐγείρει τὰ κύματα καὶ σείει τὴν γῆν. Εἶναι αὕτη ὅτι ἀκριβῶς ὁ τρίαιχος κεραυνὸς εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ἀδελφοῦ του, τοῦ θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ Διὸς, καὶ ὁ τρικέφαλος Κέρβερος τοῦ ὑπογείου ἀδελφοῦ του Πλούτωνος, Ἄδου ἢ Ἀιδωνέως. Ἐκαστος τῶν θεῶν τούτων, ἔχει ἐπομένως ὡς σύμβολον καὶ σηπτρον ἐν τριαδικῶν σύμ-

βολον. «Ότι τριχῶς τὸ Ποσειδῶν ὄνομα ἀναλέλυται νῦν, καὶ γὰρ τριαινοῦχος ὁ Ποσειδῶν, καὶ οἱ Τρίτωνες καὶ ἡ Ἀμφιτρίτη οἰκεῖα τοῦ θεοῦ τούτου...» προσθέτει ὁ Πρόκλος. Ἄλλως τε ἐκ τοῦ σχήματός της σαφῶς ὡς σύμβολον τῆς τριάδος παρίσταται. Ἐν τῇ ἀπλουτέρα της μορφῇ ἀποτελεῖται ἐκ τριῶν πυραμυδοειδῶν ὀδόντων, ὑπερκειμένων ἐπὶ ἑλληνικοῦ ἢ λατινικοῦ Ταῦ.

Ὁ γνωστός μύστης Ἐλιφὰς Λεβί, περιγράφων καὶ ἐρμηνεύων ἐν τῷ κλασικῷ ἔργῳ του «Δόγμα τῆς ὑψηλῆς μαγείας» τὴν ὑπὸ τοῦ θεοῦ Παρακέλσου χρησιμοποιοῦνθεϊσαν Τρίαιναν πρὸς θεραπείαν τῶν ἀποκρῦφων ἀσθενειῶν λέγει ἐν κατακλείδι. «Ἡθελήσαμεν νὰ δώσωμεν ἰδιαίτερος τὴν ἐρμηνείαν τῆς εἰκόνας ταύτης, διότι εἶναι μεγίστης σημασίας καὶ παριστᾷ τὸ μέτρον τῆς μεγαλειτέρας γνώσεως ἐπὶ τοῦ πεδίου τοῦ ἀποκρυφισμοῦ. Μετὰ τὴν ἐξήγησιν ταύτην θὰ κατανοήσῃ ὁ ἀναγνώστης διατί, ἐν τῇ ἐξελίξει τοῦ ἔργου ἡμῶν, προσκλινώμεθα πάντοτε μετὰ τοῦ ἐκ παραδόσεως σεβασμοῦ τῶν ἀληθῶν μυστῶν πρὸ τοῦ θεοῦ Παρακέλσου».

Ὁ δὲ μεμυημένος Pernety, ὡς ἐξῆς ἐρμηνεύει τὸ σύμβολον τῆς Τρίαίνης ἐρμητικῶς, ἐν τῷ Μυθοερμητικῷ λεξικῷ του:

«Οἱ ἐρμητικοὶ φιλόσοφοι λέγουν ὅτι ἡ Τρίαίνα τοῦ Ποσειδῶνος εἶναι τὸ σύμβολον τῶν τριῶν ἀρχῶν τοῦ Ἔργου, αἱ ὁποῖαι εὔρηται ἐν συνδέσμῳ εἰς τὸν Ὑδράγγυρον τῶν σοφῶν ἀπὸ αὐτῆς τῆς γεννήσεώς του. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον ὁ μῦθος λέγει ὅτι ὁ Ἐρμῆς, ἔκλεψεν ἀπὸ τῆς γεννήσεώς του τὴν Τρίαίναν μαζὶ μετὰ τὰ ἐργαλεῖα τοῦ Ἡφαίστου, τὰ βέλη τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τὴν ζώνην τῆς Ἀφροδίτης».

Γ) ΑΣΤΡΟΛΟΓΙΚΩΣ

1) ΓΕΝΙΚΩΣ.

Ἑλληνικί. Ποσειδῶν.

Μᾶζα εἰς γηῖν. μᾶζας. 17,26 φορές.

Ἀστρικός κύκλος. 165 ἔτη σὺν 2 3°.

Διάρκεια τροχιάς. 60181 ἡμέραι.

Μέση ἀπόστ. ἀπὸ ἡλίου. 4501 ἐκ. χλμ.

Χρῶμα. Ἰώδες, πράσινον

Οἰκοδεσπότης Ἰχθεῖς.

Ἐξορία. Παρθένος.

Ἐξαρσις. 9° Λέων.

Πιῶσις 9° Ὑδροχόου ἢ Αἰγόκερω.

Περιπολία. Τοξότης, Ὑδροχόος, Ζυγός.

Ἀρμονικός. Ἀφροδίτη, Σελήνη, Ζεὺς.

Δυσαρμονικός. Κρόνος, Οὐρανός.

2) Ο ΠΟΣΕΙΔΩΝ ΩΣ ΠΡΩΤΕΥΩΝ ΠΛΑΝΗΤΗΣ.

Καὶ περὶ τοῦ προκειμένου πλανήτου, ἀνακαλυφθέντος μόλις πρὸ 85 περίπου ἔτων, δὲν δυνάμεθα μετὰ βεβαιότητος τίποτε νὰ εἰπώμεν περὶ τῶν ἀστρολογικῶν του χαρακτήρων. Τὰ σημεῖα εἰς τὰ ὁποῖα συμφωνοῦν κατὰ τὸ πλεῖστον οἱ νεώτεροι ἐρευνηταί, εἶναι ὅτι δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἡ ἀρχὴ τῆς ἐκλεπτύσεως, τῆς ζυμώσεως ὁπότε ἐπὶ ἀσθενοῦς θέσεως καὶ παθητικῆς ἀκτινοβολίας ἀντιπροσωπεύεται ἡ ἀρχὴ τῆς διασπάσεως, ἀποσυνθέσεως καὶ τῆς περιπλοκῆς.

Θ) Ἐμπνευσις, μεγάλα ψυχικὰ δυνάμεις, μεγάλη εὐαισθησία εἰς τὰ ρεύματα καὶ τὰς ἐπιρροίας τοῦ ὑπεραισθητοῦ κόσμου, μεσαζοντισμός, καλλιτεχνικὴ διάθεσις, ἰδιοφυΐα ἐπὶ διαφορωτάτων ροπῶν, ἔμπνευσις.

Α) Φαντασιώσεις, παραφροσύνη, μανίαι, περιπλοκαὶ τόσον ἀπὸ πνευματικῆς ὅσον καὶ ἀπὸ ἐρωτικῆς ἀπόψεως, μανία πρὸς τὸ ψεῦδος, ἐπάψεις, ὑστερία. Συχνὰ συγχέονται τὰ ὄρια τοῦ χώρου καὶ τῆς πραγματικότητος.

3) Ο ΠΟΣΕΙΔΩΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΩΔΕΚΑ ΟΙΚΟΥΣ.

α) Ως ἐν παραγράφῳ 2.

β) Ως ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἡ τοιαύτη θέσις δὲν ἔχει ἰδιαιτέραν σημασίαν, πάντως ἡ σημαντικωτέρα ἐκδήλωσις τοῦ πλανήτου ἐν προκειμένῳ χαρακτηρίζεται ἐκ τῆς ἀπροσδοκίτου καὶ ἀσυνήθους διεξαγωγῆς τῶν οικονομικῶν περιπτώσεων. Ἐπὶ *ἰσχυρᾶς θέσεως*, συναντῶνται πολλαχῶς εὐρεῖαι ἐπιχειρήσεις καὶ χειρονομίαι, αἱ ὁποῖαι ἐν τούτοις στεροῦνται ὀπωσδήποτε σαφηνείας καὶ ἀπλότητος. Ἐπὶ *δυσμενῶν γωνιῶν* ἢ *θέσεων*, σημειοδοτοῦνται ἐπικίνδunami τροπαὶ τῶν οικονομικῶν ὑποθέσεων, καὶ πιθανότης μεγάλων ἀπωλειῶν λόγῳ φανταστικῆς λαβῆς τῶν πραγμάτων, ἢ γενικῶς αὐταπάτης, ἢ καὶ ἀκόμη λόγῳ χρήσεως μέσων συνήθως ὡς μὴ θεμιτῶν θεωρουμένων.

γ) Καὶ ἡ θέσις αὕτη θεωρεῖται ὑπὸ τῶν περισσοτέρων ἀστρολόγων ὡς στερουμένη μεγάλης σημασίας. Ἀναγνωρίζεται ἐν τούτοις καὶ ἀποδίδεται δραστικώτερος τρόπος ἐκδηλώσεως εἰς τὰς *δυσμενεῖς θέσεις* ἢ εἰς τὰς *εὐμενεῖς*. Αἱ τελευταῖαι παρέχουσι τὴν εἰκόνα ἐνὸς ὄνειροπόλου καὶ πάντοτε μακρὰν τῆς ἀληθείας ἰσταμένου, ἐνῶ αἱ *δυσμενεῖς* ὀδηγοῦσιν εἰς δυσκαταλήπτους καὶ ἀσυνήθεις περιπλοκάς ἐπὶ τῆς σφαίρας τῶν καθημερινῶν ἀσχολιῶν, καὶ τῶν σχέσεων μετὰ τῶν ἀνθρώπων.

δ) Ἄν καὶ ἡ τοιαύτη θέσις τοῦ πλανήτου πολὺ ὀλίγον ἔχει εἰσέτι ἐξερευνηθῆ, ἐν τούτοις σημαίνει κατὰ τὰς ἐρεῦνας τοῦ Κλαϊκλερ μεσαζοντικὰς ἰκανότητας ἐκ κληρονομικότητος. Ἐπὶ *δυσαρμονικῶν* περιπτώσεων ψυχικαὶ μειονεκτικότητες, καὶ κληρονομικὰ ἐλαττώματα, τὰ ὁποῖα πολλάκις ὡς χαῶδη χαρακτηρίζονται, ἐπὶ *εὐμενῶν δὲ γωνιῶν* καὶ σχετικῶς ἰσχυρᾶς θέσεως τοῦ πλανήτου, ἐμπνεύσει καὶ ποιητικῇ ἰδιοφυίᾳ.

ε) Ἐπὶ *ἰσχυρᾶς θετικῆς θέσεως* παρουσιάζει λεπτοτέρας κλίσεις πρὸς τὸν λεγόμενον ἀνώτερον ἔρωτα, εἶναι ἡ ἰδεοποίησις τῆς ἀγάπης ὑπὸ τὰς ὑψηλοτέρας αὐτῆς ἐκδηλώσεις. *Δυσμενεῖς γωνίαι* προσηνύουσι πολυμόρφους περιπλοκάς εἰς τὴν ἔρωτικὰς σχέσεις, καλλιεργοῦσιν ἀφυσίκοις διαστροφὰς τῆς γενετησίου ζωῆς, σεξουαλικὰς ὑπερβολὰς καὶ τὰς ἐξ αὐτῶν συνεπείας, ἐν ἧττον δὲ δυσμενῆ διαμορφώσει προσωπικὰς διαψεύσεις ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς ἔρωτικῆς ζωῆς, μὲ τὰς συνήθεις κοινωνικὰς καὶ προσωπικὰς συνεπείας, αἱ ὁποῖαι ἐπὶ θεμάτων γυναικῶν ἐπεκτείνονται καὶ ἐπὶ τῶν τέκνων, τὰ ὁποῖα κατὰ τὸ πλεῖστον εἶναι καχεκτικὰ καὶ κλείνουσι πρὸς τὴν ἡδονοπάθειαν, συχνάκις δὲ γεννῶνται πρὸ τοῦ γάμου.

στ) Ἐπὶ *εὐμενῶν ἀκτινοβολιῶν* φαίνεται ἡ τοιαύτη διάταξις στερουμένη σημασίας, ἐπὶ *δυσμενῶν* ὑπάρχει τάσις πρὸς νευρώσεις καὶ ψυχώσεις, μυστικοπάθειαν κ. τ. ὅ.

ζ) Ἄρμονικαὶ ὄψεις παρουσιάζουσι πολλάκις ἄκρως ἰδεολογικὰς, πλὴν ὑπερμέτρως φαντασιώδεις ἐπιθυμίας καὶ ἀξιώσεις ἐν σχέσει πρὸς τὸν χαρακτητῆρα καὶ τὰς ἰδιότητας τοῦ συζύγου, αἱ ὁποῖαι ἐννοεῖται μόνον εἰς ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις πραγματοποιοῦνται. Ἡ ἐκλογὴ τούτου συμπίπτει ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μὲ πρόσωπα τὰ ὁποῖα ψυχικῶς ἢ σωματικῶς κάτι τὸ ἀσύνηθες παρουσιάζουσι. *Δυσαρμονικὰ δὲ ὄψεις* ἐκδηλοῦν πολλαχῶς παρὰ φύσιν ἐπιθυμίας καὶ κλίσεις ἐπὶ τοῦ ἔρωτικῆς καὶ συζυγικοῦ πεδίου. Συμβαλοῦσης δὲ καὶ τῆς συχνὰ παρατηρουμένης περιπτώσεως ἀπιστίας ἐκ μέρους ἐνὸς ἢ καὶ τῶν δύο συνδεομένων ἀτόμων

δημιουργοῦνται χαώδεις περιπτώσεις, αἱ ὁποῖαι εὐκόλως κρίσεις καὶ δυστυχίας προξενούσι.

η) Μόνον αἱ *δυσμενεῖς ἀκτινοβολίαι* παρουσιάζουν σαφεῖς ἐκδηλώσεις, ὅποτε γίνεται λόγος περὶ σοβαρῶν ψυχοπαθειῶν, ὀδηγουσῶν οὐχὶ σπανίως εἰς τάσεις πρὸς αὐτοκτονίαν.

θ) Ὁ τοιοῦτος συναστερισμὸς ἐπὶ *θετικῶν γωνιῶν* καὶ *θέσεως* παρέχει ἔμπνευσιν ἐπὶ θρησκευτικῶν καὶ ποιητικῶν ζητημάτων, ἐπὶ κοσμοθεωρητικῶν καὶ μεταφυσικῶν προβλημάτων, ἀντιστοίχως νοσταλγίαν πρὸς φανταστικά μεγάλα ταξείδια, καὶ ἀναλόγους ἐπικοινωνίας. *Δυσαρμονικαὶ ὄψεις* τὸνναντίον παρέχουσιν ἔδαφος εἰς χαώδη ἀνάμειξιν μὲ ἀνώτερα τῶν δυνάμεων τοῦ ἀτόμου ζητήματα, καὶ ταχείαν ἀπογοήτευσιν, ἀντιπερισπασμούς, καὶ διασφύσεις. Ἐκ τῶν *δυσμενεῖς γωνίαι* σημειοδοτοῦσι νευρώσεις.

ι) Ἐπὶ *οὐδετέρων ἀκτινοβολιῶν* δὲν παρουσιάζεται τίποτε τὸ χαρακτηριστικόν, ἐπὶ *ἰσχυρῶν* ἐν τούτοις *θετικῶν ἀκτινοβολιῶν*, δημιουργεῖται παράδοξος ἰσχυρῶς ρωμαντικὴ φυσιογνωμία, ἐνῶ ἐπὶ *ἀρνητικῶν τοιούτων*, δύνανται νὰ παρουσιασθοῦν λόγῳ τῆς νευρικῆς καὶ παθολογικῆς ἐν προκειμένῳ διαθέσεως τοῦ ὑποκειμένου μεγάλα βιωτικὰ δυσχέρεια εἰς τὴν περαιτέρω σταδιοδρομίαν του. Ἀντιδράσεις, περιπλοκαὶ καὶ κάποιον αἴσθημα μειονεκειότητος ἀπέναντι τῶν ἄλλων συνανθρώπων δὲν εἶναι σπάνια, ὅπερ πλειστάκις εἰς ἀπογοητεύσεις καὶ ἀνηθίλους πράξεις ὀδηγεῖ.

ια) Ἡ ἐπιλογὴ τῶν φίλων καὶ ὁ χειρισμὸς αὐτῶν χαρακτηρίζεται ὑπὸ φανταστικῆς τινὸς διαθέσεως, ὅπερ οὐχὶ σπανίως πρὸς λυπηρὰς διασφύσεις ὀδηγεῖ. Δὲν δύνανται τὰ ἐν λόγῳ πρόσωπα νὰ κρίνωσι ψυχραίμως προκειμένου περὶ ἐκλογῆς καὶ ἐκτιμήσεως τῶν φίλων των. Ἄλλοτε θεωροῦσιν αὐτοὺς ὡς θεοὺς καὶ ἄλλοτε ἀπογοητευόμενοι ταχέως δὲν ἀποδίδουσιν αὐτοῖς οὐδεμίαν ἀξίαν. Κατὰ τὸν Κλαῖκλερ ἀκτινοβολίαι Ἄρεως ἢ Ἀφροδίτης, ἢ τοιαῦτα—ἐκ τοῦ πέμπτου οἴκου προερχόμεναι—δίδουσι λαβὴν εἰς ὁμοφυλοφίλους διαθέσεις, καὶ παρὰ φύσιν ἐπιθυμίας. Ἄρμονικαὶ γωνίαι σημειοδοτοῦσι φιλίας πρὸς ἄτομα μυστικοπαθῆ, ἢ πρὸς τὴν θρησκείαν καὶ τὰς ἀποκρύφους ἐπιστήμας συμπαθῶς διακείμενα.

ιβ) Ἐπὶ οὐχὶ *ἰσχυρῶν ἀκτινοβολιῶν* παρατηρεῖται μία ἀκιθόριστος ἀνησυχία καὶ δειλία καὶ ἡ προσπάθεια διαφυγῆς ἀπὸ φανταστικῶν ἢ ὑπερμέτρως παρισταμένους σοβαροῦς κινδύνους. *Δυσμενεῖς ὄψεις* συντελοῦν εἰς νευρολαθείας, αἵτινες ἐν συνδυασμῷ πρὸς ἄλλα μειονεκτήματα τοῦ πλανήτου, πολλαχῶς εἰς δυσκόλους περιπλοκάς δύνανται νὰ ἀγάγωσι.

4) Ο ΠΟΣΕΙΔΩΝ ΕΙΣ ΤΑ ΔΩΔΕΚΑ ΖΩΔΙΑ.

α) *Κριός*. — Ὡς ἐκ τῆς τεραστίας ἀποστάσεως καὶ τῆς μικρᾶς σχετικῶς μάξης τοῦ πλανήτου, εἶναι εὐνόητον νὰ παραδεχθῶμεν τὴν γνώμην πολλῶν νεωτέρων ἀστρολόγων οἵτινες βεβαιοῦν ὅτι ἡ ἐνέργεια αὐτοῦ δεόν νὰ εἶναι ἀσθενῆς καὶ μετρία. Ἐν τούτοις φαίνεται ὅτι δὲν στερεῖται χαρακτηριστικῶν τινῶν ἐπιδράσεων, ἐχουσῶν σχέσιν πρὸς τοὺς πολέμους, τοὺς λοιμοὺς καὶ τὰς λοιπὰς μάστιγας τῆς ἀνθρωπότητος.

Ὅσον διὰ τὰς πιθανὰς ἐπιδράσεις τοῦ Ποσειδῶνος ἐπὶ τῆς ψυχοσυνθέσεως τῶν ἀτόμων, δίδονται ὑπὸ τῶν νεωτέρων συγγραφέων πολυάριθμοι ὑποδείξεις, τινὰς τῶν ὑποίων, λόγῳ πληρότητος, ἀναφέρομεν ἐν τοῖς ἑξῆς.

Ὁ ἐν λόγῳ πλανήτης, εὐρισκόμενος ἐν τῷ **Κριῶ** σημειοδοτεῖ κατὰ τοὺς συγγραφεῖς τούτους, λεπτόν, διαπεραστικόν, πρὸς τὴν ποίησιν κλίνοντα χαρακτήρα, ἀγάπην πρὸς τὰς μεταβολάς. Μεγάλη ἀγάπη πρὸς ρηξικέλευθα σχέδια, ἐκ τῶν ὁποίων ὁμως ὀλίγα πραγματοποιοῦνται.

β) **Ταῦρος**. — Λεπτόν αἴσθημα, κλίσις εἰς τὴν καλλιτεχνίαν, κυρίως πρὸς τὴν ζωγραφικὴν, μουσικὴν, ἠθοποιίαν, φθάνουσα ἐνίοτε μέχρις ἰδιοφυίας. Χαρακτήρ θεησκευτικός, πιστὸς πρὸς τὰς πεποιθήσεις του, ἀγαπῶν τὸς ἀποκρύφους μελέτας.

γ) **Δίδυμοι**. — Ἐφευρετικὸν πνεῦμα, μετ' ἀγάπην πρὸς τὴν ποίησιν καὶ τὴν φιλολογίαν. Ταχεία ἀντίληψις, ἀγάπη πρὸς τὰς ἐπιστήμας ἐν γένει καὶ ἰδίᾳ πρὸς τὰ μαθηματικά. Ἰκανότης πρὸς ἔργα ἀκριβείας. Χαρακτήρ ἀφοσιωμένος καὶ συμπαθής.

δ) **Καρκίνος**. — Εὐκόλος καὶ ταχεία ἀλλαγὴ τῶν διαθέσεων, ἐπίμονος καὶ δυσνόητος χαρακτήρ. Ἐπὶ *εὐμενῶν ὄψεων* Ἑρμοῦ καὶ Σελήνης, συναντιᾶται ἰσχυρὸν μνημονικόν, ἀλλὰ τότε μόνον.

ε) **Λέων**. — Μᾶλλον ρωμαντικὴ φύσις, πλὴν κατὰ τὸ πλεῖστον μὴ στερουμένη ἐπιχειρηματικότητος.

στ) **Παρθένος**. — Καλλιτεχνικὴ διάθεσις, κλίσις πρὸς τὸ ἀπόκρυφον μέρος τῆς φύσεως καὶ συνεπῶς πρὸς τὰς ἀποκρύφους ἐπιστήμας. Εὐαίσθητος πρὸς τὰς ἀνωτέρας κραδάνσεις φύσις, πρωτότυπος καὶ ἐν πολλοῖς ἐκκεντρικὴ.

ζ) **Ζυγός**. — Ἰδιαιτέρα κλίσις πρὸς τὸν ἀποκρυφισμὸν, εὐαίσθησις εἰς ὄραματα καὶ διαισθήσεις. Ἀξιαγάπητος χαρακτήρ, ἀφοσιωμένος, μετ' ἰσχύος καὶ ταλέντου πρὸς τὴν φιλολογίαν καὶ τὴν ποίησιν.

η) **Σκορπιός**. — Ὑπερήφανος, πονηρὸς, ἀπροσπέλαστος καὶ ἀκατανόητος χαρακτήρ. Μαγικαὶ ἰκανότητες, ἐπίδρασις ἐπὶ τοῦ πλησίον.

θ) **Τοξότης**. — Συμπαθὴς χαρακτήρ. Εὐφάνταστον πνεῦμα, ὑποκείμενον εἰς ἐμπνεύσεις, διορατικόν.

ι) **Αἰγόκερως**. — Χαρακτήρ ψυχρὸς, δειλὸς, πονηρὸς καὶ συνετός. Ἐγωιστής.

ια) **Ἵδρoχόος**. — Φιλανθρωπία, συναντίληψις τῶν ἄλλων, ἐν γένει ἰσχυρὸν καὶ βαθύ πνεῦμα. Εἶναι ὁ τύπος τοῦ παγκοσμίου παιδαγωγοῦ καὶ ἀναμορφωτοῦ.

ιβ) **Ἰχθεῖς**. — Λίαν συμπαθὴς χαρακτήρ πλὴν ἀσθενῆς ὑγεία. Ἐπὶ *δυσμενῶν ἀκτινοβολιῶν*, προαγγέλει ὁ Ποσειδῶν ἐν τῇ θέσει ταύτῃ, πνευματικὰς διαταράξεις, ἢ σωματικὰς βλάβας. Τὰ ὑποκείμενα ἀγαποῦν τὸ ὑγρὸν στοιχεῖον, καὶ τὴν ἔρευναν τῶν ἀποκρύφων νόμων τῆς φύσεως. Διαισθητικοί, εὐφάνταστοι καὶ ἀρκετὰ δεισιδαίμονες.

5) ΓΩΝΙΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΩΡΟΣΚΟΠΟΝ.

Ὅλιγον εἰσέτι μελετηθεῖσαι, πολλάκις ὁμως μικρᾶς σημασίας. *Θετικαὶ γωνίαι* διαδηλοῦν μεγάλην φαντασίαν καὶ ἐμπνευσιν. Τοιαῦται θέσεις συναντῶνται πολλαχῶς εἰς τὰ ὠροσκόπια τῶν προφητῶν καὶ τῶν διορατικῶν. *Δυσαρμονικαὶ ὄψεις* τοῦναντίον, φαίνεται ὅτι διευκολύνουσι τὴν ἐκδήλωσιν μεσαζοντικῶν ἰκανότητων.

6) ΓΩΝΙΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟ ΜΕΣΟΥΡΑΝΗΜΑ.

Ὡς φαίνεται μόνον *δυσμενεῖς γωνίαι* ἐκδηλοῦσι χαρακτηριστικὰ γεγονότα,

τὰ ὅποια ἐν συνδυασμῷ μὲ ἀσαφεῖς κοινωνικὰς ἐνεργείας δυσκόλους στιγμὰς ἐν τῷ βίῳ καὶ τῇ κοινωνικῇ θέσει δύνανται νὰ προκαλέσουν. Ἐπίσης ραδιουργεῖται καὶ μηχανοραφίαι χαρακτηρίζονται ὑπὸ τοιαύτης θέσεως.

Δ) ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΟΝΙΚΩΣ

α) *Πρόσωπον*. — Εὐρὸν ἰδίως ἐπὶ τὰ πλάγια καὶ ὑψηλὸν μέτωπον, αἰνιγματικοὶ φανταστικοὶ ὀφθαλμοί, λεπτὸν πλαστικὸν μέσον τμημα τοῦ προσώπου, ἐλαφρὺ, πρὸς τὰ ὀπίσω κλείνουσα κόμη, μαλακὴ καὶ λεία εὐκόλως μεταβαλλομένη ἐπιδερμὶς, ἐπὶ γενικῶς ὠσειδοῦς προσώπου.

β) *Ψυχολογικῶς*. — Μετὰ παντὸς εἰς ἐπαφὴν κείμενος, ἄνευ ὀρίων, ἀγαπῶν τὴν ἰδεολογίαν, μεσαζοντικὸς, ἀρεσκόμενος εἰς τὴν ψυχολογίαν καὶ τὴν καλλιτεχνίαν.

γ) *Κοινωνιολογικῶς*. — Μεσάζοντες, ὑπνοβάται, εὐαίσθητοι τύποι πρὸς ἀνωτέρας δονήσεις, ἀναμορφωταὶ καὶ διδάσκαλοι.

Εἰκὼν 22.

Ε) ΒΟΤΑΝΟΛΟΓΙΚΩΣ

Γενικὴ μορφή. — ;

Χρῶμα. — Ἰώδες, πράσινον.

Ἄρωμα. — Ναρκωτικόν.

Γεῦσις. — Ἄλυμυρά.

Ἀύξησις. — Βραδεία.

Φύλλα. — Ἀμανίται.

Ἄνθη - καρποί. — Ἀμανίται.

ΣΤ) ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΩΣ

Στοιχ. ιδιότης. — $\Theta_{0.5} \Upsilon_2$

Ἰδιοσυγκρασία. — Λυμφατική.

Ὄργανα. — Νεῦρα καὶ νευρικὰ κέντρα.

Παθολογικῶς. — Ληθαργία, Νάρκωσις τοῦ ἐγκεφάλου, Ὑπνοβασία, Ψευδαισθήσεις, Μορφινομανία, Κοκαΐνομανία, Μυστικοπάθεια, Αὐταπάτη, Ψευδομανία, Νευρώσεις.

Φάρμακα. — Τεφρὸν ἄμβρι, Κάναβις, Ὑοσχύαμος.

Θεραπευτ. ἐνέργεια. — Ἀναισθητικά, ἀναλγητικά, διευκολύνοντα τὴν ὑποβολήν, ὑπνωτικά, ναρκωτικά.

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΥΤΙΚΟΙ ΤΥΠΟΙ ΤΟΥ ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ						
ΦΥΤΙΚΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ	ΖΩΙΚΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ			ΟΡΥΚΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ		
	ΤΕΤΡΑΠ. ΙΧΘΕΙΣ	ΠΤΗΝΑ	ΑΛΑΤΑ	ΜΕΤΑΛΛΑ	ΛΙΘΟΙ	
Γενικώς τὰ μαγκρά φυτά ἤτοι :	Πολύποισ	Γλάροι	Κυανιοῦχος-ὀδράφ- γυφος	Ράδιον	Λευκός χυρολίθιος	
Huanto	Φάλανα	Albatros	---	Ρόδιον	Ήλεκτρον	
Yaghé	Χαμαλέων	Ἐξωτικά πτηνά	---	Ροι θήγιον	Ἰριδιζόντες λίθοι	
Peyotl	Θαλ. Φώκη	---	---	---	---	
Ololhuqui	Θαλ. κύων	---	---	---	---	
Πεφατέρω :	---	---	---	---	---	
Cannabis sativa	---	---	---	---	---	
indica	---	---	---	---	---	
Hyoscyamus niger	---	---	---	---	---	

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ

Ο ΠΛΑΝΗΤΗΣ ΠΛΟΥΤΩΝ

1) Ο ΠΛΟΥΤΩΝ ΩΣ ΠΡΟΤΕΥΩΝ ΠΛΑΝΗΤΗΣ.

Αί κυριώτεροι ιδιότητες τοῦ πλανήτου, ὡς καὶ ἀλλαχοῦ περιεγράψαμεν, εἶναι ἡ ἀκαμptos καὶ ἀμετάκλητος δικαιοσύνη. Ἀποδοκιμάζει ὅλα τὰ ἀδικήματα καὶ σφάλματα τὰ ὁποῖα διαπραττόνται ἐν τῇ ἀνθρωπίνῃ κοινωνίᾳ ἐν ὀνόματι αὐτῆς τῆς ἀνθρωπίνης Δικαιοσύνης. Εἶναι ὁ κατ' ἐξοχὴν κριτὴς τῶν παραπτωμάτων τῶν ἀνθρώπων τῶν προερχομένων ἐκ τῆς ἀγνοίας τῶν φυσικῶν νόμων. Ἡ ἀνθρωπίνη δικαιοσύνη εἶναι μεταβλητὴ ἐν χώρῳ καὶ χρόνῳ, ἐνῶ ἡ δικαιοσύνη τῆς οὐσίας του εἶναι ἀμετάβλητος. Ἐνδιαφέρεται διὰ τὰς δίκας, ιδίως τὰς συνηφασμένας μὲ φόνον ἢ ἐν γένει θάνατον. Παρατηρεῖ τις ὅτι αἱ ιδιότητες αὗται αἱ ἀνευρεθεῖσαι ὑπὸ τῶν ἀστρολόγων διὰ συσχέτισεως διαφόρων θεμάτων, συμφωνοῦσι παραδόξως πρὸς τὸν χαρακτήρα τοῦ θεοῦ Πλούτωνος οἷος συνάγεται ἐκ τῆς ἑλληνικῆς μυθολογίας. Θὰ ἐλεγέ τις ὅτι ἡ ὀνομασία τοῦ πλανήτου δὲν ἐγένετο τυχαίως. Χαρακτηριστικὸν ἐν προκειμένῳ εἶναι τὸ γεγονός ὅτι κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ὑπογραφῆς τῶν συνθηκῶν τῆς Φραγκφούρτης ἀφ' ἑνὸς καὶ τῶν Βερσαλλίων ἀφ' ἑτέρου ὁ πλανήτης εὕρισκετο εἰς ἀκριβῆ σύνοδον πρὸς τὸν Ἥλιον.

2) Ο ΠΛΟΥΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ 12 ΟΙΚΟΥΣ.

Εἰς τὸ σημεῖον ἐνθα εὕρισκονται αἱ ἔρευναι ἐπὶ τοῦ νέου πλανήτου θὰ ἦτο τοιμηρὸν νὰ προβῶμεν εἰς ἐνδελεχὴ καὶ λεπτομερῆ ἀπαρίθμησιν τῶν ἐπιδράσεων αὐτοῦ ἐπὶ τῶν ζωδίων καὶ τῶν οἴκων ὡς καὶ τῶν ἀλληλεπιδράσεων πρὸς τοὺς λοιποὺς πλανήτας. Θὰ ἀρκεσθῶμεν εἰς τὰς ἀκολουθοῦσας στοιχειώδεις πληροφορίας τοῦ κ. A. Volguine. (1)

I οἶκος: Συντηρητικὴ φύσις, σεβομένη κατὰ τὸ φαινόμενον τοῦλάχιστον τὰς ἀρχὰς τῆς αὐθεντίας. Μεγάλῃ εὐφυΐᾳ.

II οἶκος: Ὑλικὰ κέρδη.

IV οἶκος: Εὐμενὴς διὰ μίαν ἀναμορφωτικὴν προσπάθειαν. Προῶρος θάνατος τοῦ πατρὸς ἰδίως ἐὰν ὁ πλανήτης εἶναι κύριος τοῦ VIII ἐν Ζυγῷ, ἢ χωρισμὸς ἀπὸ τῶν γονέων.

V οἶκος: Τάσεις πρὸς ἀνόμους σχέσεις.

VII οἶκος: Ἰσχυρὰ τὰ προσχήματα ἐν τῇ συζυγικῇ ἀπιστίᾳ.

X οἶκος: Ἐὰν εἶναι κύριος τοῦ II ἐν τῷ Ζυγῷ, ἡ βιοποριστικὴ ἐργασία εἶναι συνηφασμένη μὲ μακρὰ ταξείδια. Κατὰ τὸν γερμανὸν ἀστρολόγον Brunhübner σημειοδοτεῖ ἀσυνήθη ἐξέλιξιν, μὲ κοινωνικὴν δρασίμην ἀπίστευτον καὶ ἐπιδρασίμην ἐπὶ τοῦ πλήθους ἐκκλησιαστικῆν. Πολλάκις ἀργεῖ ἢ ἐξεύρεσις τοῦ τρόπου ἐπιτυχίας, ἀλλ' ὅταν εὕρεθῇ ἡ δόξα φαίνεται παρακολουθοῦσα τὸ ἄτομον κατὰ πόδας...

XI οἶκος: Δῶρα, κέρδη καὶ πόροι ἐκ μέρους τῶν φίλων, ἰδίως ὅταν εἶναι ἐξουσιαστής τοῦ II ἐν τῷ Ζυγῷ.

XII οἶκος: Ἐὰν εἶναι κύριος τοῦ VI, τοῦ ΜΣ ἢ τοῦ II πάντοτε ἐν τῷ Ζυγῷ τὰ κέρδη ἔρχονται διὰ τοῦ ἀποκρισμοῦ ἢ τῶν συναφῶν ἐνασχολήσεων τοῦ XII οἴκου.

(1) Maur. Privat: L' Astrologie scientifique à la portée de tous, ed, Grasset, Paris, 1935.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΝΔΕΚΑΤΟΝ

Κ Ρ Ι Ο Σ

Α) ΜΥΘΟΛΟΓΙΚΩΣ

Εἶναι ὁ περίφημος ἐκεῖνος Κριός, ὁ φέρων τὸ χρυσόμαλον δέρας, καὶ μὲ τὸν ὁποῖον συνδέεται ἐν τῶν σπουδαιότερων συμβάντων τῆς ἡρωικῆς Ἑλλάδος μὲ τὴν βαθυτάτην καὶ συνάμα δημοτικωτάτην ἐκστρατείαν τῶν Ἀργοναυτῶν, τῆς ὁποίας θέλωμεν ὑπενθυμίσει ἐν τοῖς κατωτέρω τὰς κυριώτερας γραμμάς.

Εἰς υἱὸς τοῦ Αἰόλου, ὁ Ἀθάμας, ἐνυμφεύθη τὴν θεὰν Νεφέλην, ἐκ τῆς ὁποίας ἀπέκτησε τὸν Φοῖξον καὶ τὴν Ἑλλην. Μετὰ τινα χρόνον ἐγκαταλείπει οὗτος τὴν σύζυγόν του διὰ τὰ συζευχθῆ τὴν Ἰνώ, θυγατέρα τοῦ Κάδμου. Τὰ τέκνα τῆς Νεφέλης, ὑποπίπτουν εἰς τὸ σφοδρὸν μῖσος τῆς μητροῦσός των, ἢ ὁποία ζητεῖ εὐκαιρίαν νὰ ἀπαλαγῆ αὐτῶν. Ἡ εὐκαιρία αὕτη δὲν ἀργεῖ νὰ παρουσιασθῆ, καὶ ὁ Ἀθάμας πείθεται νὰ θυσιάσῃ τὸν υἱόν του Φοῖξον εἰς τὸν Δία. Ἡ μήτηρ ὅμως Νεφέλη καρδοκεῖ καὶ εἰς μίαν στιγμὴν ἀναρπάζει τὸν τε Φοῖξον καὶ τὴν ἀδελφὴν του Ἑλλην, καὶ τοὺς ἐπιβιβάζει ἐπὶ τῶν νώτων τοῦ θαυμασίου Κριοῦ, τοῦ φέροντος χρυσοῦν δέρας καὶ πεπρωκισμένον μὲ λόγον, δῶρον τοῦ Ἑρμοῦ.

Ὁ Κριὸς μεταφέρει τὸ ζεῦγος ταχέως μεταξὺ οὐρανοῦ καὶ γῆς, πλὴν ὑπερθεῖν τοῦ ὠνομασθέντος ἔκτοτε Ἑλλησπόντου, ἢ Ἑλλη πίπτει ἀπὸ τῶν νώτων τοῦ κριοῦ καὶ πνίγεται. Ὁ Φοῖξος ἐξακολουθεῖ τὸ ταξείδιον, καὶ φθάνει εἰς τὴν πόλιν Αἶαν, ὅπου θυσιάζει τὸν κριὸν εἰς τὸν Φύξιον Δία, τὸ-δὲ δέσμα του χαρίζει εἰς τὸν ἐκεῖ βασιλεύοντα Αἰήτην, ὅστις τὸ κρεμᾶ ἐπὶ μιᾶς δρυός, ἐντὸς δάσους ἀφιερωμένου εἰς τὸν Ἄδην, καὶ φυλασσομένου ὑπὸ ἀγρύπνου ταύρου ἢ δράκοντος.

Περαιτέρω ὁ μῦθος ἐξελίσσεται εἰς μίαν πόλιν τῆς Θεσσαλίας, τὴν Ἰωλκόν. Ἐκεῖ ἐβασίλευεν ὁ Πελλίας, ὁ ὁποῖος εἶχεν ἀφαιρέσει δολίως τὸν θρόνον ἀπὸ τοῦ ἀδελφοῦ του Αἰσῶνος. Ὁ τελευταῖος οὗτος φοβούμενος καὶ διὰ τὴν ζωὴν τοῦ υἱοῦ του Ἰάσωνος, ἐμπιστεύεται τὸ παιδίον εἰς τὰς φροντίδας τοῦ Κενταύρου Χείρωνος, ὁ ὁποῖος ἀνατρέφει αὐτὸ μὲ τὴν ἰδίαν γενναίαν καὶ ἀνδρικήν ἀνατροφὴν, τὴν ὁποίαν εἶχε δώσει καὶ εἰς τὸν Ἀχιλλέα. Ὁ Πελλίας ὅμως ἀνησυχῶν διὰ τὴν διάρκειαν τῆς βασιλείας του, ἐρωτᾷ τὸ μαντεῖον ἐν προκειμένῳ Ὁ Ἀπόλλων τοῦ συνιστᾷ «νὰ δυσπιστῆ πρὸς τὸν μονοσάνδαλον».

Εἰκοσαετῆς ὁ Ἰάσων, ἐγκαταλείπει τὸν διδάσκαλόν του Χείρωνα, καὶ φθάνει εἰς τὴν Ἰωλκόν, διαπεράσας ἐκ τοῦ ἀβαθοῦς μέρους τὴν κοίτην τοῦ ποταμοῦ Ἀναύρου, ἐν ᾧ χάνει ἐν σανδάλιον. Ὁ λαὸς τὸν ἀναγνωρίζει καὶ ἐνθουμούμενος τὸν χρησιμὸν θέλει νὰ τὸν ἀνακηρύξῃ βασιλέα του. Ὁ Πελλίας ὑπόσχεται νὰ παραχωρήσῃ εἰς αὐτὸν τὴν ἐξουσίαν, ἐὰν ἐπαναφέρει εἰς τὴν Ἰωλκὸν τὸ δέρας τοῦ Κριοῦ, ἐκ τῆς Κοιλίδος ὅπου ἐφυλάσσετε ὑπὸ τοῦ Αἰήτου. Ὁ Ἰάσων δέχεται τὸν ὄρον, καὶ συγκαλεῖ τοὺς ἐνδοξωτέρους τῶν μαχητῶν καὶ σοφῶν. Οὕτω συνε-

κεντρώθησαν ἡ Ἄθηνᾶ, ὁ Ἡρακλῆς, οἱ Διόσκουροι, ὁ Ὀρφεύς, κ.ἄ.π.

Κατὰ πρῶτον κατασκευάζεται τὸ πλοῖον Ἄργώ, ὑπὸ τινος υἱοῦ τοῦ Φοίβου, τοῦ Ἄργου, ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν αὐτῆς τῆς Ἄθηνᾶς, ἡ ὁποία διδάσκει τὸν πρωρέα νὰ συστῆλλῃ τὰ ἱστία, καὶ προσδένει εἰς τὴν πρῶραν τοῦ πλοίου τεμάχιον ἐκ τῆς προφητικῆς Δρυὸς τῆς Δωδώνης.

Οἱ ἥρωες ἐπιβιβάζονται καὶ πλέουν περιπλανώμενοι πρὸς Ἀνατολάς. Ἄλλὰ πρὶν φθάσουν εἰς τὸ δυσπρόσιτον τέρας τοῦ ταξειδίου των, συναντοῦν πλείστα ἐμπόδια καὶ ἔχουν νὰ διέλθουν κινδυνώδεις δοκιμασίας. Πλὴν ὀδηγούμενοι καὶ ποδηγετούμενοι ὑπὸ τῶν θεῶν, διαφεύγουσιν ὅλους ἐκείνους τοὺς κινδύνους, φθάνουν εἰς τὰς ἐκβολὰς τοῦ Φάσιος, ἀνέρχονται τὸ ρεῖθρον αὐτοῦ καὶ φθάνουν τέλος εἰς τὴν πόλιν τῆς Κολχίδος Αἴαν.

Ὁ Ἰάσων παρουσιάζεται πρὸ τοῦ Αἰήτου καὶ ἀπαιτεῖ τὸν θησαυρόν. Ὁ βασιλεὺς ὑπόσχεται νὰ παραδώσῃ τὸ τιμαλφές δέρας, ἐὰν ὁ θεσσαλὸς ἥρωας ἤθελεν ἐξέλθει νικητὴς ἐκ τοῦ ἄθλου τὸν ὁποῖον τοῦ προτείνει. Ὁ Ἰάσων ὀφείλει νὰ ξεύθῃ εἰς ἄρομα δύο ταύρους, δῶρον τοῦ Ἡφαίστου, ταύρους χαλκόποδας καὶ πυρίπνοας. Ὄφειλει νὰ καλλιεργήσῃ μετ' αὐτοῦς ἕνα ἄγρον ἀφιερωμένον εἰς τὸν Ἄρην καὶ νὰ σπείρῃ εἰς αὐτὸν τοὺς ὀδόντας τοῦ καδμείου δράκοντος. Ἄθλος δύσκολος ἐκ τοῦ ὁποῖου ἀσφαλῶς ὁ ἥρωας δὲ θὰ ἐξήρχετο νικητὴς ἐὰν ἡ θυγάτηρ τοῦ Αἰήτου, ἡ μάγισσα Μήδεια δὲν ἔθιτε πρὸς ἐξυπηρέτησιν αὐτοῦ ὅλα τὰ μέσα τῆς τέχνης τῆς Κατόπιν πολυαριθμῶν ἀκόμη δοκιμασιῶν καὶ κινδύνων, κατωρθῶνουν οἱ Ἄργοναῦται νὰ ἀποκτήσουν τὸν ποθούμενον θησαυρόν, καὶ μετ' ὀλίγον ἀποπλέουν διὰ τὴν πατρίδα. Ἡ ἐπιστροφή αὕτη δὲν εἶναι ἀπλουστέρα τοῦ πρὸς τὴν Κολχίδα ταξειδίου, οἱ δὲ μυθογράφοι ἄφθονον ὑλικὸν παρουσιάζουν ἐν προκειμένῳ.

Ἐν τέλει ὁ Ἰάσων, ἀποβιβασθεὶς εἰς Ἰωλκόν, ἀφιερώνει τὸ πλοῖον εἰς τὸν Ποσειδῶνα, καὶ παραδίδει τὸ δέρας εἰς χεῖρας τοῦ Πελίου. Οὗτος κατὰ μίαν ἐκδοχὴν εὐρισκόμενος δεσμευμένος ἀπὸ τὴν ὑπόσχεσιν του πρὸς τὸν ἥρωα, ἀναγκάζεται νὰ παραδώσῃ τὸν θρόνον εἰς αὐτόν, καὶ οὕτω καθίσταται ὁ Ἰάσων βασιλεὺς τῆς Ἰωλκοῦ.

*
* *

Κατὰ τὰς ἀστρολογικὰς δοξασίας, ὁ ζωδιακὸς καταστερισμὸς τοῦ Κριοῦ, ἔχει σχέσιν μετὰ τὴν θεάν τῆς Σοφίας, Ἄθηνᾶν, ἥτοι, ἐκείνων τὰ γενέθλια θέματα εἰς τὰ ὁποῖα ὁ Κριὸς εὐρῆται ἰδιαιτέρως τονισμένος, εἴτε διότι ἐν αὐτῷ κεῖται ἡ ἀκμὴ τοῦ πρώτου οἴκου, εἴτε διότι εὐρῆται ἐν τούτῳ ἐν τῶν «φώτων», κυρίως ὁ ἥλιος, θὰ παρουσιάζουν ἐν γενικαῖς γραμμαῖς τὸν χαρακτῆρα καὶ τὰς ψυχικὰς καὶ πνευματικὰς ιδιότητας, αἱ ὁποῖαι ἀποδίδονται κατὰ τὸ πλεῖστον ὑπὸ τῶν μυθογράφων εἰς τὴν θεάν τῆς Σοφίας. Κατὰ ταῦτα εἴμεθα ὑποχρεωμένοι ἐνταῦθα νὰ διαγράψωμεν ἐν γενικαῖς γραμμαῖς τὰ περὶ τῆς θεᾶς ταύτης μυθολογούμενα.

Κιτανικήσας ὁ Ζεὺς τοὺς Τιτάνας καὶ γενόμενος ἄρχων τοῦ Ὀλύμπου, ἔλαβε πρῶτον ὡς σύζυγον τὴν θεάν Μῆτιν, θυγατέρα τοῦ Ὀκεανοῦ, ἡ ὁποία συλλαβοῦσα ἐξ αὐτοῦ ἔμελλε νὰ γεννήσῃ τὴν Ἄθηνᾶν. Ἄλλ' ὁ Ζεὺς, μαθὼν παρὰ τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς Γῆς, ὅτι τὸ μετὰ ταῦτα γεννηθησόμενον Ἄρρεν, ἔμελλε νὰ

ἐξώση τὸν πατέρα του ἀπὸ τοῦ θρόνου, ἐφρόντισε νὰ ἀπαλλαγῇ τοῦ τοιοῦτου κινδύνου, καὶ μαζὺ μὲ τὸ ἔμβρυον κατέπιε καὶ τὴν Μῆτιν. Ὅταν ὅμως ἐπλησίασεν ἡ ἐποχὴ τοῦ τοκετοῦ, ἤρχισαν σφοδραὶ ὠδῖνες νὰ ἐνοχλῶσι τὴν κεφαλὴν του, καὶ μὴ δυνάμενος πλέον νὰ τὰς ὑποφέρῃ, προστάζει τὸν Ἥφαιστον ὅστις διὰ χαλκοῦ πελέκεως ἀνοίγει τὴν κεφαλὴν του. Εὐθὺς τότε ἐκπηδᾷ μία παρθένος ὠραιότητι, καὶ ὄχι εἰς βρεφικὴν κατάστασιν, ἀλλ' ἀκμάζουσα καὶ δὴ ὠπλισμένη, καὶ πολεμικὰ ἐκβοῶσα καὶ κινουσα κραταιῶς τὰ ὄπλα της, καὶ χορεύουσα τὸν πυρρίχιον.

Μετὰ τὴν γέννησίν της ἔλαβε τὴν ἐπιμέλειαν τῆς ἀνατροφῆς της, πρῶτος ὁ Τρίτων, ποταμὸς τῆς Λιβύας, καὶ ὁμοῦ μὲ μίαν του θυγατέρα, καλουμένην Παλλάδα. τὰς ἐγύμναζε τὰ πολεμικά. Μετὰ ταῦτα ἀναβᾷσα πρὸς τὸν πατέρα της, ἐτιμήθη παρ' αὐτοῦ καὶ τῶν ἄλλων θεῶν καὶ συγκατελέγη μεταξὺ τῶν δώδεκα ἐγκρίτων θεῶν. Ὡς συνέπεια τῶν σπουδῶν της ἦτο νὰ θεωρηθῇ ὡς ἔφορος τῶν πολεμικῶν καὶ μετὰ τοῦ Ἄρεως ὡς θεὰ τοῦ πολέμου. Ἡ μόνη διαφορὰ ἣτις ὑφίσταται μεταξὺ τῶν δύο τούτων θεοτήτων εἶναι ὅτι ἡ μὲν πρώτη ἀντιπροσώπευε τὸν μετὰ συνέσεως καὶ σοφίας διεξαγόμενον πόλεμον, ἐνῶ ὁ Ἄρης εἰκόνιζε τὸν μοχθηρὸν καὶ αἰμοδιωῆ καὶ ἐξοντωτικὸν πόλεμον. Ἐφέρετο ἐπίσης ὡς ἐπιστατοῦσα εἰς τὴν τεκτονικὴν τέχνην, καὶ μάλιστα εἰς τὴν ὑφαντουργίαν, πρὸς τὴν ὁποίαν οὐδεὶς τῶν θνητῶν ἢ ἀθανάτων ἠμιλλᾷτο.

Ἠγάπησε δὲ κατ' ἐξοχὴν τὴν παρθενίαν, καὶ παρ' ὅλας τὰς ἐρωτικὰς ἐπιθέσεις τῶν ἄλλων θεῶν, παρέμεινε πάντοτε παρθένος. Ὁ μῦθος παρουσιάζει αὐτὴν μετὰ βδελυγμίας ἀποκρούουσαν τὰς διαχύσεις τοῦ Πλούτωνος, τυφλοῦσαν δὲ τὸν Τειρεσίαν, διότι ἐτόλμησε νὰ τὴν ἴδῃ γυμνὴν λουομένην. Εἶναι ἡ κατ' ἐξοχὴν Παρθένος τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος, καὶ διὰ τοὺς ἀνωτέρους λόγους, ἀλλὰ ἐκ τοῦ ἰδίου τρόπου τῆς γεννήσεώς της, διότι αὕτη δὲν ἐξῆλθεν ἐκ σπλάγγων μητροῦς, ὁ δὲ Ζεὺς ἦτο ὁ μόνος αὐτῆς πατὴρ καὶ γεννήτωρ. Ἄγνη λοιπὸν ἐκ γενετῆς, παραμένει ἄγνη καθ' ὅλον αὐτῆς τὸν βίον. Τὴν λατρείαν τῆς Ἀθηνᾶς ὡς Παρθένου, ἀπαντῶμεν εἰς διαφόρους ἑορτάς, κυρίως ὅμως εἰς τὸ καλλιτεχνικώτερον τῶν ἔργων τῆς ἀνθρωπίνης διανοίας, εἰς τὸν Παρθενῶνα τῶν Ἀθηνῶν.

Συναφῆς πρὸς τὴν ἠθικὴν ἔννοιαν τῆς θεᾶς, ὡς θεᾶς τῆς παρθενίας, εἶναι καὶ ἡ παρῴσιας αὐτῆς ὡς θεᾶς τῆς σοφίας. Μήπως πράγματι δὲν εἶχεν ἐξέλθῃ ἐκ τῆς κεφαλῆς τοῦ σοφοῦ Διός, καταπιόντος τὴν προσωποποίησιν τῆς φρονήσεως Μῆτιν; Ὁ Πλάτων ἐρμηνεύει τὸ ὄνομα τῆς θεᾶς ὡς σημαῖνον «θεοῦ φρόνησιν», κατὰ τοὺς στωικοὺς «ἡ Ἀθηνᾶ φρόνησις καὶ ἀγχίνοια εἶναι δοκεῖ», κατὰ δὲ τὸν Ἀριστοτέλη, «τῇ Ἀθηνᾶ τὴν ἐπιστήμην περατίθεμεν καὶ τὴν τέχνην». Κατὰ τὸν Ἡσίοδον, ἡ θεὰ «ἴσον ἔχει τῷ πατρὶ μένος καὶ ἐπίφρονα βουλήν» κατὰ δὲ τὸν Ὅμηρον, φημίζεται μεταξὺ ὄλων τῶν ἄλλων θεῶν «Μῆτι τε καὶ κέρδισιν».

Τὰ κυριώτερα γεγονότα τὰ ὁποῖα ἀναφέρει ἡ μυθολογία περὶ τῶν φιλοπολέμων ὁρέξεων τῆς θεᾶς εἶναι τὰ ἐξῆς. Κατὰ τι ἐξ αὐτῶν ἡ Ἀθηνᾶ ἔλαβε μέρος εἰς τὴν Γιγαντομαχίαν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐφόρευεν ἰδίαις χερσὶν τὸν γίγαντα Ἐγκέλαδον, ρίψασα κατ' αὐτοῦ τὸ τέθριππον ἄρμα της. Περαιτέρω κατὰ τὴν αὐτὴν πάλιν, ἀπέκτεινε ἰδίαις χερσὶν τὴν Γοργόνα Μέδουσαν, σκοτεινὴν θεότητα μὲ εἰδεχθῆ κεφαλὴν, λαβοῦσα δὲ τὴν κεφαλὴν της ταύτην, ἐτοποθέτησεν εἰς τὸ κέντρον τῆς ἀσπίδος της, πρὸς ἐκφοβισμόν τῶν ἀντιπάλων της. Ἡ τερατώδης αὕτη καὶ δυσειδής τῆς Γοργόνας κεφαλὴ ἀπετέλεσεν ἔκτοτε πλέον τὸ οὐσιωδέστερον

σύμβολον τῆς θεᾶς (Γοργόνειον), τὸ χρησιμεῦον ὡς σύμβολον τῆς νίκης. Ἔτερον σύμβολον τῆς θεᾶς εἶναι ὄφεις, κατὰ τὸ πλεῖστον ὁ ὄφις Ἐριχθόνειος, καὶ ὁ δράκων Ἐγκέλαδος. Πάντα ταῦτα συμβολίζουσι τὰ σκοτεινὰ καὶ δύσμορφα τέρατα τῆς ἄμαθείας, τῆς προκαταλήψεως καὶ τῶν ἀλόγων δυνάμεων τῆς φύσεως, τὰς ὁποίας ὡς προσωποποιήσεις τῆς σοφίας ἔχει χαλιναγωγῆσαι καὶ καταδαμάσει. Εἷς τινα ἄλλην κατηγορίαν χαρακτηριστικῶν συμβόλων τῆς θεᾶς ἀνάγεται τὸ ἀφιερωμένον εἰς αὐτὴν πτηνόν, ἡ Γλαῦξ. Τὸ ὄνομα τοῦ ζῴου προέρχεται ἐκ τοῦ ἀρχαίου ῥήματος «γλαύσσω», λάμπω, καὶ ἔχει σχέσιν πρὸς τὴν σοφίαν καθότι αὕτη ὄχι μόνον τὰ παρόντα καλῶς διαθέτει, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν μελλόντων, τῶν σκοτεινῶν καὶ ἀδήλων προλέγει.

Δὲν μᾶς εἶναι δυνατόν ἐνταῦθα νὰ ἐκταθῶμεν εἰς μακρὰς πληροφορίας ἐπὶ τῶν καλλιτεχνικῶν τύπων τῆς Ἀθηνᾶς, καὶ θέλωμεν περιορισθῆ εἰς τὴν τελειότεραν ἀναπαράστασιν αὐτῆς, οἷα ἐγένετο ὑπὸ τοῦ Φειδίου, καὶ εἶχε τοποθετηθῆ εἰς τὸν Παρθενῶνα. Ἡ θεὰ ἦτο ὀρθία φέρουσα ποδῆρη χιτῶνα. Τὸ στήθος τῆς ἐκαλύπτετο ὑπὸ τῆς αἰγίδος, τῆς ὁποίας τὸ κέντρον ἐκοσμεῖτο ὑπὸ τοῦ Γοργονείου. Εἰς τὸ ἔμπροσθεν μέρος τοῦ κράνου ἀπεικονίζετο σφιγξ καὶ εἰς τὰ πλάγια γρύπες. Ἡ ἀριστερὰ χεὶρ ἐκράτει Νίκην, ἡ δεξιὰ ἐκράτει δόρυ καθέτως κατὰ μῆκος τοῦ σώματος. Παρὰ τοὺς πόδας ἐξετυλίσσετο ὁ ὄφις Ἐριχθόνειος. Ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἐστηρίζετο ἡ ἄσπις, στολισμένη μὲ γλυφάς, αἱ ὁποῖαι παρίστανον ἔξωτερικῶς μὲν τὴν μάχην τῶν Ἀμαζόνων, ἐσωτερικῶς δὲ τὴν πάλην τῶν θεῶν καὶ τῶν Γιγάντων.

Ταῦτα τὰ περὶ Ἀργοναυτῶν καὶ Ἀθηνᾶς μυθολογούμενα. Ἴδωμεν ἤδη μερικὰς ἀπόψεις περὶ τῶν διὰ τῶν μύθων τούτων συμβολιζομένων.

Β) ΣΥΜΒΟΛΙΚΩΣ

Κατὰ πρῶτον μέλλομεν νὰ δώσωμεν ἐρμηνευτικὰ τινὰ στοιχεῖα εἰς τὸν ἀπειρορίστου σημασίας μῦθον τῆς ἀργοναυτικῆς ἐκστρατείας, ὅστις συνδέει κατὰ τὸν Ἑλίου Δεῦν, τὴν ἐρμητικὴν μαγείαν πρὸς τὰς μυήσεις τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος. Δεικνύει τὴν ὁδὸν τῆς μυσταγωγίας τὴν ὁποίαν δεόν νὰ ἀκολουθήσῃ ὁ διψῶν ἀνωτέραν ἐξέλιξιν καὶ ἀπολύτρωσιν.

Ἰάσων εἶναι ὁ τύπος τοῦ ἀνθρώπου τοῦ ἐπιθυμοῦντος τὴν ὑπέρβασιν τῶν ὁρίων τῆς γήινης σοφίας. Εἶναι ὁ μέλλων νὰ δοκιμασθῆ ἥρωσ, ὁ μέλλων νὰ τεθῆ ἀντιμέτωπος καὶ νὰ κατανικήσῃ ἀπάσας τὰς ἀρχὰς καὶ δυνάμεις τῆς κατωτέρας φύσεως καὶ τοῦ ἀλόγου στοιχείου. Εἰς ἀπάσας τὰς μυθολογίας καὶ τὰς θρησκείας ἡ ἀπόκτησις τῆς πνευματικῆς ἀθανασίας, παρίσταται ὡς δυσκολώτατον καὶ πλήρες κινδύνων ταξίδιον ἐπιχειρούμενον εἰς ἀπωτάτην καὶ ξένην χώραν. Κατασκευάζεται ἐν πλοίον, ἡ Ἀργώ, ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν τῆς θεᾶς τῆς Σοφίας, καὶ χρησιμοποιεῖται ὡς ἱστός τὸ ξύλον μιᾶς ἱερᾶς θρῦδος ἐκ τοῦ μαντείου τῆς Δωδώνης. Ὁ ἱστός ἐκεῖνός εἶχε τὴν ιδιότητα νὰ ὀμιλῇ καὶ νὰ ἀπαντᾷ εἰς ἀπορίας περὶ τοῦ παρόντος καὶ τοῦ μελλοντος.

Τὸ ὄνομα τοῦ πλοίου ἤδη, Ἀργώ, ἔχει προφανῆ συγγένειαν πρὸς τὰς λέξεις Ἄρκα, Ἄρκα, Ἄρσχ, τὰ ὁποῖα σημαίνουν «Κιβωτόν», εἰς πᾶσαν δὲ παράδοσιν ἀναγράφεται κιβωτός τις ἱερὰ περιφυλάττουσα τοὺς πράκτορας τῆς θεότητος. Ὑπὸ διαφόρους μορφάς, ἡ ἰδέα αὕτη διακρίνεται παντοῦ. Ὁ Μωυσῆς, βρέφος ὢν, διεσώθη ἐντὸς κιβωτοῦ, ρεούσης κατὰ μῆκος τοῦ ρεύματος ἐνὸς ποταμοῦ, καὶ σταθεῖσης ἐν μέσῳ καλάμων. Καὶ ὁ Νῶε ὤφειλε τὴν διάσωσίν του εἰς τὴν κα-

τασκευήν μιᾶς κιβωτοῦ. Εἶναι ἡ λέμβος τῶν μυστηρίων τῆς Ἰσιδος, ἡ κιβωτός τοῦ Ὀσίριδος, ἡ «panis bíptora», τὸ ὄν τῆς θείας ἀναγεννήσεως. Εἶναι προφανές ὅτι τὸ πλοῖον τοῦτο παριστά συμβολικῶς τὸν μηνίσκον τῆς Σελήνης μὲ τὰ δύο κέρατα, τὸ Ἴονι τῶν Ἰνδῶν, ἐντὸς τοῦ ὁποίου τοποθετεῖται ἡ ἄρρηνη ἀοχή ὁ Λιγγάμ, ὁ Ἰάσων. Κατὰ τὸν Jennings, Ἰάν, Ἰων, Γιόχαν, Τζῶν, Ἰάσων, εἶναι ὁ Ἥλιος. Ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν πριγκήπισαν Καρατζᾶ τὸ ὄνομα Ἰάσων, δυνατὸν νὰ εἶναι ἡ ἑλληνικὴ μορφή τῆς λέξεως Ἰησοῦς, δυνατὸν νὰ εἶναι ἐτυμολογικῶς τῆς αὐτῆς ρίζης πρὸς τὸ ἰάομαι, ἰάσομαι, Ἰασώ, ἡ θεὰ τῆς ὑγείας. Ἰωνικῶς λέγεται Ἰησώ. Εἰς τὴν γενικὴν πᾶσιν Ἰησοῦς, ἔχομεν τὸ ὄνομα τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Σωτηρίας, ὡς τὸν ὀνομάζει ὁ ἀπόστολος Παῦλος (Ἐβρ. Β: 10).

Ἰάσων, ὁ πλοίαρχος τῆς Ἀργούς,

Ἰησοῦς, ὁ ἀρχηγὸς τῆς Σωτηρίας.

Ἀπερχόμενος ὁ Ἰάσων διὰ τὸ μέγα ἐγχείρημα παραλαμβάνει μεθ' ἑαυτοῦ τὰς προσωποποιήσεις ὅλων τῶν δυνάμεων. Μόνος ὁ Ἡρακλῆς, τὸ σύμβολον τῆς χονδροειδοῦς δυνάμεως, δὲν κατορθώνει νὰ φθάσῃ εἰς τὸ τέμμα. Παραπλανᾶται καθ' ὁδὸν ἐν τῇ ἀναζητήσει ὑλικῶν ἀπολαύσεων. Ἡ σοφία δὲν ἀποκτάται διὰ τῆς βίας, ἀλλὰ διὰ τῆς συνέσεως. Οἱ λοιποὶ φθάνουν αἰσίως εἰς τὴν Κολχίδα, εἰς τὴν χώραν ἐνθα διετηροῦντο εἰσέτι τινὰ ἐκ τῶν μυστικῶν τῆς θρησκείας τοῦ Ζωροάστρου.

«Ἐνδυμα γάμου» διὰ τὴν λύτρωσιν εἶναι τὸ «χρυσοῦν δέρας», κάτι ἀνήκον εἰς τὸν ἄνθρωπον καὶ τὸ ὁποῖον τῷ εἶναι ἀπείρως πολυτίμον. Εἶναι εἰς θησαυρὸς ἀπὸ τοῦ ὁποίου ἀπεχωρίσθη διαρκούντων τῶν αἰώνων, καὶ τὸν ὁποῖον δὲν δύναται νὰ ἀνακτήσῃ εἰμὴ ὑπερπηδῶν τρομερᾶς ἐχθρικᾶς δυνάμεις. Εἶναι τὸ αἰθέριον ἐκεῖνο σῶμα ὅπερ ποθεῖ ἡ ψυχὴ νὰ περιβληθῇ ἀποβάλλουσα τὰς ἀτελείας τοῦ ὑλικοῦ σώματος καὶ τοῦ ἀσυνειδήτου. Ἡ κατωτέρα ὁμῶς αὕτη φύσις ἐξεγείρεται καὶ ἀπαιτεῖται ἡ κατανίκησις καὶ ἡ ἐγκοιμίσις αὐτῆς, διὰ νὰ κατορθωθῇ ἡ ἀπόκτισις τοῦ πολυτίμου ἐκεῖνου θησαυροῦ. Τοῦτο γίνεται δυνατὸν, ὅταν ἡ ἐσωτέρα του συνειδήσις (Μήδεια) τῷ ἔλθῃ εἰς βοήθειαν μὲ τὴν μαγικὴν τῆς δύναμιν. Ἡ Μήδεια γίνεται διὰ τὸν Ἰάσωνα, ὅ,τι ἡ Διοτίμα διὰ τὸν Σωκράτην, εἰς διδάσκαλος ὅστις τῷ διδάσκει τὴν ἐπιστήμην τοῦ Ἔρωτος. Τὸ ἐκλαμπρον σῶμα τῆς ψυχῆς μετεμορφώθη εἰς τὸ ἄδοξον ὑλικὸν σῶμα, καὶ διὰ τῆς ἀναζητήσεως τοῦ χρυσοῦ δέρατος ὑπονοεῖται ἀκριβῶς ἡ ἐπανάκτισις τοῦ ἐκλαμπρου ἐκεῖνου σώματος.

Ἡ σοφία αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἔχει πράγματι τὴν μαγικὴν δύναμιν νὰ φθάσῃ τὸ θεῖον, ἀφοῦ νικήσῃ τὸ φθαρόν.

Ἡ Μήδεια μανθάνει εἰς τὸν Ἰάσωνα ποῖα εἶναι τὰ τέρατα τὰ ὁποῖα δέον νὰ πολεμήσῃ καὶ κατὰ τίνα τρόπον θὰ δυνηθῇ νὰ θριαμβεύσῃ. Εἶναι κατὰ πρῶτον καὶ κυρίως ὁ πτερωτὸς καὶ γήινος ὄφις (δράκων) ἢ ταῦρος, τὸ ἀστρικὸν ρεῦμα, τὸ ὁποῖον δέον νὰ κατακτήσῃ καὶ στερεώσῃ. Πρέπει νὰ τὸν καταστήσῃ ὑποχείριον, νὰ τοῦ ἀφαιρέσῃ τοὺς ὀδόντας, τὰ ὄργανα τῆς ἀμύνης καὶ βορᾶς, καὶ νὰ τοὺς σπείρῃ εἰς ἓνα ἀγρὸν ἀφιερωμένον εἰς τὸν Ἄσθιν, ζευγνύων ταύρους χαλκόποδας καὶ πυρίπνοας, δῶρον τοῦ Ἡφαίστου. Οἱ ὀδόντες τοῦ δράκοντος εἶναι, κατὰ τὸν Ἐλιφᾶς Λενί, τὰ ὄξέα τὰ ὁποῖα θὰ διαλύσουν τὴν μεταλλικὴν γῆν, τὴν παρασκευασθεῖσαν βιηθεία διπλοῦ πυρός καὶ διὰ τῶν μαγνητικῶν δυνάμεων τῆς γῆς. Τότε ἐπιτελεῖται μίᾳ ζύμωσις ὁμοιάζουσα πρὸς μέγαν ἀγῶνα, τὸ ἀκάθαρτον διαβιβρώσκειται ὑπὸ τοῦ ἀγνοῦ, καὶ τὸ λαμπρον περιβλήμα, τὸ χρυσοῦν δέρας τοῦ ἡλιακοῦ κριοῦ καθίσταται ἡ ἀνταμοιβὴ τοῦ μύστου.

Οἱ χαλκοὶ πόδες τῶν Ταύρων, εἶναι κατὰ τὴν πριγκήπισαν Καρατζᾶ, ἡ νόσχη τοῦ αἰῶνος μας, ἥτις βαδίζει πρὸς τὸ τέμμα τῆς ἐπικειμένης τῆς ἀφυπνίσεως, διὰ τοῦ φόνου τοῦ δράκοντος, ἥτοι διαλύσεως τοῦ σκοτίου τῆς ἀμαθείας. Ὅμοιον τι διατυπώνεται εἰς τὸ IB' κεφάλ. τῆς Ἀποκαλύψεως. Ἡ ἀμάθεια εἶναι ὁ φραγμὸς ὁ ἐμποδίζων τὴν κατάκτησιν τῆς ἐλευθερίας καὶ ἡ ἀποστολὴ τῶν Ἀρ-

γοναυτῶν εἶναι ἢ ἄρσις τοῦ φραγμοῦ τούτου.

* *

Ἐλθωμεν τώρα εἰς τὴν ἔκθεσιν σκέψεων τινων περὶ τοῦ ἀλληγορικοῦ περιεχομένου τοῦ συμβόλου καὶ τοῦ μύθου τῆς θεᾶς τῆς Οὐρανίας Σοφίας.

Δὲν εἶναι δυνατόν ἀπὸ ἐντύπου νὰ ἀνατάμωμεν τὸν μῦθον τοῦτον διότι ὁ πλοῦτος τῶν ὑποδείξεων καὶ ἡ ἐξ αὐτοῦ ἀπορέουσα ἀλήθεια εἶναι ὑπεριτέρα πάσης «περιγραφῆς». Μῦθοι ὡς ὁ τῆς γενέσεως τῆς Ἀθηνᾶς, Θεῆς Σοφίας γίνονται ἀντιληπτοὶ μόνον διὰ τῶν πνευματικῶν ὀφθαλμῶν καὶ τοῦ φυσικῶς διαπαιδαγωγηθέντος νοῦ. Ἀρκοῦμεθα μόνον νὰ εἴπωμεν ἐνταῦθα ὅτι ἡ θεία αὕτη παράδοσις ἔχει σχέσιν μὲ τὴν ἐξέτασιν τῶν οὐσιῶν τῆς Φύσεως πρὸ τῆς διαμορφώσεως αὐτῶν εἰς στοιχεῖα καὶ μορφάς, μὲ τὴν ἐρευναν τῆς φύσεως τοῦ πνεύματος, μὲ τὴν ἐξέλιξιν τῆς ψυχῆς τῆς Φύσεως καὶ τὴν ἐξ αὐτῆς ἐκπόρευσιν τῆς Σοφίας. Ἐὰν κατανοήσωμεν διὰ τοῦ πνευματικοῦ ὀφθαλμοῦ τὴν ἀλληγορικὴν σημασίαν τῶν ἐν τῇ παραδόσει ταύτῃ δρώντων συμβολικῶν προσώπων (Μῆτις, Ζεὺς, Ἡφαίστος, Ἀθηνᾶ), τότε θέλομεν φθάσει εἰς τὴν Ἀλήθειαν.

Ἀφίνομεν ἐνταῦθα νὰ ὁμιλήσῃ ἀναλογικῶς ὁ κ. Διον. Καλογερόπουλος συγγραφεὺς τῆς βαθείας διατριβῆς «Ἡ ἐν Ἀνδρῶ λατρεία τῶν θεῶν».

Ὅταν θέσιν ἔχει ὁ Ζεὺς πρὸς τοὺς ἡλιακοὺς κούρους, τοιαύτην ἀκριβῶς συνάφειαν ἔχει καὶ ὁ πατὴρ ἀνδρῶν τε καὶ θεῶν πρὸς τὴν Ἀθηνᾶν. Οἱ Αἰγυπτιακοὶ μῦθοι τὴν θεωροῦσιν ὡς σύζυγον τοῦ Ἡφαίστου καὶ τὴν ταυτίζουσι πρὸς τὴν ἑλληνικὴν Ἀφροδίτην, οἱ τῆς Λιβύης ὡς θυγατέρα τοῦ Ποσειδῶνος καὶ τῆς λίμνης Τριτωνίδος καὶ τέλος οἱ Ἑλληνικοὶ ὡς θυγατέρα τοῦ πατρὸς τῶν θεῶν. Κατὰ τὴν ἀποκρυφολογικὴν παράδοσιν εἶναι θεότης προτιθεμένη νὰ χωρίσῃ τὸ πνεῦμα ἀπὸ πάσης ἀκαθάρτου καὶ ξένης οὐσίας καὶ τὸ ὀδηγήσῃ κεκαθαρμένον πλέον εἰς τὸ ἄπειρον, τὸ ἐκ τοῦ παντὸς ἐν, ἐξ οὗ ἐκπορεύεται πᾶσα ζωὴ. Εἶναι θεὰ τῆς ἐργασίας ζωογονοῦσα καὶ φωτίζουσα τὸν ὀρίζοντα πάσης ψυχῆς καὶ μετὰ τὴν δῦσιν τοῦ ἡλίου τῆς. Εἶναι ὁ συνενῶν τὸ ἐσωτερικὸν καὶ ἐξωτερικὸν σύνθεμα ἐνδότερος νοῦς, ὅστις ἐκπροσωπεῖ καὶ τὸ δημιουργικὸν αὐτόματον τῆς ζωῆς. Εἶναι ἡ προσωπικότης τοῦ ὁρμηφυῆτος, ὅπερ ἀπολένει εἰς τὸν ἄνθρωπον τὸν στερούμενον τοῦ Φωτὸς καὶ ἐπιθυμοῦντα διακαῶς νὰ φωτισθῇ. Εἶναι πηγὴ ἐκ τῆς ὁποίας ὀροσιζέται εἰς τὰ μυστήρια τῶν ἀρχαίων ἢ γλῶσσα κάποιου κυνός. Ἐν αὐτῇ διειρηθήσαν τὰ ἴχνη τῆς ἀληθείας τοῦ φωτὸς τοῦ ἔχοντος ἐν τῇ ἑλληνικῇ παραδόσει ὡς σύμβολον τὸ ὑπὸ τοῦ Ταύρου ἢ Δράκοντος φυλασσόμενον Χουσοῦν Δέρας. Τέλος ἡ Ἀθηνᾶ παριστᾷ τὸ κατὰ τὸν Ἰωάννην ἐν τῇ σκοτίᾳ φῶς, τὸ ὁποῖον ἡ σκοτία οὐ κατέλαβεν, οἱ δὲ ἀληθῶς πεφωτισμένοι βλέπουσιν ἐν τῷ φωτὶ τούτῳ, τὸ εἶδωλον, τὴν εἰκόνα, τὸ σπέρμα τοῦ αἰωνίου πυρός, ὅπερ ἐξ αὐτοῦ θὰ γεννηθῇ Καθόσον, κατὰ τὰς ἀποκρυφολογικὰς ἀρχὰς τὸ φῶς τοῦ ἀνθρώπου οὐδέποτε ἀπόλλυται, ἀλλὰ μετὰ τοῦ γεγονότος τὸ ὁποῖον κατὰ συνθήκην ἀποκαλοῦμεν θάνατον, ἐμφανίζεται σπέρμα νέου φωτὸς εἰς ὃ σημεῖον πρότερον οὐδὲν ὑπῆρχε. Τὸ σπέρμα δὲ τοῦτο ἐξελίσσεται εἰς νέον φῶς ὁμοούσιον τοῖς δύο ἄλλοις.

«Ἐν ἐνὶ λόγῳ ἡ Ἀθηνᾶ μόνη γνωρίζει τὰς κλεῖδας τοῦ δώματος ἐν τῷ ὁποίῳ ὁ Κεραυνὸς (ὁ Λόγος) εἶναι ἐσφραγισμένος. Ἡ θεότης αὕτη καθοδηγεῖ τὸν ἄνθρωπον εἰς τὴν ζωὴν καὶ τὸ φῶς καὶ διδάσκει αὐτὸν πῶς νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὸ Φῶς καὶ τὴν ζωὴν, καὶ πῶς ν' ἀπαλλαγῇ τοῦ δεσμοῦ τῆς ὕλης τὴν ὁποῖαν οἱ Δράκοντες καὶ οἱ Ταῦροι τῶν παραδόσεων τῶν διαφόρων λαῶν ἐκπροσωποῦσι, πῶς ν' ἀποβάλλῃ τὰς προλήψεις καὶ τὰ πάθη καὶ τὰς δεισιδαιμονίας αἱ ὁποῖαι τυφλοῦσιν αὐτὸν καὶ δὲν τὸν ἀφίνοσι νὰ ἴδῃ καὶ νὰ ἀνοίξῃ τὸ κλεῖθρον τοῦ δώματος, ἐν ᾧ τὸ πῦρ καὶ ἡ μετ' αὐτοῦ συνδεδεμένη ἀθανασία εἶναι ἐγκεκλεισμένη».

Περατοῦντες τὴν παράγραφον ταύτην δὲν δυνάμεθα νὰ μὴν ἀναφέρωμεν καὶ τὰς ἐν προκειμένῳ ἐρμηνείας τοῦ ὀνόματος τῆς θεᾶς τὰς διδομένας ὑπὸ τοῦ Πλάτωνος ἐν τῷ Κρατύλῳ. Εἶναι δὲ αὗται:

Παλλάς, ὡς παλλομένη ἢ πάλλουσα. Ἀθηνᾶ δέ, ὡς θεοῦ νόησις, ἢ διότι θεῖα νοεῖ, ἢ διότι εἶναι ἡθῶν νόησις.

Γ) ΑΣΤΡΟΛΟΓΙΚΩΣ

1) ΓΕΝΙΚΩΣ.

Ἑλληνιστί.—Κριός.

Σανσκρι.—Μεσάμ.

Δεσπότης.—Ἄρης (Τρίτη)

Στοιχ. *Ἰδιότης.*—Θ Ξ.

Χρῶμα.—Ἐρυθρὸν ὀξειδίου σιδήρου.

Ἦχος.—Ρὲ δίεσις, Μὶ ὕφεσις.

Ὁμόλογον Σημεῖον.—Ζυγὸς (Νεφροὶ) *Κατοπτρικὸν Σημ.*—(Antisces) Παρθ.

Γενικὸι χαρακτήρες.—Πυρῶδες, γωνιῶδες, θετικόν, ὀξύ, φίλερι.

Κράτη.—Δανία, Ἀγγλία, Ἰαπωνία, (κατ' ἄλλους Ζυγὸς) Παλαιστίνη (Δίδυμοι) Συρία (Σκορπίος).

Πόλεις.—Βερολίνον, Βιρμιγχάμη, Μπραουνσβαίιγκ. Φλωρεντία, Κρακοβία, Λαίψσετερ (Ἰχθεῖς) Μασσαλία, Νεάπολις, Πάδουα, Σαραγόσσα, Βερόνα.

Οἶκος τοῦ ὠροσκοπίου πρῶτος.—Προσωπικότης, κρᾶσις, παράστημα, χαρακτήρ.

Κοινωνία.—(Ἐν σχέσει πρὸς τὸν πρῶτον οἶκον τοῦ ὠροσκοπίου).—Λαός, περιστατικά καὶ γεγονότα ἐν τῇ χώρᾳ.

Ἐπαγγελματικὴ Κλίσις.—Θ) Στρατιωτικός, μηχανικός, χημικός, ἀστυνομικός, βιομήχανος, ἰατρὸς (χειροῦργος). Ὑπό τινος συνθήκας: καλλιτέχνης.

Α) Ἐργάτης μετάλλων, χειρῶνας.

2) Ο ΚΡΙΟΣ ΩΣ ΩΡΟΣΚΟΠΟΣ Ἡ ΩΣ Ο ΟΙΚΟΣ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ.

Χαρακτήρ.—*Θετικῶς:* Ἀνθρωπος δράσεως, ἐπιχειρηματικότητος, ἡγέτης, τολμηρὸς, μὲ αὐτοπεποιθήσιν, ἀνήσυχος. Ἐνεργητικότης, θέλησις, ὑπερηφάνεια, μεγαλοκαρδία, ἐνθουσιασμός, λήψις ταχεῖα ἀποφάσεων.

Ἀρνητικῶς.—Ὑπερβολικός, ἀλαζονία, μεγαλομανία, ἐπιπολαιότης, ὑπερβολικὴ σπουδή, ἀνυπομονησία, βιαιότης, καταστρεπτικὸν πνεῦμα.

Ψυχολογικῶς.—Ἀνθρωποὶ ἔχοντες τὸν Ἥλιον ἐν τῷ Κριῷ ἢ τὴν ἀκμὴν τοῦ πρώτου οἴκου τοῦ γενεθλιακοῦ τῶν ὠροσκοπίου ἐν τῷ ζῳδίῳ τούτῳ, εἶναι ρυμοτόμοι φύσεις, αἱ ὁποῖαι δυσκόλως ὑπηρετοῦσιν ἄλλους, ἀλλὰ τὸναντίον ἐπιθυμοῦσι πάντοτε νὰ ἡγοῦνται, τῶν ἄλλων, ἀκόμη καὶ ὅταν αἱ δυνάμεις ἢ αἱ γνώσεις πρὸς τοῦτο ἐλλείπουν. Πρὸ οὐδενὸς φοβοῦνται, καὶ οὐδὲν ἐμπόδιον ἀναγνωρίζουν. Δρῶσι ταχύτατα, μὲ μέγαν ἐνθουσιασμόν ἂν καὶ χωρὶς ἐδραϊὰν σκέψιν. Ἀγαπῶσιν ἀνωτέρας θέσεις, ἀναγνώρισιν καὶ τιμᾶς. Ὑπερβολικὴ ἀγάπη πρὸς τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν ἀνεξαρτησίαν.

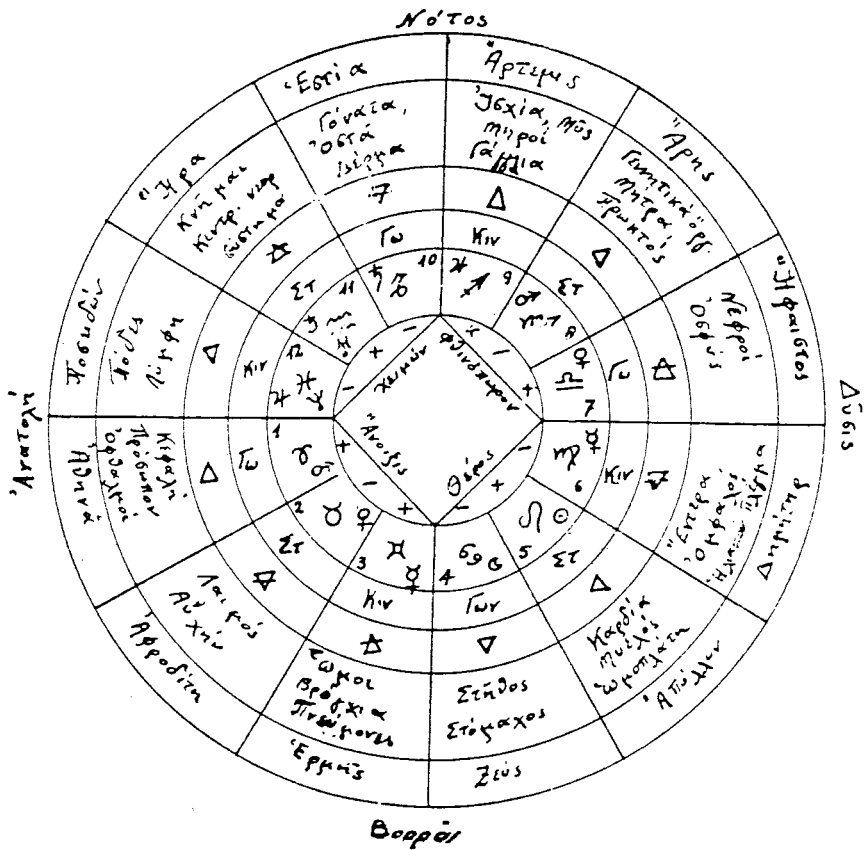
Εἶναι λίαν γενναιόδωροι, σχεδὸν μέχρι σπατάλης, ἐν τούτοις πολὺ σπανίως ἀναγνωρίζεται ἡ γενναιοδωρία των, καὶ ἀκόμη σπανιώτερον ἀνταμοίβονται διὰ τοῦτο.

Διανοητικῶς.—Κατέχουσιν ὀξείαν διάνοιαν, καὶ εἶναι λίαν φιλομαθεῖς. Πνευματώδεις, εὐχάριστοι εἰς τὴν συντροφίαν. Χαρακτηρίζονται ἀπὸ ἀγάπην

πρὸς τὴν τάξιν, τὴν ἁρμονίαν, τὸ κάλλος, καὶ εὐθυμον συντροφίαν. Δὲν στεροῦνται ἄλλως τε καὶ καλλιτεχνικοῦ αἰσθήματος. Εἰς ὅλας τὰς περιστάσεις τῆς ζωῆς γνωρίζουν νὰ ἐξέρχονται νικηταί, διότι ἔχουν μεγάλην ἐμπιστοσύνην εἰς τὰς ἰκανότητάς των.

Αἱ Γυναῖκες εἶναι ἐξαιρετοὶ οἰκοκυραί, καὶ συνεπῶς καλαὶ σύζυγοι, κατέχουσιν ἐν τούτοις πλήρη ἐπίγνωσιν τῶν καλῶν των προτερημάτων. Εἶναι λίαν πισταὶ εἰς τὴν ἀγάπην καὶ τὴν φιλίαν, ἱκαναὶ διὰ βαθύτερα αἰσθήματα, οὐχ ἦττον ὅμως κλίνουσι αἰσθητῶς πρὸς τὴν ζηλοτυπίαν.

Ἡ Θέλησίς των εἶναι ἰσχυρὰ καὶ φέρονται μετ' ἀκαθέκτου ὁρμῆς πρὸς τὸν διαγραφέντα σκοπὸν των.

Εἰκὼν 23.—Αἱ ἀντιστοιχεῖαι τῶν 12 Ζωδίων

Μειονεκτήματα. — Εἶναι ἔλλειψις ἡσυχίας, ἀνυπομονησία, ἀνεπιείκεια, εὐερεθιστικότης, ἀπερισκεψία. Τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ὑποκείμενον πρέπει νὰ γνωρίσῃ τὰ ἐλαττώματα ταῦτα καὶ νὰ δοκιμάσῃ ὅπως καταστείλῃ αὐτά. Νὰ συνηθίσῃ νὰ σκέπτεται ψυχραίμως, νὰ ἔχῃ ὥρας ἀναπαύσεως, νὰ ἔχῃ ὑπομονήν, νὰ ἀσκήτῃ τὴν φιλεργίαν μετὰ περισκέψεως καὶ μετὰ φυσικῆς σπουδῆς. Ἐπίσης νὰ συνηθίσῃ νὰ συγχωρῇ τὰ σφάλματα τῶν ἄλλων.

Ὑγεία, Ἀσθένεια καὶ Θάνατος. — Τὸ ὑποκείμενον κέκτηται σχετικῶς καλὴν ὑγείαν, κυρίως ὁμως διαθέτει μεγάλην ζωτικότητα. Πολλὴ κίνησις τῷ εἶναι ἀναγκαίότης. — Διάθεσις πρὸς ἀσθενείας τῶν ὀργάνων κεφαλῆς, κεφαλαλγία, νευραλγία τῆς κεφαλῆς, ἀϋπνία, παθήσεις τῶν ὀφθαλμῶν, τῶν ὠτων καὶ τῶν ὀδόντων. Ἐπὶ *δυσμενεσιᾶτων* περιπτώσεων ἀσθένεια τοῦ κεντρικοῦ νευρικοῦ συστήματος, τοῦ ἐγκεφάλου καὶ τῆς παρεγκεφαλίδος. Πολλάκις ὁ θάνατος προκαλεῖται ὑπὸ τοῦ ἰδίου ὑποκειμένου καθ' οἰονδήποτε τρόπον.

Ἀγάπη καὶ Γάμος. — Εἰς τὸ πεδίου τῆς ἀγάπης καὶ τοῦ ἔρωτος, οἱ ὑπὸ τὰς ἐπιρροαίαις τοῦ Κριοῦ γεννηθέντες δὲν ἔχουν μεγάλην τύχην. Λόγῳ ἀκριβῶς τοῦ ὀξέος χαρακτήρος καὶ τοῦ ἐπιπολαίου τρόπου συμπεριφορᾶς δὲν εἶναι πάντοτε ἀγαπητοὶ ὑπὸ τοῦ ἐτέρου φύλου. Ἡ αὐτὴ ἀτυχία παρατηρεῖται συχνάκις καὶ εἰς τὸν γάμον, διότι συνάπτονται γάμοι ἄνευ περισκέψεως καὶ μὲ μεγάλην σπουδῆν, ὅπερ ταχύτατα προκαλεῖ διαψεύσεις καὶ μετάνοιαν. Σπανίως παρατηρεῖται ἁρμονικὸς γάμος ἐν προκειμένῳ, ὑφίστανται δὲ πάντοτε διαφοραὶ χαρακτήρος αἱ ὁποῖαι συχνὰ εἰς ἀντιπερισπασμοὺς καὶ δικαστικὰς διαμάχας ὀδηγοῦσιν.

Γονεῖς, Συγγενεῖς. — Λόγῳ οικονομικῶν δυσχερειῶν τῶν γονέων, τὸ ὑπὸ τὰς ἐπιρροαίαις τοῦ Κριοῦ τέκνον δοκιμάζει ἐν τῇ νεανικῇ ἡλικίᾳ πολλὰ κωλύματα καὶ πικρίας. Συχνὰ ἀποθνήσκει ὁ πατήρ ἢ ἡ μήτηρ προώρως, καὶ παραμένει αὐτὸ κατὰ τινα τρόπον ἐν καθυστερήσει καὶ ἀπροστάτευτον. Ἀδελφοὺς δὲν ἔχει πολλοὺς, διότι τὰ ἄλλα τέκνα συχνάκις ἀποθνήσκουσι πρῶιμως.

Εὐτυχία καὶ Δυστυχία. — Ἡ εὐτυχία τοῦ κριογεννήτου ὑπόκειται εἰς συνεχεῖς μεταβολάς. Ὅσον διὰ τὴν δυστυχίαν του, αὕτη προέρχεται κατὰ τὸ πλεῖστον ἐξ αἰτίας αὐτοῦ τοῦ ἰδίου, λόγῳ τῆς ὑπερβολικῆς σπουδῆς ἐν τῇ κρίσει καὶ τῇ ἐνεργείᾳ του.

Φίλοι καὶ Ἐχθροί. — Οἱ φίλοι θέλουσι παραστῆ αὐτῷ βοηθοὶ εἰς δυσκόλους περιστάσεις τοῦ βίου καὶ θέλουσι λάβει ἐνεργὸν μέρος καὶ θέλουσι δεῖξει ἐνδιαφέρον διὰ τὴν πρὸς τὰ ἄνω ἐξέλιξιν του. Κατὰ τὸ πλεῖστον ὁ κριογέννητος ἵσταται πρὸ τῶν ἐλαττωμάτων τῶν φίλων του τυφλός, ἀσθενοὺς θελήσεως καὶ συγκαταβατικός. Ἐπὶ πλέον κατὰ τὴν παράδοσιν φίλοι του θέλουσιν εἶσθαι οἱ ὑπὸ τὰς ἐπιρροαίαις τοῦ Λέοντος καὶ Ὑδροχόου γεννηθέντες, ἃν καὶ οἱ εἰς τὸν Τοξότην καὶ τοὺς Διδύμους διάκεινται ἐξ ἴσου φιλικῶς πρὸς τὸν τύπον τοῦ Κριοῦ.

Ἐὰν τὸ ὑποκείμενον κατέχη ἐπίσημον τινα θέσιν ἐν τῇ κοινωνίᾳ, τότε θὰ ἐμφανισθοῦν πολυάριθμοι ἐχθροὶ ἀπὸ τὴν ἐπιστήμην ἢ τὴν θεολογίαν, ἢ ἐξ αὐτῶν ὁμως βλάβη δὲν θέλει ἔχη μεγάλην σοβαρότητα. Ὑπὸ ἀνθρώπων γεννηθέντων ὑπὸ τὰς ἐπιρροαίαις τοῦ Καρκίνου ἢ τοῦ Αἰγόκερω, δὲν πρόκειται νὰ αἰσθανθῇ ἰδιαίτερον ἔλξιν, καὶ θὰ τῷ συμπεριφερθοῦν μᾶλλον ἐχθρικῶς.

Κοινωνικὴ Θέσις καὶ Ἐπάγγελμα. — Λέον νὰ ἐπιδίδωνται εἰς τοιαῦτα ἐπαγγέλματα ὅπου τοῖς δίδεται ἀπόλυτος ἐλευθερία εἰς τὴν ἐξέλιξιν τῶν ἀτομικῶν τῶν ἱκανότητων. Μηχανικὴ ἐργασία τοῖς εἶναι ἀποκρουστικῆ. Κατὰ τὸ πλεῖστον ἀποκτῶσι διασημότητα καὶ εἶναι ρυμοτόμοι φύσεις. Γίνονται διάσημοι ἐπὶ τῶν κλάδων οὓς ἀνεφέραμεν προηγουμένως.

Ταξείδια. — Ὁ κριογέννητος δὲν ἀρέσκεται νὰ παραμένη ἐπὶ μακρὸν εἰς τὸν ἴδιον τόπον, καὶ ἀναλαμβάνει πολλὰ ταξείδια. Τὰ ταξείδια ταῦτα δὲν ἔχουσι πάντοτε ὡς ἐλαττήριον τὸ ἐπάγγελμα, ἀλλὰ πολλὰ ἐξ αὐτῶν ὀφείλονται εἰς οἰκογενει-

ακὰς ὑποθέσεις, ἄλλα εἰς λόγους ὑγείας καὶ ἄλλα ἀκόμη πρὸς ἐξάλειψιν πληγῶν τοῦ παρελθόντος. Πολλάκις τὰ ταξείδια ταῦτα ἐπεκτείνονται εἰς μακρυνὰς χώρας. Ὅπως δὴποτε καθὲ ἀλλαγὴ τόπου εἶναι συνδεδεμένη μὲ ἐν βῆμα πρὸς τὴν διασημότητα.

Ὑλικὰ πλούτη — Οἱ κριογέννητοι μέλλουσι μίαν φορὰν ἐν τῷ βίῳ νὰ δοκιμάσουν ὑλικὴν τινα ἀνεξαρτησίαν προσερχομένην εἴτε ἐκ μεγάλης τύχης, εἴτε ἐξ ἰδίας ἀξίας καὶ ἐργατικότητος.

Δ) ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΟΝΙΚΩΣ

α) **Πρόσωπον**. — Διαπεραστικὸν βλέμμα, πυκναὶ καμπύλαι ὄφρες, κάπως σκοτεινόχρους τύπος, ἐλαφρῶς φαῖα ἐπιδερμὶς, σαφεῖς καὶ ὀξεῖαι γραμμαί, ἰσχυρὰ κατωτέρα σιαγών, προεξέχων πώγων, μεγάλα ὄτα, τὸ κατώτερον τμήμα τοῦ μετώπου πλαστικόν, μακροὶ κρόταφοι, ἄφθονος τρίχισις, σαφῶς διαγραφόμενον στόμα. Προέχουσα ρίς, μὲ κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον πρὸς τὰ ἄνω καὶ ἔμπρὸς κατευθυνομένην ἀκίδα αὐτῆς. Ζωηρὰ διαγραφὴ τῶν μυῶν καὶ τῶν ὀστέων.

β) **Παράστημα**. — Μᾶλλον ὑψηλόν, ἀπλοῦν, μυῶδες, ἰσχυρόν, ἰσχυραὶ κλειδώσεις. Βῆμα ζωηρόν, πλήρες ἐνεργητικότητος, στρατιωτικὸν βᾶδισμα.

γ) **Τόνος φωνῆς**. — Ἀνδρικός, σκοτεινός, πλήρης ἰσχύος, ἐπιτακτικός.

Ε) ΓΡΑΦΟΛΟΓΙΚΩΣ

Ὁ γραφικὸς χαρακτὴ παρουσιάζει κλίσιν πρὸς τὰ δεξιὰ, αἱ γωνίαι προεξάρχουσι, ἰσχυραὶ κατιοῦσαι γραμμαί, ζωηρῶς ἐντετυπωμένα κεφαλαῖα στοιχεῖα, τὰ γράμματα κεῖνται κάτω τῆς μεσαίας ὁδηγοῦ γραμμῆς. Γενικῶς ὁ γραφικὸς χαρακτὴ ἀντικατοπτρίζει ἰδιογνωμοσύνην.

ΣΤ) ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΩΣ

Μέρος τοῦ σώματος, ὄργανα. — **Κεφαλή**, (ἐξαιρουμένης τῆς ρινός). Ὄφθαλμοί. Δευτερευόντως, **Νεφροί** (Ζυγός). Ἐν ὁμολογίᾳ πρὸς τὸν κυρίως ἐγκέφαλον, **χολή**.

Παθολογικῶς. — Ἀσθενεῖαι γενικῶς τῆς κεφαλῆς καὶ τῶν ἐπ' αὐτῆς ὀργάνων. Ἀσθενεῖαι ὀφθαλμῶν, ὠτων, ὀδόντων. Ζάλαι, ἱλιγγος, κεφαλαλγίαι, νευραλγίαι τῆς κεφαλῆς, ἀϋπνία, διαταράξεις τῆς μνήμης, τραυματισμοὶ τῆς κεφαλῆς. Ἐπὶ ἐξαιρετικὰ **δυσμενῶν συνθηκῶν** ασθενεῖαι τοῦ κεντρικοῦ νευρικοῦ συστήματος, τοῦ ἐγκεφάλου καὶ τῆς παρεγκεφαλίδος.

Δευτερευόντως. — Ἀσθενεῖαι τῶν νεφρῶν, διαβήτης, οὐραιμία, κῶμα.

Διάρκεια τῶν ασθενειῶν. — Ἀκμὴ τοῦ ἔκτου οἴκου τοῦ Ὀρσοκοπίου κατακλίσεως ἐν Κριῷ, δηλοῖ ἐλαφρὰν καὶ μικρὰς διαρκείας ασθενειαν.

Στοιχειακὴ ιδιότης. — Θ Ε.

Ἰδιοσυγκρασία. — Χολερικὴ.

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΥΤΙΚΟΙ ΤΥΠΟΙ ΤΟΥ ΚΡΙΟΥ					
ΦΥΤΙΚΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ	ΖΩΙΚΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ		ΟΡΥΚΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ		
	ΤΕΤΡΑΠ. ΙΧΘΕΙΣ	ΠΤΗΝΑ	ΑΛΑΤΑ & ΟΡΥΚΤΑ	ΜΕΤΑΛΛΑ	ΠΟΛΥΤ. ΛΙΘΟΙ
Achillea millefol.	Αἴξ	Γλαυξ	Αἱματίτης	Σίδηρος	Ἄδαμας
Artemissia abro- (tan.	—	—	Ἵοξειδιον σιδήρου	—	Αἱματίτης
Asparagus					Σαρδόνυξ
Betonia			—		—
Helleborus niger					
Ligustrum					
Majorana					
Marrubium					
Paeonia					
Rosmarinus					
Sambucus niger					
Tussilago					
—					

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- V. Klöckler: Grundlagen für die Astrol. Deutung, Leipz. 1932 σ. 157.
 Brandler Pracht: Astrol. Kollektion, Berlin 1930 Bd. II, s. 4 ff.
 Wolff: Astrol. Prognose, München 1922, σελ. 24.
 Julevno: Traité d" Astrologie, Paris 1928, Vol. 1.
 Allan Leo: Everybody's Astrology, London 1919.
 Barlet: Les Genies planétaires.
 Hoffmann: Die 12 Menschentypen, Kempten 1924.
 Villiers (Eliz): Amulette & Talismane, München 1927, s. 287.
 Stein (Hans): Charaktertypen, Halle (Saale), 1931.
 D' Feerhov: Medizin. Astrol. Leipz. 1919.
 Retschlag (Max): Die Heilkunst d. Geheimwissenschaft, Leipz. 1924.
 Papyrus: Traité de Magie pratique, Paris 1924.
 Paracelse: Traité des archidoxes magiques σελ. 77 Paris Durville.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΩΔΕΚΑΤΟΝ

Τ Α Υ Ρ Ο Σ

Α) ΜΥΘΟΛΟΓΙΚΩΣ

Σχετικῶς μὲ τὸ ὄνομα τοῦ ζωδίου τούτου εἶναι ὁ ἴδιος ἐκεῖνος Ταῦρος εἰς ὃν μετεμορφώθη ὁ Ζεὺς διὰ τὴν ἀπαγάγην τὴν Εὐρώπην. ταχθεὶς μετὰ ταῦτα εἰς τὴν τάξιν τῶν ἀστερισμῶν.

Εἰς τὸν Ταῦρον ἀποδίδεται ὑπὸ τῆς παραδόσεως ὡς ἡγεμονίς ἢ θεᾶ τοῦ κάλλους Ἀφροδίτη, τῆς ὁποίας οἱ μῦθοι καὶ ὁ συμβολισμὸς ἐξητάσθησαν ἐν προηγουμένῳ κεφαλαίῳ, τῷ ἀσχολουμένῳ μὲ τὸν ἐν λόγῳ πλανήτην. Ἀρκούμεθα ὡς ἐκ τούτου νὰ παραπέμψωμεν τὸν ἀναγνώστην ἐκεῖ.

Β) ΑΣΤΡΟΛΟΓΙΚΩΣ

1) ΓΕΝΙΚΩΣ

Ἑλληνιστί. — Ταῦρος.

Σανσκρ. — Βορυσάμ.

Δεσπότης. — Ἀφροδίτη (Παρασκευή).

Στοιχ. ἰδότης. — Ψ Ξ.

Χρῶμα. — Κυανοῦν, ἰώδες.

Ἥχος. — Σὸλ δίεσις. Λὰ ὕφεισις.

Ὁμόλογον σημ. — Σκορπίος (γενν. ὄργ.)

Γκούνα. — Ταμάς.

Νιδάνα. — Σανκάρ.

Δεκανοί. — Ἀφροδίτη, Ἑρμῆς, Κρόνος.

Ἰδιοσυγκρασία. — Μελαγχολικὴ-νευρικὴ.

Χαρακτήρ. — Εὐπλαστός.

Στοιχεῖον. — Γῆ.

Δίδος. — Τοπάξιον, Κοράλλιον.

Υἱὸς Ἰακώβ. — Σιμεών.

Κατοπτρικὸν σημ. — Λέων.

Γεν. χαρακτ. — Γαιῶδες, σταθερόν, ἀρνητικόν, μουσικόν, ἀσχημον, ἀσθενικόν, μαγνητικόν, μέχρι 15° παχύ, ἀπὸ 15° ἀδύνατον.

Κράτη. — Κύπρος, Ἰρλανδία, Καύκασος, Μικρὰ Ἀσία, Περσία (Ἰχθεῖς) Πολωνία.

Πόλεις. — Δουβλίνον, Βρυγίγγαμη, Ἀννόβερον, Λυβέκη, (Καρκίνος), Μάντουα, Παλέρμον, Πάρμα, Ρόδος (Παρθένας) Βύρτζβουργ, Ζυρίχη.

Δεύτερος οἶκος. — Κτήσεις, χρήματα, οἰκονομικαὶ ἐπιτυχίαι, πλοῦτος ἐκ προσωπικῆς ἐργασίας.

Κοινωνία. — (Ἐν σχέσει πρὸς τὸν δεῦτερον οἶκον). Οἰκονομικαὶ συνδηκαὶ ἐν τῇ χώρᾳ.

Ἐπαγγελματικὴ κλισίς. — Κλάδοι τῶν οἰκονομικῶν ἐπιστημῶν, ἐμπόριον, Γεωργία, Καλλιτεχνία (ἰδίᾳ Ζωγραφικὴ), Ἄσμα, Ἀρχιτεκτονικὴ.

2) Ο ΤΑΥΡΟΣ ΩΣ ΩΡΟΣΚΟΠΟΣ Η ΩΣ ΟΙΚΟΣ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ.

Ψυχολογικῶς. — Θ) Θετικός, ὑπομονητικός, φίλος τῆς ἀπολαύσεως, ἀγάπη πρὸς πᾶν ὅ,τι κάμνει τὴν ζωὴν εὐχάριστον καὶ ὡραίαν, μαλθακός, φίλος τοῦ ἀσφαλοῦς καὶ τῆς ἡσυχίας. Τέχνη, πολυτέλεια, χρῆμα, τρώγειν καὶ πίνειν, ἐρωτική διάθεσις. Ἀγάπη πρὸς τὴν φύσιν καὶ τὰ ζῶα, ὡς καὶ πρὸς πᾶν νέον.

Α) Ἐγωιστής, ἐπίμονος, ἀπληστος, μαλακός καὶ αἰσθηματικός, ὑπερήφανος, ἀδρανής, ὀκνηρός, ὑπερφίαλος, ζηλότυπος.

Διανοητικῶς. — Ἔχουσι κατὰ τὸ πλεῖστον πολὺ καλὴν μνήμην καὶ δυσκόλως λησμονοῦσι, μάλιστα δὲ ὅ,τι ἔπραξέ τις δι' αὐτούς, καλὸν ἢ κακόν. Μανθάνουν εὐκόλως, κατέχουσι μεγάλην φαντασίαν καὶ διαίσθησιν. Παρὰ τὴν τάσιν αὐτῶν πρὸς τὴν μαλθακότητα καὶ τὴν ὀκνηρίαν, τείνουσι πρὸς πρακτικῆς φύσεως ἐνασχολήσεις καὶ πολλάκις ἀναγνωρίζονται ὡς λίαν ἐπιδέξιοι. Ἰδιαιτέρα ἀγάπη παρουσιάζεται ἐπὶ κλάδων σχετιζομένων μετὰ τὴν γεωργίαν καὶ ἀνθοκομίαν. Ἡ δύναμις συγκεντρώσεως αὐτῶν εἶναι ἐξαιρετική.

Μειονεκτήματα. — Ὁ ὑπὸ τὸ ζῶδιον τοῦτο γεννηθεὶς ἄνθρωπος ἔχει τάσιν εἰς τὸ νὰ ἡγεμονεύῃ ἐπὶ τῶν ἄλλων καὶ νὰ ἄρχῃ πάσει θυσίᾳ χωρὶς ἄλλον σκοπὸν παρὰ ἕνεκα τῆς νίκης καὶ μόνον. Ἡ ἰδιότης αὕτη δημιουργεῖ πολλὰς ἐχθρότητας. Γενικῶς εἶναι δυσνόητοι φύσεις, τὸ δὲ λίαν ἀνεπτυγμένον αἶσθημα τῆς ὑπεροχῆς ἀπέναντι τῶν ἄλλων, καθιστᾷ αὐτοὺς ὑπερόπτας, μικρολόγους, ἀδίκους καὶ πείσμονας. Ἡ ἀγάπη πρὸς πᾶν τὸ εὐκόλον, καθιστᾷ αὐτοὺς ἐν πολλοῖς μαλθακούς, ὅπερ ἐπὶ κατωτέρων βαθμίδων ἐξελίξεως καταντᾷ εἰς ὀκνηρίαν, ἀδράνειαν τοῦ τε σώματος καὶ τοῦ πνεύματος, ἅτινα εἶναι ἔμφυτα, προερχόμενα ἐκ τῆς γενικῆς μαλθακότητος τὰ ὁποῖα ὁμως δύνανται μετ' ὀλίγην θέλησιν νὰ καταπαταχθοῦν. Πλὴν τῶν ἐλαττωμάτων τούτων θὰ ἀναφέρωμεν ἀκόμη τὴν μεγάλην φιληδονίαν τοῦ ζωδίου, καὶ τὴν ζωηρὰν ἔλξιν πρὸς τὰς γήινους ἀπολαύσεις.

Υγεία, ἀσθένεια καὶ θάνατος. — Διὰ νὰ τηρήσωσι τὴν ὑγείαν των οἱ ταυρογέννητοι, πρέπει νὰ ἐγκαταλείψωσι πολλὰς ἐκ τῶν κακῶν των συνηθειῶν, διότι πᾶσα ἀσθένεια προέρχεται ἐξ αἰτίας αὐτῶν τῶν ἰδίων, λόγῳ τῶν πολλῶν καταχρήσεων εἰς τὰς ἡδονὰς καὶ τέρψεις. Πᾶσα ἐργασία καθηστική δέον ν' ἀποφεύγηται, διότι τοῖς εἶναι ἀπὸ πάσης ἀπόψεως βλαβερά. Νὰ ἀποφεύγηται ἢ ὑπερβολικὴ τροφή, πόσις καὶ γεννητικαὶ καταχρήσεις. Κατωτέρω αἱ πιθαναὶ καὶ συνηθέστεραι ἀσθένειαί τοῦ ζωδίου. Ἐν ἡ περιπτώσει τηρηθοῦν οἱ ἀνωτέρω κανόνες τότε οἱ ταυρογέννητοι κατορθώνουν νὰ φθάσουν μέχρι βαθέως γήρατος. Μέλλουν νὰ δοκιμάσουν πολλοὺς κινδύνους θανάτου λόγῳ τραυματισμῶν καὶ δυστυχημάτων, εἴτε δι' ὄπλων εἴτε ἐκ μέρους ζώων. Πολλάκις ἀκόμη καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν μεγάλου ταξειδίου ἐκδηλοῦται μέγας κίνδυνος θανάτου. Ὁ θάνατος λαμβάνει χώραν κατὰ τὸ πλεῖστον διαρκοῦντος ταξειδίου ὑπὲρ τὴν θάλασσαν, ἢ πάντως εἰς ξένην καὶ μεμακρυσμένην χώραν.

Ἀγάπη καὶ γάμος. — Λόγῳ τῆς φιληδονίας τῆς χαρακτηριζούσης τὰ ἄτομα τοῦ ταύρου, ἡ ἀγάπη ἔχει χαρακτῆρα κατὰ τὸ πλεῖστον ὕλικόν, καὶ ὡς μόνον σκοπὸν τὴν ἀπόλαυσιν. Τοῦτο προκαλεῖ πολλάκις μεγάλας διαψεύσεις καὶ ἀτυχῆ γάμον. Ἔχουν εἰς τὸ ἐνεργητικόν των πολλὰς ἐρωτικὰς περιπετείας, συχνὰ δὲ ζευγνύονται δις. Εἰς τὴν συζυγικὴν δυστυχίαν συμβάλλει πολλαχῶς ἡ ἀνάμιξις εἰς

τὰς οἰκογενειακὰς ὑποθέσεις φιλικῶν καὶ ξένων προσώπων.

Γονεῖς καὶ Συγγενεῖς. — Γενικῶς ὁ ταυρογέννητος ἔχει πολὺ καλοὺς γονεῖς, ἰδιαίτατα ἐκ μέρους τοῦ πατρός του ἀπολαύει πολλῶν πλεονεκτημάτων, καὶ εἰς τὸν κύκλον ἐνεργείας του, ἓνα σημαντικὸν ρόλον παίζει. Μὲ τοὺς συγγενεῖς ὑπάρχει πάντοτε πεδῖον εἰς διχονίας καὶ διαφοράς.

Φίλοι καὶ Ἐχθροί. — Ταυρογέννητοι ἀποκτοῦν πολλοὺς φίλους πλὴν ὀλίγοι ἐξ αὐτῶν καθίστανται πράγματι χρήσιμοι εἰς αὐτόν. Ἐξ ἑνὸς μάλιστα τούτων κατέχοντος ὑψηλὴν τινα θέσιν δύναται νὰ ἀναμένῃ μεγάλην ὑποστήριξιν ἠθικὴν καὶ ἀκόμη ὑλικήν. Ἄλλοι τοῦναντίον φίλοι, μετὰ τῶν ὁποίων τὸ ὑποκείμενον εὐρίσκεται εἰς ἐπαγγελματικὰς συνδιαλλαγὰς, δυνατόν νὰ τῷ γίνουσι ἐπιζήμιοι. Οἱ ὀλίγοι πλὴν ἐπίμονοι καὶ ἰσχυροὶ ἐχθροὶ του, μέλλουσι νὰ τῷ προκαλέσωσι πολλὰς διαφεύσεις καὶ στενοχωρίας.

Κοινωνικὴ θέσις καὶ ἐπάγγελμα. — Πολλοὶ καλλιτέχνη καὶ μουσικοὶ ἀνήκουν εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ταυρογεννητῶν. Πλὴν εἰς ὅλους χαρακτηριστικὸν σημεῖον, εἶναι ὅτι δύναται νὰ ἐκμεταλλευθῶν τὴν τέχνην των ἀπὸ ὑλικῆς ἀπόψεως. Ἐπίσης εἰς χρηματιστηριακὰς καὶ τραπεζιτικὰς ἐπιχειρήσεις ἔχουσι πολλαχῶς ἐπιτυχίαν, ἐνδείκνυται πρὸς τοῦτοις κλίσις εἰς τὴν οἰκοδομικὴν, τὴν χημείαν καὶ τὴν καλλιέργειαν τῆς γῆς.

Υλικὰ πλοῦτη. — Ἀποδίδουσι μεγάλην σημασίαν εἰς τὴν ἀπόκτησιν ὑλικῆς ἀνεξαρτησίας πρᾶγμα ὅπερ καὶ οὐχὶ σπανίως ἐπιτυγχάνουσι, ἰδίως ὅμως περὶ τὰ μέσα τοῦ βίου οὐχὶ δὲ ἐνωρίτερον. Ἡ ἀνεξαρτησία αὕτη δύναται νὰ ἐπιτευχθῆ εἴτε ἐκ προσωπικῆς ἐργασίας, εἴτε ἐκ δωρεῶν ἐκ μέρους ἀνθρώπων φιλικῶς πρὸς αὐτοὺς διακειμένων, εἴτε καὶ ἐξ ἀπροσδοκῆτων περιστάσεων. Κατὰ τὴν παράδοσιν οἱ γεννηθέντες μετὰ τὴν δῆσιν τοῦ ἡλίου μέχρι τοῦ μεσονυκτίου, μετὰ δυσκολίας θέλουσι γίνεσθαι οἰκονομικῶς ἀνεξάρτητοι, ἐνῶ οἱ μετὰ τὸ μεσονύκτιον καὶ πρὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου γεννηθέντες μέλλουσι ταχέως ἀποκτήσει τὴν ποθητὴν ὑλικὴν αὐτάρκειαν. Ἐπὶ *δυσμενῶν* ἀστρικῶν συνθηκῶν λαμβάνει πολλαχῶς μερικὴ ἢ ὅλική διασπάθισις καὶ ἐξάντλησις τῆς περιουσίας, εἴτε ἐκ κακοῦ χειρισμοῦ, εἴτε λόγῳ ἀναμίξεως εἰς ἀθεμίτους ἐπιχειρήσεις.

Τέκνα. — Τὰ ὑποκείμενα τοῦ Ταύρου, ἀποκτοῦν ἀρκετὰ τέκνα, καὶ αἰσθάνονται ἐκ τούτων μεγάλην χαρὰν. Ἐν τούτοις ὑπάρχει πιθανότης θανάτου τοῦ μεγαλειτέρου ἐὰν εἶναι ἄρρεν. Τὸ τέκνον τοῦτο θέλει κατὰ τὴν νεανικὴν ἡλικίαν, προξενῆσαι μεγάλας θλίψεις λόγῳ συχνῆς ἀλληλουχίας ἀτυχημάτων. Γενικῶς ὅμως τὰ τέκνα μέλλουσι νὰ προκαλέσωσι ἱκανοποίησιν εἰς τὸ ὑποκείμενον.

Δ) ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΟΝΙΚΩΣ

α) *Πρόσωπον*. — Κάπως προεξέχων ὄφθαλμός, εὐχάριστος, ἀξιαγάπητος φυσιογνωμία, πλαστικόν, στρογγύλον πρόσωπον, με σαφῶς διαγραφόμενον κατώτερον ἱμῆμα, βραχεία, πεπλατισμένη ρίς, εὐρὺ θολωτὸν ἄλλα κατὰ τὸ πλείστον οὐχὶ συμμετρικὸν μέτωπον, βραχὺς ἢ πάντως εἰσερχόμενός ἐντὸς τῶν ὤμων λαιμός, σχετικῶς παχέα χεῖλη, πρὸς τὴν μίαν πλευρὰν κλείνουσα κεφαλή, λεπτὸν φαιὸν τρίχωμα.

β) *Παράστημα, ἐπιδερμὶς*. — Παχύ, πλαστικόν, ἀπεστρογγυλωμένον, μᾶλλον μικρὸν ἀνάστημα. Ὑπόλευκος, μαλακὴ ἐπιδερμὶς.

γ) *Βάδισμα*. — Δυσκίνητον, μαλθακόν, ὀκνηρόν.

δ) *Φωνή, ὄμιλία*. — Παρατεταμένη, φιλική, με τόνον μαλθακότητος.

Ε) ΓΡΑΦΟΛΟΓΙΚΩΣ

Ὁ γραφικὸς χαρακτὴρ παρουσιάζει σχετικῶς συμμαζεμέναις, πυκνῶς γραμμένας ἀλλὰ πάντως ἄνευ ζώῃς καὶ ἀποπνεούσαις μαλακὸν χαρακτῆρα γραμμῆς. Πολλὰι περικοσμήσεις, γιγλάνδες, σχεδὸν κατακόρυφος διεύθυνσις τῶν γραμμάτων, σχετικῶς ὑπὲρ τὸ μέτρον ὑψηλὰ μικρὰ γράμματα, εὐχάριστοι καμπύλαι ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει τῶν λέξεων, εὐανάγνωστος, σταθερά, πλὴν ἐλάχιστα εὐκίνητος γραφή.

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΥΤΙΚΟΙ ΤΥΠΟΙ ΤΟΥ ΤΑΥΡΟΥ					
ΦΥΤΙΚΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ	ΖΩΙΚΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ		ΟΡΥΚΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ		
	ΤΕΤΡΑΠΟΔΑ	ΠΤΗΝΑ	ΑΛΑΤΑ & ΟΡΥΚΤΑ	ΜΕΤΑΛΛΑ	ΠΟΛΥΤ. ΛΙΘΟΙ
Aquilegia	Τράγος	Περιστερὰ	Σπόγγος [χαλκοῦ]	Χαλκός	Σάρδειος
Chelidonium	—	—	Verdet	—	Ὁπάλιος
Chrysoplenium			Vert de gris		Κοράλλιον
Cynoglossum			—		Σάπφειρος
Hedera helix					Τουρκουάζ
Lilium					Algue ma- rine
Pulmonaria					
Petroselinum					
Rosa canina					
Teucrium					
Valeriana					
—					

ΣΤ) ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΩΣ

Μέρος τοῦ σώματος. — Δαιμός, αὐχὴν, λάρυγξ. Κατώτερον μέρος τοῦ κρανίου (αἰσθημα ἀποστάσεως, μορφῆς, χρώματος). Ἀμυγδαλαί, θυρεοειδῆς ἀδὴν, φωνητικὰ ὄργανα, γλῶσσα.

Δευτερευόντως. — Κύστις, μήτρα, γεννητικά μόρια, νεφροί. (Σκουπίος).

Παθολογικῶς. — Τάσεις πρὸς παθήσεις τῶν ἀνωτέρω ὀργάνων, οἷον ἀσθένειαι τοῦ λαιμοῦ, λαρυγγίτης, κατάρρους, διφθερίτις, ἀμυγδαλίτις, ἐξοίδησις τῶν ἀδένων, καρκίνος τῆς γλώσσης, παράλυσις τῶν φωνητικῶν χορδῶν, πολύποδες φάρυγγος, ρινός, κ. κ.

Δευτερευόντως. — Παθήσεις τῶν γεννητικῶν ὀργάνων.

Φάρμακα τῆς ὁμοιοπαθητικῆς Σχολῆς. — Carbo vegetabilis, Lachesis, Rhus toxicodendron, Veratrum, Ambra grisea, Aurum, Calcarea carb, NaCl, Bryonia, Lycopod, Hg-sol, As, P, Pulsatilla, Seria, Sulphur, ZuS.

Διάρκεια τῶν ἀσθενειῶν. — Ἀκμὴ τοῦ ἔκτου οἴκου ἐν τῷ Ὁροσκοπῷ κατὰ τὴν διάρκειαν εἰς τὸν Ταῦρον, δηλοῖ μακρὰν καὶ δυσίατον ἀσθένειαν.

Ἰδιοσυγκρασία. — Μελαγχολικὴ, νευρικὴ.

Στοιχ. ιδιότης. — Ψ Ξ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

Δ Ι Δ Υ Μ Ο Ι

Α) ΜΥΘΟΛΟΓΙΚΩΣ

Μυθολογικῶς τὸ ὄνομα δίδυμοι ἀποδίδεται εἰς τὸν Κάστορα καὶ Πολυδεύκη, τὰ δίδυμα τέκνα τοῦ Λιὸς τὰ ὅποια ἐγέννησεν ἐκ τῆς Λήδας, λαβὼν τὴν μορφήν ἑνὸς κύκνου.

Μία ἀρχαία περίστασις τοῦ συμβόλου τούτου τῶν Διδύμων ἦτο ἓν ζεῦγος στήλων πρὸς τὰ ἄνω καὶ πρὸς τὰ κάτω συνδεδεμένων. Αἱ δύο αὗται στήλαι δὲν ἦσαν ἄλλο τι ἀπὸ τῆς δύο στήλας τὰς ἰσταιμένας πρὸ τοῦ ναοῦ τοῦ Σολομῶντις. Ἄλλοτε πάλιν τὸ ἴδιον ζῶδιον παρίσταντο διὰ δύο ἀλληλοσυμπεπλεγμένων παιδίων.

Ἀστρολογικῶς ἀποδίδεται εἰς τοὺς Διδύμους ὁ θεὸς Ἑρμῆς, τοῦ ὁποίου αἱ σφραγίδες καὶ αἱ ἀνιλογίαι πρέπει νὰ ἀνευρίσκωνται κατὰ τὴν παράδοσιν ἐπὶ τῶν ἀτόμων τῶν ἔχόντων τὸ ζῶδιον εἰς χαρακτηριστικὴν τινα θέσιν. Περὶ τοῦ ἐν λόγῳ θεοῦ ὠμιλήσαμεν ἤδη εἰς προγενέστερον κεφάλαιον.

Β) ΑΣΤΡΟΛΟΓΙΚΩΣ

1) ΓΕΝΙΚΩΣ

Ἑλληνιστί.—Δίδυμοι.

Σανκρ.—Μιθούνα.

Δεσπότης.—Ἐρμῆς (Τετάρτη)

Στοιχ. ιδιότης.—Θ Υ

Χρῶμα.—Ἄργυροῦν λευκόν.

Ἥχος.—Ντὸ δίεςις / Ρὲ ὕφεις.

Ὁμόλογον σημ.—Τοξότης (Ἰσχία, μηροί.) **Κατοπτρικὸν σημ.** Καρχίνος.

Γενικοὶ χαρακ.—Ἀερῶδες, μεταβλητόν, θετικόν, ἄγονον, δίσωμον, ἠλεκτρικόν, πνευματῶδες, ἐπιστημονικόν, ὠραῖον, καλλίφωνον, ἕως 15° λεπτοφυές.

Κράτη.—Ἀρμενία, Βέλγιον, Φλάνδρα, Λομβαρδία, Παλαιστίνη (Κριός), Σαρδηνία, Τρίπολις, Ἠνωμένοι Πολιτεῖαι, Βυρτεμβέργη (Τοξότης).

Πόλεις.—Βαμβέργη, Κόρδοβα, Λονδίνον, Μαγεντία, (Μάιντς) Μελβοῦρνον, Μέιτς, Νυρεμβέργη, Πλυμούθη, Ἄγ. Φραγκίσκος, Βερσαλλίαι.

Τρίτος οἶκος.—Συγγενεῖς, ἀδελφοί, φοίτησις, μικρὰ ταξίδια, πρακτικὸν πνεῦμα.

Κοινωνία.—Συγκοινωνία, ἐφημερίδες, δημοσιεύματα, γείτονες χῶραι.

Ἐπαγγελματικὴ κλίσις.—Συγγραφεύς, δημοσιογράφος, ἐπιστήμων, καλλιτέχνης. Ὑπὸ καταλλήλους συνθήκας. Ταξιδιωτής, ἔμπορος, ἐφευρέτης.

2) ΟΙ ΔΙΔΥΜΟΙ ΩΣ ΩΡΟΣΚΟΠΟΣ ἢ ΩΣ ΟΙΚΟΣ ΗΛΙΟΥ.

Ἀπὸ 22 Μαΐου μέχρι 21 Ἰουνίου

Ψυχολογικῶς.—Θ) Μεγάλη εὐκινήσια, πολυσχιδής, ἐλαστικός, ἀλματώδης, νευρικός, ἀνήσυχος, μεσολαβῶν, κριτικός, ταχέως τὰ πάντα ἀντιλαμβάνομενος πλὴν μὲ δόσιν τινα ἐπιπολαιότητος, μικρὰ συγκέντρωσις. Εὐφράδεια, ἀλλὰ μᾶλλον κατὰ τὸ ποσὸν παρά κατὰ τὸ ποιόν, μεγάλη κλίσις πρὸς τὰς ἐπιστήμας καὶ γενικῶς πρὸς τὴν μάθησιν, φιλολογία, τέχνη, μαθηματικά.

Α) Ἐπιπολαιότης, πολυάσχολος, πολύλογος, περίεργος, ἐνδιαφέρον πρὸς ὅλα καὶ συνεπῶς μερισμὸς τῶν δυνάμεων, μεγάλη ἔπαρσις. Ὡς ἐκ τῆς ἀνάγκης πρὸς τὸ συνεχῶς ὁμιλεῖν, τάσις πρὸς ἔκθεσιν ψευδῶν πληροφοριῶν καὶ συνεχῆ παράπονα.—Ἀναποφάσιστοι, ἀπομιμητικοί, φίλοι τοῦ λογοπαιγνίου.

Διανοητικῶς.—Ὁξύ, ἐφευρετικὸν πνεῦμα, μεγάλη κλίσις πρὸς τὴν παιδείαν, τὰς ἐπιστήμας καὶ τὰς τέχνας. Οἱ ὑπὸ τὸ ζῶδιον τοῦτο γεννηθέντες ἄνθρωποι εἶναι πολὺ εὐαίσθητοι, ἢ δὲ διάνοιά των παρουσιάζει ἰδιαιτέραν τιὰ ἐκλέπτυνσιν.

Θέλησις.—Γενικῶς παρουσιάζουν ἰσχυρὰν θέλησιν, σταθεράν, εἰς μερικὰς ἐν τούτοις περιπτώσεσι, ἐξασθενίζει τόσον πολὺ ὥστε ἐνίοτε δύναται νὰ χαρακτηρίσῃ τις αὐτὴν ὡς ἀσταθὴ καὶ τὸ ἄτομον ὡς ἀναποφάσιστον. Παρουσιάζουν ἐπίσης μίαν κλίσιν πρὸς τὸ διατάσσειν, χωρὶς ἐν τούτοις νὰ καταλήγουν εἰς μεγαλομανίαν καὶ τυρανίαν. Πάντως κλείνουσιν εἰς πᾶσαν περίπτωσιν πρὸς τὰ ἄκρα.

Μειογενήματα.—Ἐκτὸς τοῦ ἀνωτέρω ἀναφερθέντος περὶ στιγμιαίας ἀναποφασιστικότητος, παρουσιάζονται πολλάκις φανταστικοὶ φόβοι καὶ ἀσθένειαι ἢ παράπονα διὰ πράγματα τὰ ὅποια δὲν ὑπάρχουσι. Αὐταπατῶνται συχνὰ καὶ εἶναι

πολλάκις τρομερὰ ἀπαισιόδοξοι, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον τοὺς κατατυρανεῖ καὶ παραβλάπτει τὴν ὑγείαν των. Κατὰ ταῦτα αἱ μὲν γυναῖκες πάσχουν ἐξ ὑστερίας καὶ οἱ ἄνδρες ἐκ νευρασθενείας. Καθῆκον ὅθεν τῶν ἀτόμων τούτων εἶναι ἡ καταπολέμησις τῆς ἐπιπολαιότητος, καὶ τοῦ ἐγωισμοῦ, ἢ κατανίκησις τῆς ἀεικινήσιας καὶ τῆς νευρικότητος.

Ἐγεία, ἀσθένεια, θάνατος. — Μεγάλῃ διάθεσις πρὸς παθήσεις τῶν νεύρων, τῶν βρογχίων, τῶν πνευμόνων, τῶν πλευρῶν, πρὸς νευραλγίας καὶ τραυματισμούς τῶν ἄκρων, λ. χ. θλάσεις τῶν βραχιόνων, ἐνίοτε ἀσθένεια τῆς ἀκοῆς. Πληγαὶ ἐκ μέρους μεγάλων ζώων, ἀτυχήματα ἐξ ἵππων.

Ὁ θάνατος τῶν ἀτόμων τούτων λαμβάνει χώραν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, ἢ ἐν σχέσει πρὸς ὑψηλὴν θέσιν κατέχον ἄτομον. Ἐὰν ὅμως ὁ θάνατος λάβῃ χώραν φυσικῶς, τότε προέρχεται ἐκ θανατηφόρου ἀσθενείας, συνεπεία κρυολογήματος διαρκούντος ἐνὸς ταξιδίου, ἢ ἐν τῇ ἐκτελέσει τῆς ἐπαγγελματικῆς ἐνασχολήσεως.

Ἀγάπη καὶ Γάμος. — Λόγῳ τοῦ δυσυποστάτου χαρακτήρος τοῦ ὑποκειμένου παρατηροῦνται ἐπίσης πολλαπλαῖ κλίσεις πρὸς διάφορα συγχρόνως πρόσωπα τοῦ ἐτέρου γένους καὶ μάλιστα πρὸς ἓν ἄλλοδαπὸν. Ἐπίσης παρετηρήθη ὅτι τὰ ὑποκείμενα ταῦτα ἔρχονται εἰς γάμον τοῦλάχιστον δὶς, εἷς δὲ τῶν γάμων τούτων μέλλει νὰ εἶναι λίαν ἀτυχεῖς. Γενικῶς ἐκ μέρους προσώπων τοῦ ἐτέρου γένους μέλλει τὸ ὑποκείμενον νὰ δοκιμάσῃ μεγάλας πικρίας καὶ δοκιμασίας, εἴτε ἐξ αἰτίας τῶν ἄλλων, εἴτε ἐξ ἰδίας αἰτίας. Περαιτέρω τὸ ζῶδιον τοῦτο προαγγέλει πολλὰ τέκνα, ἐκ τῶν ὁποίων ὅμως ὁ γονεὺς μέλλει πολλὰ νὰ δοκιμάσῃ

Γονεῖς καὶ Συγγενεῖς. — Ἐν τῇ οἰκογενεῖα τοῦ ὑποκειμένου λαμβάνουν χώραν ἀσυνήθη τινὰ περιστατικὰ καὶ γεγονότα κρατούμενα μυστικὰ τὰ ὁποῖα εὐρίσκονται ἐν συναφείᾳ πρὸς τὸν πατέρα καὶ πολλὰς ἀνωμαλίας καὶ δυστυχίαν προξενοῦν. Οἱ ἀδελφοὶ δὲν εἶναι πολυάριθμοι, ἐν τούτοις ὅπως καὶ οἱ πλησιέστεροι συγγενεῖς, κατέχουσιν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐξέχουσιν κοινωνικὴν θέσιν.

Φίλοι καὶ ἐχθροί. — Λόγῳ τοῦ ἐκλυστικοῦ χαρακτήρος τῶν ὑπὸ τοὺς διδύμους γεννηθέντων ἀτόμων, οἱ φίλοι δὲν ἐλλείπουν καὶ ἐν περιπτώσει ἀνάγκης, ὑπάρχει πάντοτε μία ἀπροσδόκητος βοήθεια ἢ ὁποῖα παρεμποδίζει τὴν καταστροφὴν. Ἀλλὰ καὶ οἱ ἐχθροὶ ἀφθονοῦν, δέον δὲ νὰ ἀποδωθοῦν ἀφ' ἐνὸς εἰς τὸ φύσει εὐέξαπτον τοῦ χαρακτήρος τοῦ ὑποκειμένου, ἀφ' ἐτέρου ὅμως κατὰ μέγα μέρος εἰς τὴν ἀνάμειξιν αὐτοῦ εἰς τὰς πλέον ἑτεροειδεῖς ἀσχολίας καὶ ὑποθέσεις. Παρουσιάζονται ἐχθροπραξίαι ἐκ μέρους ἀτόμων ἀνηκόντων εἰς τὴν πνευματικὴν ἢ ἐπαγγελματικὴν σφαῖραν, τὰ ὁποῖα τῷ προξενοῦν προσβολὰς εἰς τὴν θέσιν, τὴν τιμὴν καὶ αὐτὸν τὸν γάμον. Κατὰ τὴν παράδοσιν ἐχθρικῶς διάκεινται ἄτομα γεννηθέντα ὑπὸ τὰς ἐπιδράσεις Ταύρου, Παρθένου καὶ Ἰχθύων, περαιτέρω Κριοῦ καὶ Λέοντος.

Κοινωνικὴ θέσις καὶ ἐπάγγελμα. — Ἡ κοινωνικὴ θέσις τῶν ἀτόμων τῶν Διδύμων εἶναι σχεδὸν πάντοτε πολὺ καλή. Σχετικῶς μὲ τὸ ἐπάγγελμα, λόγῳ τοῦ δυσυποστάτου χαρακτήρος αὐτῶν, παρατηρεῖται πολλάκις ἡ τροπὴ τοῦλάχιστον πρὸς δύο διαφόρους κατευθύνσεις, εἰς τρόπον ὥστε τοῖς εἶναι ἐν ἀρχῇ πολὺ δύσκολον νὰ ἀποφασίσουν πρὸς ποῖον ἐπάγγελμα δέον νὰ συγκεντρώσουν τελικῶς τὸ σύνολον τῶν δυναμικότητων των. Διὰ ταῦτα παρατηρεῖται συχνότατα ἐξάσκησις συγχρόνως δύο καὶ τριῶν ἐπαγγελμάτων ἢ διηνεκῆς ἐναλλαγὴ ἐπαγγέλματος.

Ἄποκτῶσι ταχέως ἐνδιαφέρον διὰ πᾶν τὸ νέον, ἀλλὰ καὶ ταχέως τὸ ἐγκαταλείπουσιν μόλις ἢ ἔλξις τοῦ νεωτερισμοῦ παύση νὰ ὑφίσταται.

Δεδομένου ὅτι συνήθως εἶναι εὐφραδεῖς, καὶ ταχέως τὰς δύο πλευρὰς ἐνὸς ζητήματος συλλαμβάνουσι, εὐδοκιμοῦσιν ὡς νομικοί, ρήτορες γενικῶς, διδάσκαλοι. Ἐπίσης τὸ θεολογικὸν ἐπάγγελμα δὲν τοῖς εἶναι ἀκατάλληλον καὶ ἐπειδὴ δραματικὸν τάλαντον μὲ τὴν κλίσιν ταύτην συγγενεῦει, πολλοὶ ἠθοποιοὶ καὶ δημοσιογράφοι, ἀνήκουν εἰς τὴν τάξιν τοῦ ζωδίου τούτου. Ἐχουσι τὴν ἰκανότητα χωρὶς δυσκολίαν νὰ ἐκμανθάνουν ξένας γλῶσσας ἐπειδὴ δὲ ἐξ ἰδιοσυγκρασίας ταξιδεύουν πολὺ, ἢ ἰδιότης αὕτη καθίσταται ἀνεκτίμητον προτέρημα. Πολλοὶ ἐπίσης γίνονται ἐπιδέξιοι ἀστυνομικοί. Εὐδοκιμοῦσιν ὁπωσδήποτε ἐπὶ τοῦ πνευματικοῦ πεδίου, τόσον διὰ παραγωγικὴν, ὅσον καὶ δι' ἀναπαραγωγικὴν ἐργασίαν.

Ἰλικὰ πλούτη. — Ταῦτα ὑπόκεινται εἰς συνεχεῖς μεταβολάς. Ἄλλοτε τὰ γήινα ἀγαθὰ κατακλιζοῦσι τὸν ἄνθρωπον τῶν Διδύμων, ἄλλοτε ἢ σκληροτέρα στέρησις τὸν δοκιμάζει.

Δ) ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΟΝΙΚΩΣ

α) **Πρόσωπον.** — Μακρὰ, κατὰ τὸ κατώτερον μέρος πρὸς τὰ ἔξω καμπωμένη ρίς, ζωηρόν, ὀξύ, πλήρες παρατηρητικότητος βλέμμα, πλαστικὸν συνήθως πρὸς τὰ ὀπίσω διιφεῦγον μέτωπον, στενὴ καὶ μακρὰ κεφαλὴ, μὲ σαφῶς διαγραφόμενους κροτάφους, στενὸν στόμα, προεξέχουσα σιαγῶν.

β) **Παράστημα.** — Εὐκίνητον καὶ εὐγενικὸν παράστημα, ἀδύνατον σῶμα, ὀλίγοι μῦς, σπανίως πάχος, εὐρεῖς ὄμοι, λεπτοφυῆς ἐπιδερμὶς, ὠχρολευκός. Μακρὸς λεπτὸς λαιμός, ἐκτεταμένα, εὐκίνητα, ὄχι μυῶδη ἄκρα, στάσις ἀνήσυχος πολλακίς ἀμελής.

γ) **Βάδισμα.** — Ταχύ, εὐκίνητον, ἀκανονίστου ταχύτητος, σύγχρονος κίνησις κατὰ τὴν μετακίνησιν καὶ τῶν χειρῶν.

δ) **Φωνή.** — Νευρική, ὁμιλία ταχεῖα, πολλαὶ λέξεις, περισσώτεραι ἐρωτήσεις, ἐπιθυμία καταπίσεως εἰς τὸ ζήτημα ἀπὸ ὅλας τὰς ἀπόψεις.

Ε) ΓΡΑΦΟΛΟΓΙΚΩΣ

Ὁ γραφικὸς χαρακτήρ παρουσιάζει ὑψηλὰς, συγχρόνως πλατείας, ἀλλ' ἄνευ ἐνεργητικότητος κεχαραγμέναις γραμμὰς, δεικνύει πλατεῖς βρόγχους, ἐκτὸς τῶν γραμμῶν συρομένας ἄλλαις γραμμὰς, δεικνύει μεγάλην εὐκινήσιαν, ἀμφιρρέπουσαν συνήθως κατακόρυφον θέσιν τῶν στοιχείων, εὐμεγέθη μικρὰ γράμματα, ἀλλὰ καὶ σχετικῶς μεγάλα κεφαλαῖα κατὰ τὰς προεξεχούσας γραμμὰς. Πολλαχῶς παρατηροῦνται γιρλάνδες ἢ γωνίαι ἄνευ ζωηρότητος.

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΥΤΙΚΟΙ ΤΥΠΟΙ ΤΩΝ ΔΙΔΥΜΩΝ					
ΦΥΤΙΚΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ	ΖΩΙΚΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ		ΟΡΥΚΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ		
	ΤΕΤΡΑΠΟΔΑ	ΠΤΗΝΑ	ΑΛΑΤΑ	ΜΕΤΑΛΛΑ	ΛΙΘΟΙ
Asperula	Ταῦρος	Ἀλέκτωρ	Κινάβαρι	Ἵδραργυρ.	Χρυσοπράσ.
Convalaria	—	—	(Hg S)	Ψευδάργυρ.	Κορναλίνης
Laurus			—	Νεόργυρος	Ἀχάτης
Περαιτέρω βλ. Ἑρμῆς				(Ἄλπακᾶς)	Τοπάξιον
—				—	—

ΣΤ) ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΩΣ

Μέρος τοῦ σώματος. — Πνεύμονες, Βραχίονες, ὤμοι, Χεῖρες, Νεῦρα.
Δευτερευόντως. — Μηροί, Ἴσχια, Μῦς τῆς καρδίας, Φωνητικά ὄργανα.
Παθολογικῶς. — Πνευμονία, Βρογχίτις, Φυματίωσις, Ἀσθμα, Τραυματισμοὶ εἰς χεῖρας καὶ βραχίονας, παθήσεις τοῦ κεντρικοῦ συμπαθητικοῦ.
Δευτερευόντως. — Τραυματισμοὶ κνημῶν καὶ ἰσχίων. — Περικαρδίτις.
Φάρμακα. — Ὡς ἐν Κριῶ.
Διάρκεια τῶν ἀσθενειῶν. — Ἀκὴς τοῦ ἔκτου οἴκου τοῦ Ὀροσκοπίου κατακλίσεως ἐν τοῖς Διδύμοις προμηνύει κανονικὴν πορείαν τῆς ἀσθενείας.
Ἰδιοσυγκρασία. — Αἱματώδεις, νευρική.
Στοιχ. ιδιότης. — Θ Υ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Κ Α Ρ Κ Ι Ν Ο Σ

Α) ΜΥΘΟΛΟΓΙΚΩΣ

Τὴν 22αν Ἰουνίου εἰσέρχεται ὁ ἥλιος εἰς τὸ ζωδιακὸν σημεῖον τοῦ Καρκίνου, καταλαμβάνων τὴν ὑψηλοτέραν τοῦ θεσίν ἐν τῇ ἐκλειπτικῇ, ἧτοι τὴν μεγαλύτεραν τοῦ βορείαν ἀπόκλησιν. Εἶναι ἡ ἡμέρα τῆς θερινῆς τροπῆς τοῦ ἡλίου. Τὸ θέρος, ἡ περίοδος τῆς ὠριμάνσεως τοῦ φυτικοῦ βασιλείου, ἔχει ἤδη εἰσέλθει. Ἡ φύσις διέρχεται κατὰ τὴν περίοδον ταύτην ἰσχυρὰς κρίσεις, θύελαι καὶ ἀπροσδόκητοι ραγδαῖαι βροχαὶ κατακλύζουσι τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς, ὁ δὲ κεραυνός, τὸ οὐράνιον πῦρ, γονιμοποιεῖ αὐτὴν μέχρι τῶν ἐσωτέρων σπλάγγνων τῆς

Οἱ πλεῖστοι τῶν ἀρχαιοδιφῶν συμφωνοῦν ὅτι ὁ Καρκίνος τῆς ἀρχαίας ἀστρολογίας, δὲν εἶναι ἄλλο ἀπὸ τὸν Σκαραβαῖον τῶν αἰγυπτίων, ὅστις ὡς γνωστὸν παρίστα μίαν μορφήν τοῦ ἡλίου

Ἄλλως τε, λόγῳ τοῦ προμνημονευθέντος ἀστρονομικοῦ γεγονότος, τῆς θερινῆς ἰσημερίας, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ ἥλιος ἀρχίζει τρόπον τινὰ νὰ ὀπισθοχωρῇ εἰς τὴν ἐκλειπτικὴν πρὸς τὰ νότια καὶ ἐκ τῆς δυνατῆς παρομοιώσεως τῆς κινήσεως ταύτης πρὸς τὴν παροιμιώδη πορείαν τοῦ Καρκίνου (κάβουρα), δὲν θεωροῦμεν ριψοκίνδυνον νὰ ἀποδώσωμεν τὴν καταγωγὴν τοῦ ὀνόματος τοῦ ζωδίου τούτου εἰς τὸν παραλληλισμὸν αὐτόν.

Οἱ Ἕλληνες πάντως ἀργότερον ἔδωσαν μυθολογικὴν ἐρμηνείαν εἰς τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἀπέδωσαν εἰς τὸν Καρκίνον ὅστις ἐδάγκασε τὸν Ἡρακλῆ, ὅταν ἠθέλησέ ποτε νὰ προσβάλλῃ τὴν Ἥραν, ἐκείνη δὲ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν του ταύτην τὸν κατέταξεν μεταξὺ τῶν ἀστερισμῶν τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου.

Μυθολογικῶς τὸ ζῶδιον τοῦτο ἀποδίδεται εἰς τὸν Δία.

Γ) ΑΣΤΡΟΛΟΓΙΚΩΣ

1) ΓΕΝΙΚΩΣ.

Ἑλληνιστί.—Καρκίνος.

Σανσκριτ.—Κατακάμ.

Δεσπότης.—Σελήνη, (Δευτέρα.)

Στοιχ. ιδιότης.—Ψ Υ.

Χρῶμα.—Πράσινον.

Ἦχος.—Φά δίεσις / σὸλ ὕφεισις.

Ὁμόλογον σημεῖον.—Αἰγόκερως.

(Γόνατα, ὄστα, ἐπιδερμίδις.)

Γενικοὶ χαρακτήρες.— Ὑδατῶδες, Γωνιῶδες, Ἀρνητικόν, Γόνιμον, Μουσικόν, Ἀσχημον, Ἀσθενικόν, Μαγνητικόν.

Κράτη.— Ὀλλανδία, Ἰνδία (Αἰγόκερως), Μαυριτανία, Παραγουάη, Σκωτία, Ζηλανδία, Ἀλγέριον.

Πόλεις.— Ἀμστερνταμ, Βέρνη, Κάδιξ (Τοξότης), Γένονα, Γκαίρλιτς, Κωνσταντινούπολις, Λυβέκη (Ταῦρος), Μαγδεμβούργον (Ταῦρος), Μιλᾶνον, Μάντζεστερ, Νέα Ὑόρκη, Στοκχόλμη, Τρέβ (Τρεβιρᾶνον), Τύνις, Βενετία.

Τέταρτος οἶκος.— Γονεῖς, προέλευσις, παιδικὴ ἡλικία, γαιοκτησία, πατρίς, ἀπόκρουφοὶ δυνάμεις.

Κοινωνία.— Ἀντίθετοι πολιτικαὶ μερίδες, Γεωργία, ζητήματα κατοικίας.

Ἐπαγγελματικὴ κλίσις.— Θεάτρον, μουσικὴ, ἱστορία, ναυτιλία, θρησκεία.

2) Ο ΚΑΡΚΙΝΟΣ ΩΣ ΩΡΟΣΚΟΠΟΣ Ἡ ΩΣ ΟΙΚΟΣ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ.

Ἀπὸ 22 Ἰουνίου μέχρι 22 Ἰουλίου.

Ψυχολογικῶς.— Θ) Χαρακτὴρ μαλακός, ἐπισφαλής, ντροπαλός, συνετός, υπερήφανος, ἀτάραχος. Δεσποτικὸς καὶ ἀνεξάρτητος, τὰ πάντα ἀπὸ παθητικῆς ἀπόψεως. Διπλωματία, μαγικαὶ δυνάμεις, ἔρως πρὸς τὸ χρῆμα, τὴν πολυτέλειαν, τὴν ἄνοιαν, τὰς ἐξωτερικότητας καὶ τύπους ἀναλόγως τῶν ὁποίων κρίνονται καὶ οἱ ἄλλοι. Τοῖς φαίνεται δύσκολος ἢ διάκρισις τῆς φαινομενικότητος ἀπὸ τῆς πραγματικότητος. Αἱ γυναῖκες εἶναι πολὺ εὐαισθητοῦ χαρακτῆρος, δόσπιστοι, καλὰ μητέρες καὶ οἰκοκυραί.

Α) Οἱ ἄνθρωποι τοῦ Καρκίνου εἶναι χαρακτῆρος τείνοντος πρὸς τὴν σκοπιμότητα, ὅστις ἐπὶ *ἐξαιρετικῶς δυσμενῶν συνθηκῶν* ὄθει πάντοτε πρὸς πράξεις ἐχούσας ὡς στόχον πάντοτε τὸ ὄφελος τοῦ ἰδίου ὑποκειμένου· φιλαυτία, φιλαργυρία, ἀστάθεια χαρακτῆρος, ἐρεθιστικότης. Θρησκομανία.

Διανοητικῶς.— Διακρίνονται ἀπὸ ταχεῖαν ἀντίληψιν καὶ φιλοσοφικὸν πνεῦμα, μὲ τάσιν πρὸς τὴν φιλοσοφίαν καὶ τὴν θρησκευολογίαν. Αἴσθημα τάξεως καὶ τοῦ ὠραίου.

Θέλησις.— Εὐκόλως μεταβαλλομένη ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν.

Μειονεκτήματα.— Φιλαυτία, σκοπιμότης, φιλαργυρία, ζηλοτυπία, ἀδράνεια. Φιλοχρήματος. Ἐλλειψις εἰς ἐμπιστοσύνην καὶ ἐλπίδα, τάσις πρὸς ἀκόρεστον κατὰκτησιν, πρὸς φαντασίαν καὶ ἐν πολλοῖς ὑποχονδρίαν.

Ὑγεία, ἀσθένειαι καὶ θάνατος.— Ἡ ὑγεία εἶναι κατὰ τὸ πλεῖστον καλή. Παρατηροῦνται τάσεις πρὸς παθήσεις τοῦ στομάχου, τῶν ἐντέρων καὶ γενικῶς τῆς

Γκούνα.—Ραγιαῖς.

Νιδάνα—Ναυά-ρουπάμ.

Δεκανοί.—Σελήνη, Ἄρης, Ζεὺς.

Ἰδιοσυγκρασία.—Λυμπατική.

Χαρακτήρ.—Φαντασία.

Στοιχεῖον.—Ὑδωρ.

Λίθος.—Ἀμέθυστος, Ρουβίνιον

Υἱὸς τοῦ Ἰακώβ.—Ἰσαχάρ.

Κατοπτρ. σημ. Δίδυμοι

ἐναλλαγῆς τῆς ὕλης. Ἐπίσης ρευματισμοί, ἰσχυαλγίαι καὶ καρκίνος. Συχνὰ ὁμοίως παρατηροῦνται τραυματισμοὶ ἐκ μέρους ἀνθρωπίνων χειρῶν, ὡς, καὶ τραύματα ἐκ μέρους ζῶων, ὀχημάτων κ. τ. ὅ κατὰ τὴν διάρκειαν παραμονῆς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ τοῦ ὑποκειμένου. Εἶναι εἰσέτι εἰς πολυεθεῖς κινδύνους ἐκτεθειμένοι, τῶν ὁποίων ὁμως ἐξέρχονται σώοι καὶ ἀβλαβεῖς βοηθοῦντος τοῦ μοιραίου.

Ἄγαπή καὶ Γάμος. — Πρὸς τὸν γάμον ὁ ὑπὸ τὸν Καρκίνον κείμενος ἄνθρωπος διάκειται ἥκιστα εὐμενῶς, καὶ αἰσθάνεται ποῖαν τινὰ ἀποστροφὴν πρὸς αὐτόν. Ἐν τούτοις τῷ εἶναι πεπρωμένον, διὰ λόγους ἀσχετοῦς τῆς θελήσεώς του, νὰ συνάψῃ γάμον, καὶ δὴ ἐνίστε πλέον ἢ ἄπαξ. Κατὰ τὴν παράδοσιν, εἰς ἐκ τῶν γάμων τούτων μέλλει νὰ τῷ παράσῃ προίκα ἢ κληρονομίαν, ἧτις ὁμως εἶναι συνυφασμένη μὲ δικαστικὰς δυσκολίας.

Πολλὰ τέκνα προαγγέρονται, ἅτινα ὁμως πλεῖστας θλίψεις θὰ παρέξωσι.

Γονεῖς καὶ Συγγενεῖς. — Μεταξὺ γονέων καὶ συγγενῶν σημειοδοτεῖται διχόνοια, καὶ ἐν πολλοῖς διαίρεσις. Εἷς τινὰς περιστάσεις ὁ καρκινολογὸς θέλει γίνεαι τὸ θετὸν τέκνον μιᾶς ξένης οἰκογενείας, ἢ θέλει ὀπωσδήποτε ἀνήκει εἰς ἄλλην τινὰ οἰκογένειαν.

Φίλοι καὶ ἐχθροί — Φίλοι καὶ φίλαι δὲν θὰ ἐλλείψουν καὶ θέλουσι περιβάλλει αὐτὸν μὲ ἀγνὴν καὶ ἀμέριστον συμπάθειαν. Ἀκόμη καὶ οἰκονομικῶς θέλουσι τὸν ὑποστηρίξει ἐν περιπτώσει ἀνωμάλων περιστάσεων. Ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς τοῦ ὁμως πρέπει νὰ φοβῆται, διότι εἶναι πολὺ μοχθηροὶ καὶ θέλουσι τὸν διαβάλλει κατὰ πάντα δυνατὸν τρόπον.

Ἄνθρωποι τοῦ Καρκίνου ἐναρμονίζονται κάλλιστα μὲ ἄτομα τοῦ ἰδίου ζωδίου, περαιτέρω μὲ τὸν Σκορπίον, τὸν Αἰγόκερω καὶ τοὺς Ἴχθυεις.

Κοινωνικὴ θέσις καὶ ἐπάγγελμα. — Ἡ θάλασσα τοὺς ἐλκύει ὑπερβολικὰ καὶ πολλοὶ ἐξ αὐτῶν εἶναι θαλασσοπόροι καὶ ναυτικοί. Ποίησις καὶ μουσικὴ εἶναι ὡσαύτως χαρακτηριστικὰ δῶρα τοῦ καταστερισμοῦ τούτου. Ἐπίσης εἶναι ἐπιτήδιοι συλλέκται παντὸς σπανίου πράγματος ἀξίας, ἢ δεινοὶ ἱστορικοί. Κατὰ κανόνα ἡ νεανικὴ ἡλικία των διέρχεται μεταξὺ πολλῶν ἐμποδίων καὶ μεταβολῶν ἐν σχέσει πρὸς τὸ ἐπαγγελματικὸν στάδιον, καὶ μόλις κατὰ τὴν ὄριμον ἡλικίαν σταθεροποιεῖται τὸ μέλλον. Ὄπωσδήποτε σπανίως φθάνουν ἐν τῇ νεανικῇ ἡλικίᾳ εἰς οἰκονομικὴν ἀνεξαρτησίαν, τοῦτο δὲ ἴσως διότι ἔνεκα τῆς χαρακτηριστικῆς των φιλαργυρίας εἶναι ὑπερβολικὰ δειλοὶ ὡς πρὸς τὸν χειρισμὸν καὶ τὴν διάθεσιν τῶν χρημάτων. Γενικῶς εἶναι αἱ οἰκονομικαὶ συνθῆκαι μέχρι τοῦ 35ου ἔτους τῆς ἡλικίας τοῦ ὑποκειμένου λίαν ἐπισφαλεῖς, ἀπὸ τοῦ ὀρίου ὁμως τούτου λαμβάνουν τὰ πάντα μίαν ὀρισμένην τροχίαν. Κλίσις πρὸς τὸ θέατρον, μουσικὴν, ναυτιλίαν, ἱστορίαν, κ. τ. ὅ.

Ὑλικὰ πλούτη. — Πρὸς πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὰ τυχερὰ παίγνια καὶ ἀνάλογα μέσα ἀποκτήσεως ὕλικῶν ἀγαθῶν, δέον νὰ ἀπέχουν μετὰ προσοχῆς διότι ἡ τύχη τοῖς εἶναι σπανίως εὐμενῆς καὶ πᾶν ὅ,τι τυχὸν κερδίζουσι τοῦτο ὀφείλεται καὶ μόνον εἰς τὴν ὑπομονητικὴν καὶ καρτερικὴν ἐργασίαν των. Χρηματικαὶ ἀπώλειαι σημειοῦνται συχνὰ συνεπείᾳ ἐρωτικῶν ὑποθέσεων ἢ ἐκ μέρους τῶν ἰδίων των τέκνων. Πιθανὴ βελτίωσις τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως ἐκ μέρους κληροδοτήματός τινος, προικὸς κ.κ. θέλει ὁμως ἐμπλακεῖ εἰς δικαστικὰς διενέξεις, ἐκ τῶν ὁποίων μόνον ἀπώλειαι θέλουσι προκύψει. Ἐπίσης ἀπώλεια χρημάτων ἐκ κλοπῆς, ἀπροσεξίας ἢ καὶ

τυχηρῶν παιγνιδίων εἶναι χαρακτηριστικά τοῦ ζωδίου τούτου.

Α) ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΟΝΙΚΩΣ

α) *Πρόσωπον.* — Ὡσιδές, με ἑλαφρῶς προεξεχούσας γραμμάς, διαφεῦγον πηγούνιον, στενὸν μέτωπον, προεξέχοντες ὀφθαλμοί, ἄνευ ἐνεργείας ἐτάζοντες, ἰσχυρὰ βλέφαρα, ὀνειροπόλον, πεσάζοντος βλέμμα, πρὸς τὰ ἔσω κεκαμμένη ρίς με προεξέχουσαν ἀκμήν. Κάπως εὐστραφὲς στόμα, σχετικῶς μεγάλη στρογγύλη κεφαλή.

β) *Πρόσθημα.* — Μᾶλλον μικρὸν, ὀγκῶδες, μαλακόν, ἄνευ ἐνεργείας, ὠχρὸν δέρμα.

γ) *Βάδισμα.* — ἤρεμον, σκεπτικόν, περιπατητικόν.

δ) *Ὀμιλία, φωνή.* — Με πλήρη ἱκανοποίησιν ἀναπνεόν, με ὄλην τὴν ψυχὴν ὁμιλοῦν, ἢ με ἤρεμον σκοτεινὴν καὶ δυσνόητον φωνὴν διηγούμενον.

Ε) ΓΡΑΦΟΛΟΓΙΚΩΣ

Ὁ γραφικὸς χαρακτὴρ παρουσιάζει εὐρείαν, κατὰ τὸ πλάτος ἐκτεινομένην γραφήν, με λυχνά, ἄνευ ζυγηρότητος, οὐχὶ πολὺ ὑψηλά καὶ πρὸς τὰ δεξιὰ κλίνοντα στοιχεῖα, ὑπερβολικὸν μέγεθος τῶν κεφαλαίων γραμμάτων ἀπέναντι τῶν μικρῶν, ἰσχυρὰ ἔντασις τῶν πρὸς τὰ κάτω συρρομένων γραμμῶν. Συχνὰ πλατεῖται, ἀλλὰ συνήθως ἄνευ ζυγῆς καὶ φορῆς καὶ κατὰ τὸ πλεῖστον στερεοῦτοι καμπύλοι.

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΥΤΙΚΟΙ ΤΥΠΟΙ ΤΟΥ ΚΑΡΚΙΝΟΥ					
ΦΥΤΙΚΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ	ΖΩΙΚΟΝ ΒΑΣΙΛΕΟΝ		ΟΡΥΚΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ		
	ΤΕΤΡΑΠΟΔΑ	ΠΤΗΝΑ	ΑΛΑΤΑ	ΜΕΤΑΛΛΑ	ΛΙΘΟΙ
Cucumis	Κύων	Πελαγός	Lune corneé	Ag	Χαλαζίας
Lactuca sat.	Γαλή	Νυκτερίς	Ag mercuri- ficé	—	Σμάραγδος
Lilium	—	Γλαῦξ	Ag NO ₃		Σεληνίτης
Elatarium		—	—		Μαργαρίτης
Nenuphar					Χαλκηδόνιος
Portulaca oleracea					Ὀπάλιος
—					—

ΣΤ) ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΩΣ

Μέρος τοῦ σώματος. — Στόμαχος παχὺ ἔντερον, ἰσοφάγος, μαστοὶ (:).

Δευτερευόντως. — Ἀρθρώσεις, ὀστά, δέρμα.

Παθολογικῶς. — Καρκίνος τοῦ στομάχου, ὕδροπικία, μαστίτις, ἐνοχλήσεις τῆς πέψεως, κατάρρους τοῦ στομάχου, γαστρικὸς πυρετός, καὶ γενικῶς παθήσεις τῶν ὀργάνων τῆς πέψεως, χυλοποιήσεως καὶ ἐναλλαγῆς τῆς ὕλης. Ρευματισμοί. Διψομανία, ὑποχονδρία, ὕστερία.

Δευτερευόντως. — Ἀσθένειαι τοῦ δέρματος.

Φάρμακα. — Ὡς ἐν Κριῶ, ἐπὶ πλέον Belladonna, Dulcamara, Mercurius virgus, Rhododendron, Chrysanthum.

Διάρκεια τῶν ἀσθενειῶν. — Ἀκμὴ τοῦ ἔκτου οἴκου ἐν Καρκίνῳ δηλοῖ βραχεῖαν διάρκειαν τῆς ἀσθενείας.

Ἰδιοσυγκρασία. — Λυμφατικὴ.

Στοιχ. ἰδιότης. — Ψ. Υ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ

Λ Ε Ω Ν

Α) ΜΥΘΟΛΟΓΙΚΩΣ

Τὸ ὄνομα τοῦ ζωδίου τούτου προέρχεται ἐκ τοῦ λέοντος τῆς Νεμέας τὸν ὁποῖον ὁ Ἡρακλῆς κατενίκησε. Κατὰ τὴν μυθολογίαν ἡ ὑπόθεσις ἔχει οὕτω. Ὁ Εὐρυσεύς, ἐλέγετο, εἶχε διατάξει τὸν ἥρωα νὰ τοῦ φέρῃ εἰς Τίρυνθα τὸ δέσμα ἐνὸς λέοντος ὁ ὁποῖος εἶχε τρομοκρατήσει τὴν κοιλάδα τῆς Νεμέας. Ὁ Ἡρακλῆς ἐκστρατεύει καὶ ἐντὸς ὀλίγου συναντᾷ τὸν ἐχθρόν του. Ἐκτοξεύει κατ' αὐτοῦ ὄλα τὰ βέλη τῆς φαρέτρας του, ἀλλὰ πάντα ἐξασθενοῦν ἐπὶ τοῦ δέρματος τοῦ ζώου χωρὶς νὰ προκαλέσουν τὸν θάνατον. Ὁ ἥρωας ὀπλίζεται τότε μὲ τὸ ρόπαλόν του καὶ τὸ καταδιώκει μέχρι τοῦ ἄντρου του. Ἀλλὰ ἐκεῖ πάλιν τοῦ διαφεύγει, ὅποτε ῥίπτει χαμαὶ ὄλα τὰ ὄπλα του, παλαίει σῶμα πρὸς σῶμα, συσφίγγει τὸν λαιμὸν τοῦ λέοντος ἐντὸς τῶν στιβαρῶν βραχιόνων καὶ ἐν τέλει τὸν πνίγει. Μετὰ ταῦτα ἀφαιρεῖ τὸ δέσμα τοῦ φονευθέντος λέοντος, καὶ περιβάλλεται ὁ ἴδιος δι' αὐτοῦ, μὲ τὸν σκοπὸν νὰ γίνῃ ἄτρωτος, καὶ ἐπιστρέφει εἰς Τίρυνθα μὲ τὸ τρόπαιόν του.

Κατὰ τὸν ἀρχαιολόγον Πρέλερ, ὁ λέων οὔτως τῆς Νεμέας εἶναι ἀνάλογος πρὸς τὴν εἰκόνα τοῦ Κυνός, εἰς τὸν ὁποῖον ἀποδίδει ἠλιακὰς καὶ φωτεινὰς ιδιότητας, πάντα ταῦτα ἐν ἀπολύτῳ συμφωνίᾳ πρὸς τὴν παράδοσιν ἃν καὶ ἐν ἀγνοίᾳ του. Περαιτέρω ὅμως δὲν δύναται νὰ ἐξηγήσῃ πῶς ὁ Ἡρακλῆς, εἰς ἠλιακὸς ἥρωας φέρεται, εἰς τὸν μῦθον ὡς ἐχθρὸς τοῦ ἐτέρου ἠλιακοῦ συμβόλου τοῦ Λέοντος, μὴ ἀντιλαμβάνομενος ὅτι ἀκριβῶς εἶναι ἠλιακὸς ἥρωας ὡς καταπολεμήσας καὶ ὑποτάξας τὸ στοιχεῖον τοῦ πυρός.

Περαιτέρω ὁ λέων ἔχει ἀστρολογικῶς ἀναλογίαν πρὸς τὸν θεὸν Ἀπόλλωνα, οὔτινος ἤδη θέλουεν ἀναφέρει τὴν σχετικὴν περὶ αὐτοῦ μυθολογικὴν παράδοσιν.

Ἐκ τῆς αἰξέως τῆς θεᾶς Λητοῦς μετὰ τοῦ Διὸς προσλαβόντος τὴν μορφήν Ὁρτυγος, ἐγεννήθησαν δίδυμοι, ὁ Ἀπόλλων καὶ ἡ Ἄρτεμις.

Ἡ δὲ Ἥρα ζηλοτυποῦσα καὶ δυσμενῶς διακειμένη πρὸς τὴν Λητώ, ἤρχισε νὰ προβάλλῃ προσκώματα εἰς τὴν ἔλευσιν τοῦ τοκετοῦ της, μετὰ δὲ τὴν κατόπιν πολλῶν ὀδίνων παρέλευσιν αὐτοῦ, ἀποστέλλει τὸν δράκοντα Πύθωνα, διὰ νὰ καταφάγῃ τὰ τέκνα της.

Αἱ θαυμάσιαι καὶ πλήρεις σοφίας περιγραφαὶ αἱ ἀναμιγνυόμεναι μὲ τὰς λεπτομερείας τῆς γεννήσεως ταύτης ἔχουν ὄλαί τὴν σημασίαν των.

Ἐνεκα τῆς ζηλοτυπίας της ἡ Ἥρα, κατορθώνει πρῶτον νὰ ὑποχρεώσῃ μὲ μεγάλον ὄρκον τὴν θεάν τῶν τοκετῶν Εἰλειθυίαν, νὰ μὴ παρευρεθῇ εἰς τὸν τοκετὸν τῆς Λητοῦς. Ἐπὶ ἐννέα ἡμέρας καὶ ἐννέα νύκτας κατὰ τὸν ὀμηρικὸν ὕμνον, ἡ Λητώ κατείχeto ὑπὸ φρικτῶν πόνων. Ἐν τούτοις αἱ θεαὶ αἱ συνηγμέναί στέλλουν εἰς τὴν κατοικίαν τοῦ Διὸς τὴν ἀγγελιοφόρον Ἴριν, ἡ ὁποία κατορθώνει νὰ ματαιώσῃ τὰς πανουργίας τῆς Ἥρας, καὶ νὰ παραλάβῃ μαζί της τὴν Εἰ-

λειθυϊαν. Ἄλλὰ καὶ τὴν Γῆν ὑπεχρέωσεν ἡ ζηλότυπος Ἥρα νὰ μὴ ὑποδεχθῆ κατ' οὐδένα λόγον εἰς κανένα τόπον τῆς αὐτῆς. Ἄλλ' ὁ Ζεὺς ἐνδιαφερόμενος διὰ τὸν τοκετὸν τῆς εὐνοουμένης του ἐξεῦρε τρόπον νὰ ἀπαλλαγῆ ἀπὸ ὅλας αὐτὰς τὰς δυσχερείας. Πέμπει πρὸς τὸν Ποσειδῶνα τὴν Ἴριν καὶ τὸν διατάσσει νὰ κάμῃ νὰ ἐμφανισθῆ μία νῆσος, ἣτις ἀπὸ καιροῦ ἀποσπασθεῖσα τῆς Σικελίας, ἔπλεε τῆδε κάκεισε κάτωθεν τῶν κυμάτων. Τοιοῦτοτρόπως δὲν θὰ παρέβαινε καὶ τὸν ὕρκον τῆς ἠ Γαῖα. Ὁ δὲ Ποσειδῶν ὑπακούσας, ἔστησεν εἰς τὸ μέσον τοῦ Αἰγαίου πελάγους, τὴν νῆσον Δῆλον. Ἡ δὲ Λητώ, θέλουσα νὰ ἀπατήσῃ τὸν Πύθωνα καὶ διαφυγῆ τὰς ἐπιβουλὰς του, μεταμορφοῦται εἰς λύκαιναν, καὶ εἰσελθοῦσα εἰς τὴν θάλασσαν, ὀδηγεῖται ὑπὸ τῶν Τριτώνων εἰς τὴν νεοφανῆ νῆσον.

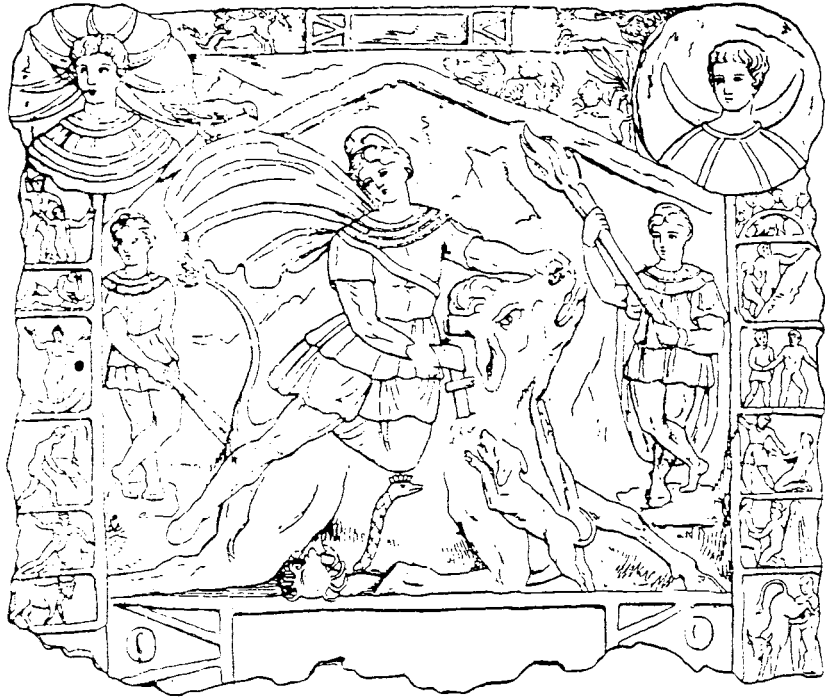
Μετὰ πλοῦν δώδεκα ἡμερῶν, ἀφικνεῖται ἐκεῖ καὶ ἀρχίζει νὰ ἐνασχολῆται μὲ τὰ τοῦ τοκετοῦ, καὶ συγκρατουμένη ἀπὸ μίαν δάφνην καὶ ἕνα φοίνικα, ἐγέννησε πρῶτον τὴν Ἄρτεμιν τὴν ὁποίαν ὡς μαίαν μεταχειρισθεῖσα ἐγέννησεν ἔπειτα καὶ τὸν Ἀπόλλωνα. Ὁ Ντεσάρμ παρατηρεῖ ἐν πρακειμένῳ ὅτι εἰς τὴν ἀρχαίαν ἑλληνικὴν, «φοίνιξ» σημαίνει ἐκτὸς τοῦ δένδρου καὶ τὸ φοινίκιον, ἵτοι τὸ πορφροῦν χρῶμα, μὲ τὸ ὁποῖον χρωματίζεται ὁ ἥλιος κατὰ τὴν ἀνατολήν.

Εἰς τὸν Ὀμηρικὸν ὕμνον τὸ θεῖον βρέφος, μόλις ἀπελευθερωθὲν τῶν σπαργάνων του, ζητεῖ πάραυτα τὸ τόξον καὶ τὰ βέλη του. Βαδίζει, καὶ ἡ Δῆλος στεφανοῦται ὀλόκληρος διὰ χρυσοῦ. Ὁ νεαρὸς θεὸς ὀρμῆ ἀμέσως ἐπὶ τῶν κορυφῶν τοῦ ὄρους Κύνθου, ἀρέσκειται μόνον εἰς τοὺς ὑψηλοὺς τόπους, εἰς τὰς ὀξείας κορυφὰς τῶν ὑψηλῶν ὄρεων. Ὁ ἀναγνώστης τοῦ Φάουστ, βλέπει πρὸ αὐτοῦ τὴν εἰκόνα τοῦ Εὐφορίωνος.

Ἀμέσως μετὰ τὴν γέννησίν του ὁ Ἀπόλλων ἐπιδίδεται εἰς τὴν τοξευτικὴν, καὶ τόσον διακρίνεται ἐν προκειμένῳ ὥστε τέσσαρας μόλις ἡμέρας μετὰ τὴν γέννησίν του, ἐπιτελεῖ τὴν πρώτην καὶ σπουδαιότεραν προᾶξιν τῆς θείας ζωῆς του : τὸν φόνον τοῦ Πύθωνος. Ἀφοῦ εἶχε χάσει τὰ ἴχνη τῆς Λητοῦς εἶχεν ἔλθει καὶ κρυβῆ εἰς τι σπήλαιον, πλησίον τῶν Δελφῶν. Ἦτο δὲ οὗτος τεραστίων διαστάσεων ὄφις, τὸν ὁποῖον εἶχε γεννήσει ἡ Γῆ ἀπὸ τὴν σῆμιν τῆς μετὰ τὸν κατακλυσμὸν τοῦ Δευκαλίωνος. Τοῦτον πλησιάζει ὁ ἡλιακὸς θεός, καὶ ἄνευ δυσκολίας φρονεῖ μὲ τὰ βέλη του, τὰ ὁποῖα εἶχε κατασκευάσει ὁ Ἡφαίστος.

Ἐἰς τὴν νίκη ἐνὸς θεοῦ ἐναντίον ἐνὸς δράκοντος εἶναι παράδοσις κοινὴ εἰς ὅλας τὰς μυθολογίας τῆς Ἀρείας φυλῆς. Εἰς τὰς Βέδας, ὁ Ἴνδρας, ὁ θεὸς τοῦ φωτός, νικᾷ τὸν Ἀχί, τὸν ὄφιν, ἢ τὸν Βίτραν, τὸν οὐράνιον δράκοντα, τοῦ ὁποῖου θραύει τὴν κεφαλὴν. Εἰς τὴν Ἀβέστιαν, ὁ Μίθρας, πολεμᾷ ἐπίσης τὸν ὄφιν ἢ τὸν Ταῦρον, ὅστις εἶναι σύμβολον τοῦ Ἀχριμάν, τοῦ πνεύματος τῆς ἀρνήσεως. Ἀνάλογον πρόσσωπον παίζει ὁ Σίγκφριντ εἰς τὴν μυθολογίαν τῶν βορείων χωρῶν, καὶ ὁ ἅγιος Γεώργιος εἰς τὴν χριστιανικὴν ἀγιολογίαν. Ἡ πάλῃ αὕτη, ἣτις κατὰ τὴν γενικωτέραν τῆς ἔννοιαν, εἶναι ἡ πάλῃ τοῦ φωτός κατὰ τοῦ σκότους,

ὑπῆρξεν ἀλληλοδιαδόχως, εἰς τοὺς Ἰνδοευρωπαϊκοὺς λαοὺς ἢ ἔκφρασις φυσικοῦ φαινομένου καὶ ἠθικῆς ἐννοίας». (Ντεσσάρμ).

Εἰκὼν 24. — Ἡ θαυμασία αὕτη μετώπη εὑρέθη εἰς Μαυρὴ, ἐν τῷ Τυρόλῳ, ἐνθα ἀπετέλει μέρος τῶν θησαυρῶν τῶν αὐστριακῶν Αὐτοκρατόρων. Ἀποδεικνύει ὅτι ἡ λατρεία τοῦ Μίθρα, ὡς καὶ τῆς Ἰσίδος, ἤκμασεν ἐν Κεντρικῇ Εὐρώπῃ. Παρίσταται ὁ μύσθης τῶν μιθραϊκῶν μυστηρίων, προσωποποιῶν τὸν Ἥλιον - Ἀπόλλωνα, φονεύοντα τὸν μυστικὸν Ταύρον. Ἐνω δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ παρίστανται ἡ Σελήνη καὶ ὁ Ἥλιος ἐν οἴκῳ περίεξ δέ, ἐπὶ τῆς ταινίας, ἀ διάφοροι δοκιμασίαι τοῦ νεοφύτου ἐκ τῶν ὁποίων ἔπρεπε νὰ ἐξέλθῃ νικητῆς διὰ τὸ ὄνομα σθῆ «στρατιώτης τοῦ Μίθρα».

Μετὰ τὸ κατόρθωμα τοῦτο τοῦ Ἀπόλλωνος, ἦλθον πρὸς αὐτὸν αἱ Παρνασσίδες νύμφαι, προσάγουσαι ἀπὸ τὸν Παρνασσὸν διαφόρους ὀπώρας, καὶ εὐφημοῦσαι ἑπαλλων ὕμνους εἰς αὐτὸν μὲ τὸ ἐπίφθεγμα «ἰηπαῖ» καὶ «ἰηπαιών», ἔκτοτε δὲ ἐπεκράτησε νὰ ψάλλωνται οἱ ὕμνοι τοῦ Ἀπόλλωνος μὲ τὸ αὐτὸ ἐπίφθεγμα, τὸ ὁποῖον ὑπελαμβάνετο ἀπὸ τοὺς παλαιοὺς ὡς ἀλεξιφάρμακον διὰ πάντα τὰ δεινά. Ἐλέγετο δὲ ὅτι ὁ ἴδιος Ἀπόλλων εἶχε δώσει εἰς αὐτὸ τὴν δύναμιν ἐκείνην, διότι δι' αὐτοῦ ἐγκαρδιωθεῖς, εἶχε δυναθῆ νὰ καταβάλλῃ τὸν Πύθωνα.

Ἐπειτα ἔλθων εἰς τὴν Κρήτην ἐκαθάρθη διὰ τὴν δρακοντοκτονίαν ὑπὸ Χρυσοθέμιδος ἐκεῖθεν δὲ ἐπιστρέψας διέτριβεν εἰς Ἀρκαδίαν καὶ ἐγυμνάζετο εἰς τὴν μαντικὴν καὶ προφητικὴν τέχνην, ὡς καὶ εἰς τὴν μουσικὴν, ἀπὸ τὸν Πᾶνα, υἱὸν τοῦ Διὸς καὶ τῆς νύμφης Θύμβρεως.

Διατρίψας δὲ εἰς τὴν γῆν ὁ Ἄπόλλων μέχρις ἀκμῆς ἡλικίας, ἀνέβη ἔπειτα εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐπαρουσιάσθη πρὸ τοῦ πατρὸς του Διὸς καὶ τῶν ἄλλων θεῶν, καὶ πολὺ ἠγαπήθη ὑπ' αὐτῶν διὰ τὰ πολλὰ του προτερήματα. Καὶ ὁ Ζεὺς μεγάλως τὸν ἐξετίμησε καὶ προθύμως τὸν συγκατέλεξε μαζὺ μὲ τὴν ἀδελφὴν του Ἄρτεμιν μεταξὺ τῶν δώδεκα ἐγκρίτων θεῶν. Πλὴν μετὰ ταῦτα ἔλαβε λόγους νὰ ὀργισθῆ κατ' αὐτοῦ, διότι ἀφ' ἑνὸς ὡς προελέχθη, συνομώτισε μὲ τὴν μητριάν του Ἥραν διὰ τὴν ἔξωσιν αὐτοῦ ἀπὸ τὸν θρόνον τοῦ οὐρανοῦ, ἀφ' ἑτέρου καὶ τοὺς κύκλωπας κατετόξευσε. Διὰ πάντα ταῦτα, χολωθείς ὁ Ζεὺς ἐναντίον του, τὸν ἐξώρισεν ἀπὸ τὸν οὐρανόν, ἔστειλε δὲ αὐτὸν εἰς τὴν γῆν διὰ νὰ δουλεύῃ ἐπὶ ἑννέα ἔτη παρὰ τῷ βασιλεῖ τῆς Θεσσαλίας Ἄδμήτῳ, βόσκων τὰς φορβάδας καὶ τοὺς βόας αὐτοῦ. Γνωρίζομεν ὅτι καὶ ὁ Ποσειδῶν ἔσχε ἀνάλογον τύχην καὶ ὁ Ἡρακλῆς ἀκόμη σκληροτέραν. Λέγεται μάλιστα ὅτι κατὰ τὴν περίοδον ἐκείνην συνειργάσθη μὲ τὸν πρῶτον καὶ ἔκτισαν ἀπὸ κοινοῦ τὰ τεῖχη τῆς Τροίας. Τόσον ὁ Ἄπόλλων ὅσον καὶ ὁ Ποσειδῶν καὶ αὐτὸς ὁ Ἡρακλῆς, μᾶς φαίνεται ὡς θεὸς πάσῃων καὶ πρὸς στιγμὴν δοκιμαζόμενος. Ἐξαγνίζει τὸν θρίαμβον, τὸν ὁποῖον κατήγαγεν ἐναντίον τῶν τερατωδῶν δυνάμεων τῆς φύσεως. Ἡ ἐλευθερία του ἐμποδίζεται, Ἐν τούτοις κατὰ τινα ἄλλην ἐκδοχὴν, ὁ Ἄπόλλων ὑπηρέτει οἰκειοθελῶς τὸν Ἄδμητον τοῦ ὁποίου ἦτο ἔραστής.

Ἡ αὐτὴ εἰκὼν διατυπῶται σαφέστερον εἰς τοὺς μύθους τοὺς ἀφορῶντας τὸν Ὑπερβόρειον Ἄπόλλωνα. Ὁ Ἄπόλλων δὲν εἶναι πλεόν ὁ κατόπιν ξένης βουλῆσεως καὶ διαταγῆς μακρὰν τοῦ Ὀλύμπου ἐξοριζόμενος θεός, ἀλλ' ὁ οἰκεία βουλῆσει καὶ ἐκουσίως κατερχόμενος θεός. Ἡ ὑπερβόρειος ἐκείνη χώρα εἶναι ἡ ἐκτεινομένη πέραν τοῦ βορρᾶ, ἡ στερουμένη τῶν ζωογόνων ἀκτίνων τοῦ πνευματικοῦ Ἡλίου, ἡ χώρα τοῦ σκότους. Εἰς αὐτὴν παραμένει ὀρισμένον χρονικὸν διάστημα, μεθ' ὃ ἐπανέρχεται πάλιν εἰς τὴν οὐρανίαν κατοικίαν του, καὶ τὸ ἐπόμενον πάλιν ἔτος ἐγκαταλείπει αὐτὴν διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ καὶ πάλιν εἰς τοὺς ὑπερβορείους καὶ ἀναζωογονήσῃ αὐτοὺς διὰ τῶν θερμῶν ἀκτίνων τοῦ Φωτός του. Περὶ τὰ τέλη τοῦ φθινοπώρου, οἱ Ἕλληνες ἐπαλλοῦν τὴν ἀποδημίαν τοῦ θεοῦ εἰς τὸ προσφιλές του καταφύγιον, δι' ὕμνων παρουσιαζόντων σοβαρὸν καὶ θλιβερὸν χαρακτήρα. Κατὰ τὴν ἐπάνοδον πάλιν τῆς ὥραίας ἐποχῆς χαρούμενοι ὕμνοι ἀντήχουν εἰς τὴν Δῆλον καὶ εἰς τοὺς Δελφοὺς. Ἦσαν οἱ κλητικὸι ὕμνοι, οἱ ὁποῖοι ἀνεκάλουν τὸν ἐπὶ πολὺν χρόνον ἀπουσιάσαντα θεὸν καὶ ἐχαιρέτιζον τὴν «ἐπάνοδόν» του. Κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἔλεγον ὅτι ὁ Ἄπόλλων ἐπανήρχετο ἐκ τῆς ὑπερβορείου χώρας ἐπιβαίνων ἄρματος φερομένου ταχέως διὰ μέσου τοῦ αἰθέρος ὑπὸ ἐξευγμένων κύκνων, οἱ ὁποῖοι ἴπαντο ἀκούραστοι. Τὸ πτηνὸν λοιπὸν τοῦτο ἦτο τὸ σύμβολον τῆς νέας ταύτης ἐμφανίσεως, τῆς νέας ταύτης ἀποκαλύψεως τοῦ θεοῦ τοῦ φωτός, τὴν ὁποίαν ἐώρταζον εἰς τοὺς Δελφοὺς κατὰ τὰ Θεοφάνεια. Ὁ κύκνος μὲ τὸ ἀπαστράπτον πτέρωμα, μὲ τὴν ἄσπilon λευκότητα, ἦτο φυσικὸν ἔμβλημα τοῦ λαμπροῦ καὶ ἄγνοῦ φωτός, τὸ ὁποῖον εἶχε δοθῆ εἰς τοὺς ἀνθρώπους. Ὁ Maury, μάλιστα παρατηρεῖ ὅτι εἰς τὰς Βέδας ὁ κύκνος εἶναι τὸ ἔμβλημα τοῦ ἡλίου. Ἀναλόγως δέον νὰ ἀναμνησθῶμεν ὅτι ἐν τῇ γερμανικῇ μυθολογίᾳ, φέρεται ὁ ἀπεσταλμένος θεῖα βουλῆ καὶ ἐκ μέρους τῶν ἵπποτων τοῦ Γκράαλ ἵπποτις ἐπίσης τοῦ ἡλίου Λόεγκριν ἐπιβαίνων σχεδίας συρομένης ἐπὶ τῶν ὑδάτων ὑπὸ κύκνου.

Ὁ Ἄπόλλων, ὁ θεὸς ὁ φωτίζων τὸν κόσμον, ἔξασκει ἀναμφιβόλως ἐπὶ τῶν

καρπῶν ἐπιρροήν, ἣτις δύναται νὰ εἶναι ἐναλλάξ εὐεργετική καὶ καταστρεπτική. Αὐτὸς τοὺς κάμνει νὰ ὠριμάζουν, αὐτὸς ἐπίσης τοὺς ξηραίνει καὶ τοὺς κατακαίει. Ἐντεῦθεν ἡ διπλῆ σημασία τῶν ἑορτῶν, αἱ ὁποῖαι ἐτελοῦντο πρὸς τιμὴν τοῦ ὑπὸ τὸ ὄνομα Θαργήλια περὶ τὰ μέσα Μαΐου. Χαρακτηριστικὴ ἦτο ἐν προκειμένῳ ἡ λατρεία τοῦ θεοῦ ὡς ἐφορῶντος τὴν βλάστησιν καὶ συγκομιδὴν τοῦ σίτου. Πλεῖστα πόλεις ἔστελλον εἰς Δελφοὺς χρυσοῦν στάχυν ὡς προσφορὰν εἰς τὸν θαργήλιον θεόν. Τοιαύτη εἶναι ἡ πρωταρχικὴ τοῦλάχιστον ἔννοια τοῦ στάχυνος σίτου, τὸν ὁποῖον βλέπομεν εἰς τὸ ὄπισθεν μέρος τῶν νομισμάτων τοῦ Μεταποντίου, τοῦ ὁποῖου ἡ ὄψις μᾶς παριστάνει τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἀπόλλωνος στεφανωμένην μὲ δάφνην, ἐνῶ εἰς τὸ στέλεχος τοῦ στάχυνος διακρίνεται ποντικός, τοῦ ὁποῖου καταστροφεὺς ἐθεωρεῖτο ὁ θεός.

Αἱ σχέσεις τοῦ Ἀπόλλωνος πρὸς τὴν ἀνάπτυξιν καὶ τὸν μαρασμὸν τῆς βλαστήσεως ἔχουν καὶ αὐταὶ τὴν ἐκδήλωσίν των εἰς τὸν μῦθον τοῦ Ὑακίνθου. Οὗτος εἶναι νέος ἑξαισίας καλλονῆς, ἀγαπητὸς τοῦ Ἀπόλλωνος ὁ ὁποῖος τὸν φονεύει ἀκουσίως, ἐνῶ ἔπαιξε μαζὺ του τὸν δίσκον.

Ὁ ἡλιακὸς θεός, ὅστις ἐξακοντίζει τὰς λαμπρὰς ἀκτῖνας του, ὁ οὐράνιος τοξότης, τοῦ ὁποῖου τὰ βέλη κτυποῦν μακρὰν καὶ οὐδέποτε ἀποτυγχάνουν, ἔπρεπε νὰ θεωρῆται φυσικὰ ὡς ἰσχυρὸς θεός, ἀήτητος καὶ φοβερὸς εἰς τοὺς ἐχθρούς του. (Ὡς Ἀλωτῖται γίγαντες, ὁ τοξότης Εὐρυτος, ὅστις δὲν ἐφοβήθη νὰ ἀναμετρηθῇ μαζὺ του, τὰ τέκνα τῆς Νιόβης, τῆς ὁποίας ἡ μητρικὴ ἔπαρσις ἐτόλμησε νὰ συγκριθῇ πρὸς τὴν Λητώ, πίπτουν διατρυπηθέντες ἀπὸ τὰ βέλη του. Ὅταν ἀναμειγνύεται εἰς τὰς μάχας τῆς Ἰλιάδος, ἐμφανίζεται εἰς αὐτὰς περιβεβλημένος μὲ τὴν αἴγλην φοβεροῦ μεγαλείου, προικισμένος μὲ δύναιμιν, ἡ ὁποία δὲν γνωρίζει ποτὲ ἐμπόδια. Κατὰ τὴν φυσικὴν ἀντίληψιν περὶ τῆς ιδιότητος ταύτης τοῦ θεοῦ ὁ Ἀπόλλων σχετίζεται μὲ τὴν ἰδέαν τοῦ θανάτου. Ἐχει πολλάκις τὸν χαρακτῆρα ἐξολοθρευτοῦ θεοῦ, ποιητικῶς δὲ δὲν εἶναι ἢ ἡ ἔκφρασις καὶ ἐξήγησις τῶν αἰφνιδίων θανάτων. Οὕτω, κατὰ τινὰ συνήθη ἀντίθεσιν ἐν τῇ Ἑλληνικῇ μυθολογίᾳ, ὁ Ἀπόλλων, θεὸς τῆς ζωῆς, τῆς χαρᾶς καὶ τῆς ἁρμονίας, καθίστατο θεὸς τῆς καταστροφῆς καὶ τοῦ θανάτου. Ἦτο ὁ ὁδηγὸς τῶν Μοιρῶν, αἵτινες κυριαρχοῦν τοῦ πεπωμένου τῶν ἀνθρώπων καὶ κόπτουν τὸ νῆμα τῆς ζωῆς των. Οὕτω ἄλλως τε δικαιολογεῖται καὶ τὸ ὄνομα Ἀπολλύων, τὸ ὁποῖον τοῦ δίδει ὁ Πλάτων ἐν τῷ Κρατύλῳ.

Ἄλλ' ἐὰν εἶναι ὁ φονεὺς θεός, εἶναι ἐπίσης καὶ ὁ θεραπεύων καὶ σώζων ἰατρὸς τῶν σωμάτων καὶ τῶν ψυχῶν. Εἶναι μὲ ἄλλους λόγους ὁ θεὸς Σωτήρ, τόσον ἐπὶ τοῦ φυσικοῦ ὅσον καὶ ἐπὶ τοῦ ἠθικοῦ πεδίου. Ἐχει τὴν δύναιμιν νὰ καταπαύῃ τὰς ἐπιδημίας καὶ τοὺς λοιμούς. Πρὸς αὐτὸν δὲ ἀπειθύνονται οἱ ἄνθρωποι μὲ ἐμπιστοσύνην διὰ τὴν κατάπαυσιν τῶν δεινῶν των. Εἶναι ὁ οὐράνιος ἰατρὸς ὁ ὁποῖος ὑποδεικνύει εἰς τοὺς ἀνθρώπους τὰ μυστικά τῆς θεραπείας τῶν ἀσθενειῶν, εἴτε σωματικῶν εἴτε ψυχικῶν. Διὰ τοῦτο καὶ ὁ κατ' ἐξοχὴν ἰατρὸς θεὸς τῆς ἀρχαιότητος, ὁ Ἀσκληπιός, φέρεται ὡς υἱὸς ἄμεσος τοῦ Ἀπόλλωνος.

Ὁ Ἀπόλλων λοιπὸν ἦτο ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ὁ θεὸς Σωτήρ, ἦτο ὁ ἐξιλεῶν τὰ ἐγκλήματα, ὁ λυτρωτὴς ἀπὸ τοῦ ἠθικοῦ κακοῦ. Ὑπὸ τὴν ἔποψιν ταύτην φαίνεται μάλιστα ὅτι ἀναμφιβόλως ἔπαιξε σημαντικὸν ρόλον εἰς τὰς περὶ μυστη-

ρίων δοξασίας, δι' ἃ καὶ εἷς τινὰ εἰκονογραφημένα ἄγγεῖα τὸν βλέπομεν νὰ ὑποδέχεται εἰς τὸν Ἄδην τὰς ψυχὰς τῶν μεμνημένων. Τοὺς τρόπους ἐξιλεώσεως ἐδείκνυν ὡς γνωστὸν διὰ τῶν μαντείων καὶ χρηστηρίων ἐκ τῶν ὁποίων εἰς ὅλας τὰς πόλεις τῆς Ἑλλάδος ὑπῆρχον, ἀποτελοῦντα τὸν κυριώτερον τρόπον τῆς λατρείας του. Ἐθεωρεῖτο δὲ ἡ ἑβδόμη τοῦ σεληνιακοῦ μηνὸς ὡς εἰς αὐτὸν καθιερωμένη καὶ ἱερά, διότι ἐνομίζετο ὅτι κατ' ἐκείνην ἐγεννήθη (Ἑβδομαγενῆς καὶ Ἑβδομαῖος), καὶ ἐπειδὴ κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην γίνεται ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἡ ἀκριβεστέρα διάγνωσις τῶν ὀξέων καὶ ἐπιδημικῶν παθῶν, καὶ ἡ λατρικὴ τὴν ἀναμένει καὶ τὴν προσέχει διὰ τὸ ἀποβησόμενον.

Ὡς θεὸς τῆς μουσικῆς καὶ τῆς ποιήσεως, ἐμφανίζει ὁ Ἀπόλλων μίαν νέαν ἐκπολιτιστικὴν δύναμιν. Εὐρέτης τῆς λύρας ἢ τῆς φόρμιγγος, συμβόλου τῆς ἁρμονίας τοῦ κόσμου, ἢ κατὰ τινὰ ἄλλην παράδοσιν, λαβὼν τὸ μουσικὸν τοῦτο ὄργανον παρὰ τοῦ Ἑρμοῦ καὶ αὐξήσας μόνον τὸν ἀριθμὸν τῶν χορδῶν εἰς ἐπτὰ, καθίσταται ὁ κιθαρωδὸς καὶ μουσηγέτης Ἀπόλλων, ὅστις προΐσταται τοῦ χοροῦ τῶν Μουσῶν. Γίνεται οὕτω ὁ θεὸς τῶν ποιητικῶν καὶ μουσικῶν ἔργων, ἀμφοτέρων παριστάντων δημιουργικὰς καὶ μὲ τὴν ἁρμονίαν σχέσιν παρουσιαζούσας ἰδιότητας (θεὸς Λόγος). Ἄξιος ἰδιαίτερας μείας εἶναι ἐν προκειμένῳ εἰς χρησμὸς τοῦ μαντείου τῆς πόλεως Κλάρου, τὸν ὁποῖον ἔδωκεν αὐτὸς ὁ ἴδιος Ἀπόλλων περὶ αὐτοῦ ἔνθα καταφαίνεται ἔτι μίαν φοράν ὅτι ὁ κατ' ἐπίφασιν πολυθεϊσμός τῶν ἀρχαίων ἡμῶν προγόνων κατέληγεν εἰς ἓνα μονοθεϊσμόν, τοῦ ὁποίου οἱ διάφοροι θεοί, διὰ τῶν ἀναφερομένων εἰς αὐτοὺς πράξεων, οὐδὲν ἄλλο παρίστων εἰμὴ τὰς διαφόρους ἐκφάνσεις καὶ ἰδιότητες τοῦ ἑνὸς μόνου θεοῦ Ὁ χρησμὸς ἀποκαλύπτει :

Ἡλιος, Ὀρος, Ὅσιρις, Ἄναξ, Διόνυσος, Ἀπόλλων
 Ὀρῶν καὶ καιρῶν ταμίης, ἀνέμων τε καὶ ὄμβρῶν,
 Ἡοῦς καὶ νυκτὸς πολυαστέροιο ἡνία νομῶν,
 Ζαφλεγέων ἄστρον βασιλεὺς, ἡδ' ἀθάνατον πῦρ.
 Αὐτοφυής, ἀδίδακτος, ἀμήτωρ, ἀστυφέλικτος,
 Οὔνομα μηδὲ λόγῳ χωρούμενον, ἐν πυρὶ ναίων
 Τοῦτ' ἑὸς. Μικρὰ δὲ Θεοῦ μερίς, ἄγγελοι ἡμεῖς.

Εἰς τὴν δευτέραν παράγραφον θέλομεν ἐπανέλθει ἐκτενέστερον ἐν προκειμένῳ.

Ὡς κατ' ἐξοχὴν θεὸς τῆς λύρας ὁ Ἀπόλλων, ἦτο φυσικὸν νὰ αἰσθάνεται ἀντιπάθειαν πρὸς τὰ ἄλλα ὄργανα, διὰ τοῦτο δὲ φέρεται ὡς ἐκδέρων ζῶντα τὸν Σειληνὸν Μαρσύαν, διότι ἐτόλμησε νὰ συναγωνισθῇ τὸν Ἀπόλλωνα παίζων ἐκεῖνος αὐλόν. Ὁ κάπως πρωτόγονος οὗτος μῦθος ἤθελεν ἀσφαλῶς νὰ ὑποδηλώσῃ τὰ μειονεκτήματα τῆς φρυγικῆς μουσικῆς. Πλὴν ὅτε ἀργότερον ἐπολιτογραφήθη ἐν αὐτοῖς τοῖς Δελφοῖς πᾶν εἶδος μουσικοῦ ὄργανου, ἐγένετο ὁ ἴδιος Ἀπόλλων ὁ προστάτης ὄλων τῶν μουσικῶν συστημάτων, τὰ ὅποια συνετέλουν ὀλωσδήποτε εἰς τὴν λαμπρότητα καὶ μεγαλοπρέπειαν τῶν ἑορτῶν του, ἐθεωρήθη δὲ ὡς καὶ ὁ ἄμεσος ἐμπνευστὴς τῆς ποιήσεως, ἥτις ἦτο ἀναπόσπαστος τῆς μουσικῆς. Δῆλος καὶ Δελφοὶ τὰ κύρια κέντρα τῆς λατρείας τοῦ θεοῦ, κατέστησαν ἀληθινὰ

σχολαί λυρικῆς ποιήσεως.

*Απὸ τοῦ ποιητικοῦ ὄμως ἐνθουσιασμοῦ. εὐκολος ἦτο ἡ μεταπήδησις εἰς τὸν προφητικὸν ἐνθουσιασμόν. Ποιηταὶ καὶ προφῆται ἐφαίνοντο εἰς τοὺς Ἑλληνας ἐξ ἴσου ὑποκείμενοι εἰς τὴν παντοδύναμον ἐνέργειαν τοῦ Ἀπόλλωνος, ὅστις προνομιοῦχος ψυχᾶς καθίστα ὄργανον τῶν σκέψεων καὶ βουλήσεων του. Αὐτὸς ὅστις ἐφώτιζε τὸν κόσμον καὶ ἦτο ὁ μέγας μάρτυς ὄλων τῶν γενομένων ἐν τῷ κόσμῳ καὶ ἔβλεπε πάντα καὶ ἐγνώριζε πάντα, ἦτο προωρισμένος νὰ καταστῆ ὁ θεὸς τῆς μαντικῆς, ὁ θεὸς ὅστις ἠδύνατο διὰ τοῦ στόματος ἀφοσιωμένων εἰς τὴν λατρείαν του θνητῶν, ν' ἀποκαλύπτῃ τὰς βουλὰς τοῦ πατρὸς του καὶ νὰ προλέγῃ τὰ μέλλοντα. Ὡς θεὸς τῆς μαντικῆς καὶ τῆς ἐμπνεύσεως ὁ Ἀπόλλων προΐστατο πάσης προφητικῆς ἐμπνεύσεως καὶ εἶχεν ἄπειρα ἱερὰ μαντεῖα καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα, εἰς τὰ ὁποῖα προσήρχοντο τόσον οἱ κοινοὶ θνητοί, ὅσον καὶ δλόκληρα κράτη διὰ νὰ λάβουν τοὺς χρησμούς του. Ὀνομασιότερον ὄλων ἐγένετο τὸ μαντεῖον τῶν Δελφῶν.

Τὸ δελφικὸν μαντεῖον ἦτο κατ' ἀρχὰς κοινὸν τῆς Γῆς καὶ τοῦ Ποσειδῶνος. Ἐν τέλει ὄμως περιέμεινεν ἰδιοκτησίᾳ τοῦ Ἀπόλλωνος. Ἰστορεῖτο δὲ ὡς ἐξῆς ἡ ἀνακάλυψις τῶν μαντικῶν ἰδιοτήτων τοῦ τόπου.

Τὸ μέρος ἐκεῖνο ἦτο κατ' ἀρχὰς ἀκατοίκητον καὶ προσήρχο-το οἱ ποιμένες μετὰ τῶν ποιμνίων των. Κάποτε παρετηρήθη ὅτι μία αἶξ ἡ ὁποία ἔβροσκε πλησίον ἐνὸς χάσματος, ἤρχισε νὰ σκιριᾷ παραδόξως καὶ νὰ ἐκβάλλῃ ἄλλοκότους φωνάς. Κινηθείσης τῆς περιεργείας τοῦ ποιμένος, προσῆλθε διὰ νὰ ἐξετάσῃ τὸ φαινόμενον. Κατελήφθη δὲ ἀμέσως καὶ αὐτὸς ἀπὸ ἓν εἶδος ἐνθουσιασμοῦ, καὶ ἤρχισε νὰ προλέγῃ τὰ μέλλοντα. Διαδοθείσης τῆς φήμης, ἔτρεξαν καὶ ἄλλοι τῶν ἐγχωρίων διὰ νὰ ἐπιβεβαιώσουν τὸ θαῦμα, ὅσοι δὲ πράγματι ἐπλησίαζον εἰς τὸ χάσμα ἐκεῖνο ὄλοι ἐνεθουσιάζοντο καὶ ἐχρημοδότουν. Φαίνεται δὲ ὅτι πολλοί, ἐκ τῆς εἰσπνοῆς τῶν δηλητηριωδῶν ἀναθυμιάσεων ἀπέθανον, δι' ὃ καὶ ἐλήφθη ἀμέσως πρόνοια, καὶ ὠρίσθη ἓν εἰδικὸν πρὸς τοῦτο πρόσωπον. Τοῦτο ἦτο διὰ τὸ δελφικὸν μαντεῖον πάντοτε μία γυνή, κατ' ἀρχὰς μὲν παρθένος, ἀργότερον ὄμως μία μᾶλλον ἡλικιωμένη γυνή. Πρώτη ὑπῆρξεν ἡ Φημονή, αἱ πλεόν ὄμως διάσημοι ὑπῆρξαν ἡ Κασσάνδρα καὶ ἡ Ἡροφίλη. Πλεῖστα ὅσα ἀκόμη θὰ ἦτο δυνατόν νὰ ἀναγράψωμεν τόσον διὰ τὴν ἰδιότητα ταύτην τοῦ Ἀπόλλωνος ὡς θεοῦ τῆς μαντικῆς, ὅσον καὶ περὶ τοῦ θεοῦ γενικώτερον, πλὴν ἀφ' ἐνὸς αἱ διηγήσεις αὗται θὰ εἶχον σκοπὸν κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥτιον ἄσχετον πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ παρόντος πονήματος, ἀφ' ἑτέρου θὰ ὑπερβαίνωμεν κατὰ πολὺ τὰ ὄρια τῆς παρουσίας παραγράφου.

Δὲν θέλομεν μόνον νὰ παραλείψωμεν ὅτι μεταξὺ τῶν εἰς τὸν Ἀπόλλωνα ἀναφερομένων πτηνῶν ἦτο ὁ Ἰέραξ καὶ ἰδίως ὁ Κύκνος, ἀφ' ἐνὸς διὰ τὴν λευκότητα τοῦ πτερώματός του, καὶ ἀκόμη διότι ὡς ἐπιστεῦετο εἶχε προφητικὸν χάρισμα καὶ ἐγνώριζεν ἐκ τῶν προτέρων τὴν ἡμέραν τοῦ θανάτου του, ὁπότε καὶ ἤρχιζε νὰ ἄδῃ μέ γλυκυτάτην φωνήν. Περαιτέρω ἱερὸς τοῦ θεοῦ ἦτο ὁ Λῦκος, λόγῳ τῆς ὀξυδερκείας του.

B) ΑΛΛΗΓΟΡΙΚΩΣ

Τὸ νὰ θελήσωμεν νὰ ἐξετάσωμεν ἐνταῦθα τὸ ὑψιστον θέμα τῆς ἀρχαίας ἐλληνικῆς θεολογίας ἀλληγορικῶς θὰ ἀπετέλλει πολὺ μέγα ἐγχείρημα, διὰ τὸ ὁποῖον πράγματι δὲν εἴμεθα παρεσκευασμένοι. Θὰ ἀρκεσθῶμεν νὰ δώσωμεν ἐν προκειμένῳ περίληψιν τῶν γνωμῶν τινῶν ἐκ τῶν ἐρευνητῶν τοῦ ζητήματος, οἱ ὅποιοι διεκρίθησαν διὰ τὴν βαθύτητα καὶ τὸ συνολικὸν τῆς κατανοήσεως τοῦ ἡλιακοῦ μυστηρίου.

«Ὅπως ὁ Ἀπόλλων, λέγει ὁ μέγας ὑμνητὴς τοῦ ἀρχαίου ἐλληνικοῦ πνεύματος καὶ φιλόσοφος Ἐδουάρδος Schuré, διατηρεῖ τὴν ἀρμονίαν ἐν τῇ πολιτείᾳ, οὕτω καὶ ἐν τῇ ψυχῇ τῶν ἀνθρώπων, καὶ τοῦτο εἶναι τὸ σεμνότερον τῶν ἔργων του. Αἴρει τὰ ἐκ τῶν ἀμαρτημάτων πηγάζοντα κακά, καταπαύει τὰς τύψεις τῆς συνειδήσεως, πρᾶννει τὰς μεγάλας ψυχικὰς ταραχάς. Τὸ γινώθι σαυτόν, τὸ μηδὲν ἄγαν καὶ τὸ πᾶν μέτρον ἄριστον, εἶναι προϊόντα καὶ ἀπαυγάσματα τῆς σοφίας αὐτοῦ καὶ τῆς συνέσεως. Ὁ μελετῶν καὶ ἐνστερνιζόμενος τὰ τρία ταῦτα γνωμικά, κατακτᾷ τὴν ὑπάτην ἐκείνην ἀταραξίαν καὶ γαλήνην τὴν ὁποίαν ὠνόμασαν οἱ Ἕλληνες *Σωφροσύνην*. Δὲν ἀρκεῖται ὁμοῦς ὁ θεὸς εἰς τὴν παθητικὴν ἐκείνην ἡρεμίαν τὴν ἀκαλάττουσαν τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ πάντων τῶν καταστρεπτικῶν παθῶν, ἀλλ' εἰς τὴν οὕτω καθαρθεῖσαν ψυχὴν, τὴν ἐλευθέραν μειονεκτικῶν ἐπιδράσεων, προκαλεῖ τὴν *μαντικὴν ἔμπνευσιν*. Τοῦτο δηλοῖ ὅτι διὰ τινος αἰφνιδίας ἐλλάμψεως, εἰσάγει εἰς τὰς ψυχὰς τῶν μαθητῶν του τὴν ἰδίαν αὐτοῦ μαντικὴν δύναμιν, οὕτως ὥστε ἡ λεπτοτάτη τοῦ Ἀπόλλωνος ἐνέργεια συνίσταται ἀκριβῶς εἰς τοῦτο, εἰς τὸ νὰ εἰσδύῃ ἀστραπιαίως ἢ προβλέπουσα τὰ πράγματα θεῖα νόησις εἰς τὰ μύχια τῆς ἀτομικῆς συνειδήσεως. Ἡ δύναμις αὕτη ὅταν λαμβάνῃ τὴν ὑπερτάτην αὐτῆς ἔντασιν, καταντᾷ εἰς τὴν ποιητικὴν ὄπτασιν, ἣτις δὲν ἐφαρμόζεται πλέον εἰς τὰ ἄτομα καὶ τὰ πραγματικὰ ὄντα, ἀλλ' εἰς πράγματα καθολικὰ καὶ ἰδανικὰ καὶ ὑπὸ μορφᾶς ὁρατὰς ὑπενθυμίζει τὰς αἰωνίους ἰδέας τοῦ Πλάτωνος».

Καὶ περαιτέρω. «Ὡς σύνοψιν τῆς σημασίας καὶ τῆς δράσεως τοῦ Ἀπόλλωνος ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς ἐλληνικῆς ἀναπτύξεως δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν ὅτι οἱ Ἕλληνες ἔχουσιν ἐν τῷ Ἀπόλλωνι προσωποποιήσει αὐτὸ τὸ πνεῦμα τοῦ ἐθνικοῦ πολιτισμοῦ, τὸ πνεῦμα τῆς ἀκωλύτου ἐνεργείας τοῦ ἀτόμου ἐν τῇ ἐλευθέρῃ πολιτείᾳ. Ὁ Ἀπόλλων, δαμαστής πασῶν τῶν δυνάμεων, ρυθμιστὴς πάντων τῶν ταπεινοτέρων παθῶν, ὡς ἐπίσης καὶ τοῦ εὐγενεστάτου ἐξ αὐτῶν, τοῦ ἐνθουσιασμοῦ, κηρύττει πανταχοῦ τὴν ὑπεροχὴν τῆς συνειδήσεως ὑπὲρ τὴν τυφλὴν καὶ ἀσυνειδήτην φύσιν. Διδάσκει τοὺς λατρεύοντας αὐτὸν αὐτὸν νὰ ἀποσπῶσι τὸ πνεῦμα τῶν ἀπὸ τῶν ταπεινοτέρων δυνάμεων, εἰς ἃς πρότερον ἐδούλευον, καὶ νὰ ἀναπτύξουν τὴν ὑπερτέραν ἀρμονίαν τῆς διανοίας, νὰ εἶναι ἄνδρες ἀπέναντι τῆς ἀντιπάλου ἐξωτερικῆς φύσεως.

«Ἄλλ' ἐκ παραλλήλου πρὸς τὴν λατρείαν ταύτην τοῦ Ἀπόλλωνος ἣτις ἐξελίσσετο ὑπὸ τὸ ἄπλετον καὶ τοῖς πᾶσιν προσιτὸν φῶς τοῦ ἡλίου ἐπεφαινοντο ὡς ἀντίπαλοι καὶ ἐχθρικοὶ καὶ ἄλλαι λατρεῖται, ἀναφερόμεναι ἀκριβῶς εἰς τὰς ἀποκρύφους δυνάμεις τῆς φύσεως. Ἐν ᾧ δὲ ὁ Ἀπόλλων ἀπὸ τοῦ ὕψους τοῦ ἐν Δελφοῖς ἱεροῦ ἔρριπτε τὰς ἀκτῖνας του ἐπὶ πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα, οἱ ὑποχθόνιοι θεοὶ

τῶν παλαιῶν χρόνων, ἐξηκολούθουν ὅπως ἄλλοτε φοβεροὶ νὰ βασιλεύουσι διὰ τῶν μυστηρίων».

Ἐγένετο ἤδη λόγος ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ περὶ τῆς συναφείας ἢ μᾶλλον ταυτότητος τῆς ὑφισταμένης μεταξὺ τοῦ Ἄπολλωνος καὶ ἄλλων τινων θεῶν τῆς ἀρχαίας ἐλληνικῆς παραδόσεως. Εἰς μίαν ἤδη μνημονευθεῖσαν διατριβὴν του ἐπὶ τῆς «Λατρείας τῶν θεῶν ἐν Ἄνδρῳ» ὁ γνωστός διὰ τὰς συναφείας πρὸς τὸ θέμα τοῦτο μελέτας του κ. Δ. Καλογερόπουλος, ἐπιλαμβάνεται τῆς ἰδίας μελέτης, καὶ ἀφοῦ ἀποδεικνύει τὴν ὑφισταμένην μεταξὺ Ἡλίου, Διονύσου καὶ Διὸς συγγένειαν, προχωρεῖ καὶ καταδεικνύει τοιαύτην μεταξὺ τῶν προμνημονευθέντων καὶ τοῦ Ἄπολλωνος.

«Ὁ Ζεὺς καὶ ὁ Διόνυσος, ὡς ἠλιακοὶ θεοὶ ἔχουσι μεγάλην σχέσιν πρὸς τὸν Ἄπολλωνα. Ὁ θεὸς οὗτος μάλιστα ἀναφέρεται κατὰ τὴν ἐλληνικὴν παράδοσιν ὡς υἱὸς τοῦ Διὸς καὶ τῆς Λητοῦς, κατὰ δὲ τὴν αἰγυπτιακὴν, τῆς ὁποίας ποιεῖται μνεῖαν ὁ Ἡρόδοτος, λέγεται υἱὸς τοῦ Διονύσου καὶ τῆς Ἰσιδος».

«Ὁ Ἄπολλων νομίζεται θεὸς τοῦ νέου ἔτους, ἐσωτερικῶς ὅμως ἐκπροσωπεῖ τὴν γήινην ὑπόστασιν τῆς ἠλιακῆς θεότητος, τὸν ἥλιον τῶν ἀλχημιστῶν, καὶ εἶναι τὸ δρῶν ἄρρεν στοιχεῖον τοῦ ὑπὸ τῆς φύσεως ἐπιτελουμένου Μεγάλου Ἔργου. Οἱ μὲν ἐν Ἄνδρῳ μῦθοι, φέρουσι τὸν Ἄπολλωνα εἰς ἐπαφὴν πρὸς τὸν Διόνυσον καὶ δεικνύουσι τὴν μεταξὺ τῶν δύο ἠλιακῶν κούρων συγγένειαν. Ὡς δὲ ἡ Ἀθηναῖα κατὰ τὰς ἐλληνικὰς παραδόσεις συνδέεται μετὰ τῆς κεφαλῆς τοῦ Διός, οὕτω κατὰ τὰς ἀνδριωτικὰς τοιαύτας ὁ τρίπους τοῦ Ἄπολλωνος σχετίζεται πρὸς τὴν κεφαλὴν τοῦ Διονύσου».

Ὁ Πλάτων ἐν τῷ Κρατύλῳ του, ἐξετάζων τὴν φύσιν τοῦ ὀνόματος τοῦ θεοῦ, ἀποφαίνεται ὅτι τὸ ἐν λόγῳ ὄνομα προσφυέστατα κεῖται, διότι ἐν αὐτῷ περικλείονται αἱ τέσσαρες χαρακτηριστικαὶ δυνάμεις τοῦ θεοῦ. Καὶ διὰ μὲν τὴν μαντικὴν, τὸ ἀληθὲς καὶ τὸ ἀπλοῦν — διότι πάντα τὰ δύο ταῦτα ἐπίθετα τὸ αὐτὸ σημαίνουν — λέγει, θὰ ἦτο πολὺ ὀρθὸν νὰ τὸν ὀνομάζουσαν ὅπως οἱ Θεσσαλοὶ, Ἄπλων.

Ὅσον διὰ τὴν τοξικὴν, θὰ ἠδύνατο νὰ κληθῆ ἀεὶ—βάλλον.

Διὰ τὴν κάθαρτικὴν καὶ ἰατρικὴν του ἱκανότητά, ἀπολλούων.

Καὶ τέλος διὰ τὴν μουσικὴν, ὁμοπολλῶν, ἔνθα τὸ ὄμο—περιλαμβάνεται εἰς τὸ ἀθροιστικὸν Α — τοῦ ὀνόματος Ἄπολλων. Σημαίνει δὲ τὴν ὁμοῦ — περιπολίαν εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ εἰς τὴν ἁρμονίαν τῶν ἀσμάτων, ἢ ὁποία εἶναι ἢ καθ' αὐτὸ ἁρμονία καὶ ὅτι ὅλα ταῦτα περιπολεῖ μὲ κάποιαν ἁρμονίαν.

Ἐὰν ἤδη ἀναζητήσωμεν καὶ περὶ τοῦ Ἄπολλωνος γνώμην τοῦ ὄντως βαθυτάτου γνώστου τῆς Πλατωνικῆς καὶ Σωκρατικῆς φιλοσοφίας Πλουτάρχου, ὅστις ἐκέκτητο τὴν ιδιότητα τοῦ Ἱερέως τοῦ θεοῦ, θὰ εἶδωμεν νέας ἀποκαλυπτικὰς ἐρμηνείας περὶ τῆς φύσεως αὐτοῦ.

Εἰς τὸ ἀξιὸν βαθυτάτης μελέτης ἔργον του: «Περὶ τοῦ Ε ἐν Δελφοῖς» εὑρηγνται αἱ ἀκόλουθοι περιχοπαὶ (κατὰ μετάφρασιν Ἀντ. Χαλᾶ, οἷαι ἀναφέρονται ἐν τῷ περισπουδάσῳ του ἔργῳ: Τὰ σατυρικὰ γυμνάσματα τοῦ Κωστή Παλαμᾶ καὶ ἡ Σωκρατικὴ παράδοσις, Κων|πολις 1933).

«Φαίνεται λοιπόν, ὅτι ὁ φίλος Ἄπολλων, τὰ μὲν περὶ τὸν βίον προβλήματα καὶ ἀπορίας θεραπεύει καὶ διαλύει χρησιμοδοτῶν εἰς τοὺς προσερχομένους. Τὰς δ' ἀπορίας καὶ τὰ προβλήματα τὰ σχετικὰ πρὸς τὸν Λόγον καὶ τὴν Νόησιν, αὐτὸς

ὁ ἴδιος ὑπενίσσεται καὶ προβάλλει εἰς τὸν φύσει φιλόσοφον, ἐμποιῶν τοιούτο-τρόπως εἰς τὴν ψυχὴν ἐπιθυμίαν ἀγωγὸν πρὸς τὴν ἀλήθειαν. Τοῦτο καὶ δι' ἄλλων πολλῶν πράττει καὶ διὰ τοῦ δελφικοῦ ἐπιγράμματος «Γνώθι σαυτὸν» καὶ διὰ τοῦ «Ε». Καὶ ἡ πρώτη φράσις καὶ τὸ «Ε» προσκαλοῦσι τὴν φιλόσοφον ψυχὴν εἰς τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ ὀπισθεν αὐτῶν μυστηρίου».

Ὅλιγον κατωτέρω: «Ἐπὶ πλέον δὲν πρέπει νὰ ἀποβλέπη τις εἰς τὸ γράμμα, ἀλλ' εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ χρησμοῦ. Οὕτως, ὅπως λέγει ὁ Πλάτων, ὅταν ὁ Ἄπολλων ἔδωκε χρησμόν, ὅπως διπλασιασθῆ ὁ ἐν Δήλῳ βωμὸς του, τοῦτο ἐσήμαινε γενικῶς πρυτροπήν πρὸς τοὺς Ἕλληνας, ὅπως ἐπιδίδωνται εἰς τὴν Γεωμετρίαν. Κατὰ ταῦτα ὁ θεὸς ἐκφέρων ἀμφιβόλους χρησμούς αὐξάνει τὰς γνωστικὰς δυνάμεις τῆς ψυχῆς, καὶ συνιστᾷ τὴν διαλεκτικὴν, ὡς οὖσαν ἀναγκαίαν εἰς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι φιλοδοξοῦν καλῶς νὰ τὸν ἐνοήσουν.

«Καὶ ὁ θεὸς εἶναι μάντης. Ἡ δὲ μαντικὴ τέχνη προλέγει τὸ μέλλον βασιζομένη εἰς τὰ παρόντα ἢ τὰ παρελθόντα. Διότι οὐδενὸς πράγματος ἡ γέννησις εἶναι ἀνάιτιος οὔτε ἡ πρόγνωσις ἄνευ λόγου. Ἄλλ' ἐπειδὴ πάντα τὰ γιγνόμενα ἔπονται καὶ εἶναι συνηρημένα εἰς τὰ παρελθόντα, τὰ δὲ μέλλοντα εἰς τὰ παρόντα κατ' ἀλληλουχίαν ἀναπόδραστον, ὁ γνωρίζων τὰς αἰτίας τῆς συμπλοκῆς τῶν αἰτίων πρὸς τὰ ἀποτελέσματα εἶναι εἰς θέσιν νὰ προλέγῃ

«καὶ τὰ παρόντα καὶ τὰ μέλλοντα καὶ τὰ παρελθόντα».

Καὶ καλῶς ὁ Ὅμηρος πρῶτον ἔταξε τὰ παρόντα, κατόπιν τὸ μέλλον καὶ εἶτα τὸ παρωχημένον. Διότι ὁ συλλογισμὸς ἐξήρηται ἀπὸ τοῦ ὄντος. «Ἐὰν τὸ πρᾶγμα ἔχη οὕτως, προηγεῖται τούτου τόδε» καὶ πάλιν. «Ἐπαρχούσης ταύτης τῆς προὑποθέσεως, τοῦτο θὰ γίνῃ». Κατὰ συνέπειαν ὁ ἀληθὴς τρίτους τῆς ἀλληλουχίας τῆς ἀληθείας καὶ τῆς προγνώσεως εἶναι ἡ λογικὴ σειρά τῶν πραγμάτων πρὸς τὰ ἀποτελέσματα, ἢ μᾶλλον τῶν αἰτίων πρὸς τὰ ἀποτελέσματα».

Ὁ χώρος δὲν μᾶς ἐπιτρέπει μεγαλειτέραν ἀνάπτυξιν τῶν περὶ Ἄπόλλωνος ἀντιλήψεων τοῦ Πλουτάρχου. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ὁμως σαφῶς καθίσταται γνωστὸν ὅτι ὁ θεὸς Ἄπόλλων. α) Προΐσταται τοῦ συμβόλου καὶ τῆς ἀλληγορίας. β) Εἶναι ὁ κατ' ἐξοχὴν τῆς ἀληθείας θεός. γ) ὁ κατ' ἐξοχὴν θεὸς τῆς ἀλληλουχίας τῶν αἰτίων πρὸς τὰ ἀποτελέσματα, δηλαδὴ τῆς ἀποδεικτικῆς καὶ τῆς διαλεκτικῆς, ὁ θεὸς τῆς Γεωμετρίας καὶ τῶν ὑπ' αὐτῆς συμβολιζομένων ἠλθειῶν. δ) Ὁ κατ' ἐξοχὴν θεὸς τῶν φιλοσόφων.

Περαιτέρω ὁ συγγραφεὺς τοῦ προμνημονευθέντος ἔργου ἐκ τοῦ ὁποίου ἠρ-νίσθημεν τὰς ἀνωτέρω περικοπὰς, ὁ κ. Ἄντ. Χαλᾶς ὑποστηρίζει τὴν πρωτό-τυπον θέσιν ὅτι ὁ θεὸς Ἄπόλλων τῆς ἐλληνικῆς μυθολογίας, οὐδὲν ἄλλο συμβο-λίζει ἀπὸ τὸ τρίτον πρόσωπον τῆς Ἁγίας Τριάδος, τὸ Ἅγιον Πνεῦμα τῆς χρι-στιανικῆς θρησκείας. Αἱ ἀκόλουθοι φράσεις τοῦ συμβόλου τῆς πίστεως, ὁμιλοῦν κατὰ τὴν γνώμην του «περὶ τῆς κυριαρχου, μαντικῆς καὶ παρόχου ζωῆς, υγείας καὶ ἀρμονίας δυνάμεως τοῦ Ἄπόλλωνος».

«Καὶ εἰς τὸ πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν...
τὸ λαλήσαν διὰ τῶν προφητῶν».

Ὁ δὲ κάλιστος πρὸς τὸ Ἅγιον Πνεῦμα ὕμνος τῆς καθ' ἡμᾶς ἐκκλησίας, ὁμι-λεῖ ἐπίσης ἀποκαλυπτικώτατα περὶ ὅλων τῶν ἰδιοτήτων τοῦ ἰδίου ἀρχαίου θεοῦ.

«Βασιλεῦ οὐράνιε, παράκλητε, τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρῶν

καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός»...

«Ὁ Ἀπόλλων τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος καὶ τὸ Ἁγ. Πνεῦμα τῆς χριστιανικῆς Ἑλλάδος ταυτόσημα. Αἱ τέσσαρες δυνάμεις τοῦ Ἀπόλλωνος, τὰς ὁποίας ὁ Πλάτων ἀποκαλύπτει (Μουσική, Μαντική, Ἱατρική, Τοξική), ἀντιστοιχοῦν καὶ εἶναι ταυτόσημοι μετὰ τὰς Δυνάμεις, Ἐνεργήματα, Χαρίσματα τοῦ Ἁγ. Πνεύματος. Τόσον ὁ Χριστός, ὅσον καὶ οἱ μετ' αὐτὸν Ἀπόστολοι, μετεχειρίζοντο τὰς δυνάμεις ταύτας τοῦ Ἀπόλλωνος ἢ τοῦ Ἁγ. Πνεύματος. Τὰ θαύματα τοῦ Χριστοῦ βασίζονται ὅτε μὲν ἐπὶ τῶν Θεουργικῶν δυνάμεων τοῦ Πνεύματος (ἀνάκλησις εἰς τὴν ζωὴν τοῦ Λαζάρου, βάδισις ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης, ἀνάστασις, ἐμφανίσεις μετὰ θάνατον), ὅτε ἐπὶ τῶν μαντικῶν (τὸ θαῦμα τῆς συκῆς, ἡ πρόγνωσις τῆς τριπλῆς ἀρνήσεως τοῦ Πέτρου), ἄλλοτε πάλιν ἐπὶ τῶν ἱαματικῶν δυνάμεων (αἱ παντοῖαι θεραπείαι αὐτοῦ), ἄλλοτε τέλος ἐπὶ τῶν τοξικῶν ἢ καθαρτικῶν (καθαρισμὸς ἀπὸ τῶν ἀκαθάρτων πνευμάτων, λέπρας, κ. κ.)».

Ἄς μᾶς ἐπιτραπῆ τέλος νὰ δώσωμεν κατωτέρω ἀποσπάσματα τοῦ πρὸς τὸν Ἀπόλλωνα ὕμνον τοῦ Πρόκλου, κατὰ μετάφρασιν τοῦ προμνημονευθέντος συγγραφέως, κ. Ἄντ. Χαλᾶ.

«Ἐπάκουσόν μου, βασιλεῦ τοῦ Νοεροῦ Πυρός, ὃ χρυσοῦμινε Τιτάν! Ἐπάκουσον, ταμῖα τοῦ φωτός, ὃ Ἄναξ, ὁ κρατῶν τὴν κλεῖδα τῆς πηγῆς τῆς Ζωῆς. Σὺ, ὁ ὁποῖος εἰς τοὺς κόσμους τῆς Ὑλης ὑψόθεν ποταμοὺς ἀρμονίας ἐκχύνεις! Ἐπάκουσον Σὺ, ὁ κατέχων τὴν μεσαιάν ὑπὲρ τὸν αἰθέρα ἔδραν, καὶ τὸν καρδιαῖον παμφοῆ τοῦ Κόσμου κύκλον, πάντα ἐπλήρωσας τῆς ἀγρύπνου προνοίας σου. Οἱ δὲ πλάνητες, ἔχοντες ἐξωσμένους τοὺς ἀειθαλεῖς σου Πυρσοῦς, αἰωνίως πέμπουσι, κατὰ τοὺς ἀκαμάτους καὶ ἄνευ λήξεως χοροὺς των, πρὸς τοὺς ἐπιχθονίους, σταγόνας ζωογόνους καὶ ραντίσματα. Ὑπὸ τοὺς παλινστοῦντας δίφρους σου, κατὰ τοὺς θεσμοὺς καὶ νόμους τῶν Ὁρῶν, ἡ φύσις ὅλη ζωογονεῖται καὶ ἀναθάλλει. Κατέπαυσε δὲ ὁ θόρυβος τῶν ἀντιμαχομένων στοιχείων, Σοῦ φανέντος ἐκ τοῦ ἀρρήτου πατρός. Ὁ ἄκαμπτος χορὸς τῶν Μουσῶν, ὑποχωρεῖ πρὸ Σοῦ. Ὅταν Σὺ θέλῃς, μεταστρέφουσι πρὸς ἄλλην κατεύθυνσιν τῆς ἀναποφεύκτου τύχης τὸ νῆμα. Διότι εἶσαι παντοδύναμος καὶ παντοκράτωρ... Σὲ ὕμνουσι ὡς τὸν πατέρα τὸν ἑξακουστὸν τοῦ Διονύσου. Εἰς Σὲ τὰ βάθη τὰ πυκνότατα τῆς ὕλης σὲ ἐπευφημοῦν ὡς τὸν ἐνθουσιῶντα Ἄτιν, ἄλλο δι' αἰοῖδοι ὡς τὸν ἀβρὸν Ἄδωνιν...

«Ἄλλὰ θεῶν πανάριστε, πυροστεφές, ὄλβιε δαῖμον, εἰκὼν τοῦ παγγενέτου θεοῦ, ψυχῶν ἀναγωγεῦ, ἐπάκουσόν μου καὶ κάθηρόν με πάντοτε πάσης ἁμαρτίας... Ἄν τότε ὑπὸ τὴν ἀναγωγόν σου καθοδήγησιν, τὴν ἀποδιώκουσαν τὰ κακά, εἰς μὲν τὴν ψυχὴν μου πρόσφερε φῶς ἀγνὸν καὶ πολυόλβον, ἀπομακρύνων τὴν ἀγλὴν τὸ σκότος τὸ δηλητηριῶδες καὶ ὀλέθριον. Εἰς δὲ τὸ σῶμα μου δίδε τὴν ἰσχὴν καὶ ἀγλαόδωρον ὑγείαν. Εἰσάγαγέ με εἰς τὴν εὐκλειαν, καὶ πιστὸς εἰς τὴν προγονικὴν παράδοσιν, ὡς φροντίζω διὰ τὰ δῶρα τῶν μουσῶν. Τὴν δ' ἀδιάσειστον εὐδαιμονίαν, τὴν πηγάζουσαν ἀπὸ τῆς ἑρατεινῆς εὐσεβείας, ἄν θέλῃς δός μοι, ὃ Ἄναξ. Διότι δύνασαι πάντα νὰ ἐκτελέσῃς εὐκόλως, ἐφ' ὅσον ἔχῃς τὴν παντοκρατορίαν. Ἐὰν δὲ δυστυχία τις ὑπὸ τῶν ἀστεροδινήτων ἀτράκτων τῶν μοιρῶν ἐπέρχηται ἐπ' ἐμοῦ, προφύλαξόν με ταύτης διὰ τῆς μεγάλης σου ριπῆς».

Ὡς κατακλείδα τῆς παραγράφου ταύτης δὲν θεωροῦμεν ἄσκοπον νὰ παραθέσωμεν τοὺς ἐξ ἴσου πλήρεις φωτὸς καὶ πραγματικῶς ἀπωλλωνίους στίχους τοῦ μεγαλειτέρου τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων ποιητῶν, τοῦ Κωστῆ Παλαμᾶ (Ἰαμβοὶ καὶ Ἀνάπεστοι).

Ἡ γῆ μας, γῆ τῶν ἀφθαρτων
Ἄερικῶν καὶ εἰδώλων,
Πασίχαρος καὶ ὑπέρτατος
Θεὸς μας εἶν' ὁ Ἀπόλλων.

Στὰ ἐντάφια λευκὰ σάβανα
Γυρτὸς ὁ Ἐσταυρωμένος
Εἶν ὀλόμορφος Ἄδωνις
Ροδοπεριχυμένος.

Ἡ ἀρχαία ψυχὴ ζῆ μέσα μας
Ἀθέλητα κρυμμένη
Ὁ μέγας Πᾶν δὲν πέθανεν,
Ὅχι, ὁ Πᾶν δὲν πεθαίνει!

Γ) ΑΣΤΡΟΛΟΓΙΚΩΣ

1) ΓΕΝΙΚΩΣ.

Ἑλληνιστί. — Λέων.

Σανσκριτ. — Σιμά.

Δεσπότης. — Ἥλιος (Κυριακὴ)

Στοιχ. ιδιότης. — Θ. Ξ.

Χρῶμα. — Χρυσίζον χίτρινον.

Ἥχος. — Ντὸ ὕφεις.

Ὁμόλογον σημεῖον. — Ὑδροχόος (Κνή-
μαι, κεντρ. νευρ. σύστημα).

Γκούνα. — Ταμάς.

Νιδάνα. — Σαλαγουατανάμ.

Δεκανοί. — Ἥλιος, Ζεὺς, Ἄρης.

Ἰδιοσυγκρασία. — Χολερικὴ.

Χαρακτήρ. — Ἰσχύς.

Στοιχεῖον. — Πῦρ.

Λίθος. — Σάπφειρος, Ρουβίνιον.

Υἱὸς τοῦ Ἰακώβ. — Ἰούδας.

Κατοπτρ. σημ. — Ταῦρος.

Γενικοὶ χαρακτήρες. — Πυρῶδες σταθερόν, θετικόν, ἄγονον, μουσικόν, φί-
λερι, ἠλεκτρικόν, μέχρι 15° παχύ, ἀπὸ 15° ἀδύνατον.

Κράτη. — Ἀπουλία, Βάδεν, Βοημία, Χαλδαία, Γαλλία, Ἰταλία, Καλιφορ-
νία, Ρουμανία, Σικελία.

Πόλεις. — Βουβᾶη, Μπριστόλ, Σικάγον, Λαμασκός, Κουπλέντς, Φιλαδέλφεια,
Πορτομούθ, Πράγα, Οὔλυ, Ρώμη.

Πέμπτος οἶκος. — Ἔρως, τέκνα, ἐγγυμοσύνη, διασκεδάσεις, ἐροταί, σπὸρ.

Κοινωνία. — Διασκεδάσεις, τιμαὶ τροφίμων, δημοσία ἠθικὴ, φιλετικότης.

Ἐπαγγελματικὴ κλίσις. — Στρατηγικὴ, παιδαγωγικὴ, Καλλιτεχνία (Θέα-
τρον, Φίλμ, Ἱπποδρόμιον), Ρεκλάμα, Ἔργασίαι ἀκριβείας, Διευθυνταί.

2) ΛΕΩΝ ΩΣ ΟΡΟΣΚΟΠΟΣ Η ΩΣ ΟΙΚΟΣ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ.

Ἀπὸ 23 Ἰουλίου ἕως 23 Αὐγούστου.

Ψυχολογικῶς. — Θ) Ὑπερήφανος, πλήρης αὐτοπεποιθήσεως, ἡρεμος, πι-

στός, μεγαλόφρων, επιμένων ἐφ' ἐνός πράγματος, συνετός, τολμηρός, ἐγκρατής, μεγάλης θελήσεως, σταθερός, εὐγενοῦς χαρακτήρος, εἰλικρινής, ἐγκάρδιος, ἐχθρὸς πρὸς πᾶν τὸ κοινὸν καὶ ποταπὸν, μεγάλοι ἐπιθυμῖαι. Ἐμφάνισις, πόλυτέλεια, ὑπόληψις καὶ τιμαὶ εἶναι βιωτικαὶ ἀνάγκαι. Χαρακτηριστικὸν σημεῖον τοῦ τύπου Λέοντος, εἶναι τὸ δῶρον τῆς εὐχαρίστου καὶ πλήρους ἐνδιαφέροντος διηγήσεως, τοῦ ὁποίου δώρου ἐννοεῖται τὸ ὑποκείμενον ποιεῖται εὐρείαν χρῆσιν ἐν τῷ κοινωνικῷ βίῳ. Εἶναι γενναιοδωροὶ μέχρις ἀδυναμίας, ἀξιαγάπητοι, πάντοτε πρόθυμοι νὰ λησμονήσουν τὸ κακὸν καὶ νὰ συγχωρήσουν τοὺς προσβαλλόντας αὐτούς. Ἐνθουσιάζονται εὐκόλως ἰδίως δι' ἰδανικὰ πράγματα, εἰς οἰανδήποτε δὲ θρησκείαν καὶ ἂν ἀνήκουν, εἶναι πάντοτε ἔτοιμοι νὰ ἀποθάνουν καὶ νὰ θυσιαστοῦν δι' αὐτήν. Ὁμοίως καὶ διὰ τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ὁποίους ἀγαποῦν, εἶναι πάντοτε πρόθυμοι τὰ πάντα νὰ ριψοκινδυνεύσουν καὶ νὰ θυσιαστοῦν. Φῶς, θερμότης καὶ χρώματα εἶναι δι' αὐτοὺς τὸ πᾶν, καὶ ἂν μάλιστα ἀρέσκονται εἰς εὐθυμον περιβάλλον καὶ ἀγαποῦν εὐκόλον μουσικὴν, ἐν τούτοις δὲν δύναται ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ νὰ θεωρηθοῦν ὡς ἐπιπόλοιοι καὶ ἑλαφροί, τοῦναντίον δεικνύουν μεγάλην νοσταλγίαν πρὸς ἀνώτερα ζητήματα.

Α) Ἐπερφίαλος, φιλόδοξος, ὑπερήφανος, πονηρὸς καὶ δόλιος, ἡ γενναιοδωρία ὑποκρύπτει πολλὰκις πανουργίαν καὶ δόλον.

Διανοητικῶς.—Μεγάλη ἀγάπη πρὸς τὴν φύσιν καὶ πρὸς τὴν μάθησιν. Τὰ ἐλαττώματα τῶν σινανθρώπων ἀνακαλύπτονται μετὰ μεγάλης ἀγαλιάσεως ὑπὸ τῶν ἀτόμων τοῦ Λέοντος. Ἐποστηρίζουν μὲ ὑπερβολικὴν ζωηρότητα τὰς ἀντιλήψεις των, καὶ σχεδιάζουν πάντοτε πλείονα τῶν ὄσων δύναται νὰ φέρουν εἰς πέρας. Φίλοι τῶν πολλῶν λεπτομερειῶν, ἂν καὶ γενικῶς παρουσιάζουν μεγάλην δόσιν ἀνυπομονησίας.

Θέλησις.—Ἰσχυρὰ καὶ ἀκαμπτος θέλησις.

Ἐγεία, ἀσθένειαι καὶ θάνατος.—Μεγάλη ζωτικότης καὶ σπανία ἐκδήλωσις ἀσθενειῶν. Πάντως τάσις εἰς τραύματα καὶ ἀπροσδόκητα δυστυχήματα. Ἐκ τῶν δυνατῶν ἀσθενειῶν παρουσιάζονται νόσοι τῆς καρδίας καὶ ἐν γένει τῆς κυκλοφορίας τοῦ αἵματος, περαιτέρω ἀσθένειαι τῆς ὠμοπλάτης καὶ τοῦ νωτιαίου μυελοῦ. Μίαν φορὰν ἐν τῷ βίῳ του τὸ ὑποκείμενον θέλει διατρέξῃ μέγαν κίνδυνον ἐκ τοῦ ὁποίου θὰ προέλθουν ἐπικίνδυνα τραύματα καὶ τὰ ὁποῖα δυνατὸν νὰ τοῦ κοστίσουν καὶ αὐτὴν τὴν ζωὴν. Ἄλλως δὲ θάνατος εἶναι κατὰ τὸ πλεῖστον ἥρεμος καὶ φυσικός.

Ἀγάπη καὶ Γάμος.—Ἐν ταῖς σχέσεσι πρὸς τὸ ἕτερον φύλον εἶναι ὑπὲρ τὸ δέον εὐέξαπτοι καὶ ἀσταθεῖς πρὸς τὰς συμπαθείας των. Ὁ συζυγικὸς βίος διχεται κατὰ τὸ πλεῖστον ἥρεμος καὶ ἀρμονικός. Εἰς ἐλάχιστας περιπτώσεις μόνον παρατηρεῖται ἑλλειψις ὁμοιοῦς, καὶ τοῦτο προέρχεται ἐκ μέρους φίλων, ὑπαλλήλων ἢ συναιτέρων.

Ἐκ τοῦ γάμου δὲν πρέπει γενικῶς νὰ ἀναμένονται πολλὰ τέκνα, ἂν καὶ ἐνίοτε πολυάριθμα ἀποδίδονται καὶ δὴ δίδυμα. Ὅταν τὰ τέκνα μεγαλώσουν δὲν πρέπει νὰ ἐλπίζῃ τις μεγάλας χαρὰς ἐκ μέρους αὐτῶν. Ὁ θάνατος τοῦ πρωτοτόκου, καὶ δὴ εἰς νεανικὴν ἡλικίαν, εἶναι πολλὰκις ἐπικείμενος. Μεταξὺ τῶν τέκνων, ὅταν μεγαλώσουν, παρατηρεῖται δυσαρμονία χαρακτήρων καὶ φθόνος.

Γονεῖς καὶ Συγγενεῖς.—Ἐκ μέρους τῶν συγγενῶν ἐν γένει, καὶ αὐτῶν ἀκό-

μη τῶν γονέων, ὁ ὑπὸ τὰς ἐπιδράσεις τοῦ Λέοντος γεννηθεῖς, δὲν ἔχει νὰ ἀναμένη πολλά ἀγαθὰ, ἢ παράδοσις μάλιστα προλέγει πολλὰς διαφεύσεις κυρίως ὑλικῆς φύσεως. Ἐπίσης λέγεται ὅτι ὁ πατὴρ τοῦ ὑποκειμένου ἀποθνήσκει συνήθως νέος, ἀφίπων τὰ τέκνα ἐγκαταλελειμένα, ὑπερ πολλὰς δοκιμασίας τῷ ὑποκειμένῳ θέλει προσενέγγει. Ὁ πατὴρ τοῦ ὑποκειμένου διατρέχει μέγαν κίνδυνον διαρκούντος ἐνὸς ταξειδίου, ὅστις ἐνίοτε εἶναι κίνδυνος καὶ αὐτῆς τῆς ζωῆς του.

Φίλοι καὶ ἐχθροί. — Φίλοι δὲν θέλουσιν ἐλλείπει, ἐν τούτοις ἐκ μέρους ἐλαχίστων, ὑψηλότεραν κοινωνικὴν θέσιν κατεχόντων ἀτόμων, μέλλει τὸ ὑποκείμενον νὰ ὑποστηριχθῆ, καὶ δὴ ἐκ τοῦ ἐτέρου φύλου. Φίλοι τοῦ λεοντογεννήτου ἀνήκουν κατὰ τὴν παράδοσιν εἰς τὰ ζῴδια τοῦ Κριοῦ, τοῦ Τοξότου ἢ τοῦ Ὑδροχόου, ἐνῶ τοῦναντίον μὲ ἀνθρώπους τοῦ Καρκίνου, τοῦ Σκορπίου ἢ τῶν Ἰχθύων, μόλις θὰ δινηθοῦν νὰ συμφωνήσουν. Ἐκ μέρους τῶν ἐχθρῶν των, ἂν καὶ τοιοῦτοι ὑπάρχουσι, δὲν ἔχει τίποτε νὰ φοβῆται τὸ ἀξιόλογον, διότι οἱτοὶ δὲν εἶναι κεκρυμμένοι, ἀλλὰ τὸν πολεμοῦν ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς.

Κοινωνικὴ θέσις καὶ ἐπάγγελμα. — Εἰς τὸ ἐμπόριον δὲν εἶναι ἐπιδέξιοι. Ἀλλὰ πᾶν ὅ,τι ἔχει ἀπαιτήσεις γούστου καὶ καλλιτεχνικὰς γνώσεις ἀπαιτεῖ, ἐκείνο εἶναι τὸ πλεόν ἐνδεδειγμένον ἐπάγγελμα δι' αὐτοῦς. Διακοσμητικὰ τέχνη, ρεκλάμα, ἀνήκουν εἰς τὴν ἐπιτηδειότητα τοῦ ὑποκειμένου τοῦ Λέοντος. Ἐπίσης εἶναι ἱκανοὶ δι' ἓν ἐπάγγελμα τὸ ὅποῖον τοῖς ἐπιτρέπει νὰ γίνωνται χρήσιμοι εἰς τοῖς σινανθρώπους. Ὅπωςδὴποτε ἐκεῖνοι ἐκ τῶν ἀνθρώπων τοῦ Λέοντος εἶναι οἱ καλλίτεροι, οἱ ὅποιοι ἐπιθυμοῦν νὰ ἐγκαταλείψουν τὸν κόσμον βελτίωνα ἀπὸ ὅ,τι τὸν εἶπον. Ἡ κοινωνικὴ θέσις τὴν ὁποίαν ἀποκοτῶν εἶναι ἐν γένει λίαν ἀξιολήπτου, συνίσταται δὲ κατὰ τὸ πλεῖστον εἰς ὑψηλὰ καὶ τιμητικὰ ἀξιώματα. Πολλάκις ὅμως διακρίνονται τόσον εἰς τὰς τέχνας ὅσον καὶ εἰς ἐπιστήμας.

Ὑλικὰ πλοῦτη. — Πολλάκις ἀποκοτῶν ὑλικὴν ἀνεξαρτησίαν, κυρίως ὅμως ἐκ τῆς ἰδίας των ἐργασίας καὶ σκέψεως, λόγῳ ὅμως τῆς γενναιοδωρίας των, οὐχὶ σπανίως περιέρχονται εἰς τὰ πρόθυρα τῆς πενίας, τότε ὅμως πάλιν εὐθὺς ὁ καλὸς τὸν ἀσπὴρ ἀναφαίνεται καὶ ἐπιβλέπει ὥστε ταχέως ἀνακτῶσι τὰ ἀπωλεσθέντα καὶ καθίστανται πάλιν ὑλικῶς ἀνεξάρτητοι καὶ ἐπαναρχίζουσι τὰς παλαιὰς των συνήθειας, καὶ τὰς ἀγαθοεργίας των πράξεις.

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΥΤΙΚΟΙ ΤΥΠΟΙ ΤΟΥ ΛΕΟΝΤΟΣ					
ΦΥΤΙΚΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ	ΖΩΙΚΟΝ ΒΑΣΙΛΕΟΝ		ΟΡΥΚΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ		
	ΤΕΤΡΑΠΟΔΑ	ΠΤΗΝΑ	ΑΛΑΤΑ	ΜΕΤΑΛΛΑ	ΛΙΘΟΙ
Adonis vernalis	Ἐλαφος	Ἀλέκτωρ	Χλωριούχος	Χρυσός	Ἴασπις
Angelica	Πυγολαμπίς	Ἄετός	[Χρυσός	—	Χρυσόλιθος
Chamomilla	Λέων	—	—		Ἡλεκτρον
Crocus	Τράγος				—
Helianthus					
Laurus	—				
Rosmarinus					
Sanguisorba					

Δ) ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΟΝΙΚΩΣ

1) *Πρόσωπον*. — Μεγάλη, στρογγύλη, ύψηλή, συνήθως χαρακτηριστική κεφαλή, ζωηρά ἔκφρασις, αἱματώδεις παρειαί, ἤρεμοι, διαπεραστικοί, ἀκτινοβουλῶντες ὀφθαλμοί. Τὸ στόμα εἶναι κατὰ τὸ πλεῖστον μέγα, σάφως διαγραφόμενον, μὲ ἰσχυρὰν κατωτέραν σιαγῶνα, προεξέχον κατώτερον χεῖλος, πρὸς τὰ κάτω κλίνουσαι γωνίαι τοῦ στόματος, μεγάλα ὄτα, μέτωπον μέγα καὶ ἐπιβλητικόν, ἐλαφρῶς κεκαμμένη ρίς, διαφανής, ξανθὴ τρίχωσις. Ἐπὶ ἀνδρῶν εἰς προκεχωρημένην ἡλικίαν πυκναί, ἄφθονοὶ ὄφρεις, τὸ πρόσωπον οὐχὶ σπανίως κεκαλυμμένον ὑπὸ ἐξοχώσεων. Ἐπὶ γυναικῶν συναντᾶται ὑπερήφανος ὄψις, κατὰ τὸ πλεῖστον σπανία ὠραιότης.

2) *Παράστημα*. — Ἀθλητικὸν παράστημα, ἰσχυρὰ ἐπιβλητικὴ παρουσίαις, πλήρη σφρίγγους ἄκρα, ἰδιοσυγκρασία ἀποπνέουσα ὑγίαν, πλαστικὸν πλήρες ζωῆς σῶμα, στρογγύλοι πρὸς τὰ κάτω κλίνοντες ὦμοι, ροδόχρους διαφανῆς ἐπίδερμις.

3) *Βάδισμα*. — Πλήρες ἐνεργείας, ζωῆς, αὐτοπεποιθήσεως.

4) *Φωνή*. — Ἐντονος, ἡχητικὴ, ἐνθαρύνουσα, διατάσσουσα, φωνὴ λεόντειος.

Ε) ΓΡΑΦΟΛΟΓΙΚΩΣ

Ὁ γραφικὸς χαρακτήρ, παρουσιάζει ἐπὶ ἰσχυρᾶς πίεσεως τῆς γραφίδος, εὐκίνητον καὶ ἀνεξαρτησίαν χαρακτῆρος μαρτυροῦσαν ἀγωγὴν τῶν γραμμῶν, τελείως κατακόρυφον ἢ σχεδὸν κατακόρυφον κατεύθυνσιν τῶν γραμμῶν, ὑψηλὰ μικρὰ γράμματα, ἐνῶ τὰ κεφαλαῖα καὶ αἱ οὐραὶ τῶν στοιχείων παραμερίζονται. Τὰ γράμματα εἶναι μετ' ἐπιμελείας καὶ ἐνεργητικότητος ἀπεστρογγυλωμένα, αἱ δὲ ἀποστάσεις μεταξύ των ὅσον καὶ μεταξύ τῶν λέξεων, εἶναι ἀπείρως μεγάλαι, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰ γράμματα, τὰ ὅποια γράφονται ὅσον τὸ δυνατόν μὲ οἰκονομίαν χώρου.

ΣΤ) ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΩΣ

Μέρος τοῦ σώματος. — *Καρδία*, νωτιαῖος μυελός, ὠμοπλάτη.

Δευτερευόντως. — Κατώτερος μηρός.

Παθολογικῶς. — Καρδιακαί, ἀναιμία, ὕδραιμία, τῶν ὀργάνων τῆς κυκλοφορίας τοῦ αἵματος ἐν γένει, τῶν μυῶν τῆς ὠμοπλάτης καὶ νόσοι τοῦ νωτιαίου μυελοῦ.

Δευτερευόντως. — Στρεβλώσεις, ἐξοίδησις καὶ ἀδυναμία τῶν κνημῶν, ἀνεπαρκῆς διατροφή ἢ καὶ ἀκατάλληλος καὶ συνέπειαι αὐτῆς.

Διάρκεια τῶν ἀσθενειῶν. — Ἀκίς τοῦ ἔκτου οἴκου ἐν τῷ Λέοντι δηλοῖ κατὰ τὴν παράδοσιν μακρὰν καὶ δυσίατον ἀσθένειαν.

Ἰδιοσυγκρασία. — Χολερικὴ.

Στοιχ. ἰδιότης. — Θ. Ξ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ ΕΚΤΟΝ

ΠΑΡΘΕΝΟΣ

Α) ΜΥΘΟΛΟΓΙΚΩΣ

Τὸ ἕκτον κατὰ σειρὰν ζῳδίων τοῦτο, ἔλαβε τὸ ὄνομα ἐκ τῆς παρθένου Ἀστραίας, θυγατρὸς τοῦ Διὸς καὶ τῆς Θέμιδος. Θεὰ τῆς δικαιοσύνης, ὡς ἡ μήτηρ της, κατώκει εἰς τὴν Γῆν κατὰ τὸν χρυσοῦν αἰῶνα, ὃν συχνάκις οἱ ποιηταὶ διὰ τοῦτον τὸν λόγον καλοῦσι καὶ αἰῶνα τῆς Ἀστραίας, ἐπέστρεψε δὲ πάλιν εἰς τὸν Ὀλυμπον εὐθύς ὡς ἡ ἀνθρωπότης ἤρχισε νὰ ἐγκληματῆ, καὶ κατηστερίσθη ἀποτελέσασα τὸν περὶ οὗ ὁ λόγος ἀστερισμὸν. Ἀπεικονίζεται κρατοῦσα διὰ τῆς μιᾶς χειρὸς ζυγὸν καὶ κλάδον φοίνικος, διὰ τῆς ἐτέρας δὲ στάχυν.

Ἀποκρυφολογικῶς τὸ ζῳδίων τῆς Παρθένου ἀναλογεῖ πρὸς τὴν θεὰν Δήμητραν.

Ὁ μῦθος περὶ Δήμητρος καὶ Κόρης, ὁ ὁποῖος, ὡς γνωστὸν ἀπετέλει, τὸ θέμα τοῦ θείου δράματος ὃπερ ἐπαίξεται ἐν Ἐλευσίνοι κατὰ τὴν τέλεισιν τῶν περὶ φήμων μυστηρίων, εἶχεν ἐν συνόψει ὡς ἑξῆς.

Ὁ θεὸς τοῦ Ἄδου Πλούτων, τῇ συγκαταθέσει τοῦ Διὸς, ἀρπάζει τὴν θυγατέρα τῆς Δήμητρος Περσεφόνην, καθ' ὃν χρόνον ἔπαιξε αὐτὴ ἐν μέσῳ εὐρέος λειμῶνος στολισμένου μὲ παντοῖα ἄνθη, μαζὺ μὲ τὰς νύμφας, τὰς θυγατέρας τοῦ Ὠκεανοῦ. Τὸ ρόδον, ὁ κρόκος, τὸ ἴον, ἡ ἴρις, ὁ ὑάκινθος, εἴλκυον ἐναλλάξ τὰ βλέμματά της. Αἴφνης διακρίνει ἕνα νάρκισσον, ὅστις ὑπερεῖχεν ὅλων τῶν ἄλλων ἀνθῶν κατὰ τὴν λάμψιν καὶ τὴν ὠραιότητα. Καταθελχθεῖσα μὲ τὴν θεὰν αὐτοῦ, ἀπλώνει τὰς δύο χεῖρας της διὰ νὰ τὸν κόψη. Ἄλλ' ἐκείνην τὴν στιγμήν ἡ Γῆ διανοίγεται καὶ ὁ καταχθόνιος θεὸς προβάλλει ἀπὸ τὴν διαμονὴν του, καὶ λαμβάνων αὐτὴν ἐπὶ τοῦ ἄρματός του, τὴν ἀπάγει εἰς τὸν καταχθόνιον κόσμον ὅπου τὴν ἐγκαθιστᾷ ὡς βασίλισσαν αὐτοῦ. Τὰς φωνὰς τῆς ἀπαγομένης ἀκούσασα ἡ Δήμητρα, ὄρμᾳ εἰς ἀναζήτησίν της Ἐπειδὴ ὅμως οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ δώσῃ πληροφορίας ἐν προκειμένῳ, μεταβαίνει πρὸς τὸν Ἥλιον, καὶ παρακαλεῖ αὐτὸν ὡς παντεπόπτην νὰ τὴν πληροφορήσῃ τί ἀπέγινεν ἡ θυγάτηρ της. Ὁ Ἥλιος πρᾶγματι τῆς ἀποκαλύπτει τὴν πᾶσαν ἀλήθειαν, ἡ δὲ Δημήτηρ τοσοῦτον ὠργίσθη ἐναντίον τοῦ Διὸς, ὁ ὁποῖος ἐπέστρεψε τὴν ἀπαγωγὴν, ὥστε ἀπεφάσισε νὰ μὴν ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν Ὀλυμπον, ἀλλὰ μεταμορφωθείσα εἰς γραίαν περιεπλανᾶτο ἀνὰ τὰς πόλεις καὶ τοὺς ἀγρούς, ἀγνοουμένη παρὰ πάντων. Διαρκούσης τῆς περιπλανήσεως ταύτης ἔφθασε καὶ εἰς τὴν Ἐλευσίνα, ὅπου ἐκάθισε παρὰ τὴν σκιὰν ἐλαίας καὶ πλησίον ἐνὸς φρέατος, τοῦ κληθέντος Παρθενίου ἢ Καλλιχόρου. Εἰς τὸ φρέαρ κατέφθασαν μετ' ὀλίγον, διὰ νὰ ἀντλήσουν ὕδωρ αἱ τέσσαρες θυγατέρες τοῦ προκρίτου τῆς Ἐλευσίνας, τοῦ Κελεοῦ, αἱ ὁποῖαι ἰδοῦσαι τὴν γραίαν, ἠρώτησαν αὐτὴν τὰ κατ' αὐτὴν. Ἡ Δημήτηρ εἶπεν ὅτι κατήγετο ἐκ Κρήτης, ὅτι εἶχεν αἰχμαλωτισθῆ ὑπὸ ληστῶν καὶ ὅτι εἶχε δραπετεύσει ἐκ Θορικοῦ ὅπου εἶχε προσρημισθῆ τὸ πειρατικὸν πλοῖον, καὶ παρεκάλεσεν αὐτὰς νὰ τὴν συστήσωσιν

εἷς τινὰ οἰκίαν εἰς τὴν ὁποίαν νὰ ὑπηρετῇ κατὰ δύναμιν. Ἀναγγεῖλασαι τοῦτο εἰς τὴν μητέρα των, ἐδέχθη αὕτη νὰ ἀναθέσῃ εἰς τὴν Δήμητραν τὴν ἀνατροφὴν τοῦ νεογεννήτου τέκνου τῆς Δημοφῶντος.

Τοῦτο καὶ γίνεται. Ἡ Δήμητηρ ἐπιλαμβάνεται τῆς διατροφῆς τοῦ Δημοφῶντος. Τοῦτον ὅμως ἡ θεὰ δὲν ἔτρεφε διὰ γάλακτος, ὅπως γίνεται μὲ τὰ ἄλλα παιδιὰ, ἀλλ' ἤλοιφεν αὐτὸν μὲ ἀμβροσίαν, τὴν δὲ νύκτα δὲν ἔθετε τὸ βρέφος εἰς κλίνην, ἵνα τὸ κοιμήσῃ, ἀλλ' ἔκρυπτεν αὐτὸ ἐντὸς τῆς ἀνθρακίως ὡς δαυλόν, σκοποῦσα μὲ ταῦτα νὰ τὸ καταστήσῃ ἀθάνατον.

Ἐπειδὴ ὅμως ἡ θαυμαστὴ καὶ ταχεῖα ἀνάπτυξις τοῦ Δημοφῶντος ἐκίνησε τὴν περιέργειαν τῆς μητρός του, ἡ ὁποία ἠθέλῃσε νὰ μάθῃ κατὰ ποῖον τρόπον ἐπετύγχανε ταύτην ἡ ξένη γραῖα, ὁ σκοπὸς τῆς Δήμητρος ἐματαιώθη, καὶ ἡ θεὰ ἀπώλεσε τὴν εὐκαιρίαν νὰ καταστήσῃ τὸν Δημοφῶντα ἀθάνατον, ἀποδοθεὶς ἀμέσως εἰς τὴν περὶτρομον μητέρα του ὑπὸ τῆς ὀργισθείσης θεᾶς. Συγχρόνως ὅμως ἡ Δήμητηρ ἀπεκάλυψε τὴν φύσιν τῆς καὶ διέταξε νὰ κατασκευασθῇ ὁ ναὸς τῆς ὑπὸ τὴν ἀκρόπολιν καὶ ἀνωθεν τοῦ φρεάτους Καλλιχόρου, εἰς τὸν ὁποῖον ἀπεσύρθη μετὰ τὴν ἀνοικοδόμησίν του ζῶσα μακρὰν τῆς κοινωρίας καὶ θρηνοῦσα διὰ τὴν ἀπώλειαν τῆς Κόρης.

Ἄλλ' ἡ ἀπομάκρυνσις αὕτη τῆς Δήμητρος ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων, ταχέως ἐπέφερε φρικτὰ ἀποτελέσματα. Ἡ Γῆ ἔπαυσε νὰ βλαστάνῃ ματαίως δὲ οἱ ἄνθρωποι ἐκαλλιέργουν καὶ ἔσπειρον. Ὁ κίνδυνος νὰ ἐξαφανισθῇ τὸ ἀνθρώπινον γένος ἐκ πείνης, ἐφαίνετο ἀναπόφευκτος. Κατόπιν μεσολαβήσεως τοῦ Διὸς καὶ τῶν ἄλλων θεῶν, συνεφωνήθη ὅπως ἡ Περσεφὸν ἐπιστρέψῃ καὶ πάλιν εἰς τὸ φῶς. Τοῦτο ἐδέχθη καὶ ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἑρέβου, πλὴν ὅμως, ἔδωκεν εἰς τὴν Περσεφόνην «κόκκον ροιᾶς», ὅπερ θὰ ἠνάγκαζε αὐτὴν νὰ μὴ ψυραμείνῃ αἰωνίως ἐπὶ τῆς Γῆς. Ἡ ἐπάνοδος ὅθεν τῆς Δήμητρος εἰς τὸν Ὀλυμπον καθίστατο καὶ πάλιν προβληματικὴ. Διὰ τῆς μεσιτείας ὅμως τῆς Ρέας ἐπῆλθε συμβιβασμὸς μεταξὺ τῶν θεῶν καὶ ἀπεφασίσθη ὅπως ἡ Περσεφὸν παραμείνῃ τοὺς μὲν τρεῖς ἢ τέσσαρας μῆνας τοῦ ἔτους μόνον παρὰ τῷ συζύγῳ τῆς, τοὺς δὲ ὑπολοίπους παρὰ τῇ μητρὶ τῆς. Ὑπὸ τοὺς ὅρους τούτους ἡ θεὰ ἐδέχθη νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν Ὀλυμπον.

Εὐθὺς ἅμα τῇ ἐξόδῳ τῆς ἐν τοῦ ναοῦ, ἡ Γῆ ἐκαλύφθη ὑπὸ χλόης καὶ καρπῶν, ἡ δὲ Δήμητρα ἡ ἰδία λέγεται ὅτι ἐδίδαξε τοὺς ἡγεμόνας τῆς Ἐλευσίνος Τριπτόλεμον, Διοκλέα, Εὐμόλπον καὶ Κελεὸν τὴν καλλιέργειαν τοῦ σίτου καὶ τῶν λοιπῶν «δημητριακῶν», ἐδίδαξε δὲ προσέτι τούτους τὸν τρόπον κατὰ τὸν ὁποῖον ἐπεθύμει νὰ τελῆται ἡ λατρεία τῆς, «τὰ σεμνὰ ὄργια» τὰ ὁποῖα ἀπετέλεσαν τὰ περίφημα ἔλευσίνια μυστήρια.

Β) ΣΥΜΒΟΛΙΚΩΣ

Ἡ τελεία ἀνάλυσις τοῦ μύθου καὶ θείου δράματος τῆς θεᾶς Δήμητρος, ἀπὸ ἀλληγορικῆς καὶ συμβολικῆς ἀπόψεως, θὰ προϋπέθετε τὴν ἀπόλυτον ἀφ' ἑνὸς γνῶσιν τῶν ἐν τοῖς Μυστηρίοις «δεικνυμένων καὶ τελουμένων» ἀφ' ἑτέρου ὅμως καὶ θὰ εἶχεν ὡς ἐπακολούθημα τὴν ἀκριβῆ ἀποκάλυψιν τῶν πραγμάτων ἐκείνων τῶν μυστηρίων ἐν γένει τὰ ὁποῖα ὡς ἐκ τῆς φύσεώς των πρέπει νὰ μένωσι κρυπτά. Διὰ λόγους ὅμως τοὺς ὁποίους δὲν δυνάμεθα ἐνταῦθα νὰ ἐξετάσωμεν, καὶ τοὺς ὁποίους γνωρίζουν καλῶς οἱ πραγματικοὶ μῦσται, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γεί-

νη τοῦτο ἀπὸ ἐντύπου, αἱ ἐσωτερικαὶ δὲ κλεῖδες διὰ τὴν κατανόησιν τῶν νόμων καὶ κανόνων ἐρμηνεύσεως τῆς σημασίας τῶν ἑλευσινίων ἀνήκουν μόνον εἰς ἐκείνους οἱ ὅποιοι διὰ πολλῶν κόπων, ἀψόγου βίου καὶ καρτερίας ἔφθασαν εἰς τὸ σημεῖον ἐκεῖνο τῆς τελειότητος, τὸ ὁποῖον ἐπιτρέπει τοιαύτας ἀποκαλύψεις. Θὰ περιορισθῶμεν ὅθεν ἐν τοῖς ἐπομένοις, ὄχι νὰ ἐξηγήσωμεν ἀλληγορικῶς τὰ ἀπόρρητα τῶν μυστηρίων, ἀλλὰ νὰ ἐπιχύσωμεν ὅσον μᾶς εἶναι δυνατόν ἀκτίναστιας φωτός, ἐπὶ μερικῶν σημείων τῆς ἱερᾶς μυσταγωγίας, τὰ ὁποῖα ἐνδιαφέρουν ἐξ ἴσου τοὺς ἀρχαίους ἐκείνους μύστας, ὅσον καὶ τὸν σημερινὸν ἄνθρωπον τὸν διψῶντα ἀλήθειαν καὶ ποθοῦντα βελτίωσιν τοῦ ἀνωτέρου του ἐγώ.

Εἰς τὰς ἀκολούθους ἐξηγήσεις ἡμῶν θέλομεν λαβεῖν ὡς βάσιν τὴν ὠραιότατην ὁμιλίαν τοῦ ἀτυχῶς προώρως ἐκλειπόντος διδασκάλου ἡμῶν κ. Σπ. Νάγου, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ «λευκῆς ἐόρτης» τῶν τεκτόνων εἰς Ἑλευσίνα, δημοσιευθεῖσαν ἐν τῷ τεύχει τοῦ Σεπτεμβρίου 1923 τοῦ περιοδικοῦ «Πυθαγόρας».

Τὸ ὄνομα κατὰ πρῶτον Δημήτηρ, ἠρμηνεύθη ὑπὸ τῶν σοφῶν κατὰ διαφόρους τρόπους ἐτυμολογικῶς. Ὑπὸ τῶν μὲν ἐθεωρήθη ὡς προερχόμενον ἐκ τῶν λέξεων δᾶ (γᾶ)—μάτηρ, ἢ Γῆ—μήτηρ, ἄλλοι συνέθεσαν τὸ ὄνομα ἐκ τοῦ Δηαί—μήτηρ, ἢ μήτηρ τῶν κριθῶν, ἤτοι τῶν καρπῶν τῆς Γῆς. Ὁ χθόνιος οὗτος χαρακτήρ, τῆς θεᾶς Δήμητρος, μολονότι αὐτὸς καθ' ἑαυτὸν πολὺ σπουδαῖος διὰ τὴν διατροφήν καὶ συντήρησιν τοῦ φυσικοῦ ὄργανισμοῦ τῶν ὄντων, δὲν ἀποκτᾷ τὸ μέγιστον τῆς σημασίας του παρὰ μόνον ὅταν ἐξετασθῇ ἀλληγορικῶς, ἔχομεν δὲ λόγους νὰ πιστεύωμεν ὅτι εἰς τὰ Ἑλευσίνα μόνον ἡ ἀλληγορικὴ αὕτη ὄψις τῶν φυσικῶν φαινομένων τῆς βλαστήσεως καὶ καρποφορίας ἐξετάζοντο.

Περαιτέρω φαίνεται ἀναμφισβήτητον ὅτι τὰ Ἑλευσίνα μυστήρια ἐβασίζοντο ἐπὶ τῆς πίστεως εἰς τὴν ἀθανασίαν τῆς ψυχῆς, καὶ τῆς ἀνυψώσεως τῆς ψυχῆς πρὸς τὸ θεῖον διὰ τῆς διαδοχῆς γεννήσεων καὶ ἀποσαρκώσεων. Ὁ κόκκος τοῦ σίτου ὑπῆρξε τὸ σύμβολον αὐτῶν, καὶ ὀλόκληρος κύκλος μύθων βασίζεται ἐπὶ τούτου. Σπειρόμενος ὁ κόκκος ἐντὸς τῆς Γῆς, χάνεται. Τὸ σῶμα ὁμοίως κατὰ τὸν θάνατον ἐμπιστεύεται εἰς τὴν Γῆν. Ἄλλ' ὁ κόκκος συγκεντρώνει τὰ θρηπτικὰ συστατικὰ ἐνὸς νέου σώματος καὶ ἐπαναρχίζει νέαν ζωὴν. Ἡ ἐπιστροφή τῶν τεσσάρων ἐποχῶν τοῦ ἔτους, καὶ τὰ μετ' αὐτῶν συνδεόμενα φυσικὰ φαινόμενα, ὑπῆρξε διὰ τοὺς Ἕλληνας ἡ εἰκὼν τῆς ἀμεταβλήτου τάξεως τῆς φύσεως. Ἡ νίκη ἦν κατῆγεν ὁ γεωργὸς κατὰ τῶν ἐχθρῶν τῆς βλαστήσεως, τοῦ ἀγόνου καὶ τῆς σκληρότητος τῆς γῆς, ἐσυμβόλιζε δι' ἐκείνους τὴν νίκην τοῦ μύστου κατὰ τῶν παθῶν καὶ ὀρέξεων του. Τὰ φυσικὰ ὅθεν φαινόμενα τῆς σπορᾶς καὶ καλλιέργειας ἀπετέλουν λοιπόν, ἀλληγορικῶς ἐξεταζόμενα, τὸ θέμα σπουδῶν τοῦ μυηθέντος μύστου.

Ἐκεῖθεν ὅμως τῶν προκαταρκτικῶν οὕτως εἰπεῖν σημείων τούτων, τὰ Ἑλευσίνεια μυστήρια ἀνεφέροντο εἰς τὰ θεϊότερα, ἅτινα ἔχει νὰ ἐρευνήσῃ ὁ ἀνθρώπινος νοῦς. Ἀνελύετο ἡ ἐσωτερικὴ ἔννοια τοῦ δράματος.

Κατ' αὐτὴν, ἡ Περσεφόνη — ἡ ἀπεικόνισις τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς — εἶναι θυγάτηρ τῆς ἐν Ὀλύμπῳ διαμενούσης θεᾶς Δήμητρος — τῆς Παρθένου Ὑλῆς — καὶ τοῦ θεοῦ Διὸς — τοῦ Πατρὸς θεῶν καὶ ἀνθρώπων, τοῦ Αἰθέρος, τοῦ Ἐρωτος, τοῦ κυρίου τοῦ θεοῦ Πυρός. Ἡ Περσεφόνη, ὡς κόρη δύο πνευματικῶν ὄντων, δὲν εἶναι δυνατόν παρὰ ν' ἀναφέρεται εἰς ζῶσαν πνευματικὴν ὑπαρξιν,

ἐξελιχθεῖσαν ἐκ τοῦ ἀνθρωπίνου εἰς τοὺς θεῖους κόσμους καὶ περιβληθεῖσαν μετὰ τὰς δυνάμεις τοῦ θεοῦ Διός.

Ἐν τῇ ἐξελίξει τοῦ δράματος, ἀφίεται νὰ νοηθῇ ὅτι ἡ Κόρη παρασύρεται ὑπὸ τοῦ Ἐρωτος ἀποπλανωμένη, καὶ ἔρχεται εἰς μῖξιν μετὰ τὰς Οὐσίας τοῦ Ἄδου, ἐξ ἧς μίξεως, γίνεται σύζυγος τοῦ Ἀϊδωνέως. Ἡ θεία Κόρη μίγνυται μετὰ τὰς οὐσίας τοῦ Ἄδου. Ἀλλὰ τί εἶναι Ἄδης;

Πᾶσα οὐσία τῶν κόσμων μὴ ἐκδηλώσασα ἐξ ἑαυτῆς Φῶς, καὶ μὴ γίναςα ὡς ἐκ τούτου αὐτόφωτος, εἶναι Ἄδης. Δύο εἶναι αἱ χώραι εἰς ἃς ἀνήκουν αἱ ψυχαι: ὁ Ὀλυμπος καὶ ὁ Ἄδης. Ἡ χώρα τοῦ φωτός καὶ ἡ χώρα τοῦ σκότους. Ἡ Περσεφόνη, εὐρισκομένη εἰς τὴν χώραν τοῦ φωτός, διαδηλοῖ τὴν αὐτόφωτον ψυχὴν, ὡς τοιαύτη δὲ μανθάνει ἐκ τοῦ πατρὸς τῆς Διός τὸ ἔργον τοῦ Ἐρωτος. Ἡ τοιαύτη γῶσις τῆς ὑπομνήσκει τὸ ἔργον τὸ ὁποῖον ὀφείλει νὰ πράξῃ πρὸς τὴν ἐν τῷ σκότει εὐρισκομένην ἀδελφὴν τῆς Ψυχῆν. Ὁ ἔρως τὴν ὀδηγεῖ εἰς τὴν πλήρωσιν τοῦ καθήκοντος. Τὸ καθῆκον τοῦτο εἶναι νὰ καταβῇ εἰς τὸν Ἄδην Ἡ Περσεφόνη ὄθεν, δὲν πίπτει, ἀλλὰ κατέρχεται ἐκουσίως, ἔχουσα ὑπ' ὄψει τῆς ὅτι ἡ ἐκ νέου ἄνδοδος θέλει καὶ πάλιν ἐξασφαλισθῇ διὰ τῆς λειτουργίας τοῦ ἰδίου νόμου τοῦ Ἐρωτος.

Ἡ Περσεφόνη δὲν ἔπαθε πτώσιν. Ἡ Περσεφόνη, εἶναι ἡ φωτεινὴ ψυχὴ ἣτις κατήλθε πρὸς πλήρωσιν τοῦ νόμου τῆς ἀλληλεγγύης, πρὸς πλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεων ἃς ἔχει ἡ φωτεινὴ ψυχὴ πρὸς τὰς ἐν τῷ σκότει εὐρισκομένας τοιαύτας. Ἡ κάθοδος τοῦ Προμηθέως πρὸς μετάδοσιν φωτός εἰς τοὺς ἀνθρώπους, αἱ σχέσεις τοῦ Διός πρὸς τὴν σύζυγον τοῦ Δευκαλίωνος, αἱ πάντοτε διὰ τοῦ νόμου τοῦ Ἐρωτος συνευρέσεις αὐτοῦ μετὰ τὰς διαφόρους νύμφας ἢ μεταξὺ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους κάθοδος τοῦ θεοῦ Ἀπόλλωνος, καὶ αἱ ἄλλαι ἀνάλογοι παραδόσεις ἐκ τῶν ὁποίων γέμει ἡ ἑλληνικὴ μυθολογία, δὲν συμβολίζουν πάντοτε τὸν ἰδιον νόμον τῆς ἀλληλεγγύης;

Τὴν πρὸς τὰς οὐσίας τοῦ Ἄδου μῖξιν τῆς Περσεφόνης, διαπιστώνει ὁ θεὸς Ἀπόλλων. Ἦτο πολὺ φυσικὸν νὰ γείνη μία τοιαύτη διαπίστωσις: ἐκ μέρους τοῦ θεοῦ τοῦ Φωτός, τοῦτο δὲ ἀκριβῶς ἀποκαλύπτει πρὸς τοὺς ἀνθρώπους, ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον συνέχει τὸν Ἄδην πρὸς τὸν Ὀλυμπόν.

Ἀργότερον φαίνεται ὅτι ἐπλουτίσθη ἡ ἀρχικὴ παράδοσις τοῦ μύθου καὶ μετὰ ἄλλα στοιχεῖα, καὶ ἐξειλίχθη τὸ ἀρχικὸν δράμα ἀκόμη ἐπὶ τὸ μυσταγωγικώτερον. Μία ἐξαιρετικὰ γόνιμος εἰς βαθύτατα νοήματα ἐμπλούτισις εἶναι ἡ ἀνάμιξις τοῦ θεοῦ Διονύσου τοῦ Ἐλευθερέως εἰς τὸν κύκλον τῆς παραδόσεως. Ἀτυχῶς θὰ ἐξηρχώμεθα τῶν ὀρίων τοῦ παρόντος κεφαλαίου, εἰάν ἡθέλωμεν νὰ ἀναπτύξωμεν τὸ μέγιστον τῶν σημείων τούτων.

Θέτοντες τέρμα εἰς τὴν ἀμυδρὰν ταύτην ἐξέτασιν τῆς συμβολικῆς ὕψεως τῶν μύθων περὶ Δήμητρος καὶ Κόρης, θὰ ἀναγράψωμεν τὴν ἐξῆς ἀκόμη παράγραφον ἐκ τῆς προμνημονευθείσης ὁμιλίας τοῦ κ. Σπ. Νάγου.

«Τὰ μυστήρια τῆς Ἐλευσίνας, ὑπῆρξαν τὰ θεμέλια τοῦ διαφωτισμοῦ τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς, τὰ ὑποδείξαντα εἰς αὐτὴν τὴν ὁδὸν πρὸς τὸ φῶς τῆς σωτηρίας καὶ ἀπολυτρώσεως. Ἡ εἰκὼν τῆς παλαιούσης πρὸς τὸ σκότος ψυχῆς διευτυπώθη πλήρως, ὅπως καὶ τὰ μέσα δι' ὧν θὰ δυνηθῇ νὰ ἐξέλθῃ ἐξ αὐτοῦ νικητρία.

Ἴδου διατί οἱ μυηθέντες εἰς τὰ μυστήρια ὠμολόγησαν ὅτι ὁ μυηθεὶς ἐν Ἐλευσίνοι, θὰ ἀπολαύσῃ μετὰ θάνατον εὐδαιμονίας. . . .»

Γ) ΑΣΤΡΟΛΟΓΙΚΩΣ

1) ΓΕΝΙΚΩΣ.

Ἑλληνιστί.—Παρθένος.

Ἰνδιστί.—Κανύα.

Δεσπότης.—Ἐρμῆς (Τετάρτη).

Στοιχ. ιδιότης.—Ψ. Ξ.

Χρῶμα.—Ἀργυρότεφρον, Μπέζ.

Ἦχος.—Μὴ φυσικόν.

Ἐομολογ. σημ.—Ἰχθεῖς (Πόδες, λύμφη) Κατοπτρ. σημ.—Κριός.

Γενικοὶ Χαρακτήρες.—Γαιῶδες, κινητόν, ἄρνητικόν, ἄγονον, ἐπιστημονικόν, ὠραῖον, καλλίφωνον μαγνητικόν.

Κράτη.—Ἀσυρία, Βαβυλών, Βραζιλία (Ἰχθεῖς), Ἀλσατία (Ζυγός), Ἑλλάς, Κρήτη, Κουρδιστάν, Μεσοποταμία, Σιλεσία, Ἑλβετία, Τουρκία, Βιργινία.

Πόλεις.—Βαγδάτη, Μπάζελ, Βοστώνη, Μπρίντιζι, Ἐρφούρτη, Αἰδελβέργη, Ἱερουσαλήμ, Κόρινθος, Λυών, Παρίσιοι, Ρόδος, Ρίγα, Στρασβούργον, Τουλούζη.

Ἐκτος Οἶκος.—Ἀσθένειαι, θεραπευτική, ἰατρική, ἰατροί, θεράποντες.

Κοινωνία.—Υγεία λαοῦ, τῆς ἐργαζομένης τάξεως, στρατός, ναυτικόν.

Ἐπαγγελματικαὶ κλίσεις.—Υπάλληλος, ἐπιστήμων, συγγραφεύς, ἰατρός, ὑγιεινολόγος, κοινωνικὸς βοηθός.

2) Η ΠΑΡΘΕΝΟΣ ΩΣ ΩΡΟΣΚΟΠΟΣ Ἡ ΩΣ ΟΙΚΟΣ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ.

Ἀπὸ 24 Αὐγούστου ἕως 22 Σεπτεμβρίου.

Ψυχολογικῶς.—Θ) Ἦρεμοι, ἐμπιστευόμενοι εὐκόλως εἰς τοὺς ἄλλους, εὐχαριστημένοι, κριτικοί, φίλοι τῆς ἀκριβείας, τῆς ἀναλύσεως τῶν ἐπιστημῶν. Ἄνθρωποι τοῦ συμφέροντος μὲ φιλοσοφικὴν διάθεσιν, θετικοί, ὀργανωταί, μεθοδικοί, τακτικοί, μεγάλη ἀγάπη πρὸς τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὰ ζῶα, ὑπομονητικοί, δίκαιοι, μετριόφρονες, ἱκανοὶ διὰ ξένας ὑποθέσεις ἀλλὰ τοῦναντίον προκειμένου περὶ προσωπικῶν ζητημάτων λίαν ἀναποφάσιστοι, καὶ παραμελοῦντες. Ἀνίκανοι δι' ἀνεξαρτησίαν, τοῦναντίον ἐπιτηδειότατοι ὡς «δεξι χέρι» διότι κρατοῦν πλέον παντὸς ἄλλου τὰ ξένα μυστικά, ἐνῶ διαλαλοῦν τὰ ἰδικά των. Ὡς ἐκ τῆς φύσεως τοῦ Ἐρμοῦ, παρουσιάζουν δυσυπόστατον χαρακτήρα καὶ εἶναι πολὺ δύσκολον νὰ γίνουν νοητοί. Εἶναι ἐπιφυλακτικοὶ καὶ ψυχροί, ἐν τούτοις εἶναι κατὰ βάθος πολὺ ἀγαθοὶ τίμιοι καὶ εὐσυνείδητοι χαρακτήρες.

Α) Μέτριος τύπος, ὑπερφίαλος, «μπλαζέ», ἐγωιστής, ὀκνηρός.

Διανοητικῶς.—Τὰ ὑποκείμενα τῆς Παρθένου ἔχουν σαφῆ, ψυχραίμον, συχρὰ ἀπλοϊκὴν διανοητικότητα, μεγάλως ηὔξημένον τὸ αἶσθημα τῆς δικαιοσύνης, εἶναι δὲ ἐν γένει πολὺ ἀύστηροί πρὸς τὰ σφάλματα τῶν ἄλλων. Καὶ τοῦτο διότι πολὺ σπανίως ὑποπίπτουν εἰς σφάλματα ἠθικῆς φύσεως, — χαρακτηριστικὸν τῆς Παρθένου εἶναι ἄλλως τε ἢ ἀγνότης—δσάκις ὅμως ὑποπέσουν εἰς τοὺς ὕνυχας ἐνὸς πειρασμοῦ, τότε παρασύρονται μέχρι καὶ τῶν ἄκρων, διότι γενικῶς εἶναι

ἄνθρωποι τῶν ἀκροτήτων. Εἶναι διὰ πᾶσιν ἐργασίαν ἱκανοὶ ἢ ὅποια ἀπαιτεῖ ἀκρίβειαν καὶ μέθοδον ἀντὶ ἐμπνεύσεως. Κατὰ τὸ πλεῖστον οἱ ἄνθρωποι τῆς Παρθένου ἔχουσιν ὑλιστικὴν κοσμοθεωρίαν ἢ ἔχονται μετὰ δογματισμοῦ μιᾶς θρησκείας τὴν ὁποίαν καὶ ἀκολουθοῦν μετὰ ζέσεως. Ἐνίοτε κυριεύονται ὀλοκληρωτικῶς ἀπὸ τὴν ἀποκρυφιστικὴν κοσμοθεωρίαν τὴν ὁποίαν μετὰ φανατισμοῦ ἀκολουθοῦν.

Θέλησις. — Εἶναι σχετικῶς σταθερά, ἔχονται ὅμως κάπως ζωηρῶς τῶν αἰσθηματολογιῶν. Θυμῶνουν δυσκόλως, ἀλλὰ καὶ λησμονοῦν εὐκόλως μίαν αὐτοῖς γενομένην προσβολήν

Ὑγεία, ἀσθένεια καὶ θάνατος. — Ἡ ὑγεία δὲν εἶναι καὶ τόσον σταθερά, πρωίμως δὲ ἐκδηλοῦνται παθήσεις χαρακτηρίζουσαι τὸ ζώδιον τοῦτο οἷον ἐνοχλήσεις καὶ νόσοι τοῦ στομάχου καὶ τῶν ἐντέρων, τῆς μήτρας, ἐπίσης ἔκζεμα παρουσιάζεται τακτικά. Περαιτέρω νευρικαὶ διαταράξεις, ὑποχονδρία, καὶ φανατισμὸς ἀπέναντι κανόνων διαίτης καὶ ὑγιεινῆς

Ἀγάπη καὶ γάμος. — Ἄν καὶ συντηρητικοὶ καὶ ἐπιφυλακτικοί, διακαίονται ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας νὰ ἀγαπήσουν καὶ ν' ἀγαπηθοῦν. Ἐν τῷ γάμῳ ἀποτελοῦν ὑπόδειγμα συζύγου, λόγῳ τῆς τάξεως, καὶ ἀγάπης πρὸς τὸ ἕτερον ἡμισυ καὶ πρὸς τὰ ἐξ αὐτῶν γεννώμενα τέκνα. Ἐν μόνον ἐλάττωμά των καθιστᾷ τὴν εὐδαιμονίαν ταύτην προβληματικὴν καὶ τοῦτο εἶναι ὅτι ἀρέσκονται νὰ ἀναμιγνύονται ὑπὲρ τὸ δέον εἰς τὰ ζητήματα δικαιοδοσίας τοῦ ἑτέρου, καὶ δὴ διὰ πράγματα ἀνάξια μεγάλης προσοχῆς. Ἐὰν τὸ αἶσθημα τοῦτο τῆς τάξεως καὶ κριτικῆς διὰ τὰ σφάλματα τοῦ ἄλλου ὑπεράγαν εἶναι ἀνεπτυγμένον, τότε καθίστανται κουραστικοὶ σύζυγοι καὶ γεννᾶται διχόνοια ἐν τῷ οἴκῳ, ὅπερ καὶ μέχρι διαζυγίου δυνατὸν νὰ ἀγάγῃ.

Ἐκ τοῦ γάμου γεννῶνται σπανίως τέκνα, ὅταν δὲ γεννηθοῦν εἶναι ἀκόμη ἐκ τῆς νεαρωτέρας των ἡλικίας ἐκτεθειμένα εἰς μεγάλους κινδύνους, πάντως δὲ τὸ μεγαλύτερον σπανίως ὑπερβαίνει τὴν παιδικὴν ἡλικίαν.

Γονεὶς καὶ συγγενεῖς. — Ἐν τῇ πατρικῇ οἰκογενεῖᾳ θέλει ὑπάρξει ἐξ αἰτίας ἑνὸς τῶν συζύγων κάποιον μυστικὸν τὸ ὁποῖον θὰ φυλάσσεται ἐπιμελῶς ἀπόρητον. Ἐκ μέρους τῶν λοιπῶν συγγενῶν δὲν πρέπει ὁ ἄνθρωπος τῆς Παρθένου νὰ ἀναμένῃ ὑποστήριξιν καὶ εὐτυχεῖς ἡμέρας. Γενικῶς δὲν ὑφίσταται πρὸς ἀλλήλους μεγάλη συμπάθεια. Ἄλλως τε δὲν προμηνύονται πολλοὶ ἀδελφοί, ἐξ αὐτῶν δὲ σημειοδοτεῖται ὁ φυσικὸς ἢ τραγικὸς θάνατος τοῦ πρωτοτόκου.

Φίλοι καὶ ἐχθροί. — Αἱ φιλίαι ἀλλάσσουν εὐκόλως, χαρακτηρίζονται ὑπὸ τῆς ἐπιπολαιότητος καὶ εἶναι μικρᾶς διαρκείας. Ἐκ μέρους ἀτόμων τοῦ ἑτέρου φύλου δέον νὰ ἀναμένουν τὰ ὑποκείμενα τῆς Παρθένου ὑποστήριξιν ἰδίᾳ ἐκ μέρους προσώπων κατεχόντων ἀνωτέραν κοινωνικὴν θέσιν. Ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ παρατηροῦνται πολλαὶ μετατροπαὶ καὶ ἀστάθειαι εἰς τὰς ἀποφάσεις.

Εἰς τὸ ζώδιον τοῦτο ἀποδίδονται ὅμως ἰσχυροί, ἀπόκρυφοι ἐχθροί, ἰδίως ἐκ μέρους τῶν ἀνωτέραν κοινωνικὴν θέσιν κατεχόντων ἀτόμων, οἱ ὅποιοι διὰ τῶν ἐπιβουλῶν των προσπαθοῦν νὰ βλάψουν τὸ ὑποκείμενον ὑλικῶς ἢ ἐπαγγελματικῶς.

Κοινωνικὴ θέσις καὶ ἐπάγγελμα. — Κάθε ἐπάγγελμα τὸ ὁποῖον ἀπαιτεῖ ἀκρίβειαν καὶ σύστημα, τοῖς εἶναι εὐμενές, διὰ τοῦτο διακρίνονται ὡς διδάσκα-

λοι, ἐπιστήμονες, συγγραφεῖς, λογισταί, ἄλλοτε ὅμως καὶ ὡς μεγαλοκτηματῆαι, χημικοὶ ἢ φωτογράφοι. Ταξειδεύουν σχετικῶς συχνὰ καὶ ἀκόμη συχνότερα ἀλλάζουν κατοικίαν. Ἡ κατάληξις ὅμως εἰς ἓν σταθερὸν καὶ ἱκανοποιητικὸν βιοποριστικὸν ἐπάγγελμα, ἀργεῖ συνήθως πολὺ, καὶ μόλις μετὰ τὴν ὑπερσκέλισιν τοῦ τεσσαρακοστοῦ ἔτους τῆς ἡλικίας σταθεροποιεῖται ἐπὶ τοῦ προκειμένου τὸ ὑποκείμενον. Πάντως ἀνεξαρτησίαν καὶ πρόοδον ὀφείλει ὁ ἄνθρωπος τῆς Παρθένου εἰς μόνην τὴν ἐργατικότητά του, τὴν νοημοσύνην καὶ ὑπομονὴν του.

Ἑλικὰ πλοῦτη. — Σπανίως ἀποκοτῶν τελείαν ὑλικὴν ἀνεξαρτησίαν, καὶ ὅταν τοῦτο συμβαίνει, ὀφείλεται ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον εἰς τὰς ἰδίας αὐτῶν δυνάμεις καὶ ἐργατικότητα. Μόλις μετὰ τὴν ὑπέρβασιν τοῦ μέσου τῆς ἡλικίας πραγματοποιεῖται ποιά τις ἡρεμία εἰς τοὺς συνεχεῖς ἀγῶνας καὶ τὸ δοκιμασθὲν ὑπὸ τῶν πληγμάτων τῆς τύχης ὑποκείμενον, ἀποκτᾷ ποιάν τινα ὑλικὴν ἀνεξαρτησίαν, συνήθως τῇ μεσολαβήσει ἑνὸς ταξειδίου ἢ ἐν τῷ ἐξωτερῶ.

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΥΤΙΚΟΙ ΤΥΠΟΙ ΤΥΠΟΙ ΤΗΣ ΠΑΡΘΕΝΟΥ					
ΦΥΤΙΚΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ	ΖΩΙΚΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ		ΟΡΥΚΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ		
	ΤΕΤΡΑΠΟΔΑ	ΠΤΗΝΑ	ΑΛΑΤΑ	ΜΕΤΑΛΛΑ	ΛΙΘΟΙ
Aspidium filix masc.	Ἦς	Στρουθῖον	Θειοῦχον	Ἄργυρος	Σμάραγδος
Daucus carota	Ἀλώπηξ	Ψιττακός	[ἀρσενικόν	Νεάργυρος	Νεφρίτης
Glechoma hederac	Πίθηκος	Γλαῦξ	(Orpiment)	(Ἄλπακάς)	Γρανάτης
Inula Helenium	Κύων	—	—	Λευκόχρυσος	Καρνεόλης
Lobelia inflata	—	—	—	—	—
Majorana hortens.	—	—	—	—	—
Mentha piperita	—	—	—	—	—
Sticta pulmonaria	—	—	—	—	—
Zizia aurea	—	—	—	—	—

Δ) ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΟΝΙΚΩΣ

1) **Πρόσωπον.** — Ὑψηλόν, κατακόρυφον, ἄπτυχον, εὐχάριστον μέτωπον, τάσις πρὸς τριχόπτωσιν ἰδίως εἰς τὰ πλευρικὰ μέρη τοῦ μετώπου, ψυχρόν, παρατηρητικόν, βαθὺ βλέμμα, μετρίου μεγέθους ὀφθαλμοί, πλὴν ἀποπνέοντες σκέψιν, λεπτόν, ὄχι ἀδρὸν πρόσωπον με χροιὰν μᾶλλον μελαψὴν καὶ ἐλαφρῶς ἐρυθρὰν. Λεπιόν, εὐγενὲς στόμα, προεξέχουσα, μᾶλλον πλατεῖα ρίς.

2) **Παράστημα.** — Κάπως κοντόχονδρον. παχέα σκέλη, κατὰ τὰ ἄλλα συμμετρικὸν παράστημα. Μάττ ἐπιδερμῖς, μᾶλλον ὠχρά.

3) **Βάδισμα.** — Ζωηρόν, μεμετρημένον καὶ ἄπλοῦν: «βαδίζειν»

4) **Φωνή, Ὀμιλία.** — Λεπτή, εὐχάριστος, πλήρης πραγματικότητος, σχετικῶς ἀσθενής.

Ε) ΓΡΑΦΟΛΟΓΙΚΩΣ

Ὁ γραφικὸς χαρακτήρ παρουσιάζει, χαμηλοῦς, σχετικῶς συμμαζευμένους, παχεῖς, μᾶλλον ὑπερβολικὰ πυκνοὺς χαρακτῆρας, σχετικῶς κατακόρυφον κατεύθυνσιν τῶν γραμμάτων, μᾶλλον εὐμεγέθη μικρὰ στοιχεῖα, ἀλλὰ καὶ αἱ οὐραὶ τῶν γραμμάτων παρουσιάζονται κανονικαὶ καὶ ἡρεμοὶ. Ὁμοιομορφία γενική, ἄν

καὶ παρατηροῦνται ἐνίοτε διαφοραὶ ὡς πρὸς τὸ μέγεθος τῶν μικρῶν στοιχείων. ἀκόμη δὲ καὶ μικραὶ ἀποκλίσεις σχετικῶς πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτῶν. Γωνίαι χωρὶς πίεσιν, πολλαχῶς ἀψίδες. Ἀπλότης καὶ ἀκρίβεια εἰς τὴν χάραξιν τῶν γραμμῶν.

ΣΤ) ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΩΣ

Μέρος τοῦ Σώματος.—Τὰ ἔντερα, τὸ τυφλὸν ἔντερον, κοιλία, τὰ ἐντόσθια. Σπλήν, τὸ ἀριστερὸν πτερύγιον τοῦ ἥπατος.

Δευτερευόντως.—Λύμφη. Πόδες.

Παθολογικῶς.—Ἀσθενεῖαι τῆς κοιλίας, δυσεντερία, διάρροια, δυσκοιλίότης, περιτονίτις, καρκίνος τῶν ἐντέρων. Παράσιτοι σκώληκες, ἀσθεν. τοῦ ἥπατος καὶ τῆς χολῆς. Γενικῶς νόσοι τοῦ στομάχου καὶ τῶν ἐντέρων. Περαιτέρω νευρικοὶ διαταράξεις τῶν ἰδίων ὀργάνων, ὑποχονδρία, φανατισμὸς καὶ μονομανίαι ἐπὶ ὑγιεινῶν καὶ διαιτητικῶν παραγγελιαμάτων.

Δευτερευόντως.—Νοσήματα τῶν ποδῶν.

Διάρκεια τῶν ἀσθενειῶν.—Ἀκμὴ τοῦ ἔκτου οἴκου τοῦ ὠροσκοπίου κατακλίσεως ἐν τῇ Παρθένῳ σημειοδοτεῖ μέσην διάρκειον τῆς νόσου.

Ἰδιοσυγκρασία.—Μελαγχολική.

Στοιχ. ιδιότης.—Ψ Ξ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ

Ζ Υ Γ Ο Σ

Α) ΜΥΘΟΛΟΓΙΚΩΣ

Συμφώνως πρὸς τὰ διδάγματα τῆς ἀρχαιολογίας, τὸ ζώδιον τοῦτο ἐν ταῖς ἀπωτέροις χρόνοις εἶχε τὸ ὄνομα Τοῦλ-Κού. τὸ ὁποῖον σημαίνει τὸν ἱερὸν Βωμόν. Αἱ ἀρχαιόταται ἱστορικαὶ πληροφορίαι περὶ αὐτοῦ, προέρχονται ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον, ἐν συναφείᾳ πρὸς τὴν τῆς Ἰσιδος λατρείαν, ὅπου δίδεται αὐτῷ ὄνομα ἀνάλογον πρὸς τὸ σημερινόν. Ἐκαλεῖτο δηλ. ζυγός, ἐννοοῦντες ὅμως διὰ τούτου ὅχι τὸ ὄργανον τὸ ὁποῖον σήμερον διὰ τῆς λέξεως ταύτης καλοῦμεν, ἀλλ' ἀπλῶς μόνον τὸ αἰωρούμενον στέλεχος τοῦ ζυγοῦ. Πάντως καὶ ἐκείνην τὴν ἐποχὴν ἡ ἠθικὴ σημασία τοῦ συμβόλου τοῦ ζυγοῦ ἦτο γνωστή, καὶ ἀπεδίδετο εἰς τὴν Ἰσιδα ὡς ἔμβλημα τῆς δικαιοσύνης, ἰσορροπίας κ. κ., ἐννοίας τὰς ὁποίας παρέλαβον ἀργότερον οἱ Ἕλληνας καὶ οἱ Ῥωμαῖοι, καὶ ἕκαμον τοῦτο ἔμβλημα τῆς Θεᾶς τῆς δικαιοσύνης Θεμίδος. Αὐτὸν δὲ τοῦτον τὸν Ζυγὸν τῆς Θεμίδος, παριστᾷ τὸ ἑβδομον ζώδιον τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου, μὲ τὸ ὁποῖον μέλλομεν νὰ ἐνασχοληθῶμεν εἰς τὸ παρὸν κεφάλαιον.

Εἰς τὸν ζωδιακὸν καταστειρισμὸν τοῦ Ζυγοῦ, ἀντιστοιχεῖ ὁ θεὸς Ἥφαιστος, τοῦ ἑλληνικοῦ πανθέου, μεταξὺ τοῦ ὁποῖου θέλομεν ἀποκαταστήσει τὴν ἀναλογίαν.

Ἡ γέννησις τοῦ Ἡφαίστου, ὅπως καὶ τῶν πλείστων ἄλλων θεῶν, ἔχει δώσει λαβὴν εἰς πλείστους μύθους σημαντικῶς διαφέροντας ἀλλήλων.

Ὁ Ὅμηρος τὸν φέρει ὡς υἷὸν τῆς Ἥρας καὶ τοῦ Διός, ὃν συνέλαβεν ἡ πρώτη πρὶν ἀκόμη γαίην ἐπίσημος σύζυγος τοῦ θεοῦ τῶν θεῶν. Ἄλλ' ὁ Ἡσίοδος καὶ ὁ Ὀβίδιος, θέλοντες νὰ τονίσουν τὸν ἀερῶδη χαρακτῆρα αὐτοῦ, τὸν ἀναφέρουν ὡς υἷὸν τῆς Ἥρας μόνης, τὸν ὁποῖον συνέλαβεν εἰς μίαν ἡμέραν δυσθυμίας καὶ ὀργῆς ἐναντίον τοῦ συζύγου της, προσβληθεῖσα ὑπὸ πνοῆς ἀνέμου, ἣτις τὴν κατέστησε μητέρα. Ἐπίσης διαφορὰ ὑπάρχει μεταξὺ τῶν τριῶν ἀνωτέρω συγγραφέων· ὡς πρὸς τὴν αἰτίαν τῆς ἐκτινάξεως τοῦ Ἡφαίστου ἀπὸ τοὺς οὐρανοὺς. Ὁ Ὅμηρος ἀναφέρει ὅτι, ὁ Ζεὺς θέλων νὰ τιωρῆσῃ τὴν σύζυγόν του διότι εἶχεν ἐγείρει τρικυμίαν μὲ τὸν σκοπὸν νὰ πνίξῃ τὸν παλινοστοῦντα Ἡρακλῆ, τὴν ἐκρέμασεν ἀπὸ τὸν οὐρανὸν εἰς τὸν ἀέρα, προσδέσας καὶ ἀπὸ ἓν βάρος εἰς ἕκαστον τῶν ποδῶν της. Τοῦτο βλέπων ὁ τότε νήπιος Ἡφαιστος, ἠθέλησε νὰ παρέξῃ ἀρωγὴν εἰς τὴν μητέρα του καὶ νὰ τὴν ἀπαλλάξῃ τοῦ μαρτυρίου, διὰ τοῦτο δὲ χολωθεὶς ὁ Ζεὺς τὸν ἤρπασεν ἀπὸ τὸν ἓνα πόδα καὶ τὸν ἐξεσφενδόνισεν εἰς τὸ διάστημα. Ὁ Ἡσίοδος καὶ ὁ Ὀβίδιος πάλιν μᾶς πληροφοροῦν ὅτι ἡ ἴδια Ἥρα, ἀφ' ἐνὸς αἰσχυνομένη διὰ τὴν νόθον σύλληψιν τοῦ υἱοῦ της, καὶ ἀφ' ἐτέρου διότι τὸν εἴρισκε δύσμορφον, ἀπαλλάσεται αὐτοῦ κρημνίζουσα αὐτὸν ἀπὸ τοῦ Ὀλύμπου.

Τὸ σημεῖον ὅμως εἰς τὸ ὁποῖον ὅλοι οἱ ποιηταὶ συμφωνοῦν, εἶναι ὅτι ὁ Ἡφαιστος, ἐν τῇ πτώσει του, δὲν ἔφθασεν ἀμέσως εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς, ἀλλὰ μόνις περὶ τὸ ἔσπερας βυθίζεται εἰς τὰ ὕδατα τοῦ Ὀκεανοῦ, ὅπου αἱ νηροῖδες θεῆτις καὶ Εὐρυνόμη τὸν ὑποδέχονται εἰς τοὺς κόλπους των καὶ τοῦ παρέχον πᾶσαν περιποίησιν. Ἀλλὰ κατὰ τὴν πτώσιν του θραύει τὸν ἓνα πόδα καὶ ἔκτοτε παραμένει χωλός.

Ἐκεῖ εἰς τὰ βάθη τοῦ Ὀκεανοῦ, παραμένει ἐπὶ ἑννέα ἔτη ἐντὸς βαθέος σπηλαίου, καὶ ἐπιδίδεται εἰς τὴν κατεργασίαν τῶν μετάλλων. Κατασκευάζει μὲ μεγάλην ἐπιτηδειότητα καὶ χωρὶς ἀνάπαυλαν παντοειδῆ κοσμήματα τὰ ὁποῖα προσφέρει μὲ ἀφιλοκέρθειαν εἰς τὰς δύο τροφούς του.

Διατηρῶν βαθὺν αἴσθημα τιμωρίας ἐναντίον τῆς μητρὸς του Ἥρας, ἀπεφάσισε νὰ ἐκδικηθῇ διὰ τὴν σκληρὰν συμπεριφορὰν της, ἂν καὶ διὰ τρόπον ἀποπνέοντος καλοκαγαθίαν. Κατεσκεύασεν ὄθιν θυμασίον ἀνάκλιντρον ἐκ χρυσοῦ, φέρον μυστικὰ ἐλατήρια καὶ μοχλοὺς, ὑπολογισμένα κατὰ τοιοῦτον τρόπον ὥστε νὰ λειτουργήσουν καὶ νὰ συγκρατήσουν δέσμιον ἐκεῖνον ὅστις ἤθελε καθίσῃ ἐπ' αὐτοῦ. Μόλις τὸ ἐτελείωσε, τὸ ἀπέστειλεν εἰς τὸν Ὀλυμπόν πρὸς τὴν Ἥραν, ἡ ὁποία τὸ εὗρεν ὑπέροχον· ὅταν ὅμως ἠθέλησε νὰ καθίσῃ, τὰ ἐλατήρια ἐνήργησαν καὶ ἡ θεὰ εὐρέθη αἴφνης προσηλωμένη ἐπ' αὐτοῦ, χωρὶς οὐδεὶς τῶν ἀθανάτων νὰ δύναται νὰ τὴν ἀπαλλάξῃ. Οἱ θεοὶ ὅλοι συναθροίζονται καὶ γελοῦν εἰς βάρος τῆς παθούσης. Ὁ δὲ Ἡφαιστος ἱκανοποιηθεὶς ἀπὸ τὴν ἐκδίκησίν του, συγκατατίθεται νὰ ἀνέλθῃ εἰς τὸν Ὀλυμπόν, διὰ νὰ λυτρώσῃ τὴν μητέρα του. Ἡ ἀπόφασις αὕτη ἐννοεῖται δὲν ἐλήφθη τόσον εὐκόλως ἐκ μέρους τοῦ Ἡφαίστου, συγκατατέθη ὅμως τῇ μεσολαβήσει τοῦ Βάχου, ὅστις μάλιστα καὶ τὸν ἐμέθυσε, πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον. Ἐδείξεν ὅμως ταχέως εἰς τὴν μητέρα του ὅτι κάθε πλέον αἴσθημα ἐκδικήσεως ἐξέλειπε, δωρήσας αὐτῇ ἀδαμαντοκόλπητα πέδιλα.

Ἐπανελθὼν εἰς τὸν Ὀλυμπον δὲν ἔπαυσε νὰ ἀσχολῆται μὲ τὰ παλαιὰ του ἔργα, πολλῶ δὲ μᾶλλον ἤρχισε νὰ κατασκευάζῃ ἀπαράμιλλα ἔργα, τὰ ὁποῖα ἐκίνουν τὸν θαυμασμόν καὶ τὴν ἀγάπην τῶν θεῶν. Ἐν τούτοις δὲν ἐγκατέλειψε τὰ παλαιὰ του ἐπὶ τῆς γῆς ἐργαστήρια, ὅπου εἰς τὰ διάφορα ἄντρα τῆς γῆς καὶ πλησίον τῶν ἠφαιστειογενῶν τόπων, συνειργάζετο μὲ τοὺς Κύκλωπας. Ἀργότερον τὸ χαλκεῖον τοῦ Ἡφαίστου μετεφέρθη εἰς τὴν αὐτῶ ἀφιερωμένην νῆσον Λῆμον. Ἐκεῖ ἀπέκτησε διδασκαλον εἰς τὴν χαλκευτικὴν τέχνην τὸν Κηθαλίωνα (τὸν πυριφλεγῆ δαυλόν). Ἐκεῖ ὡσαύτως ἀπέδιδον εἰς αὐτὸν ὡς υἱοὺς τοὺς Καβείρους, πνεύματα τοῦ ὑπογείου πυρὸς καὶ τῶν μεταλλουργικῶν ἐργασιῶν. Εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ ἠφαιστείου Μοσούλου εὗρισκετο ὁ ἀρχαιότατος ναὸς τοῦ Ἡφαίστου, εἰς τὴν αὐτὴν ἀκριβῶς θέσιν, ὅπου τὸ πῦρ κατὰ πρῶτον ἔπεσεν ἐκ τῆς οὐρανιας αὐτοῦ πηγῆς, καὶ ὅπου ὁ Προμηθεὺς κατὰ τὸν Αἰσχύλον, διέπραξε τὴν κλοπὴν του.

Εἶναι ὁ ἐργατικώτερος καὶ ὁ πλέον πολυμήχανος τῶν θεῶν, ὅστις ἐπλούτισε τὰς θεὰς μὲ κοσμήματα καὶ ἐπροίκισε τοὺς θεοὺς μὲ ὄπλα ἰσχυρὰ καὶ ἐκρηβόλα. Κατεσκεύασε τὸ σκῆπτρον τοῦ Διός, τὴν τρίαιναν τοῦ Ποσειδῶνος, τὸ κρᾶνος τοῦ Πλούτωνος, τὴν ἀσπίδα τοῦ Ἡρακλέους, τὴν ζώνην τῆς Ἀφροδίτης καὶ τὸ κάτοπτρον τῆς Παλλάδος. Ἐκεῖνος ἔκτισε τὰ λαμπρὰ δώματα τοῦ Ὀλύμπου, τὴν ἀμαξαν τοῦ Ἡλίου καὶ τοὺς κεραινοὺς τοῦ Διός. Εἰς τὸ ἐργαστήριόν του εἶχε φυσητήρας κατεσκευασμένους κατὰ τοιοῦτον τρόπον ὥστε νὰ φυσοῦν δσάκις ἐκεῖνος τοὺς προσέτατε, καὶ νὰ παύουν ἐπίσης κατόπιν τῆς διαταγῆς του. Εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ Ὀλύμπου κατοικίαν του, ἡ Θέτις δὲν παρατηρεῖ μόνον αὐτομάτους μηχανάς, ἀλλὰ καὶ θαυμάζει χρυσᾶς παρθένους, ἱερείας τοῦ Θεοῦ, «κατὰ πάντα ὁμοίως πρὸς ζῶσας νεάνιδας, προικισμένας μὲ νοῦν, φωνὴν καὶ κίνησιν».

Ἄλλ' ἡ δημιουργικότης τοῦ Ἡφαίστου ἐκτείνεται πολὺ μακρότερον τοῦ κόσμου τῶν αὐτομάτων καὶ τῶν ζῶων. Ἐλέγετο ὅτι εἶχεν ἀκόμη κατασκευάσει τοὺς χρυσοῦς κύνας τοῦ Ἀλκίνοῦ καὶ τοὺς χαλκίνοὺς ταύρους τοῦ Αἰήτου, οἱ ὅποιοι ἐξεμοῦν φλόγας. Ἄλλὰ τὸ ὠραιότερον τῶν ἔργων του ὑπῆρξεν ἀναμφιβόλως ἡ δημιουργία τῆς Πανδώρας. Ὅπως ὁ Προμηθεὺς διέπλασσε τὸν πρῶτον ἄνδρα, τοιοῦτοτρόπως ὁ Ἡφαιστος δημιουργεῖ τὴν πρῶτην γυναῖκα. Ἡ Πανδώρα ἐξωραϊζεται δι' ἴλων τῶν χαρίτων καὶ κοσμεῖται μὲ ὄλα τὰ θέλητρα διὰ τῆς φροντίδος τῆς Ἀφροδίτης, ἀλλ' ὁ Ἡφαιστος τὴν διέπλασσε καὶ ἐνεφύσησεν εἰς αὐτὴν τὴν ζωὴν.

Εἶναι αὕτη ἀξιοπαρατήρητος παράδοσις, λέγει ὁ Ντεσάρμ, ἡ ὁποία μᾶς δεικνύει ὅτι, πολὺ πρὸ τῆς ἀναπτύξεως τῆς φιλοσοφίας (:), ἡ ἀνθρωπίνη ψυχὴ ἐθεωρεῖτο ὡς πυρίνη δύναμις, ὅτι ἤτο ἤδη διὰ τοὺς πρώτους Ἑλληνας, θεῖος σπινθήρ. Ἰδέα ἀνερχομένη ἄλλως τε μέχρι τῶν Ἀρείων ἀρχῶν. Εἰς τὰς Βέδας ὁ Βριγούπ, ὁ θεὸς τῆς ἀστροπῆς, δὲν εἶναι δημιουργός; Καὶ ὁ υἱὸς του Κβαβανά, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα ἐκφράζει τὴν ιδέαν τοῦ κεραινοῦ τοῦ λίπτοντος ἐπὶ τῆς γῆς, δὲν καθίσταται ὁ πρόγονος ὅλης τῆς ἀνθρωπότητος νυμφευόμενος τὴν κόρην τοῦ Μανού;

Ὡς ἀνταμειβὴν τῶν τόσων του ἔργων, ὁ Ἡφαιστος ἐζήτησεν ἀπὸ τὸν Δία νὰ τῷ δώσῃ ὡς σῖζυγον τὴν Ἀθηνᾶ. Ὁ Ζεὺς συγκατετέθη, ἀλλ' ἡ Παλλὰς ὑπενθυμίσασα ὅτι εἶχεν ὑποσχεθῆ νὰ μείνῃ παρθένος, ἀπέρριψε τὸν γάμον τοῦτον. Ἐν τούτοις, ὁ Ζεὺς θέλων νὰ ἀνταμείψῃ τὸν Ἡφαιστον διὰ τὰς τόσας του

εὐεργεσίας εἰς τοὺς θεοὺς, ἠνάγκασε τὴν Ἀφροδίτην, παρ' ὄλην τὴν τὴν ἀντίστασιν, νὰ γείνη γυναῖκα του. Ἡ θεὰ τοῦ κάλλους, ἠναγκάσθη νὰ ὑποκύψῃ εἰς τὴν θέλησιν τοῦ πατρὸς τῆς, ἀλλὰ γνωρίζομεν ὅτι εἰς πρώτην εὐκαιρίαν ἐξεδικήθη, καὶ ἔσχε σειρὰν ἔρασιων, ἀρχίσασα ἀπὸ τὸν θεὸν Ἄρην. Ὁ Ἥλιος, ὅστις εἶχε κάποτε ἄλλοτε ἀποπεμφθῆ ὑπὸ τῆς Ἀφροδίτης, εἰδοποίησε τὸν Ἥφαιστον περὶ τῆς συνερεύσεως τῆς συζύγου του μετὰ τοῦ θεοῦ τοῦ πολέμου, ὃ δὲ χαλῶς θεός, θέλων νὰ ἐκδικηθῆ ἄλλιν δι' ἡλίον τρόπον, προσέτρεξεν εἰς τὸ τέχνασμα τὸ ὁποῖον ἀνεφέραμεν ἤδη, προσδέσας διὰ λεπτοῦ δικτύου ἀμφοτέρους τοὺς ἔραστὰς ἐπὶ τῆς κλίνης, καὶ καλέσας κατόπιν ὅλους τοὺς θεοὺς, κατέστησε μάρτυρας τοῦ παθήματός του. Μετὰ ταῦτα ἀπέλυσε αὐτοὺς καὶ ἀπέπεμψε τὴν Ἀφροδίτην ἀπὸ τὰ χαλκὰ δώματά του. Μετὰ ἐνυμφεύθη τὴν Ἀγλαΐαν, τὴν νεωτέραν ἀπὸ τὰς χάριτας, καὶ μετέβη εἰς τὴν Λῆμνον ὅπου ἐγκατεστάθη.

Ἀκριβῶς μετὰ τὴν ἀπάτην τῆς Ἀφροδίτης, ἔρχεται ἡ Παλλὰς διὰ νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὸν Ἥφαιστον τὴν κατασκευὴν ὄπλων. Τότε ὁ θεὸς ἐδοκίμασε νὰ βιάσῃ τὴν παρθένον θεάν, ἥτις τόσον καλῶς διέφυγεν, ὥστε ἡ Γῆ ἐδοκίμασε τὸ ἀποτελεσμα τῆς ἡδονῆς τοῦ θεοῦ, καὶ συνέλαβε τὸν Ἐριχθόνειον ἐν ὄν με σῶμα ἀνθρώπου καὶ κνήμας ὕφους. Οὗτος ὑπῆρξεν ὁ πρῶτος κάτοικος τῆς Ἀττικῆς, ὁ κατόπιν βασιλεύσας αὐτῆς μετὰ τὸ ὄνομα Ἐρεχθεύς. Ἡ Παλλὰς, ἡ ὁποία παρ' ὅλα ταῦτα, διέτρεψε συμπάθειαν πρὸς τὸν ἀτυχῆ Ἥφαιστον, παρέλαβεν ἀπὸ τὰς ἀγκάλας τῆς Γαίας τὸ νεογέννητον βρέφος, τὸ ἔκλεισεν ἐντὸς κιβωτίου ἐν ἀγνοίᾳ τῶν θεῶν, καὶ τὸ ἐνεπιστεύθη εἰς τὰς τρεῖς ἀδελφὰς Πάνδροσον, Ἐρσην καὶ Ἀγλαυρον, τὰς θυγατέρας τοῦ Κέκροπος, παρὰ τῶν ὁποίων ἔλαβε τὴν ὑπόσχεσιν ὅτι δὲν θὰ τὸ ἤνοιγον. Ἡ Πάνδροσος ἐτήρησε τὸν λόγον τῆς, ἀλλ' αἱ ἀδελφαὶ τῆς κινούμεναι ἐκ περιεργείας, παρέβησαν τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς θεᾶς. Μόλις ὁμοῦς εἶδον τὸ παιδίον, περὶ τὸ ὁποῖον ἐτυλίσσετο δράκων, ἔφυγον ἐντρομοί, καὶ ἐν τῇ παραζάλῃ μετὰ τὴν ὁποίαν ἡ Ἀθηναῖα ἐτάραξε τὸ λογικόν των, ἠτύοκτόνησαν, ριφθεῖσαι ἐκ τοῦ ὕψους τοῦ βράχου τῆς Ἀκροπόλεως.

Ἔσχεν ὁμοίως πολλοὺς υἱοὺς, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ Ἄρδαλος ὁ Τροϊζίνιος ὅστις θεωρεῖται ὡς ὁ κτίσας τὸν ναὸν τῶν Μουσῶν ἐν Τροίξῃνι.

Πολλοὶ ναοὶ τῷ ἦσαν ἀφιερωμένοι, ὅπου τῷ ἔθνον ἐπὶ τοῦ πυρὸς δλόκληρα τὰ θύματα, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰς θυσίας τῶν ἄλλων θεῶν ὅπου προσεφέροντο τιμήματα μόνον τῶν θυμάτων. Ὁ λέων, ἐκ τῶν ζώων τῷ ἦτο ἀφιερωμένος.

Οἱ Αἰγύπτιοι ἐλάτρευον ἐπίσης ἓνα Ἥφαιστον, υἱὸν τοῦ Οὐρανοῦ τὸν ὁποῖον ἐθεώρουν προγενέστερον τῶν ἄλλων θεῶν. Ἦτο ὁ μυστικὸς θεὸς τοῦ Πυρός, ὁ περίφημος Φθᾶ. Τέλος πολλοὶ μυθολόγοι, ἐν πλήρει δικαίῳ, ἠθέλησαν νὰ ἀποδώσουν ἀναλογίαν μεταξὺ τοῦ Ἥφαιστου καὶ τοῦ Τουβαλκάιν τῆς Βίβλου. Καὶ ἐκεῖνος ἀναφέρεται ὡς ἐπιδέξιος τεχνίτης τῶν μετάλλων καὶ τοῦ πυρός.

Ὁ Ὀμηρικὸς ἀνθρωπομορφισμὸς εἶχε παραστήσει τὸν Ἥφαιστον μετὰ τὰ χαρακτηριστικὰ ἀνθρώπου εὐρώστου, εἰς πλήρη ἀκμὴν τῆς ἡλικίας του, μετὰ γενειοφόρον πρόσωπον, νευρώδεις βραχίονας καὶ δασὺ στήθος. Τὸν τύπον τοῦτον υἰοθέτησεν ἡ ἑλληνικὴ πλαστικὴ. Μόνον ἡ πατροπαράδοτος ἀναπηρεία τοῦ θεοῦ, λόγῳ τῶν τεχνικῶν καὶ αἰσθητικῶν δυσκολιῶν, παρεμελεῖτο κατὰ τὸ πλεῖστον. Ἡ μορφή τοῦ θεοῦ ἡ ὁποία κατ' ἀρχὰς φαίνεται νὰ εἶχε νεανικὴν διάπλασιν, βραδύτερον κατέστη μορφή ὠρίμου ἀνδρός. Ὁ Ἥφαιστος εἶναι πάντοτε ὁ ιδεώδης

τύπος τοῦ χαλκέως ἐργάτου, τοῦ ὁποίου ἡ περιβολὴ καὶ τὰ σύμβολα φανερῶνουν τὰ ἔργα του. Ἀντὶ καλύμματος κεφαλῆς θέρει ὠσειδῆ σκοῦφον, κοινὸν εἰς αὐτόν, τοὺς Καβεῖρους καὶ τοὺς Διοσκούρους. Αἱ χεῖρες κρατοῦν τὴν σφῦραν καὶ τὴν λαβίδα. Ὁ χεῖτων βραχὺς ἄνευ χειρίδων, σχιστὸς πρὸς τὸ δεξιὸν μέρος, ὅπου ἀφίνει τὸν ὄμον, τὸν βραχίονα καὶ μέρος τοῦ στήθους ἀκάλυπτα.

Εἰς ἓν ἄγαλμα τοῦ ἀνακτορικοῦ κήπου τῆς πόλεως Schwetzingen—ἐν τμήμα καὶ εἰς ὕμνος τῆς Ἑλληνικῆς μυθολογίας—παρίσταται ὁ θεὸς Ἥφαιστος, φέρον τὸν πατροπαράδοτον φρυγικὸν σκοῦφον μὲ τὴν χαρακτηριστικὴν του πρὸς τὰ ἔμπρὸς κυλινδρικήν κλίσιν τὴν ὑπενθυμίζουσαν φαλλὸν καὶ συμβολίζοντα τὸ ἄρμεν στοιχεῖον τοῦ πυρός. Τὸ ἄγαλμα ἔχει φιλοτεχνήθῃ ὑπὸ τοῦ Φερσάφελτ, καὶ παρουσιάζει μεγάλην ἔμπνευσιν καὶ κατανόησιν τοῦ συμβολισμοῦ. Ὁ θεὸς παρίσταται εἰς καθεστηκυῖαν στάσιν στηριζόμενος ἐπὶ τῆς σφῦρας, ἐνῶ δεξιὰ παρίσταται τὸ φυσικὸν πῦρ διὰ καιομένων δαυλῶν καὶ τὸ πνευματικὸν διὰ τοῦ συνήθους εἰς τὰς μεσαιωνικὰς μύσεις ἐμβλήματος τοῦ κυνός. Τέλος πρέπει ἀκόμη νὰ τονίσωμεν ὅτι ὁ θεὸς Ἥφαιστος εἶναι ἐκ τῶν σπανίων θεῶν περὶ τοῦ ὁποίου δὲν μνημονεύονται παράνομοι ἐρωτικοὶ δεσμοί.

Β) ΑΛΛΗΓΟΡΙΚΩΣ

Διὰ τῆς ἀποπερατώσεως τοῦ περὶ τῆς Παρθένου κεφαλαίου, ἔληξεν ἡ πρώτη σειρά τῶν ζωδίων ἢ τῶν ἀνιόντων ἢ τῶν τοῦ «μακροκόσμου». Διὰ τοῦ Ζυγοῦ ἀρχίζει ἡ κατιούσα σειρά, ἢ τοῦ μικροκόσμου, ἐν τοῖτοις τὸ ζῳδιον τοῦτο παρὰ τοῖς συγγραφεῦσι θεωρεῖται ὡς ἡ ἀπαρχὴ νέας περιόδου, κεῖται δὲ εἰς ἐνδιάμεσον θέσιν μεταξὺ τῶν δύο σειρῶν, συνδέον τρόπον τινὰ τὸν μακροκόσμον μετὰ τοῦ μικροκόσμου. Διότι δὲν πρέπει νὰ μᾶς διαφεύγη, ἐφ' ὅσον μάλιστα μελετῶμεν ἐσωτερικῶς τὸν ζωδιακὸν κύκλον, ὅτι οὗτος συμβολίζει τὸν σύνδεσμον ὅστις ὑφίσταται μεταξὺ Μικροκόσμου καὶ Μακροκόσμου. Συνεπῶς δυνάμεθα νὰ προσθέσωμεν ὅτι ὁ Ζωδιακὸς εἰκονίζει τὸσον τὴν ἐξελικτικὴν πορείαν τοῦ Κόσμου, ὅσον τὴν ἐξελικτικὴν πορείαν ἐνὸς πλανήτου καὶ ἐνὸς ἀνθρώπου ἰδιαιτέρως, ἐκκινούντος ἀπὸ τὸ στάδιον τῆς πρωταρχικῆς ψυχῆς, τοῦ μέλλοντος νὰ καταλήξῃ εἰς τὸν τέλειον Θεάνθρωπον, εἰς τὴν κατάστασιν τῆς Θεοποιήσεως, τὸ τέλος πάσης ἀνθρωπίνης προόδου.

Ἄξιον προσοχῆς τυγχάνει ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν Ζωδίων εἶναι ὁ αὐτὸς πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν 12 ἄθλων τοῦ Ἡρακλέους, ἔχομεν δὲ λόγους νὰ πιστεύωμεν ὅτι ὑπάρχει στενὴ ἀναλογία μεταξὺ τῶν ὑπὸ τοῦ μύθου ἐκείνου συμβολικῶς διδασκόμενων καὶ τῶν ὑπὸ τῶν 12 ζωδίων συμβολιζομένων. Ἐν τῷ ζωδιακῷ κύκλῳ λοιπὸν περιλαμβάνεται ἡ ἐξέλιξις ἐνὸς Ἀνθρώπου, ἐνὸς Ἡρώος, ἐνὸς Θεοῦ.

Κατὰ τὴν πορείαν τῆς ἀπὸ τοῦ Κριοῦ μέχρι τῆς Παρθένου—Σκορπίου, ἡ ἀνθρωπίνη Μονὰς δέχεται τὴν συνεχῆ ἐπίδρασιν τῆς Ὑλῆς, ἡ ὁποία δίδει εἰς τὴν ἀτελῆ ψυχικὴν ὑπόστασιν τὰ ἀπαραίτητα ἐκεῖνα ὄργανα καὶ στοιχεῖα διὰ τὴν ἐξέλιξιν τῆς. Εἰς τὴν περίοδον, τὴν ὑπὸ τοῦ Ζυγοῦ συμβολιζομένην, λαμβάνει χώραν ἓνα νέον γεγονός, εἰς νέος νόμος ἐκδηλοῦται καὶ ἐπικρατεῖ πρὸς στιγμὴν ποιά τις ἰσορροπία μεταξὺ Ὑλῆς καὶ Πνεύματος. Κατὰ τὴν ἀνιούσαν πορείαν ἀπὸ τοῦ Τοξότου πρὸς τοὺς Ἰχθεῖς, ἡ πνευματικότης κυριαρχεῖ ἐπὶ μᾶλλον καὶ

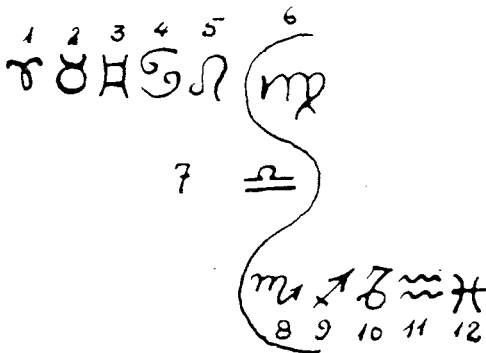
μᾶλλον ὁπότε ἐν τέλει ἢ πρωτόγονος ἐκείνη ψυχικὴ ὑπόστασις ἔχει ἀποκτήσει ὄλην ἐκείνην τὴν πείραν καὶ ἔχει ἀναπτύξει ὅλας ἐκείνας τὰς ἰκανότητες καὶ δυναμικότητας αἱ ὁποῖαι χαρακτηρίζουν τὸν Πεφωτισμένον καὶ Ἀπολυτρωμένον Ἀνθρώπον.

Ἐν τῇ καθοδικῇ του πορείᾳ ὁ ἄνθρωπος ἄγεται ἀλληλοδιαδόχως εἰς τὴν ἀπόκτησιν συνειδήσεως τῆς ἰδίας του ἀτομικότητος. Ἐν τῷ Ζυγῷ, ἢ ἀτομικότης αὕτη ἀποκτᾷ Ἀὐτοσυνείδησιν καὶ Ἀὐτογνωσίαν δι' ἐπεμβάσεως τοῦ ὑπὸ τοῦ Ζυγοῦ συμβολιζομένου Λόγου, Ἐνώχ ἢ Ἐρμου. Ὁ Ζυγὸς λοιπὸν συμβολίζει τὸν Τελεῖον Ἀνθρώπον ὁ ὁποῖος ἐμφανίζεται ὡς σωτὴρ τῆς Ἀνθρωπότητος.

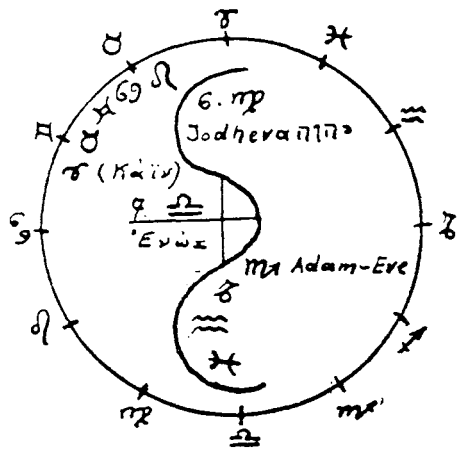
Ἐπέκεινα τῆς καταστάσεως ταύτης τοῦ Ἀτόμου συνεχίζεται ἡ προοδευτικὴ καὶ ἀνιούσα πορεία πρὸς τὴν τελείαν ἀποπνευμάτωσιν καὶ ἀποθέωσιν εἰς τὴν κατάστασιν τοῦ τελείου εἶναι, ἀπηλαγμένου τῶν ἐνεργειῶν τῆς Ὑλης.

Ἀνάλογος εἶναι ἡ ἐξελικτικὴ σταδιοδρομία ἐνὸς πλανήτου, ἢ καὶ ἐνὸς πλανητικοῦ συστήματος.

Χαρακτηριστικὸν ἐν προκειμένῳ εἶναι τὸ ἔμβλημα τὸ ὁποῖον δίδει ὁ Ἄγγλος συγγραφεὺς Jennings τὸ ὁποῖον ἀναπαράγομεν. (Βλ. σχ. 25).

Σχ. 25

Σχ. 26

Ὁμιλοῦσα περὶ αὐτοῦ ἡ Μπλαβάτσκυ, καὶ θέλουσα νὰ ἀποδείξῃ ὅτι οἱ βιβλικοὶ πατριάρχαι οὐδὲν ἄλλο παρίσταν ἀπὸ τὰ δώδεκα σημεῖα τοῦ ζωδιακοῦ (ἐν τῷ τετάρτῳ τόμῳ τῆς Ἀποκαλυφθείσης Ἰσιδος) λέγει ἐν προκειμένῳ:

« Ἀσφαλῶς οὐδὲν ἐντυπὸν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀποκαλύψῃ τὰ ἀπώτατα μυστικά τὰ ὁποῖα πρὸ ἀμνημονεύτων αἰῶνων διεφυλάχθησαν ἀπόρρητα ἐντὸς τῶν πλέον ἀπροσπελάστων ναῶν. Χωρὶς νὰ θέλωμεν νὰ ἀποκαλύψωμεν τὴν κλεῖδα εἰς τοὺς βεβήλους, δυνάμεθα νὰ ὑπεγείρωμεν μίαν πτυχὴν τοῦ πέπλου, ὅστις κρύπτει τὰς ὑπερόχους ἀληθείας τῆς ἀρχαιότητος. Τὸ ἀνωτέρω διάγραμμα παριστᾷ τὸν τροχὸν τοῦ Ἰεζεκιήλ, ὅπως τὸν δίδουν πολλὰ συγγράμματα, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ οἱ «Ροδόσταυροι» τοῦ Jennings. 1) Κριός, 2) Ταῦρος... 6) Παρθένος, ἧτοι ἡ

άνιοῦσα γραμμὴ τοῦ μεγάλου κύκλου τῆς δημιουργίας, 7) Ζυγός, ἢ ὁ «ἄνθρωπος» ὅστις, ἂν καὶ εὐρίσκειται ἀκριβῶς εἰς τὸ μέσον, δηλ. εἰς τὸ σημεῖον τῆς τομῆς, ἐπανάγει τοὺς ἀριθμοὺς πρὸς τὰ κάτω, 8) Σκορπίος κ. κ ».

Σχολιάζων τὸ διπλοῦν σύμβολον Παρθένου — Σκορπίου καὶ τοῦ Ζυγοῦ, ὁ Jennings παρατηρεῖ :

«Ὁλόκληρος ἡ θεωρία αὕτη θὰ ἐχρησίζετο μίαν κλεῖδα διὰ τῆς ὁποίας θὰ καθίστατο αὕτη εὐνόητος. Οἱ παράδοξοι ἐκεῖνοι ἄνθρωποι — οἱ καβαλλισταὶ — ὁμιλοῦν περὶ τῆς ὑπάρξεως μιᾶς τοιαύτης κλείδος, ἀλλ' ἀποφεύγουν νὰ τὴν γνωστοποιήσουν». «Πρέπει νὰ δώσωμεν ἐπὶ στροφᾶς εἰς τὴν κλεῖδα ταύτην, προσθέτει ἡ H. P. Blavatsky διὰ νὰ δυνηθῶμεν νὰ ἀποκαλύψωμεν ὀλόκληρον τὸ σύστημα. Θὰ δώσωμεν εἰς αὐτὴν μόνον μίαν στροφὴν. Εὐτυχῆς ὅστις θὰ δυνηθῆ νὰ κατανοήσῃ τὸ σύστημα ἐξ ὀλοκλήρου!» (Σχ. 26).

Τὸ σημεῖον τοῦ Ζυγοῦ εἶναι τὸ τρίτον τῶν γωνιωδῶν σημείων, ἐνθυμούμεθα δὲ ὅτι τὰ δύο πρῶτα, ὁ Κριός καὶ ὁ Καρκίνος, ἀντιστοιχοῦν πρὸς τὴν Παλλάδα — Ἀθηναῖαν καὶ τὸν Δία Μία πρώτη παρατήρησις κινεῖ κατ' ἀρχὰς τὴν προσοχὴν ἡμῶν, ὅτι τὰ γωνιώδη ταῦτα σημεῖα, ἀντιστοιχοῦν πρὸς πυρῶδεις ἀρχάς, ἢ εἰς θεοὺς τοῦ πυρός. Ἡ Παλλάς, θεοτῆς τῆς σοφίας, ἣτις ἐξῆλθε πάνοπλος ἐκ τῆς κεφαλῆς τοῦ Διός, παριστᾷ τὸ ἀνώτερον πῦρ τῆς νοήσεως, τὸ πῦρ τῆς μεγαλοφυΐας καὶ ἐμπνεύσεως. Ὁ Ζεὺς, πάλιν εἶναι τὸ συντηρητικὸν καὶ τάξεως χορηγὸν πῦρ τῶν ὄντων, τὸ πῦρ τῆς ζωτικότητος ὅπερ δίδει γέννησιν εἰς τὸ ἀνωτέρω φῶς τῆς νοήσεως, εἰς τὸ πῦρ τῆς Παλλάδος — Ἀθηναῖς. Ἄλλ' ἡ γέννησις αὕτη δὲν θὰ ἐπραγματοποιηθῆ, ἀνευ τῆς μεσολαβήσεως τοῦ Ἡφαίστου, τοῦ θεοῦ τοῦ στοιχειώδους καὶ ἀερίου πυρός, τοῦ πυρός τὸ ὁποῖον ἐκκινήσαν ἐκ τῶν μεσαίων καὶ ἀστρικών περιοχῶν, τῶν «οὐρανίων», κατέρχεται πρὸς ἡμᾶς φερόμενον ὑπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ ἀέρος, ὅπως ἀκριβῶς ὁ Ἡφαιστος πεσὼν ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ, ἐφέρετο ἐπὶ μακρὸν εἰς τὸν ἀέρα, καὶ ἐφθασε κατόπιν πολλοῦ χρόνου εἰς τὴν Γῆν, μὲ τοὺς πόδας ἐξηρθρωμένους.

Ὁ θεῖος οὗτος χαλκεύς, καταγεραζόμενος ἀδιαλείπτως τὰ μέταλλα, τὸ ἔμβλημα τοῦτο τῆς ἀόκνου καὶ ἐπιπόνου ἐργασίας, εἶναι ὁ μόνος ὅστις δύναται ἐκ τοῦ ζωτικῆς πυρός νὰ κάμῃ νὰ ἀναλάμψῃ τὸ διανοητικὸν πῦρ. Καὶ πράγματι ἡ μυθολογία μᾶς διδάσκει ὅτι ὁ Ἡφαιστος, διὰ κτυπήματος πελέκεως ἠνοιξε τὴν κεφαλὴν τοῦ Διός, καὶ ἐξ αὐτῆς τότε ἐξῆλθε πάνοπλος ἡ θεὰ τῆς Σοφίας. Ἀργότερον, μελετῶντες τὸ σημεῖον τοῦ Αἰγόκερω, τὸ τέταρτον τῶν γωνιωδῶν σημείων, θέλωμεν ἴδει ὅτι καὶ πάλιν μία θεὰ τοῦ πυρός ἀντιστοιχεῖ εἰς αὐτό, ἡ Ἐστία, ἔμβλημα τοῦ γήινου καὶ κεντρῶου πυρός.

Ἀναλογισθῶμεν ἤδη ὅτι ἡ Παλλάς ἢ ὁ Κριός, εἶναι τὸ σημεῖον ἐκκινήσεως τοῦ τριγώνου τοῦ πυρός, τῆς πυρῶδους ἀρχῆς τῆς διανοίας, ἣτις ἔχει ὡς ἔδραν τὰς πυρῶδεις καὶ ἠλεκτρικὰς ἀρχὰς τοῦ ἀνθρωπίνου ὄντος. Ὅτι ὁ Ζεὺς ἢ ὁ Καρκίνος, εἶναι τὸ σημεῖον ἐκκινήσεως τοῦ τριγώνου τοῦ ὕδατος, τῆς ἀρχῆς τῆς ζωτικότητος ἣτις ἔχει ὡς ἔδραν τὰς ὑγρὰς ἀρχὰς καὶ τὸ αἷμα τοῦ ἀνθρώπου. Ὅτι ὁ Ἡφαιστος ἢ Ζυγός εἶναι τὸ σημεῖον ἐκκινήσεως τοῦ τριγώνου τοῦ ἀέρος, ἢ ἀρχὴ τοῦ στοιχειώδους πυρός ἐρχομένη πρὸς ἡμᾶς διὰ τοῦ ἀέρος καὶ τῆς ἀναπνοῆς.

Ἐνθυμούμεθα ὅτι μετὰ τὴν ἀπὸ τοῦ Οὐρανοῦ πτώσιν του ὁ Ἥφαιστος, ἐγκατεστάθη εἰς τὸν βυθὸν τῆς θαλάσσης, ἐντὸς ἄνθρωπων καὶ στοῶν ὅπου τὰ κύματα ἀπέκρυπτον τὴν ἐκεῖ παρουσίαν του, ἀκόμη καὶ ἀπὸ τὰ ὄμματα τῶν θεῶν. Ἀλλὰ παρὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν ταύτην ἀπὸ τοῦ Ὀλύμπου, δὲν ἔπαυσε τὴν ἐνεργητικότητά του, καὶ ἐκεῖ, ἐντὸς τοῦ βυθοῦ τῆς θαλάσσης, κατεργάζεται τὰ προϊόντα τῆς φύσεως εἰς κοσμήματα καὶ ὄπλα, τὰ ὁποῖα ἐπέπρωτο νὰ ἀποκαλύψουν τὴν ἐκεῖ παρ' οὐσίαν του, ὅπως ἀκριβῶς ἡ ἀρχὴ τοῦ στοιχειώδους πυρὸς τὸ ὁποῖον εἰσέρχεται καὶ διεισδύει ἐν τῷ εἶναι μας, τοῦ ὁποῖου ἡ περιδίνησις τὸ συγκαλύπτει ἀπὸ ὄλους τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀπὸ τοὺς ὁποῖους παραμένει ἀπροσπέλαστον καὶ ἀόρατον, ἂν καὶ δὲν παρέρχεται στιγμὴ κατὰ τὴν ὁποίαν νὰ παραμείνῃ ἀργόν, ἐκδηλοῦν ἐν τέλει τὴν παρουσίαν του διὰ τῶν κοσμημάτων τῆς λογικῆς ἡμῶν, τῶν ἐπιθυμιῶν καὶ τῶν τάσεών μας, καὶ διὰ τῶν ὄπλων τῆς θελήσεώς.

Τὸ σημεῖον τοῦ Ζυγοῦ καὶ τὸ σημεῖον τοῦ Κριοῦ, ἂν καὶ παρουσιάζουν ἀμφοτέρωθεν τὴν ἰδίαν πυρῶδη καὶ ἠλεκτρικὴν φύσιν, κείνται ἐν τῷ ζωδιακῷ κατὰ διάμετρον καὶ τρόπον τινὰ ἀντικείμενα ἀλλήλων, διαχωριζόμενα τὸ μὲν τοῦ δὲ δι' ὀλοκλήρου τοῦ βάθους τοῦ ἡλιακοῦ σύμπαντος. Εἶναι τρόπον τινὰ οἱ δύο πόλοι μιᾶς ἰσχυρᾶς γεννητοῦρας ἠλεκτρικοῦ ρεύματος, τὸ ὁποῖον διαπερνᾷ καθ' ὅλην του τὴν διάμετρον τὸ ὄρατον τοῦτο σύμπαν, ρεῦμα τὸ ὁποῖον ἐκκινοῦν ἀπὸ τοῦ ἐνὸς πόλου τείνει νὰ συναντήσῃ μετ' ἀκαταμαχίτου δυνάμεως τὸν ἕτερον πόλον ἀπὸ τὴν ἀντιπέραν πλευρὰν τοῦ σύμπαντος, συνάντησις ὅμως ὀλοὴν ματαιουμένη καὶ μὴ λαμβάνουσα χώραν. Τὴν τάσιν ταύτην πρὸς ἐπιμιξίαν παριστᾷ ὁ μῦθος διὰ τῆς διηγεοῦς ἐπιδιώξεως ἀποκτίσεως ὑπὸ τοῦ Ἥφαιστου τῆς ἀσπίλου παρθένου Ἀθηνᾶς, τὴν ὁποίαν ὅμως οὐδέποτε πέπρωται νὰ μεταπέσῃ. Ἐκ τῆς ἐρωτικῆς ταύτης τάσεως καὶ τῆς μὴ ἐπιτελεσθείσης ἐπιθυμίας, ἐκ τοῦ σπόρου ἐκείνου τοῦ ἐκτειναχθέντος εἰς τὸν κόσμον, ὅστις ἔρχεται νὰ διαποτίσῃ τὴν γῆν, γεννᾶται εἰς υἱός, ὁ Ἐριχθόνειος, τὸ διπλοῦν ἐκεῖνο ὄν, μὲ σῶμα ἀνθρώπου καὶ κνήμας ὄφεως. Τὸ διπλῶς πεπολωμένον ἐκεῖνο ὄν, περιουλλέξασα ἡ Παλλὰς τὸ ἐνέκλεισεν ἐντὸς κιβωτίου καὶ τὸ ἐνεπιστεύθη εἰς τὴν φύλαξιν τῶν τριῶν ἀδελφῶν Πανδρόσου, Ἐρσης καὶ Ἀγλαύρου. Ὄταν ὁ Ἐριχθόνειος ἐμεγάλωσεν, κατεσκεύασεν ἐν ἄρμα ἕξ ἐπτὰ ἀστέρων, τοὺς ὁποῖους οἱ ποιηταὶ συνταυτίζουσι πρὸς τὰς ἐπτὰ θυγατέρας τοῦ Ἄτλαντος — τὰς Πλειάδας — συρόμενον ἐκ τεσσάρων ἵππων. Ἐφ' ὅσον οἱ τέσσαρες οὗτοι ἵπποι, οἱ ὁποῖοι παριστῶσι τὰς ιδιότητας τῶν τεσσάρων στοιχείων, ὁμοφωνοῦν, τὸ ἄρμα τὸ ὁποῖον ὀδηγεῖ ὁ Ἐριχθόνειος, διατηρεῖ τὴν μορφήν καὶ τὴν ἁρμονίαν του, ἀλλ' ὅταν ἡ διχόνοια ἐνσκόπη μεταξὺ τῶν ἵππων, τὸ ἄρμα ἀλλάσῃ μορφήν καὶ καθίσταται χαώδες.

Τοῦτο ὅμως μᾶς παρασύρει πολὺ μακρὰν καὶ μᾶς ὀδηγεῖ εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν φυσιολογικῶν, φυσικοχημικῶν καὶ ψυχολογικῶν κλειδῶν τῆς ἑλληνικῆς μυθολογίας, πράγμα ὅπερ δὲν εἶναι τὸ θέμα τοῦ παρόντος κεφαλαίου. Ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὁποῖον ἐν προκειμένῳ θέλομεν νὰ τονίσωμεν, εἶναι ὅτι αἱ μυθολογίαι ὅλων τῶν λαῶν, περιζλεύουσιν ἐντὸς τῶν διηγήσεών των τὰ ὑπολείμματα τῆς ἀρχαίας Σοφίας τὴν ὁποίαν κατεῖχον οἱ ἄνθρωποι πρὸ τῆς πτώσεως τῆς ἀνθρωπότητος εἰς τὸν ἐγωισμόν καὶ τὴν ὑλοδοξίαν. Ἀπασαὶ περιλαμβάνουν τὰς ἰδίας οὐσιώδεις ἀρχάς, τὰς ὁποίας εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπανεύρωμεν βοηθεῖα κλειδῶν ἐπιμελῶς φυλαττομένων εἰς τινὰς μυστικωτικὰς σχολάς.

Ἐὰν ἐπιθυμῶμεν ἀκόμη νὰ θίξωμεν τὴν κλεῖδα τῆς ἀποκρύφου ἀνατομίας τοῦ ἀνθρώπου, θὰ ἠδυνάμεθα νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι τὸ σημεῖον τοῦ Ζυγοῦ ἀποδίδεται ὑπὸ τῆς ἀστρολογικῆς παραδόσεως, ὡς εὗρισκόμενον ἐν ἀναλογία πρὸς τὰ ἐσωτερικὰ γεννητικὰ ὄργανα, τοὺς νεφροὺς καὶ τὸ ἠλιακὸν πλέγμα. Ἐνῶ ὁ Κριὸς εὔρηται ἐν ἀναλογία ἰδιαίτατα πρὸς τινὰ κέντρα τοῦ ἐγκεφάλου. Πολλοὶ ἀποκρυφισταὶ καὶ τινες τῶν ἱατρῶν γνωρίζουν ὅποιον ρευστὸν καὶ τί ἠλεκτρικῆς φύσεως ρεῦμα κυκλοφορεῖ μεταξὺ τῶν δύο τούτων πόλων, τείνον νὰ ἀνυψωθῆ ἀπὸ τοῦ ἐνὸς πόλου πρὸς τὸν ἕτερον. Καὶ αὐτὸς ὁ Γκίχτελ, ἐν τῷ δευτέρῳ πίνακι τοῦ ἔργου του: «Theosophia Practica» ἀποδεικνύει ὅτι ἦτο ἀπολύτως ἐν προκειμένῳ πληροφορημένος. Ἄλλ' ὁ μεγαλύτερος ἀριθμὸς ἐκ τῶν περὶ τὰ ζητήματα αὐτὰ ἀσχολουμένων ἀγνοεῖ ποῖον κίνδυνον καὶ τί δύνανται ὑποκρύπτει τὸ ρεῦμα τοῦτο, καὶ ποῖος τερατώδης Ἐριχθόνειος, ποία δύναμις μὲ κεφαλὴν ἀνθρώπου καὶ πόδας ὄφρα θὰ ἠδύνατο νὰ λάβῃ γένεσιν. Διὰ τοῦτο ἀποδίδομεν εἰς Ἐκεῖνον ὅστις διὰ τοῦ στόματος τῶν προφητῶν του εἶπε: «Εἶμαι ἐκεῖνος ὅστις ἐξιχνιάζει τὰς καρδίας καὶ τοὺς νεφροὺς» τὸ πλήρες δικαίωμα νὰ διδάξῃ ἀπολύτως ἐκείνους οὓς ἠθέλε κρίνει ὡς ἐπαρκῶς παρασκευασμένους. Θὰ εἴπωμεν μόνον ἀκόμη ὅτι αἱ μέθοδοι τῆς Γιόγγα διὰ τῶν ὁποίων τινὲς διατείνονται ὅτι καθίστανται κύριοι τοῦ ρεύματος αὐτοῦ, μέθοδοι συνιστάμενοι κατὰ τὸ πλεῖστον εἰς εἰδικοὺς τρόπους ἀναπνοῆς, ἔχουν ὡς μόνον ἀποτέλεσμα τὴν ἐνδυνάμωσιν κατὰ τὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλον τρόπον τῆς δυνάμεως τοῦ Ἡφαίστου, ἐνῶ μόνον εἰς τὴν Παλλάδα—Ἀθηναίαν ἐναπόκειται νὰ κλείσῃ τὴν δύναντιν ταύτην εἰς τὸ κιβώτιον, ἥτοι νὰ δεσμεύσῃ αὐτὴν καὶ νὰ καταστῆ ἀπόλυτος κυρία.

Χαρακτηριστικὸν σύμβολον τοῦ Ἡφαίστου εἶναι ἡ σφύρα. Τὸ σύμβολον τοῦτο δύνανται νὰ ἀναλυθῆ εἰς τὴν κατακόρυφον καὶ τὴν ὀριζοντιάν γραμμὴν ἐκ τῆς ὁποίας κατόπιν δύνανται νὰ διαμορφωθῶν τὰ σύμβολα Σταυρός, Ταῦ, Γνώμων, Γάμα, Σίν, κ. ἄ. τὰ ὁποῖα κατὰ τὴν ἐσωτέραν σημασίαν οὐδὲν ἄλλο συμβολίζουν ἢ τὴν ἐπὶ τὸ ἔργον θέσιν καὶ τὸν χειρισμὸν τῶν δύο πεπολωμένων δυνάμεων τοῦ Ἐριχθονείου, ἦν ὅλοι οἱ μῦσαι τῶν αἰώνων ἐπεδίωξαν καὶ ἐπιδιώκουν.

Τέλος ἐπίκαιρον θεωροῦμεν μίαν σύντομον συσχέτισιν τοῦ Ἡφαίστου μετὰ τοῦ Ἡφαίστου τῆς Βίβλου Τουβαλκαίν. Οὗτος κατὰ τὴν βιβλικὴν παράδοσιν ἦτο υἱὸς τοῦ Λάμεχ. Ὑπῆρξε δὲ ὁ πρῶτος «ἄνθρωπος» ὅστις κατεργάσθη τὰ «μέταλλα». Τὸ ὄνομά του σημαίνει «κυριαρχίαν τοῦ Κόσμου». Καὶ τοῦτο ἀπὸ φυσικῆς ἀπόψεως εἶναι εὐλογοφανές, διότι ἡ κατεργασία τῶν μετάλλων καὶ ἡ τέχνη τῆς μεταλλουργίας καθιστᾷ πράγματι τὸν ἄνθρωπον «βασιλέα τῆς Γῆς». Ἀλλὰ μυσταγωγικῶς τὰ μέταλλα, συμβολίζουν τὰς ἰκανότητας τῆς ψυχῆς καὶ τὰ διάφορα ὀχήματα τοῦ ἀνθρωπίνου ὄντος. Τούτων λοιπὸν τὴν κατεργασίαν ὑπονοεῖ ἡ παράδοσις, τούτου δὲ ἐπιτυγχανομένου ὁ μύστης ἀπὸ χαώδους ἀκατέργαστος ἕλη, ἀπὸ ἄμορφος καὶ ἀκατέργαστος λίθος, καθίσταται πλέον ὁ ἀκτινοβόλος ἀστὴρ, ὁ λεῖος καὶ κυβικὸς λίθος, ὁ ἀκτινοβολῶν ἐκ πυρός. Αὐτὴ δὲ εἶναι ἡ ἐσωτέρα ἀλληγορία τοῦ «Μεγάλου Ἔργου», ἡ μεταστοιχείωσις τῶν ἀγενῶν μετάλλων εἰς ἀκτινοβολοῦντα χρυσόν. Τύττε δὲ καὶ μόνον δύνανται ὁ ἄνθρωπος νὰ θεωρηθῆ ὡς «κυρίαρχος» τοῦ ἱεροῦ μυστικοῦ, ὅταν ἐπιτύχῃ ἐν ἑαυτῷ τὴν ἀνωτέραν ταύτην μεταστοιχείωσιν.

Γ) ΑΣΤΡΟΛΟΓΙΚΩΣ

1) ΓΕΝΙΚΩΣ.

- Ἑλληνιστί.** — Ζυγός.
Ἰνδιστί. — Τούλα.
Δεσπότης. — Ἀφροδίτη (Παρασκευή)
Στοιχ. ιδιότης. — Θ. Υ.
Χρῶμα. — Κυανοῦν, ἰώδες.
Ἔχος. — Λὰ φυσικόν.
Ὀμόλογ. σημ. — Κριός (Κεφαλή, πρόσωπ.) **Υἱὸς Ἰακώβ.** — Δάν.
Γκούνα. — Ραγιαῖς.
Νιδάνα. — Βεντάνα.
Δεκανοί. — Ἀφροδίτη, Κρόνος, Ἑρμῆς.
Ἰδιοσυγκρασία. — Αἱματώδης.
Χαρακτήρ. — Ἠθική.
Στοιχεῖον. — Ἀήρ.
Δίθος. — Λιγούριος, Μαλαχίτης.
Κατοπτρ. σημ. — Ἰχθεῖς.
Γενικοὶ Χαρακτήρες. — Ἀερῶδες, γω ἰώδες, θετικόν, ὀξύ, ἐπιστημονικόν, ὄραιο, καλλίφωνον, πνευματώδες, ἠλεκτρικόν.

Κράτη. — Ἀργεντινή, Κίνα, Ἀλσατία (Παρθένος), Ἰαπωνία (Κριός), Λιβύα, Ἄνω Αἴγυπτος, Αὐστρία, Θιβέτ (Αἰγόκερως).

Πόλεις. — Ἀμβέρσα, Τσαόρλεστον, Φραγκφούρτη, Φράϊμπουργκ, Χάϊλμπρον, Κοπεγχάγη, Λισσαβών, Σπάγιερ, Βιέννη, Βισμπάντεν.

Ἑβδομος Οἶκος. — Γάμος, σύνδεσμοι, σύλλογοι, σχέσεις, μὲ τὸ περιβάλλον.

Κοινωνία. — Σχέσεις πρὸς ξένας δυνάμεις, ἐξωτερικαὶ ἐπαφαί, πόλεμος, εἰρήνη.

Ἐπαγγελματικαὶ κλίσεις. — Καλλιτέχνης, λεπτοτεχνουργία, μουσικός, ζωγράφος, ἠθοποιός, ἀρχιτέκτων, χοροδιδάσκαλος.

2) Ο ΖΥΓΟΣ ΩΣ ΩΡΟΣΚΟΠΟΣ ἢ ΩΣ ΟΙΚΟΣ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ.

Ἀπὸ 23 Σεπτεμβρίου μέχρι 23 Ὀκτωβρίου.

Ψυχολογικῶς. — Θ) Σύνεσις, διπλωματία, ἀνεξαρτησία, αὐτεπάρκεια, ψυχικὴ εὐαίσθησις, αἴσθημα καλλιτεχνικόν, ἰσχυρὸν αἴσθημα δικαιοσύνης, ἀναλογία πρὸς τοὺς χαρακτήρας τοῦ Ταύρου ἂν καὶ ὑπὸ λεπτοτέραν μορφήν καὶ πλέον ἐξηλειγμένην. Ὁ τρόπος καταπολεμήσεως ἰσχυροτάτων ἐχθρῶν εἶναι ἡ εὐγένεια, ἡ φιλικότης καὶ τὸ ἀξιαγάπητον τοῦ χαρακτήρος. Τάσις πρὸς ἄρμονίαν καὶ ἰσορροπία. Δίδει καὶ δέχεται εὐχαρίστως κολακείας, ἀγαπᾷ ἐπίσης τὸν ἔπαινον καὶ τὴν ἐπιδοκιμασίαν. Ἐξηυγενισμένη ἀγάπη πρὸς τὸ ὄραιο καὶ τὸ ἄρμονικόν μὲ συνδυασμὸν πρὸς τὴν ἡδονήν. Ἀποστροφὴ πρὸς πόλεμον διὰ καθημερινῆς φύσεως ζητήματα. Τὸ ζῶδιον χαρακτηρίζεται ὡς εὐνοοῦν τὴν καλλιτεχνίαν. Τάλαντον πρὸς τὸ δράμα, μουσικὴν καὶ ζωγραφικὴν.

Α) Ἀστασία, ἀσθενικὴ ἐγωπάθεια καὶ ὑπερηφάνεια, ἀνάγκη πρὸς ἀναγνώρισιν τῆς ἀξίας αὐτῶν, ἀλαζονία, πονηρία, μίμησις, ἐπιπολαιότης ἀσωτία.

Διανοητικῶς. — Ἐν τῷ ζῳδίῳ τούτῳ ἀναμιγνύονται πνεῦμα καὶ αἴσθημα μὲ ποιάν τινα ἄρμονικότητα. Μανθάνουν ταχέως, ἔχουν μεγάλην ἀντίληψιν, ἀσχολοῦνται μὲ τὸ ἀντικείμενον τῶν σκέψεων των μὲ ἔντασιν καὶ ἀρέσκονται εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν λεπτομερειῶν, καὶ ἔχουν μεγάλην ἰκανότητα εἰς τὴν σύγκρισιν δύο ἢ περισσοτέρων ἀπόψεων ἑνὸς ζητήματος.

Θέλησις. — Ὑπάρχει ἰσχυρὰ θέλησις, ἀντιδρῶσι πρὸς ξένας ἐπιδράσεις, πολ-

λάκις δὲ ἐντείνεται ἢ ἰκανότης αὕτη μέχρι ποιᾶς τινος διορατικότητος, ὅπερ καὶ ἔκαμε πολλοὺς νὰ παραδεχθῶν ὅτι ὅλα τὰ ἄτομα τοῦ Ζυγοῦ ἔχουν τὴν ἰκανότητα τῆς διοράσεως, ἔστω καὶ ὑπὸ λανθάνουσαν, ἤτοι ἐνεξέλικτον κατάστασιν. Μόνον ὑπὸ τῶν αἰσθηματοικιότητων ἐνίοτε καὶ τῆς μεγάλης ἀγάπης πρὸς τὸν πλησίον παρασύρονται, ὁπότε γίνονται ἔρμαια τῶν εὐγενῶν των αἰσθημάτων καὶ ἡ θέλησις καὶ τὸ αἶσθημα τῆς αὐτοσυντηρήσεως ὑποχωροῦν.

Ὑγεία, ἀσθένεια, θάνατος.—Τὰ ὑποκείμενα τοῦ ζώδιου τούτου τείνουν πρὸς παθήσεις τοῦ ἥπατος, τῶν νεφρῶν, τῶν φλεβῶν καὶ τῶν ἐντέρων. Φθάνουν κατὰ τὸ πλεῖστον μέχρι βαθέος γήρατος.

Ἀγάπη καὶ γάμος.—Ἐπὶ τῶν σωματικῶν ἡδονῶν φαίνεται νὰ ἔχουν τὸ ἀσθενές των σημεῖον. Εἶναι ἄλλως τε λίαν συμπαθητικοὶ καὶ ἀνταγαπῶνται. Λέγεται πρὸς τούτους ὅτι οἱ εὐτυχέστεροι τῶν γάμων συναντῶνται ἐν τῷ σημείῳ τούτῳ. Λόγω τοῦ εὐαισθήτου των χαρακτήρος παρατηρεῖται συχνάκις βαθεῖα ἀπογοήτευσις καὶ πόνος μεγάλης διαρκείας ὅταν τυχὸν διαψευσθῶν ὑπὸ προσώπου τοῦ ὁποῖον ἀγαποῦν. Κατὰ τὸ πλεῖστον τὸ ἔτερον ἡμῖσιν προέρχεται ἀπὸ καλὴν οἰκογένειαν, ὑλικῶς ἀνεξάρτητον, καὶ πρέπει νὰ ἀναμείνωται ἐξ αὐτοῦ ἢ ἐκ τῶν οἰκείων του μεγάλη ὑποστήριξις, ἠθικὴ ἢ οἰκονομικὴ.

Τὸ ζῶδιον τοῦτο δίδει ὀλίγα τέκνα, ἀλλὰ ταῦτα καθίστανται εὐτυχῆ καὶ ἰκανοποιοῦν τοὺς γονεῖς των. Πολλάκις ἀναλαμβάνονται πρὸς ἀνατροφὴν θετὰ τέκνα.

Γονεῖς καὶ συγγενεῖς.—Ὅταν ὁ ἄνθρωπος τοῦ ζυγοῦ, εὗρηται ἐν τῇ μέσῃ ἡλικίᾳ, ὑπάρχει πιθανότης ἐξ αἰτίας τῆς μητρὸς του ἢ ἄλλης συγγενοῦς του, νὰ ἀπωλέσῃ τὴν θέσιν του. Ἐν περιπτώσει ἀνεξαρτήτου θέσεως, ἢ ἀνάμειξις τῆς συγγενοῦς εἶναι συνδεδεμένη μὲ ἀπωλείας ὑλικᾶς. Μεταξὺ τῶν συγγενῶν τοῦ ὑποκειμένου ὑφίσταται συχνότατα διπλοῦς δεσμός, εἴτε ἐκ θετῶν γονέων, εἴτε ἐκ δευτέρου γάμου τοῦ πατρὸς ἢ τῆς μητρὸς. Ἐκ μέρους τῶν πολυαρίθμων ἀδελφῶν οἱ ὁποῖοι δυνατόν νὰ προέρχωνται καὶ ἐκ δευτέρου γάμου, θέλουν πολυάριθμοι διχόνοιοι λάβει χώραν, αἱ ὁποῖαι δυνατόν καὶ εἰς δίκας νὰ ὀδηγήσουν. Τὰ ὑποκείμενα τοῦ Ζυγοῦ ἔχουν κατὰ τὸ πλεῖστον πατέρα ὅστις ἤχθη εἰς ἀνωτέραν κοινωνικὴν θέσιν, τὴν ὁποίαν ὅμως ἐξ ἰδίου σφάλματος καὶ ἀπώλεσε. Εἰς πολλὰς ἐπίσης περιπτώσεις χάνουν τὸν πατέρα των εἰς μικρὰν ἡλικίαν, ὁ ὁποῖος ὅμως μᾶλλον ἐπιζήμιος παρὰ ἐπωφελῆς διὰ τὰ τέκνα του ἦτο.

Φίλοι καὶ ἐχθροί.—Ἐκ μέρους ὑψηλότερον ἰσταμένων προσώπων μέλλει ὁ ἄνθρωπος τοῦ ζυγοῦ πολλοὺς φίλους νὰ ἀποκτήσῃ, οἱ ὁποῖοι εἰς πολλὰς περιστάσεις θέλουν τῷ φανῇ χρήσιμοι. Θὰ ὑπάρξουν ὅμως καὶ περιπτώσεις ὅπου οἱ φίλοι οὔτοι, ὅλως ἀκουσίως, θὰ τῷ προξενήσουν ποιάν τινα ζημίαν. Ἐκ τῶν φίλων οἱ πλείστοι ἀνήκουν εἴτε εἰς τὸ ἴδιον ζῶδιον, εἴτε εἰς τοὺς Διδύμους καὶ τὸν Ὑδροχόον.

Κοινωνικὴ θέσις καὶ ἐπάγγελμα.—Ὡς ἐκ τοῦ ζωηροῦ αἰσθήματος δικαιοσύνης, εἶναι οἱ πλείστοι νομικοὶ καὶ δικασταί. Ἐν τούτοις πᾶσα ἐπίσης ἐργασία, σχέσιν ἔχουσα πρὸς τὴν καλλιτεχνίαν καὶ διακόσμησιν, τοῖς εἶναι συμπαθῆς. Προπάντων ὅμως ῥεεῖ εἰς τὸ αἶμα των τὸ καλλιτεχνικὸν αἶσθημα, εἶναι δὲ καλλιτέχνη οὐχὶ ἐξ ἀγάπης πρὸς τὴν δόξαν ἢ τὸ κέρδος, ἀλλ' ἐξ ἀγάπης πρὸς αὐτὴν ταύτην τὴν τέχνην. Τόσον ἐκ ταύτης, ὅπως ἐπίσης καὶ ἐκ θαλασσιῶν ἐπιχειρήσεων ἢ βιομηχανίας δυνατόν νὰ προκύψῃ οἰκονομικὴ ἀνεξαρτησία. Ἄλλοτε

καὶ ὁ γάμος ἐπιφέρει καλλιτέρευσιν τῶν οἰκονομικῶν. Ἐκ μέρους ὄμως συμβάσεων ἐγγράφων ἢ ἐγγυήσεων προέρχονται κατὰ τὸ πλεῖστον ἀπώλειαι χρηματικά. Τὸ αὐτὸ θὰ ἐλέγωμεν καὶ διὰ τὰ τυχερὰ παίγνια.

Ἑλικά πλούτη.— Βλέπε ἀνωτέρω.

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΥΤΙΚΟΙ ΤΥΠΟΙ ΤΟΥ ΖΥΓΟΥ					
ΦΥΤΙΚΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ	ΖΩΙΚΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ		ΟΡΥΚΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ		
	ΤΕΤΡΑΠΟΔΑ	ΠΤΗΝΑ	ΑΛΑΤΑ	ΜΕΤΑΛΛΑ	ΛΙΘΟΙ
Achillea millefolium	Ἵνος	Χήν	Θεικός-	Χαλκός	Βήρυλλος
Althaea offic.	Αἷς	Περιστέρα	[χαλκός		Ὁπάλιος
Bellis perennis	Δορκάς				Κοράλλιον
Fragaria vesca					[ροδόχρουν
Heliotropium					Λαζούλιος
Jasminum					
Matricaria camom.					
Plantago					
Saponaria offic.					

Δ) ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΟΝΙΚΩΣ

1) **Πρόσωπον.**—Γενικῶς μεγάλη κανονικότης εἰς τὰ χαρακτηριστικά τοῦ προσώπου. Λαμπροί, ὠραῖοι ὀφθαλμοί, πλαστικόν, εἰς ὅλα τὰ τμήματα θολωτὸν μέτωπον, ἑλληνικὴ συμπαθητικὴ διαμόρφωσις τῆς ρινός, ἐπὶ γυναικῶν, αἱ ὅποιοι ἐν τῇ συνόλῳ ἐξαιρετικῶς ὠραῖοι εἶναι, συναντᾶται πλαστικότης ἐξαιρετικὴ, μὲ λεπτότατον, συνεσταλμένον στόμα, λεπτοῦφῃ χεῖλῃ, ὠσειδῆς πρόσωπον, λεπτός, εὐκαμπτος τράχηλος, πορώδης, λεῖα, ὑγρὰ καὶ εὐαίσθητος ἐπίδερμις. Ἐν περιπτώσει ἀσθενείας καὶ κατὰ τὴν γερωντικὴν ἡλικίαν προεξέχοντες ὀφθαλμοί.

Παράστημα.— Ἄρμονικόν, μὲ ὠραίας ἀναλογίης, εὐκαμπτον καὶ ἔλκυστικόν, κομψότης.

Βάδισμα.— Κομψόν, εὐγενές, ζωηρόν, πλήρες λεπτότητος.

Φωνή, ὀμιλία.— Μελωδική, μεταλλικὴ, εὐχάριστος, κολακεύουσα.

Ε) ΓΡΑΦΟΛΟΓΙΚΩΣ

Ὁ γραφικὸς χαρακτήρ παρουσιάζει λεπτάς, ὑψηλάς, ἐλευθέρως γραμμιάς, συχνὰς καμπύλας, ἐκτὸς τῶν κανονικῶν γραμμῶν ἐξερχόμενα γράμματα. Θέσις τῶν γραμμάτων: εἶναι κεκλεισμένα πρὸς τὰ δεξιὰ, κατὰ τὰ ἄλλα παρουσιάζονται τὰ αὐτὰ χαρακτηριστικὰ ὅπως καὶ εἰς ἄλλα ζώδια τοῦ γωνιώδους σταυροῦ, ἂν καὶ ἀσθενέστερον ἀποτετυπωμένα. Ἄνευρίσκειται περαιτέρω ροπή πρὸς κατασκευὴν μαιάνδρων κατὰ τὴν γραφήν.

ΣΤ) ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΩΣ

Μέρος τοῦ Σώματος.—Νεφροί, ὀσφύς, κύστις, χολή.

Δευτερευόντως.—Βλ. ἐν Κριῶ.

Παθολογικῶς.—Νόσοι τῶν νεφρῶν γενικῶς, λιθίασις, αἱματοουρία, κατάρρους τῆς κύστεως, παράλυσις αὐτῆς, ἐνούρησις, ἐκλαμψία. Περαιτέρω διάθεσις πρὸς παθήσεις τῶν ὀργάνων τῆς ἐναλλαγῆς τῆς ὕλης.

Δευτερευόντως.—Ἄδυναμία καὶ ἐξασθένησις τοῦ σώματος, παθήσεις τῆς κεφαλῆς, καὶ ὀφθαλμῶν.

Διάρκεια τῶν ἀσθενειῶν.—Ἄξις τοῦ ἔκτου οἴκου ἐν τῷ Ζυγῷ, σημειοδοτεῖ βραχείαν διάρκειαν τῶν νόσων.

Ἰδιοσυγκρασία.—Αἱματώδης.

Στοιχ. ἰδιότης.—Θ. Υ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ ΟΓΔΟΟΝ

Σ Κ Ο Ρ Π Ι Ο Σ

Α) & Β) ΜΥΘΟΛΟΓΙΚΩΣ ΚΑΙ ΣΥΜΒΟΛΙΚΩΣ

Ὁρθότερα ὀνομασία τοῦ ζώδιου τούτου θὰ ἦτο ἀσφαλῶς «οἶκος τοῦ ὄφεως» μὲ τὴν ὁποίαν φαίνεται νὰ ἔχη τόσον ἐξωτερικῶς ὅσον καὶ ἐσωτερικῶς στενὴν συγγένειαν. Εἰς πολλοὺς ἀρχαίους ζωδιακοὺς κύκλους, ἀνευρίσκειται τὸ ζῶδιον τοῦτο ἀποκαλούμενον ἀπλῶς «τὸ ἀρχαιότατον» καὶ δὲν ἀποκλείεται κατὰ τοὺς ἀρχαιολόγους νὰ ὑπῆρξε τὸ σύμβολον τῆς ὀφειολατρείας τῶν ἀρχαιοτάτων θρησκειῶν τῆς Γῆς.

Ἐν τῇ Ἑλληνικῇ μυθολογίᾳ ἐκλήθη τὸ ὄγδον τοῦτο ζῶδιον «σκορπίος» ἐκ τοῦ σκορπίου ὅστις ἔδηξε θανατηφόρως τὸν γίγαντα Ὀρίωνα.

Οὗτος ἦτο, καθὼς καὶ αἱ ἄλλαι θεότητες τῶν νυκτερινῶν ἄστρων, κυνηγός. Παριστάνετο μὲ τὰ χαρακτηριστικὰ γίγαντος, μὲ χρυσοῦν πανοπλίαν καὶ λαμποκοποῦν ξίφος, ὃ ὁποῖος διατρέχει τὴν οὐράνιον τροχιάν, προικισμένος μὲ ἀκατάμαχτον δύναμιν. Συνοδεύεται πάντοτε ὑπὸ τοῦ Κυνός, ἦτοι τοῦ Σειρίου.

Περὶ τῆς γενέσεως αὐτοῦ ὑπῆρχεν ἐν Βοιωτίᾳ ὁ ἐξῆς μῦθος. Ὁ ἐπώνυμος ἦρωσ τῆς πόλιος τῆς Βοιωτίας Ὑρίας, Ὑριεύς, υἱὸς τοῦ Ποσειδῶνος καὶ τῆς ἀτλαντίδος Ἀλκυόνης, εἶχε δεχθῆ κάποτε μεγαλοπρεπῶς εἰς τὸ ἐν Τανάγρα ἀνάκτορόν του, τὸν Δία, τὸν Ποσειδῶνα καὶ τὸν Ἑρμῆν. Εἰς ἀντάλλαγμα τῆς φιλοξενίας ταύτης, οἱ ἀθάνατοι ὑπεσχέθησαν νὰ δώσουν τέκνον εἰς τὸ ἀκαρπον γῆρας τοῦ Ὑριέως. Ἐγονιμοποίησαν πρὸς τοῦτο τὸ δέρμα τοῦ βοός, ὃ ὁποῖος εἶχε θυσιασθῆ εἰς αὐτοὺς καὶ διέταξαν τὸν οἰκοδεσπότην νὰ τὸ κρύψη ἐντὸς τῆς γῆς

καὶ νὰ τὸ ἐκβάλλῃ ἐκεῖθεν μόνον μετὰ παρέλευσιν ἑννέα μηνῶν. Μετὰ τὴν παρέλευσιν τοῦ χρονικοῦ τούτου διαστήματος, ἐγεννήθη ὁ Ὁρίων.

Σχετικῶς μὲ τὸν θάνατον τοῦ ἥρωος, εἶχον ἐπικρατήσῃ κατὰ τὴν ἀρχαιότητα πολλοὶ ἐκδοχαί. Ἐκείνη ἢ ὁποία ἐπὶ τοῦ προκειμένου μᾶς ἐνδιαφέρει, εἶναι Ἀλεξανδρινῆς, ἐπομένως ὀψίμου καταγωγῆς, καὶ ἔχει ὡς ἑξῆς: Ὁ γίγας εἶχεν ἐξέλθει εἰς κυνήγιον μὲ τὴν Ἀρτέμιδα εἰς τὰ ὄρη τῆς Χίου, ὁπότε ἐτόλμησε νὰ θέσῃ θρασεῖαν χεῖρα ἐπὶ τοῦ πέλλου τῆς θεᾶς, αὕτη δὲ διέταξε καὶ ἐξῆλθεν ἀμέσως σκορπίος ἐκ τοῦ ἐδάφους, τοῦ ὁποίου τὸ δῆγμα ὑπῆρξεν ὀλέθριον εἰς τὸν ἄσεβῆ. Καὶ ἄλλην ἐκδοχὴν τὸ ζῶον τὸ ὁποῖον κατέστη τὸ ὄργανον τοῦ θανάτου τοῦ Ὁρίωνος, εἶχεν ὑποκινήθῃ ὑπὸ τῆς Γαῖας, ὀργισθείσης, διότι ὁ ἀήττητος κυνηγός, ἤθελε νὰ καταστρέψῃ ὅλα τὰ ἄγρια θηρία τῆς Κρήτης. Τὸ περιστατικὸν ἐξηγεῖται ὑπὸ τοῦ Ντεσάρμ, ἀπὸ τοῦ ὁποίου παρελάβομεν τὰς ἀνωτέρω πληροφορίας, ἐξωτερικῶς ἐννοεῖται, ὅτι συμβολίζει τὸ γεγονός τῆς δύσεως τοῦ Ὁρίωνος ὅταν ὁ ἥλιος εἰσέρχεται εἰς τὸν Σκορπίον.

Ἡ ἐσωτερικὴ ἐρμηνεῖα τοῦ ἀστερισμοῦ ἐγένετο μερικῶς ὑπὸ τοῦ Ἐλιφᾶς Λευί, ἐν τῷ «Δόγματι καὶ τυπικῷ τῆς ὑψηλῆς Μαγείας». Παραπέμπομεν ὅθεν τοὺς ἀναγνώστας ἐκεῖ, διότι ἄλλως τε τὸ ζήτημα δὲν εἶναι ἀμέσως συνυφασμένον μὲ τὸ θέμα τοῦ παρόντος κεφαλαίου. Κατὰ τοὺς ἐσωτεριστὰς (Kruisheer) ὁ Σκορπίος εἶναι τὸ τελευταῖον τῶν ζωδίων (Λέων, Παρθένος, Ζυγός, Σκορπίος), τὰ ὁποῖα ἐν τῷ συνόλῳ τῶν εἰκονίζουσι τὸν Δημιουργικὸν Λόγον, ἐν τῇ πραγματικότητι δὲ δὲν εἶναι εἰμὴ ἢ ὀλιγοτέρα ἀντανάκλασις τῆς Παρθένου καὶ ἢ εἰκὼν τῆς τελείας διαχωρίσεως τῶν Γενῶν. Χαρακτὴρ εἶναι ἡ ἐπιζήτησις τῆς διαιωνίσεως τοῦ Γένους διὰ τῆς φυσικῆς Δημιουργίας. Διὰ τοῦ σημείου τούτου ἀποπερατοῦται ἡ καθοδικὴ πορεία τοῦ Ψυχικοῦ εἶναι καὶ ἀρχίζει ἐν τῷ Τοξότη νὰ ἀταλάσσεται τῶν δεσμῶν τῆς ὕλης βαίνων πρὸς τὴν ἀποθέωσιν. Ὡς πρὸς τὸν ἄνθρωπον ἔχει σχέσιν πρὸς τὸ ἐπιθυμητικὸν ἢ ὑψηλοτέρα του δὲ ἔκφανσις εἶναι ἡ ἀγνὴ καὶ ἀποκεντρωτικὴ Ἀγάπη. Ἀναλογικῶς τὸ ζῴδιον τοῦ Σκορπίου, εὔρηται εἰς ἀτόκρυφον ἀναλογίαν μὲ τὸν θεὸν τοῦ Ὀλύμπου Ἄρην, περὶ τοῦ ὁποίου διελάβομεν ἤδη ἀσχολούμενα μὲ τὸν ὁμώνυμον πλανήτην.

Α) ΑΣΤΡΟΛΟΓΙΚΩΣ

1) ΓΕΝΙΚΩΣ.

Ἑλληνιστί.—Σκορπίος

Ἰνδιστί.—Βρισχίκα

Δεσπότης—Ἄρης ἢ Πλούτων

Στοιχ. ιδιότης.—Ψ.Υ.

Χρῶμα.—Ἐρυθρὸν πυρῶδες.

Ἥχος.—Ρὲ φυσικὸν

Ὁμολογ. σημ.—Ταῦρος (Τράχ. αὐχὴν) *Υἱὸς τοῦ Ἰακώβ.*—Νεφθαλί

Γκούνα.—Ταυὰς

Γενικοὶ Χαρακτῆρες.—Ὑδατῶδες, σταθερὸν, ἀρνητικόν, ὀξύ, γόνιμον, ἐπιστημονικόν, ἕως 15° λεπτοφνές, ἀσθενικόν, μαγνητικόν.

Κράτη.—Ἀλγέριον, Βαυαρία, Καταλωνία, Καππαδοκία, Λαπωνία, Μαρόκον, Νορβηγία, Συρία (Κριός), Τράνσβαλ.

Νιδάνα.—Τάνχα

Δεκανοί.—Ἄρης, Ζεὺς, Σελήνη

Ἰδιοσυγκρασία—Λυμπατικὴ

Χαρακτῆρ.—Ὁραματισμὸς

Στοιχεῖον.—Ὑδωρ

Δίθος.—Ἀχάτης, Λαζούλιος

Υἱὸς τοῦ Ἰακώβ.—Νεφθαλί

Κατοπιρ. σημ.—Ὑδροχόος.

Πόλεις.—Βάδεν-Βάδεν, Βαλτιμόρη, Μπρίξεν, Κτόβερ, Γένουα, Χάλιφαξ, Λίβερπουλ, Μεσσίνη, Μόναχον, Νέα Ὁρλεάνη, Βάσιγκτον.

Ὅγδοος Οἶκος—Θάνατος, ἀποκρυφισμός, κληρονομία, προίξ, ὑπερέραν.

Κοινωνία.—Θνησιμότης καὶ αὐτοκτονία, δολοφονίαί, συννομωσῖαι.

Ἐπαγγελματικαὶ κλίσεις.—Μυστικιστής, φιλόσοφος, χειροῦργος, ἰατρός, στρατιωτικός, γλύπτης, ἐρευνητής, νομικός, χημικός, ἠλεκτρολόγος.

2) Ο ΣΚΟΡΠΙΟΣ ΩΣ ΩΡΟΣΚΟΠΟΣ Ἡ ΩΣ ΟΙΚΟΣ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ.

Ἐκ τῆς 24 Ὀκτωβρίου μέχρι 22 Νοεμβρίου.

Ψυχολογικῶς.—Θ) Κρυφίνους, σιωπηλός, σοβαρὸς μὲ πλοῦτον ἐσωτερικῆς ζωῆς. Μυστηριώδης, σκληρός, ἀποφασιστικός, ἄφοβος, ὑπομονητικός, ὀξεία παρατηρητικότης καὶ γνώμη. Μεγάλα πάθη τὰ ὁποῖα ἐξωτερικῶς θανμαστῶς συγκαλύπτονται. Καλλιτεχνία, τεχνολογία, μαγεία, ἀποκρυφολογία, θεραπευτικὴ, μαγνητολογία, ἐξηγηνισμένα ἀπολαύσεις καὶ αἰσθήματα. Ἐπιφυλακτικότης καὶ ἀρετὴ δόσις διπλωματίας. Μεγάλῃ ἐργατικότης, δραστηριότης καὶ δεινότης. εἶναι λίαν αὐστηροί, πολλάκις ἄνευ αἰσθήματος διὰ τὴν ἀτιμίαν τοῦ ἄλλου καὶ διὰ τοῦτο σπανίως συμπαιθετικοί. Μεγάλῃ φαντασία, ἐπιδειξιότης εἰς τὸν λόγον καὶ τὴν γραφὴν. Ἐὰν θελήσουν, δύνανται νὰ ἐμφανισθοῦν λίαν εὐχάριστοι καὶ ἀξιγάητοι. Ἐὰν ὅμως προσβληθῶσι, δύνανται νὰ γίνουν σκληρόκαρδοι μέχρις ἰταμότητος. Πρέπει λοιπὸν νὰ τοὺς φοβῆται κανεὶς ὡς ἐχθροὺς, διότι καὶ ἂν ἀκόμη δεικνύουν ὅτι ἐλησιμόνησαν τὴν προσβολὴν καὶ ἐσυγχώρησαν, δὲν λησιμονοῦν ἐν τῇ πραγματικότητι καὶ δεδομένης στιγμῆς δύνανται νὰ ἐκδικηθοῦν.

Α) Ζηλοτυπία, δεσποτικότης, ἐκδικητικότης, ἐγωϊσμός, ἐνέδρα. Ὑπερηφάνεια καὶ αὐτοθανασιμὸς. Ἀρέσκονται ὑπερβολικὰ εἰς τὰς κολακείας καὶ τὰς παρακλήσεις. Μεγάλῃ ἀγάπῃ πρὸς τὰς διαμάχας, τὰς φιλονικίας καὶ τὰς λογομαχίας. Ἀρέσκονται νὰ φθάνουν εἰς τὰ ἄκρα καὶ λέγουν ὑπερβολὰς, τόσον κατὰ τὴν ἐργασίαν ὅσον καὶ κατὰ τὰς διασκεδάσεις, ὅπερ οὐχὶ σπανίως τοῖς καθίσταται ἐπιζήμιον εἴτε εἰς τὴν ὑγίαν, εἴτε εἰς τὰ συμφέροντα.

Διανοητικῶς—Ἐχουν ἰσχυρὰν φαντασίαν, καλὴν διανοητικότητα, ὀξείαν παρατηρητικότητα, ὅπερ τοῖς εἶναι λίαν χρήσιμον ἐν τῇ διηνεκῇ τάσει των πρὸς ἐξιχνίασιν τῶν φυσικῶν νόμων. Τὸ σύμβολον τοῦ σκορπίου καὶ τοῦ Ἄρεως ἀντιπροσωπεύει τὸν ἐν τῇ φύσει νόμον τῆς καταστροφῆς καὶ τῆς ἀναμορφώσεως. εἶναι λοιπὸν εἰνόνητον διατὶ τὸ ὑποκείμενον τοῦ ζωδίου τούτου προσπαθεῖ συνεχῶς νὰ καταπολεμῇ καὶ νὰ θέτῃ ἐκτὸς κύρους ὑφισταμένας θεωρίας, δόγματα, ἀπόψεις, συστήματα κ. κ. καὶ νὰ δημιουργῇ νέα, τὰ ὁποῖα καὶ πάλιν νὰ κατακρημνίσῃ διὰ τὴν ἀνοικοδομίαν ἄλλα ἐκ νέου.

Θέλῃσις.—Ἐλάχιστοι ἀνίσκοντες εἰς τὸν καταστρεπισμὸν τοῦτον εἶναι ἀποφασιστικὸι ἀσθενεῖς χαρακτήρος. Κατὰ τὸ πλεῖστον, εἶναι ἄνθρωποι μεγάλης θελήσεως, σιδηροῦ χαρακτήρος, μὴ ὀπισθοχωροῦντες πρὸ οὐδενὸς κωλύματος. Θετικότης, τόλμη αὐτοθυσία. Ἡ σταθερὰ αὕτη θέλησις ἐκτείνεται ἐννοεῖται τόσον ἐπὶ τοῦ καλοῦ ὅσον καὶ ἐπὶ τοῦ κακοῦ.

Ἐγεία, ἀσθένεια καὶ θάνατος—(Ο) τύπος τοῦ Σκορπίου ὑπόκειται εἰς συχνὰς ἀσθενείας, διὰ τὰς ὁποίας ὅμως πολλάκις ὁ ἴδιος εἶναι ὁ αἴτιος, λόγῳ τῶν ὑπερβολῶν καὶ τῶν καταχρήσεων, σωματικῶν καὶ πνευματικῶν εἰς τὰς ὁποίας ἐκτίθεται λόγῳ τοῦ συνεχοῦς ἀγῶνος καὶ τῆς ὑπερδιεγέρσεως. Συνηθέστεραι τῶν

ἀσθενειῶν τούτων εἶναι νόσοι τῶν νεφρῶν, τῶν γεννητικῶν ὀργάνων καὶ τῆς κύστεως, σακχαρώδης διαβήτης, δευτερευόντως παθήσεις τοῦ λάρυγγος, τοῦ λαιμοῦ καὶ τῆς ρινός.

Ἀγάπη καὶ γάμος — Εἶπωμεν ὅτι τὸν Σκορπίον ἀντιπροσωπεύει ὁ ὄφις, ὡς ὄφεις δὲ ὑποκρύπτονται ἐν αὐτοῖς τὰ πάθη καὶ ἡ ζηλοτυπία. Ἡ ἀγάπη παρ' αὐτοῖς δύνανται τόσον τὰ ὠραιότερα ὅσον καὶ τὰ χειρότερα νὰ προκαλέσῃ. Οὐχὶ σπανίως παρουσιάζεται ἡ περίπτωσις κατὰ τὴν ὁποίαν εἰς ἀνὴρ ὁ ὁποῖος μέχρι τοῦδε ὡς ἐργατικὸς καὶ καλὸς φίλος καὶ οἰκογενειάρχης ἀνεγνωρίζετο, λόγῳ ἰσχυροῦ τινὸς πάθους ὀλοκληρωτικῶς μεταμορφώνεται. Ἐν τῇ πραγματικότητι ὁ χαρακτήρ καθόλου δὲν ἤλλαξε, μόνον τὰ ἐν λανθάνουσῃ καταστάσει κοιμώμενα πάθη ἀφείθησαν ἐλεύθερα, καὶ ἐξωογονήθησαν. Τότε φέρεται ὑπὸ τῶν βλαβερῶν ἐπιδράσεων καὶ ἐὰν δὲν ἀνακόψῃ διὰ σιβαρὰς χειρὸς τὴν περαιτέρω δρασίν των, θέλει συνεχῶς πίπτει ἀπὸ βαθμίδος εἰς βαθμίδα, μέχρι τῶν κατωτέρων στρωμάτων τῆς κοινωνίας.

Εἴτε ἓνα ἀγνὸ καὶ πρωτόβγαλτο κορίτσι τὸ ὁποῖον μέχρι τῆς στιγμῆς ἔκαμε τὴν καλλιτέραν ἐντύπωσιν, εὐρίσκει ἓνα ἀνάξιον ἐραστὴν ὁ ὁποῖος ἐν τέλει τὴν ἀπατᾷ. Τότε δυνάμεθα νὰ ἴδωμεν τὸ παλαιὸ ἐκείνο ἐνάρετο κορίτσι τοῦ Σκορπίου, νὰ μετατρέπεται εἰς τίγριν καὶ νὰ ζητῇ ἐκδίκησιν μετὰ σκληρότητος ἢ ὁποία διὰ τὸν μὴ γνωρίζοντα, καθίσταται ἀνεξήγητον πρόβλημα. Τὰ παραδείγματα ταῦτα βεβαίως εἶναι ἀκρότατα ὄρια σπανίως συναντώμενα, πλὴν δὲν παύουν ἀπὸ τοῦ νὰ εἶναι πρότυπα. Τὰ μεγαλείτερα προτερήματα καὶ τὰ χειρότερα τῶν ἐλαττωμάτων δύνανται ἐν τῷ ἐσωτέρῳ εἶναι νὰ διαλανθάνουν, μέχρις ὅτου ἐν ἀπροσδόκητον γεγονόσι θέσει ταῦτα εἰς φῶς. Ἐκεῖνοι ὅμως οἱ ὁποῖοι κατορθώσουν νὰ κατασιγᾶσουν τὰ πάθη των καὶ γίνουν ἀπόλυτοι κύριοι τῶν ἀδυναμιῶν των αὐτῶν, ἀνήγουν εἰς τοὺς ἀγίους τοῦ κόσμου τούτου. Ὅπως εἶναι μεγάλοι οἱ πειρασμοὶ των, τόσον μεγαλείτεροι εἶναι αἱ νίκαι των.

Ὡς σύζυγοι καὶ ὡς γονεῖς εἶναι παραδείγματα ἐργατικῶν καὶ φιλοπροόδων ἀτόμων, πλὴν θέλουν ὅπως καὶ εἰς τὴν κοινωνίαν, καὶ ἐντὸς τοῦ ἰδίου των οἴκου νὰ ὑπερέχουν καὶ νὰ διατάσσουν, ἐλλάττωμα τὸ ὁποῖον ἐὰν δὲν περιορίσων δύναται νὰ προκαλέσῃ δυστυχίαν. Συνήθως ἢ μᾶλλον πάντοτε οἱ ἄνθρωποι τοῦ σκορπίου νυμφεύονται πλέον τῆς μιᾶς φορᾶς, εἴτε διότι δὲν ἐναρμονίζονται οἱ χαρακτῆρες, εἴτε διότι τὸ ἕτερον ἡμῖσι ὑποκύπτει εἰς μίαν μακρὰν ἀσθενεῖαν ἢ εἰς δυστυχίαν. Πάντως προαγγέλεται ὁ πρώϊμος θάνατος ἢ ἀπώλεια ἐνὸς φιλιότου προσώπου, ὅπερ προξενεῖ μεγάλην θλίψιν εἰς τὸ ὑποκείμενον.

Τὸ ζῶδιον τοῦ Σκορπίου, προαγγέλει παλλὰ τέκνα, καὶ διη δίδυμα. Ἐκ τῶν τέκνων θὰ ἔλθῃ μεγάλη χαρὰ, θὰ νυμφευθοῦν δὲ ἐνωρῖς.

Γονεῖς καὶ συγγενεῖς.—Ὁ πατὴρ τοῦ ὑποκειμένου διάκειται αὐτῷ λίαν εὐμενῶς, πλὴν ἔχει πολλὰ νὰ διέλθῃ ἐκ μέρους ἐπαγγελματικῶν δυσχερειῶν, ἢ ἐκ μέρους δυσμενειῶν τῆς τύχης.

Ἀδελφοὺς τὸ ὑποκείμενον τοῦ σκορπίου ἔχει πολὺ ὀλίγους, ἰδίως ἄρρενας, οὐχὶ δὲ σπανίως εἶναι καὶ τὸ μόνον τέκνον ἐν τῇ οἰκογενεῖα. Ὅσάκις ὅμως ὑπάρχουν πολλοὶ ἀδελφοὶ ἐν τῇ οἰκογενεῖα, ὑπάρχει πάντοτε κίνδυνος νὰ συμβῇ ἀτύχημα εἰς ἓνα ἐξ αὐτῶν.

Φίλοι καὶ ἐχθροί.—Τὸ ὑποκείμενον τοῦ σκορπίου ἔχει πολλοὺς φίλους καὶ

θιανμαστίας, ἀπὸ ὅλης τὰς κοινωνικὰς τάξεις, κυρίως ἐκ τῶν διανοουμένων, καλλιτεχνῶν καὶ ἐπιστημόνων. Τινὲς ὅμως ἐξ αὐτῶν μέλλουσι νὰ εἶναι αὐτῷ μᾶλλον ἐπιζήμιοι παρὰ ἐπωφελεῖς. Κατὰ τὰς βεβαιώσεις τῆς παραδόσεως φιλικῶς διακρίνεται οἱ ἄνθρωποι τοῦ ἰδίου ζωδίου, εἴτε τοῦ Ταύρου, τοῦ Καρκίνου ἢ τῶν Ἰχθύων.

Ὁ τύπος τοῦ ζωδίου τούτου ἔχει πολλοὺς ἐχθροὺς-νὰ ἐπιδείξη, καὶ ἀκόμη ἐκ τῶν ἐρωτικῶν ὑποθέσεων ἢ καὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ γάμου του, μέλλει νὰ δοθῇ εὐκαιρία εἰς ἐχθρότητας καὶ ζητήματα. Σπανίως ὅμως οἱ ἐχθροὶ οὗτοι θὰ δυνηθοῦν νὰ βλάψουν τὸ ὑποκείμενον. Ἐχθρικῶς διακρίνεται κατὰ τὸ πλείστον ἄνθρωποι ἀνήκοντες εἰς τὸν Κριόν, τὸν Λέοντα, ἢ τὸν Τοξότην.

Κοινωνικὴ θέσις καὶ ἐπάγγελμα.—Ὡς ἐκ τοῦ φιλοδόξου χαρακτῆρος τῶν ἀτόμων τούτων, ἀλλὰ καὶ λόγῳ τῶν πολλῶν τῶν ἱκανοτήτων, φθάνουν συχνὰ εἰς ἐπιζήλους θέσεις ἐν τῇ κοινωνίᾳ. Δεικνύουν μεγάλην ἀγάπην πρὸς τὰ ὄπλα καὶ τὸ ὕδωρ, διὰ τοῦτο δὲ καὶ διακρίνονται πολὺν ὡς ἡγέται πολεμικῶν ἢ πολιτικῶν ἐπιχειρήσεων. Συχνότατα ἐπίσης διακρίνονται καὶ εἰς τὰς ἐπιστήμας. Πολὸν τοὺς βοηθεῖ ἢ εὐφράδεια τὴν ὁποίαν φύσει κατέχουν. Πάντως εἶναι καταληγότεροι ὡς ὄδηγοι καὶ διευθύνοντες παρὰ ὑπὸ τὰς διαταγὰς ἄλλων ἐργαζόμενοι. Ἡ διακαὴς ἐπιθυμία των πρὸς τὴν θάλασσαν, τοὺς ὀδηγεῖ πλειστάκις εἰς μακρινὰ θαλάσσια ταξίδια.

Μεταξὺ τῶν πολλῶν καὶ πολυειδῶν κλίσεων τῶν ἀτόμων τοῦ σκορπίου ἔχουμεν νὰ ἀναφέρωμεν χημικούς, ἠλεκτρολόγους, χειρουργοὺς, ἰατροὺς, θεραπευτὰς, φιλοσόφους, ἀναμορφωτὰς ἐν γένει, ἀποκρυφιστὰς, μεγάλους καλλιτέχνας καὶ ποιητὰς, εἰς χαμηλότεραν δὲ βαθμίδα ἐξέλιξεως ἀστυνόμους, καὶ ἀνθρώπους οἱ ὅποιοι μὲ ὄπλα, σίδηρον καὶ πῦρ ἀσχολοῦνται.

Ὑλικὰ πλοῦτη.—Μέχρι τοῦ 30οῦ ἔτους τῆς ἡλικίας τοῦ ὑποκειμένου, τὰ οἰκονομικὰ εἶναι σπανίως ἀνθηρὰ, τοῦναντίον ἀπὸ τοῦ σημείου ἐκείνου καὶ ἐπέκεινα ἀποκτοῦν σχεδὸν πάντοτε οἰκονομικὴν ἀνεξαρτησίαν ἢ τοῦλάχιστον μόνιμον καὶ ἀσφαλῆ θέσιν. Τὰ κέρδη προέρχονται ἐκ τῶν ἐπιστημῶν, τῆς παιδείας ἐν γένει, δι' ἐξαγωγῆς προϊόντων εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἐκ μέρους πλουσιῶν συγγενῶν, διὰ κληρονομιῶν καὶ εἰς πολλὰς περιπτώσεις διὰ τοῦ γάμου. Τὰ κέρδη ταῦτα προέρχονται πολλάκις ἐκ δύο διαφόρων πηγῶν, οὐχὶ δὲ σπανίως τὸ ὑποκείμενον ἐξασκεῖ συγχρόνως δύο διαφορετικὰ ἐπαγγέλματα, ἢ ἔχει δύο διαφόρους ἐνασχολήσεις. Ὡς συγγραφεὺς συνθέτει ἔργα χρησίμου περιεχομένου καὶ πρακτικῶν ἐνδιαφέροντος.

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΥΤΙΚΟΙ ΤΥΠΟΙ ΤΟΥ ΣΚΟΡΠΙΟΥ					
ΦΥΤΙΚΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ	ΖΩΙΚΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ		ΟΡΥΚΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ		
	ΤΕΤΡΑΠΟΔΑ	ΠΤΗΝΑ	ΑΛΑΤΑ	ΜΕΤΑΛΛΑ	ΛΙΘΟΙ
Allium sativum	Λύκος	Ἰέραξ	Θεικός	Σίδηρος	Ἀμέθυστος
> cera	Κύων	Ἀλέκτωρ	[σίδηρος]	—	Ἀκουαμαρί- [νης]
Arnica montana					Βήρυλλος
Haematoxylon	Δηλ. ὄφεις	—	—		Ρουβίνιον
Nux vomica					Αἱματίτης
Rubia tinctorum	—				—
Sinapis alba					
Urtica dioica					

Δ) ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΟΝΙΚΩΣ

Πρόσωπον. — Σκοτεινοί, ψυχραίμως εξετάζοντες, μαγνητίζοντες οφθαλμοί, πλαστικόν, εὐρύ, παραδόξως ἀκτινοβολοῦν μέτωπον μὲ προεξέχοντα τὰ κατώτερα τμήματι, πλευρικῶς ἀνεπτυγμένους κροτάφους, μικρὰ ὄτια, σχεδὸν χωρὶς θηλάς, πλαστικὴ ἀκὶς τῆς ρινός, χαρακτηριστικῶς προεξέχουσα σιαγών, πνευματώδης ἐν γένει ἔκφρασις. Μᾶλλον ὠχρὸν δέρμα.

Παράστημα. — Κατὰ τὸ πλεῖστον ἰσχυρός, μέγας αὐχὴν, σχετικῶς μετρίου μεγέθους ἄκρα, πλὴν κατὰ τὸ πλεῖστον μυῶδη.

Βάδισμα. — Περιωρισμένον, πάθη καταμαρτυροῦν.

Φωνή, ὄμιλία — Τονισμένη, πειστικὴ, προκαλοῦσα ἐντύπωσιν.

Ε) ΓΡΑΦΟΛΟΓΙΚΩΣ

Ὁ γραφικὸς χαρακτὴρ παρουσιάζει ἐπὶ σχεδὸν ὅλων τελείως κατακόρυφον γραφήν, πλατεῖς, πυκνογραμμένους χαρακτῆρας, ἀφθονίαν γωνιῶν καὶ ὀξυτήτων, ἐπίτασιν τῆς πίεσεως τῆς γραφίδος κατὰ τὰς τελικὰς γραμμάς, σχετικῶς ὑψηλὰ καὶ εὐμεγέθη μικρὰ γράμματα, τὸναντίον ἀσήμαντα κεφαλαῖα, ἐπίσης καὶ γενικῶς ὁ γραφικὸς χαρακτὴρ πολὺ ἀπλοῦς καὶ προκαλῶν τὴν ἐντύπωσιν οὐχὶ ὠρίμου ἀνδρός, ἔστω καὶ ἂν οὗτος κέκτηται ἀνωτέραν κοινωνικὴν θέσιν.

ΣΤ) ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΩΣ

Μέρος τοῦ σώματος. — Γεννητικὰ ὄργανα, κῦστις, ὄργανα ἀποχωρήσεως, μήτρα, οἱ ἀδένες τοῦ Cowper.

Δευτερευόντως. — Ρίς καὶ στοματικὴ κοιλότης, τράχηλος.

Παθολογικῶς. — Ὁ τύπος τοῦ Σκορπίου κλείνει πρὸς ἀσθενείας τοῦ γεννητικοῦ ἐν γένει συστήματος, τῆς κύστεως, περαιτέρω πρὸς σακχαρώδη διαβήτην καὶ ἀσθενείας τῶν νεφρῶν. Αἱμορροΐδες, ἀφροδίσια, λευκόρροια, ὀρχίτις, ἐπιδιδυμίτις, ἀνικανότης, ὡς καὶ ἀφροδίσιοι νευρώσεις.

Δευτερευόντως. — Αἱ τοῦ Ταύρου (ρινός, λάρυγγος, λαιμοῦ).

Διάρκεια τῶν ἀσθενειῶν. — Ἀκμὴ τοῦ ἔκτου οἴκου ἐν τῷ Σκορπίῳ σημειοδοτεῖ μακρὰν καὶ δυσίατον ἀσθένειαν.

Ἰδιοσυγκρασία. — Λυμφατικὴ.

Στοιχ. ιδιότης. — Ψ. Υ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ ΕΝΝΑΤΟΝ

Τ Ο Ξ Ο Τ Η Σ

Α) ΜΥΘΟΛΟΓΙΚΩΣ

Τὸ ἔνατον κατὰ σειράν ζώδιον ἐκλήθη μὲ τὸ ὄνομα «Τοξότης» ἀναφερόμενον εἰς τὴν τοξευτικὴν τέχνην τοῦ Κενταύρου Χείρωνος. Τοῦτον ἀναφέρει ἡ παράδοσις ὡς υἱὸν τοῦ Κρόνου καὶ τῆς Φιλλύρας, ἐπιτήδειον εἰς τὴν θεραπευτικὴν καὶ τὴν γνῶσιν τῶν θεραπευτικῶν φυτῶν.

Ἡ προέλευσις τοῦ ὀνόματος εἶναι κᾶπως σκοτεινὴ. Ὁ Ντεσάρμ προεβέβηκε ὅτι προέρχεται ἐκ τῆς λέξεως «χείρ», ἣτις γνωρίζει νὰ ἐπιδένη τὰ τραύματα καὶ νὰ καταπραΐνη τοὺς πόνους δι' ἐπιθέσεως κατευναστικῶν φαρμάκων. Ἡ φήμη του ὡς ἱατροῦ ἦτο τόσο μεγάλη ὥστε, κατὰ τὴν παράδοσιν, ὅταν ἐγεννήθη ὁ Ἀσκληπιός, ὁ πατήρ του Ἀπόλλων τὸν ἔφερεν εἰς τὸν Χείρωνα, ὅστις ἐπεμελήθη τῆς ἀνατροφῆς του διδάξας αὐτὸν τὴν τοξικὴν καὶ τὴν θεραπευτικὴν. Ἐκεῖ ὁ Ἀσκληπιός «γενόμενος χειρουργικὸς καὶ τὴν τέχνην ἀσκήσας ἐπὶ πολὺ, οὐ μόνον ἐκώλυε τινὰς ἀποθνήσκειν, ἀλλ' ἀνήγειρε καὶ τοὺς ἀποθανόντας». (Ἀπολλοδ. III, 10,3).

Βραδύτερον ὁ Χείρων ἔκαμε καὶ εἰς τὸν Ἀχιλλέα τὴν ἰδίαν διδασκαλίαν. Ὁ ἀγαθοποιὸς οὗτος δαίμων τοῦ Πηλίου, ὅστις πρῶτος ἐχρησιμοποίησε τὰς γνώσεις του περὶ τῶν φυτῶν πρὸς ἀνακούφισιν τῆς ἀνθρωπότητος ἦτο τὸ ἀντικείμενον ἰδιαιτέρας λατρείας ἐκ μέρους τῶν Μαγνήτων.

Ἡ ἀνάμνησις του διετηρήθη διὰ τῆς ἀναβιβάσεως αὐτοῦ εἰς τοὺς ἀστερισμούς, καὶ διὰ τῆς ὀνομασίας Χειράνθου ἢ μεγάλου Κενταυροῦ τοῦ φυτοῦ τὸ ὁποῖον καὶ σήμερον ἀναγνωρίζεται ὡς κεκτημένον θεραπευτικὰς ιδιότητας.

Ἀστρολογικῶς τὸ ζῶδιον Τοξότης ἀποδίδεται εἰς τὴν θεὰν Ἀρτεμιν. Ἐνθυμούμεθα ἐκ τῆς περὶ Ἀπόλλωνος παραδόσεως ὅτι εἶναι κόρη τοῦ Διὸς καὶ τῆς Λητοῦς καὶ ἀδελφὴ τοῦ Θεοῦ τοῦ φωτός, γεννηθεῖσα ὀλίγας στιγμὰς πρὸ αὐτοῦ, ἐν τῇ νήσῳ Δῆλῳ, ἣτις ὡς γνωρίζομεν εἶχε στηθῆ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον. Μόλις γεννηθεῖσα ἡ Ἀρτεμις, ἔσπευσε πρὸς τὴν μητέρα της καὶ τὴν ἐβροήθησεν εἰς τὸν τοκετὸν τοῦ Ἀπόλλωνος. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης, γνωρίσασα τοὺς πόνους τῆς μητρότητος, διετύπωσε τὴν ἐπιθυμίαν εἰς τὸν Δία νὰ μείνη παρθένος καὶ νὰ μὴ δοκιμάσῃ τὰς ἡδονὰς τοῦ ἕμεναίου. Εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς παρακλήσεως ταύτης, ὁ Ζεὺς δὲν ἔφερεν ἀντίρρησην, δι' ὃ καὶ ἐθεωρήθη ὡς ἡ προσωποποιήσις τῆς ἀγνότητος καὶ τῆς παρθενίας. Ὡς ἐκ τῆς ἰδίας ὕμνος βοήθειας πρὸς τὴν μητέρα της, ἀνεγνωρίσθη ὡς προστάτης τῶν γεννήσεων καὶ τῶν τοκετῶν.

Ἀφοῦ ὁ Ζεὺς τῆς παρεχώρησε τὸ δικαίωμα τῆς ἀγνείας, τῆς παρέδωκε συγχρόνως ἐν τῶξιν καὶ βέλη, καὶ τὴν ὠνόμασε τοξότιδα καὶ βασιλίισσαν τῶν δασῶν, τῆς παρεχώρησε δὲ ἀκολουθίαν ἐξ ἑξήκοντα γυμφῶν, τῶν Ὠκεανίδων. Με-

ταξὺ τῶν νυμφῶν αὐτῶν, ἀπὸ τὰς ὁποίας ἀπήτει ὑπακοὴν ἀπόλυτον καὶ ἀγνεῖαν παραδειγματικὴν, διήρχετο αὐστηρά, μὲ τὸ τόξον ἀνὰ χεῖρας, τὰ δάση καὶ τὰ βουνά, σταματῶσα ἐνίοτε πλησίον μιᾶς πηγῆς διὰ νὰ κάμη τὸ λουτρόν της, εἰς τινὰς περιπτώσεις συνοδευομένη καὶ ὑπὸ τοῦ Κενταύρου Χείρωνος, εἰς τὸν ὅποιον κατὰ τὴν παράδοσιν, ἐδίδαξε τὴν χρῆσιν τῶν θεραπευτικῶν βοτανῶν.

Ὡς θεοῖσι τοῦ καθαροῦ φωτὸς εἶναι ἀγνή παρθένος, ἥτις οὐδέποτε ἐγνώρισε τὰς ἡδονὰς τοῦ ἔρωτος. Ἡ ἀγνότης εἶναι τὸ οὐσιῶδες χαρακτηριστικὸν τῆς θεᾶς Ἀρτέμιδος, ἡ ὁποία ἐπιβάλλει τοῦ, αὐστηροῦς νόμους ἐκείνης εἰς τὰς ἱερείας τὰς ἀφιερωμένας εἰς τὴν λατρείαν της.

Εἰς τοὺς γνωστοτέρους περὶ αὐτῆς μύθους, παρίσταται ἡ θεὰ ὡς ἀγρία, αὐστηρὰ καὶ ἀνένδοτος μὲ ἀπάνθρωπα ἐνίοτε χαρακτηριστικά.

Ἐν τῶν πρώτων της κατορθωμάτων εἶναι ἡ μάχη κατὰ τοῦ δράκοντος Πύθωνος, εἰς τὴν ὁποίαν ἔλαβε μέρος ὑπὲρ τοῦ ἀδελφοῦ της Ἀπόλλωνος.

Εἰς τοὺς κλασικοὺς χρόνους παρίσταται συχνὰ εἰς τὰ μνημεῖα τῆς τέχνης ὁ φόνος ὑπὸ τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τῆς Ἀρτέμιδος τῶν τέκνων τῆς Νιόβης. Ὅταν ἡ κόρη αὕτη τοῦ βίσιλέως Ταντάλου, ἐκαυχῆθη ὅτι εἶχε γεννήσει πολὺ περισσότερα τέκνα ἀπὸ τὴν Λητώ, τὰ τέκνα τῆς τελευταίας, ὀργισθέντα διὰ τὴν κατὰ τῆς μητρὸς γενομένην προσβολήν, ἐτόξευσαν ὅλα τὰ τέκνα τῆς Νιόβης. ἥτις ἐκ τῆς θλίψεως μετεβλήθη εἰς λίθον.

Ὅχι ὀλιγότερον ἀγρία ἐδείχθη ἡ Ἀρτεμις, κατὰ τὸ περιστατικὸν τοῦ Ἀκταίωνα, ὅστις κατὰ τὸν ἐπικρατοῦντα εἰς τοὺς κλασικοὺς χρόνους μύθους, ἐπέτεθη διὰ νὰ τὴν βιάσῃ, κατ' ἄλλους ὅμως διότι τὴν εἶδε γυμνὴν λουομένην. Ἡ θεὰ τοσοῦτον ἐγένετο ὀργίλη ἐκ τῆς βεβηλώσεως, ὥστε ἔρριψεν εἰς αὐτὸν ὕδωρ τὸ ὅποιον τὸν μετεμόρφωσεν εἰς ζῶον, καὶ εἶτα παρώτρυνε τοὺς κύνας της οἱ ὅποιοι τὸν κατεσπάραξαν.

Ὅχι διαφορτικὴ ἦτο ἡ τύχη τοῦ Τιτυοῦ, τὸν ὅποιον δὲν φονεῦει μὲν ἡ ἰδία, παρίσταται ὅμως κατὰ τὸν φόνον του καὶ βοηθεῖ τὸν ἀδελφόν της. Παρ' ὅλας τὰς παρακλήσεις τῆς μητρὸς τοῦ Τιτυοῦ Γῆς, οἱ δύο ἀδελφοὶ δὲν τοῦ ἐσυγχώρησαν ὅτι ἔκαμνεν ἀσέμνους προτάσεις εἰς τὴν μητέρα των Λητώ, καὶ τὸν ἐτόξευσαν.

Ἀνεφέραμεν ἤδη εἰς προηγούμενον κεφάλαιον τὴν ἀνάλογον τύχην τοῦ γίγαντος Ὀρίωνος, τὸν ὅποιον κατὰ προτροπὴν της, εἰς σκορπίος, ἐξελθὼν ἐκ τῆς γῆς ἔδηξε θανατηφόρως. Λέγεται ὅμως ὅτι διὰ τὸν θάνατον τοῦ τελευταίου τούτου, ἡ θεὰ μετεμελήθη.

Πολὺ ἀργότερον ὁ χαρακτήρ τῆς θεᾶς συνεταυτίσθη μὲ τὸν τῆς Σελήνης, καὶ ἀπεδόθη κοινὴ λατρεία, καὶ πολλαὶ φύσει σεληνιακαὶ θεότητες ἀνήχθησαν εἰς τὸν ἀρχικὸν τύπον τῆς Ἀρτέμιδος. Σπεύδομεν ἐν τούτοις νὰ τονίσωμεν ὅτι κατὰ τὴν γνώμην διαφόρων ἀποκρυφιστῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων εἶναι καὶ ὁ Γάλλος Γ. Ταμός, εἰς ἐκ τῶν γνωστοτέρων σοβαρῶν μυστῶν, τόσον ἡ Ἀρτεμις δὲν ἔχει σχέσιν μὲ τὴν Σελήνην, ὅσον καὶ ὁ Ἀπόλλων μὲ τὸν Ἥλιον, τοὐλάχιστον ἀντιλαμβανόμενοι διὰ τῶν ὀνομάτων τούτων τὸν φωτοδότην τῆς Γῆς καὶ τὸν δορυφόρον της. Ἴσως διὰ τῆς συνταυτίσεως ταύτης νὰ ἠθελε νὰ καταδειχθῇ ἡ θηλεία ἀρχή, προσωποποιουμένη ὑπὸ τῆς Σελήνης. Ἐν τούτοις ὁ σχετικὸς ὀρφικὸς ὕμνος ἀποκαλεῖ αὐτὴν «ἄρσενόμορφον».

Ὁ σεληνιακὸς χαρακτῆρ τῆς Ἀρτέμιδος, καταφαίνεται σαφέστερον εἰς τὸ πρόσωπον τῆς Ἑκάτης, ἀπὸ τὴν ὁποῖαν διακρίνεται ὁμως τόσον κατὰ τὴν καταγωγὴν τῆς ὅσον καὶ τὴν φύσιν τῆς λατρείας τῆς. Ἐνῶ ὁ παρθενικὸς τύπος τῆς κυνηγέτιδος θεᾶς, τὸ πρότυπον τῆς χάριτος καὶ τῆς κομψῆς καλλονῆς, ἀνεπτύχθη μεταξὺ τῶν κατοίκων τῆς κυρίως Ἑλλάδος, ἢ Ἑκάτη διεμορφώθη εἰς τὴν φαντασίαν τῶν βαρβάρων κατοίκων τοῦ Βορρᾶ, φαντασίαν μελαγχολικὴν καὶ πλήρη σκοτεινοῦ μυστικισμοῦ καὶ φανατικοῦ ἐνθουσιασμοῦ. Ἄστρον τῆς νυκτὸς ἢ Ἑκάτη, εἶναι τὸ μονογενὲς τέκνον τῶν δύο δυνάμεων, αἱ ὁποῖαι τῆς ἔδωσαν τὴν ζωὴν, τοῦ σκότους καὶ τοῦ φωτός. Ἡ ἀποδιδομένη εἰς αὐτὴν λατρεία, εἶναι ἡ ἀνήκουσα εἰς σεληνιακὴν θεότητα. Τὸ ζῶον τὸ κατ' ἐξοχὴν ἀφιερωμένον εἰς τὴν Ἑκάτην, τὸ μόνον θῦμα τὸ ὁποῖον θὰ ἠδύνατο νὰ θυσιασθῆ εἰς αὐτὴν ἦτο ὁ κύων, ὁ ὑλακτῶν κατὰ τῆς Σελήνης. Ἡ θεὰ Ἑκάτη ἐθεωρεῖτο ὡς τρίμορφος, πρῶτος δὲ ὁ Ἄλκαμένης, διετύπωσε διὰ τῆς καλλιτεχνίας τὴν ἰδέαν ταύτην, δώσας αὐτῇ τρία διάφορα σώματα καὶ τρεῖς κεφαλὰς εἰς τὸ μέσον σνηνηνωμένα καὶ παριστῶντα διὰ τῆς εἰκόνης ταύτης, κατὰ τοὺς ὄρφικους, τὴν κυριαρχίαν τῆς θεᾶς ἐπὶ τῶν τριῶν βασιλείων τῆς φύσεως. Σὺν τῷ χρόνῳ ὁμως ἡ προσωποποιήσις τῆς Σελήνης, χάνει τὴν ἀρχικὴν τῆς σημασίαν, καὶ εὐρίσκει ἀνανάκλασιν εἰς τὰς δεισιδαίμονας ψυχὰς Ἡ Ἑκάτη καθίσταται ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἡ θεὰ τῶν φαντασμάτων καὶ τῶν καταχθονίων δυνάμεων τῆς μαύρης μαγείας. Εἶχε σχέσεις μὲ τοὺς καταχθονίους, ἦτο σύντροφος τῆς Περσεφόνης, προϊστάτο τῆς μαγείας καὶ τῶν ἐνεργειῶν τῆς, εἰς τὴν λάμπιν δὲ τῆς Ἑκάτης, ὑπὸ τὰς ὑλακὰς τῶν κυνῶν, οἱ ὁποῖοι ἐθυσιαζόντο εἰς αὐτὴν, ἀπήγγελον αἱ μάγισσαι τὰς ἐπιτιμήσεις καὶ τοὺς ἐξορκισμούς των, οἱ ὁποῖοι εἶχον τὴν ἰδιότητα εἶτε νὰ μετακαλοῦν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς τὰς ψυχὰς τῶν τεθνεώτων, εἶτε νὰ γοητεύουν διὰ τοῦ ἔρωτος τὰς καρδίας τῶν ζώντων, εἶτε νὰ καταβιβάζουν καὶ αὐτὴν τὴν Σελήνην ἐκ τοῦ οὐρανοῦ.

Τὸ θρακικὸν ὄνομα τῆς Ἀρτέμιδος, ἦτο Βένδις, θεὰ πένθιμος ἥτις ἐλατρεύετο εἰς τὰ βάθη τῶν σπηλαίων. Υἱοθετηθεῖσα ὑπὸ τῶν ὄρφικῶν, ἐγένετο ἡ κυριώτερα θεότης τῆς Θράκης, παραχωρήσαντες αὐτῇ ὑψηλὴν θέσιν εἰς τὴν θεογονίαν των. Κατὰ τινὰ ὄρφικὸν ἕμνον πρὸς τὴν θεάν Ἑκάτην, αὐτὴ ἐξουσιάζει τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ τὸν ἕναστρον οὐρανόν. Ἡ ἀπεριόριστος ἐξουσία τῆς ἐκτείνεται εἰς ὅλας τὰς περιστάσεις καὶ ὅλας τὰς λειτουργίας τοῦ ἀνθρώπου. Ἀργότερον ὁμως φαίνεται ὅτι ἡ λατρεία τῆς Βένδιδος ἐπεριορίσθη ἐν Θράκῃ, λαβοῦσα τὴν κυριώτεραν θέσιν ἢ Ἄρτεμις, ἐνῶ ἡ τῆς Βένδιδος ἐπεξετάθη εἰς τὴν Μ. Ἀσίαν, τὴν Βιθυνίαν καὶ τὴν κυρίως Ἑλλάδα.

Τὸ κύριον κέντρον λατρείας τῆς Ἀρτέμιδος ἐν Μ. Ἀσίᾳ ἦτο ἡ Ἐφεσος. Ἡ σπουδαιότης τῆς λατρείας ταύτης, ἡ μεγαλοπρέπεια τοῦ ἱεροῦ τῆς, προσεῖλκε μεγάλην συρροὴν Ἀσιαίων καὶ ξένων προσκυνητῶν. Ἄλλ' ἡ μεγάλη ἐφεσία θεᾶ, τὴν ὁποῖαν οἱ Ἕλληνες συνέχεον μὲ τὴν Ἄρτεμιν, εἶχε καταγωγὴν καὶ χαρακτῆρα ἐντελῶς ἀσιατικόν, τοῦτο δὲν ἐπηρρέαζεν ὁμως τὸν κοινὸν συμβολισμὸν καὶ τὴν ἠθικὴν διδασκαλίαν ἀμφοτέρων τῶν θεαινῶν. Θὰ ἐξετάσωμεν κατωτέρω, ἐν τῇ δευτέρᾳ παραγράφῳ, τὰ ὑπὸ τῆς σπουδαίας ταύτης μορφῆς τῆς θεότητος ἀλληγορούμενα.

Ἡ ἠθικὴ αὐτῆ διδασκαλία τῆς θρησκείας τῆς Ἀρτέμιδος, ἐκφράζεται εἰς

τὸν ὠραῖον μῦθον τοῦ Ἴππολύτου, ὡς οὗτος ἀναπτύσσεται παρ' Εὐριπίδῃ. Ὁ υἱὸς τῆς ἀμαζόνος Ἀντιόπης εἶναι νέος ἄγνός, τὸν ὅποιον οὐδεμία θνητὴ καλλονὴ δύναται νὰ συγκινήσῃ, ἀναίσθητος πρὸς πᾶν ἄλλο αἴσθημα πλὴν τοῦ εὐλαβοῦς ἔρωτος πρὸς τὴν θεάν, ἣ ὁποία τὸν προστατεύει. Ζῆ μαζύ της ζωὴν ἀπλήν ἐν μέσφ τῶν ὀρέων καὶ τῶν δασῶν. Τὰ δὲ δῶρα τὰ ὁποῖα τῆς προσφέρει, φέρουν τὴν σφραγιδα τῆς ἀγνείας. Τοῦτο ὑποδηλοῦν οἱ γνωστοὶ στίχοι τοῦ Ἴππολύτου :

«ὦ δέσποινα Ἄρτεμις! κοσμήσας φέρω πρὸς Σὲ τοῦτον τὸν πλεκτὸν στέφανον, προερχόμενον ἀπὸ πάναγνον λειμῶνα, ὅπου οὔτε ποιμὴν δικαιοῦται νὰ βρόσκη τὰ πρόβατά του, οὔτε σίδηρος γεωργοῦ τὸν ἐχάραξε ποτέ, ἀλλὰ πάναγνον ἢ μέλισσα διέρχεται τὸν ἔαρινὸν λειμῶνα. Ἡ Αἰδῶς δὲ τὸν καλλιεργεῖ μὲ ποταμίους δρόσους, διὰ τοὺς ἀξίους. Τοὺς καρπούς του οἱ κακοὶ δὲν δύναται νὰ τοὺς χαροῦν. Ἄλλ' ὦ φίλη δέσποινα, δέξου ἀπὸ εὐσεβῆ χεῖρα τὸ ἀνάθημα τοῦτο διὰ τὴν χρυσὴν σου κόμην. Διότι μόνον εἰς ἐμὲ ἐκ τῶν θνητῶν τοιαύτη τύχη ὑπάρχει, νὰ συντυγχάνω μαζύ σου καὶ νὰ συνομιλῶ, ἀκούων μὲν τὴν φωνὴν σου, μὴ βλέπων ὅμως τὸ ὄμμα σου. Εἴθε δὲ τὸ τέλος τοῦ βίου μου νὰ ἔλθῃ εὐρίσκον με ἄγνόν, ὅπως ἤρχισα τὴν ζωὴν μου». Μένει κωφός πρὸς τὰ γήινα θέληγτρα καὶ τὰς ἱκεσίας τῆς Φαίδρας καὶ ἀποθνήσκει θῦμα τῆς ἀγνότητός του. Ἄλλ' ἀποθνήσκων παρηγορεῖται ὑπὸ τῆς θεᾶς, ἣ ὁποία γλυκαίνει τὴν πικρίαν τῶν τελευταίων του στιγμῶν, ἀγγέλουσα εἰς αὐτὸν τὰ τιμὰς, αἱ ὁποῖαι θὰ διαωνίσουν τὴν ἀνάμνησιν τῆς ἀρετῆς του.

«Ὅτι, παρατηρεῖ ὁ Ντεσάρμ, πολὺ πρὸ τοῦ Χριστιανισμοῦ, ἀρετὴ, ἣ ὁποία φαίνεται ξένη πρὸς τὰς ξένας θρησκείας, ἣ ἀγνότης, ὄχι μόνον ἐτιμᾶτο, ἀλλὰ καὶ ἐξεθειάζετο εἰς τὴν λατρίαν τῆς Ἀρτέμιδος».

Β) ΑΛΛΗΓΟΡΙΚΩΣ

Μετὰ τὰς ἐξωτερικὰς ταύτας εἰκόνας τὰς σχετικὰς πρὸς τὸν μῦθον τῆς Ἀρτέμιδος, ὡς προσπαθήσωμεν νὰ εἰσέλθωμεν εἰς τὴν ἀλληγορικὴν σημασίαν τούτου, ὁ ὅποιος εἶναι πρωτίστως εἰς τῶν ἐκφραστικωτάτων ὕμνων πρὸς τὴν ἀγνείαν καὶ παρθενίαν τῆς ψυχῆς, ἣν ἡ Ἄρτεμις συμβολίζει.

Τὸ πλεῖστον τῶν κατωτέρω ἐκτιθεμένων ἐρμηνειῶν παραλαμβάνομεν ἐκ τοῦ περισπουδάστου ἔργου τοῦ κ. Ἀντ. Χαλᾶ τὸ ὅποιον ἐν τοῖς πρόσθεν καὶ ἄλλοτε ἐχρησιμοποιήσαμεν, καὶ τὸν μέγαν πλοῦτον τῶν ἐν αὐτῷ ἐννοιῶν κατεδείξαμεν. (Τὰ σατυρικὰ γυμνάσματα καὶ ἡ Σωκρατικὴ παράδοσις).

«Ἡ Ἄρτεμις εἶναι ἡ θεὰ τῆς Θήρας, μὲ τοὺς κύνας καὶ τὰ βέλη. Ἄλλ' ἢ Ἄρτεμις, μία τῶν μεγίστων θεαινῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Πανθέου, ἣ ἀδελφὴ τοῦ Ἀπόλλωνος, τοῦ θεοῦ τοῦ Φωτός, ἀπασχολεῖται πραγματικῶς μὲ τὰ ἄγρια θηρία : ἢ μήπως ταῦτα συμβολίζουν τὰ ἄγρια πάθη τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς, ἣ δὲ Ἄρτεμις τὴν ἐξαιρετικῶς πολύτιμον καὶ ἄγρυπνον δύναμιν τοῦ ἐν ἡμῖν πνεύματος, τοῦ διαρκῶς καταπολεμοῦντος καὶ προσπαθοῦντος ν' ἀφανίσῃ τὸ ἐν ἡμῖν κτηνώδες, τὴν ἐν ἡμῖν σκληροκαρδίαν καὶ ἠδυπάθειαν, πάθη τὰ ὁποῖα συμβολίζονται διὰ τῶν ἀγρίων θηρίων : Τῇ ἀληθείᾳ δὲ πότε δύναται νὰ ἐπέλθῃ ἐν τῷ ἀνθρώπῳ ἢ Παρθενία καὶ ἢ Ἀγνεία, παρὰ ὅταν καταδαμασθῇ ἢ ἠδυπάθεια καὶ ἢ σκληροκαρδία :

«Ἡ Ἄρτεμις λοιπόν, ἡ αἰωνία αὐτὴ θεά, ζῆ πάντοτε εἰς τὸν ἐν ἡμῖν Ὀλυμπον, ὁ ὁποῖος δὲν παριστᾷ ἄλλο παρὰ τὴν ἀκρόπολιν τοῦ πνεύματος καὶ τῆς Πνευματικῆς Ζωῆς. Εἶναι ἡ αἰωνίως παροῦσα τοῦ πνεύματος τάσις, ὅπως καταδαμάσῃ τὸ ἐν ἡμῖν κτήνος. Οἱ ταχύποδες κύνες, παριστάνουν τὰς ἀνιχνευτικὰς τοῦ Πνεύματος δυνάμεις, τὰς διαρκῶς ἀγρούινους, τὰς ἐξαπολυομένας εἰς τὴν δασώδη χώραν, εἰς τὴν χαμηλὴν δηλ. τοῦ ἀνθρώπου φύσιν, τὴν συνυφασμένην μὲ τὴν νωθρότητα, τὴν σκληροκαρδίαν καὶ ἡδυπάθειαν, πρὸς ἀνίχνευσιν καὶ δάμασιν αὐτῆς».

«Ἡ Ἄρτεμις παριστᾷ ἐπομένως τὴν ἰδέαν τῆς Παρθενίας καὶ τῆς Ἀγνείας, ὡς καὶ τὸν αἰώνιον πόλεμον τοῦ Πνεύματος κατὰ τῶν ἐνστικτικῶν, τῆς ταπεινῆς φύσεως καὶ τοῦ σωματοειδοῦς. Τοῦτο διακηρύττει ὁ ἀκόλουθος στίχος ἐκ τοῦ ποιήματος τοῦ Κ. Παλαμᾶ «Ἀνάλυφο τῆς Κυνηγῆτρας»:

«᾿Ω σκέπη τῶν ἀγνῶν, τῶν ἀγριμιῶν ᾧ καταλύτρα!»

Αἱ ἀκόλουθοι δύο φράσεις τοῦ ἰδίου ποιητοῦ,

«Ζηλεύω αὐτὸν ποῦ ἀγνάντισε μίαν ἀστόχαστη ὥρα
τὴν ἀστραπὴ τῆς γύμνιας σου, τὴν ἀκαρδὴ ἐκδικῆτρα»

ὑπονοοῦν τὸ πάθημα τοῦ Ἀχταίωνος. Ἄλλ' ἔχουν μεγαλιέτερον βάθος, ἀπὸ ὅσον φαινομενικῶς ἐξωτερικεύουν. Εἰς τοὺς δύο αὐτοὺς στίχους δείκνυται ὅτι ἡ ἀστραπὴ τῆς γύμνιας τῆς Ἀρτεμίδος εἶναι ἡ ἀκαρδὴ ἐκδικῆτρα. Μὲ ἄλλους λόγους ὁ Ἀχταίων ἐπεθύμησε νὰ ἴδῃ γυμνὴν τὴν θεάν, δηλ. νὰ γνωρίσῃ τὰ μυχαϊότατα τῆς Ἀρτεμίδος, ὡς ἀναζητητῆς τῆς Ἀληθείας, ἠθέλε νὰ κατανοήσῃ τὴν Οὐσίαν καὶ τὴν Δύναμιν τῆς θεαίνης, χωρὶς νὰ εἶναι ἀκόμη τελείως παρεσκευασμένος καὶ ἐξηγητισμένος. Ἡ θεὰ τῷ ἀπεκαλύφθη, ἀλλ' ὡς ἀκαρδὴ ἐκδικῆτρα, διότι τὸ ζῶδες δὲν εἶχεν εἰσεῖτι κατατροπωθῆ ἀπὸ τοῦ Ἀχταίωνος, καὶ τὰ «θηρία» μαζὺ μὲ τοὺς κύνας τῆς θεᾶς κτερίζοχθησαν τὸν ἀτυχῆ Ὑπερόπτην. Διότι ἡ θεὰ Ἄρτεμις, κηρύσσει πόλεμον ἀμείλικτον κατὰ τῆς Ἡδυπαθείας καὶ τῶν ταπεινῶν Παθῶν. Διότι εἰς μόνον πόλεμος καὶ μία ἐκδίκησις ἐπιτρέπεται: ὁ **πόλεμος κατὰ τῆς κακίας**».

Εἰς τὴν Ἐφεσον, ἡ Ἑλληνικὴ Ἄρτεμις, λαμβάνει κάπως διαφορετικὸν χαρακτῆρα, διακρινομένη διὰ τινος οὐσιώδους χατακτηριστικοῦ. Δὲν εἶναι πλέον ἡ Παρθένος θεὰ, ἀλλ' εἶναι ἡ κατ' ἐξοχὴν τροφὸς τῶν οὐτιων, τῆς ὁποίας τὸ στήθος καλύπτεται ὑπὸ ἀπείρων μαστῶν. Ἡ διατρέφουσα ἐνέργειά της, ἐκτείνεται ἐφ' ὅλων τῶν μορφῶν τῆς ζωῆς, ἡ ὁποία ἐξελίσσεται ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς Γῆς, ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων, τῶν ζῶων καὶ τῶν φυτῶν. Πέριξ τοῦ σώματός της, τὸ ὁποῖον ἔχει σχῆμα κολεοῦ, χαράσσονται πλείστοι ζῶναι, αἵτινες περιλαμβάνουν κεφαλὰς ἐλάφων, λεόντων, ταύρων, πτηνῶν καὶ ἀνθρώπων. Δὲν δυσκολεύεται ἐν ταῖς εἰκόσιν αὐταῖς νὰ ἀναγνωρίσῃ ὁ προσεκτικὸς μελετητῆς τὰ τέσσαρα ζῶα τῆς Ἀποκαλύψεως, ἢ τὰς τέσσαρας ὄψεις τῆς Σφιγγός, αἱ ὁποῖαι δὲν παριστοῦν ἐν τελικῇ ἀναλύσει ἢ τὰ τέσσαρα κοσμογονικὰ στοιχεῖα, μὲ τοὺς τέσσαρας ἐξουσιαστὰς των.

Ἐν τέλει θὰ ἀναφέρωμεν ὅτι ἐν Ἀρκαδίᾳ σύμβολον αὐτῆς ἦτο ἡ Ἄρκτος, εἰς πλείστας δὲ πόλεις τῆς Ἑλλάδος ἐκαλεῖτο Ταυροπόλος, τὸ δὲ ζῶον ἦτο εἰς αὐτὴν ἀφιερωμένον,

Ἐρευνῶντες ἀπὸ ἄλλης τινὸς πλευρᾶς τὸ αὐτὸ ζήτημα παρατηροῦμεν ὅτι τόσον ἢ Ἄρτεμις ὅσον καὶ ἡ ἐκ πατρὸς ἀδελφὴ τῆς Ἀθηνᾶ, ἀπετέλεσαν ἐν τῇ ἀρχαιότητι τὸ σύμβολον τῆς Παρθενίας. Ἀμφότεραι χαρακτηρίζονται ὑπὸ πυρῶδους, ἀόκνου καὶ μαχητικῆς φύσεως. Γνωρίζομεν ἐκ τῶν προηγουμένων ὅτι εἰς τὴν Ἀθηνᾶ ἀποδίδεται ὁ Κριὸς κατὰ τὴν ἀστρολογικὴν παράδοσιν, εἰς τὴν Ἄρτεμιν ὁ Τοξότης, εἰς τὸν Ἀπόλλωνα, ὁ Λέων. Τὰ τρία ταῦτα ζῳδία, ὡς θὰ παρατηρῆ ὁ ἀναγνώστης, ἀποτελοῦν ἐν τῇ ἀστρολογίᾳ τὸ καλούμενον πυρῶδες τρίγωνον.

Τὸ γεγονός τοῦτο δὲν στερεῖται σημασίας. Ἔχομεν πράγματι ἐν τρίγωνον τοῦ ὑποίου ἢ βᾶσις κατέχεται ὑπὸ δύο παρθενικῶν, θηλείων Θεοτήτων, ἀμφοτέρων πολεμικῶν, ἀόκνων, πυρῶδων, ἐνῶ ἡ κορυφὴ τοῦ τριγώνου κατέχεται ὑπὸ τοῦ θείου χειριστοῦ τῆς λύρας. Ἐνθυμούμεθα τὴν νίκην τῆς λύρας κατὰ τοῦ αὐλοῦ, τοῦ Μαρσίου καὶ τοῦ Πανός. Συσχετίζοντες τὸ ἔμβλημα τοῦτο πρὸς ἐν ἀνάλογον ἀπαντῶμενον εἰς φιλοσοφικόν τινα βαθμὸν τοῦ τεκτονικοῦ μυσταγωγικοῦ συστήματος, θέλομεν ἀκόμη μίαν φορὰν διαπιστώσῃ τὴν ἁρμονίαν τὴν ὑφισταμένην μεταξὺ ὕλων τῶν μυσταγωγικῶν ρευμάτων, ἀδιακρίτως χρόνου καὶ τόπου.

Γ) ΑΣΤΡΟΛΟΓΙΚΩΣ

1) ΓΕΝΙΚΩΣ.

Ἑλληνιστί. — Τοξότης.

Ἰνδιστί. — Ντάνους

Δεσπότης. — Ζεὺς (Πέμπτη)

Στοιχ. ιδιότης. — Θ. Ξ.

Χρῶμα. — Σκοτεινὸν ἰώδες.

Ἥχος. — Σὸλ φυσικόν.

Γκούνα. — Σάττβα.

Νιδάνα. — Οὐπαδανάμ.

Δεκανοί. — Ζεὺς, Ἄρης, Ἥλιος.

Ἰδιοσυγκρασία. — Χολερική.

Χαρακτήρ. — Νόμος.

Στοιχεῖον. — Πῦρ.

Δίθος. — Ἀμέθυστος, Ὑάκινθος.

Υἱὸς Ἰακώβ. — Γάδ.

Ὁμόλ. σημ. — Δίδυμοι (πνεύμονες)

Κατοπιρ. σημ. — Αἰγόκερως.

Γενικοὶ χαρακτήρες. — Πυρῶδες, κινητόν, θετικόν, μουσικόν, μέχρι 15^ο ὥραϊον, καλλίφωνον, καὶ λεπτοφυές, δίσωμον, ἠλεκτρικόν.

Κράτη. — Ἀραβία (Ὑδροχόος), Αὐστραλία, Δαλματία, Ἰστρία, Ἰσπανία, Οὐγγαρία, Βυρτεμβέργη (Δίδυμοι).

Πόλεις. — Ἀβινιόν, Μπράτφορτ, Βουδαπέστη, Κάδιξ (Καρκίνος), Κολωνία, Μάϊσσην, Ρότεμπουρκ, Στουτγάρδη, Τολέδον.

Ἐνατος οἶκος. — Μεγάλα ταξείδια, θρησκεία, σοφία, ποίησις, ἀνωτέρα διανοητικότης.

Κοινωνία. — Θρησκεία, ἐπιστήμαι, ζητήματα ἀποικιῶν, ἀεροπορία.

Ἐπαγγελματικαὶ κλίσεις — Ἰεωσύνη, ἀνώτερος καθηγητής, στρατιωτικός, ὑπάλληλος, δικαστής, ποιητής.

2) Ο ΤΟΞΟΤΗΣ ΩΣ ΩΡΟΣΚΟΠΟΣ ἢ ΩΣ ΟΙΚΟΣ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ.

Ἀπὸ 23 Νοεμβρίου μέχρι 21 Δεκεμβρίου

Ψυχολογικῶς. — Θ) Ζωηρός, ἐλεύθερος καὶ εἰλικρινής. Μεγάθυμος, ἐνθου-

σιώδης, ἀπηλλαγμένος προϋπολογισμῶν, ἀνδρείος, τοληηρός. ἐν τούτοις φιλεισηνικός καὶ δίκαιος, ἐπιχειρηματικός, ἱπποτικός καὶ φιλόθρησκος. Ὑψηλὸν πνεῦμα τὸ ὅποιον δύναται νὰ ἐνθουσιασθῇ διὰ μεγάλας πράξεις. Μεγάλῃ ἀγάπῃ πρὸς ταξείδια, τὸ κυνήγιον καὶ τὸν ἀθλητισμόν. Μεγάλῃ διαισθητικῇ ἱκανότητι, μέχοι προφητείας διήκουσα. Ἰκανοποιοῦνται εὐκόλως καὶ τυχῶς, αἰσιόδοξοι, προσβάλλονται ὁμως ταχέως. Μισοῦν νὰ ἄρχωνται ὑπὸ ἄλλων, μολονότι ἀρέσκονται εἰς τὴν συντροφίαν καὶ ποθοῦν νὰ περιβάλλωνται ὑπὸ ἄλλων ἀνθρώπων.

Α) Ἀπερισκεψία, μεταβολὴ σκέψεων καὶ ἀποφάσεων ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμήν, τάσις πρὸς σοφιστικὰς σκέψεις, μεγαλοποιήσις ἀπλουστάτων πραγμάτων. φανταστικαὶ διηγήσεις καὶ ἄνθρωποι τῶν σαλονιῶν. Ὑπὲρ τὸ δέον μεγάλη ἀγάπη πρὸς ἀνεξαρτησίαν.

Διανοητικῶς. — Ἔχουν μεγάλην ἀντίληψιν καὶ παρουσιάζουν χαρακτηριστικὴν ὀξυδέρκειαν ἐνώπιον ἐπιπιπτότων κινδύνων. Διαγιγνώσκουν αὐτοὺς ἐκ τῶν προτέρων μὲ διαύγειαν ἐξαιρετικὴν. Γίνονται ταχέως κύριοι νέων ἰδεῶν καὶ τρόπων ζωῆς.

Θέλησις. — Παρατηρεῖται σιδηρᾷ θέλησις, καὶ ὅταν ἀρχίσουν μίαν οἰανδῆποτε ἐργασίαν, ἐπιδίδονται εἰς αὐτὴν μὲ πλήρη ἐργατικότητα μέχρι τελείας ἐξαντλήσεως, ἐκτὸς ἐὰν ἐν τῷ μεταξὺ μεταβάλουν γνώμην, καὶ ἐπιδοθοῦν εἰς ἄλλην ἐνασχόλησιν.

Υγεία, ἀσθένειαι, θάνατος. — Γενικῶς ὁ βίος τῶν ἀνθρώπων τοῦ Τοξότου εἶναι μακρὸς καὶ ἐπωφελής. Ἐν τούτοις δέον νὰ εἶναι προσεκτικοὶ ἀπὸ ἀπροσδόκητον ἀτύχημα, οἷον πτώσιν ἀπὸ ὑψηλὸν μέρος, ἢ ἐκ μέρους ζώου. Ἄν καὶ τρέφουσιν ἰδιαιτέραν συμπάθειαν πρὸς ὅλα τὰ ζῶα, καὶ ἐξασκοῦσιν ἐπ' αὐτῶν ποιάν τινα ἐπιρροήν.

Αἱ κυριώτεραι νοσογόνοι διαθέσεις εἶναι ἀσθένειαι τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων καὶ τοῦ νευρικοῦ συστήματος. Περαιτέρω πιθήσεις τῶν ἰσχύων καὶ τραυματισμοὶ τῶν κνημῶν, νόσοι τῶν ὀργάνων τῆς ἀκοῆς. Μεγαλειτέρα συχνότης τῶν παθήσεων τούτων παρουσιάζεται κατὰ τὸ δεύτερον τρίτον ἔτος τῆς ἡλικίας τοῦ ὑποκειμένου, πάντως δὲ μετὰ τὸ τριακοστὸν ἔτος αὐτοῦ, τὸ ὅποιον θεωρεῖται ὑπὸ τῆς παραδόσεως ὡς χαρακτηριστικόν.

Ἀγάπη καὶ γάμος. — Συνήθως ἔχουν νὰ παρουσιάσουν πολλὰς ὑποθέσεις ἐρωτικῆς φύσεως, συχνὰ δὲ ἔρχονται καὶ εἰς δεύτερον γάμον ἐνῶ ἐν σημαντικὸν γεγονός ἢ ἀλλαγὴ τῆς τύχης λαμβάνει χώραν κατὰ τὸ τριακοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας των.

Τέκνα πολὺ ὀλίγα δέον νὰ ἀναμείνωται, κατὰ τὸ πλεῖστον δὲ τὰ ὑποκείμενα τοῦ Τοξότου εἶναι στεῖρα. Ἀπὸ τὸ πρωτότοκον τέκνον θὰ προκληθοῦν, κατὰ τὰς βεβαιώσεις τῆς παραδόσεως, πολλαὶ φροντίδες καὶ στενοχωρία.

Γονεῖς καὶ συγγενεῖς. — Εἴτε ἀμφότεροι οἱ γονεῖς τοῦ ὑποκειμένου, εἴτε ἐκ μέρους τοῦ πατρὸς ἢ πενθεροῦ ὑπάρχει τι τὸ ὅποιον πρέπει νὰ τηρῆται ἀπορρητον, καὶ τὸ ὅποιον προξενεῖ θλίψεις εἰς τὸ ὑποκείμενον, ἐνίοτε δὲ τὸ ἀναγκάζει νὰ ἀποσυρθῇ τῆς κοινωνίας καὶ νὰ ζῇ κἄπως ἐν ἀπομονώσει. Ὑπάρχει ἐπίσης πιθανότης νὰ ἀπωλέσῃ ἓνα τῶν γονέων του διαρκοῦντος ἐνὸς ταξειδίου, ἢ συνεπίε ἀτυχήματος.

Ἐπάρχουν ὀλίγοι ἀδελφοί, ἔξ αὐτῶν ὅμως θὰ πηγάζῃ διχόνοια καὶ δυσαρμονία. Ἐκ μέρους τῶν συγγενῶν θέλει ὁ ἄνθρωπος τοῦ Τοξότου εὔρει μεγάλην ὑποστήριξιν καὶ συναντίληψιν.

Φίλοι καὶ ἐχθροί. — Πολλοὶ φίλοι μεγάλης κοινωνικῆς θέσεως οἱ ὅποιοι πολλαχῶς φαίνονται χρήσιμοι ἀπὸ ἀπόψεως ὑποστηρίξεως. Ὁμοιδεάται καὶ φίλοι συναντιῶνται κατὰ τὴν παράδοσιν μεταξὺ τῶν ἀτόμων τοῦ ἰδίου ζώδιου, τοῦ Κριοῦ, τῶν Διδύμων καὶ τοῦ Λέοντος. Κατὰ δευτέραν γραμμὴν μεταξὺ τῶν ἀτόμων τοῦ Ὑδροχόου καὶ τοῦ Ζυγοῦ.

Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ἐχθρούς, οὗτοι εἶναι πολλοὶ καὶ δυνατοί, προσπαθοῦντες νὰ βλάψουν τὸ ὑποκείμενον διὰ λόγων καὶ ἔργων, εἴτε ὑποσκάπτοντες τὴν θέσιν ἐν τῇ κοινωνίᾳ, εἴτε τὴν τιμὴν. Ἐνίοτε συναντᾶται μία φιλία ἢ γάμος μεταξὺ ἀτόμων ὁ ὁποῖος δίδει τὴν ἐντύπωσιν τοῦ πλέον εὐαρμοστόου καὶ εὐτυχοῦς. Ἐν τούτοις εἰς τὰς πλείστας τῶν περιστάσεων ἐν προκειμένῳ αἱ ἐνώσεις αὗται δὲν ἀποτελοῦν εὐεχῆ φαινομενικότητος μὴ συμφωνοῦσας πρὸς τὴν ἀλήθειαν. Πολλάκις ἢ αὐτατάτη δημιουργεῖται καὶ ἐπὶ τῶν ἰδίων ἀτόμων τοῦ Τοξότου, βλέποντα δηλ. ἐν ἄτομον νομίζοντες ὅτι εὔρον ἐν τῷ προσώπῳ του τὸν πολυτιμώτερον φίλον, ἀργότερον δὲ μόλις ἀνακαλύπτουν τὴν αὐταπάτην. Οἱ ἐχθροὶ τοῦ Τοξότου εἶναι ἄτομα τῶν Ἰχθύων, τοῦ Καρκίνου καὶ τοῦ Σκορπίου.

Κοινωνικὴ θέσις καὶ ἐπάγγελμα. — Κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς νεανικῆς ἡλικίας μέλλουν νὰ δοκιμάσουν πολλὰς πικρίας καὶ στερορήσεις. Μόλις ἀργότερον ἀνακουφίζονται καὶ ἀναδεικνύονται. Συχνὰ συνδυάζονται δύο διάφορα ἐπάγγελλα. Γενικῶς ἀπαιτεῖ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ Τοξότου μεγάλην ἐλευθερίαν καὶ ἀνεξαρτησίαν, ὅπου δὲ οἱ χαρακτῆρες οὗτοι συνδυάζονται τὸ ὑποκείμενον προκόπτει. Πολλοὶ μουσικοὶ ἀνήκουν εἰς τὸ ζῶδιον τοῦτο, κάθε δὲ ἐργασία διανοητικῆς φύσεως καὶ ἀπαιτοῦσα σκέψιν, εἶναι κατάλληλος δι' αὐτό.

Ἑλικὴ πλοῦτη. — Κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς ἡλικίας του τὸ ὑποκείμενον ἔχει νὰ δοκιμάσῃ μεγάλας στερορήσεις καὶ πενίαν, λόγῳ μεταλλαγῆς ἢ ἀνατροπῆς τῆς θέσεως τῶν γονέων, πράγμα ὅπερ πολλάκις εἶναι ἡ αἰτία τοῦ ἀπορρήτου τῆς οἰκογενείας περὶ οὗ ἀνωτέρω ἐλέγωμεν, καὶ τοῦ προώρου θανάτου τῶν γονέων. Ἀργότερον ὅμως ἀνατέλουν καλλίτεροι ἡμέραι, καὶ τὸ ὑποκείμενον καθίσταται εἴτε διὰ τῆς ἰδίας του ἰκανότητος, εἴτε ἐκ τύχης, ἀρκετὰ ἀνεξάρτητον οἰκονομικῶς καὶ εὐκατάστατον.

Δ) ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΟΝΙΚΩΣ

1) **Πρόσωπον.** — Γενικῶς περιορισμένον ἄν καὶ ζωηρὸν προφίλ, σχετικῶς μακρὰ ῥίς, εἰλικρινεῖς καὶ εὐχάριστοι ὀφθαλμοί, χρῶμα ὑγιές, θολωτὸν μέτωπον, ὑψηλὸν καὶ εὐρύτατον κρανίον ἐν προεκτάσει μέχρι τοῦ μετώπου, πολλάκις ξανθὴ τρίχωσις.

2) **Παράστημα.** — Εὐγενής, ἐλευθέρη, τὸν σεβασμὸν ἐμπνέουσα στάσις τοῦ κορμοῦ, μεγάλη εὐαινεσία, τύπος ἀθλητικὸς, μετρίου πάχους.

3) **Βάδισμα.** — Πλήρης ὀρμῆς, ἐλεύθερον, μὲ καθωρισμένον σκοπόν, αἴξουσα ἐπιτάχυνσις.

4) **Φωνή, ὀμιλία.** — Ἰσχυρά, μετὰ πεποιθήσεως διατυπωμένη, διήγησις, ἀναγγελία.

Ε) ΓΡΑΦΟΛΟΓΙΚΩΣ

Ὁ γραφικὸς χαρακτῆρ μαρτυρεῖ ἐπὶ ἐλαφρῶς πεπιεσμένων χαρακτῆρων μεγάλην εὐκίνησιαν, ἀπόλυτον ἀνεξαρτησίαν, αἱ γραμμαὶ βαίνουν ἄλλοτε πρὸς τὰ ἄνω, ἄλλοτε πρὸς τὰ κάτω, συχνώτατα ἀκόμη καὶ ἐπὶ τῶν γραμμάτων παρατηρεῖται ἡ ἀταξία αὕτη, μὲ γενικὴν κλίσιν τῶν στοιχείων πρὸς τὰ δεξιὰ. Σχετικῶς ὑπερμέτρως μεγάλα γράμματα, καὶ παρ' ὅλα ταῦτα, ἐπίσης μακροὶ γραμμαὶ καὶ οὐραί.

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΥΤΙΚΟΙ ΤΥΠΟΙ ΤΟΥ ΤΟΞΟΤΟΥ					
ΦΥΤΙΚΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ	ΖΩΙΚΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ		ΟΡΥΚΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ		
	ΤΕΤΡΑΠΟΔΑ	ΠΤΗΝΑ	ΑΛΑΤΑ	ΜΕΤΑΛΛΑ	ΛΙΘΟΙ
Acer	Ἴππος	Ἄετός	Cd. θειϊκόν	Κασσίτερος	Ἰάκινθος
Aesculus hippocast	Κῶν	Κορώνη	Na. θειϊκόν	Κάδμιον	Τοπάξιον
Archangelica off.	Ἐλέφας	Πέρδιξ	—	Βισμύθιον	Χρυσόλιθος
Beta Vulgaris	—	Κορυδαλλός		—	—
Castanea vesca					
Equisetum arv.					
Ficus carica					
Laurus nobilis					
Leontodon					
Melilotus albus					
Pinus sylvatica					
Potentilla reptans					
Triticum repens					

ΣΤ) ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΩΣ

Μέρος τοῦ σώματος. — Μηροί, ἰσχία.

Δευτερευόντως. — Πνεύμονες, βραχίονες (Δίδυμοι)

Παθολογικῶς. — Ἰσχίας, τραυματισμοὶ κνημῶν καὶ ἰσχιῶν, ρευματισμοὶ καὶ ἄρθριτις.

Δευτερευόντως. — Νόσοι τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων, ἀσθένεια τοῦ αἵματος (χοιράδωσις), νευρικοὶ παθήσεις, τραυματισμὸς τῶν βραχιόνων, περαιτέρω νόσοι τῆς ἀκοῆς.

Διάρκεια τῶν ἀσθενειῶν. — Ἀκτὺς ἕκτου οἴκου ἐν τῷ Τοξότῃ, δηλοῖ κανονικὴν πορείαν τῆς ἀσθενείας.

Ἰδιοσυγκρασία — Χολερική.

Στοιχ. ιδιότης. — Θ. Ξ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΙΚΟΣΤΟΝ

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ

Α) ΜΥΘΟΛΟΓΙΚΩΣ

Τὴν 22αν Δεκεμβρίου φθάνει ὁ ἥλιος, ἐν τῇ πορείᾳ του διὰ μέσου τῆς ἐκκλειπτικῆς, εἰς ἓν σημεῖον τροπῆς. Φθάνει κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην τὴν νοτιωτέραν του θέσιν, καὶ εἰσερχόμενος ἤδη ἐν τῷ ζῳδίῳ τοῦ Αἰγόκερω, ἀρχίζει ἐκ νέου τὴν πρὸς βορρᾶν πορείαν του. Ἐν τῷ ζῳδίῳ τούτῳ αἱ ἡμέραι φθάνουν τὸ μέγιστον τῆς βραχυτέρας των. Τὸ παλαιὸν φῶς τρόπον τινὰ θνήσκει, καὶ γεννᾶται τὸ νέον, καὶ ἐορτάζεται ἑξωτερικῶς ἡ γέννησις τοῦ Χριστοῦ.

Αἰγόκερος ὀνομάζεται τὸ ζῳδιὸν τοῦτο πρὸς τιμὴν καὶ ἀνάμνησιν τῆς αἰγὸς Ἀμαλθείας ἣτις ὡς θὰ ἐνθυμούμεθα εἶχε διαθρέψει τὸν Δία ἐπὶ τοῦ ὄρους Δίκτης. Ἐν τῇ ἐπομένῃ παραγράφῳ, θὰ καταδείξωμεν τὴν σπουδαίαν αἰτίαν διὰ τὴν ὁποίαν εἰς τὴν σημαντικὴν ταύτην ἐποχὴν τοῦ ἔτους τῆς χειμερινῆς τροπῆς τοῦ Ἠλίου, ἀφιερῶθη τὸ σύμβολον τοῦ Αἰγόκερω—Τράγου, καὶ τὴν ἐπίσης πλήρη ἀποκαλύψωμεν σχέσιν ἣτις ὑφίσταταται μεταξὺ τοῦ ζῴου τούτου καὶ τῆς εἰς τὸ ζῳδιὸν ἀποδιδομένης θεᾶς Ἑστίας.

Περὶ τῆς ἐν λόγῳ θεᾶς ἔχομεν, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰς ἄλλας θεότητες τοῦ ἑλληνικοῦ Πανθέου, ὀλίγα μόνον νὰ ἀναφέρωμεν. Αἱ περὶ αὐτῆς διδόμεναι εἰδήσεις εἶναι ἐκπληκτικῶς ὀλίγαι. Τὸ γεγονός δύναται νὰ ἐξηγηθῇ εἴτε διότι ἡ λατρεία τῆς Ἑστίας ἐτελεῖτο ἐν κρυπτῷ καὶ ἀπαραβύστῳ, εἰς τὰς ἐλαχίστας ἱερεΐας καὶ τὸν ἐπὶ κεφαλῆς ἱερέα οὔσα γνωστή, εἴτε λόγῳ τοῦ ἀποκρύφου τῆς περὶ τῆς θεᾶς παραδόσεως, ἐτηρεῖτο ὑπὸ τῶν γνωρισάντων τὰ μυστήριά της ἀπόλυτος σιγή.

Τὰ περὶ τῆς θεᾶς Ἑστίας μυθολογούμενα δύνανται νὰ συγκεντρωθοῦν εἰς τὰς ἀκολουθοῦσας εἰδήσεις:

Ἡ Ἑστία εἶναι ἡ πρωτότοκος θυγάτηρ τοῦ Κρόνου καὶ τῆς Ρέας, ἀδελφὴ ἐπομένως τοῦ Διὸς, τῆς Ἥρας καὶ τῶν ἄλλων θεοτήτων τοῦ Ὀλύμπου τῶν ἐκ τοῦ Διὸς γεννηθέντων. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον ἀργότερον ἐξυμνήθη ὑπὸ τῶν ποιητῶν ὡς «πρωτότοκος» καὶ προσβυτάτη τῶν θεῶν.

Τὸ μόνον περιστατικὸν τὸ ὁποῖον ἀναφέρεται περὶ τοῦ βίου της, εἶναι ὅτι τόσον ὁ Ἀπόλλων, ὅσον καὶ ὁ Ποσειδῶν εἶχον ἐπιζητήσῃ τὴν μετ' αὐτῆς ἐνωσιν, ἀλλ' ἡ ἐντροπαλὴ παρθένος εἶχεν ἀντιστῆ δραστηρίως εἰς τὰς παρακλήσεις των. Καταδιωχθεῖσα ὑπὸ τῶν θαυμαστῶν της θεῶν, ἤλθε καὶ ἐτέθη ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Διὸς καὶ ἐκεῖ:

ὦμοσε μέγαν ὄρκον, ὅς δὴ τετελεσμένος ἐστίν,
ἀψαμένη κεφαλῆς πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο,
παρθένος ἔσεσθαι, πάνθ' ἤματα... (Θεογον. 453)

Δὲν θὰ ἐπιχειρήσωμεν ἐνταῦθα νὰ καταδείξωμεν τὴν ἐτυμολογίαν τοῦ ὀνόματος Ἑστία, ὅπερ γίνεται διὰ μακρῶν εἰς τὰς ἐπισήμους μυθολογίας τῶν συγχρόνων ἐρευνητῶν. Θὰ ἀρκεσθῶμεν νὰ ἀναφέρωμεν ἐνταῦθα ὅτι ἡ ἐν λόγῳ θεὰ «ἐσημίαινεν ἐκ περιτροπῆς καὶ διὰ σειρᾶς ἰδεῶν, τῶν ὁποίων ὁ κύκλος ἠϋρύνετο ἀλληλοδιαδόχως, τὴν Ἑστίαν τὴν κειμένην εἰς τὸ κέντρον τοῦ Βωμοῦ ἐπὶ τοῦ ὁποίου οἱ ἀρχαῖοι ὠρχίζοντο τοὺς μεγαλειτέρους τῶν ὄρκων, κατ' ἀναλογίαν τὴν ἐστίαν τοῦ μέσου τῆς κατοικίας, τὴν ἐστίαν τῆς πόλεως, τῶν πρυτανείων, τῆς Ἑλλάδος, τὸ κεντρικὸν πῦρ τῆς Γῆς, καὶ αὐτὴν τέλος τὴν Γῆν, ἐστίαν σταθερὰν καὶ ἀκίνητον τοῦ Σύμπαντος». — (Ντεσάρμ).

B) ΑΛΛΗΓΟΡΙΚΩΣ

Εἶδομεν ἐν τῇ πρώτῃ παραγράφῳ ὅτι ἡ Ἑστία ἐθεωρεῖτο ὑπὸ τῶν ποιητῶν ὡς ἡ «βίασις τῆς οἰκογενείας» ὡς ἡ ἐστία τοῦ πυρὸς τοῦ οἴκου καὶ ὡς ἡ «μεγάλη μήτηρ». Ἐὰν ἐνθυμηθῶμεν ὅτι ὁ Αἰγόκερος εἶναι τὸ δέκατον κατὰ σειρὰν ζώδιον, ἀντιστοιχοῦν πρὸς τὸν δέκατον οἶκον, θέλομεν οὕτω συλλάβῃ τὴν μίαν τῶν κλειδῶν διὰ τὴν κατανόησιν τοῦ σπουδαίου μύθου τῆς θεᾶς ὁ ὁποῖος μᾶς ἐνδιαφέρει. Ὡς κοινῶς ὑπὸ τῆς παραδόσεως εἶναι παραδεδεγμένον, ὁ δέκατος οἶκος ἀντιπροσωπεύει τὴν μητέρα τοῦ ὑποκειμένου, ὄντως «τὸ κέντρον τοῦτο τῆς οἰκογενειακῆς ἐστίας», συγχρόνως δὲ καὶ τὸν ὠροσκοπικὸν τόπον τὸν ἐπιδρῶντα ἐπὶ τῆς εἰμαρμένης, τοῦ μοιραίου, καὶ τῆς τύχης καλῆς ἢ κακῆς τοῦ ὑποκειμένου. Καὶ ἐπὶ τῆς εἰμαρμένης ταύτης οὐδεὶς τῶν θνητῶν δύναται νὰ ἐξασκήσῃ ἐπίδρασιν· τὸ πᾶν ἄγεται καὶ φέρεται ἐν τῇ δίνει ταύτη τοῦ ἀστροικοῦ φωτός, τὸ ὁποῖον μᾶς περικλείει πανταχόθεν ὡς δι' εἵδους κλοιοῦ.

Λιὰ τοῦτο βλέπομεν τὴν Ἑστίαν μὴ δεχομένην τὴν φιλίαν τοῦ Ἄπολλωνος καὶ τοῦ Ποσειδῶνος καὶ παρομένουσαν παρθένον ὡς πρὸς τὰς ἐξωτερικὰς ἐπίδρασεις. Μόνον μετὰ τῆς Δήμητρος ἀναφέρεται ὡς τηροῦσα φιλικὰς σχέσεις — Παρθένος ἐν τριγῶνῳ πρὸς τὸν Αἰγόκερον — ἀλλ' αἱ σχέσεις αὗται ἀναφέρονται πρὸς σχέσεις μεταξὺ μητρὸς καὶ θυγατρὸς, ἐπίσης κατὰ τὸ λέγειν τῶν ποιητῶν. Διότι — καὶ ἐνταῦθα πρέπει νὰ μνημονευθῇ τοῦτο — φαίνεται ὅτι ἐπῆρξαν δύο Ἑστίαί. Ἡ μία ἡ ἀρχαιοτέρα ἐλέγετο ὠσαύτως Τιτεία, θηλικὸν τοῦ Τιτιός, καὶ ἐσημίαινε τὴν Γῆν, σύζυγος τοῦ Οὐρανοῦ καὶ μήτηρ τοῦ Κρόνου, τοῦ Ὠκεανοῦ, τῆς Δήμητρος καὶ ἄλλων πολλῶν θεοτήτων. Ἡ νεοτέρα ἦτο ἡ παρθένος Ἑστία, ἡ πρωτότοκος τοῦ Κρόνου. Κατὰ τὴν πρώτην ὄθεν ἐκδοχὴν ἡ Δήμητρα ἦτο ἡ θυγάτηρ τῆς Ἑστίας. Ἐὰν δὲ παρακολουθήσωμεν τὴν συγγένειαν ταύτην, θὰ ἀνακαλύψωμεν ὅτι ἡ Ἑστία ἦτο ἡ μάμη τῆς Περσεφόνης, τῆς βασιλείσεως τοῦ Ἄδου, καὶ τὸ δίδαγμα τοῦτο εἶναι σημαντικώτατον εἰς συννεπείας. Εἶναι μία παράφρασις κατὰ ἀρχαῖον τρόπον τῆς βεβαίωσεως τοῦ Εὐαγγελίου ὅτι ὅλα τὰ πλούτη καὶ ἅπαντα ἡ φήμη τὴν ὁποῖαν ἡ ζωὴ μᾶς ἐπισχνεῖται, προσέχονται ἀπὸ τὸν «ἄρχοντα τούτου τοῦ κόσμου». Μᾶς βοηθεῖ ὠσαύτως νὰ κατανοήσωμεν διατί οἱ Καβαλλισταὶ λέγουν: «Ἐὰν τὸ πνεῦμα δίδεται ὑπὸ τοῦ πατρὸς, τὸ σῶμα — καὶ οἱ γῆνοι δεσμοὶ τοῦ — δίδονται ὑπὸ τῆς μητρὸς».

Ἡ Ἑστία, τὸ γῆνον τοῦτο καὶ κεντρικὸν πῦρ, ἐνεργοῦν ἐν τῇ ἐστίᾳ ἐκάστου ὄντος, ὑπομιμνήσκει κατὰ τὸν κ. Ταμὸς, ἐν πολλοῖς τὸν κεραυνωθέντα Ἀρχιγέλον τὸν ἐν τῇ ἕλῃ κατακείμενον.

Πρέπει επίσης να μνημονεύσωμεν ὅτι ὁ Σοφοκλῆς, ἐν τῷ Οἰδίποδι ἐπὶ Κολωνῶ ἀποκαλεῖ τὴν θεὰν «ὑπόγειον Ἑστίαν», ὁ Πλάτων «ψυχὴν τοῦ κόσμου», ὁ Πλωτῖνος «πνεῦμα ἢ διάνοιαν τῆς Γῆς», ὁ δὲ Εὐριπίδης «Γῆν μητέρα, ἡμένην ἐν αἰθέρι:»

καὶ Γαῖα μητὴρ, Ἑστίαν δὲ σ' οἱ σοφοὶ
βροτῶν καλοῦσιν ἡμένην ἐν αἰθέρι.

Οἱ «σοφοὶ» οὗτοι, προσθέτει ὁ Ντεσάρμ, εἶναι ἀναμφιβόλως οἱ Ὀρφικοί, τῶν ὁποίων ὁ Εὐριπίδης συχνὰ ἐπαναλαμβάνει τὰς ἰδέας. Εἰς τοὺς ἵμνους, οἱ ὁποῖοι διεφύλαξαν πιστῶς τὴν παράδοσιν τῶν δοξασιῶν των, ἡ Ἑστία, ἡ βασιλικὴ θυγάτηρ τοῦ Κρόνου, κατοικεῖ εἰς τὸ κέντρον τοῦ αἰωνίου Πυρός

Ἰστίη, εὐδυνάτοιο Κρόνου θυγάτηρ βασίλεια,
ἢ μέσον οἶκον ἔχεις πυρὸς ἀνάοιο μεγίστου,
τοὺς δὲ σὺ ἐν τελεταῖς δόσιους ἀναδείξαις . . .

Ἄλλ' εἰς τοὺς Ὀρφικούς, καθὼς καὶ εἰς τοὺς πυθαγορείους, ἡ σημασία τῆς Ἑστίας εὐρίνεται ἀκόμη. Δὲν εἶναι πλέον μόνον ἡ Γῆ, ἣτις κατέχει εἰς τὸ κέντρον αὐτῆς τὸ πῦρ, πηγὴν τῆς ζωῆς. Εἶναι ἀκόμη ἡ Γῆ, ἐξεταζομένη ὡς πρὸς τὴν θεσιν αὐτῆς ἐν τῷ Σύμπαντι, καὶ δὴ ἐν τῷ μέσῳ αὐτοῦ. Ὁ θρόνος τῆς Ἑστίας εἶναι ἡ «κεντρικὴ ἔδρα τοῦ κόσμου» καὶ ἡ ἔδρα αὕτη εἶναι ἀκίνητος. «Μένει γὰρ Ἑστία ἐν θεῶν οἴκῳ μόνη» λέγει ὁ Πλάτων ἐν τῷ Φαίδρῳ του. Εἶναι λοιπὸν τὸ πῦρ, τοποθετημένον εἰς τὸ κέντρον τοῦ Κόσμου, ὅπου μένει σταθερὸν καὶ ἀκίνητον, ἐνῶ τὰ ἄλλα οὐράνια σώματα ἐκτελοῦν τὰς περιφορὰς των. Ὁ χαρακτήρ οὗτος τῆς Ἑστίας, ἐξηγεῖ ἐν μέρει τὸν μῦθον τὸν σχετικὸν μετὰ τὴν παρθενίαν της. Ἐὰν ἡ Ἑστία εἶναι θεὰ παρθένος, εἶναι ἀπλῶς καὶ μόνον διότι τὸ πῦρ εἶναι τὸ κατ' ἐξοχὴν καθαρὸν καὶ ἄγνόν στοιχεῖον. Οἱ Πυθαγόρειοι — Φιλόλαος — ἠνόουν διὰ τῆς φράσεως «Ἑστία κόσμου» ὅχι ἀπλῶς τὴν Γῆν, εἰς τὴν ὁποίαν ἄλλως τε ἀπέδιδον κίνησιν περὶ τῶν Ἥλιον, ἀλλὰ ποσὸν πυρὸς ἀκινήτου εἰς τὸ κέντρον τοῦ Σύμπαντος.

Καὶ ἤδη δύναται ὁ ἀναγνώστης νὰ δικαιολογήσῃ πληρέστερον τοὺς ἀγνώστους σοφοὺς οἱ ὁποῖοι ἔθεσαν εἰς συνάφειαν τὴν θεὰν Ἑστίαν μετὰ τὸν Αἰγόκερω, τὸ τόσον λατρευτὸν καὶ τόσον καταπολεμητὸν συγχρόνως μέγα σύμβολον τοῦ θεοῦ Πανός, τοῦ «τραγασκελέως» θεοῦ τῶν Ναϊτῶν. Ὑπάσχει μάλιστα καὶ σχετικῶς μῦθος, κατὰ τὸν ὁποῖον κάποτε ἡ θεὰ Ἑστία ἐδέχθη ἐρωτικὴν ἐπίθεσιν ὑπὸ τοῦ θεοῦ Πριάπου ἐνῶ ἐκοιμάτο, καὶ τὰ ὑπέκυπτεν ἐὰν αἱ κραναὶ ἐνός ἐκεῖ περιτρισμαμένου ὄνου δὲν τὴν ἔσωζον τῆς δυσκόλου περιστάσεως. Διὰ τὸν λόγον μάλιστα τοῦτον ἐθεορεῖτο τὸ ζῶον ἱερὸν καὶ ἀφιερωμένον εἰς τὴν λατρείαν τῆς θεᾶς.

Συνοψίζοντες λοιπὸν τὰ ἐκ τοῦ συμβολισμοῦ τῆς θεᾶς Ἑστίας ἀπορρέοντα μυσταγωγικὰ διδάγματα, λέγομεν ὅτι αὕτη παριστᾷ τὴν δίνην τοῦ ἀστρικοῦ φωτὸς ἢ ὁποῖα περιβάλλει τὴν Γῆν δίκην ἀλύσου, σχηματίζουσα ἰσχυρὸν μαγνητικὸν κίκλωμα, εἶναι ἡ ψυχὴ τοῦ Κόσμου, ὁ ὄφις τῶν μυστηρίων, ὁ Τράγος τῆς ναϊτικῆς παραδόσεως, ὁ τροχὸς τῆς Εἰμαρμένης.

Γ) ΑΣΤΡΟΛΟΓΙΚΩΣ

1) ΓΕΝΙΚΩΣ.

Ἑλληνιστί.—Αιγόκερως.*Ἰνδιστί.*—Μακαράμ.*Δεσπότης.*—Κρόνος (Σάββατον)*Στοιχ. ιδιότης.*—Ψ. Ξ.*Χρῶμα.*—Σκοτεινὸν φαιόν, ἰῶδες.*Ἦχος.*—Ντὸ φυσικόν.*Ἐομόλ. σημ.*—Καρκίνος (στόμαχος)*Γκούνα.*—Ράγιας.*Νιδάνα.*—Μπαβό.*Δεκανοί.*—Κρόνος, Ἐφροδίτη, Ἐρμῆς.*Ἰδιοσυγκρασία.*—Μελαγχολική.*Χαρακτήρ.*—Κατασκευή.*Στοιχεῖον.*—Γῆ.*Δίθος.*—Γαγάτης, ὄνυξ, μαλαχίτης.*Υἱὸς Τακῶβ.*—Ἀσσήρ.*Κατοπιρ σημ.*—Τοξότης.

Γενικοὶ χαρακτήρες.—Γαιῶδες, γωνιῶδες, ἀρνητικόν, δξύ, ἄσχημον, ἀσθενικόν, φιλοσοφικόν, πνευματῶδες, φίλρι, μαγνητικόν.

Κράτη.—Ἀφγανιστάν, Ἀλβανία, Βοσνία, Βουλγαρία, Ἰλλυρία, Ἰνδία, (Καρκίνος), Ἰσλανδία, Μακεδονία, Μέκλεμπουργκ, Μεξικόν, Συρία, Θράκη, Θουριγγία, Θιβέτ (Ζυγός).

Πόλεις.—Ἀουξμπουργκ, Βρανδεμβούργον, Βουξέλλαι, Φαγεντία, Κωνσταντία, Μόσχα, Ὁξφόρδη, Πόρτ-Σάιτ, Πόξεν, Πράτο, Στέτιν, Τορτόνα, Βαρσοβία.

Δέκατος οἶκος.—Ἐπάγγελμα, κοινωνικὴ θέσις, ἐπιτυχία ἐν τῷ βίῳ, εἰμαρμένη, πετρωμένον, πεδίον δράσεως.

Κοινωνία.—Κυβέρνησις τῆς χώρας, κυβερνῶντα πρόσωπα καὶ πολιτικαὶ μεθόδους.

Ἐπαγγελματικαὶ κλίσεις.—Διπλωμάτης, Γλύπτης, Ἀρχιτέκτων, Εἰδικότητες, Μοναχός, ἀσκητής, ὀρνιθολόγος, ἀνθρακορύχος, βιομηχανός.

2) Ο ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ ΩΣ ΟΡΟΣΚΟΠΟΣ Ἡ ΩΣ ΟΙΚΟΣ ΤΟΥ ΗΑΙΟΥ.

Ἀπὸ 22 Δεκεμβρίου μέχρι 20 Ἰανουαρίου

Ψυχολογικῶς.—Θ) Φιλόπονος, δραστήριος, ἐπιφύλακτικός, φιλόδοξος, ὑπομονητικός, ὑπερήφανος. Ἐκδηλώσεις συμπαιθεῖων τῷ εἶναι ἥκιστα εὐχάριστοι. Τίξεις, πρακτικὸν πνεῦμα, τάσις πρὸς ἀπόκτησιν δυνάμεως καὶ ἐξουσιῶν. Σύνεσις, μονιμότης εἰς τὰς ἰδέας καὶ ἀποφάσεις. Ἐμμοнос ἐπίδοσις πρὸς πρακτικῆς φύσεως ἰδέας. Ἐχεμύθεια, συγκεκριμένως, μελαγχολικός, πρὸς τὴν γῆν ἀπεροφημένος χαρακτήρ, σταθερῶς ἐπὶ ἐδραίας πάντοτε βάσεως στηριζόμενος.

Α) Ἀλαζόν, φιλοπόλεμος, φίλερις, ἐκδικητικὸς καὶ πολλάκις καθ' ὅλην τὴν κυριολεξίαν τῆς λέξεως μοχηρός, κρατῶν ἐπὶ μακρὸν ἀνάμνησιν εἰς αὐτὸν γενομένης κακῆς τινὸς προίξεως. Μικρὰ ψυχὴ, φιλαργυρία, ἀδρὰ ψυχρότης αἰσθημάτων, ὑπολογισμός, ὑλοδοξία. Ἐνεκα τῆς ὑπερβολικῆς περισκέψεως κατανοῦν νὰ χρονίζουν εἰς τὴν λήψιν ἀποφάσεων. Διὰ τοῦτο θὰ ἔπρεπε ὅλοι οἱ ἄνθρωποι τοῦ Αἰγόκερω νὰ θέσουν ἓνα σκοπὸν εἰς τὴν ζωὴν των τὸν ὁποῖον νὰ ἀκολουθήσουν, διότι δὲν εἶναι ἐπιτήδευτοι εἰς τὴν συχνὴν λήψιν ἀποφάσεων καὶ ἀλλαγὴν αὐτῶν.

Διανοητικῶς. — Μανθάνουσι μὲ τὴν μεγαλειτέραν εὐκολίαν, διότι κατορθώνουν εὐκόλως νὰ ὑπαισέλθουν εἰς τὴν βαθυτέραν ἔννοιαν τῶν πραγμάτων. Εἶναι κατὰ τὸ πλεῖστον βαθεῖς διανοούμενοι, καλοὶ ὁμιληταί, καὶ διδάσκαλοι, καὶ ἔχουν κατὰ γενικὸν κανόνα πολὺ καλὴν μνήμην. Κάθε τὸ ἀπόκρυφον καὶ πᾶν τὸ μὴ ἀποκεκαλυμένον ἐν τῇ φύσει καὶ τῇ ἐπιστήμῃ τοὺς ἐνδιαφέρει ὑπερβολικά. Ὑπάρχει κατὰ τὸ πλεῖστον τελεία νοημοσύνη, βοηθούσης δὲ τῆς περισκέψεως, τῆς βαθύτητος καὶ τοῦ μνημονικοῦ παρουσιάζονται οἱ ἄνθρωποι τοῦ Αἰγόκερω μὲ πλοῦτον γνώσεων καὶ κάμνουν πάντοτε τὴν ἐντύπωσιν ἀνθρώπων σοφῶν.

Θέλησις. — Ἡ θέλησις εἶναι ἀνυπέρβλητος, διαρκείας καὶ ἐκ βαθείας περισκέψεως καὶ αὐτοπεποιθήσεως ἀπορρέουσα.

Ὑγεία, ἀσθένειαι, θάνατος. — Αἱ ἀσθένειαι εἰς τὰς ὁποίας τὸ ἄτομον τοῦ Αἰγόκερω εἶναι ἐκτεθειμένον εἶναι σχετικῶς πολυάριθμοι ἐκδηλούμενοι τόσον κατὰ τὴν νεανικὴν τοῦ ἡλικίαν, ὅσον καὶ κατὰ τὴν ὄριμον τοιαύτην. Διάθεσις πρὸς χρονίας παθήσεις τῆς πέψεως καὶ ἐναλλαγῆς τῆς ἕλης, ρευματισμοὶ καὶ ποδάγρα ἰδίως ἐπὶ τῆς πλέον εἰσισθήτου χώρας τοῦ γόνατος καὶ τῶν ἀρθρώσεων ἐν γένει. Περαιτέρω δερματικαὶ παθήσεις κυρίως κατὰ τὴν νεανικὴν ἡλικίαν. Καὶ ἀπὸ ἀπρόοπτα ἀτυχήματα πρέπει κατὰ τὴν παράδοσιν νὰ προφυλάσσωνται, ὡς ἀπὸ κινδύνους πυρός, πλῆγῶν ὑπὸ σιδηρῶν ἀντικειμένων κ. κ. Πολλοὶ ἐκ τῶν ἀνωτέρω νόσων προέρχονται ἐκ τῆς διηνεκοῦς δυσασκεσίας καὶ ἀπαισιοδοξίας πρὸς τὸν ἴδιον ἑαυτὸν των, ὡς καὶ ἕνεκα πνευματικῆς καὶ σωματικῆς ὑπερκοπώσεως μελαγχολίας καὶ ὑποχονδρίας.

Ἀγάπη καὶ γάμος. — Τόσον εἰς τὰς συμπαιθείας ὅσον καὶ πρὸς τὴν φιλίαν καὶ τὸν γάμον τὸ ἄτομον τοῦ ζωδίου τούτου δοκιμάζει ὠρισμένην ἀποστροφὴν ἀλλὰ καὶ οὐκ ὀλίγας διαφρεΐσεις καὶ ἀπογοητεύσεις. Κατὰ τὸ πλεῖστον πρὸ τῆς ἀποδοχῆς τοῦ γάμου προηγοῦνται διχόνοιαι καὶ δύσκολοι στιγμαί, ἐκ δὲ τοῦ ἐτέρου ἡμίσεως ἐν τῇ νεανικῇ ἡλικίᾳ μέλλουν νὰ δημιουργηθῶν κωλύματα πρὸς ἀπόκτησιν ἐνὸς πράγματος διὰ τὸ ὁποῖον τὸ ὑποκείμενον τοῦ Αἰγόκερω ἐμόχθησε καὶ τὸ ὁποῖον ποθεῖ. Ἡ παράδοσις πάντως συνιστᾷ εἰς τὰ αἰτοῦα τοῦ ἐν λόγῳ ζωδίου νὰ ὑπανδρεύωνται ἄχι καὶ τόσον ἐνωρίς, λέγουσα ὅτι ἐκ μέρους βραδείας τινὸς συζεύξεως ἰέλουν δημιουργηθῆ πολλοὶ εὐνοῖκαὶ συνήθη.

Ὁ ἄνθρωπος τοῦ Αἰγόκερω ἀποκτᾷ πολὺ ὀλίγα τέκνα, μέλλουν δὲ νὰ ἐπιηροεῖσιν μειονεκτικῶς τὴν θέσιν τοῦ πατρὸς των ἢ τῆς μητρὸς των ἢ καὶ ἀντιστρόφως.

Γονεῖς καὶ συγγενεῖς. — Κατὰ τὸ πλεῖστον ὑπάσχουν πολλοὶ ἀδελφοί, οἱ ὁποῖοι ὅμως μακρὰν ἀπὸ τοῦ νὰ εἶναι ὑποστηρικταί, τοῦ προξενοῦν διηνεκῶς φροντίδας καὶ πράγματα. Καὶ μετὰ τῶν λοιπῶν συγγενῶν δὲν ἀπαντᾷται σιγὰ μεγάλη ὁμόνοια, ὑφίστανται δὲ ἀντιζηλείαι καὶ μυστικαὶ ἐχθρότητες. Σιγὰ ἀποβήσκει ὁ πατὴρ προῶρως, ἄλλως ταλαιπωρεῖ αὐτοὺς διὰ τοῦ ἀποτόμιον καὶ ξηροῦ χαρακτήρος του. Ἰδίως ἐν σχέσει πρὸς τὸν γάμον μέλλει ὁ πατὴρ νὰ ἀντιδράσῃ ζωηρῶς.

Φίλοι καὶ ἐχθροί. — Οἱ φίλοι εἶναι γενικῶς πολλοὶ καὶ παρέχουν πολλὰς ἐχθονεύσεις εἰς τὸ ὑποκείμενον. Εἰς ἐν τοῦτοις ἐξ αὐτῶν μέλλει νὰ ἐπιηροεῖσιν δυσμενῶς τὴν κοινωνικὴν τροχίαν αὐτοῦ, ἢ τοὐλάχιστον ἐπιζητήσῃ τοῦτο. Οἱ

καλλίτεροι φίλοι των μέλλουν να είναι άτομα τοῦ Ταύρου, τοῦ Καρκίνου. ἢ τῆς Παρθένου.

Ἐχθροὶ δέον να ἀναζητηθοῦν κυρίως μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων οἱ ὅποιοι κατοικοῦν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἢ μεταξὺ τῶν συγγενῶν οἱ ὅποιοι ζηλοτυποῦν διὰ τὰς ἐπιτυχίας τοῦ ὑποκειμένου. Ἐν τοῦτοις τόσον οὔτοι ὅσον καὶ ὁ ἀνωτέρω ψευδὴς Φίλος πολὺ ὀλίγα θὰ δυνηθοῦν να πραγματοποιήσουν ἐναντίον τῆς προόδου καὶ εὐτυχίας τοῦ ὑποκειμένου.

Κοινωνικὴ θέσις καὶ ἐπάγγελμα.—Τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ὑπὸ τὰς ἐπηρεσίας τοῦ Αἰγόκερω γεννηθέντος ὑποκειμένου εἶναι στενῶς συνυφασμένον μετὰ ἀγώνας καὶ διαμάχας, πράγμα τὸ ὁποῖον τόσον περισσότερον τοὺς καθιστᾷ τολμηροὺς καὶ ἐπιχειρηματικοὺς. Συναντῶμεν ὑπὸ τὸ ζῳδιον τοῦτο μεγάλους βιομηχάνους, τραπεζίτας, περαιτέρω γλύπτας, ἀρχιτέκτονας, ὀρυκτολόγους, ἀλπινιστάς, ἐργάτας μεταλλείων καὶ ἀνθρακορούχους. Τὰ πρῶτα ἔτη τῆς βιοπάλης διέρχονται ἐν τῷ μέσῳ μεγάλων στερήσεων καὶ δοκιμασιῶν. Ἀργότερον ὅμως ἡ κατάστασις βελτιοῦται καὶ μετ' ὀλίγον φθάνει τὸ ὑποκείμενον εἰς ἀρκετὰ ἐπίζηλον θέσιν ἐν τῇ κοινωνίᾳ.

Ἐν τῷ ζῳδίῳ τοῦτῳ χαρακτηριστικὴ εἶναι ἐπίσης ἡ μεγάλη ἀγάπη πρὸς τὰ ταξείδια. Κατὰ τὸ πλεῖστον ταῦτα ὅμως γίνονται ἔνεκα ὑγιεινῶν αἰτίων, οὐχ ἤττον ὅμως καὶ ἔνεκα ἐπαγγελματικῶν λόγων. Τὰ ἀποτελέσματα τῶν ταξιδίων τούτων εἶναι ἐκάστοτε διαφορετικά, εἶναι δὲ συνυφασμένα μετὰ κέρδη ἀλλὰ καὶ μετὰ ζημίας, ὡς καὶ μετὰ μεγάλους κινδύνους.

Ὑλικὴ πλοῦτη.—Τὴν συχνὰ ἀποκτωμένην ὑλικὴν ἀνεξαρτησίαν ὀφείλουν τὰ άτομα τοῦ Αἰγόκερω κατὰ τὸ πλεῖστον εἰς τὴν πλήρη περισκέψεως καὶ ὀξείας ἀντιλήψεως, ἐφευρετικότητος καὶ ἐπιμονῆς ἀτομικὴν ἐργασίαν των. Εἰς τὴν ἐπιτυχίαν ταύτην συμβάλλουν ὅμως συχνὰ καὶ οἱ πολλοὶ φίλοι, εἴτε ἐμμέσως, εἴτε ἀμέσως.

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΥΤΙΚΟΙ ΤΥΠΟΙ ΤΟΥ ΑΙΓΟΚΕΡΩ					
ΦΥΤΙΚΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ	ΖΩΙΚΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ		ΟΡΥΚΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ		
	ΤΕΤΡΑΠΟΔΑ	ΠΤΗΝΑ	ΛΑΤΑ	ΜΕΤΑΛΛΑ	ΛΙΘΟΙ
Aconitum napelus	Ἄονος	Πελαργός	Ἄνθραξ	Μόλυβδος	Ἄονυξ (μέλας)
Canabis sativa	Κάμηλος	Ἐρωδιός	Λιθάργυρος		Γαγάτης
Conium maculat.					Μαλαχίτης
Fagus sylvatica	Μῦς				Ρουβίνιον
Pelleborus niger	Χελώνη				Ἀχάτης
Hyoscyamus					Μελανίτης
Lolium perene	Τρόγος				
Mandragora					
Populus nigra					
Rhus toxicoden- dron					
Taxus baccata					

Δ) ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΟΝΙΚΩΣ

1) *Πρόσωπον*. — Μαῦρος, εἰς τὴν κόγχην ἀποκεκρυμμένος, σοβαρὸς ὀφθαλμός, πλήρες συγκεντρώσεως καὶ βαθυνοίας βλέμμα. Γενικῶς κάπως ἀσύμμετρον, πλήρες ρυτίδων πρόσωπον, αὐστηρά, πολλαχῶς μελαγχολικὴ ἔκφρασις, ἰσχυρῶς διαμορφωμένον, οὐχὶ ὑπὲρ τὸ μέτρον ὑψηλὸν μέτωπον, προτεταμένη, μεγάλη, κατὰ τὸ πλεῖστον πρὸς τὰ ἔξω κεκαυμένη ρίς, συχνὰ δξεία σιαγών, στενὸν στόμα μὲ συνήθως προεξέχον κατώτερον χεῖλος, ἰσχυρὰ ἐν γένει ὀπτα τοῦ προσώπου προεξέχοντα καὶ σαφῶς διαγραφόμενα. Μελαψὴ τρίχωσης, ἀκάθαρτον δέρμα.

2) *Παράστημα*. — Ὑψηλόν, ἐπιβλητικόν, κάπως δύσκαμπον πλὴν εὐθύ, ἀδύνατον, στενὰ ἰσχία, ἰσχυρὰ καὶ μακρὰ ὀστέα, μακροὶ μηροί, δέρμα μελαπὸν καὶ ἀκάθαρτον.

3) *Βάδισμα*. — Πλήρες θελήσεως, ἀργόν, ἐπιφυλακτικόν καὶ συνειρόν.

4) *Φωνή, ὀμιλία*. — Κατὰ τὸ πλεῖστον ὀλιγόλογος, πλὴν ἐν τῇ καταλλήλῳ περιπτώσει, εὐχέρεια καὶ πειστικότης εἰς τὴν ἔκφρασιν, σωφροσύνη, ἔκφράσεις ἄλλοτε σκληραί, ἄλλοτε δεικτικά, μυκαστικὸς τόνος φωνῆς.

Ε) ΓΡΑΦΟΛΟΓΙΚΩΣ

Ἡ γραφὴ χαρακτηρίζεται ὑπὸ σχετικῶς χαμηλῶν, σχετικῶς παχέων καὶ πρὸς τὰ δεξιὰ κλινόντων χαρακτήρων, πίσεις τῶν γραμμῶν ἐμφαίνουσι τὴν θέλησιν τοῦ ὑποκειμένου, ἐνῶ πυκνότης εἰς τὴν χάραξιν τῶν γραμμῶν, τὴν οἰκονομολογικὴν νοοτροπίαν αὐτοῦ καταδεικνύει. Ἰσχυρὰ ὑπερβολὴ τῶν κεφαλαίων στοιχείων, ὡς καὶ τῶν ἀνωτέρων γραμμῶν καὶ τῶν οὐρῶν. Σπάνις καμπύλων, τούναντιον ἀφθονία ἀκίδων καὶ γωνιῶν.

ΣΤ) ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΩΣ

Μέρος τοῦ σώματος. — Γόνατα, ὀστέα, ἀρθρώσεις γενικῶς, ἐπίδερμις.

Δευτερευόντως. — Στόμαχος, μαστοί.

Παθολογικῶς. — Ρευματισμοὶ καὶ φυματίωσις τῶν ἀρθρώσεων, ἀρθρίτις, τραυματισμοὶ τῶν γονάτων, συσσωρεύσεις ἀλάτων. Ψαμίαςις, περιετέρω νόσοι τοῦ δέρματος: Ἐκζεμα, ψυρίασις, ἰχθίωσις, λέπρα.

Δευτερευόντως. — Ἐνοχλήσεις τῆς πέψεως καὶ τῆς ἐναλλαγῆς τῆς ὕλης (Καρκίνοι:) διὰ συγκεντρώσεως πληθῶρας ὀρυκτῶν ἀλάτων ἢ ἔνεκα ἐλλείψεως τοιούτων (Αἰγόκερος).

Διάρκεια τῶν ἀσθενειῶν. — Ακμὴ τοῦ ἔκτου οἴκου ἐν τῷ Αἰγόκερωτι σημειοδοτεῖ χρονίαν διάρκειαν τῶν ἀσθενειῶν.

Ἰδιοσυγκρασία. — Μελαγχολικὴ.

Στοιχ. ἰδιότης. — Ψ. Ξ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΙΚΟΣΤΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

Υ Δ Ρ Ο Χ Ο Ο Σ

Α) ΜΥΘΟΛΟΓΙΚΩΣ

Ὁ Ὑδροχόος, ἐνδέκατον κατὰ σειρὰν σημεῖον τοῦ ζωδιακοῦ, εἶναι ταυτοχρόνως καὶ τὸ τρίτον τῶν ἀερίων σημείων. Τὰ δύο ἄλλα ὡς ἐνθυμούμεθα, ἦσαν οἱ Δίδυμοι καὶ ὁ Ζυγός, τῶν ὁποίων προΐστατο ὁ Ἑρμοῦς καὶ ὁ Ἥφαιστος, δύο ἄλλαι μορφαὶ ἐκδηλώσεως τῆς ἐνεργείας τοῦ αἰθερίου στοιχείου.

Διὰ τοῦ ὀνόματος «Ὑδροχόος» ὑπονοεῖται ὁ ποιητὴν Γεννημένης, τὸν ὁποῖον ἠράσθη ὁ Ζεὺς καὶ ὑπὸ μορφῆν ἀετὸς τὸν ἀνήραπεν εἰς τοὺς οὐρανοὺς. Ἐκεῖ τῷ ἀνετέθη ὡς ἔργον ἡ διανομὴ οἴνου καὶ νέκταρος εἰς τοὺς ἀθανάτους, ἀντικαταστήσας εἰς τοῦτο τὴν θεὰν Ἥβην.

Ἄξιον ἰδιαιτέρας παρατηρήσεως ἐν προκειμένῳ, εἶναι τὸ γεγονός ὅτι τὸ ἐνδέκατον ζῳδίον τοῦτο φέρει ἀνάλογον ὄνομα πρὸς τὸ τοῦ ὑδροχόου εἰς τὸς πλείστας γλώσσας τῶν γνωστῶν ἀρχαίων λαῶν. Τόσον οἱ Κινεζοὶ, ὅσον οἱ Χαλδαῖοι, ὅσον ἀκόμη καὶ οἱ Ἄραβες ἐκάλουν τὸ ζῳδίον τοῦτο μὲ ἀνάλογα ὀνόματα. Κατὰ τὴν ἐπίσημον ἀρχαιολογίαν αἱ τοιαῦται περιπτώσεις ἐξηγοῦνται διὰ τῆς ἐπικοινωνίας τῶν διαφόρων λαῶν καὶ διὰ τῆς ἐκ τοῦ συγχρωτισμοῦ μετ' ἀλλήλων μεταδόσεως τῶν ἰδίων θρησκευτικῶν ἀντιλήψεων καὶ δογμάτων πρὸς ἀλλήλους. Κατὰ τὴν ἐσωτερικὴν ὁμῶς παράδοσιν τὰ τοιαῦτα γεγονότα ἐξηγοῦνται κατ' ἄλλον τρόπον, καὶ ἀποτελοῦν τεκμήριον τοῦ καθολικοῦ καὶ ἀμεταβλήτου τῶν φυσικῶν ἀληθειῶν, ἀδιακρίτως τόπου καὶ χρόνου.

Εἰς τὸ ζῳδίον τοῦτο ἀποδίδεται ὡς θεότης τοῦ δωδεκάθεου ἡ θεὰ Ἥρα, ἡ ἐπίσημος σύζυγος τοῦ Διός, τὴν ὁποίαν πολλοὶ ἐκ τῶν ποιητῶν καὶ φιλοσόφων ἐθεώρησαν ὡς προσωποποίησιν τοῦ μεταξὺ οὐρανοῦ, γῆς καὶ θαλάσσης εὐριστιομένου ἀέρος. Θεωρεῖται ὡς μήτηρ τοῦ Ἥφαιστου καὶ τροφὸς τοῦ Ἑρμοῦ. Θυγάτηρ τοῦ Κρόνου καὶ τῆς Ρέας ἐγεννήθη συγχρόνως μετὰ τοῦ Διὸς εἰς τὸ ἄντρον τῆς Δίκτης.

Σχετικῶς μὲ τὴν γέννησίν της αἱ γνώμαι τῶν ποιητῶν διαφέρουν. Κατὰ τοὺς μὲν καὶ ἡ θεὰ Ἥρα ὑπέστη τὴν τύχην τῶν λοιπῶν ἀδελφῶν τῆς Ἑστίας, Λήμητρας, Πλούτωνος καὶ Ποσειδῶνος, καταπρωθεῖσα εὐθύς ἅμα τῇ γεννήσει της ὑπὸ τοῦ πατρὸς της Κρόνου, μόνου τοῦ Διὸς διασωθέντος ὑπὸ τῆς μητρὸς της Ρέας, ἡ ὁποία ἐπαρουσίασε εἰς τὸν σύζυγόν της ἔσπαργανωμένον λίθον. Εἶδε δὲ τὸ φῶς πολὺ ἀργότερον, ὅταν ὁ Ζεὺς ἀκολουθῶν τὴν συμβουλήν τῆς Μήτιδος, κατώρθωσε νὰ ἐξαναγκάσῃ τὸν Κρόνον νὰ ἐξεμέσῃ ὅλα τὰ τέκνα τὰ ὁποῖα εἶχε καταβροχθίσει. Ἄλλοι πάλιν ἐκ τῶν ποιητῶν βεβαιοῦν ὅτι ἡ Ἥρα ἐσώθη συγχρόνως μετὰ τοῦ Διὸς κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον. Ἡ δευτέρα αὕτη ἐκδοχὴ ὑποστηρίζεται κυρίως ὑπ' ἐκείνων οἱ ὁποῖοι παραδέχονται ὅτι πολὺ πρὸ τῆς ἀνακηρύ-

Ξεως τοῦ Διὸς ὡς ὑπάτου θεοῦ, καὶ πρὸ τῆς ἐπισήμου καὶ τυπικῆς συζεύξεως αὐτοῦ μετὰ τῆς ἀδελφῆς του Ἥρας, εἶχεν οὕτως μετ' αὐτῆς κρυφίας ἐρωτικὰς σχέσεις, ἀποτέλεσμα τῶν ὁποίων, ὡς εἶδομεν, ἦτο καὶ ἡ γέννησις τοῦ Ἡφαίστου. Κατὰ τινα πάλιν μῦθον διαδεδόμενον ἐν Ἄργει, ἐλέγεται ὅτι ἡ θεὰ ἐγεννήθη ἐκεῖ, καὶ ἔσχε τροφούς τὰς θυγατέρας τοῦ ποταμοῦ Ἀστερίωνος, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα ἐγκλείει ἐν ἑαυτῷ τὴν σημασίαν του. Κατὰ τὸν Ὀμηρον ἐτράφη ὑπὸ τοῦ Ὠκεανοῦ καὶ τῆς Θέτιδος. Ἄλλοι ἀναγνωρίζουν τὰς Ὠρας ὡς ἐπιστατησάσας εἰς τὴν ἐκπαίδευσίν της. Κατ' ἄλλους τέλος ἐγεννήθη εἰς τὴν Σάμον, πλησίον τοῦ ποταμοῦ Ἰμβρόσσου, καὶ δὴ κάτωθεν μιᾶς λυγαριᾶς. Καὶ οὕτω εὐρισκόμεθα ἀπέναντι παναρχαίου συμβόλου τὸ ὁποῖον ἀκροθιγῶς θὰ ἐξετάσωμεν ἐν τῇ δευτέρῃ παραγράφῳ τοῦ παρόντος κεφαλαίου.

Πρὶν καταστῆ ἡ Ἥρα ἐπισήμως σύζυγος τοῦ Διὸς, εἶχε μυστικὰς ἐρωτικὰς σχέσεις μετ' αὐτοῦ ἐπὶ τριακόσια ἔτη, ἐκ τῶν σχέσεων δὲ τούτων ἐγεννήθη ὁ Ἡφαιστος. Τῆς ἀπόψεως ταύτης συμμερίζεται ὁ Ὀμηρος καὶ ἀργότερον ὁ Πρόκλος. Λέγεται δὲ ἐν προκειμένῳ ὅτι ἡ πρώτη ἐρωτικὴ συνένωσις ἐγένετο δι' ἀπάτης τῆς Ἥρας ὑπὸ τοῦ Διὸς, μεταμορφωθέντος εἰς κόκκυγα, καὶ διαρκούσης μιᾶς θυέλης ἐλθόντος νὰ κρυβῆ εἰς τοὺς κόλπους της, καταφύγιον τὸ ὁποῖον ἐν τῇ καλοκαυδία της ἡ θεὰ προθύμως προσέφερε· κατὰ τὴν στιγμὴν ὅμως ἐκείνην ὁ Ζεὺς ἀναλαβὼν τὴν προτέραν του μορφήν ἐβίασε τὴν θεάν. Παρ' ὅλα ταῦτα ἠγαπήθησαν ἐγκαρδίως, μέχρι τῆς ἡμέρας τοῦ ἐπισήμου γάμου των, ὁπότε ὁ μὲν Ζεὺς ἤρχισε νὰ γίνεταί ἄπιστος, ἡ δὲ Ἥρα νὰ κατατρώγεται ὑπὸ αἰσθημάτων ζηλοτυπίας καὶ ἐκδικήσεως.

Αἱ διαμάχαι των ἀποτελοῦν τὸ θέμα σωρείας μῦθων ἐκ τῶν ὁποίων χαρακτηριστικώτεροι εἶναι δύο. Ὁ πρῶτος εἶναι ὁ ἤδη μνημονευθεὶς τῆς τιμωρίας τῆς Ἥρας ὑπὸ τοῦ Διὸς δι' ἀναρτήσεως αὐτῆς ἐκ χρυσῆς ἀλύσου μεταξὺ οὐρανοῦ καὶ γῆς εἰς τὴν ἀτμόσφαιραν, ἐνῶ εἰς ἕκαστον τῶν ποδῶν της εἶχε προσδέσει βαρὴν ἄκμονα. Ὁ δεύτερος εἶναι ὁ ἀναφερόμενος ὑπὸ τοῦ Πλουτάρχου, περὶ τοῦ στρατηγήματος τὸ ὁποῖον ἐχρησιμοποίησεν ὁ Ζεὺς διὰ νὰ ἀναγκάσῃ τὴν σύζυγόν του, ἡ ὁποία εἶχεν ἀποσυρθῆ ἐπὶ τοῦ Κιθαιρῶνος μετὰ τὴν ἀπόφασιν νὰ παύσῃ τὰς σχέσεις μετ' αὐτοῦ, νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν οἰκογενειακὴν ἐστίαν. Εἶχε δηλ. διαδώσει ὅτι πρόκειται νὰ νυμφευθῆ τὴν ὠραίαν θνητὴν Δαϊδάλην. Τοῦτο μαθοῦσα ἡ Ἥρα κατέρχεται ἐν σπουδῇ τοῦ ὄρου, τρέχει εἰς τὸ μέσον τῆς συνοδείας ἡ ὁποία ἔφερε τὴν νύμφην πρὸς τὸν Δία, τῆς ξεσχίζει τὰ φορέματα, καὶ μόλις τότε ἀνακαλύπτει ὅτι ἐπρόκειτο περὶ κορμοῦ δρυὸς καταλλήλως μόνον ἐπενδεδυμένου ὥστε νὰ ἔχῃ ἀνθρωπίνην μορφήν. Ἡ χαρὰ λαμβάνει τότε τὴν θέσιν τῆς ζηλοτυπίας, καὶ ὁ Ζεὺς ἐπαναφέρει τὴν μετανοήσασαν Ἥραν εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ Ὀλύμπου.

Ἄλλ' ἡ Ἥρα δὲν ὑπομένει πάντοτε μετὰ τῆς αὐτῆς καρτερικότητος τὰς ἀπιστίας τοῦ συζύγου της. Μετὰ τὴν βοήθειαν τοῦ Ποσειδῶνος καὶ τῆς Ἀθηνᾶς θὰ κατάρθωνε νὰ τὸν δεσμεύσῃ ἐὰν ἡ Θέτις δὲν ἐκάλει εἰς βοήθειαν τοῦ Διὸς τὸν Αἰγαίωνα, τὸν Γίγαντα τῆς θαλάσσης. Ἐνίοτε φαίνεται ὅτι ἤθελε νὰ συμπράττῃ μετὰ τοὺς Τιτάνας κατὰ τῶν ὁποίων ἐθριάμβευεν ὅμως ὁ λάμπων θεὸς τοῦ οὐρανοῦ. Εἰς μίαν μάλιστα στιγμὴν ἐξάψεως κατὰ τοῦ Διὸς, τίκει μόνη τὸν Τυφωέα, τὸ τέρας μετὰ τὰς ἑκατὸν κεφαλὰς καὶ μετὰ τὴν φοβερὰν φωνήν.

Ἄλλ' ἔαν ἐσυγχώρει σχεδὸν πάντοτε τὰς ἀπιστίας τοῦ συζύγου της, κατεδίωκεν ἀπηνῶς τὰς γυναῖκας αὐτοῦ ἢ τὰ ἐκ τῶν συνευρέσεων τούτων γεννώμενα τέκνα. Μόνον ὁ Ἑρμῆς εὔρε συγκατάβασιν ἀπέναντί της. Ἐν τούτοις δὲν ὑπῆρξε καὶ πάντοτε ἀγνή καὶ τιμία. Ἔσχε καὶ αὐτὴ μίαν ἄνομον σχέσιν μετὸν Τιτᾶνα Εὐρυμέδοντα, ἐκ τῆς ὁποίας ἐνώσεως ἐγεννήθη ὁ Τιτὰν Προμηθεύς. Προσέφερε εἰς τὸν Πάριν τὰ ἀγαθὰ καὶ τὰς τιμὰς αἱ ὁποῖαι τῆς ἀνήκον ἔαν τῆς ἔδιδε τὸ βραβεῖον τῆς ὠραιότητος. Ἐπειδὴ δὲ ἀκριβῶς ἐκεῖνος δὲν συγκατετέθη εἰς τοῦτο κατεδίωξε τοὺς Τρώας διὰ τοῦ μίσους της, ἀκόμη καὶ ἀφοῦ ἡ πόλις τῶν ἠλώθη. Κατὰ τὸν Ὅμηρον λαμβάνει ἐνεργὸν μέρος εἰς τὰς μάχας κατὰ τῆς Τροίας, βλέπουσα δὲ οἷοι ὁ Ζεὺς ὑπεστήριξε τοὺς Τρώας, μεταβαίνει παρὰ τῆ Ἀφροδίτῃ καὶ ζητεῖ τὴν περίφημον ζώνην της, διὰ τῆς ὁποίας κοσμουμένη μετὰ ἀκαταμάχητα θέλγητρα ἔρχεται πάλιν πρὸς τὸν σύζυγόν της, καὶ τὸν συγκρατεῖ ἐπὶ τόσον χρόνον ὅστις ἤρκεσε διὰ νὰ νικηθοῦν οἱ Τρώες. Κατόπιν ἐννοεῖται ὁ Ζεὺς ἐκδικεῖται ἐξαρτῶν αὐτήν, ὡς εἶδομεν, εἰς τὸν ἀέρα.

Κυρίως ὁμως ἐναντίον τοῦ Ἡρακλέους ἀνέπτυξεν ὄλο τὸ μῖσος της, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνος ἐγνώρισε τὰ τρωτὰ σημεῖα τῆς θεᾶς, ἀναφέρεται μάλιστα ὅτι κάποτε ἔσυρεν ἐναντίον της βέλος μετὰ τρεῖς ἀκμάς, καὶ διὰ τοῦ ὁποίου τὴν ἐπλήγωσεν εἰς τὸν μαστόν.

Ὅταν ὁμως ἡ ζηλοτυπία της ἔπαυε, ἡ Ἥρα εἶχεν εὐαίσθητον καὶ παρήγορον ψυχὴν. Ὅλοι οἱ νικημένοι, ὄλοι οἱ ὑπὸ τῆς τύχης δοκιμασμένοι ὄλοι ἐκεῖνοι ὁποῖοι ἐζήτουν παρ' αὐτῆ ἄσυλον καὶ τὴν ἐπεκαλοῦντο, εὗρισκον παρ' αὐτῆ ὑποστήριξιν καὶ περίθαλψιν.

Ἦτο κυρίως καὶ κατὰ πρῶτον λόγον ἡ προστάτις τῆς γυναικὸς ἐν γένει. Τὴν ἐπεκαλοῦντο αὐταὶ εἰς ἀπάσας τὰς περιστάσεις τοῦ βίου των. Ἐλατρεύετο μία «Ἥρα παρθένος», μία «Ἥρα μνηστευμένη», μία «Ἥρα ὑπανδρευμένη», ἀκόμη καὶ μία «Ἥρα χήρα» ὡς ἐκ τοῦ προσωρινοῦ διαζυγίου της μετὸν Δία. Πρὸ παντὸς ὁμως ἦτο τὸ πρότυπον τῆς συζύγου, ἡ ὁποία ἄλλοτε λατρεύει τὸν σύζυγόν της, ἄλλοτε τὸν ζηλεύει, καὶ ἀκόμη τὸν ἐγκαταλείπει προσωρινῶς, πλὴν πάντοτε ἐπανέρχεται εἰς τὴν συζυγικὴν ἐστίαν μετὰ καρτερίας καὶ προθυμίας τὰ πάντα νὰ συγχωρήσῃ.

Προῖστατο ἀκόμη ὑπὸ τὸ λατινικὸν ὄνομα Φλουόρινα τῶν ἐμμήνων καθάρσεων τῆς γυναικὸς, εἰς δὲ τῶν συμβολισμῶν τοῦ καρποῦ ροιᾶς ὁ ὁποῖος ἦτο ἀφιερωμένος εἰς τὴν θεάν, ἀνάγεται εἰς τὸ γεγονός τοῦτο. Ὑπὸ τὸ ὄνομα «Λουσίνη», ὄνομα τὸ ὁποῖον ἀπεδίδοτο καὶ εἰς τὴν Ἄρτεμιν, προῖστατο τῶν γεννήσεων καὶ τῶν τοκετῶν, αἱ δὲ μήτερες τὴν ἐπεκαλοῦντο καὶ τὴν ἰκέτευον νὰ εἶναι εὐμενεῖς πρὸς τὰς ὑπανδρευομένας θυγατέρας των καὶ νὰ τὰς καταστήσῃ γονίμους.

Ὁ Ταῶς ἐθεωρεῖτο ὡς ἱερὸν πτηνὸν τῆς Ἥρας, ἐλέγετο δὲ ὅτι ἦσαν οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ Ἄργου οἱ παριστάμενοι ἐπὶ τῆς οὐρᾶς τοῦ πτηνοῦ, τὸν ὁποῖον Ἄργον εἶχε φονεύσει ὁ Ἑρμῆς, κατὰ διαταγὴν τῆς Ἥρας, καὶ εἶναι ἐκεῖνος ὅστις ἐφύλαττε τὴν Ἰώ, μεταμορφωμένην ὑπὸ τοῦ Διὸς εἰς ἀγελάδα. Ἐπίσης ὁ κόκκυξ ἦτο ἱερὸς εἰς τὴν Ἥραν, ὡς ἀνάμνησις τῆς πρώτης ἐρωτικῆς συνευρέσεως αὐτῆς μετὰ τοῦ Διὸς.

Τὸ δίκταμνον ἐκ τοῦ φυτικοῦ βασιλείου, ἡ παπαρούνα, καὶ ἡ ροδιὰ ἦσαν τὰ εὐχαριστώτερα δῶρα τὰ ὁποῖα προσεφέροντο κατὰ τὰς θυσίας.

B) ΑΛΛΗΓΟΡΙΚΩΣ

Περὶ τὴν 21ην Ἰανουαρίου ἐγκαταλείπων τὸ ζώδιον τοῦ Αἰγόκερω, ὁ ἥλιος εἰσέρχεται εἰς τὸ τοῦ Ὑδροχόου, ἐν τῷ ὁποίῳ πάντοτε ἀνερχόμενος, παραμένει μέχρι 19ης περιόδου τοῦ Φεβρουαρίου. Ὁ Φεβρουάριος λοιπὸν εἶναι τρόπον τινὰ ὁ μὴν τοῦ αὐξανομένου φωτός, ὡς τοιοῦτος δὲ ἐθεωρήθη ὑπὸ τῶν παλαιῶν λαῶν, τὸ γεγονός δὲ τοῦτο ἐξηγεῖ διατὶ τόσοι μῦθοι περὶ φωτός της ἀρχαιότητος εἶναι ἀρρήκτως συνυφασμένοι μετὰ τοῦ μηνὸς τούτου. Ἐν τῇ ἐξωτερικῇ φύσει ἐπικρατεῖ, εἶναι ἀληθές, ἀκόμη χειμῶν, ἀλλὰ μέσῳ τοῦ σώματος αὐτῆς διέρχεται ἀπαλὴ προαίσθησις τοῦ ὀλοῦν καταφθάνοντος ἔαρος. Τὰ φυτὰ δραματίζονται ἤδη τὴν ἀνάστασίν των, διότι διὰ μέσου τοῦ εἶναι των κυκλοφοροῦν ἤδη αἱ νέαι δυνάμεις τῆς ζωογόνου φύσεως. Ἡ τοιαύτη κατάστασις τῆς φύσεως, συμφωνεῖ πλήρως πρὸς τὸ σύμβολον τοῦ Ὑδροχόου, ὅστις ἐκχύνει ὑπὲρ τὴν Γῆν τὸ ὕδωρ τῆς ζωῆς, τὸ στοιχεῖον τῆς ἀναγεννήσεως.

Εἴπομεν ὅτι τὸ ζώδιον τοῦτο ὠνομάσθη Ὑδροχόος πρὸς τιμὴν τοῦ Γανυμήδους. Ἀλλὰ τί ἦτο ὁ Γανυμήδης οὗτος, καὶ τί εἰκονίζει συμβολικῶς; Μυθολογικῶς ἦτο νέος ἑξαισίας καλλονῆς, τέκνον τῆς Τρωικῆς φυλῆς. Κατὰ τινὰ παράδοσιν, ὁ ἄρχων τῶν θεῶν κατῆλθεν αὐτοπροσώπως εἰς τὰς πεδιάδας τῆς Τρωάδος, λαβὼν δὲ μορφήν ἀετοῦ ἀνήρπασε τὸν θελκτικὸν νεανίαν πρὸς τὸν αἰθέρα, καὶ ἐγκατέστησεν αὐτὸν εἰς τὸν Ὀλυμπον ὡς οἰνοχόον τῶν ἀθανάτων. Κατὰ τινὰ ἐκδοχὴν ὀλιγώτερον ἐσωτερικὴν, ὁ θεῖος οὗτος νέος, εἶναι ὁ ἐνάρετος καὶ μεμνημένος εἰς τὰ μυστήρια τοῦ αἰθέρος μύστης, ὅστις κάποτε θεωρεῖται ὡς ἱκανὸς νὰ παρακαθήσῃ εἰς τὸ θεῖον τέμενος μετὰ τῶν ἄλλων θεῶν δυνάμεων, καὶ νὰ συμπράξῃ εἰς τὸ θεῖον σχέδιον τῆς δημιουργίας καὶ συντηρήσεως τοῦ Κόσμου. Εἰς τὰ ἑλληνικὰ μνημεῖα τέχνης παρίσταται ὡς νεαρὸς βοσκὸς ἢ νεαρὸς κυνηγὸς φέρων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τὸν «φρυγικὸν σκοῦφον» (σύμβολον τοῦ πυρὸς καὶ τῆς γονιμότητος), ὅστις αἰετιδίως συλλαμβάνεται καὶ ἀπάγεται πρὸς τὰς περιοχὰς τοῦ αἰθέρος ὑπὸ τοῦ θεοῦ πτηνοῦ. Ὁ Ντεσάρμ, σχολιάζων τὸν μῦθον, ἀναγνωρίζει ἐν τῷ «Γανυμήδῃ» τὸν δαίμονα ὁ ὁποῖος χέει καὶ διασκορπίζει ἐπὶ τῆς Γῆς τὰ οὐράνια ὕδατα. Γνωρίζομεν δέ, προσθέτει, ὅτι τὸ νέκταρ ἢ τὸ ποτὸν τῆς ἀθανασίας (ἀμρίτα) οὐδὲν ἄλλο εἶναι εἰς τὴν Ἀριανὴν μυθολογίαν ἢ τὸ συμβολικὸν ὕδωρ τῆς ἀτμοσφαιρας, καὶ ὁ Ζεὺς μεταμορφωθείς εἰς ἀετὸν διὰ τὴν ἀρπάζῃ τὸν Γανυμήδην, ὑπενθυμίζει τὸν Ἰνδραν μεταμορφωθέντα εἰς ἰέρακα, διὰ νὰ κλέψῃ τὸ «σώμα» τὴν ἀμβροσίαν τῶν Ἀρίων. Ὁ Γανυμήδης λοιπὸν δὲν ἦτο ἀναμφιβόλως ἀρχικῶς παρὰ αὐτὸ τοῦτο τὸ «σώμα», τὸ «ποτὸν τὸ εὐφραίνον τὴν καρδίαν τῶν θεῶν», καὶ χάρις εἰς τὸν Ἑλληνικὸν ἀνθρωπομορφισμόν, τὸ ποτὸν τοῦτο τῶν ἀθανάτων κατέστη σὺν τῷ χρόνῳ ὁ οἰνοχόος των».

Ἐὰν ἐλθῶμεν ἤδη εἰς τὴν ἀλληγορικὴν ἀξίαν τῶν περὶ Ἡρας μυθευομένων, θὰ ἴδωμεν ὅτι τινὲς τῶν συγγραφέων τὴν ἀποκαλοῦσι: «Ἐκείνην ἢ ὁποῖα δίδει τὸν ὕπνον καὶ τὴν λήθην», ἄλλοι τὴν χαρακτηρίζουν ὡς «ὑπόγειον», θέλοντες κατὰ τὸν Κρώυτζερ, νὰ ὑπενθυμίσουν ὅτι τοὺς πρώτους της γάμους ἐώρτασεν ἐντὸς ἄντρου τοῦ Κιθαιρῶνος. Ὁ Πλούταρχος λέγει ἀκόμη ὅτι ἡ Ἡρα «εἶναι ἡ σκιά τῆς Γῆς, ἥτις σκοτίζει τὸν ἄερα καὶ τὴν λάμπιν τῆς Σελήνης καὶ τὰς ἐκλεί-

ψεις». Τέλος ὁ Πλάτων ἐρμηνεύων τὴν φύσιν τοῦ ὀνόματός της δηλοῖ ὡς σημαῖνον τοῦτο τὸν «Ἄερα».

Ἐκ τῆς περιγραφῆς τὴν ὁποίαν μᾶς δίδει ὁ Πausanias περὶ ἑνὸς μὴ διασωθέντος ἀγάλματος τῆς Ἥρας ὑπὸ τοῦ Πολυκλήτου, δυνάμεθα νὰ σχηματίσωμεν ἀρκετὰ σαφῆ ἀντίληψιν τοῦ συμβολισμοῦ τῆς θεᾶς. Ἡ σχετικὴ περιγραφή ἔχει ὡς ἑξῆς: «Τὸ δὲ ἄγαλμα τῆς Ἥρας ἐπὶ θρόνου κάθηται, μεγέθει μέγα, χρυσοῦ μὲν καὶ ἐλέφαντος, ἔπεσι δὲ ὁ Στέφανος Χάριτος ἔχων καὶ Ὁρας ἐπειογασμένας, καὶ τῶν χειρῶν τῇ μὲν φέρει καρπὸν ροιάς, τῇ δὲ σκῆπτρον· κόκκυγα δὲ ἐπὶ τῷ σκῆπτρῳ καθῆσθαι». (Paus. II, 17, 4).

Ἐκάστη τῶν λεπτομερειῶν τούτων ἔχει συμβολικὴν σημασίαν Ὁ θρόνος καὶ τὸ σκῆπτρον δεικνύουν τὸ κράτος καὶ ἰσχὴν τῆς ἀνάσσης τοῦ οὐρανοῦ. Τὸ σκῆπτρον τοῦτο ἀσφαλῶς θὰ ἐκρατεῖτο ἐν τῷ ἀγάλματι τοῦ Πολυκλήτου διὰ τῆς ἀριστερᾶς χειρός, ὡς ἔνδειξις τῆς παθητικῆς ἐπιδράσεως ἣν ἐξασκεῖ ἡ Γυνὴ ἐν τῇ γενέσει τῶν ὄντων τῆς Φύσεως. Ὁ καρπὸς τῆς ροιάς συμβολίζει ὡς γνωστὸν τὴν γονιμότητα καὶ τὰς ιδιότητες τῆς κοσμογονικῆς δυνάμεως τῆς καλουμένης Ἑρως. Ὁ ἐπὶ τοῦ σκῆπτρου καθήμενος κόκκυξ, ἐκφράζει τὴν ἰδέαν τῆς πνευματικότητος τῆς ἐμψυχωτικῆς Ἀρχῆς τῶν ὄντων. Εἶναι τὸ σύμβολον τῆς Ψυχῆς τοῦ Κόσμου καὶ τῆς Ζωῆς. Ὅσον ἀφορᾷ τὸν «στέφανον» οἱ διάφοροι λόγιοι ἔδωκαν πολλαπλὰς ἐρμηνείας. Ὁ Γκέρχαρντ ἀναγνωρίζει ἐν αὐτῷ τὸ σύμβολον τοῦ οὐρανοῦ θόλου, ἀνάλογον πρὸς τὴν ἡμισέληνον καὶ τοὺς ἀστέρας οἱ ὁποῖοι συνοδεύουν ἐνίοτε τὰς ἀναπαραστάσεις τῆς Ἥρας, ἰδίως ἐπὶ τῶν μνημείων τῆς Σάμου. Ὁ Ντεσαρμ δίδει τὴν ἐξήγησιν ὡς συμβόλου τῆς ἀφθονίας. Ἐν τούτοις ἐν τῷ στεφάνῳ τούτῳ νομίζομεν ὅτι εὐκόλως δύναται τις νὰ ἀναγνωρίσῃ τὸν «κτεῖν» ἢ «γιογι» τὸ σύμβολον τῆς θηλείας ἀρχῆς. Χαρακτηριστικὸν εἶναι ὅτι εἰς μίαν τῶν ὠραιότερων προτομῶν τῆς θεᾶς αἱ ὁποῖαι διεσώθησαν μέχρι τῶν ἡμερῶν μας, ἐν τῇ περιφύμῳ προτομῇ τῆς βίλλα Λουντοβίτζι, ἐπὶ τοῦ στεφάνου τούτου παρίστανται διάφορα φυτικὰ κοσμήματα, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ κρίνοι.

Συνοψίζοντες τὰ περὶ συμβολισμοῦ τῆς θεᾶς Ἥρας, δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι ὑπεδήλωνε μίαν τῶν ὕψων τῆς θηλείας Ἀρχῆς, ὅπως τόσαι ἄλλαι (ἢ Ἀφροδίτη, ἢ Παλλὰς Ἀθηναῖα, καὶ ἄλλαι) καὶ ἐθεωρεῖτο ὡς ἡ βασίλισσα τοῦ Οὐρανοῦ. Κατὰ τὸν Λεντιπῆτερον ἀναλογεῖ στενωτάτα πρὸς τὴν Ἰνδικὴν θεὰν Παρβάτι, τὴν δύνάμιν τοῦ Σίβα, παρίσταμένην ὡς σύζυγόν του, ὡς ἡ Ἥρα ἦτο ἡ σύζυγος τοῦ Διός.

Γ) ΑΣΤΡΟΛΟΓΙΚΩΣ

1) ΓΕΝΙΚΩΣ.

Ἑλληνιστί. — Ὑδροχόος.

Ἰνδιστί — Κούμπα.

Δεσπότης. — Οὐρανός, Κρόνος.

Στοιχ. ιδιότης. — Θ. Υ.

Χρωμα. — Σκοτεινόν, γαλόν, ἰώδες, μέλαν.

Ἦχος. — Φὰ μυσικόν.

Ὁμόλ. σημ. — Λέων (Καρδία).

Γκούνα. — Τάμας.

Νιδάνα. — Γιάτι.

Δεκανοί. — Κρόνος, Ἑρμῆς, Ἀφροδίτη.

Ἰδιοσυγκρασία. — Αἱματώδης.

Χαρακτήρ. — Τελετουργεία.

Στοιχεῖον. — Ἀήρ.

Διθός. — Ὄνουξ.

Υἱὸς Ἰακώβ. — Ἰωσήφ.

Κατοπτρ. σημ. — Σκορπίος.

Γενικὸι χαρακτῆρες. — Ἐερῶδες, σταθερόν, ἀρηθρικόν, ὀξύ, ἐπιστημονικόν, καλλίφωνον, ἀσθενικόν, φιλοσοφικόν, πνευματώδες, ἠλεκτρικόν.

Κράτη. — Ἀβησσυνία, Ἀραβία (Γοξότης), Φινλανδία, Σουηδία, Βεσφυλία.

Πόλεις. — Βρέμη, Βράιτον, Ἀμβούργον, Ἰνιολστατ, Σαλισβουρή, Σάλτσ-βοῦργον, Τάρας.

Ἐνδέκατος οἶκος. — Φίλοι, βοηθοί, ὑποστηρικταί, εὐτυχία.

Κοινωνία. — Βουλὴ, νομοθεσία, φίλοι τοῦ κράτους, οἰκονομικὸς θησαυρός.

Ἐπαγγελματικαὶ κλίσεις. — Ἐρευνηταί, ἐφευρέται, ἠλεκτρολόγοι, καλλιτέχνη, ἀναμορφωταί, ψυχολόγοι, ἀεροπόροι, ἀνωτάτη μόρφωσις καὶ διανοητικότητα.

2) Ο ΥΔΡΟΧΟΟΣ ΩΣ ΩΡΟΣΚΟΠΟΣ Ἡ ΩΣ ΟΙΚΟΣ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ

Ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου μέχρι 19 Φεβρουαρίου.

Ψυχολογικῶς. — Θ) Διαισθήσις, ἀτομικὴ νομοθεσία, μεγαλοφυΐα, εὐαίσθητος ψυχὴ, εὐχάριστος εἰς συντροφίαν, ἀξιαγάπητος. Ἀναμορφωτικαὶ ἰδέαι, ἐφευρετικὸν πνεῦμα, τάσις πρὸς φαντασιώδη ἀντίληψιν τῶν πραγμάτων, συχνὴ ἀλλαγὴ σκοπῶν καὶ ἀποφάσεων. Τιμαί, ἀναγνώρισις τῆς προσωπικῆς ἀξίας, τίτλοι κ.τ.τ. δὲν συναντῶνται σπανίως ἐπὶ ἀτόμων τοῦ ζώδιου τούτου, ἐν τούτοις ὑλικά ἀγαθὰ τὰ ἀποστρέφονται καὶ σπανίως ἀποκοῦν. Εἶναι τὸ χαρακτηριστικὸν ζῶδιον τοῦ πνεύματος καὶ τῆς ἰδεολογίας. Εἰς τὰς ἐπιστήμας ἔχουν ἐπίσης μεγάλην κλίσιν πρὸς τὸ πειραματικὸν μέρος, ἐν τούτοις ἀγαποῦν καὶ τὴν φιλοσοφίαν καὶ τὰς ἀφηρημένας ἐπιστήμας. Καταβάλλουν μεγάλας προσπάθειάς ὅπως διαμορφώσουν ἐν περιβάλλον ἀντάξιον καὶ τῶν αὐτῶν ἀντιλήψεων πρὸς τὸ ἰδιόκρον των, πρῶγμα τὸ ὁποῖον αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ ἀποτελεῖ μέγα κατόρθωμα, διότι ὁ ἐσωτερικὸς ἰδεολογικὸς των κόσμος εἶναι πολὺν διάφορος τοῦ ἐξωτερικοῦ, πολλοὶ δὲ ἄνθρωποι τοῦ αὐτοῦ ἐπιπέδου ἐξέλιξεως πολὺν δυσκόλως δύνανται νὰ συναντηθοῦν. Ἐν τῷ ζώδιῳ τούτῳ ἀπαντᾶται ἡ ὠραιότερα καὶ πληρεστέρα ἰσομονία μεταξὺ διανοήσεως καὶ διαιθήσεως, ἰδιότης διὰ τῆς ὁποίας ἐπιτυγχάνεται ἡ κατανόησις τῶν πλέον ἀπορρήτων μυστικῶν τῆς φύσεως. Διὰ τὸν λόγον τούτον συναντῶμεν μεταξὺ τῶν ἀτόμων τοῦ Ὑδροχόου, μυστικιστὰς καὶ βαθεῖς φιλοσόφους, ἀποκρυφιστὰς, ἀναμορφωτὰς, ἀκόμη ἀσκητὰς κ. τ. ὄ.

Α) Ἐκκεντρικότης, ἰδιογνωμία, τσαρλατανισμὸς, ἰδιορρυθμία, ἀλαζονία, βραδεία λήξις ἀποφάσεων.

Διανοητικῶς. — Πλὴν τῆς ἀνωτέρω μνημονευθείσης διαισθήσεως, κατέχουν τὸ χάρισμα τῆς ἐμπνεύσεως καὶ διαγνώσεως τῶν σχέσεων τῶν ἄλλων διὰ τοῦτο τοὺς βλέπομεν εἰς συνεδριάσεις ἔχούσας ὡς σκοπὸν τὴν μόρφωσιν καὶ βελτίωσιν τῶν μαζῶν νὰ λαμβάνουν μετὰ μεγάλου ἐνδιαφέροντος μέρος εἰς τὰς συζητήσεις, καὶ νὰ φαίνονται ἀπαντῶντες τρόπον τινὰ εἰς ἐρωτήματα τὰ ὁποῖα τὰ μέλη δὲν εἶχον κἄν ἀκόμη διατυπώσει. Ἐπίσης παρουσιάζουν, τὸ περίεργον δῶρον νὰ ἐπηρροεῖσιν καὶ νὰ καθησυχάζουν διανοητικῶς ἀσθενῆ ἄτομα. — Τὸ ζῶδιον τοῦτο δίδει ὀξὺν φιλοσοφικὸν πνεῦμα, ἡρεμον, ὑπὸ ἀνθρωπιστικῶν ἀρετῶν διαπνεύμενον.

Θέλῃσις — Μολονότι παρατηροῦνται μεταλλαγαὶ ἀντιλήψεων καὶ σκοπῶν, δὲν δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι ἡ θέλῃσις πταίει εἰς τοῦτο, διότι γενικῶς εἶναι αὐτὴ, ἀρκετὰ σταθερὰ καὶ ὀδηγεῖ κατὰ τὸ πλεῖστον μέχρις ἐπιτεύξεως τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ παρ' ὅλας τὰς παρουσιαζομένας δυσκολίας καὶ τὰ ἐμπόδια. Ἄλ-

λως τε ἐν τῇ ἐργασίᾳ των, ἢ κατὰ τὴν ἐπιδιώξιν ἑνὸς σκοποῦ εἶναι πολὺ ὑπομονητικοὶ καὶ καρτερικοί.

Ἑγεία, ἀσθένεια, θάνατος — Αἱ νοσογόνοι διαθέσεις τοῦ ἀτόμου τοῦ Ὑδροχόου εἶναι κατὰ τὸν Κλαϊκλερ ἀσθένεια τῶν πνευμόνων, καὶ ἐν γένει τῆς κυκλοφορίας τοῦ αἵματος, ἐλαφροὶ παθήσεις τοῦ στομάχου συνεπείᾳ ἀκανονίστου οἰκονομίας τῶν ὀξέων. Ἀδυναμία ἢ παθήσεις τῶν ὀφθαλμῶν, ὡς καὶ νόσοι τῶν νεφρῶν. Περιαιτέρω κατὰ τὸν Μπράνδλερ — Πρᾶξι νευραλγίαι, ἀρθρίτις καὶ ἐξανθήματα.

Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω ὁ ἄνθρωπος τοῦ Ὑδροχόου δέον νὰ προφυλάσσηται ἀπὸ τραύματα καὶ ποικίλα ἀτυχήματα εἰς τὰ ὁποῖα κατὰ τὴν παρὰδοσιν εἶναι ἐκτεθειμένος.

Ὁ θάνατος λαμβάνει χώραν κατὰ τὸ πλεῖστον ἐν τῇ ἐκτελέσει τῆς ὑπηρεσίας των, εἴτε ἐν τῇ γεννητείᾳ χώρᾳ, εἴτε καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, συνεπείᾳ μονώσεως ἢ ἐξορίας.

Ἀγάπη καὶ γάμος. — Αἱ ἐξωτοτροπίαι τοῖς φαίνονται στερούμεναι θελητήριον καὶ σπανίως τὸ κατορθώνουν διότι συναισθάνονται βαθύτατα τὰ αἰσθήματα τὰ ὁποῖα ἀναπτύσσονται ἔσω καὶ ἂν κατὰ τὸ πλεῖστον οὐδέποτε ἐκδηλώνουν τὸ τί σκέπτονται καὶ τί αἰσθάνονται. Εἶναι ἐν τούτοις πιστοὶ εἰς τὸ ἔπακρον καὶ ὅταν ἀγαπήσων, τοῦτο εἶναι ἡ πρώτη καὶ τελευταία φορὰ.

Ὁ γάμος καὶ ἡ συζυγικὴ ζωὴ εἶναι ἥρεμος καὶ ἁρμονικὴ. Λαμβάνει χώραν προῶρος καὶ χωρακτιοῦξεται διὰ τῆς εὐσταθείας τῶν αἰσθημάτων. Τὰ τέκνα δὲν εἶναι ἐξαιρετικῶς πολυάριθμα. Ἐκ τῶν ἰδίων τέκνων μέλλει ὁ ἄνθρωπος τοῦ Ὑδροχόου νὰ διατρέξῃ πολλοὺς κινδύνους. Ἀλλὰ καὶ αὐτὰ τὰ τέκνα του θέλουσιν ἀναμετρούσῃ πολλὰ ἀτυχήματα καὶ τραυματισμούς. Θήλεις ἀντιπρόσωποι τοῦ ζωδίου τούτου διέρχονται ἐπικινδύνους τοκετούς, καὶ εἶναι ἐκτεθειμένοι εἰς συνεπείᾳ ἐξ αὐτῶν.

Γονεῖς καὶ συγγενεῖς. — Οἱ ἐπὶ τὸ ζῳδίον τοῦτο ἔχουν συνήθως πατέρα ζητηματίαν, φιλοφρον ἢ μὲ τὰ οἰκονομικὰ ἀσχολούμενον, ὁ ὁποῖος ὅμως εἶναι δυστυχής, ἔχει χάσει πολλὰ χρήματα καὶ διατρέχει τὸν κίνδυνον νὰ ἀποθάνῃ νέος, ἢ κατόπιν ἀτυχήματος νὰ πληρώσῃ διὰ τῆς ζωῆς του τὰς συνεπείας.

Γενικῶς ὑπόχρον ὀλίγοι ἀδελφοί, μεταξὺ των δὲ ὑφίσταται πολὺ ἀμυδρὰ ἁρμονία, ἀποτέλεσμα δὲ τῶν διχονοιῶν αὐτῶν εἶναι βλάβη τῶν ἐπαγγελματικῶν συμφερόντων τοῦ ὑποκειμένου. Γενικῶς δὲ οἱ συγγενεῖς πολὺ ὀλίγον ἐνδιαφέρονται διὰ τὸ ἐπιτήρῃμα ἢ τὰ σχέδια αὐτοῦ, μᾶλλον δὲ δεικνύουν ἀποστροφίην.

Φίλοι καὶ ἐχθροί. — Τὸ ὑποκειμένου τοῦ ζωδίου τούτου ἔχει πολλάκις πολυτίμους φίλους, μεγάλης ἐπιρροῆς, οἱ ὁποῖοι ἀπὸ πάσης ἀπόψεως τὸν ὑποστηρίζουν. Μεταξὺ αὐτῶν καταλέγονται ἄνθρωποι ἐπίσης τοῦ Ὑδροχόου, ἢ τῶν Διδύμων καὶ τοῦ Ζυγοῦ, περιαιτέρω τοῦ Λέοντος καὶ τοῦ Σκορπίου.

Οἱ ἐχθροὶ τοῦ ὑποκειμένου εἶναι πολλοὶ ἰσχυροὶ καὶ προσπαθοῦν νὰ διαβίλων καὶ παραβιάζων ὅπωςδήποτε τὰ σχέδιά του, πλὴν ἡ καρτερικότης του ἀφ' ἑνὸς καὶ ἡ συμβολὴ βοηθείας ἄλλων ἀφ' ἑτέρου, ἐξουδετεροῦν τὰς μηχανορραφίας τῶν πρώτων.

Κοινωνική θέσις και ἐπάγγελμα.—Γενικῶς οἱ ἄνθρωποι τοῦ ζωδίου τοῦ του ὑπερέχουν τῆς μέσης στάθμης καὶ χαρακτηρίζονται ὡς ἐπαίτουσαι καὶ ὑπὲρ τὸ μέτρον διὰ τὴν πρόοδον τῆς ἀνθρωπότητος ἀγωνιζόμεναι φύσεις. Ἡ κοινωνική θέσις ὑπόκειται εἰς συχνὰς μεταλλαγὰς τόσον πρὸς τὰ ἄνω ὅσον καὶ πρὸς τὰ κάτω. Παρ' ὅλα ταῦτα τὸ ὑποκείμενον ὑπομένει εἰς τὰ πάντα καὶ δέχεται τὰς μεταβολὰς ταύτας τῆς κοινωνικῆς θέσεως μετὰ παραδειγματικῆς καρτερίας, βοηθεῖα δὲ τῆς ἀτομικῆς του ἐνεργείας κατορθώνει πάντοτε νὰ ἀπαλλαγῇ τοῦ σιδηροῦ κλοιοῦ τῆς εἰμασμένης. Εἰς τὴν ἀπαλλαγὴν ὅμως ταύτην παίζουν οὐχὶ σπανίως σπουδαῖον ρόλον καὶ αἱ συμβουλαὶ ἢ ἡ βοήθεια σημαινόντων προσώπων. Εἰς τὸ πλεῖστον τῶν περιπτώσεων χაίρει τῆς ἄκρας ὑπολήψεως τῶν ὁμοίων καὶ αὐτῶν τῶν ἀνωτέρων του.

Τὰ συνηθέστατα ἐπαγγέλματα τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Ὑδροχόου εἶναι ἐφευρέται, ἀναμορφωταί, ψυχολόγοι, μεγάλοι ἐπιστήμονες καὶ ἐν γένει ἄτομα ἀνωτέρας καὶ ἀνωτάτης μορφώσεως καὶ διανοητικότητος. Εἰς πολλὰς ἐκ τῶν ἐνασχολήσεων τούτων ἔχει ἰδιαιτέραν τινα θέσιν κάποια μυστικότης, εἴτε πολιτικῆς φύσεως εἶναι αὕτη, εἴτε ἐπιστημονικῆς, εἴτε ἀκόμη φιλοσοφικῆς διὰ συνεργασίας μετὰ ἀποκρῦφων σωματείων καὶ ἐταιρειῶν.

Ὁ ὑπὸ τοῦ Ὑδροχόου ἐπηρεαζόμενος ἐκτελεῖ πολλὰ ταξείδια διὰ διαφόρους λόγους εἴτε θρησκευτικῆς, εἴτε πολιτικῆς, εἴτε ἐπιστημονικῆς φύσεως, ἐνίστε ὅμως καὶ διὰ λόγους οὐχὶ ἀποχωρῶντας, ἀπλῶς καὶ μόνον πρὸς κορεσμόν τῆς ὑπερβολικῆς του ἀγάπης πρὸς αὐτὰ. Ἐκ τῶν ταξιδίων τούτων τὸ ὑποκείμενον ἔχει νὰ γνωρίσῃ πολλοὺς κινδύνους, ἐπὶ τοῦ πεδίου τῶν ἐπαγγελματικῶν ζητημάτων, εἴτε καὶ σωματικῶς δυνατὸν νὰ βλαβῇ.

Ὑλικά πλούτη.—Τὰ ὑλικά ἀγαθὰ ὑπόκεινται καὶ αὐτὰ εἰς τὰς μεταλλαγὰς τῆς τύχης, καὶ εἰς ἀπωλείας προκαλουμένας ὑπὸ φίλων ἢ ἐκ τῶν μετὰ τοῦ περιβάλλοντος σχέσεων. Κατὰ γενικὸν κανόνα ἀποκτᾷ τὸ ὑποκείμενον ὑλικὴν ἀνεξαρτησίαν μόνον διὰ τῆς ἰδίας του ἐργατικότητος καὶ ἐπιμονῆς, μολονότι αἱ βοηθεῖαι δὲν ἐλλείπουν.

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΥΤΙΚΟΙ ΤΥΠΟΙ ΤΟΥ ΥΔΡΟΧΟΟΥ					
ΦΥΤΙΚΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ	ΖΩΙΚΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ		ΟΡΥΚΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ		
	ΤΕΤΡΑΠΟΔΑ	ΠΤΗΝΑ	ΑΛΑΤΑ	ΜΕΤΑΛΛΑ	ΛΙΘΟΙ
Agaricus muscar.	Πρόβατον	Κόκκυξ	—	Μόλυβδος	Ὄνουξ
Angostura vera	Bufo rana	Ταῶς		Ἀντιμόνιον	Γρανάτης
Beladona	Mygale las-	Ἐξωτικά			Ζιρκόνιον
Canabis indica	[siodora	[πιτηνά			Χαλαζίας
Δίκταμνον					
Ignatia amara	—				
Ilex quadrifolium					
Papaver					
Ranunculus bulb.					
Ροιὰ (Ροδιά)					
Saponaria offic.					
Stramonium					
Zizia aurea					

Δ) ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΟΝΙΚΩΣ

1) *Πρόσωπον.* — Ἀσυνήθως καὶ παραδόξως λάμποντες, μεγάλοι ὀφθαλμοὶ μὲ μαλακὰ καὶ ἀπαλὰ βλέφαρα, συννεσταλμένον στόμα, πρὸς τὰ ἔμπρὸς ἔξέχον μέτωπον, κυματῶδες, μεταξωτόν, ξανθὸν τρίχωμα. Τὸ χρῶμα τοῦ προσώπου κατὰ τὸ πλεῖστον λευκὸν καὶ διαφανές. Κατὰ τὰ ἄλλα ὁμοιότητες πρὸς τὸν τύπον τοῦ Λέοντος, μόνον κατὰ πάντα ἀπαλότερα χαρακτηριστικά. Ἡ ἐπίδερμις ἀταλὴ ὡς κηρός.

2) *Παράστημα.* — Εἶναι κατὰ τὸ πλεῖστον ὑπερμέτρως ὑψηλοί, τὸ σῶμα ὅμως μὲ τὴν πάροδον τῶν ἐτῶν λαμβάνει κάπως κυφὴν στάσιν.

3) *Βάδισμα.* — Ἐκκεντρικόν, συχναὶ ἐπισπεύσεις τοῦ βήματος.

4) *Φωνή, ὄμιλία.* — Διαυγής, ταχεία, ἤχηρά, εὐθυμοί, ἀφρυνίζουσα.

Ε) ΓΡΑΦΟΛΟΓΙΚΩΣ

Ἐν τῇ γραφῇ παρατηροῦνται ὑψηλοί, ζωηρῶς χαραγμένοι πλὴν στερούμινοι πίεσεις χαρακτῆρες. Τὰ μικρὰ γράμματα εἶναι σχετικῶς μεγαλείτερα τῶν κεφαλαίων. Αἱ οὐραὶ καὶ αἱ ἀνιούσαι γραμμαὶ εἶναι ἐπίσης ἀσημαντοί.

ΣΤ) ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΩΣ

Μέρος τοῦ σώματος. — Κνήμαι, κεντρικὸν νευρικὸν σύστημα.

Δευτερευόντως — Καρδία, κυκλοφορία.

Παθολογικῶς — Ἐξοίδησις τῶν κνημῶν, θλάσεις, τραυματισμοὶ καὶ συσπάσεις αὐτῶν, νευρικαὶ παθήσεις, ἐπιληψία, πνευματικαὶ ἀνωμαλίας καὶ διαταράξεις.

Δευτερευσίτως. — Νόσοι τῶν πνευμόνων, τῆς καρδίας καὶ ἐν γένει τῆς κυκλοφορίας τοῦ αἵματος Ἐλαφροὶ στομαχικαὶ ἐνοχλήσεις συνεπεὶα κακῆς οἰκονομίας τῶν πεπτικῶν ὀξέων. Περαιτέρω ἀσθένειαι τῶν ὀφθαλμῶν, ὡς καὶ ιδιόρρυθμοὶ καὶ παράδοξοι ἀσθένειαι. Ὑδροπικία τῆς καρδιακῆς κοιλότητος, καρδιακὸς ὕδρωψ.

Διάρκεια τῶν ἀσθενειῶν. — Ἀκίς τοῦ ἔκτου ἐν τῷ ὠροσκοπίῳ κατακλίσεως, σημειοδοτεῖ μακρὰν καὶ δυσίατον νόσον.

Ἰδιοσυγκρασία. — Αἵματώδης.

Στοιχ. ιδιότης. — Θ. Υ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΙΚΟΣΤΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

Ι Χ Θ Ε Ι Σ

Α) & Β) ΜΥΘΟΛΟΓΙΚΩΣ & ΣΥΜΒΟΛΙΚΩΣ

Τὸ δωδέκατον καὶ τελευταῖον τῶν ζωδίων καλεῖται Ἰχθεῖς, πρὸς διαιώνισιν τῆς μνήμης, κατὰ τὴν ἑλληνικὴν μυθολογίαν, τοῦ Δελφίνος ὁ ὁποῖος ἐπανάφερε πρὸς τὸν Ποσειδῶνα τὴν ἀποδράσασαν Ἀμφιτρίτην.

Τὸ σύμβολον ἐν τούτοις τοῦ Ἰχθύος εἶναι κοινώτατον ὄχι μόνον εἰς τὴν ἑλληνικὴν καὶ τὰς ἐθνικὰς μυθολογίας, ἀλλὰ καὶ εἰς πλείστας ἐπισήμους θρησκείας, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ αὐτὸς ὁ Χριστιανισμὸς συγκαταλέγεται

Σήμερον ἀκόμη τιμῶσιν οἱ Ἰάπωνες τὸ χρυσόψαρον, ὡς ἐν τῶν ἐμβλημάτων τοῦ Βουδδα. Χαρακτηριστικὸν ἐπίσης εἶναι τὸ γεγονός ὅτι εἰς τὰς ἀρχαίας θρησκείας σχεδὸν πάντοτε ἡ θεὰ τῆς Ἀγάπης καὶ τοῦ Ἔρωτος ἦτο στενῶς συνυφασμένη μετὰ τὸ στοιχεῖον τοῦ ὕδατος. Ἡ Ἀφροδίτη τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Ῥωμαίων εἶχε γεννηθῆ ἔκ τοῦ ἀφροῦ τῶν κυμάτων εἰς τὴν νῆσον Κύπρον, τὴν περιβαλλομένην ὑπὸ τῶν κυμάτων. Εἰς τὸ περὶ Ἀφροδίτης κεφάλαιον ἐδώσαμεν ἱκανὰ σημεῖα διὰ τὴν κατανόησιν τῆς ἐσωτερικῆς σημασίας τῆς θεᾶς καὶ τῶν μετὰ αὐτὴν σχετιζομένων συμβόλων. Δὲν παραλείπομεν καὶ ἐνταῦθα νὰ τονίσωμεν ὅτι ἡ ἐν λόγῳ θεὰ ἔχει στενὴν σχέσιν καὶ μετὰ τὸ προκείμενον σύμβολον τοῦ Ἰχθύος.

Εἰς τὴν βραχμανικὴν παράδοσιν παρουσιάζεται ὁ θεὸς Βισνοῦ, ὁ συντηρητὴς θεὸς τοῦ σύμπαντος, τὸ θεῖον πνεῦμα τῆς Τριμουρτί, εἰς τὸ Μάτσα — Ἀβατάρ ὑπὸ τὴν μορφήν ἐνὸς ἰχθύος ὁ ὁποῖος σύρει τὴν κιβωτὸν τοῦ Βιβασβάτα Μανού μέσῳ τῶν ὑδάτων τοῦ Κατακλυσμοῦ.

Ἡ θεὰ Χαθώρ, ἡ Ἀφροδίτη τῶν Αἰγυπτίων, ἦτο καὶ αὐτὴ εἰς στενὴν ἐπαφὴν μετὰ τὸ ὑγρὸν στοιχεῖον, ἀναφέρεται δὲ ὡς ἡ προστάτις τοῦ Νείλου, καὶ ἡ μεριμνώσα διὰ τὴν ἐτησίαν αὔξησιν τῶν ὑδάτων του.

Ἐρμηνεύων ὁ Ντεσάρμ τὸ σύμβολον τοῦ Δελφίνος καὶ τοῦ Δελφινείου Ἀπόλλωνος γράφει ἐν τῇ μυθολογίᾳ του: «Ἐν Ἑλλάδι, ὅταν ἡ θάλασσα εἶναι ἤρεμος καὶ φωταυγής, κυρίως κατὰ τὴν ἑσπέραν, πρὸ τῆς δύσεως τοῦ ἡλίου, οὐχὶ σπανίως βλέπει κανεὶς ἀγέλας ἀπὸ δελφίνας ν' ἀναπηδοῦν καὶ νὰ παίζουσι εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῶν ὑδάτων πολὺ πλησίον τῶν πλοίων. Ἡ ἐμφάνισίς των εἶναι σημεῖον καὶ ὑπόσχεται καλοκαιρίας. Δὲν πρέπει λοιπὸν νὰ ἐκπλαγῆ κανεὶς ὅτι οἱ Ἕλληνες κατέστησαν τὰ ζῶα ταῦτα ὑπερβατικὸς σωτῆρας, οἱ ὁποῖοι ἀπαλλάσσουν τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ τοὺς κινδύνους τῆς θαλάσσης, οἷτινες φέρουν τὸν Τάραντα καὶ τὸν Ἀρίωνα ἐπὶ τῆς ῥάχεώς των διὰ νὰ τοὺς ἀποθέσουν εἰς τὴν παραλίαν».

Ἀσχολουμένη παρεπιπτόντως καὶ ἡ περίφημος Ἑλένα Πετρόβνα Μπλαβάτσκυ μετὰ τὸ ἴδιον σύμβολον τοῦ ἰχθύος, γράφει τὰ ἑξῆς ἐν τῇ «Ἀποκρύφῳ Διδασκαλίᾳ» τῆς: «Δὲν πρόκειται νὰ ἐπεκταθῶμεν ἐνταῦθα εἰς τὴν ἐσωτερικὴν

σημασίαν τῆς λέξεως «ἰχθύς». Ἡ θεολογική του σημασία εἶναι φαλικῆς φύσεως, ἀλλ' ἡ μεταφυσική του σημασία εἶναι θείας φύσεως. Ὁ Ἰησοῦς καλεῖται ἰχθύς, ὅπως ἐκλήθησαν ὁ Βισνοῦ καὶ ὁ Βάκχος. ΙΗΣ, ὁ «Σωτὴρ» τοῦ Κόσμου, εἶναι τὸ μονόγραμμα τοῦ θεοῦ Βάκχου. Ὁ Ἅγ. Αὐγουστίνος λέγει περὶ τοῦ Ἰησοῦ: «Εἶναι εἰς ΙΧΘΥΣ ζῶν ἐν τῷ μέσῳ τῶν ὑδάτων». Ὡς γνωστὸν οἱ πρῶτοι χριστιανοὶ ἐκάλουν ἑαυτοὺς «μικροὺς ἰχθεῖς» εἰς τὰ ἱερά των μυστήρια. «Ἰχθεῖς γεννηθέντες ἐν τῷ ὕδατι καὶ ἀνατραφέντες ἐν τῷ ὕδατι, σωθέντες δὲ ὑπὸ μεγάλου τινὸς ἰχθύος» λέγει ὁ Τερτυλιανὸς ὁμιλῶν περὶ τῶν Χριστιανῶν, τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Ἐκκλησίας.

Τέλος θὰ ἀναφέρωμεν ὅτι ὑπὸ τῆς Ἀστρολογίας ἀποδίδονται εἰς τὸ ζῳδιον τοῦτο οἱ θεοὶ Ποσειδῶν καὶ Κρόνος, περὶ ὧν ἤδη διελάβομεν.

Γ) ΑΣΤΡΟΛΟΓΙΚΩΣ

1) ΓΕΝΙΚΩΣ.

Ἑλληνιστί. — Ἰχθεῖς.

Ἰνδιστί. — Μινάμ.

Δεσπότης. — Ζεὺς, Ποσειδῶν (Πέμπτη)

Στοιχ. ιδιότης. — Ψ. Υ.

Χρῶμα. — Σκοτεινὸν ἰώδες.

Ἦχος. — Σὶ ὕφεις, Λὰ δίεςεις.

Ὁμολ. σημεῖον. — Παρθένος (Ἔντερα)

Γενικοὶ χαρακῆρες. — Ὑδατῶδες, κινητὸν, ἀρνητικόν, γόνιμον, μουσικόν, δίσωμον, μαγνητικόν.

Κράτη. — Βασιλία, Βραζιλία (Παρθένος), Καλαβρία, Κεϋλιάνη, Γαλικία Μάλτα, Νορμανδία, Περσία (Ταῦρος), Πορτογαλλία, Σαχάρα.

Πόλεις. — Ἀλεξάνδρεια, Μπούρνεμουθ, Λάϊτσεστερ (Κρόνος), Πρέστον, Ρεγκενσβούργον, Σεβίλλη, Βόρμς.

Δωδέκατος οἶκος. — Ἐχθροί, δυστυχία, περιορισμός, καταδίκη, φυλακή, νοσοκομεῖον, ἀπόρρητον

Κοινωνία. — Φυλακαί, Ὀρφανοτροφεία, Ἄσυλα, κ. κ. μυστικοὶ ἐχθροί, ἐγκλήματα καὶ καταστροφαί.

Ἐπαγγελματικαὶ κλίσεις — Ἱερεὺς, θεραπευτής, καλλιτέχνης, μεσάζων, φιλόσοφος, μυστικὸς σύμβουλος ἢ διπλωμάτης, μοναχός, θαλασσοπόρος.

2) ΟΙ ΙΧΘΕΙΣ ΩΣ ΩΡΟΣΚΟΠΙΟΣ ἢ ΩΣ ΟΙΚΟΣ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ.

Ἀπὸ 20 Φεβρουαρίου μέχρι 21 Μαρτίου

Ψυχολογικῶς. — Θ) Πολυμερής, δίκαιος, εὐσπλαγχνος, φιλειρηνικός. Ἰσχυρὸν ψυχικὴν ζώην, διαίσθησις, συναντίληψις, καὶ γενικῶς ἀνεπτυγμέναι δυνάμεις τοῦ αἰσθημάτων καὶ τῆς ἀγάπης. «Ἐναλλαγὴ μεταξὺ ἀφελούς — παθητικῆς εὐθυμίας μετὰ πλεονάζουσιν τάσιν πολυλογίας, καὶ ζωηρᾶς ροπῆς πρὸς λήψιν τῶν πραγμάτων ἀπὸ τῆς τραγικωτέρας τῶν ὄψεως, συχνὰ ἐν συνδυασμῶ πρὸς βαθείας ἀπογοητεύσεις καὶ ὑπερδιεγέρσεις αἱ ὁποῖαι γεννῶνται ἐκ τοῦ αἰσθήματος ὅτι δὲν δύνανται οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ νὰ γίνουσι ὑπὸ τῶν συνανθρώπων των καταληπτοί. Ρωμαντικός, εὐφάνταστος τύπος, πρόθυμος πρὸς πᾶσαν θυσίαν». (Κλαϊκλερ) Φύσις κατὰ γενικὸν κανόνα δύσκολος νὰ κατανοηθῇ, πλήρης ἀποτόμων ἀντιθέσεων,

ἄλλοτε ἤρεμος καὶ σοβρὰ, ἄλλοτε αὐστηρὰ καὶ δεξιόθυμος. Εἶναι δεσποτικοὶ καὶ αὐταρχικοὶ, ἂν καὶ οὐχὶ τυρανικοὶ. Ἄργοῦν νὰ ἀντιδράσουν, ἀλλ' ἐπίσης ἀργοῦν καὶ νὰ λησμονήσουν γενομένην προσβολήν, ἐκδικοῦνται δὲ ἀργὰ ἢ γρήγορα. Τὰ πάθη των εἶναι πολὺ ζωηρὰ καὶ ἀρέσκονται ὑπερβολικὰ εἰς τὰς ἀπολαύσεις τῶν αἰσθήσεων. Ἔχουν ἐπίσης, κατὰ τὴν παράδοσιν τὸ δῶρον τῆς εὐγλωττίας καὶ τῆς πειστικότητος.

Α) Ἐλλειψίς διαυγείας ἐν τῷ συλλογίζεσθαι, εὐμετάβολοι ἐντυπώσεις, ποιά τις ἀνησυχία τοῦ πνεύματος, ὡς καὶ κάποιο αἶσθημα μὴ ἱκανοποιήσεως ἐκ τοῦ ἑαυτοῦ, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον τὸν ἀναγκάζει νὰ ἀσχολῆται πάντοτε μετὰ ζήλου καὶ νὰ ἀποπερατώνῃ τὸ ἀναληφθὲν ἔργον. Ἄστατος, ἀνεπισφαλής, ἀνυπόμονος, ἐπίμονος, τάσις πρὸς ναρκωτικὰ καὶ οἰνοποσίαν.

Διανοητικῶς. — Πνεῦμα ἀνήσυχον, βαθὺ καὶ πρὸς τὴν θεωρίαν καὶ τὸν συλλογισμόν κλίνον. Ἡ ἱκανότης τῆς προσκλήσεως γνώσεων εἶναι πολλαχῶς θαυμαστή, καὶ κάμνουν τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ἄνευ ἰδιαιτέρας προσπαθείας μανθάνουν. Καὶ ἡ μνήμη των εἶναι ἐξόχως ἰσχυρά. Ἀπὸ τῆς παιδικῆς ἡλικίας παρουσιάζουν πρόωρον πνευματικὴν ἀνάπτυξιν, καὶ διαρκούσης ὁλοκλήρου τῆς ζωῆς των, λαμβάνουν πάντοτε μετ' ἐνδιαφέροντος μέρος εἰς ὅ,τι τὸ περιβάλλον καὶ οἱ σύγχρονοὶ του ἐνδιαφέρονται. Πρὸς τούτοις ἔχουν ὀξείαν παρατηρητικότητα, καὶ κατέχουν τὸ ἀσύνηθες δῶρον νὰ γνωρίζουν πράγματα, τὰ ὁποῖα κανεὶς δὲν τοὺς ἐδίδαξε. Κατὰ τὰ ἄλλα εἶναι ἄνθρωποι πνευματώδεις, συνετοὶ καὶ κριτικοὶ χωρὶς προκατάληψιν.

Θέλησις. — Εἶναι πολὺ ἰσχυρά, ἂν καὶ ἐνίοτε κάπως εὐμετάβολος.

Υγεία, ἀσθένειαι, θάνατος. — Ἔχουν γενικῶς ἀσθενικὴν ἰδιοσυγκρασίαν, παρουσιάζουν ἐν τούτοις μεγάλην ἀντίστασιν καὶ ἀνθεκτικότητα. Διάθεσις πρὸς κρυολογήματα, νοσήματα τῶν πνευμόνων καὶ τῶν νεύρων, συχνὰ ἐπίσης σταμαχικὰς καὶ κοιλιακὰς διαταράξεις, περαιτέρω ὑπὸ τινος δυσμενεῖς-συνθήκας πάσχει εἰσέτι ἡ καρδιακὴ καὶ κυκλοφοριακὴ λειτουργία. Τάσις πρὸς μολύνσεις καὶ διαιωνίσεις τῆς ἀσθενικότητος. Ἐπὶ γυναικῶν παθήσεις τῆς ὠοθήκης καὶ ἀκανόνιστος λειτουργία τῆς ἐμμήνου ροῆς. — Θαλάσσια ταξίδια ἐνδείκνυνται πρὸς καταπολέμησιν τῶν νόσων.

Ἀγάπη καὶ Γάμος. — Ἡ συζυγικὴ ζωὴ τῶν ὑπὸ τὰς ἐπηρεαίας τοῦ ὕδρου χόου γεννηθέντων ἀτόμων δὲν εἶναι ὑπερβολικὰ εὐτυχής, παρέχει διαμάχας καὶ ἀτυχήματα, ἐνίοτε δὲ καὶ διπλοῦν γάμον. Ὅπως δὴποτε δίδει τὸ ζῶδιον τοῦτο τέκνα ἀπὸ διαφόρους γάμους. Μεταξὺ τῶν τέκνων τούτων ἂν ὄχι ὅλα, ἀλλὰ τὰ πλεῖστα, θὰ ἀποκτήσουν ἐργασίαν ἀπαιτοῦσαν παρ' αὐτῶν πολυάριθμα ταξίδια, τόσον διὰ ξηρᾶς, ὅσον καὶ διὰ θαλάσσης.

Γονεῖς καὶ συγγενεῖς. — Οἱ γονεῖς τοῦ ὑποκειμένου ἔχουν νὰ παρουσιάσουν πολυθόρουβον ζωὴν, μὲ παντοειδῆ περιστατικά. Ὑπάρχει πιθανότης δευτέρου γάμου τῆς μητρός, ἐκ τοῦ ὁποίου μεγάλαί θέλουν προκύψει ζημίαι διὰ τὸ ὑποκείμενον Ἄλλὰ καὶ τοῦτο εἴτε ἀμέσως, εἴτε τῇ συνεργασίᾳ μετ' ἄλλων, θέλει βλάψει τοὺς γονεῖς του, καὶ ἀνατρέψει τὴν κοινωνικὴν των θέσιν.

Περαιτέρω τὸ ζῶδιον τοῦτο δίδει πλείονας ἀδελφὰς ἢ ἀδελφοὺς ὑφίσταται δὲ κίνδυνος πρόωρου ἀπολείας ἐνὸς ἐξ αὐτῶν. Οἱ ἐπιζόντες ἀδελφοὶ καὶ συγγενεῖς ὑποστηρίζουν σημαντικῶς τὸ ὑποκείμενον.

Φίλοι καὶ ἐχθροί. — Παραλλήλως πρὸς σταθερὰς φιλίας, μέλλουν νὰ εὐρε-

θοῦν καὶ περιπτώσεις εὐμετοβλήτων τοιούτων, δέον νὰ δοθῇ δὲ προσοχὴ ἐκ μέ-
ρους τῶν ἀνθρώπων τοῦ ζωδίου τούτου ἀπέναντι ψευδῶν φίλων Ἀνήκουν εἰς
τοὺς πλέον φιλοξένους ἀνθρώπους. Ὅταν ἴστανται εἰς οἰκονομικὴν εὐρωστίαν,
ἔχουσιν ἀνοιχτὸ σπῆτι, καὶ δύνανται νὰ φθάσουν μέχρις αὐτοθυσίας διὰ τὴν βοή-
θειαν τοῦ πλησίον. Ὑπερβολικὴ ἀγάπη πρὸς τὰ ζῶα εἶναι καὶ τοῦτο χαρακτηρι-
στικὸν σημεῖον τοῦ ζωδίου τούτου. Ὅλα ταῦτα συντελοῦν εἰς τὸ νὰ ἀποκτοῦν
πολλοὺς καὶ κατὰ πλεῖστον πιστοὺς φίλους. Μεταξὺ αὐτῶν, εἶναι κατὰ τὴν παρά-
δοσιν, ἄνθρωποι ἀνήκοντες ἀστρολογικῶς εἰς τὸν τύπον τοῦ ἰδίου ζωδίου, τοῦ
Καρκίνου καὶ τοῦ Σκορπίου, περαιτέρω δὲ μετὰ τοὺς τοῦ Ταύρου καὶ τοῦ Αἰγόκερω.

Ὅσον δὲ ἀφορᾷ τ. ὑς ἔχρους, οὗτοι εἶναι ὄξεις καὶ καταφανεῖς μὴ δυνά-
μενοι ἐν τούτοις νὰ βλάψωσι σημαντικῶς τὸ ὑποκείμενον.

Κοινωνικὴ θέσις καὶ ἐπάγγελμα. — Τόσον τὴν θέσιν των ὅσον καὶ τὴν πε-
ριουσίαν των ἀποκτοῦν διὰ τῆς ἰδίας των ἀξίας, ἂν καὶ κινδυνεύουν νὰ ὑποστοῦν
μεγάλας ἀπωλείας ἐξ ἀσυνέτου συμπεριφορᾶς ἢ ἐκ κακοῦ ὑπολογισμοῦ. Ταξειδεύουν
συνήθως πολὺ, θὰ ἐλέγωμεν εἶναι τὸ ζῶδιον τοῦ θαλασσινοῦ, τὰ ταξίδια δὲ
ταῦτα τοῖς ἀποφέρουν πάντοτε ἐπιτυχίαν. Κάθε ἐργασία ἢ ὁποία ἔχει σχέσιν μετὰ
τὴν θάλασσαν τοῖς εἶναι εὐμενής. Ἐκτὸς τοῦ κλάδου τούτου διακρίνονται οἱ
ἄνθρωποι τοῦ ζωδίου ὡς περίφημοι μυθιστοριογράφοι, διότι ἀκριβῶς εἶναι κά-
τοχοι μεγάλης φαντασίας καὶ ρομαντικῆς διαθέσεως. Μεγάλῃ ἐπίσης κλίσει παρα-
τηρεῖται πρὸς τὴν ἔρευναν τοῦ ἀοράτου κόσμου, ἰδιαιτέρως δὲ πρὸς τὸν πνευμα-
τισμόν. Γίνονται ἐπίσης περίφημοι εἰς τὰς ἐπιστήμας καὶ τὰς καλὰς τέχνας.
Χαρακτηριστικοὶ τύποι ἐπαγγελμάτων εἶναι φιλόσοφοι, συγγραφεῖς, θεραπευταί,
καλλιτέχναι, μεσάζοντες, μυστικοσύμβουλοι, μοναχοί, θαλασσοπόροι, ἱερεῖς, κ. κ.

Ὑλικὰ πλούτη. — Τὸ ζῶδιον τοῦτο χαρακτηρίζεται ὑπὸ ὕλικῆς ἀνεξαρτη-
σίας ἀποκτωμένης ἐκ διαφόρων μερῶν, πάντως ὁμως ὀφειλομένης εἰς τὴν προσω-
πικὴν ἀξίαν καὶ ἐργασίαν. Πολλὰ περιπτώσεις παρατηροῦνται ὅπου ἢ ἐν λόγῳ
εὐμάρεια κατορθοῦται ἐκ τῆς ἐκδόσεως συγγραμμάτων, ἄλλοτε ἐκ περιπτώσεως
ἐν σχέσει πρὸς μεγάλα ταξίδια κειμένων. Πρέπει μόνον νὰ δίδεται μεγάλη προ-
σοχὴ πρὸς τυχόν ἐπικινδύνους καὶ ἀνακριβεῖς ὑπολογισμούς, ἐκ τῶν ὁποίων δυ-
νατὸν νὰ πηγάσουν ὕλικαὶ ζημίαι.

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΥΤΙΚΟΙ ΤΥΠΟΙ ΤΩΝ ΙΧΘΥΩΝ					
ΦΥΤΙΚΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ	ΖΩΙΚΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ		ΟΡΥΚΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ		
	ΤΕΤΡΑΠΟΔΑ	ΠΤΗΝΑ	ΑΛΑΤΑ	ΜΕΤΑΛΛΑ	ΛΙΘΟΙ
Centaurea	Ἴππος	Κύνος	Ὁξειδίων τοῦ μολύβδου	Κασσίτερος	Κρύσταλλος
Cannabis sat	Δελφιν	Γλάρος	(Ceruse)	—	Ἄμμος
Hyoscyamus niger	Πολύπους	Albatros	—	—	Ἴασπις
Ulmus	Θαλάσ. Κύων	—	—	—	Σάπφειρος
Φύκη θαλάσσια	Φώκη	—	—	—	Ἀμέθυστος
Σπόγγος καὶ γενικῶς θαλάσσια φυτὰ	—	—	—	—	Βήρυλος
Περαιτέρω τὰ μαγι- κά φυτὰ:	—	—	—	—	—
Huanto, Yage, Pejoti κλπ.	—	—	—	—	—

Δ) ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΟΝΙΚΩΣ

1) *Πρόσωπον*. — Ὑψηλόν, ἀλλὰ μᾶλλον εὐρὺ μέτωπον, σχετικῶς πρὸς τὰ ἔξω προβάλλον ὀρθήλιμός, μᾶλλον μικρὸν καὶ λάμπον, ὄνειροπόλον καὶ παράδοξον βλέμμα, ἢ ἐπίδερμις ἀπαλὴ μὲ τάσιν πρὸς ἐσωτερικὴν κοιλότητα εἴτε ἐπὶ τῆς παρειᾶς, εἴτε ἐπὶ τοῦ πώγωνος, οὐχὶ σπανίως συγκέντρωσις τῆς τριχώσεως τῆς κεφαλῆς εἰς τὴν κορυφήν, οὕτως ὥστε τὰ πλάγια νὰ παραμένουν ἀκάλυπτα.

Παράσιγμα. — Λεπτοφυές, εὐμετάβλητον. Παχεῖται ἀρθρώσεις, πλατεῖς πόδες, διαφανῆς ἕως μᾶτι ἐπίδερμις.

Βάδισμα. — Ρεμβάζοντος, ῥέον, σιγηλόν, ὡς ἀναχωρητοῦ.

Φωνή, ὀμίλια. — Ὑπόκωφος, ἐκ βάρους ψυχῆς προερχομένη, ἑλαφρά.

Ε) ΓΡΑΦΟΛΟΓΙΚΩΣ

Ὁ γραφικὸς χαρακτὴρ παρουσιάζει παχέως χαραγμένα στοιχεῖα, ἡμικατακορύφου ροπῆς, κατὰ τὸ πλεῖστον ἀκανονίστου, ἐν συνδυασμῷ πρὸς μεγάλας ἀνιούσας γραμμὰς καὶ οὐράς. Καμπύλαι, τόξα καὶ γωνίαι συναντιῶνται συχνώτατα ἀναμῖξ.

ΣΤ) ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΩΣ

Μέρος τοῦ σώματος. — Πόδες, λεμφικὸν σύστημα.

Δευτερευόντως. — Γεννητικὰ ὄργανα.

Παθολογικῶς. — Διάθεσις πρὸς κρυολογήματα, πνευμονικαὶ καὶ νευρικαὶ ἀσθένειαι, συχνὰ ἐνοχλήσεις τοῦ στομάχου καὶ κοιλίας, εὐαισθησία εἰς τοὺς πόδας καὶ σχετικαὶ παθήσεις. Περαιτέρω μυστικαὶ καὶ δυσδιάγνωστοι ψυχικαὶ καὶ πνευματικαὶ ἀσθένειαι, ψευδαισθήσεις, ὑπνοβασία, ἔκστασις, μανίαι, κοκαϊνισμός, κ. τ. ὄ.

Δευτερευόντως — Παθήσεις τοῦ ὑπογαστρίου, τῶν γεννητικῶν ὀργάνων καὶ τῆς κοιλίας.

Διάρκεια τῶν ἀσθενειῶν. — Ἀκμὴ τοῦ ἔκτου οἴκου τοῦ Ὁροσκοπίου κατακλήσεως εἰς τοὺς Ἰχθεῖς, σημειοδοτεῖ συνήθη διάρκειαν τῆς ἀσθενείας.

Ἰδιοσυγκρασία. — Λυμφατική.

Στοιχ. ιδιότης — Ψ. Υ.

**ΠΑΡΑΡ
ΩΡΟΣΚΟΠΙΑ ΔΙΑΣΗΜΩΝ**

Όνομα	Επάγγελμα	Τόπος γεννήσ.	Ημερομηνία	Ώρα	Χ ΜΣ	ΧΙ	ΧΙΙ
Balzac (Honoré)	Φιλολ.-Συγγρ.	Tours (Γαλλ.)	20 Μαΐου 1799	11 π.μ.	14 Τα	21 Δι	26 Κα
Bismarck (O.v.)	Πολιτικός	Schönhofen	1 'Απριλ. 1815	1.30 μ.μ.	4 Τα	14 Δι	21 Κα
Choisnard (FLAMBART)	'Ιδρ. έπιστ.'Αστ.	Tours (Γαλλ.)	13 Φεβρ. 1867	10.45 μ.μ.	4 Λε	7 Πα	4 Ζυ
Dumas (Alex.)	Συγγραφέυς	Παρίσιοι	24 'Ιουλ. 1802	5.30 π.μ.	26 Κρι	5 Δι	14 Κα
Edison (Thomas)	'Εφευρέτης	'Οχάϊο	11 Φεβρ. 1847	11.35 μ.μ.	13 Λε	16 Πα	13 Ζυ
Einstein (Albert)	Μαθηματικός	Ulm	14 Μαρτ. 1879	11.30 π.μ.	13 Ιχ	18 Κρι	3 Δι
Elisabeth	Βασίλ.'Αγγλίας	Greenwich	7 Σεπτ. 1533	4 μ.μ.	2 Τξ	14 Τξ	12 Αι
Ford (Henry)	Βιομήχανος	;	30 'Ιουλ. 1863	;	19 Κρι	25 Τα	3 Κα
Friedrich d. Gros.	Αύτ. Γερμανίας	Βερολινον-Πότ.	24 'Ιαν. 1712	12 μεσημ.	29 Δι	23 Υδ	4 Κρι
Goethe (Wolfg.)	Ποιητής	Φραγκφούρτη	28 Αύγ. 1749	12 >	3°30 Πα	5 Ζυ	29 Ζυ
Görres (J.)	Μυστικιστής	Κόμπλεντζ	25 'Ιουλ. 1776	12 >	2 Υδ	27 Υδ	3 Κρι
Hindenburg (P.v.)	Στρατάρχης Γ.	Posen	2 'Οκτ. 1847	3 μ.μ.	28 Σχ	16 Τξ	3 Αι
Hitler (Ad.)	Καγγελάριος Γ.	Braunau Αύστ.	20 'Απριλ. 1889	6.30 μ.μ.	4 Λε	8 Πα	5 Ζυ
Junkers (H.)	Μηχανικός	Rheydt	3 Φεβρ. 1859	3 π.μ.	25 Πα	25 Ζυ	16 Σχ
Liebig (J. v.)	Χημικός	Δαρμστάτη	12 'Ιουν. 1803	8.30 π.μ.	27 Ιχ	5 Τα	18 Δι
Luther (H.)	Πολιτικός-Στρ.	Βερολινον	10 Μαρτ. 1879	3 π.μ.	5 Σχ	26 Σχ	12 Τξ
Marconi (Gugl)	'Ηλεκτρολόγος	Βολωνία-Βερολ.	; ; 1875	;	16°30 Ιχ	22 Κρι	5 Δι
Maria-Stuart	Βασίλ.'Αγγλίας	'Εδιμβούργον	7 Δεκ. 1542	1.30 μ.μ.	20 Αι	5 Υδ	11 Ιχ
Marie-Antoinette	Βασίλ.Γαλλίας	Βιέννη	2 Νοεμ. 1755	7 μ.μ.	2 Ιχ	6 Κρι	22 Τα
Marx (Karl)	Φιλόσοφος	Τρεβιζάνον	5 Μαΐου 1818	2 π.μ.	12 Τξ	0 Αι	20 Αι
M de Villefranche	'Αστρολόγος	Villefranche R.	23 Φεβρ. 1583	8.33 μ.μ.	10 Αι	1 Υδ	1 Ιχ
Mussolini(Benito)	Δικτάτωρ	Verano diCosta	29 'Ιουλ. 1853	2 μ.μ.	4 Πα	6 Ζυ	1 Σχ
Napoleon I	Αυτοκράτωρ	Ajaccio	15 Αύγ. 1769	9.50 π.μ.	20° Κα	24 Λε	23 Πα
Nietzsche (Fried)	Φιλόσοφος	Röcken	15 'Οκτ. 1844	;	25 Πα	24 Ζυ	14 Σχ
Richelieu (Arm.)	Καρδινάλιος	Παρίσιοι	8 Σεπτ. 1585	9 π.μ.	29 29 Κα	5 Πα	1 Ζυ
Robespierre(Max)	Πολιτικός	'Αργάς	6 Μαΐου 1758	2 π.μ.	14 Τξ	3 Αι	22 Αι

ΤΗΜΑ Ι

ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΩΝ

I ΩΡ	II	III	ΗΛ	ΣΕ	ΚΡΝ	ΖΕ	ΑΡ	ΑΦ	ΕΡ	ΟΥ	ΠΟ	ΑΝΙΩΝ ΔΕΣΜΟΣ
24 Λε	14 Πα	11 Λε	29 20 Τα	15 Τξ	22 Κα	7 Δι	8 Κα	3 Κα	12 Τα	18 Πα	13 Σκ	—
19 Λε	8 Πα	2 Ζυ	10 56 Κρτ	9 Αι	10 Υδ	5 Ζυ	1 Υδ	4 Τα	17 Ιχ	7 Τξ	20 Τξ	—
26 Ζυ	24 Σκ	26 Τξ	25 Υδ	20 Δι	24 Σκ	17 Υδ	12 Κα	8 Αι	26 Υδ	5 Κα	11 Κρτ	—
13 40 Λε	1 Πα	25 Πα	0 32 Λε	29 Τα	6 Πα	6 Πα	21 Τα	3 Πα	23 Κα	4 Πα	18 Ζυ	13.42 Ιχ
5 Σκ	4 Τξ	7 Αι	23 Υδ	22 Τξ	2 Ιχ	7 Δι	1 Αι	7 Ιχ	20 Υδ	12 Κρτ	24 Υδ	—
12 Κα	29 Κα	17 Λε	23 Ιχ	14 Τξ	4 Κρτ	27 Υδ	27 Αι	17 Κρτ	3 Κρτ	1 Πα	8 Τα	—
28 Αι	28 Ιχ	12 Τα	24 19 Λε	11 Κρτ	21 Κα	20 Τξ	13 Δι	14 Ζυ	15 Ζυ	—	—	23 Λε
3 Λε	23 Λε	17 Πα	6 30 Λε	2 Ζυ	1 Ζυ	20 Ζυ	28 Λε	22 Πα	2 Λε	23 Δι	6 Κρτ	—
3 Δι	25 Δι	12 Κα	3 3 Υδ	11 Λε	12 Λε	19 Αι	12 Υδ	18 Τξ	21 Υδ	6 Πα	0 Τα	—
16 Σκ	17 Τξ	25 Αι	5 10 Πα	11 Ιχ	15 Σκ	26 Ιχ	5 Αι	25 Πα	25 Λε	19 Υδ	26 Κα	—
3 Δι	25 Δι	13 Κα	5 Υδ	4 Κρτ	21 Ζυ	12 Δι	21 Υδ	20 Τξ	8 Υδ	2 Δι	24 Πα	—
22 Αι	22 Ιχ	3 Τα	8 40 Ζυ	23 Κα	7 Ιχ	18 Κα	15 Τα	10 Ζυ	18 Ζυ	17 Κρτ	28 Υδ	—
27 Ζυ	24 Σκ	27 Τξ	1 Τα	6 Αι	15 Λε	8 Αι	16 Τα	17 Τα	26 Κρτ	19 Ζυ	1 Δι	—
2 Τξ	2 Αι	18 Υδ	13 50 Υδ	14 Υδ	8 Λε	11 Δι	2 Κρτ	29 Τξ	22 Αι	29 Τα	23 Ιχ	—
23 Κα	10 Λε	29 Λε	21 Τα	26 Αι	14 Πα	26 Πα	0 Λε	12 Κρτ	1 Δι	18 Ζυ	22 Σκ	—
28 Τξ	15 Υδ	3 Κρτ	25 Ζυ	13 Τα	5 Σκ	22 Λε	18 Τξ	18 Πα	25 Ζυ	1 Πα	8 Τα	—
11 30 Κα	0 Λε	20 Λε	4 55 Τα	25 Λε	14 Υδ	23 Πα	25 Τα	20 Τα	10 Κρτ	7 Λε	28 Κρ	—
28 Τα	28 Δι	11 Κα	25 15 Τξ	5 Αι	16 Σκ	24 Ζυ	21 Υδ	2 Σκ	14 Αι	—	—	25 22 Υδ
4 10 Κα	20 Κα	10 Λε	10 10 Σκ	21 Ζυ	24 Αι	7 Ζυ	16 Κα	11 Σκ	3 Αι	11 Ιχ	11 Κα	—
20 Υδ	17 Κρτ	20 Τα	14 Τα	11 Τα	16 Ιχ	13 Αι	21 Κα	27 Τα	3 Δι	19 Τξ	26 Τξ	—
21 Κρτ	27 Τα	20 Δι	4 Ιχ	17 Ιχ	12 Ιχ	5 Ιχ	8 Κα	1 Ιχ	28 Υδ	16 Τξ	26 Τξ	—
21 Σκ	24 Τξ	28 Αι	6 Λε	9 Δι	7 Δι	18 Κα	13 Δι	21 Κα	5 Λε	21 Πα	21 Τα	—
17 Ζυ	14 Σκ	16 Τξ	22 41 Λε	28 Αι	26 Κα	15 Σκ	12 Πα	7 Κα	6 Λε	12 Τα	—	—
0 Τξ	4 Αι	16 Υδ	22 Ζυ	9 Τξ	1 Υδ	26 Ιχ	28 Ζυ	6 Πα	4 Ζυ	3 Κρτ	21 Υδ	—
22 59 Ζυ	16 Σκ	18 Τξ	16 21 Πα	20 Ιχ	17 Κρτ	10 Δι	1 Σκ	9 Λε	25 Πα	—	—	8 12 Σκ
24 Υδ	20 Κρτ	23 Τα	15 Τα	28 Κρτ	3 Ιχ	18 Τξ	17 Λε	5 Κρτ	5 Δι	26 Ιχ	10 Λε	—

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

ΑΣΤΡΟΨΥΧΟΛΟΓΙΚΟΝ ΛΕΞΙΛΟΓΙΟΝ

- Ἄγαθότης.** — Ζεὺς καὶ Ἄφροδίτη εἰς εὐμενῆ ὄψιν πρὸς τοὺς σημειοδότας τοῦ χαρακτῆρος, τὸν πρωτεύοντα πλανήτην καὶ ἰδίως τὴν Σελήνην.
- Ἄδικία.** — Ἄρης εἰς δυσμενῆ ὄψιν πρὸς Ἑρμῆν ἢ Σελήνην.
- Αἰσθηματικότης.** — Ἄφροδίτη μόνη ὡς πρωτεύων πλανήτης δίδει παθητικὴν αἰσθηματικότητα. Ἐν ὄψει πρὸς τὸν Ἄρην καὶ τὸν Οὐρανόν, δίδει αἰσθηματικότητα, ἰδίως ὅταν ὑφίσταται ὄψις τῆς Ἄφροδίτης μετὰ τῆς Σελήνης.
- Ἀνεξαρτησία.** — Οὐρανὸς καὶ Ἄρης πρωτεύοντες, κυρίως ὅταν εἶναι ἐν ὄψει πρὸς ἀλλήλους, πρὸς τὸν Ἑρμῆν καὶ Σελήνην.
- Ἀνησυχία.** — Δυσαρμονία μετὰ Ἄρεως, Κρόνου καὶ Διός, κυρίως ὑφισταμένων ὄψεων Ἑρμοῦ καὶ Σελήνης.
- Ἀντιπάθεια.** — Ἀντιπάθεια πρὸς ἕτερον ἄτομον ἐκδηλοῦται ἕαν: ὁ Ἄρης ἢ ὁ Κρόνος τοῦ ἐνὸς δοῶ δυσμενῶς ἐπὶ τοῦ ΩΡ τοῦ ἄλλου. Ἐὰν ὑφίσταται δυσαρμονικὴ θέσις μετὰ τῶν δύο ΩΡ. Δυσμενῆς σχέσις τοῦ Ἄρεως καὶ τοῦ Κρόνου ἀνά δύο τῶν δύο θεμάτων.
- Ἀνωτερότης Πνεύματος.** — Σημειοδότης τοῦ χαρακτῆρος εἰς ἄρμονικὴν θέσιν. Ἑρμῆς ἰσχυρὸς καὶ ἰσχυροποιημένος. Πλήθος ἄρμονικῶν γωνιῶν ΩΡ. ἐν ἀερώδει τριγώνῳ.
- Ἀπαισιοδοξία.** — Σημειοδότης τοῦ χαρακτῆρος προσβαλλόμενοι ὑπὸ τοῦ Ἄρεως καὶ Κρόνου, ἰδίως ἢ Σελήνην.
- Ἀποθάρυνσις.** — Βλ. «Ἀπαισιοδοξία».
- Ἀσθένειαι.** — Θέσις τοῦ Ἀφέτου, γωνίαι καὶ ζώδιον. Ὅμοιως τοῦ ΩΡ. Προσβάλλοντες πλανῆται. Οἴκοι 1, 6, 12 καὶ 7.—Κληρὸς τύχης καὶ κληρὸς ἀσθενειῶν καὶ θανάτου.
- Ἀτυχήματα.** — Βλ. «Ἀσθένειαι».
- Γάμος.** — Ἄφροδίτη, Κρόνος, 7ος Οἶκος, Σελήνη, γωνίαι καὶ ζώδια.
- Γονεῖς.** — Ἐπὶ ἡμερινῆς γεννήσεως ὁ 4ος καὶ ὁ Ἡλίου ἀντιπροσωπεύουσι τὸν πατέρα, ὁ 10ος καὶ ἡ Ἄφροδίτη τὴν μητέρα. Ἐπὶ νυκτερινῶν γεννήσεων ὁ 4ος καὶ ὁ Κρόνος παριστοῦν τὸν πατέρα, ὁ 10ος καὶ ἡ Σελήνη τὴν μητέρα. Πλανῆται κατέχοντες τοὺς ἐν λόγῳ οἴκους, καὶ ἀκτινοβολία ἐπὶ τῆς ἀκμῆς των.

- Δημιουργικότης.**— Ἄρνητικά ὄψεις ἰσχυρῶς κειμένων πλανητῶν. Ἑρμῆς ἁρμονικὸς καὶ ἰσχυρὸς. ΩΡ. κείμενος εἰς τὸ ἄερώδες τρίγωνον μὲ προέκτασιν ἐπὶ τῆς Παρθένου καὶ τοῦ Σκορπίου.
- Διαίσθησις.**— Σελήνη εἰς γωνιώδη οἶκον, ἥ εἰς κυριώδες ζώδιον. Πρωτεύων Οὐρανὸς ἢ Ποσειδῶν ὑπὸ ἁρμονικὰς γωνίας. Πολυάριθμοι, κυρίως εὐμενεῖς, γωνίαί ἐπὶ τῆς Σελήνης.
- Διάρκεια ζωῆς.**— Ὑπαρξίς τυχόν τοῦ «ὀλεθρίου σταυροῦ». Θέσις ἀφέτου καὶ ἀναιρέτου, καὶ γωνίαί ἐκ μέρους τῶν δυσμενῶν πλανητῶν Κρόνου, Ἄρεως, Οὐρανοῦ καὶ Ἡλίου. 8ος οἶκος. Κληρὸς τύχης καὶ κληρὸς ἀσθενειῶν καὶ θανάτου.
- Διάπλασις σωματικῆ.**— Εὐμενεῖς ἀκτινοβολίαί τοῦ Ιου, ὠραιότης, ἀντιθέτως ἀσχημιά. Ζώδιον τοῦ ΩΡ. ἐξουσιαστής τῆς γεννήσεως καὶ πρωτεύων πλανήτης. Ἐκ συνθέσεως τῶν φυσιογνωμονικῶν χαρακτήρων ὅλων αὐτῶν, ἐξάγεται ὁ τελικὸς φυσιογνωμονικὸς τύπος
- Δραστηριότης.**— Ἄρης εἰς σημαίνουσαν θέσιν καὶ διὰ τῶν ὄψεων ἐκ μέρους Ἑρμοῦ, Σελήνης καὶ Οὐρανοῦ.
- Ἐγωισμός.**— Ἐλλειψίς ἁρμονικῶν σχέσεων ἐκ μέρους Διὸς καὶ Ἀφροδίτης ἐπὶ τοῦ σημειοδότου τοῦ χαρακτήρος. Δυσαρμονικὴ ὄψις τοῦ Κρόνου ἐπὶ τοῦ Διὸς.
- Ἐιλικρίνεια.**— Σημειοδότης τοῦ χαρακτήρος εὐμενῶς ἀκτινοβολούμενος, ἰδίως ὑπὸ τοῦ Διὸς, ἰσχυρῶς κειμένου.
- Ἐιρωνία.**— Σημειοδοῦται χαρακτ. (ἰδίως Σελήνη) δυσμενῶς ἀκτινοβολούμενος, μὲ ἄρνητικὰς ὄψεις τῆς Ἀφροδίτης.
- Ἐκκεντρικότης.**— (Βλ. «*Πρωτοτυπία*»).
- Ἐλατώματα.**— ΩΡ. πρωτεύων πλανήτης, ἐξουσιαστής γεννήσεως καὶ γωνίαί μεταξὺ των καὶ πρὸς τὸν ΩΡ. Ἀναζήτησις τῶν τυχόν ἄρνητικῶν καὶ δυσαρμονικῶν σχέσεων τῶν σημειοδοτῶν. Ἀναλυτικῶς βλέπε τὸ παρὸν λεξιλόγιον.
- Ἐνεργητικότης.**— Ἰσχυρὸς καὶ κατὰ τὸ πλεῖστον ἁρμονικὸς Ἄρης. Κρόνος ἐν ὄψει πρὸς τὸν Ἑρμῆν καὶ τὴν Σελήνην.
- Ἐπάγγελμα.**— Ζώδιον καὶ πλανήτης τοῦ Ιου. Πλανήτης σχηματίζων τὴν προσεχεστέραν γωνίαν πρὸς τὸν Ἡλίον.
- Ἐπιθετικότης.**— Ἄρης ἰσχυρὸς, ἐν ὄψει πρὸς τὸν Δία, τὸν Ἑρμῆν, τὴν Σελήνην καὶ τὸν Οὐρανόν.
- Ἐπιστημοσύνη.**— Κρόνος καὶ Οὐρανὸς ἰσχυροὶ καὶ ἐν ὄψει πρὸς τοὺς σημειοδότας. Ἑρμῆς ἐν γωνιώδει οἴκῳ καὶ ζωδίῳ. Ἡ φύσις τῶν ὄψεων δὲν παίζει ρόλον, ἐφ' ὅσον ἡ δυσμέμεια δὲν θίγει ὑπερβολικῶς σημεῖα ζωτικὰ τοῦ θέματος.
- Ἐπιφύλαξις.**— Κρόνος ἰσχυρὸς καὶ ἐν ὄψει πρὸς τὸν Δία. Ἄρης εἰς δευτερεύουσαν θέσιν ἀπὸ ἀπόψεως ἰσχύος.
- Ἐρωσ.**— Ἄρμονικαὶ σχέσεις μεταξὺ τοῦ Ἄρεως τοῦ ἐνὸς θέματος καὶ τῆς Ἀφροδίτης τοῦ ἑτέρου. Ἄρης κατέχων τὴν θέσιν τῆς Ἀφροδίτης ἐν τῷ ἑτέρῳ θέματι καὶ τὰνάπαλιν. ΩΡ

- εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν ἢ κατὰ διάμετρον ὡς πρὸς τὸ ἄλλο θέμα.
- Εὐγλωττία.** — Ἰσχυραὶ ὄψεις ἐκ μέρους τοῦ Ἄρεως (ἰδίως τρίγωνα) ἐπὶ τῶν σημειοδοτῶν τοῦ χαρακτ. κυρίως τῆς Σελήνης.
- Εὐερέθιστος.** — Δυσαρμονίαι μεταξὺ Ἄρεως, Κρόνου καὶ Διός. Κυρίως ἐν παρουσίᾳ ὄψεως Σελήνης καὶ Οὐρανοῦ.
- Εὐθυμία.** — Δυσαρμονικαὶ ὄψεις τῆς Ἀφροδίτης καὶ κυρίως τοῦ Διός, μετὰ τῶν σημειοδοτῶν τοῦ χαρακτ., ἐνῶ οὗτοι κείνται εὐνοϊκῶς.
- Εὐμάθεια.** — Ἄρμονία Ἄρεως, Κρόνου καὶ Διός. Ἄρμονικὸς Ἥλιος.
- Εὐρύτης Πνεύματος.** — Ἐρμῆς ἐν γωνιώδει οἴκῳ ἢ ζῳδίῳ γωνιώδει.
- Εὐτυχία.** — Πολλοὶ πλανῆται ἐν ἐξάρσει καὶ οἴκῳ. Γενικὴ ὑφὴ τοῦ θέματος καλή. Πρωτεύων πλανήτης ἰσχυρός. Πλεονασμὸς θετικῶν ὄψεων ἰσχυρῶν πλανητῶν. Ἰσχυρὰ θέσις καὶ εὐμενῆς ἀκτινοβολία τοῦ ΩΡ. τῶν φώτων, τοῦ ΜΣ καὶ τοῦ κλήρου τύχης. 12ος καὶ 7ος οἶκος καὶ οἱ ἐν αὐτοῖς πλανῆται.
- Ἐχθροί.** — Πλανῆται προσβάλλοντες τοὺς οἴκους καὶ τοὺς ἐν αὐτοῖς πλανήτας. Ὅψεις ἐκπεμπόμεναι ἐκ μέρους τῶν ἐν τοῖς ἀνωτέρω οἴκοις πλανητῶν ἐπὶ τῶν φώτων (Ἡλίου καὶ Σελήνης).
- Ζηλοτυπία.** — Κρόνος καὶ Ἄρης εἰς δυσαρμονικὴν θέσιν πρὸς ἀλλήλους καὶ ἐν ὄψει πρὸς τοὺς σημειοδότας.
- Ζωγραφικὴ.** — Σημαίνοντες Ἀφροδίτη, Οὐρανὸς καὶ Ζεὺς, κυρίως γωνιώδεις καὶ ἐν ὄψει πρὸς ἀλλήλους ἢ πρὸς τὸν Ἐρμῆν καὶ Σελήνην.
- Θάνατος.** — Ὑπαρξίς ἐν τῷ θέματι «δυσμενοῦς σταυροῦ». Ἀκτιβολία ἀφέτου καὶ ἀναιρέτου ἐπὶ τῶν φώτων καὶ ἀποδοχὴ δυσμενῶν γωνιῶν ἐκ μέρους Κρόνου καὶ Ἄρεως. Θεσις καὶ ἰσχὺς κλήρων τύχης καὶ θανάτου.
- Θάρος.** — Ἄρης ἰσχυρός, κυρίως ἐν ὄψει πρὸς Δία, Ἐρμῆν, Σελήνην καὶ Οὐρανόν.
- Θέλησις.** — Ζῳδίων ἐν ΩΡ. Ἄρης, Ἐρμῆς, Ἥλιος, Κρόνος καὶ ἀκμὴ τοῦ 10ου οἴκου.
- Θεσις Κοινωνική.** — 10ος οἶκος, πλανῆται καὶ γωνίαι ἐπ' αὐτοῦ. Σύνοδος Ἡλίου, Σελήνης, Διός καὶ Ἐρμοῦ προαγγέλει λαμπρὰν σταδιοδρομίαν. Οἱ τέσσαρες οὗτοι πλανῆται εἶναι οἱ γενικοὶ σημειοδόται.
- Θετικισμός.** — Ἐρμῆς ἐπικρατῶν, ὡς πρωτεύων ἢ σημειοδότης τοῦ χαρακτῆρος, με' ὄψιν ἐπὶ τοῦ Κρόνου ἢ τοῦ Ἄρεως.
- Θρησκευτικότης.** — Κρόνος, Ἀφροδίτη, Ζεὺς ἐν ὄψει πρὸς ἀλλήλους καὶ πρὸς τοὺς σημειοδότας.
- Ἰδεολογία.** — Ἄρμονικαὶ ὄψεις κυρίως ἐπὶ τῆς Σελήνης καὶ Ἐρμοῦ.
- Ἰδιοσυγκρασία.** — Ἐπικράτησις τοῦ πυρώδους τριγώνου: Χολερικῆ.
» » ἀερώδους » : Αἱματώδης
» » ὑδατώδους » : Μελαγχολικῆ.
» » γαιώδους » : Φλεγματικῆ.
- Διὰ περαιτέρω λεπτομερείας βλ. «Ἀπόκρυφον Θεραπευτικὴν».

- Καλλιτεχνία.** — Ἄφροδίτη ἰσχυρὰ καὶ σημαίνουσα, κυρίως ἐκ τῶν ὄψεων αὐτῆς πρὸς τὸν Ἑρμῆν, Σελήνην, Οὐρανὸν καὶ Δία.
- Κερδοσκοπία.** — Ἑρμῆς ἐπικρατῶν ἀπὸ ἀπόψεως ἰσχύος, μὲ ὄψεις ἐπὶ τῆς Σελήνης καὶ τοῦ Οὐρανοῦ.
- Κρίσις ἀσθενῆς.** — Σελήνη σημαίνουσα, μὲ ἀσθενῆ Ἑρμῆν ἀπὸ ἀπόψεως θέσεως καὶ γωνιῶν. Ὀλίγαι γωνίαι μεταξὺ τῶν σημειοδοτῶν.
- Κριτική.** — Ἄρης καὶ Κρόνος ὑπὸ δυσαρμονικὰς ὄψεις πρὸς τοὺς σημειοδότας τοῦ χαρακτήρος. Ἐν περιπτώσει Ἑρμοῦ προεξάρχοντος, σπινθήρ εὐρείας διανοητικότητος.
- Λογική.** — Σημειοδοῦται τοῦ χαρακτήρος ἐν ὄψει πρὸς ἀλλήλους ὑπαρχουσῶν μερικῶν δυσαρμονικῶν ὄψεων, σίρομένων ὑπὸ ἀρμονικοῦ συνόλου.
- Μαθηματικά.** — Ἑρμῆς, Κρόνος, Οὐρανὸς εἰς ἰσχυρὰν θέσιν καὶ ἐν ὄψει πρὸς ἀλλήλους.
- Μεγαλοφυΐα.** — Πολυάριθμοι γωνίαι κυρίως τρίγωνα, ΩΡ. ἐν ἀερώδει τριγώνῳ. Ἑρμῆς, Σελήνη, Οὐρανὸς συνδεδεμένοι πρὸς ἀλλήλους καὶ ἐν ἰσχυρᾷ θέσει.
- Μειονεκτήματα.** — (Βλ. «**Ἐλατιώματα**»).
- Μεσαζοντισμός.** — Ποσειδῶν καὶ Οὐρανὸς ἐπικρατοῦντες, μὲ ὄψεις ἐπὶ τῆς Σελήνης καὶ τοῦ Ἑρμοῦ.
- Μεταψυχική.** — Βλ. «**Φιλοσοφία**». Πρὸς τοῦτοις Οὐρανὸς ἐπικρατῶν δι' ὄψεως καὶ θέσεως.
- Μοιραῖον.** — ΩΡ. ΜΣ. καὶ φῶτα ἀρμονικῶς ἀκτινοβολούμενα σημειοδοτοῦν εὐμενὲς πεπρωμένον. Προσβιλλόμενα ὑπὸ Κρόνου καὶ Ἄρεως προαγγέλουσιν δυστυχίαν.
- Μουσική.** — Σημαντικὸς ρόλος Ἄφροδίτης καὶ Οὐρανοῦ, συνήθως ἐν ὄψει πρὸς ἀλλήλους, καὶ πρὸς Σελήνην καὶ Ἑρμῆν.
- Νοημοσύνη.** — Σημειοδοῦται τοῦ χαρακτ. (κυρίως Ἑρμῆς) ἐντὸς γωνιωδῶν οἰκῶν ἢ ζώδιων, γωνίαι μεταξὺ των, ἀρμονικαὶ καὶ δυσαρμονικαὶ πάντως εἰς τρόπον ὥστε τὸ ἰσοζύγιον νὰ εἶναι γενικῶς ἀρμονικόν, διότι ἄλλως τὸ πνεῦμα λαμβάνει παραδόξους καὶ σοφιστικὰς τάσεις.
- Νοητικαὶ ιδιότητες.** — Βλ. «**Πνευματικαὶ ιδιότητες**».
- Παραφροσύνη.** — Ἰσχυραὶ δυσαρμονικαὶ ὄψεις ἐπὶ τῶν φάτων καὶ τοῦ ἀσθενῶς κειμένου Ἑρμοῦ.
- Περίσκεψις.** — Ἐπικράτησις Κρόνου καὶ ἐν ὄψει πρὸς Ἑρμῆν καὶ Σελήνην.
- Πλοῦτος.** — Ἰσχυρὰ θέσις καὶ ἀκτινοβολία τῶν ἀκμῶν τῶν οἰκῶν 2, 10 καὶ 4, καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς πλανητῶν. Θέσις καὶ ρόλος τοῦ Διὸς ἐπὶ τῶν προαφερθέντων τόπων. Κλῆρος τύχης καὶ πλοῦτου.
- Πνευματ. ιδιότητες.** — Ζώδιον τοῦ ΩΡ. Οἱ ἐν τῷ πρώτῳ οἰκῷ πλανῆται, πρωτεύων πλανήτης, καὶ ἐξουσιαστῆς γεννήσεως. Ἰδιαιτέρα προ-

- σοχή δίδεται ἐπὶ τῶν σημειοδοτῶν τῆς πνευματικότητος Ἑρμοῦ καὶ Οὐρανοῦ.
- Ποίησις.**— Ἄφροδίτη καὶ Ζεὺς εἰς ἐπικρατοῦσαν θέσιν, κυρίως ἐν ὄψει πρὸς ἀλλήλους. Ἑρμῆς καὶ Σελήνη ἁρμονικοί. Κρόνος ἐν τριγώνῳ πρὸς αὐτούς.
- Πρωτοτυπία.**— Οὐρανὸς ἐπικρατῶν ἐκ θέσεως καὶ ἐξ ὄψεων, δυνάμενος νὰ προκαλέσῃ πρωτοτυπίαν ἀνωτέρας ἢ κατωτέρας ὑποστάθμης ἀναλόγως τῆς γενικῆς ὑφῆς τοῦ θέματος.
- Πτωχεία.**— Βλ. «**Πλοῦτος**».
- Ρεαλισμός.**— Βλ. «**Θετικισμός**».
- Σκεπτικισμός.**— Ἄρης ἐν δυσμενῇ ὄψει πρὸς τὸν Ἑρμῆν ἢ πρὸς τὰ φῶτα (Ἥλιον καὶ Σελήνην).
- Συγγενεῖς.**— 3ος οἶκος καὶ ἐν αὐτῷ πλανῆται. Ἄρης σημειοδοτεῖ τοὺς ἀδελφούς, ἢ Σελήνη τὰς ἀδελφάς.
- Συγκέντρωσις.**— Κρόνος ἰσχυρὸς καὶ ἐν ὄψει πρὸς τὸν Δία. Ὁ Ἄρης εἰς δευτερεύουσαν μοῖραν.
- Συλλογισμός.**— Κρόνος ἰσχυρὸς καὶ ἐπικρατῶν, ἐν ὄψει πρὸς τοὺς σημειοδότας.
- Συμπάθεια.**— Δοθέντων δύο προσώπων, τὸ Α θὰ δοκιμάσῃ συμπάθειαν πρὸς τὸ Β, ἐὰν Ἄφροδίτη καὶ Ζεὺς τοῦ ἐνὸς εὔρηται εἰς ἁρμονικὴν θέσιν καὶ σχέσιν ὡς πρὸς τὸν ΩΡ, καὶ τῆς Σελήνης τοῦ ἐτέρου. Ὅμοιοι θέσεις Ἑρμοῦ ἢ Σελήνης καὶ ὑπὸ εὐνοϊκᾶς γωνίας πρὸς ἀλλήλους. Οἱ ΩΡ, τῶν δύο θεμάτων ἐπὶ τοῦ ἰδίου ζωδίου, ἢ κατὰ διάμετρον. Περαιτέρω ἐὰν ὁ Ζεὺς τοῦ μὲν κατέχη τὴν θέσιν τοῦ Κρόνου τοῦ ἐτέρου, ἐὰν εὔρηται εἰς ἁρμονικὰς ὄψεις πρὸς ἀλλήλους.
- Σύστημα.**— Βλ. «**Φιλοσοφία**».
- Ταξείδια.**— Κύριοι σημειοδῶται ἐν προκειμένῳ εἶναι ἡ Σελήνη καὶ ὁ Ἑρμῆς, περαιτέρω ὁ 3ος καὶ ὁ 9ος οἶκος. Ἐξετάζονται κατὰ τὰ γνωστὰ αἱ γενικαὶ ἀκτινοβολίαι αὐτῶν ἐκ μέρους τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἄφροδίτης, ἢ τῶν ἄλλων πλανητῶν.
- Τέκνα.**— Ὁ πέμπτος οἶκος καὶ ὁ ἐξουσιαστής του. Ὁ ΩΡ, καὶ ἡ θέσις του ἐν τῷ ζωδιακῷ κύκλῳ. Πλανῆται ἐν τῷ 5ῳ καὶ τῷ 11ῳ οἴκῳ, κληῖρος τῶν τέκνων.
- Τέχνη.**— Βλ. «**Καλλιτεχνία**».
- Υγεία.**— ΩΡ, καὶ φῶτα ἁρμονικὰ σημειοδοτοῦν καλὴν ὑγείαν. Δυσαρμονικὰ ὑπὸ Ἄρεως καὶ Κρόνου νοσηρότητα. Ἐρευνα τῶν χαρακτηριστικῶν τύπων ἐν προκειμένῳ οἵτινες εἶναι 1, 6, 12 καὶ 7ος οἶκοι. Θέσις τοῦ κλήρου τύχης καὶ ἀσθενειῶν.
- Φαντασία.**— Σελήνη καὶ Ἑρμῆς ἁρμονικοί καὶ ἰσχυροὶ καὶ σχηματίζοντες πολλαπλὰς ὄψεις πρὸς διαφόρους πλανήτας.
- Φιλαντία.**— Ζεὺς ἰσχυρὸς καὶ προάρχων ἐν ὄψει πρὸς τὸν Κρόνον. Ἥλιος ἁρμονικῶς ἀκτινοβολούμενος.
- Φίλοι.**— Ζῴδιον τοῦ ΩΡ, 11ος οἶκος καὶ ἐν αὐτῷ πλανῆται.

Γωνίαι ἐπὶ τῶν πλανητῶν καὶ ἐπὶ τῆς ἀκμῆς τοῦ 11ου. Πλανῆται καὶ ὄψεις ἐπὶ τοῦ 5ου.

Φιλοσοφία. —

Ἰσχυραὶ ὄψεις μεταξὺ τῶν σημειοδοτῶν τοῦ χαρακτηῖρος. Ἑρμῆς πρωτεύων ἢ προάρχων. Κρόνος ἐν ὄψει πρὸς τὸν Ἑρμῆν. Πολλαὶ ὄψεις ἰσχυραὶ μεταξὺ τῶν πλανητῶν καὶ τοῦ ΩΡ. ΩΡ. ἐπὶ ἀερώδους τριγώνου μὲ ἐπέκτασιν ἐπὶ τῆς Παρθένου καὶ τοῦ Σκορπίου.

Χαρακτήρ. —

Ζώδιον τοῦ ΩΡ. καὶ ζώδιον τοῦ Ἡλίου, οἱ ἐν αὐτοῖς πλανῆται, πρωτεύων πλανήτης καὶ ἐξουσιαστής τῆς γεννήσεως. Θέσις καὶ ἰσχύς τοῦ Ἡλίου καὶ Σελήνης ἐν τοῖς οἴκοις 1, 3, 9 καὶ 10. Γωνίαι πρὸς ἀλλήλους καὶ πρὸς τὴν ἀκμὴν τοῦ 1ου οἴκου. Διὰ πλείονας λεπτομερείας βλέπε ἐν τῷ λεξιλογίῳ τούτῳ.

Ψυχικαὶ ἐπιστ. —

Οὐρανὸς ἢ Ποσειδῶν πρωτεύων καὶ μὲ ἰσχυρὰς ὄψεις.

Ψυχικαὶ ιδιότητες. —

Βλ. «*Χαρακτήρ*».

Ψυχολογία —

Ἀφροδίτη, Ἄρης καὶ Οὐρανὸς ἐν ὄψει πρὸς ἀλλήλους καὶ πρὸς τοὺς σημειοδότας τοῦ χαρακτηῖρος. Φιλοσοφικαὶ ἱκανότητες καὶ ἀστρολ. χαρακτῆρες Φιλοσοφίας.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΤΟΜΟΥ ΤΗΣ ΑΣΤΡΟΛΟΓΙΑΣ
